

Samling

af

Love og Anordninger m. v.

af mere almindelig Interesse,

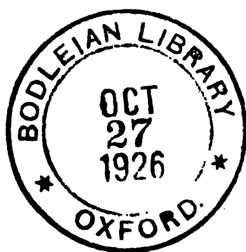
udgiven efter Indenrigsministeriets Foranstaltning.

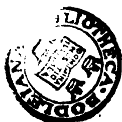
1881—1885.

10de Bind.

Priis 2 Kr. 50 Øre heftet.

Kjøbenhavn.
Trykt og forlagt af J. H. Schultz
1886.

Indhold.

Sagregister.

Aar og Datum.		Side.
	Havnevæsen.	
1882.		
23 Marts.	B. om Fritagelse for Seilskibe, der ere dansk Eiendom, for at erlægge Havneafgift i Kjøbenhavns Havn	173.
23 —	B. om Fritagelse for Seilskibe, der ere dansk Eiendom, for at erlægge Afgift for Passage gjennem Knippelsbro	173.
1883.		
7 Febr.	B. om Ophævelse af allerh. Resol. 28 Septbr. 1814 om Opkrævning af Bompenge for Kjørende og Ridende over Langebro	249.
11 Mai.	B. om Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn af udenrigsfra ankomne Varer, der omlosses eller overlosses til direkte videre Beforbring til andet udenrigs Sted	256.
1884.		
17 Jan.	B. om Regl. for Ordens Overholdelse m. m. paa Kbhvns. Inderred og i Kbhvns. Havn ..	316.
26 Nov.	B. om yderligere Fritagelse for Besluvningsafgift ved Indgaaende af Skibe, der indkomme til Kjøbenhavns Havn formedelst Søskade	395.
	Husdyr.	
1882.		
22 Mai.	B. ang. Indførsel fra Tydskland hertil Landet af levende Hornkvæg, Faar og Geder	178.
26 Sept.	B. ang. Indførsel af Heste fra Sverig	227.
11 Decb.	B. ang. Forholdsregler ved Indførsel af levende Hornkvæg	236.
1885.		
21 Oktb.	B. ang. Forandring i B. 26 Septbr. 1882 ang. Indførsel af Heste fra Sverig	437.

Polyteknisk Læreanstalt.

Redningsvæsen.

Skatter og Afgifter.

Lov ang. Stempelafgiften af de af Næstved Kommune for et Laan paa 400,000 Kr. udstedte Partialobligationer. (Finantsministeriet). 14 Jan. Nr. 4.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Næstved Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren, for et Laan paa 400,000 Kr., som agtes optaget hos Forsørgelsesanstalten „Bikuben“ i Kjøbenhavn, til Bestridelse af Udgifterne ved forskjellige større kommunale Arbeider m. v., mod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasses Taxt efter Lov af 19de Februar 1861, jfr. Lov af 21de Marts 1874.

Transport af de senere paa Navn noterede Partialobligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om midlertidig Udsættelse af Tidspunktet for Bortsalg af Hovedgaarden Fanrholm. (Finantsministeriet). 29 Jan. Nr. 7.

Vi Christian den Niende, osv. G. v. Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

29 Jan. Bestemmelsen i § 8 i Lov af 1ste April 1871 om Om-
Nr. 7. ordning af Stamstutteriet paa Frederiksborg m. m. forandres saaledes, at Tidspunktet for Bortsalg af Hovedgaarden Faurholm udsættes indtil Udløbet af en ny Forpagtningstermin, som dog ikke maa gaa udover 1ste April 1893.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

2 Febr.
Nr. 12.
Anordning, hvorved de i Lov af 2den Juli 1880 indeholdte Bestemmelser om Adgang til at opnaa den ved bemeldte Lov hjemlede Beskyttelse for Varemærker gjøres anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i Nederlandene frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: At da der ved en med den kongelige nederlandske Regjering under 14de Januar d. A. afsluttet Overenskomst er sikkret danske Undersaatter samme Adgang til Beskyttelse i Nederlandene for Varemærker som Landets egne Undersaatter, saa ville Vi i Henhold til § 19 i Lov af 2den Juli f. A. om Beskyttelse for Varemærker herved have anordnet, at de i bemeldte Lov indeholdte Bestemmelser om Adgang til at opnaa den ved Loven hjemlede Beskyttelse for Varemærker skulle være anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i Nederlandene frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning.

Denne Anordning træder i Kraft den Dag, den bekjendtgjøres i Lovtidenden.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

5 Febr.
Nr. 15.
Bekjendtgjørelse om Losſen og Laden udenfor Toldstederne i indenrigsk Fart mellem toldpligtige Steder. (Generaldirektoratet for Skattevæsenet).

A. Klarering af Fartøier og Varer paa Kysterne i Stedet for ved Toldstederne.

5 Febr. Nr. 15.

Fartøier, der i Farten mellem indenrigske toldpligtige Steder føre indenlandske, fremmede og frigjorte eller fremmede toldfri berigtigede Varer, ere i Ballast eller ledige, gaa til eller fra Fiskeri, Sandgravning og deslige under Toldommaadets Kyster, kunne foruden ved de egentlige Toldsteder fra 1ste April næstkommende blive fuldstændig ind- og udklarerede ved Toldkontrolsteder og Kystposter paa efternævnte Steder, nemlig:

i Aalborg	Tolddistrikt	ved	Hals,
i Aarhus	—	—	Boulstrup, Kalsvig og Norsminde,
i Allinge	—	—	Vang,
i Ebeltoft	—	—	Rugaardsstrand og Strands,
i Esbjerg	—	—	Hjerting og Roborghus,
i Faaborg	—	—	Bøjden og Strandhuse,
i Fanø	—	—	Sønderho,
i Frederikshavn	—	—	Hirtsholmene,
i Grenaa	—	—	Gjerrild,
i Helsingør	—	—	Gilleleie, Hornbæk, Hellebæk og Snekkersten,
i Hjørring	—	—	Lønstrup, Tornby, Lilleheden og Vester-Tversted,
i Horsens	—	—	Snaptun,
i Kjøbenhavns	—	med	de tilhørende nordlige og sydlige Distrikter, ved Humlebæk, Rungsted, Vedbæk, Skodsborg, Skovshoved, Tuborg, Dragør og Kastrup,
i Korsør	Tolddistrikt	ved	Mullerup,
i Lemvig	—	—	Fjaltring og Harboøre,

5 Febr. i Løkken Tolddistrikt ved Blokhus,
Nr. 15. i Mariager — — Als, Als Odde og Hadsund,
i Marstal — — Ommel,
i Rakskov — — Taars,
i Nykjøbing paa Falster Tolddistrikt ved Guldborg,
i Nykjøbing paa Sjælland — — Starreklint,
i Nestved Tolddistrikt ved Karrebæksminde og Bisserup,
i Præstø — — Faxe,
i Randers — — Hevringholm og Udbyhøi,
i Ringkjøbing — — Bjerregaard, Sønder-Lyngsvig og Husby,
i Rudkjøbing — — Bagenkop og Lohals,
i Rødby — — Kræmnitze,
i Rørvig — — Rørvig og Spodsbjerg,
i Samsø — — Ballen og Langøre,
i Skagen — — Høien,
i Stege — — Klintholm,
i Storehedinge — — Bøgeskov og Rødvig,
i Svendborg — — Lundeborg,
i Sæby — — Asaa,
i Taps — — Heils,
i Thisted — — Agger, Stenbjerg, Klitmøller, Hansted, Lild, Thorupstrand og Slettestrand,
i Varde — — Blaavand (Grærup), Tykby og Nymindegab,
i Veile — — Daugaardsstrand,
i Vordingborg — — Kallehave,
i Ærøskjøbing — — Søby,

ved hvert Toldkontrolsted og hver Kystpost for dets Distrikts Vedkommende.

Det er en Selvfølge, at vedkommende Kysttoldopsyns beleilige Tid til at foretage de paagjældende Klareringer og saavidt fornødent føre Opsyn med de derved forefaldende

Losninger og Indladninger maa afventes i ethvert Tilfælde, i hvilket andre Forretninger og ſærligt Diſtriktets tilbørlige Bevogtning hindre Expedition uden Ophold. 5 Febr. Nr. 15.

B. Andre Lettelſer for Fartøier af over 6 Tons Drægtighed.

1) Fartøier, ſom udelukkende føre indenlandſke, fremmede og frigjorte eller toldfrie berigtigede Varer eller afgaa i Ballaſt eller ledige alene fra Sted til andet i ſamme Tolddiſtrikt, fritages for Klarering, imod at Fartøiets Fører forinden Indladningen eller Affeilingen uden Ladning erholder udfærdiget en de fornødne Oplysninger om Ladningen, Beſtemmelſesſtedet oſv. indeholdende Følgeſeddel, der i paakommende Tilfælde forevises for Kyſt- og Krydstoldvæſenet, og ſom hurtigſt muligt efter Losningen af Fartøiets Fører eller af mulig tilſtedeværende Toldopſyn paa hans Bekoſtning ſkal tilbageſendes til det Toldſted eller den Kyſtpoſt, ſom har udfærdiget ſamme. Speciel Opſynsførelſe i denne Fart kan i Almindelighed indſkrænkes til at paaſe Indladningen af fremmede og frigjorte Varer ſamt af indenlandſke Varer af toldpligtigt Slags.

I Farten i Kjøbenhavns Tolddiſtrikt med tilhørende Kyſtdiſtrikter fordres dog Klarering og Opſynsførelſe i ſamme Tilfælde ſom hidtil. Farten imellem Varde, Esbjerg og Fanø Toldſteder og Tolddiſtrikter betragtes med Henſyn til Klarering og Opſynsførelſe ſom Fart i et Tolddiſtrikt.

2) Fartøier ſom fra et Tolddiſtrikt til et andet udelukkende føre indenlandſke Varer, ſom ved Indførſel fra Udlandet ere toldfrie, eller udenlandſke tidligere paa et indenlandſk Sted berigtigede toldfrie Varer, kunne efter behørig Angivelſe af ethvert Toldſted, Toldkontrolſted og enhver Kyſtpoſt med Klareringsret faa udfærdiget Toldſeddel, hvorved Fartøiet berettiges til med Ladning af nævnte Varer eller i Ballaſt eller ledigt at afgaa til et beſtemt betegnet Sted i et andet

5 Febr. Tolddiſtrikt, der at losſe eller indlade eller efter Losning a
Nr. 15. indlade ſamme Slags Varer, og derpaa med Ladning eller
i Ballaſt eller ledigt at vende tilbage til Afgangsſtedet eller
at afgaa til et andet Toldſted eller Kyſtpoſt med Klareringsret; og er Fartøiet efter Udfærdigelſe af en ſaadan Toldſeddel fritaget for Ind- og Udklarering under ſin Henliggen ved det paagjældende Anløbsſted, endog i det Tilfælde, at der ſammeſteds findes en Kyſtpoſt med Klareringsret. Indklarering ſker derimod enten ved Tilbagekomſten til Afgangsſtedet eller ved Ankomſten til det andet Toldſted eller den anden Klareringspoſt, hvortil det maatte være blevet tilladt Fartøiet at afgaa. I Angivelſer og Toldſedler maa ſelvfølgelig al fornøden Oplysning om Reiſen, Lade- og Losſeſteder, Varernes Slags og Mængde oſv. være anført.

Fartøier der paa denne Maade have faaet Adgang til lettet Klarering, eller ſom ellers efter almindelig Angivelſe og Toldſeddel udelukkende føre nævnte Slags Varer mellem indenrigſke Steder, tillades det ogſaa at indlade og losſe disſe Varer paa Kyſterne uden speciel Opſynsførelſe. Dog ſkulle Skibsførerne være forpligtede til, naar Kyſtopſyn findes, hvor de losſe og lade, ſtrax ved Ankomſten at melde ſig for ſamme og ligeledes ved Indløbet til Fjorde at melde ſig for det der anſatte Toldopſyn, for at Fartøi og Ladning kunne blive inkvirerede, og Fartøiet, om det ſkjønnes fornødent, forſeglet for Indgaaende, hvilken Forſegling det da bliver Skibsførerens Sag ſenere at erholde aftagen ved andet Toldopſyn. Toldſedlen paategnes ſtedſe i ſaadanne Tilfælde, og naar Kyſttoldopſyn eller Krydstoldvæſen ellers indfinder ſig, og ere Fartøierne ſelvfølgelig ved ſaadanne Leiligheder i enhver Henſeende Toldvæſenets Kontrol undergivne.

Ønſker Føreren af et Fartøi med Henſyn til Losſen og Laden paa et i Toldſedlen anført Anløbsſted at forholde anderledes end overensſtemmende med hans tidligere Angi-

velse i Toldsedlen anført, er saadant ham tilladt, imod at han anmelder Forandringen for nærmeste Toldopsyn og før Afgangen fra Anløbsstedet erholder sammes Paategning paa Toldsedlen om det Passerede. Forandres derimod selve Reisen, maa han erhverve ny Toldklarering forud for denne. 5 Febr. Nr. 15.

Derimod bortfalde de hidtil af Overtoldinspektørerne udfærdigede Bevillinger for enkelte Skibsførere til lettet Klarering i Kystfart fremtidig og afleveres til Toldstederne.

3) Fartøier, som i Fart fra et Tolddistrikt til et andet føre indenlandske Varer af toldpligtig Slags eller fremmede og frigjorte Varer, maa som Regel erhverve sædvanlig Klarering, men for at lette Indladninger og Losninger af hine Varer paa Steder, hvor Kystposter med Klareringsret ikke findes ansatte, tillades det, at Fartøier, som forsynede med en af et Toldsted eller Klareringspost udfærdiget Toldseddel anløbe deslige i Toldsedlen nævnte Steder i Forbiseiling eller paa Reise derhen og tilbage, derstedes at losse og indlade Varer af nævnte Slags uden at ind- og udklarere ved nærmeste Toldsted eller Klareringspost, imod at Fartøiets Fører strax efter Ankomsten melder sig for nærmeste Toldopsyn og afventer sammes Tilstedekomst, forinden Indladningen eller Losningen paabegyndes, hvorefter Toldsedlen af Toldopsynet forsynes med Paategning om den foretagne Losning eller Indladning. Endvidere ere Toldstederne og tildels ogsaa Klareringsposterne bemyndigede til i visse Tilfælde, i hvilke det findes ubetænkeligt, at indrømme Fritagelse for speciel Opsynsførelse ogsaa for Fartøier i Fart fra et Tolddistrikt til et andet med nævnte Slags Varer.

4) Udklarering samtidig med Indklareringen kan meddeles Fartøier, som skulle indklareres ved Ankomsten til en Kyst og afseile strax efter endt Losning eller Indladning, efter derom fremsat Begjæring, og naar behørige ind- og ud-

5 Febr. gaaende Angivelser m. m. foreligge ved Klareringen, eller
Nr. 15. Underskrifterne og eventuelt Attesterne paa Angivelserne tilveiebringes forinden Fartøiets Afseiling ved paa Kysten tilstedeværende Toldopsyn.

5) Naar ved en forestaaende Indladning nøiagtig Angivelse af Ladningens Størrelse og Beskaffenhed ikke forud kan afgives, f. Ex. naar Ladningen opkjøbes efterhaanden og indlades med Mellemrum paa et eller flere Steder i samme Distrikt, kan Indladningen af de under Punkt 2 ovenfor omhandlede Varer ske efter Melding til nærmeste Toldopsyn, og Indladningen af andre Varer efter Melding til nærmeste Toldsted eller Klareringspost, der, saafremt speciel Opsynsførelse skal finde Sted, anordner den fornødne yderligere Kontrol. Om fornødent udfærdiges en Følgeseddel til midlertidig Legitimation for Fartøiet. Efter Indladningen sker Udklarering selvfølgelig paa sædvanlig Maade ved Toldstedet eller Klareringsposten.

C. Bestemmelser angaaende Fartøier af 6 Tons Drægtighed og derunder.

Disse Fartøier fritages, naar de ikke føre uberigtigede Varer, for sædvanlig Klarering under Iagttagelse af efterfølgende Forskrifter:

1) Naar Fartøierne afgaa ledige eller ballastede, eller med Passagerer uden toldpligtigt Reisetøi, eller paa Fiskeri, eller fra Sted til andet i samme Tolddistrikt med indenlandske toldfrie eller fremmede toldfrie berigtigede Varer, er ingen Legitimation fornøden.

2) I al anden Fart kan benyttes Toldbog, en med Lidse gjennemdragen Bog med hvidt Papir i stærkt Papbind, som anskaffes af Fartøiets Fører paa egen Bekostning og af det Toldsted eller den Klareringspost, i hvis Distrikt Fartøiet hører hjemme, autoriseres under hin Benævnelse, og hvilken Bog derefter bestandig maa ledsage Fartøiet, naar det er i Fart.

Ingen Tilførſel i Toldbogen ſkal behøves, naar der kun føres indenlandſke toldfrie eller fremmede toldfrie berigtigede Varer, eller fra et Sted paa Kyſten, hvor Toldopſyn ikke er anſat, toldpligtige Slags af de i Forordningen af 1ſte Februar 1797 § 13 nævnte Land- og Søprodukter, f. Ex. Frugt, Oſt oſv., til hvilke Land- og Søprodukter af Fabrikvarer kun henregnes toldfrie Teglværksfrembringelſer. Føres derimod andre Varer, da bliver derom, under fortløbende Nr., af Afſenderen eller Fartøiets Fører at gjøre ſpecificeret Anførſel i Toldbogen, og Indladningen at anmelde for og atteſtere af Toldopſynet. Mangler Anførſel i Bogen af Afſenderen, og har Fartøiets Fører ikke fornøden Skrivefærdighed til at kunne ſpecificere Varerne i Bogen, paaligger det vedkommende Tolbofficiant at anføre Varekvantiteten, idet han atteſterer for Indladningen. 5 Febr. Nr. 15.

Er Beſtemmelſesſtedet et Toldſted eller et Sted, hvor Kyſtopſyn er anſat, ſkal Fartøiets Fører melde ſig for Toldopſynet, der, efterat Varerne ere udloſſede, har at tilføie Bogen Atteſt herom og derefter ſtrax at overſtrege Vareanførſelen; hvorimod, naar Beſtemmelſesſtedet er et Sted, hvor Opſyn ikke er anſat, Fartøiets Fører ſelv ſtrax efter endt Udloſning ſkal overſtrege Vareanførſelen. Findes dette undladt, overſtreger Toldopſynet Vareanførſelen, og Fartøiets Fører ifalder Bøde efter Forordningen af 1ſte Februar 1797 § 15.

3) I Fart alene fra et Toldſted eller en Klareringspoſt til ſammes eget Diſtrikt kan dog, naar Toldbog ikke haves, benyttes af Toldopſynet atteſteret Følgeſeddel for Varer, ſom ellers ſkulde have været anførte i Toldbogen, hvilke Følgeſedler ſnareſt muligt efter Afbenyttelſeu tilbageleveres til Toldvæſenet.

4) Med Henſyn til Toldſtederne paa Lolland og Falſter, Langeland og Ærø ſamt Toldſtederne Middelfart, Aſſens, Faaborg, Svendborg, Veile, Fredericia, Kolding, Taps

5 Febr. (Heils), Ribe, Varde, Esbjerg og Fanø — jfr. imidlertid
Nr. 15. Bemærkningen ovenfor om disse 3 sidste Toldsteder — modificeres Bestemmelserne under Punkt 2 derhen, at Førere af Fartøier, som ville benytte de derved indrømmede Lettelser, i alle Tilfælde maa være forsynede med Toldbog, naar de gaa udenfor det Tolddistrikt, hvor de høre hjemme, og i denne gjøre speciel Anførsel om de Varer, de indehave, samt anmelde Indladningen for Toldopsynet og erhverve sammes Attest. De enkelte af Generaldirektoratet indrømmede Undtagelser fra denne Bestemmelse forblive gjældende.

D. Særlige Bestemmelser om visse Slags Kystfart.

De om Fjordfarten, Dampskibsfarten, Post- og Færgefarten, Letterfartøier, Bjergningsfartøier, Stensamlerfartøier, Kystfartøier m. m. ved tidligere Cirkulær-Samlinger og Resolutioner givne Bestemmelser forblive gjældende. Ligeledes vedblive de for Beboere paa Aſkø, Fæmø, Skalø, Feiø, Seierø, Samsø og Ærø fra ældre Tid tilstaaede specielle Begunstigelser.

E. Straffe for Misbrug af tilstaaede Kystfartslettelser.

Losfen og Laden udenfor Toldstederne paa anden Maade end efter ovenstaaende Bestemmelser samt de specielle Tilladelser, som i enkelte Tilfælde maatte blive givne af Toldstedernes Bestyrelse eller Generaldirektoratet for Skattevæsenet straffes efter Toldlovgivningen, navnlig Forordningen af 1ste Februar 1797 § 15, og vedkommende Skibsførere udsætte sig derhos i Gjentagelsestilfælde for fremtidig ikke at blive tilstaaede den paagjældende, efter Omstændighederne ei heller andre Begunstigelser i Kystfart.

18 Febr. **Lov om Anlæg af en Jernbane fra Skive Station**
Nr. 16. **til Glyngøre.** (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

18 Febr. Nr. 16.

§ 1. Regjeringen bemyndiges til, overensstemmende med de i nærværende Lov givne Bestemmelser, for Statskassens Regning at anlægge en Jernbane fra Skive Station — eller fra et Punkt paa Statsbanen Vest for Skive — til Glyngøre.

§ 2. For at dette Baneanlæg skal komme til Udførelse, maa de Amts- og Kjøbstadkommuner, hvilke Anlæget særlig kommer tilgode, inden 1ste Januar 1882 til Indenrigsministeriet afgive Erklæring om, at de forpligte sig til at indbetale til Statskassen den nedenfor i § 5 nævnte Andel af Anlægsomkostningerne. Efter forudgaaet Forhandling med de vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner fastsætter Indenrigsministeren, i hvilket Forhold disse Kommuner, saafremt de ønske, at det paagjældende Jernbaneanlæg kommer til Udførelse, have at deltage i det nysnævnte Bidrag til Anlægsomkostningerne.

§ 3. Indenrigsministeren foranstalter det Fornødne med Hensyn til Anlægets Udførelse. Banen, der i alle Henseender bliver at betragte som Led af det jydsk-fynske Jernbanenet, anlægges efter samme lette System som den i Lov af 16de Juni 1879 bestemte Bane fra Thisted til Ottesund.

§ 4. Til Banens Anlæg maa den samlede Udgift pr. Banemil ikke overstige 229,000 Kroner.

Under dette Beløb er dog hverken indbefattet Erstatning for den Grund og Eiendom, der for bestandig bliver at afgive til Banen, derunder blivende Tab og Skade ved Anlæget, Alt med paaløbende Omkostninger, eller Toldgodtgjørelse eller Udgifter ved Kontrolen med Banens Bygning og deslige eller Omkostninger ved det til Banens Drift fornødne Materiel m. M.

Til Banens Forsyning med Driftsmateriel, Inventar m. M. stilles der til Indenrigsministerens Raadighed en Sum, svarende til 35,000 Kr. pr. Mil af Banens Længde.

§ 5. Af de Udgifter, der medgaa til Anlæget, erstatte de

18 Febr. Nr. 16. vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner Statskassen 80,000 Kr. pr. Banemil, hvilket Beløb indbetales til Statskassen med en Femtendedel aarlig i 15 paa hinanden følgende Aar, saaledes at Afdraget første Gang erlægges i det efter Banens Aabning for Driften umiddelbart følgende Finantsaar og til saadanne Tider, som nærmere foreskrives af Indenrigsministeren ved Stadfæstelse af den i § 2 nævnte Overenskomst.

Det forøgede Bidrag til Amtskommunerne, der som Følge af denne Paragraf maatte blive paalignet bortfæstet eller bortforpagtet Hartkorn, bliver uden Hensyn til bestaaende Kontrakter at udrede halvt af Eieren, halvt af Fæsteren eller Forpagteren.

§ 6. Bestemmelserne i Lov af 10de Marts 1861 om Anlæget og Driften af Jernbaner § 5, 1ste Punktum, §§ 9, 10 — hvis Forskrift om Stempelfrihed udstrækkes til Overenskomster og Obligationer, som udstedes i Henhold til nærværende Lovs § 2 — og § 11 finde ogsaa Anvendelse paa dette Anlæg. Udgifterne til Expropriationen afholdes i Overensstemmelse med fornævnte Lovs § 5, 2det Stykke, og Lov af 26de Mai 1868, dog saaledes at samtlige Expropriationsudgifter udredes i Overensstemmelse med nysnævnte Lov af 26de Mai 1868. De Fritagelser og Lempelser, som efter denne Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde forsaavidt og i Forhold, som den ifølge nærværende Lov anlagte Bane faar Betydning for bemeldte Kommuner, Alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

18 Febr. Nr. 17. **Lov om Kjøb af den østjydske Jernbane.** (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende osv.: G. v.: Rigsdagen

har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: 18 Febr. Nr. 17.

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at kjøbe og indlemme som Led i det jydsk-fynske Statsbanenet den østjydske Jernbane, der bestaar af de i Henhold til de allerhøieste Koncessioner af 5te Juni 1874 og 12te November 1875 anlagte Jernbanestrækninger fra Randers til Grenaa og fra Aarhus til Ryomgaard, med Tilbehør for en Kjøbesum af indtil 3,418,000 Kr., som afgjøres ved, at Staten overtager den de paagjældende Aktieselskaber paahvilende Gjæld, derunder Forpligtelserne overfor den nuværende Driftsbestyrer, og udbetaler Halvdelen af de af Kommuner og Private tilskudte Aktiekapitaler. De for Statens Tilskud til Banens Anlæg udfærdigede Aktier indløses ikke. Staten udreder alle ved Kjøbets Fuldbyrdelse foranledigede Omkostninger.

§ 2. Til de Dokumenter, der udfærdiges i Anledning af den i § 1 omhandlede Jernbanes Overdragelse til Staten, bliver der ikke at benytte Stempelpapir. Der bliver derhos ikke at erlægge Halvprocentafgift i Anledning af Afhændelsen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Anlæg af en Jernbane fra Tommerup Station til Assens. (Indenrigsministeriet). 18 Febr. Nr. 18.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til, overensstemmende med de i nærværende Lov givne Bestemmelser, for Statskassens Regning at anlægge en Jernbane fra Tommerup Station eller et Punkt mellem denne og Odense til Assens Havn.

§ 2. For at dette Baneanlæg skal kunne komme til Udførelse, maa de Amts- og Kjøbstadkommuner, hvilke Anlæget særlig kommer tilgode, inden 1ste Januar 1882 til Inden-

18 Febr. rigsministeren afgive Erklæring om, at de forpligte sig til
Nr. 18. at indbetale til Statskassen den nedenfor i § 5 nævnte Andel af Anlægsomkostningerne. Efter forudgaaet Forhandling med de vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner fastsætter Indenrigsministeren, i hvilket Forhold disse Kommuner, saafremt de ønske, at det paagjældende Jernbaneanlæg kommer til Udførelse, have at deltage i det nysnævnte Bidrag til Anlægsomkostningerne.

§ 3. Indenrigsministeren foranstalter det Fornødne med Hensyn til Anlægets Udførelse. Banen, der i alle Henseender bliver at betragte som Led af det jydsk-fynske Statsbanenet, anlægges som let, bredsporet Lokomotivbane i Lighed med den i Lov af 16de Juni 1879 bestemte Bane fra Faaborg til Ringe.

§ 4. Til Banens Anlæg maa den samlede Udgift pr. Banemil ikke overstige 345,000 Kr. Under dette Beløb er dog hverken indbefattet Erstatning for Grund og Eiendom, der for bestandig bliver at afgive til Banen, derunder blivende Tab og Skade ved Anlæget, Alt med paaløbende Omkostninger, eller Toldgodtgjørelser eller Udgifterne ved Kontrolen med Banens Bygning o. desl. eller Omkostningerne ved det til Banens Drift fornødne Materiel m. m.

Til Banens Forsyning med Driftsmateriel, Inventar m. v. stilles der til Indenrigsministerens Raadighed en Sum, svarende til 50,000 Kr. pr. Mil af Banens Længde.

§ 5. Af de Udgifter der medgaa til Anlæget, erstatte de vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner Statskassen 90,000 Kr. pr. Banemil, hvilket Beløb indbetales til Statskassen med en Femtendedel aarlig i 15 paa hinanden følgende Aar, saaledes at Afdraget første Gang erlægges i de efter Banens Aabning for Driften umiddelbart følgende Finantsaar og til saadanne Tider, som nærmere foreskrives af Indenrigsministeren ved Stadfæstelse af den i § 2 nævnte Overenskomst.

Det forøgede Bidrag til Amtskommunerne, der som Følge af denne Paragraf maatte blive paalignet bortfæstet eller bortforpagtet Hartkorn, bliver uden Hensyn til bestaaende Kontrakter at udrede halvt af Eieren, halvt af Fæsteren eller Forpagteren. 18 Febr. Nr. 18.

§ 6. Bestemmelserne i Lov af 10de Marts 1861 om Anlæget og Driften af Jernbaner § 5, 1ste Punktum, §§ 9, 10 — hvis Forskrift om Stempelfrihed udstrækkes til Overenskomster og Obligationer, som udstedes i Henhold til nærværende Lovs § 2 — og § 11 finde ogsaa Anvendelse paa dette Anlæg. Udgifterne til Expropriationen til Anlæget afholdes i Overensstemmelse med fornævnte Lovs § 5, 2det Stykke, og Lov af 26de Mai 1868, dog saaledes, at samtlige Expropriationsudgifter udredes i Overensstemmelse med nysnævnte Lov af 26de Mai 1868. De Fritagelser og Lempelser, som efter denne Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde, forsaavidt og i Forhold som den ifølge nærværende Lov anlagte Bane faar Betydning for bemeldte Kommuner, Alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om en Jernbane fra Odense til Bogense. (Indenrigsministeriet.) *)

18 Marts. Nr. 36.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa

*) I Henhold til denne Lov er der under 11 April 1881 udfærdiget Concession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Odense til Bogense (se B. 12 April 1881 Lovtidende Nr. 52).

18 Marts. Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Odense over Slet-
Nr. 36. ten, Øst om Rislevgaard til Bogense eller dens Havn.

Banen skal have samme Sporvidde som de jydsk-fynske Statsbaner, med hvilke den vil være at sætte i Forbindelse. Den bygges som Lokomotivbane efter et lettere System og saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led over Veioverkjørsler ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i Reglen bortfalder.

§ 2. Med Hensyn til Expropriationen til Banen kommer Loven af 10de Marts 1861 § 5 1ste Led til Anvendelse, hvorhos Regjeringen bemyndiges til at beslutte, at indtil Halvdelen af Erstatningen for de Grunde og Eiendomme, som for bestandig afgives til Jernbaneanlæget, udredes af Statskassen, imod at den Sum, der saaledes maatte blive afholdt af Staten, lægges til de Beløb, som i Medfør af § 1 i Lov af 26de Mai 1868 om Erstatning af Expropriationsudgifter erstattes Statskassen, samt imod, at de Fritagelser og Lempelser, som efter nysnævnte Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde forsaavidt og i Forhold som Banen faar Betydning for bemeldte Kommuner, Alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

§ 3. De i Lov Nr. 72 af 23de Mai 1873 § 2 1ste Stykke, §§ 4, 5 og 6 indeholdte Forskrifter skulle ogsaa komme til Anvendelse paa det i nærværende Lov omhandlede Baneanlæg. Forsaavidt der for at tilveiebringe den fornødne Kapital til Baneanlæget optages Laan med Prioritet i dette, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udstedes for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov ang. Stempelafgiften af de af Veile Kommune for et Laan paa 100,000 Kr. udstedte Partialobligationer. (Finantsministeriet).

18 Marts. Nr. 38.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Veile Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for et Laan paa 100,000 Kr., som agtes optaget hos den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vexelbank i Kjøbenhavn, til Bestridelse af Udgifterne ved forskjellige større kommunale Arbeider m. v., imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasses Taxt efter Lov af 19de Februar 1861, jfr. Lov af 21de Marts 1874.

Transport af de paa Navn lydende Partialobligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov ang. Stempelafgiften af de af Kolding Kommune for et Laan paa 100,000 Kr. udstedte Partialobligationer. (Finantsministeriet).

18 Marts. Nr. 39.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kolding Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for et Laan paa 100,000 Kr., som agtes optaget hos Forsørgelsesanstalten „Vikuben" i Kjøbenhavn, til Bestridelse af Udgifterne ved forskjellige større kommunale Arbeider m. v., imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasses Taxt

18 Marts. efter Lov af 19de Februar 1861, jfr. Lov af 21de Mart[s]
Nr. 39. 1874.

Transport af de paa Navn lydende Partialobligatione[r] kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

12 April. **Lov om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af**
Nr. 50. **Brændevin.** (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. a.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ved Udførselen af indenlandsk tilvirket Brændevin, ogsaa som Skibsprovision, til fremmed eller toldfrit Sted godtgjøres fremtidig $2\frac{2}{3}$ Øre pr. Pot af 4 Graders Styrke med Tillæg af $\frac{1}{6}$ Øre pr. Pot for hver $\frac{1}{4}$ Grad høiere Styrke.

For Brændevin under 4 Graders Styrke gives ingen Godtgjørelse.

Er der tilsat Brændevinen Sukker, Krydderier eller deslige, saa at den virkelige Gradestyrke ikke kan udfindes, saaledes som Akvavit, Likør, Kirsebærbrændevin, Punschextrakt og lignende Blandinger, antages Blandingen stedse at være af 8 Graders Styrke, saa at der i alle Tilfælde godtgjøres $5\frac{1}{3}$ Øre pr. Pot.

Afgiftsgodtgjørelsen udbetales kun, forsaavidt Udførselen sker i saa store Partier, at Godtgjørelsens Beløb ikke er under 2 Kroner for hver Udførsel, og forsaavidt den kræves inden 4 Uger efter Udførselsdagen.

§ 2. Nærværende Lov bliver ogsaa at give Anvendelse paa den i Lov af 4de Juli 1863 § 29 fastsatte Godtgjørelse ved Udførselen til fremmed eller toldfrit Sted af fremmede fortoldede Spirituosa respektive uden eller med Tilsætning af Sukker eller deslige.

§ 3. Saalænge Loven af 5te August 1864 angaaende

en Krigsskat paa Brænderidriften m. v. forbliver i Kraft, 12 April.
bliver den i foranstaaende §§ 1 og 2 omhandlede Godt- Nr. 50.
gjørelse, under de i formeldte Lov nærmere fastsatte Betingelser, at udbetale med 50 pCt. Forhøielse.

§ 4. § 7 i Lov af 7de Februar 1851 om den jydske Toldgrændses Ophævelse m. m., § 1 andet Stykke og § 4 i Lov af 5te August 1864 om Krigsskat paa Brænderidrift m. m. og Lov af 24de Februar 1865 om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af Brændevin ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om en Dampfærgeforbindelse over Store Belt m. m. (Indenrigsministeriet).

23 April. Nr. 53.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. For Statskassens Regning tilveiebringes en Dampfærgeforbindelse over Store Belt. I dette Øiemed indrettes ved Korsør og Nyborg de for Dampfærger nødvendige Anløbssteder, som ved Spor sættes i Forbindelse med de derværende Jernbanestationer. Der anskaffes derhos 2 Dampfærger.

For Statskassens Regning anlægges derhos lette bredsporede Lokomotivbaner fra Korsør Station til Halskov samt fra Nyborg Station til Knudshoved og Slipshavn. Disse Baner bygges saaledes, at Indhegning og Anbringelse af Led ved Veioverkjørseler, ligesom ogsaa Bevogtning af disse i Reglen bortfalde.

Indenrigsministeren foranstalter det Fornødne med Hensyn til Anlægenes Udførelse og Dampfærgernes Tilveiebringelse. Anlægene skulle være fuldførte senest inden Udgangen af Finantsaaret 1882—83.

Efter Fuldførelsen blive Dampfærgeforbindelsen og de

23 April. fornævnte nye Baner paa Sjælland og Fyn i enhver Hen-
Nr. 53. seende at betragte som Led af Statsbanenettet.

§ 2. Expropriationen af de til Anlægene fornødne Grunde og Eiendomme foretages i Henhold til Reglerne i Frdg. 5 Marts 1845.

§ 3. De i §§ 9, 10 og 11 i Lov af 10 Marts 1861 om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget Danmark indeholdte Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa de i nærværende Lov ommeldte Anlæg.

§ 4. For Benyttelsen af Anlægsstederne for Dampfærgerne ved Korsør og Nyborg erlægges ingen Skibs- og Vareafgifter.

Det forbeholdes nærmere Afgjørelse, hvilken Ordning der bliver at træffe overfor Havnene ved Korsør og Nyborg i Anledning af Anlæget af Dampfærgehavnene.

§ 5. Til Indretning af Dampfærgeforbindelsen kan anvendes et Beløb af indtil 1,650,000 Kr. og til Anlæget af Jernbanerne til Halskov samt til Knudshoved og Slipshavn et Beløb af indtil 398,000 Kr. Herunder er ikke indbefattet Indførselstold af de til Anlæget anvendte Materialier.

Af de ovennævnte Beløb kan i Finantsaaret 1881—82 anvendes indtil 1 Million Kroner.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

23 April. **Lov ang. en forhøiet Ligning til Skolefondene for**
Nr. 54. **Frederiksborg og Veile Amter.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det Beløb, som Skoleraadene ved Lov af 8de Marts 1856 § 7 og Lov af 2den Juli 1870 § 1 ffr. Lov af 12te April 1878 og Lov af 24de Mai 1879 ere bemyndigede til at ligne til Skolefondenes Udgifter, forhøies for Frederiks-

borg og Veile Amters Skoleraads Vedkommende til 1 Kr. p. Tønde Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Kjøbstæderne, saaledes at Bestemmelserne i Lov af 2den Juli 1870 § 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Ligning. 23 April. Nr. 54.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om en Jernbane fra Masnedsund Station til Masnedø tilligemed en Havn sammesteds og en Dampfærgeforbindelse imellem denne Havn og Orehoved. (Indenrigsministeriet).

23 April. Nr. 58.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. For Statskassens Regning anlægges en Lokomotivbane fra Jernbanestationen ved Masnedsund til Masnedø Sydspids samt en Havn med Dampfærgeleie ved dette Punkt af Øen; Jernbaneforbindelsen over Masnedsund tilveiebringes ved en fast Bro.

Indenrigsministeren foranstalter det Fornødne med Hensyn til Anlægenes Udførelse. De skulle være fuldførte senest inden Udgangen af Aaret 1883. Efter Fuldførelsen blive Anlægene i enhver Henseende at betragte som Led af de sjællandske Statsbaner.

§ 2. Expropriationen af de til Anlægene fornødne Grunde og Eiendomme foretages i Henhold til Reglerne i Frdg. 5te Marts 1845.

§ 3. De i §§ 9, 10 og 11 i Lov af 10de Marts 1861 om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget Danmark indeholdte Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa de i nærværende Lov ommeldte Anlæg.

§ 4. Til de omhandlede Anlæg kan anvendes et Beløb af indtil 1,010,000 Kr. Herunder er ikke indbefattet Indførselstold af de til Anlægene anvendte Materialier.

23 April. Af det ovennævnte Beløb kan i Finantsaaret 1881—82
Nr. 58. anvendes indtil 400,000 Kr.

§ 5. Indenrigsministeriet bemyndiges til at træffe Overenskomst med det lolland-falsterske Jernbaneselskab angaaende Anlæget af en Dampfærgehavn ved Orehoved, enten saaledes at Staten garanterer 4 pCt. aarlig Rente af Anlægskapitalen, eller saaledes, at Staten overtager Anlæget mod Vederlag af Selskabet, men i begge Tilfælde med den Betingelse, at Havnen skal være fuldført senest inden Udløbet af Aaret 1883.

Saasnart Havnene paa begge Sider kunne benyttes dertil, bliver der at oprette Forbindelse ved Dampfærge. Om dennes Drift bemyndiges Indenrigsministeriet til at træffe Overenskomst med det lolland-falsterske Jernbaneselskab.

Med Hensyn til de Aktier og Obligationer, der i Henhold til nærværende Lov udstedes af Jernbaneselskabet, komme Bestemmelserne i Kundgjørelse af 15de Marts 1845, § 4 og Lov af 6te November 1874 til Anvendelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

7 Mai. **Straffelov for Krigsmagten. (Krigsministeriet og**
Nr. 68. **Marineministeriet).**

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Kapitel.

Om de Personer og strafbare Handlinger, som de militære Straffelove angaa.

§ 1. Alle til Rigets Krigsmagt hørende Personer, hvad enten de ere fast ansatte eller midlertidig tjenestegjørende ved samme, anses, forsaavidt ingen særlige Undtagelser gjøres, efter de militære Straffelove ei alene for alle egentlig militære, men ogsaa for de øvrige i disse Love omhandlede Forbrydelser, som de begaa, medens de ere under militær

Domsmagt. For andre strafbare Handlinger straffes de efter Rigets borgerlige Straffelove; dog blive, forsaavidt Straffen skal bestemmes af militær Myndighed, de Regler at iagttage, som nærværende Lov indeholder om Straffenes Forandring i visse Tilfælde. 7 Mai. Nr. 68.

§ 2. Krigsfangenskab eller Rømning eller Skibets Forlis medfører ikke, at Nogen, som efter den foregaaende Bestemmelse er de militære Straffelove underkastet, ophører at staa under dem.

§ 3. Personer, som befinde sig i dansk Krigsfangenskab og forse sig, medens de ere under militær Bevogtning, anses efter de militære Straffelove, forsaavidt disse efter Forholdenes Beskaffenhed findes anvendelige. Ligeledes blive Krigsfanger, som ere frigivne paa Æresord og bryde dette, derfor at straffe efter de militære Love.

Andre Personer, som ikke høre til Rigets væbnede Magt, anses efter de militære Straffelove, naar de i Krigstid paa nogen af Krigsmagten besat eller behersket Strækning udenfor Rigets Grændser eller Søterritorium spionere for Fjenden, forføre Nogen af Krigsmagten til Forræderi, Rømning, Oprør eller Ulydighed, eller paa anden Maade deltage i ommeldte Forbrydelser, foretage andre Handlinger til umiddelbar Skade for Krigsmagten eller overtræde de Bestemmelser, som vedkommende Befalingsmand til Krigsmagtens eller Krigsforetagenders Sikkerhed har fundet sig beføiet til at give.

§ 5. Skal Nogen tiltales ved Krigsret for en strafbar Handling, som han har begaaet, førend han fik militært Værnething, bør den efter den borgerlige Straffelov forskyldte Straf forandres til en i Strengheb tilsvarende militær Straf, forsaavidt militære Personer efter nærværende Lov anses med andre Straffe end dem, som den borgerlige Straffelov bestemmer.

Skal Nogen tiltales ved borgerlig Domstol for en i denne

7 Mai. Lov omhandlet Forbrydelse, som han har begaaet, medens
Nr. 68. han var under militær Domsmagt, fastsættes Straffen efter nærværende Lov, dog at en særlig militær Straf forandres til en tilsvarende borgerlig.

§ 6. Naar nogen Del af Krigsmagten befinder sig udenfor Rigets Grændser, og de til den hørende Personer sammesteds foretage Handlinger, som efter deres Beskaffenhed ere strafbare efter Rigets borgerlige eller militære Straffelove, anvendes Bestemmelserne i disse Love paa samme Maade, som om Gjerningen var forøvet i selve Riget, forsaavidt ingen Undtagelse er gjort i nærværende Lov, og Handlingen ei heller har Hjemmel i Krigens Ret.

§ 7. Den Myndighed, der efter almindelig borgerlig Straffelov tilkommer Justitsministeriet til at lade en dansk Undersaat tiltale her i Landet for den af ham i fremmed Stat begaaede Forbrydelse, skal tilkomme vedkommende militære Ministerium med Hensyn til de til Krigsmagten hørende Personer, forsaavidt de blive at tiltale ved Krigsret.

2det Kapitel.
Om Straffene.

§ 8. Efter denne Lov anvendes — foruden de i § 199 nævnte Disciplinarmidler — følgende Straffe:

Livsstraf,
Strafarbeide,
Fængselsstraffe,
Embeds eller Bestillings Fortabelse og
Irettesættelse.

Med Hensyn til dem af disse Straffe, der ogsaa omhandles i de borgerlige Straffelove, komme de i disse indeholdte almindelige Regler til Anvendelse, forsaavidt ikke andre Bestemmelser om dem findes i de militære Love.

§ 9. Livsstraf, som tilkjendes efter de militære Love,

fuldbyrdes offentlig ved Skydning. En ifølge de borgerlige Love idømt Livsstraf kan ogsaa fuldbyrdes ved Skydning, naar Omstændighederne ikke tilstede at faae den fuldbyrdet paa den Maade, som de borgerlige Love foreskrive. 7 Mai. Nr. 68.

§ 10. Strafarbeide er Tugthusarbeide eller Forbedringshusarbeide.

Naar Nogen hensættes til Strafarbeide, udelukkes han fra Tjeneste i Hæren eller paa Flaaden, og Straffen medfører Embeds eller Bestillings Fortabelse. Dog kan en Værnepligtig anvendes til Krigsmagtens Nytte overensstemmende med Værnepligtslovens Forskrifter.

§ 11. Som Fængselsstraffe anvendes:

Simpel Arrest (Kvarterarrest eller Vagtarrest),
ensom Arrest,
Arrest i Bøien (simpel eller streng),
mørk Arrest,
mørk Arrest paa indskrænket Kost,
Fængsel paa Vand og Brød (simpelt eller strengt),
Fæstningsarrest (simpel eller streng) og
Statsfængsel.

§ 12. Simpel Arrest er enten Kvarterarrest eller Vagtarrest.

§ 13. Kvarterarrest bestaar deri, at den Arresterede ikke maa forlade sin Bolig, være sig i Kaserne, Telt eller andensteds. I Krigsskibene bestaar den i, at der ikke gives ham Landlov, og at han ikke beordres til Tjeneste i Land eller paa Fartøi, der sendes til Land (Arrest til Skibet). Paa Søbatterier kan ligeledes Negtelse af Landlov benyttes som Kvarterarrest. Denne Straf kan anvendes paa alle Krigsmænd; dog anses ikke Menige med den undtagen for Disciplinarforseelser, naar Sagen afgjøres uden Dom.

§ 14. Vagtarrest udholdes i et Arrestværelse paa en Vagt, eller hvor det andetsteds er indrettet. I Krigsskibene udstaas den af Officerer og de Underofficerer, som have

7 Mai. Kammer, i deres Kammer (Kammerarrest), af de Underoffi-
Nr. 68. cerer, der ikke have Kammer, og af Menige i et lyst eller om Dagen oplyst Arrestafslukke. Kan intet saadant Arrestafslukke haves ombord, er Vagtarrest uanvendelig i Skibet for de sidstnævnte Personer. Varer Arresten ombord længere end 24 Timer, tilstaaes der den Arresterede 1 Time daglig eller efter Skibschefens Skjøn 1 Time Morgen og 1 Time Aften til Bevægelse i fri Luft.

Den, som udholder Vagtarrest, er vel ikke særlig indskrænket med Hensyn til sin Kost, men det maa dog paasees, at Orden i Arresten ikke forstyrres. Han maa ikke modtage Besøg uden efter særlig Tilladelse med saadan Indskrænkning, at det kan bestaa med Straffens Hensigt og de givne Regler til Roligheds og Ordens Vedligeholdelse i Arresten.

Officerer sættes ikke i Arrest sammen med Underofficerer eller menige Krigsmænd, og Underofficerer maa heller ikke sættes i Arrest sammen med Menige.

Vagtarrest er ikke anvendelig paa Officerer, der staa høiere end Kapitainer.

§ 15. Underofficerer og menige Krigsmænd, hvem Kvarterarrest er paalagt, skulle i den Tid, Arresten varer, forrette deres militære Tjeneste ligesom i Almindelighed. Ellers skal den, som er i simpel Arrest, ikke benyttes til at forrette Tjeneste uden under saadanne særegne Omstændigheder, at hans Tjeneste ikke kan undværes, i hvilket Tilfælde til Arresttiden medregnes ogsaa den Tid, hvori Arresten for Tjenestens Skyld afbrydes.

§ 16. Den korteste Tid for simpel Arrest er 6 Timer, den længste Tid for Officerer 2 Maaneder og for andre Krigsmænd 1 Maaned.

§ 17. Ensom Arrest er Vagtarrest, som udstaaes i Ensomhed. Arrestlokalet bør være saaledes indrettet, at den Arresterede ikke kan se eller tale med Nogen og saavidt muligt heller ikke høre, hvad der foregaar udenfor Arresten. I

Krigsskibene udstaas Straffen i et Arrestrum, der gjøres saa ensomt, som Forholdene ombord tillade. 7 Mai. Nr. 68.

Brugen af Røgtobak tilstedes ikke den Arresterede.

Ensom Arrest er anvendelig paa Underofficerer og menige Krigsmænd og kan paalægges i en Tid af indtil 60 Dage, ombord i Krigsskibe dog kun i indtil 35 Dage.

§ 18. Arrest i Vøien er enten simpel eller streng. I første Tilfælde fængsles den Paagjældende om det ene Ben, og i andet om begge Ben til et fast Punkt i Gulvet (Dækket), men saaledes, at han ikke hindres i at staa, sidde eller ligge. Fængslingen skal ske paa et saavidt muligt afspærret Sted, der er beskyttet mod Veir og Vind; hvor Vagtarrestlokale findes, anvendes dette; den anvendte Lænke maa være mindst 1 Alen lang. Den saaledes Fængslede erholder sædvanlig Kost og udløses 1 Time daglig for at tage Bevægelse; om Natten gives der ham paa Krigsskibene Køietøi og i Land de fornødne Tæpper til at holde Varmen. Brugen af Røgtobak tillades ham ikke. Simpel Arrest i Vøien kan vare i indtil 10 Dage, streng Arrest i Vøien i indtil 5 Dage.

§ 19. Mørk Arrest er ensom Arrest, der udholdes i et mørkt Fængsel eller Arrestaflukke. Straffen kan tilkjendes for en Tid af indtil 30 Dage.

Den fuldbyrdes paa Personer, som ere over 18 Aar gamle, uden Afbrydelse, naar den ikke varer mere end 5 Dage; ellers afbrydes den efter hver femte Dag i 1 Dag, paa hvilken den Arresterede holdes i lys, ensom Arrest. Naar unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar sættes i mørk Arrest, gjøres Arresten lys hver tredie Dag, og for dem regnes de Dage, paa hvilke Arresten saaledes gjøres lys, til det Antal Dage, hvori mørk Arrest paalægges dem. I Krigsskibene skal den Paagjældende i Mellemfristerne sættes paa fri Fod under Opsyn eller efter Omstændighederne holdes i Bevaring som Varetægtsarrestant.

7 Mai. Mørk Arrest kan anvendes paa Underofficerer og menige
Nr. 68. Krigsmænd.

§ 20. Naar mørk Arrest er paa indskrænket Kost, gives der den Arresterede om Middagen et passende Maaltid varm Mad, hvilket ved Hæren er et saadant, som gives Soldaten hos Marketenderen eller i de militære Bespisningsanstalter, men forøvrigt maa han alene nyde Vand og Brød.

§ 21. I Krigsskibene gives der den, som udstaar mørk Arrest eller mørk Arrest paa indskrænket Kost, daglig 1 Time Morgen og 1 Time Aften til at bevæge sig i fri Luft under Opsyn, saavidt muligt afsondret fra det øvrige Mandskab.

§ 22. Fængsel paa Vand og Brød er enten simpelt eller strengt Fængsel paa Vand og Brød. I begge Tilfælde gives der den Fængslede intet Andet at nyde end Vand og Brød og dertil Salt. Brugen af Røgtobak tilstedes ham ikke. I Krigsskibene gives der ham den samme Adgang til at bevæge sig i fri Luft, som er foreskreven i § 21. Den korteste Tid for denne Straf er 2 Dage (48 Timer) og den længste Tid ombord i Skibe 20 Dage, men ellers 30 Dage.

§ 23. Simpelt Fængsel paa Vand og Brød fuldbyrdes med de Mellemfrister, som den borgerlige Straffelov foreskriver. I de Dage, Straffen afbrydes, sættes den Paagjældende ombord i Skibene paa fri Fod under Opsyn eller holdes efter Omstændighederne som Varetægtsarrestant; iland sættes han i Vagtarrest, forsaavidt den militære Øvrighed, der lader Straffen fuldbyrde, ikke finder, at han uden Betænkelighed kan være paa fri Fod. Straffen bør, medens den Fængslede hensidder paa Vand og Brød, saavidt muligt være forbunden med Ensomhed. I de Skibe, i hvilke lys (eller oplyst) Arrest ikke kan indrettes, anvendes mørk Arrest paa indskrænket Kost istedetfor simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

§ 24. Straf af strengt Fængsel paa Vand og Brød,

udholdes i mørkt Fængsel eller Arrestaflukke og er stedse 7 Mai.
forbunden med Ensomhed. Den Fængslede erholder ikke Nr. 68.
Madrats eller Andet at ligge paa end den blotte Brix eller Lukafets Dæk, men der gives ham om Natten Tæpper til at brede over sig og Skraapude eller Pølle til at lægge under Hovedet. Straffen fuldbyrdes uden Afbrydelse, naar den ikke varer mere end 5 Dage. For længere Tid tilkjendes den i 2 eller flere Gange 5 Dage, og der tilstaas da efter hver Gang, inden den igjen fortsættes, en Mellemfrist af 5 Dage, i hvilke den Paagjældende vel forbliver i ensomt Fængsel, men dette gjøres lyst og forsynes iland med det for militære Fængsler sædvanlige Leie, ombord med Køietøi. Dog kan Straffen ombord i Krigsskibe ogsaa anvendes i 6, 7 eller 8 Dage med en Mellemfrist af 2 Dage. Kan ombord ikke skaffes lyst eller oplyst Fængsel, holdes Vedkommende under Mellemfristen kun fængslet om Natten men sættes om Dagen under Opsyn udenfor Arresten, saa vidt muligt afsondret fra det øvrige Mandskab, eller holdes efter Omstændighederne som Varetægtsarrestant.

§ 25. Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa unge Mennesker imellem 15 og 18 Aar. Hvor saadan Straf vilde være forskyldt, anvendes mørk Arrest paa indskrænket Kost eller de i de borgerlige Straffelove for disse Personer istedetfor Fængsel paa Vand og Brød foreskrevne Straffe.

§ 26. Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa Officerer, medmindre de maatte have forskyldt denne Straf for nogen Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende.

Underofficerer maa ikke straffes med strengt Fængsel paa Vand og Brød uden i Forbindelse med Bestillings Fortabelse.

Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbyrdelse begynder, ere over 60 Aar, skulle istedetfor i Fængsel paa

2*

7 Mai. Vand og Brød hensættes i mørk Arrest paa indskrænket
Nr. 68. Kost. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forskyldt Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller en Del af samme, hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

§ 27. Fæstningsarrest er enten simpel eller streng Fæstningsarrest. Den udstaaes i et Arrestværelse i en Fæstning. Hver Arrestant bør være indelukket i et særskilt Værelse.

§ 28. Den, som er dømt til simpel Fæstningsarrest i længere Tid end 1 Maaned, tillades det efter den første Maaneds Udløb at bevæge sig under behørigt Opsyn og uden Værge i en Tid af indtil 2 Timer daglig paa et afsides Sted i Fæstningen. I den første Maaned af Fæstningsarrest haves ikke en lige Tilladelse til Bevægelse i fri Luft, men naar nogen saadan Bevægelse dog ansees nødvendig for den Arresteredes Helbred, kan Fæstningens Høistbefalende tillade den, men ikke oftere eller i længere Tid end nødvendigt og ordentligvis ikke over 1 Time om Dagen. Det kan tillades den, som udholder simpel Fæstningsarrest, at modtage Besøg nogle faa Timer om Dagen, men ikke at holde noget Selskab.

§ 29. Den, som er dømt til streng Fæstningsarrest, tilstedes der ikke nogen anden Bevægelse i fri Luft end efter Reglerne i § 28 for den første Maaned af simpel Fæstningsarrest. Han maa ikke modtage Besøg, undtagen naar han under overordentlige Omstændigheder erholder særlig Tilladelse dertil af Fæstningens Høistbefalende.

§ 30. Fæstningsarrest er anvendelig paa Officerer, men ikke paa Underofficerer og menige Krigsmænd, streng Fæstningsarrest ogsaa paa Officerer, som straffes med „Embeds eller Bestillings Fortabelse, naar den Lovbestemmelse, der anvendes, fordrer eller tilsteder Straffens Skærpelse. Straffen

idømmes paa 1 Maaned, paa 6 Uger eller paa 2 eller flere Maaneder og ikke over 1 Aar. 7 Mai. Nr. 68.

§ 31. Den, som udholder nogen af de ovenomhandlede Fængselsstraffe, skal selv betale sit Underhold i Fængselstiden, eller Bekostningen indeholdes i hans Lønning. Har den, der hensidder i Arrest, ingen Lønning og iøvrigt ikke Midler til at bekoste sit Underhold, gives der ham Underholdningspenge, hvis Størrelse bestemmes af vedkommende militære Ministerium.

§ 32. Har en menig Krigsmand under sin første samlede Tjenestetid været straffet mindst 5 Gange med Fængsel svarende til 60 Dages Vagtarrest, og deraf mindst 1 Gang ved Krigsretsdom paa Foranledning af vedkommende Jurisdiktionschef, kan Krigsretten, naar han atter tiltales for denne, efter nøie Overveielse af hans Forseelsers Beskaffenhed og samtlige øvrige Omstændigheder, om fornødent, idømme ham som Tillægsstraf, at han fjernes fra sin Afdeling. Han bliver da i sin resterende Tjenestetid, denne beregnet saaledes, at han eventuelt betragtes som forlods udtagen til fortsat Tjeneste, at anvende til Krigsmagtens Nytte efter Krigsbestyrelsens nærmere Bestemmelse, dog at saadanne Individer ikke samles i særlige Straffeafdelinger.

Viser den, hvem slig Dom er overgaaet, under denne særlige Tjeneste Flid og god Opførsel, kan han efter 2 Maaneders straffri Tjeneste paa Jurisdiktionschefens Kjendelse atter sættes tilbage til den Afdeling, ved hvilken han har tjent, og bliver han der at behandle som henhørende til den Altersklasse, med hvilken han første Gang er mødt. Forser han sig derefter paany, bliver han paa Jurisdiktionschefens Kjendelse at afgive til den særlige Tjeneste, hvortil Krigsbestyrelsen maatte bestemme ham, og han er da udelukket fra i Fredstid at kunne vende tilbage til sin Afdeling.

§ 33. Naar i denne Lov nævnes Fængsel i første Grad,

7 Mai. indbefattes derunder al simpel Arrest, al ensom og mørk
Nr. 68. Arrest, al Arrest i Boien, alt simpelt Fængsel paa Vand og Brød, strengt Fængsel paa Vand og Brød i ikke over 15 Dage, simpel Fæstningsarrest i indtil 4 Maaneder og streng Fæstningsarrest i indtil 3 Maaneder.

Enhver større Fængselsstraf, dog med Udelukkelse af Statsfængsel, henhører til Fængsel i anden Grad.

Naar Fængsel eller Fængselsstraf nævnes uden nogen nærmere Betegnelse, indbefattes derunder baade første og anden Grad, men ikke Statsfængsel.

§ 34. Statsfængsel anvendes af Krigsretterne ikke i kortere Tid end 1 Aar og har for Officerer Embeds eller Bestillings Fortabelse til Følge. Er Statsfængsel forskyldt efter de borgerlige Love i kortere Tid, vælges en i Strenghed tilsvarende Straf, for Officerer Fæstningsarrest.

§ 35. Embeds eller Bestillings Fortabelse er anvendelig paa Befalingsmænd og de Personer, der efter § 41 ansees med de for Officerer eller Underofficerer bestemte Straffe.

Den, der paadrager sig Embeds eller Bestillings Fortabelse, er, forsaavidt han ikke har fyldestgjort sin Værnepligt, forpligtet til at aftjene den som Menig lige med sin Aldersklasse. Der er dog Intet til Hinder for, at vedkommende militære Ministerium kan hjemsende ham.

§ 36. Embeds eller Bestillings Fortabelse finder ei alene Sted i de Tilfælde, for hvilke denne Straf er foreskreven, men ogsaa:

1) naar en Befalingsmand har forskyldt Fængselsstraf for en Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende, i hvilket Tilfælde Embeds eller Bestillings Fortabelse er en Følge af Forbrydelsens Beskaffenhed og ingen Formindskelse bevirker i Fængselsstraffen;
2) naar en Befalingsmand, uden at Betingelserne for at anvende Reglen i foranstaaende Nr. 1 ere tilstede, har

forskyldt en større Fængselsstraf, end der er anvendelig paa ham, i hvilket Tilfælde Embeds eller Bestillings Fortabelse efter Krigsrettens Skjøn enten ganske træder istedetfor Fængselsstraffen eller bevirker et passende Afslag i denne, og 7 Mai. Nr. 68.

3) naar, uden at nogen af de tvende foranstaaende Regler kommer til Anvendelse, en Befalingsmand, som flere Gange forud i denne sin Stilling har været anset med Fængselsstraf, paany gjør sig skyldig til lige Straf, og Krigsretten da efter nøie Overveielse af Tiltaltes hele Forhold, de begaaede Forseelsers Beskaffenhed og øvrige Omstændigheder anser ham uduelig eller uværdig til længere at tjene som Befalingsmand, i hvilket Tilfælde Embeds eller Bestillings Fortabelse træder istedetfor Fængselsstraffen.

§ 37. Embeds eller Bestillings Fortabelse skal ikke udelukke den Paagjældende fra atter at kunne ansættes i Embedet eller Bestillingen, naar han ikke har været dømt for en Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende, og han i Krig eller under farefulde Forhold har udmærket sig ved tapper eller modig Daad.

§ 38. Irettesættelse anvendes som Straf for mindre betydelige Tjenesteforseelser, der ellers kun vilde medføre en kort Tids simpel Arrest, naar Omstændighederne tale for en saadan Afgjørelse.

§ 39. Personer mellem 10 og 15 Aar kunne straffes med simpel Arrest i Krigsskibene i indtil 30 Dage og ellers i indtil 60 Dage og med Irettesættelse. Iøvrigt anses de med saadanne Straffe, som ere anvendelige paa dem ifølge de borgerlige Straffelove.

§ 40. Naar Straf for en Forbrydelse skal bestemmes efter de borgerlige Love, anvendes de i disse fastsatte Straffe, dog med de Forandringer, som de militære Love indeholde.

7 Mai. Foruden hvad i saa Henseende paa andre Steder i denne
Nr. 68. Lov er bestemt, bliver at iagttage:

1) til simpelt Fængsel efter de borgerlige Love svarer Vagtarrest efter de militære Love; til hver Dags Fængsel paa sædvanlig Fangekost efter de borgerlige Love svarer 1½ Dags Vagtarrest, og til Fængsel paa Vand og Brød efter de borgerlige Love svare de militære Loves mørk Arrest paa indskrænket Kost og simpelt Fængsel paa Vand og Brød. Er Fængselsstraf efter de borgerlige Love forskyldt for en længere Tid, end den tilsvarende militære Straf kan anvendes, gaar Straffen over til en strengere Art af militært Fængsel eller anden militær Straf efter det i § 44 bestemte Forhold; dog maa, naar der efter den borgerlige Straffelov skal ved Dom bestemmes en Fængselsstraf, som skal træde istedetfor Bøder, hvis disse ikke betales, ei anvendes strengere Straf end mørk Arrest paa indskrænket Kost;

2) for Forbrydelser, for hvilke Straf bliver at fastsætte efter de borgerlige Love, dømmes de egentlige Krigsmænd ikke i Bøder, naar Forbrydelsen vedkommer den militære Tjeneste, men i Stedet herfor anvendes Fængselsstraf eller en anden Straf, hvis nogen saadan maatte være bestemt ved Siden af Bøderne. Blive ellers paalagte Bøder ikke betalte, og der i saa Tilfælde ikke er ved Dom bestemt nogen Fængselsstraf, som skal træde i Bødernes Sted, skeer den i de borgerlige Love foreskrevne Afsoning med Fængsel i Lighed med, hvad der er fastsat i foranstaaende Nr. 1.

§ 41. Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, anvendes, forsaavidt ikke særegne Regler om dem ere foreskrevne, de Straffe, der ere givne for dem af de nævnte Militære, med hvilke de sættes i Klasse, jfr. § 48. Paa

Alle, som ere i høiere Stilling end en Underofficer, anvendes Bestemmelserne om Officerer. Forsaavidt de omhandlede Personer staa i Klasse med Underofficerer og vilde have forskyldt Bestillings Fortabelse, men denne Straf efter deres Stillings Beskaffenhed ikke kan anvendes paa dem, kunne de anses med alle paa menige Krigsmænd anvendelige Fængselsstraffe. Om Underkorporaler og dem, der staa lige med disse Befalingsmænd, gjælde Forskrifterne angaaende Underofficerer. 7 Mai. Nr. 68.

Naar Spillemænd dømmes til Bestillings Fortabelse, vedblive de at være Spillemænd, men sættes i Klasse med Menige. De kunne igjen forfremmes overensstemmende med § 37.

§ 42. Krigsfanger belægges med de Straffe, der ere fastsatte for Personer af tilsvarende Grader i den danske Krigsmagt. Dog kunne krigsfangne Underofficerer, naar de vilde have forskyldt Bestillings Fortabelse, anses med de samme Straffe som Menige.

§ 43. Paa de Personer, der efter § 4 i visse Tilfælde undtagelsesvis anses efter de militære Love, kunne istedetfor de deri bestemte Straffe, naar disse Straffe ikke findes passende, anvendes de i den borgerlige Straffelov hjemlede Straffearter efter de deri givne Regler.

§ 44. Imellem nedenstaaende Straffe finder følgende Forhold Sted:

1) Kvarterarrest i 3 Dage for Menige, i 2 Dage for Underofficerer og i $1^1/_2$ Dag for de Officerer, som ogsaa kunne straffes med Vagtarrest, anses lige med 1 Dags Vagtarrest.

2) Kvarterarrest for de høiere Officerer, som ikke kunne straffes med Vagtarrest, anses lige med Vagtarrest for andre Officerer.

3) 1 Dags ensom Arrest anses lige med 2 Dages Vagtarrest.

7 Mai. Nr. 68.

4) 1 Dags simpel Arrest i Baien anses lige med 3 Dages Vagtarrest, og 1 Dags streng Arrest i Baien lige med 6 Dages Vagtarrest.

5) 1 Dags mørk Arrest paa indskrænket Kost anses lige med 6 Dages Vagtarrest og uden saadan Indskrænkning med 4 Dages Vagtarrest.

6) 1 Dags simpelt Fængsel paa Vand og Brød anses lige med 6 Dages Vagtarrest.

7) Strengt Fængsel paa Vand og Brød betragtes som en dobbelt saa streng Straf som simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

8) 1 Maaneds simpel Fæstningsarrest anses lige med 1 1/2 Maaneds Vagtarrest.

9) 1 Maaneds streng Fæstningsarrest anses lige med 2 Maaneders Vagtarrest.

10) Embeds og Bestillings Fortabelse anses for en ringere Straf end Strafarbeide.

Naar en Art af Fængselsstraf skal forandres til en anden, som tilkjendes dagvis, overgaar den til nærmeste hele Dage, nemlig saaledes, at det Overskydende, naar det udgjør Mere end en halv Dag, regnes for en hel Dag, men ellers bortfalder.

3die Kapitel.

Alminbelige Bestemmelser for de militære Straffeloves Anvendelse.

§ 45. De i de borgerlige Love indeholdte almindelige Regler for Straffelovenes Anvendelse, saasom angaaende Betingelserne for Strafbarhed, Straffenes Udmaaling eller i andre Henseender, blive ogsaa at følge ved de militære Straffeloves Anvendelse, dog med de nærmere Bestemmelser, som disse Love indeholde enten i Almindelighed, navnlig i dette Kapitel, eller for særlige Tilfælde.

§ 46. Tidspunktet, da de i denne Lov for Forbrydelser under Krigsforhold givne Forskrifter (Krigslove) skulle kunne bringes i Anvendelse, fastsættes i hvert Tilfælde af Krigsberedskab af vedkommende Minister. 7 Mai. Nr. 68.

§ 47. Naar en Foresat giver med Hensyn til militære Tjenesteforhold Befaling til en strafbar Handling, er den Undergivne, som udfører den, angerløs, saafremt han ikke har maattet kunne indse, og det heller ikke iøvrigt har været ham bekjendt, at der ved Befalingen tilsigtedes en Forbrydelse.

§ 48. Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, anvendes med Hensyn til de øvrige Strafferetsbestemmelser den samme Regel, som i § 41, første Stykke, er given om Straffene.

§ 49. For Overtrædelse af Tjenestepligter kunne Børn imellem 10 og 15 Aar straffes, selv om den i Loven fastsatte Straf ikke overstiger simpelt Fængsel.

§ 50. Ved Overtrædelse af Tjenestepligter kan selvforskyldt Drukkenskab ikke udelukke Anvendelsen af den lovbestemte Straf.

§ 51. Begaas en Forbrydelse af flere Krigsmænd i Forening, og i saa Tilfælde en særlig Straf er bestemt for Hovedmanden, da betragtes som saadan Enhver, der har forledet nogen Anden til at deltage i Forbrydelsen, ledet den forbryderiske Forening eller paa anden Maade viist en særegen Virksomhed fremfor de øvrige Deltagere for at fremme Forbrydelsens Udførelse.

Kan i saadanne Tilfælde ingen Hovedmand udfindes, og Krigsmænd af forskjellige Tjenesteklasser eller Tjenestegrader have deltaget i Forbrydelsen, kan Straffen for den af Deltagerne, der har den høieste Klasse eller Grad, og, hvis denne er fælles for Flere, da for den af dem, der som ældst af Tjenestealder er de Øvriges Overmand, efter Omstændig-

7 Mai. hederne skærpes udover den for Forbrydelsen fastsatte høieste
Nr. 68. Straf, dog indenfor Grændserne af den for Hovedmændene bestemte.

§ 52. Som skærpende Omstændigheder ved Straffenes Udmaaling indenfor de for samme bestemte Grændser kommer, foruden hvad de borgerlige Love i saa Henseende tilholde, derhos efter Forbrydelsens Beskaffenhed i Betragtning:

1) at en Forbrydelse er begaaet under Krigsforhold og i Særdeleshed i Nærheden af Fienden;
2) at den er begaaet i Tjenesten og i Særdeleshed under Vaaben;
3) at en Befalingsmand har deltaget i en Forbrydelse med sine Undergivne og i Særdeleshed har forledet dem til at begaa den;
4) at Flere have forenet sig om at bevirke en Forbrydelse eller i Forening have begaaet en saadan;
5) at Nogen har misbrugt sine Vaaben eller sin tjenstlige Stilling til Forøvelse af en Forbrydelse.

Dog, forsaavidt Straffen for nogen enkelt Forbrydelse særligt er bestemt med Hensyn til nogen af de anførte Omstændigheder, kommer den ikke videre i Betragtning.

§ 53. Skal paa Grund af Sammenstød af Forbrydelser eller i andre Tilfælde en Straf forøges med et Tillæg, bliver at iagttage:

1) de i denne Lov bestemte Grændser for visse Straffearter maa ikke overskrides;
2) af Fængselsstraffe kan, naar den høieste Grad af en vis Fængselsstraf ikke er tilstrækkelig, en ringere Art forandres til en strengere Art; vilde Fængselsstraffen overskride den høieste for samme fastsatte Begrændsning, kan der gaas over til en strengere Straffeart; dog kan Statsfængsel ikke anvendes, naar denne Straf ikke er fastsat for nogen af de begaaede Forbrydelser;
3) Embeds eller Bestillings Fortabelse for Officerer kan

forøges med streng Fæstningsarrest og Bestillings Fortabelse for Underofficerer med Fængsel. 7 Mai. Nr. 68.

§ 54. Naar Fængselsstraf er forskyldt for Uordener eller andre ringe Forseelser, som i og for sig ikke medføre nogen mærkelig Skade for Tjenesten, bør de første Gange anvendes de mildere Arreststraffe, forinden der gaas over til Fængsel paa Vand og Brød eller andre strenge Fængselsstraffe.

§ 55. Naar der i denne Lov er for en Forbrydelse bestemt en Straf, som ikke er anvendelig paa alle Klasser af Militære, forvandles den for dem, paa hvem den ei kan anvendes, til en anden i Strenghed tilsvarende Straf, hvormed de kunne ansees. Istedetfor Embeds Fortabelse anvendes paa de Lieutenanter og med dem i Klasse staaende Bestillingsmænd, som ei have kongelig Udnævnelse, Bestillings Fortabelse, og paa Underofficerer enten Bestillings Fortabelse eller en anden Straf, der er mindre end Strafarbeide, dog ikke under 10 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en i Strenghed tilsvarende Straf, og paa menige Krigsmænd en Straf, der er mindre end Strafarbeide, dog mindst 5 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en i Strenghed tilsvarende Straf.

§ 56. Er der med Hensyn til nogen Forbrydelse givet Krigsretten Ret til at vælge imellem flere angivne Straffe, da kan den ogsaa anvende en i Strenghed mellemliggende Straf, dog ikke Statsfængsel, hvilken Straf efter denne Lov ikkun idømmes, naar den særlig er nævnt i den vedkommende Lovbestemmelse.

§ 57. Naar Forbrydelser, som ikke omtales i de militære Love, forøves under Udførelsen af militære Tjenesteforretninger eller iøvrigt i militære Forhold, tages disse i Betragtning ved Straffens Udmaaling efter de borgerlige Love.

Paa de ved Krigsmagten ansatte Auditører, Læger, Dyrlæger, Intendanter og andre Regnskabs- eller Forvaltningsbetjente anvendes i saadanne Tilfælde for Forbrydelser i

7 Mai. deres særlige Bestillinger de Love, som ere givne for civile
Nr. 68. Embedsmænd og Betjente af samme eller lignende Slags.

§ 58. Den borgerlige Straffelovs Forskrifter om Forbrydelser af Embeds- og Bestillingsmænd i deres Embeder og Bestillinger ere ogsaa anvendelige paa menige Krigsmænd, naar de forbryde sig i Tjenesten eller i Anledning af samme, saafremt Gjerningen ikke i nærværende Lov er belagt med særlig Straf.

§ 59. Er en Forbrydelse, hvorom Sag, hvis den skal paatales, vil høre til Krigsret, begaaet for over 10 Aar siden, uden at Strafskylden er forældet efter de almindelige Regler, skal vedkommende militære Ministerium beslutte, om Forfølgning bør frafaldes. Ligeledes bestemmer samme Ministerium, om en af en Krigsret afsagt Straffedom, efter hvis Affigelse 10 Aar ere forløbne, bør fuldbyrdes.

§ 60. Naar i Felten, i beleiret Fæstning eller paa Flaade eller Eskadre, der i Krigstid er paa Togt, Rømning, grov Ulydighed, Plyndring, ulovlig Omgang med Fjenden eller andre grove, for Krigsforetagenderne farlige Forbrydelser, for hvilke dog ikke Livsstraf, i alt Fald ikke ubetinget, er bestemt, tage saaledes Overhaand, at farlige Følger for Hærens, Fæstningens, Flaadens eller Eskadrens Sikkerhed eller iøvrigt for Krigsforetagender øiensynlig maa befrygtes af dem, hvis de ikke hurtig dæmpes, og de i Loven foreskrevne Straffe befindes utilstrækkelige dertil, kan for dem paabydes Livsstraf af den høistkommanderende General og Fæstningskommandanter, samt af Generaler, der føre Befalingen over selvstændig opererende Dele af Hæren saavelsom af den Høistbefalende over Flaaden eller en Eskadre. Saadan Bestemmelse kan under lignende Omstændigheder ogsaa gives for at afholde Indbyggerne i et fiendtligt Land fra Handlinger, der ere til Fare for Krigsmagten. Befalingen skal, forinden den træder i Kraft, paa passende Maade kundgjøres. Fordre Omstændighederne, at den vedbliver at gjælde

i længere Tid end 1 Maaned, skal den efter saadan Tids Forløb fornys ved igjentagen Kundgjørelse. Om saadan Befaling bør snarest mulig ske Indberetning til vedkommende militære Ministerium. 7 Mai. Nr. 68.

§ 61. Gjøre Dele af den danske og en fremmed Krigsmagt Tjeneste i Forbindelse med hverandre, straffes de til den danske Krigsmagt hørende Personer, som begaa Forbrydelser imod saadanne Dele af den fremmede Krigsmagt, imod de til samme hørende Personer eller med Hensyn til sammes Krigsredskaber eller andre Ting, som om Forbrydelsen var forøvet imod den danske Krigsmagt, imod de til samme hørende Personer eller med Hensyn til dens Krigsredskaber eller andre Ting, medmindre særegne Bestemmelser maatte være givne for slige Tilfælde.

§ 62. Erstatning for den ved en Forbrydelse paaførte Skade idømmes efter den borgerlige Rets Regler.

§ 63. De i denne Lov omhandlede Forbrydelser paatales af det Offentlige.

4de Kapitel.

Om Forræderi, Pligtovertrædelser af Feighed og andre Handlinger, hvorved Krigsmagten udsættes for Krigsfare.

§ 64. Den, som i den Hensigt at befordre Fjendens Foretagender eller paa anden Maade at begunstige Fjenden, giver denne Underretning om nogen Del af Krigsmagtens Styrke, Tilstand, Bevægelser eller Planer, eller om Befæstningers, Krigsfartøiers, Krigsforraads eller andre deslige Gjenstandes Beskaffenhed eller Forfatning, aabenbarer Fjenden Løsen (Parol, Feltraab, Kjendingstegn) eller Signaler, spionerer for Fjenden eller befordrer saadan Spionering, undlader tilbørlig at udføre given Befaling, giver falske Meldinger, eller undlader at give pligtskyldige Meldinger, for-

7 Mai. nagler Skyts eller ødelægger andet Krigsredskab, eller fore-
Nr. 68. tager nogen anden Handling til Begunstigelse for Fienden, skal som en Forræder have sit Liv forbrudt.

Denne Straf bliver at idømme for de Handlinger, som omtales i det Følgende, naar de foretages med forræderisk Hensigt, om end ellers ringere Straf for dem er bestemt.

§ 65. Den Foresatte, som bliver bekjendt med et forræderisk Foretagende af sine Undergivne og ikke søger at hindre det, skal straffes ligesom Forræderen. Den, som ellers erholder Kundskab om noget forræderisk Foretagende eller Spionering for Fienden og ikke snarest muligt gjør Anmeldelse deram, samt derhos, hvis dette ikke kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsen, straffes med Fængsel i anden Grad eller Strafarbeide; imidlertid skal han, naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. For den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Ægtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn kan Straffen for undladt Anmeldelse, naar de dog have søgt at hindre Forbrydelsen, nedsættes til det Halve, medmindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

§ 66. For Hovedmanden i et tilsigtet Forræderi kan, naar han forhindrer Forbrydelsen, Straffen nedsættes efter Krigsrettens Skjøn, men ikke ganske bortfalde.

§ 67. Krigsfanger, som ere frigivne paa Æresord, skulle, naar de bryde dette ved at tjene i den fjendtlige Krigsmagt og de derefter paagribes, straffes paa Livet eller under formildende Omstændigheder med Strafarbeide i mindst 3 Aar. Dersom de paa en mindre virksom Maade handle imod deres Æresord, ansees de med Fængsel eller Strafarbeide i indtil 3 Aar.

§ 68. Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, enten af Feighed først griber Flugten eller ved

Ord eller Tegn forleder Krigsfolk til Flugt eller iøvrigt til at undlade Forsvar, eller i Fjendens umiddelbare Nærhed søger at udbrede Skræk og Uorden, skal, naar han er Befalingsmand, have sit Liv forbrudt, og, hvis han er Menig, straffes med Fængsel af anden Grad eller Strafarbeide; under skærpende Omstændigheder kan Straffen ogsaa for Menige stige til Livsstraf.

7 Mai. Nr. 68.

§ 69. Den, som ellers af Feighed flygter for Fjenden eller under Fægtning eller, naar Fægtning forestaar, søger ved at skjule sig eller paa anden Maade at unddrage sig fra Deltagelse i Faren eller under Fægtning eller paa Tilbagetog af Frygt for Fare enten kaster Vaaben eller Ammunition fra sig, spænder Heste fra Kanoner eller Vogne eller gjør sig skyldig i lignende pligtstridig Adfærd, skal ansees med Fængsel, Embeds eller Bestillings Fortabelse eller Strafarbeide. Er derved betydelig Skade skeet eller stor Fare opstaaet, kan Livsstraf anvendes.

§ 70. Den, som under Fægtning eller, naar Fægtning forestaar, uden Befaling af den tilstedeværende Foresatte giver Signal til Overgivelse, saasom paa Krigsskib stryger Flaget uden Ordre fra den, der er Befalingsmand paa Skibet, skal have sit Liv forbrudt.

§ 71. Naar den Høistbefalende i en Fæstning, paa et Krigsfartøi eller for en anden Post uden høiere Foresattes Befaling eller uden yderste Nød overgiver Fæstningen, Fartøiet eller dets Besætning eller Posten til Fjenden, og ligesaa naar Anføreren for en Troppeafdeling i aaben Mark kapitulerer, medens han endnu kan forsvare sig eller har Udsigt til at kunne slaa sig igjennem, saavelsom naar han, hvor Kapitulation for ham er uundgaaelig nødvendig, i denne indbefatter Tropper, der vel ere ham underlagte, men ere detacherede, skal han ansees med Embeds Fortabelse, Statsfængsel, Strafarbeide eller Livsstraf. Paa samme Maade straffes den Anfører for en Troppeafdeling, der uden

7 Mai. yderste Nød fører denne over paa en neutral Magts Terri-
Nr. 68. torium.

Den Høistbefalende eller Anføreren antages, indtil det Modsatte oplyses, at være strafskyldig efter foranstaaende Bestemmelse, naar han ikke, inden han foretog Handlingen, har iagttaget, hvad der i saa Henseende ved Reglementer eller særlige Forholdsordrer er fastsat angaaende Afholdelse af Krigsraad eller i andre Maader.

§ 72. Med samme Straffe, som i § 71 bestemt, anses den Befalingsmand, der iøvrigt ved ikke under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, at rykke frem, saasnart Befaling dertil er given, eller ved uden Ordre eller Nød at vige tilbage eller paa anden Maade tilsidesætter den Pligt, som paaligger en tapper Krigsmand i hans Stilling til at angribe, forfølge eller skade Fienden eller forsvare sig mod samme; dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder gaa ned til Fængsel.

§ 73. Straffene for Pligtovertrædelse af Frygt for personlig Fare kunne efter Krigsrettens Skjøn nedsættes eller endog eftergives, naar den Skyldige, forend Dom affiges, giver Prøve paa udmærket Mod.

§ 74. Den, som ved vitterlig at give falske Meldinger om Fienden, ved feigagtig at fortie Efterretninger om samme, ved troløst at udføre sit Hverv, naar han frivillig har paataget sig under Udførelsen af et Krigsforetagende at være Veiviser for en Troppeafdeling eller fiendt Mand for et Krigsfartøi eller at være Speider eller Sendebud i et vigtigt Anliggende, ved forsætlig i Fiendens Nærhed ganske at forsømme eller uforsvarlig at udføre Rekognosceringer eller lignende ham overdragne Forretninger, ved uden Befaling eller Nød at trække sig bort fra en ham i Fiendens Nærhed betroet Skandse, Bro eller anden Post eller ved andre slige grove Brud paa Pligt udsætter nogen Del af Krigsmagten for øiensynlig Fare, forspilder noget Krigsforetagende eller

foranlediger betydelig Skade, skal dømmes til Embeds Fortabelse, Strafarbeide eller efter Omstændighederne til Livsstraf. 7 Mai. Nr. 68.

§ 75. Den som ellers ved urigtige Beretninger, ved Overtrædelse af særlige Bestemmelser, der af vedkommende Befalingsmand ere givne til de militære Foretagenders Sikkerhed, eller iøvrigt ved Forsømmelse af Forsigtighedsregler eller paa lignende Maade udsætter nogen Del af Krigsmagten for Krigsfare eller bliver Aarsag til Skad fra Fiendens Side, skal ansees med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbeide indtil 6 Aar.

Med samme Straf ansees den, der i beleiret Fæstning, paa Krigsskib, under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, enten tilskynder Befalingsmændene til Overgivelse, uden at han af den Høistbefalende er bleven opfordret til at udtale sin Mening, eller i en Forsamling af Krigsmænd fremstiller det som nødvendigt at overgive sig eller i Krigstid udspreder saadanne falske Efterretninger eller foretager andre saadanne Handlinger, som ere skikkede til at gjøre Krigsfolket modløst.

§ 76. Med samme Straf, som er bestemt i § 75, ansees den, som uden Tilladelse sender Breve eller Budskaber til fiendtlige Undersaatter eller har anden utilladelig Omgang med dem.

Den, som modtager Breve eller Budskaber fra fiendtlige Undersaatter uden strax at anmelde det, straffes med Fængsel.

§ 77. Den Befalingsmand, som uden dertil at være berettiget lader alarmere ved Signal, og derved fremkalder saa alvorlig Uorden eller Forstyrrelse, at Opløsning kan befrygtes, straffes med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel.

§ 78. Den, som ulovlig løsgiver Krigsfanger, forsætlig lader en saadan eller en Spion undvige eller befordrer deres Flugt, skal straffes efter § 74.

7 Mai. Nr. 68.

§ 79. Den som til Uvedkommende aabenbarer, hvad der Krigsvæsenet vedkommende bør holdes hemmeligt, for at Skade eller Fare i Krig ikke skal opstaa for Krigsmagten, eller dennes Krigsforetagender ikke skulle udsættes for at mislykkes, skal ansees med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbeide i indtil 3 Aar. Sker Meddelelsen paa en Tid, da Krig formodes at forestaa med en fremmed Magt, umiddelbart eller middelbart til denne eller til nogen af dens Undersaatter, eller den i Krigstid gjøres under saadanne Omstændigheder, at det maa kunne indsees, at det Meddelte kan komme til Fiendens Kundskab, kan Straffetiden forlænges indtil 8 Aar. Er større Straf forskyldt efter den borgerlige Straffelov, bliver saadan at idømme.

§ 80. Naar de i § 4 nævnte Personer foretage Handlinger til umiddelbar Skade for Krigsmagten eller overtræde de Bestemmelser, som vedkommende Befalingsmand har fundet sig beføiet til at give til Krigsmagtens eller Krigsforetagenders Sikkerhed, ansees de, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Fængsel eller anden Straf indtil Strafarbeide i 6 Aar.

5te Kapitel.

Om Rømning og andre Handlinger, der gaa ud paa Unddragelse fra Krigstjenesten.

§ 81. Den, som i den Hensigt ganske at unddrage sig fra den ham paahvilende Militærtjeneste eller fra Tjeneste under et vist Togt undviger, skjuler sig eller iøvrigt udebliver, gjør sig skyldig i Rømning. Dog skal den, der unddrager sig fra Tjeneste paa et vist Togt, men ikke fra anden ham paahvilende Tjeneste i den Tid, Togtet varer, ikke behandles som Rømningsmand.

§ 82. Denne Forbrydelse begaas blandt Andet ogsaa, naar i den i forrige Paragraf angivne Hensigt: 7 Mai. Nr. 68.

1) udskrevne Værnepligtige, der ere hjemsendte eller have Orlov, undlade igjen at indfinde sig til den bestemte Tid;
2) Nogen, som er bleven befriet af Krigsfangenskab, uden at dog hans Tjenestepligt er ophørt, eller som ved Tilfælde er kommet bort fra den Afdeling, hvortil han hører, undlader at melde sig igjen til Tjeneste ved Krigsmagten;
3) Nogen undviger fra Arrest, hvori han holdes til Straf eller Varetægt, om Hensigten endog nærmest maatte være at unddrage sig Straf; dog anvendes ikke Rømningsstraf, hvis han allerede er dømt til en Straf, som medfører hans Afgang fra Krigsmagten, medmindre han løber over til Fjenden.

§ 83. Hensigt at unddrage sig Militærtjenesten formodes:

1) naar Nogen uden Tilladelse bortfjerner sig fra det til Ophold bestemte Sted og ikke igjen indfinder sig i Fredstid inden 3 Dage og i Krigstid inden 24 Timer;
2) naar Nogen efter meddelt Orlov udebliver over 8 Dage efter den til Møde bestemte Tid, uden at Underretning gives om Forfald;
3) naar Nogen, efter at være fra Krigsskib paa Togt sendt i Land, enten ifølge Befaling eller med Orlov, ikke igjen indfinder sig ombord til bestemt Tid, men bliver agterudseilet.

Med Hensyn til alle Personer, der henhøre til nogen Del af Krigsmagten, som er i Fjendens Nærhed, formodes Hensigt at rømme, naar de uden tjenstlig Foranledning befindes udenfor de yderste Poster imod Fjenden eller den af den Høistbefalende bestemte Grændselinie eller udenfor de yderste Værker af en beleiret Fæstning.

7 Mai. Saadan Formodning, som ovenfor er omtalt, gjælder som
Nr. 68. fuldstændigt Bevis, saalænge den er ikke er svækket ved til veiebragte Oplysninger.

§ 84. I Fredstid skal Straffen for Rømning være første Gang Fængsel, dog ikke under simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage, anden Gang Fængsel i anden Grad og, naar Forbrydelsen atter gjentages, Strafarbeide i indtil 4 Aar.

§ 85. Den, som i Krigstid gjør sig skyldig i Rømning, straffes med Fængsel i anden Grad eller med Strafarbeide i høist 3 Aar. Gjentages Forbrydelsen, skal Straffen være Strafarbeide i indtil 4 Aar.

Rømmer Nogen fra Krigsafdeling eller Krigsskib i Fjendens umiddelbare Nærhed eller fra beleiret Fæstning, ansees han, hvis Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Strafarbeide i mindst 3 Aar.

§ 86. Er den, som rømmer i Fredstid, forhen dømt for Rømning i Krigstid, anvendes Gjentagelsesstraf efter § 84, og er den, der rømmer i Krigstid, tidligere dømt for Rømning i Fredstid, anvendes ligeledes Gjentagelsesstraf efter § 84, forsaavidt dette leder til større Straf, end efter § 85 vilde være forskyldt.

§ 87. For Rømning til Fjenden bliver Livsstraf at anvende og det, hvad enten den Skyldige tager Tjeneste hos Fjenden eller ikke.

§ 88. Rømme Flere efter foregaaende Aftale derom, ansees i Fredstid enhver af dem, forsaavidt han ikke som Hovedmand har forskyldt større Straf, med Fængsel i anden Grad, naar han ikke tidligere er dømt for Rømning, og ellers med Strafarbeide i indtil 4 Aar. I Krigstid er Straffen Fængsel i anden Grad eller Strafarbeide i indtil 4 Aar og, naar Forbrydelsen begaas under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, Strafarbeide i mindst 4 Aar.

Hovedmændene ansees i Fredstid med Fængsel i anden

Grad eller med Strafarbeide i indtil 4 Aar, i Krigstid med Strafarbeide i indtil 8 Aar, og naar Forbrydelsen begaas under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, med Strafarbeide i mindst 6 Aar eller med Livsstraf. 7 Mai. Nr. 68.

Ved den nærmere Bestemmelse af Straffen efter foranstaaende Forskrifter bliver at tage et væsentligt Hensyn til Antallet af Deltagerne i Forbrydelsen.

§ 89. En Officer straffes for Rømning med Embeds Fortabelse, forsaavidt han ikke efter de foregaaende Bestemmelser har forskyldt større Straf.

En Underofficer kan, naar en af ham for Rømning forskyldt Fængselsstraf ikke har Bestillings Fortabelse til Følge, ansees med denne Straf istedetfor Fængselsstraffen.

§ 90. For den, der er pligtig at tjene en vis Tid i Krigsmagten, regnes den Tid, hvori han har været bortrømt, ikke som Tjenestetid, hvorfor han, forsaavidt den Straf, der paalægges ham, ikke medfører hans Afgang fra Krigsmagten, har at tjene saa meget længere. Der er dog Intet til Hinder for, at vedkommende Minister kan hjemsende ham.

§ 91. Skærpende Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

1) rømmer fra Fartøi, som er paa Togt eller til Togt er udrustet.
2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
3) rømmer, naar nogen særdeles Besværlighed for Krigsfolket, hvori han burde deltage, ham vitterlig finder Sted eller forestaar, eller
4) medtager noget af Skibets Fartøier, sin Tjenestehest eller de Vaaben, Klædningsstykker eller andre Gjenstande, som ere leverede ham til Brug, forsaavidt de ikke nødvendig behøves til hans Beklædning. Skaffer han derhos ikke disse Ting tilstede igjen, eller har han før Rømningen taget dem til sig i det særlige Øiemed

7 Mai. Nr. 68. at tilvende sig samme, anses han tillige som skyldig at have afhændet dem (§ 195).

§ 92. Dersom den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbeide, atter selv frivillig melder sig, fritages han, naar han ikke er Officer eller Underofficer for at anses som Rømningsmand og belægges med Straf som for anden ulovlig Fraværelse (§ 97), men denne Straf tilregnes ham dog som Rømningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 93. At en Rømningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den lovbestemte Straf for Rømning; dog kan denne under formildende Omstændigheder nedsættes indtil det Halve.

§ 94. Den som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke anmelder, samt, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre den, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officer, med Fængsel eller Embeds Fortabelse. Tilsigtes Rømningen udført under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, anvendes Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbeide i indtil 3 Aar. Imidlertid skal den Vedkommende, naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Ægtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn, medmindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

Den, som faar Kundskab om Rømning til Fienden, behandles ikke efter foranstaaende Bestemmelser men efter § 65.

Hovedmanden i en aftalt Rømning i Krigstid kan, selv om han forhindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for

Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn. 7 Mai. Nr. 68.

§ 95. Den, som i den Hensigt at unddrage sig den ham paahvilende Militærtjeneste paafører sig Sygdom eller Legemsfeil, der gjør ham udygtig til saadan Tjeneste, straffes med Fængsel, dog mindst 15 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en dertil i Strenghed svarende Straf, eller Strafarbeide i indtil 2 Aar.

§ 96. Den, som ved at foregive Sygdom eller ved andre ulovlige Midler, der ere beregnede paa at skuffe, søger at unddrage sig fra Tjeneste, straffes, forsaavidt han ikke har forskyldt høiere Straf efter andre Bestemmelser, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 97. Den, som ulovlig bortfjerner sig fra den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller undlader igjen behørig at indfinde sig ved den, naar han lovlig har forladt den eller ved Tilfælde er kommen bort fra den, straffes, hvis Hensigten ikke har været at rømme, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Sker det i Fjendens Nærhed, kan Straffen stige til Strafarbeide i 4 Aar. Straffen bør altid være mindre, end den vilde blive for Rømning.

§ 98. Den Værnepligtige, der er tilsagt til at møde paa et bestemt Sted for at indtræde i Krigsmagten, men uden lovlig Grund undlader at efterkomme saadan Befaling i rette Tid og for denne Forseelse bliver tiltalt ved militær Ret, straffes med Fængsel. Har han i Krigstid derved forsætlig unddraget sig fra Krigstjeneste, kan Straffen stige til Strafarbeide i 2 Aar.

6te Kapitel.

Om Krigsmænds Oprør mod Foresatte og Mytteri.

§ 99. Naar flere Krigsmænd foretage Handlinger, som

7 Mai. gaa ud paa med forenet Magt at modsætte sig en Foresat,
Nr. 68. modvirke nogen af ham given, den militære Tjeneste vedkommende Befaling, tvinge ham til Noget, eller hevne sig paa ham, straffes Hovedmændene i saadant Oprør med Strafarbeide i mindst 3 Aar, og de øvrige Deltagere i Almindelighed med Strafarbeide i indtil 6 Aar; dog kan Straffen for disse sidste under formildende Omstændigheder bestemmes til Fængsel i anden Grad, og, hvis de ere Officerer, til Embeds Fortabelse.

§ 100. Er Oprøret begaaet i Fjendens Nærhed, i Havsnød eller under andre Omstændigheder, som udkræve Krigslydighedens strengeste Haandhævelse, eller med væbnet Haand, eller har det været forbundet med Voldsomheder imod nogen Foresat, straffes Hovedmændene og Enhver, der har udøvet saadan Vold, med Livsstraf eller Strafarbeide i mindst 10 Aar og de øvrige Deltagere med Strafarbeide i mindst 6 Aar, eller efter Omstændighederne med Livsstraf.

§ 101. Spillemænd og Andre, som ved at tromme, pibe eller blæse give Tegn til Beforbring af Oprøret, blive efter Omstændighederne at henregne til Hovedmænd.

§ 102. For de Deltagere i Oprøret, som, medens Hensigten med det endnu ikke er opnaaet, og ingen Vold er udøvet og heller ingen anden Skade er skeet, paa den Foresattes Befaling strax vende tilbage til Orden og Lydighed, nedsættes Straffen, hvis de ere Hovedmænd, til Strafarbeide i indtil 4 Aar, og ellers til Fængsel eller til Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 103. Naar flere Krigsmænd i Forening vægre sig ved at efterkomme nogen dem af en Foresat given, den militære Tjeneste vedkommende Befaling og, efter derpaa at være udtrykkelig opfordrede til Lydighed samt gjorte opmærksomme paa Følgerne, hvis de vedblive i Ulydighed, dog fortsætte deres Vægring, anses de skyldige i Oprør og

straffes efter § 99 eller § 100. For de Deltagere, som paa ommeldte Opfordring strax vende tilbage til Lydighed, kan den for Ulydigheden forskyldte Straf nedsættes efter Krigsrettens Skjøn. 7 Mai. Nr. 68.

§ 104. Have flere Krigsmænd forenet sig om at begaa Opror imod en Foresat eller vise ham Ulydighed, er det Mytteri, og skulle Deltagerne, hvis den tilsigtede Forbrydelse ikke kommer til Udførelse, belægges med en Straf, der nærmer sig den, som vilde være forskyldt for den fuldbyrdede Forbrydelse, og kun under formildende Omstændigheder maa gaa ned til det Halve af samme. Naar Straffen ifølge denne Regel kan blive under Strafarbeide, skal den dog idetmindste være for Officerer Embeds Fortabelse, for andre Krigsmænd, hvis de ere Hovedmænd, Fængsel i anden Grad og ellers simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 4 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Har Mytteriet gaaet ud paa et særdeles farligt Opror, som vilde have henhørt under § 100, kan Straffen for Hovedmanden stige til Livsstraf.

§ 105. Den, som i en Forsamling af Krigsmænd enten opfordrer disse til Opror eller Ulydighed, eller i den Hensigt at forlede til nogen af disse Forbrydelser med høi Røst eller Heftighed eller paa anden usømmelig Maade besværer sig over en Foresats Adfærd, i samme Hensigt fremfører anden Klage eller nogen Begjæring, eller foretager anden Handling, straffes, saafremt Forbrydelsen ikke kommer til Udførelse, paa samme Maade som Hovedmændene i et Mytteri.

§ 106. Saadanne i en Forsamling af Krigsmænd foretagne Handlinger, som ere skikkede til at opvække Opror eller Ulydighed (§ 105), medføre, naar det efter Omstændighederne dog ikke kan antages at slig Virkning er tilsigtet, Fængsel eller Statsfængsel eller Strafarbeide i indtil 4 Aar.

7 Mai. § 107. Med samme Straf ansees Enhver, som paa saa-
Nr. 68. dan Maade klager over Besværlighed eller Mangel, eller foretager anden Handling, at han har burdet kunne indse, at derved Misnøie kan udbredes i nogen Del af Krigsmagten, hvad enten saadant er tilsigtet eller ei.

§ 108. Naar flere Krigsmænd i Forening anvende Magt imod Skildvagter, Beskyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller eller andre Poster, eller Vagter, som ere og kunne kjendes at være i Udøvelse af Tjeneste, eller flere Krigsmænd forene sig om at anvende Magt imod dem, eller Nogen i en Forsamling af Krigsmænd opfordrer eller paa anden Maade søger at forlede til slig Magts Anvendelse, straffes de Skyldige efter Bestemmelserne i §§ 99, 101, 102, 104 eller 105. Øves der under de i § 100 nævnte Omstændigheder Vold mod Befalingsmændene for nogen foran nævnt militær Afdeling, kan Straffen bestemmes efter § 100.

§ 109. Den, som kommer til Kundskab om et oprørsk Foretagende eller et Mytteri, og ikke anmelder det samt, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsens Udførelse, straffes i Fredstid med Fængsel og i Krigstid med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbeide i indtil 3 Aar. Officerer kunne efter Omstændighederne ogsaa i Fredstid ansees med Embeds Fortabelse. Den, som forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse, naar de dog have søgt at hindre Forbrydelsen, den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede, i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Ægtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn, med mindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

Hovedmanden i et oprørsk Foretagende eller Mytteri kan, selv om han hindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages

for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn. 7 Mai. Nr. 68.

§ 110. Træde Krigsfolk uden Befaling eller anden lovlig Grund egenmægtig sammen under Vaaben, eller samle de sig ombord paa lignende truende Maade, agtes de, naar intet andet Øiemed kan oplyses, skyldige i Forsøg paa Oprør. Oplyses det, at denne Forbrydelse ikke har været tilsigtet, straffes de med Fængsel, forsaavidt de ikke paa Grund af det lovstridige Øiemeds Beskaffenhed have forskyldt større Straf.

§ 111. Tage flere Krigsmænd i Forening med væbnet Haand Del i Modstand imod den borgerlige Øvrighed, kan den efter de borgerlige Love forskyldte Straf efter Omstændighederne skærpes indenfor Grændserne af de for Oprør imod militære Foresatte givne Straffebestemmelser.

7de Kapitel.

Om andre Forbrydelser med Hensyn til Foresatte, Overmænd og Vagthavende.

§ 112. Den, som tilsidesætter den skyldige Lydighed ved at handle imod, overskride eller undlade at opfylde nogen ham af sin Foresatte given, den militære Tjeneste vedkommende Befaling, ikke udfører en saadan uden Indvendinger eller unødvendigt Ophold eller ubeføiet modvirker nogen Tjenestebefaling, straffes, hvis han har handlet forsætlig og ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt større Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Er Forseelsen sket af Uagtsomhed, anvendes § 158.

Dersom den Skyldige negter at adlyde eller paa anden Maade tilkjendegiver, at han ikke vil adlyde, skal Straffen for saadan Ulydighed eller Opsætsighed være idetmindste simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

7 Mai. Ere med Ulydigheden forbundne særdeles skærpende Om-
Nr. 68. stændigheder, saasom naar Forbrydelsen begaaes af Flere, naar den Skyldige flere Gange forud er straffet for Ulydighed, naar han i vigtige Tilfælde haardnakket vedbliver at negte Lydighed, eller naar Opsætsighed udvises i flere Krigsmænds Nærværelse, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbeide i Fredstid i indtil 3 Aar og i Krigstid i indtil 6 Aar.

§ 113. Den, som vægrer sig ved at deltage i Angreb paa Fjenden eller Forsvar mod samme eller i Havsnød, i Fjendens Nærhed eller under andre Omstændigheder, som gjøre Krigslydighedens strengeste Haandhævelse nødvendig, udviser nogen Ulydighed, der paa Grund af saadanne Omstændigheder medfører betydeligt Onde eller Fare for, at saadant kan opstaa, straffes med Embeds Fortabelse, Strafarbeide eller endog, fornemmelig naar betydeligt Onde virkelig foraarsages af Ulydigheden, med Livsstraf.

§ 114. Den, som i Tjeneste eller i Anledning af Tjeneste forsætlig dræber sin Foresatte, skal have sit Liv forbrudt.

§ 115. Den, som i Forbindelse med saadan Ulydighed, der er nævnt i § 113, overfalder sin Foresatte med Hug, Slag eller anden Vold, straffes med Strafarbeide ikke under 8 Aar eller Livsstraf.

§ 116. Den, som ellers i Tjeneste eller i Anledning af Tjeneste øver Vold mod sin Foresatte, skal, hvis saadan Vold har dennes Død til Følge, have sit Liv forbrudt eller efter Omstændighederne ansees med Strafarbeide i mindst 6 Aar; hvis den udøvede Vold medfører Lemlæstelse eller nogen anden ikke mindre betydelig Skade (jfr. almindelig borgerlig Straffelov § 204), ansees han med Strafarbeide i mindst 4 Aar eller med Livsstraf, og hvis ikke nogen saa betydelig Skade skeer, med Strafarbeide i indtil 8 Aar eller under formildende Omstændigheder med ringere Straf, dog ikke under Fængsel i anden Grad.

Straf bortfalder ikke, om Gjerningen end udøves for at 7 Mai.
afværge et uretmæssigt Angreb af den Foresatte, naar dette Nr. 68.
Angreb ikke giver Grund til at befrygte, at det vil medføre Død, Lemlæstelse eller anden uoprettelig Skade, jfr. § 123.

Øver Nogen Vold imod sin Foresatte udenfor Tjenesten, og slig Vold ikke sker i Anledning af Tjenesten, skal han, hvis Forbrydelsen medfører Lemlæstelse eller nogen anden ikke mindre betydelig Skade, belægges med Strafarbeide, og hvis ikke nogen saa betydelig Skade sker, med Fængsel i anden Grad eller Statsfængsel eller Strafarbeide i indtil 4 Aar.

§ 117. Den, som truer sin Foresatte med Vold, uden dog at forsøge paa at tilføie ham nogen saadan, straffes med Fængsel, og idetmindste med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Under skærpende Omstændigheder, navnlig naar Truselen fremføres i Tjenesten, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbeide i 4 Aar.

§ 118. Begaas de i de to foregaaende Paragrafer omhandlede Forbrydelser mod en Overmand, der ikke er Foresat, anses den Skyldige med de sammesteds foreskrevne Straffe, dog at Straffen, hvis Forseelsen blot bestaar i Fremsættelse af Trusler, efter Omstændighederne kan nedsættes til de lavere Grader af Fængsel.

§ 119. Tager Nogen Anledning af sin Overmands Forhold i Tjenesten til at udfordre ham til Duel, skal han straffes med Fængsel i anden Grad eller Embeds Fortabelse.

§ 120. Den, som i Tjenesten eller i Anledning af Tjenesten udskælder sin Overmand eller paa anden ærefornærmende eller respektstridig Maade tiltaler eller omtaler ham, irettesætter eller dadler ham, knurrer mod ham eller paa anden Maade ytrer sin Misnøie mod ham, viser sig heftig eller trodsig mod ham, eller iøvrigt paa nogen

7 Mai. Maade tilsidesætter den Overmanden skyldige Agtelse, straffes
Nr. 68. med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, hvilken Straf under særdeles skærpende Omstændigheder, saasom naar grove Ærefornærmelser i Tjenesten, ombord eller under Vaaben udvises mod en Foresat, kan stige til Statsfængsel eller Strafarbeide i 3 Aar.

Den, som iøvrigt, naar han kommer i Berøring med Overmænd, tilsidesætter den disse tilkommende Ærbødighed, eller som omtaler dem paa en ærefornærmende eller utilbørlig Maade, straffes med Fængsel.

§ 121. Den, som forsætlig eller af Mangel paa pligtskyldig Agtpaagivenhed undlader at vise sin Overmand, som han er pligtig at kjende, eller som han iøvrigt kjender, de befalede Tegn paa Ærbødighed, straffes med Fængsel i første Grad; dog bør Straffen, naar Forseelsen ikke er forsætlig, den første Gang kun være Irettesættelse.

§ 122. Ved Udmaaling af Straffen efter foranstaaende §§ 116 til 120 bliver der at tage Hensyn til den større eller mindre Forskjel i Tjenestegrad mellem den Fornærmede og den Skyldige. Som en skærpende Omstændighed bliver det at anse, naar Forbrydelsen begaas af nogen Undergiven imod den Høistbefalende for nogen afsondret Del af Krigsmagten. Ligeledes anses det som en skærpende Omstændighed, naar Overmanden i de under §§ 119 til 121 nævnte Tilfælde tillige er Vedkommendes Foresatte.

§ 123. Ved Bestemmelse af Straffen efter §§ 114 til 120 bliver det at betragte som en særdeles formildende Omstændighed, hvis den Foresatte eller Overmanden ved at overskride Grændserne for sin Myndighed eller ved utilbørlig Behandling af Undermanden eller hans Nærmeste har egget til Forbrydelsen, eller han har fremkaldt den ved at indlade sig i upassende Fortrolighed med Undermanden, og Krigsretterne bemyndiges endog, naar de dertil maatte finde tilstrækkelig Grund, til under anførte Omstændigheder

at forandre Livsstraf til Strafarbeide, dog i mindst 6 Aar, og iøvrigt at gaa nedenfor de bestemte Grændser for Straffen. 7 Mai. Nr. 68.

§ 124. Den, som for høiere Foresatte fremfører en ugrundet Klage over sin Foresatte, straffes med Fængsel i første Grad, saafremt han ikke har forskyldt større Straf paa Grund af Klagens Indhold.

§ 125. For Ulydighed, Vold, Trusel med Vold eller andre Fornærmelser mod Skildvagter, Beskyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller, (udsendte Fartøier) eller andre Poster eller Vagter, der ere og kunne kjendes at være i Udøvelse af Tjeneste, saavelsom for Tilsidesættelse af den dem skyldige Agtelse, anvendes Straffene i de foranstaaende §§ 112, 113, 116, 117 eller 120, jfr. 123; dog kan Straffen for mindre betydelig Vold under formildende Omstændigheder nedsættes indtil Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Naar mod en Skildvagt eller anden Post, som i Fjendens Nærhed er udstillet for at sikre mod fiendtligt Overfald, eller mod Udkig eller Roergænger udøves saadan Vold, at Posten kommer til at staa ledig, eller at paa anden Maade Krigsmagten (Skibet) udsættes for øiensynlig Fare, kan anvendes Strafarbeide indtil paa Livstid eller endog Livsstraf.

§ 126. Krigsfanger blive for Ulydighed, Vold, Trusel med Vold og Tilsidesættelse af Agtelse mod de Befalingsmænd, under hvis Tilsyn de ere stillede, og imod Vagter at straffe efter §§ 112, 116, 117 og 120, jfr. 123.

8de Kapitel.
Om Forbrydelser med Hensyn til Undergivne og Undermænd.

§ 127. Naar nogen Foresat tillader Undergivne at begaa en Forbrydelse, ansees han med den for samme bestemte

7 Mai. Straf, og han kan derhos efter Omstændighederne straffes
Nr. 68. med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 128. Den Foresatte, som lader det mangle enten paa tilbørlig Opsigt med Undergivne for at forhindre Forbrydelser af dem, eller, naar saadanne ham vitterlig ere i Værk, paa hensigtssvarende Foranstaltninger eller behørig Kraft til at forebygge eller standse Udøvelsen af samme, straffes, forsaavidt ikke for enkelte Tilfælde en større Straf er bestemt, med Fængsel; dog kan en Officer, naar han i vigtige Tilfælde gjør sig skyldig i grov Tilsidesættelse af sin Pligt i ommeldte Henseende, straffes med Embeds Fortabelse.

§ 129. Den Foresatte, som ikke drager sine Undergivne tilbørlig til Ansvar for de af dem begaaede Forbrydelser ved enten at lade dem tiltale eller selv at paalægge dem den forskyldte Straf, forsaavidt han dertil er berettiget, eller ved at anmelde Forbrydelsen til vedkommende høiere Foresatte, eller som ulovlig forskaaner Undergivne for ikjendt Straf, ansees med Fængsel. En Officer kan i vigtigere Tilfælde, eller naar han oftere befindes i samme Brøde, straffes med Embeds Fortabelse.

§ 130. Den, som belægger nogen Undermand med Straf, uagtet Myndighed dertil ikke tilkommer ham, eller overskrider Grændserne for sin Straffemyndighed, eller iøvrigt ulovligt lader nogen Straf fuldbyrde, eller paa anden Maade misbruger sin Myndighed til Undermænds Forurettelse ved Afstraffelse eller Fængsling, straffes, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 131. Den, som ulovlig slaar eller paa lignende Maade øver personlig Vold imod Undermænd, skal straffes med Fængsel, og Straffen skal, hvis Undermanden ikke ved sit opirrende Forhold har egget til Forbrydelsen, idetmindste

være Vagtarrest i 30 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Udarter saadan Vold til egentlig Mishandling, eller er der andre særdeles skærpende Omstændigheder tilstede, ansees den Skyldige med Fængsel i anden Grad eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf. 7 Mai. Nr. 68.

Den høiere Foresatte, som er tilstede ved saadan ulovlig Medfart imod sine Undergivne og ikke strax skrider ind for at standse den, behandles efter Reglen i § 127.

Den, som ulovlig truer sin Undermand med Vold uden dog at forsøge paa at tilføie ham nogen saadan, straffes, forsaavidt han ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt høiere Straf, med Fængsel.

§ 132. Bestemmelserne i § 131 komme ikke til Anvendelse, naar det bliver nødvendigt at anvende legemlig Magt eller Trusel herom imod en Undermand for under Fægtning, i Havsnød, under Oprør eller andre Omstændigheder, som udkræve Krigslydighedens strengeste Haandhævelse, at tvinge en ulydig Undergiven til ufortøvet at efterkomme Befalinger, som sigte til at forhindre eller standse Flugt, Oprør, Plyndring, Voldsomheder eller andre grove Forbrydelser, til at værne om Skib og Besætning eller iøvrigt i yderste Nød og paatrængende Fare gives for at afvende Ulykke eller fremme Krigens Øiemed. Magt kan i disse Tilfælde lovlig anvendes, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller endog omkommer, tager Skade for Hjemgjæld eller ligger paa sine Gjerninger.

Heller ikke er det Myndigheds Misbrug, hvis en Overmand, naar flere menige Krigsmænd i Forening gjøre sig skyldige i Forhaanelser mod ham, truende Sammenstimlinger eller andre grove Forseelser, og ikke paa Befaling vende tilbage til Lydighed, søger at skaffe sine til øieblikkelig at

7 Mai. gjenoprette Lydighed og Orden sigtende Befalinger Virkning
Nr. 68. ved paa Stedet at anvende Magt.

Den, der har været i noget af de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde, bør derom afgive Melding, for at Sagen kan undersøges, og viser det sig herved, at der af Overmanden er anvendt haardere Tvangsmidler, end til Øiemedets Opnaaelse kunde ansees nødvendigt, bliver det at undersøge, om dette efter Omstændighederne bør tilregnes som forsætligt eller uagtsomt. I sidste Tilfælde idømmes der ham en passende Fængselsstraf.

§ 133. Den, som krænker en Undermands Ære ved ubeføiet at tillægge ham Handlinger, der vilde gjøre ham uværdig til eller nedsætte ham i Medborgeres Agtelse, straffes med Fængsel. Samme Straf er anvendelig paa den, som med Ukvemsord, Skjældsord eller anden upassende Adfærd forhaaner en Undermand.

§ 134. Ved Bestemmelsen af Straffen efter § 133 eller § 131 bliver det en skærpende Omstændighed, naar den utilbørlige Adfærd er udvist mod Nogen, som var i berusét Tilstand.

§ 135. Den, som undlader at uddele eller lade uddele til sine Undergivne i rette Tid, eller forsætlig fordeler paa urigtig Maade Lønning, Fødemidler, Klædningsstykker, Krigsbytte eller andre Gjenstande, som tilkomme dem, eller ulovlig afkorter Noget deri, straffes med Fængsel. I Gjentagelsestilfælde eller under andre skærpende Omstændigheder kan den Skyldige straffes med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

Sker det i egennyttig Hensigt, skal den Skyldige dømmes idetmindste til Embeds eller Bestillings Fortabelse, og under skærpende Omstændigheder, saasom naar Forbrydelsen foregaar paa en saadan Maade, at det maa kunne indsees, at den lettelig kan lede til Mytteri, kan Straffen stige til Strafarbeide i 6 Aar.

§ 136. Den, som paalægger sine Undergivne mere Tjeneste, end tilladt er, ulovlig fritager nogen af dem for Deltagelse i Tjeneste, ikke iagttager den Rækkefølge, hvori de Undergivne skulle beordres til Tjeneste, holder nogen af dem tilbage i Tjenesten, efter at han er berettiget til at afskediges eller hjemsendes, ulovlig begunstiger nogen af dem med Hensyn til Afsked eller Hjemsendelse eller misbruger sin Stilling til at paalægge dem Arbeide til sin private Nytte, til at befale dem til Forretninger, som han ikke i Tjenestens Medfør kan paalægge, til at forbyde dem Handlinger, som han ikke tjenstmæssig er beføiet til at forhindre dem fra, eller til at indskrænke deres lovlige Frihed med Hensyn til Udøvelsen af de almindelige borgerlige Pligter og Rettigheder, saasom til at forbyde dem at deltage i offentlige Valghandlinger, straffes med Fængsel. I Gjentagelsestilfælde eller under andre skærpende Omstændigheder kan en Officer dømmes til Embeds Fortabelse. 7 Mai. Nr. 68.

§ 137. Den, som af sine Undergivne fordrer eller paa anden Maade misbruger sin Myndighed til af dem at tilvende sig Skjænk eller Gave eller anden ulovlig Fordel, straffes med Embeds eller Bestillings Fortabelse, dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder første Gang bestemmes til Fængsel. Har den Skyldige betjent sig af nogen Slags Trusel for at tilvende sig en saadan ulovlig Fordel, kan, forsaavidt den borgerlige Straffelov ikke medfører større Straf, med Embeds eller Bestillings Tab forbindes for en Officer Fæstningsarrest og for en Underofficer Fængsel.

§ 138. Den, som forleder sine Undergivne til at gjøre Udgifter, der ikke paaligge dem, i Øiemed, som staa i Forbindelse med Tjenesten, eller under Foregivende af saadant Øiemed, straffes, hvis det sker i egennyttig Hensigt, efter § 137 og ansees ellers med Fængsel i første Grad.

7 Mai. **§ 139.** Den, som uden nærmeste Foresattes Tilladelse
Nr. 68. enten modtager nogen Gave af sine Undergivne eller sine Undermænd af samme Afdeling, uden at dog Gjerningen indbefattes under § 137 eller kan ansees som Bestikkelse, eller laaner Penge af dem, ligesom den, der benytter sin Stilling til at formaa dem til at indgaa for sig andre Forbindtligheder, som kunne være dem til Tab eller virke til Skade for det gjensidige Tjenesteforhold, eller indlader sig med dem i upassende, for Stillingens Anseelse skadelige Forbindelser, straffes med Fængsel i første Grad. Gjør en Officer sig skyldig i nogen af de nævnte Handlinger i Forhold til Underofficerer eller menige Krigsmænd, eller en Underofficer i Forhold til Menige, kan Straffen efter Omstændighederne og især i Gjentagelsestilfælde bestemmes for en Underofficer til Bestillings Fortabelse, hvormed kan forbindes Fængselsstraf, og for en Officer til Fængsel i anden Grad eller Embeds Fortabelse.

§ 140. Den Foresatte, der ved Trusel om skadelige Følger eller ved andre uberettigede Midler søger at afholde Undergivne fra at fremsætte eller forfølge Besværinger, eller som undertrykker eller søger at undertrykke en til ham tjenstlig afgiven Besværing, som han var forpligtet til at undersøge eller fremme, straffes med Fængsel eller i Gjentagelsestilfælde efter Omstændighederne med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

9de Kapitel.

Om saadanne Misbrug af den militære Magt eller Myndighed, som ikke angaa Forholdet mellem Overmænd og Undermænd.

§ 141. Den Befalingsmand, som ulovlig og navnlig med Tilsidesættelse af Grundlovens § 89 anvender den under ham staaende væbnede Magt imod en Forsamling af

Mennesker, straffes med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Befaler han Angreb med Vaaben mod Forsamlingen, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbeide i 3 Aar. 7 Mai. Nr. 68.

Har det været aabenbart, at han har været ubeføiet til den væbnede Magts Anvendelse, og Nogen kommer til Skade eller omkommer, bliver det at undersøge, om disse Følger efter Omstændighederne bør tilregnes Befalingsmanden som forsætlige eller uagtsomme, og hvis i saa Tilfælde de borgerlige Love lede til større Straf for Følgerne, skal saadan Straf paalægges. Ogsaa bliver større Straf at idømme, naar samme er forskyldt paa Grund af det lovstridige Øiemed.

§ 142. Den Befalingsmand, som ikke standser med Fiendtlighederne, efter at han er underrettet om, at Fred, Vaabenstilstand, Vaabenhvile eller Kapitulation er afsluttet, eller uden høiere Befaling angriber med den ham underordnede væbnede Magt nogen forbunden eller anden venskabelig Krigsmagt, eller med samme falder ind paa en venskabelig Magts Territorium og der udøver nogen Fiendtlighed, skal, naar det ikke sker til nødvendigt Forsvar, efter at han først selv er bleven angreben, ansees med Embeds Fortabelse eller høiere Straf, der under særdeles skærpende Omstændigheder, og fornemmelig naar noget betydeligt Onde bliver Følge af Forbrydelsen, endog kan stige til Livsstraf.

§ 143. Benytter Nogen et falsk Foregivende om militær Myndighed til at begaa en Forbrydelse, for hvilken han bliver at straffe efter de borgerlige Love, kommer dette ei alene i Betragtning ved Bestemmelsen af den efter disse Love forskyldte Straf, men denne kan endog, saafremt dens Natur tilsteder det, under særdeles skærpende Omstændigheder forøges med et Tillæg, som dog ikke maa overstige den halve Del af Straffens høieste Grad.

7 Mai.
Nr. 68.

§ 144. Naar Skildvagter eller andre Poster, Kvarter mestre eller Bedstemænd paa Fartøier, Vagter, Patrouille eller udsendte Fartøier misbruge denne deres Stilling til a øve Vold mod Nogen eller iøvrigt fornærme eller ulovli anholde Nogen, skal den Skyldige, saafremt Gjerningen ikk efter sin øvrige Beskaffenhed medfører høiere Straf, anse med Fængsel.

§ 145. Bestemmelserne i § 144 komme ikke til An vendelse, naar Skildvagter, andre Poster, de Befalende paa udsendte Fartøier, Vagter eller Patrouiller indskrænke sig til at anholde den, der med Skjældsord eller paa anden Maade fornærmer dem, eller naar de bruge deres Vaaben mod den, der voldelig overfalder dem eller gjør dem Mod stand eller overtræder de af dem i Tjenestens Medfør givne Befalinger, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller omkommer, tager Skade for Hjemgjæld og ligger paa sin Gjerning.

§ 146. Den, som i Krigstid uden lovlig Grund øver Vold imod, mishandler eller dræber Krigsfanger eller andre fremmede Undersaatter, belægges med de alminbelige Straffe for personlig Vold eller Drab; som en skjærpende Om stændighed bliver det at anse, naar Forbrydelsen er udøvet imod Syge, Saarede eller Personalet ved Krigshospitaler og Ambulancer.

§ 147. Den, som udenfor Reglerne om Krigsbytte be mægtiger sig Ting, der tilhøre de af ham tagne Krigsfanger, eller som underslaar noget saadant af ham gjort Bytte, som tilfalder Staten eller bør komme til Deling, skal ansees med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 148. Naar Nogen i egennyttig Hensigt paa Kamp pladsen fratager en Falden Noget, berøver eller aftvinger en Syg eller Saaret Noget paa Kamppladsen, paa Marchen, under Transporten eller paa Lazarethet eller handler paa lignende Maade imod en Krigsfange, der er betroet til hans

Bevogtning, skal dette betragtes som en særdeles skærpende 7 Mai.
Omstændighed ved Bestemmelsen af den Straf, der er for- Nr. 68.
skyldt efter Gjerningens Beskaffenhed. Udøves Grusomheder imod den Saarede i det Øiemed at udplyndre ham, kan bemeldte Straf forøges med et Tillæg af indtil det Halve af Straffens høieste Grad.

§ 149. Den, som i et fiendtligt Land uden udtrykkelig Tilladelse af vedkommende Befalingsmand eller endog mod givet Forbud med aabenbar Magt eller Trusel om Magt fratager eller aftvinger Besidderen og tilegner sig rørligt Gods, som tilhører den fiendtlige Stat eller dennes Indbyggere, straffes, naar Handlingen ikke gaar ind under Bestemmelserne i §§ 147, 148, 152 eller 153, for Plyndring med Fængsel i 2den Grad eller større Straf indtil Strafarbeide i 6 Aar. Sker Plyndringen af flere i Forening, kan Straffen for Hovedmændene stige til Strafarbeide i 10 Aar.

§ 150. Den, som under saadan Plyndring dræber Nogen eller tilføier ham en Legemsskade af den Art, som omhandles i borgerlig Straffelov § 204, straffes efter de borgerlige Love om Drab eller Røveri.

§ 151. Naar Nogen i fiendtligt Land stjæler eller raner Gods, der tilhører den fiendtlige Stat eller dennes Indbyggere, straffes han med Fængsel eller større Straf indtil Strafarbeide i 4 Aar. Skal Nogen dømmes efter denne Paragraf, eller bliver Nogen, som er dømt efter samme, senere tiltalt for Tyveri eller Ran, komme Reglerne om gjentaget Tyveri ikke til Anvendelse.

§ 152. Den, som i fiendtligt Land, uden at Handlingen retfærdiggjøres ved Nødvendighed, paa en aabenbar Maade egenmægtig tilvender sig fra Landets Indbyggere Fødemidler til Brug for sig selv eller den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller for de til samme hørende Heste, eller andre Livsfornødenheder til Afhjælpning af Savn

7 Mai. paa saadanne, straffes, naar derved ingen personlig Vold er
Nr. 68. udøvet, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

Udøves derved Vold imod nogen Person, kan Straffen skærpes indenfor Grændserne af Straffen for Plyndring.

§ 153. Den, som ulovlig paalægger og inddriver Krigsbeskatninger eller inddriver Mere deraf, end han er beføiet til, straffes, naar det ikke sker i egennyttig Hensigt, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Udøves derved personlig Vold eller trues dermed, kan Straffen skærpes indenfor Grændserne af Straffen for Plyndring. Sker Forbrydelsen i egennyttig Hensigt, betragtes Gjerningen som Plyndring.

§ 154. Den, som egenmægtig, og uden at Handlingen retfærdiggjøres ved Nødvendighed, affordrer et Lands Indbyggere fri Befordring eller tager fremmede Befordringsmidler i Brug, straffes med Fængsel.

§ 155. Den, som misbruger den militære Magt til forsætlig at ødelægge eller beskadige fremmed Eiendom, ansees, om det end sker i fjendtligt Land, med den Straf, som de borgerlige Love fastsætte for slige Gjerninger, forsaavidt ikke for særlige Tilfælde en egen Straf er bestemt i de militære Love. Dog, dersom den, der ubeføiet foretager en saadan Handling, har havt rimelig Anledning til at anse sig berettiget til samme, skal Straffen kunne nedsættes eller endog aldeles bortfalde.

§ 156. Øves Voldsomheder mod Nogen, der er sat under militær Beskyttelse, eller røves, stjæles, ødelægges eller beskadiges Gods under lige Varetægt, og denne Beskyttelse har været Gjerningsmanden vitterlig, skal det betragtes som en særdeles skærpende Omstændighed, og Straffen maa i intet Tilfælde være under Fængsel i anden Grad.

§ 157. Hvad Nogen ved Misbrug af den militære Magt eller Myndighed tilvender sig eller Værdien deraf,

skal, forsaavidt ingen dertil Berettiget udfindes, tilfalde Statskassen. 7 Mai. Nr. 68.

10de Kapitel.
Om Tilsidesættelse af militære Pligter i Almindelighed eller i visse Forhold.

§ 158. Den, som handler imod, forsømmer eller ialtfald ikke med den tilbørlige Nøiagtighed efterkommer de ham efter almindelige Reglementer eller Anordninger, Krigsvæsenet vedkommende, efter særlige Forskrifter eller ifølge Forholdets Natur paaliggende Pligter, straffes, forsaavidt ingen anden særskilt Straf er fastsat for den begaaede Brøde, med Fængsel. Har en Officer derved viist stor Letsindighed eller Skjødesløshed med Hensyn til vigtige Pligter, Mangel paa Mod eller mandig Bestemthed, eller høi Grad af Mangel paa tilbørlig Indsigt til rigtig Bedømmelse af indtrædende Forhold, straffes han med Embeds Fortabelse.

Er ved den omhandlede Brøde foraarsaget noget stort Onde, som har maattet kunne forudses, eller opstaaet øiensynlig Fare for saadant Onde, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbeide i 3 Aar.

§ 159. Den, som enten afgiver urigtige Meldinger, Attester eller Beretninger i Tjenestesager, befordrer dem videre, uagtet det var hans Pligt at undersøge dem, eller fører urigtige Lister, Ruster, Ruller eller Bøger, straffes, forsaavidt andre Bestemmelser ikke medføre større Straf, hvis det sker af Skjødesløshed, med Fængsel, og hvis det sker forsætlig, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Saafremt saadan forsætlig Gjerning enten øves i bedragerisk Øiemed, eller den er forbunden med andre ikke mindre skjærpende Omstændigheder, kan Straffen stige til Strafarbeide i 4 Aar.

§ 160. Den, som forglemmer, urigtig uddeler eller til

7 Mai. Uvedkommende aabenbarer Løsen (Parol, Feltraab) eller
Nr. 68. Tegn, straffes ligesaavel som den, der iøvrigt til Uvedkommende aabenbarer, hvad der bør holdes hemmeligt, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, forsaavidt andre Bestemmelser ikke lede til høiere Straf, jfr. §§ 64 og 79.

§ 161. Den, som egenmægtig tiltager sig nogen Befalingsret, der ikke lovlig tilkommer ham, straffes, naar Gjerningen ikke ifølge andre Bestemmelser medfører anden Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 162. Naar Krigsmænd uden Foresattes Tilladelse enten indtræde i indbyrdes Foreninger, som angaa deres Tjenesteforhold eller politiske Sager, eller møde i Forsamlinger af Krigsmænd for at raadslaa om slige Anliggender, eller naar de, uagtet et af deres Foresatte udstedt særligt Forbud, deltage i en politisk Forening af civile Medborgere eller i en politisk Forsamling af disse, straffes de, forsaavidt de ikke paa Grund af et lovstridigt Øiemed have forskyldt større Straf, med Fængsel, eller hvis de ere Officerer, efter Omstændighederne med Embeds Fortabelse.

§ 163. Den, som af Uforsigtighed tilføier Nogen Skade med Krigsvaaben, straffes med Fængsel i første Grad, saafremt han ikke efter de borgerlige Love har forskyldt større Straf.

§ 164. Den, som anvender Tvang eller andre ulovlige Midler for at formaa Nogen til at lade sig hverve eller paatage sig ny Tjenestetid, straffes, saafremt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører høiere Straf, med Fængsel, og ibetmindste med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

§ 165. Den, som ved nogen ulovlig Handling søger at virke til, at en Værnepligtig kan befris for den ham paahvilende Værnepligt, skal, saafremt Gjerningen ikke ifølge

sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, ansees, hvis han er Officer, med Embeds Fortabelse og, hvis han er Underofficer eller Menig, med Fængsel i anden Grad. 7 Mai. Nr. 68.

§ 166. Den Officer, som bryder Arrest, straffes med Fængsel og idetmindste med Vagtarrest i 1 Maaned eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse eller med Embeds Fortabelse, hvilken sidstnævnte Straf altid anvendes, naar en Officer anden Gang bryder en Arrest, hvori han ikke har været under Bevogtning. Brydes Arrest af andre Militære, straffes de med Fængsel i første Grad.

§ 167. Naar en Officer, der er kommen i fiendtligt Krigsfangenskab, uden vedkommende Ministers Tilladelse modtager Frigivelse paa Æresord paa det Vilkaar ikke mere at tjene mod Fienden, straffes han med Embeds Fortabelse. Med samme Straf og efter Omstændighederne tillige med Fæstningsarrest straffes den Officer, der bryder Æresord, paa hvilket han af Fienden er sat paa fri Fod.

§ 168. Naar Skildvagter eller andre Poster, Vagter, Patrouiller (udsendte Partøier) eller Beskyttelsesafdelinger forsætlig tilstede Nogen at begaa en saadan Forbrydelse, som de i ommeldte deres Stilling have at forhindre, straffes den Skyldige, som om han selv havde begaaet Forbrydelsen.

§ 169. Den Skildvagt eller anden Post, der stjæler Gods, som han er sat til at bevogte, straffes som for grovt Tyveri efter den borgerlige Lovgivning. Egner Forbrydelsen sig ikke til en høiere Straf end 1 Aars Strafarbeide, anvendes en militær Straf, som ikke maa være mildere end 4 Gange 5 Dages strengt Fængsel paa Vand og Brød.

§ 170. Paa samme Maade, som i § 169 bestemt, straffes den, der stjæler af Gods, som han, medens det føres fra Sted til andet, er beordret til at ledsage og bevogte.

§ 171. Naar en Skildvagt eller anden Post eller Patrouillerende, uden at forse sig imod § 169 eller § 170, begaar et Tyveri, medens han saaledes er i Udøvelse af

7 Mai. Tjeneste, skal dette betragtes som en skærpende Omstændighed,
Nr. 68. og Straffen skal, forsaavidt den efter de øvrige Love om Tyveri kan gaa ned under Strafarbeide, dog idetmindste være Fængsel i anden Grad.

§ 172. Naar Nogen, uden at blive strafskyldig efter §§ 169, 170, 171, 190 eller 193, begaar Tyveri i den Kaserne eller anden Bygning, hvori han af det Offentlige er bleven indkvarteret, paa det Skib eller andet Sted, hvor han udfører nogen Tjenesteforretning, eller benytter den Leilighed, som gives ved Forsamlinger af Krigsfolk i Tjeneste paa Marche eller under andre slige Omstændigheder, til at bestjæle nogen til Krigsmagten henhørende eller i dens Følge værende Person, skal Saadant tages i Betragtning til Straffens Forhøielse indenfor de lovbestemte Grændser, og Straffen skal, forsaavidt den efter Gjerningens øvrige Beskaffenhed kan gaa ned under Strafarbeide, dog idetmindste være simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage.

Under §§ 171 og 172 høre ikke saadanne Tyverier, som paa Grund af deres ringe Strafværdighed ikke skulle paatales af det Offentlige uden efter den Forurettedes Begjæring.

§ 173. Den, som er Befalingsmand for en Vagt, en Forpost, et udsendt Fartøi eller anden til lignende Tjeneste beordret Del af Krigsmagten og egenmægtig forlader sin Post, er saa bestjænket paa samme, at han ikke kan iagttage sine Pligter, eller forsømmer, hvad der særlig er ham paalagt at varetage, uden at dette dog sker ved en Gjerning, som efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, straffes med Fængsel, i de to førstnævnte Tilfælde mindst med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 10 Dage eller en i Strenghed tilsvarende Straf eller under skærpende Omstændigheder med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 174. Den Skildvagt, Udkig, Roergænger eller anden

Posthavende, som egenmægtig forlader sin Post, sover paa den eller paa samme er saa beskjænket, at han ikke kan iagttage sine Pligter, straffes med Fængsel og i Reglen mindst med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. 7 Mai. Nr. 68.

§ 175. Foregaa de i §§ 173 og 174 ommeldte Pligtovertrædelser under saadanne Omstændigheder, at noget særdeles Onde maatte kunne befrygtes af dem eller endog virkelig er opstaaet, skal Straffen ikke være under Fængsel i anden Grad og kan stige til Statsfængsel eller Strafarbeide i 3 Aar, og, hvis det er i Fjendens Nærhed, kan der anvendes Strafarbeide indtil paa Livstid eller endog Livsstraf.

§ 176. Den Skildvagt, Udkig eller anden Post, som, hvor det Modsatte ikke udtrykkelig er tilladt eller befalet, sætter eller lægger sig ned eller som fjerner sig fra Posten længere end tilladt, dog uden ganske at forlade den, ligesom Enhver, der paa Post eller Vagt overtræder andre Regler, som ere givne til at bevirke Orden og Paapassenhed under Post og Vagttjenesten, straffes med Fængsel i første Grad.

§ 177. Den, som uden Tilladelse forlader Vagt, Skib eller Fartøi, eller naar han har havt Tilladelse dertil, ikke igjen indfinder sig i rette Tid, straffes i Almindelighed, saafremt han ikke har forskyldt høiere Straf efter §§ 173, 174 eller 175, med Fængsel i første Grad, men under skjærpende Omstændigheder kan der anvendes større Straf, dog under Strafarbeide. Sker det i Fjendens Nærhed, kan Straffen stige til Strafarbeide i 4 Aar.

§ 178. Den, som beruser sig i Tjeneste, eller naar Tjeneste ham vitterlig forestaar, saa han derved enten sætter sig ud af Stand til at overtage samme eller kommer beruset i Tjeneste, straffes, forsaavidt han ikke har forskyldt større Straf efter § 175, med Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 179. For Drukkenskab, som ikke henhører under Be-

7 Mai. Nr. 68. stemmelserne i §§ 173—175 eller 178, anvendes, naar samme enten giver Anledning til nogen Uorden eller Forargelse eller finder Sted inden Skibsborde, Fængsel i første Grad; dog skal Straffen med Hensyn til Underofficerer og menige Krigsmænd ikke gaa over simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Jfr. § 184.

§ 180. Korporaler, Underkorporaler eller Menige og med disse Klasser Ligestillede, som uden Tilladelse pantsætte eller afhænde eller forsætlig fordærve eller forkomme de dem selv tilhørende, men for Tjenesten bestemte Munderingsstykker eller andre lignende Gjenstande, der leveres eller godtgjøres dem, eller som uden Anmeldelse pantsætte eller afhænde de øvrige dem tilhørende Gjenstande, hvormed de skulle være forsynede, straffes med Fængsel i første Grad, ligesom samme Straf efter Omstændighederne, og navnlig i Gjentagelsestilfælde, kan anvendes, naar de afhænde Brød eller andre leverede Fødemidler imod Forbud, der efter de tilstedeværende Forhold er anset nødvendigt; dog skal Straffen, naar ingen særdeles skærpende Omstændigheder ere tilstede, ikke være over simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

§ 181. Den, som lader sig finde i ureglementeret, uordentlig eller urenlig militær Paaklædning, med upudsede Vaaben eller utilstrækkelig rengjort Hest, naar der ikke har manglet Tid til at iagttage tilbørlig Orden, eller gjør sig skyldig i andre lignende Uordener, straffes med Fængsel i første Grad; dog bør Straffen, naar ingen særdeles skærpende Omstændigheder ere tilstede, og han ikke ellers har været straffet i sin Militærtjeneste, ikke overgaa Vagtarrest, første Gang i 1 Dag, anden Gang i 2 Dage, tredie Gang i 4 Dage eller andre Fængselsstraffe af lige Størrelse.

§ 182. Den, som overtræder de givne Bestemmelser om

Tilstedeværelse i Kvarteret om Natten, straffes med Fængsel i første Grad; dog bør Straffen, naar ingen særdeles skærpende Omstændigheder ere tilstede, og han ikke ellers har været straffet i sin Militærtjeneste, ikke overgaa Vagtarrest første Gang i 2 Dage, anden Gang i 4 Dage og tredie Gang i 8 Dage eller andre Fængselsstraffe af lige Størrelse. 7 Mai. Nr. 68.

§ 183. Den, som iøvrigt forser sig imod den militære Disciplin og Orden, saasom forstyrrer ved Slagsmaal, Fornærmelser eller andre Handlinger det fredelige og kammeratlige Forhold, som bør finde Sted imellem Krigsmænd, eller gjør sig skyldig i Trusler eller anden upassende Adfærd imod Vært eller Husfolk i det Kvarter, hvori han er indlagt, i forbudt Spil, i nogen offentlig Uorden eller Forargelse eller i nogen anden for en Krigsmand usømmelig Opførsel eller ikke iagttager den fornødne Forsigtighed for at undgaa Fornærmelser, straffes med Fængsel, forsaavidt Gjerningen ikke paa Grund af sin øvrige Beskaffenhed medfører høiere Straf.

§ 184. Hvis en Officer ved at give Anledning til grove Uordener eller Forargelse, ved at udsætte sig for en Behandling, som er uforenlig med hans Stands Ære, ved at behandle paa en saadan Maade en anden Officer, ved Drikfældighed eller andre Udsvævelser eller paa anden Maade gjør sig uværdig til den Agtelse, hvoraf han efter sin Stilling bør være i Besiddelse, dømmes han til Embeds Fortabelse.

§ 185. Krigsfanger, som overtræde de særlige reglementariske Regler, der maatte foreskrives dem, straffes med Fængsel.

11te Kapitel.
Om Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens Penge og Gods.

§ 186. Den, som udenfor de Tilfælde, hvor Pligt der-

7 Mai. til maatte opfordre, forsætlig enten sætter Ild paa bemandet
Nr. 68. Krigsfartøi eller ved at foraarsage dets Stranding, ved Paaseiling eller paa anden slig Maade forvolder dets Undergang eller stor Fare derfor, straffes med Strafarbeide i mindst 8 Aar eller Livsstraf.

Sker Saadant af Skjødesløshed, Ukyndighed eller aabenbart urigtigt Skjøn over Forholdene, straffes han med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 187. Den, som ellers forsætlig, uden at Pligt dertil opfordrer, ved Anvendelsen af en Mine eller andre Kraftudviklingsmidler ødelægger Krigsmagten tilhørende Ting, straffes, ligesom naar han sætter Ild paa dem, efter de borgerlige Love om Brandstiftelse, og Straffen skal ingensinde være mindre, end nedenfor bestemmes for den, som paa anden Maade ødelægger Krigsmagtens Ting. Under skærpende Omstændigheder, navnlig naar Befæstningsværker, Tøihuse, Krudtkaarne eller Depoter for større Beholdninger af Udrustningsgjenstande eller Magasiner for Livsfornødenheder ødelægges, kan Straffen, især om Nogen derved omkommer, stige til Livsstraf.

Den, som paa anden Maade end foran nævnt forsætlig imod Pligt ødelægger eller fordærver Krigsmagten tilhørende Ting, straffes, naar Tilfældet ikke henhører under § 193 eller § 195, med Fængsel eller høiere Straf indtil Strafarbeide i 3 Aar.

§ 188. Den, som af Skjødesløshed, Ukyndighed eller aabenbart urigtigt Skjøn over Forholdene ødelægger eller fordærver Krigsmagten tilhørende Ting, straffes, saafremt han ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt større Straf, og Tilfældet heller ikke henhører under § 196, med Fængsel.

§ 189. Den, som forfalsker Ammunition eller Krigsredskab paa saadan Maade, at Vaabnets Brug bliver farlig, eller dets Virkning forringes, straffes med Fængsel i anden Grad eller større Straf indtil Strafarbeide i 4 Aar. I

Krigstid kan Straffen, naar Forfalskningen i væsentlig Grad 7 Mai.
vil forringe Krigsmagtens Kampdygtighed, stige til Straf- Nr. 68.
arbeide paa Livstid eller endog Livsstraf. Hvis som Følge af den omhandlede Forbrydelse Menneskers Liv eller Helbred udsættes for Fare, straffes han med Strafarbeide i mindst 4 Aar eller endog, hvis Nogen omkommer, med Livsstraf.

§ 190. Den, som stjæler Krigsmagten tilhørende Ting, der befindes paa dens Værfter, Værksteder, Skibe, Fæstningsværker, Tøihuse, Munderingskamre, paa Transportvogne eller andre sædvanlige eller midlertidige Opbevaringssteder, straffes, naar Forbrydelsen ikke henhører under § 193, med Fængsel, dog ikke under simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 4 Gange 5 Dage eller med større Straf indtil Strafarbeide i 3 Aar, forsaavidt han ikke maatte have forskyldt høiere Straf efter de øvrige Love om Tyveri, i hvilket sidste Tilfælde han ansees med saadan høiere Straf, og Tyveriets Gjenstand tages i Betragtning som en skærpende Omstændighed.

§ 191. Den, som forbruger, forsætlig forkommer, pantsætter, afhænder eller paa anden Maade underslaar Krigsmagten tilhørende Penge eller Gods, som han i Tjenestens Medfør har modtaget under Opsyn, Forvaring, Forvaltning, til Bearbeidelse eller i andet Øiemed, dog ikke til egen Benyttelse (jfr. § 195), straffes efter den borgerlige Straffelovs Bestemmelse om saadant Forhold, dog en Officer mindst med Embeds Fortabelse og en Underofficer eller menig Krigsmand mindst med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 4 Gange 5 Dage.

§ 192. Paa samme Maade, som i § 191 bestemt, straffes ogsaa den, der forfalsker det modtagne Gods. Hvis den Skyldige har burdet kunne indse, at som Følge af saadan Forbrydelse Menneskers Liv eller Helbred udsættes for

7 Mai. Fare, ansees han med Strafarbeide i mindst 4 Aar eller
Nr. 68. endog, hvis Nogen omkommer, med Livsstraf.

§ 193. Naar Nogen røver, stjæler, forfalsker, forvansker, forsætlig, uden at Pligt dertil opfordrer, ødelægger eller fordærver eller paa nogen Maade underslaar Krigsmagten tilhørende Ting under saadanne Omstændigheder, at han har burdet kunne indse, at derved kunde opstaa et Savn, som bevirker, at noget Krigsforetagende udsættes for Fare eller hindres, eller i Krigstid foraarsages Mangel blandt Krigsfolket eller noget andet betydeligt Onde, anvendes, hvis Saadant indtræder, Strafarbeide i mindst 4 Aar. Ved en nærmere Bestemmelse af Straffen bliver at tage Hensyn til de Lovforskrifter, hvorunder den begaaede Forbrydelse efter sin øvrige Beskaffenhed henhører, og i intet Tilfælde bliver at paalægge mindre Straf, end disse Lovforskrifter medføre.

§ 194. For Skjødesløshed i Bevaring af eller Opsyn med de Gjenstande, som nævnes i § 191, eller Forsømmelse med Hensyn til deres Frelse, naar de ere i Fare for at gaa tabte, anvendes Fængselsstraf eller under skjærpende Omstændigheder paa en Officer Embeds Fortabelse.

§ 195. Den, som pantsætter, sælger, paa anden Maade afhænder eller underslaar Krigsmagten tilhørende, ham til Brug leverede Vaaben, Klædningsstykker, Hest eller andre Gjenstande, straffes med Fængsel. I Tilfælde af Gjentagelse eller under andre skjærpende Omstændigheder, hvortil navnlig hører, at Tjenestehest afhændes, kan større Straf anvendes indtil Strafarbeide i 3 Aar.

Den, som fordærver eller forkommer Krigsmagten tilhørende Ting, der ere ham overleverede til Brug, eller mishandler Tjenestehest, straffes med Fængsel.

§ 196. Den, som af Skjødesløshed fordærver eller forkommer de i § 195 nævnte Gjenstande, straffes med Fængsel i første Grad.

§ 197. Den, som uden Bemyndigelse benytter eller til-

lader Andre at benytte de Krigsvæsenet tilhørende Bygninger, Fartøier, Heste eller andre Gjenstande, straffes med Fængsel. Dog kan en Officer, naar saadan Brøde begaas i egennyttig Hensigt eller iøvrigt under skjærpende Omstændigheder, dømmes til Embeds Fortabelse. 7 Mai. Nr. 68.

§ 198. Den, som ryger Tobak eller iøvrigt uden Nødvendighed kommer med Ild paa Steder, hvor Krudt eller deslige ildfængende Gjenstande opbevares, eller ulovlig eller uforsigtig omgaas med Ild eller med Ting, der lettelig frembringe Ild, paa Krigsfartøi, Værft, i Tøi- eller Forraadshuse eller paa andre Steder, hvor stor Ulykke eller betydelig Skade for Krigsvæsenet kan forvoldes af Ild, straffes med Fængsel.

12te Kapitel.
Almindelige Bestemmelser.

§ 199. De brugelige Disciplinarmidler maa af de dertil Berettigede iland kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigsmændene, saasom Ompudsning for den, der har pudset slet eller forsømt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller anden Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa Flid, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevin, forsaavidt saadanne Drikkevarer leveres, for den, der har gjort sig skyldig i deres Misbrug, og skal i saadanne Tilfælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde istedetfor en ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for at lade Sagen være afgjort dermed. I Krigsskibe paa Togt kan af Skibschefen uden Dom anvendes de i Flaaden brugelige Disciplinarstraffe, nemlig Indskrænkning i Fritid og Forøgelse af Arbeide, Extratur til Rors, paa Post, ved Exercits eller ved Logning, Skibmanding, Pudsning, Rengjøring, Bakstørn og andre lignende Smaaarbeider, som Enhver efter sin tjenstlige Stilling ombord benyttes til, end-

7 Mai. videre Indbragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brænde-
Nr. 40. vinsration.

Uden Dom kan af de dertil Berettigede anvendes følgende af de i denne Lov omhandlede Straffe: Irettesættelse, simpel Arrest, ensom Arrest, Arrest i Baien, mørk Arrest, mørk Arrest paa indskrænket Kost og simpelt Fængsel paa Vand og Brød. Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. § 44, 2, og som kunne afgjøres uden Dom.

Simpelt Fængsel paa Vand og Brød maa kun paalægges i indtil 10 Dage og de andre Arreststraffe kunne holdes [illegible] af tilsvarende Strenghed, jfr. § 44. [illegible]

[illegible]

[illegible]

De nærmere Regler om Straf uden Dom fastsættes ved kongelig Anordning. 7 Mai. Nr. 68.

§ 200. Kadetter og andre saadanne unge Elever i en militær Skole ere for Forseelser imod Forskrifterne om Orden, Lydighed, Agtelse imod Foresatte, Tjenestegang og andre Forskrifter, der have Hensyn til deres Uddannelse, undergivne de Straffebestemmelser, som Kongen giver for Undervisningsanstalterne, og disse Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Flaadens Officers- og Underofficersskoler gjøre Tjeneste tilsøs.

§ 201. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1881, og fra samme Tid ophæves saavel alle i Krigsartikelsbrevene indeholdte som ellers for Krigsmagten givne Straffebestemmelser.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om en Jernbane fra Randers Havn til Hadsund. (Indenrigsministeriet). 25 Mai. Nr. 84.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Randers Havn til Hadsund.

Banen skal have samme Sporvidde som de jydsk-fynske Statsbaner, med hvilke den vil være at sætte i Forbindelse. Den bygges som Lokomotivbane efter et lettere System og saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led over Veioverkjørsler ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i Reglen bortfalder.

§ 2. Med Hensyn til Expropriationen til Banen kommer L. 10 Marts 1861 § 5 1ste Led til Anvendelse, hvorhos Regjeringen bemyndiges til at beslutte, at indtil Halvdelen af Erstatningen for de Grunde og Eiendomme, som for bestan-

26 Mai. Nr. 64. dig afgives til Jernbaneanlæget, udredes af Statskassen, imod at den Sum, der saaledes maatte blive afholdt af Staten, lægges til de Beløb, som i Medfør af § 2 i Lov af 26de Mai 1868 om Erstatning af Expropriationsudgifter erstattes Statskassen, samt imod, at de Fritagelser og Lempelser, som efter nysnævnte Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde forsaavidt og i Forhold som Banen faar Betydning for bemeldte Kommuner, Alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

§ 3. De i Lov Nr. 72 af 23de Mai 1873 § 2 1ste Stykke, §§ 4, 5 og 6 indeholdte Forskrifter skulle ogsaa komme til Anvendelse paa det i nærværende Lov omhandlede Baneanlæg. Forsaavidt der for at tilveiebringe den fornødne Kapital til Baneanlæget optages Laan med Prioritet i dette, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udstedes for bemeldte Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

7 Juni. Nr. 89. **Anordning, hvorved de i Lov af 2den Juli 1880 indeholdte Bestemmelser om Adgang til at opnaa den ved bemeldte Lov hjemlede Beskyttelse for Varemærker gjøres anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i Brasilien frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning. (Indenrigsministeriet).**

Vi Christian den Niende, osv. G. A. v.: Da der ved en med den keiserlig brasilianske Regjering under 25de April d. A. afsluttet Overenskomst er tilsikret danske Undersaatter samme Adgang til Beskyttelse i Brasilien for Varemærker som Landets egne Indbyggere, saa ville Vi i Henhold til § 19 i Lov af 2den Juli 1880 om Beskyttelse for

Varemærker herved have anordnet, at de i bemeldte Lov indeholdte Bestemmelser om Adgang til at opnaa den ved Loven hjemlede Beskyttelse for Varemærker skulle være anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i Brasilien frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning. 7 Juni. Nr. 89.

Denne Anordning træder i Kraft den Dag, den bekjendtgjøres i Lovtidenden.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Lov om Adgang til Livrente for Mænd, der i 25 Aar have udført Statsrevisorhvervet. (Finantsministeriet). 14 Juni. Nr. 90.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Til Mænd, der i 25 Aar (med eller uden Afbrydelse) have udført Statsrevisorhvervet, kan der paa Finantsloven bevilges en Livrente, der behandles efter Analogien af de for Pensioner i Pensionsloven af 5te Januar 1851, §§ 7 og 14 indeholdte Regler.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Oprettelsen af et Lodseri i Aarhus. (Marineministeriet). 20 Juni. Nr. 93.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Henhold til Lov om Lodsvæsenet af 18de Juni 1879 § 1 bemyndiges Marineministeren til at oprette et Lodseri i Aarhus under det vestlige Overlodsdistrikt.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

20 Juni. Nr. 94. **Anordning om en Udvidelse til hele Frederiksberg Sogn af Lov af 12te Januar 1858, hvorved Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaaer Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: At Vi, i Henhold til Lov, hvorved Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaar Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, af 12te Januar 1858 § 1 in fine, allernaadigst ville have fastsat, at de Forskrifter, som ved bemeldte Lov ere givne for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, fra 1ste Juli d. A. at regne udvides til at gjælde for hele Frederiksberg Sogn, dog saaledes, at Lovens Bestemmelser ikke bringes til Anvendelse paa Byggeforetagender, der ere paabegyndte inden den 1ste Juli d. A., saafremt de fuldføres inden indeværende Aars Udgang.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

20 Juni. Nr. 95. **Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom ved Søkrigsmagten, forsaavidt angaar Landtjenesten.** (Marineministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: I Henhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 199 ville Vi herved efter Vort Marineministeriums allerunderdanigste Forestilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom ved Søkrigsmagten, forsaavidt angaar Landtjenesten:

§ 1. Straffen for Forseelser, som begaas af de til Søkrigsmagten hørende Personer eller af Krigsfanger, skal, forsaavidt Sagen vedkommer den militære Jurisdiktion,

under de i denne Anordning indeholdte nærmere Betingelser 20 Juni.
kunne bestemmes af de foresatte militære Befalingsmænd, Nr. 95.
uden at Krigsretsdom afsiges.

§ 2. Uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpelse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

§ 3. Iøvrigt skal denne Straffemyndighed fornemmelig finde Anvendelse paa alle egentlige Disciplinarforseelser. Hertil skulle henregnes Urenlighed, Skjødesløshed med Hensyn til Mundering, Vaaben eller andre til Brug leverede Gjenstande, Overtrædelse af Reglementer for Kaserne- og Skibs-Orden, usædeligt eller andet uanstændigt Forhold, Drukkenskab, Slagsmaal eller Skjenderier mellem Militære indbyrdes, Udeblivelse eller Bortgang fra Skib eller Fartøi uden Tilladelse eller fra Kvarteret udenfor de tilladte Tider, Udeblivelse fra eller for sildigt Møde ved Arbeide eller andre Tjenesteforretninger, Uopmærksomhed eller Dovenskab ved Undervisning, Arbeide eller Øvelser, Forsømmelse med Hensyn til Tjenesteforretningers Udførelse, Overtrædelse af Bestemmelser angaaende paalagt Straf, Forbigaaelse af vedkommende Foresatte ved Indgivelse af Klager eller Andragender, ringere Respekts- eller Subordinations-Forseelser, Skjeldsord eller anden upassende eller utilbørlig Medfart mod Undergivne, forsømt Paatale af Undergivnes Feil eller Forseelser og alle øvrige Forseelser mod militær Tugt og Orden eller Overtrædelser af andre militære Pligter, Alt under den Betingelse, at den forskyldte Straf ikke er større, end at den ligger indenfor Grændserne af de vedkommende militære Befalingsmænds Straffemyndighed.

§ 4. Under de i § 2 og de med Hensyn til den forskyldte Strafs Størrelse i § 3 fastsatte Betingelser kan Straf uden Dom ogsaa bestemmes:

20 Juni. Nr. 95. 1) for Politiuordener, der ere Gjenstand for offentlig Paatale,

2) for andre offentlige Forbrydelser, forsaavidt Straf for dem, naar den Skyldige ikke er Militær, kan uden Dom bestemmes af den civile Myndighed, og

3) for private Forbrydelser, naar Parterne ere enige i at underkaste Sagen vedkommende Befalingsmands Afgjørelse, og han ikke har kunnet opnaa Forlig imellem dem. For andre Overtrædelser af de borgerlige Straffelove kan Straf uden Dom ikke anvendes.

§ 5. De brugelige Disciplinarmidler maa af de dertil Berettigede kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigsmændene, saasom Ompudsning for den, der har pudset slet eller forsømt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller anden Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa Flid, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevin, forsaavidt saadanne Drikkevarer leveres, for den der har gjort sig skyldig i deres Misbrug, og skal i saadanne Tilfælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde i Stedet for en ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for at lade Sagen være afgjort dermed.

§ 6. Uden Dom kan af de dertil Berettigede anvendes følgende af de i Straffeloven for Krigsmagten omhandlede Straffe:

Irettesættelse,
simpel Arrest,
ensom Arrest,
Arrest i Bøien,
mørk Arrest,
mørk Arrest paa indskrænket Kost og
simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for

hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2. 20 Juni. Nr. 95.

§ 7. Arrest i Bøien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød maa uden Dom ikke anvendes paa Nogen, som er benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn eller har Ret til bære noget andet Hæderstegn.

Drenge mellem 10 og 15 Aar kunne uden Dom straffes med simpel Arrest i indtil 30 Dage og med Irettesættelse. Skal Straffen være haardere end Irettesættelse, bestemmes den af vedkommende Jurisdiktionschef. Strengere Fængselsstraf indtil 60 Dages Arrest saavel som de Straffe, der forøvrigt ere anvendelige paa dem ifølge de borgerlige Straffelove, maa alene anvendes efter Dom.

Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa unge Mennesker imellem 15 og 18. Hvor saadan Straf vilde være forskyldt, straffes de med mørk Arrest paa indskrænket Kost eller efter Krigsretsdom med de i de borgerlige Straffelove for disse Personer istedetfor Fængsel paa Vand og Brød foreskrevne Straffe.

Endvidere skulle Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbyrdelse begynder, ere over 60 Aar, istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forskyldt Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller en Del af samme, hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

Iøvrigt blive de Regler, som i Straffelov for Krigsmagten ere givne om de i § 6 nævnte Straffe, at følge, naar de anvendes uden Dom.

§ 8. Enhver militær Foresat kan, uden Hensyn til sin Tjenestegrad, under fire Øine eller i Overværelse af andre Militære tildele sine Undergivne fortjente Irettesættelser, men

20 Juni. disse maa aldrig udarte til Skjeldsord eller andre upassend
Nr. 95. Udtalelser. Dog have alene de i §§ 9, 11 og 12 nævnt Foresatte Ret til at give Irettesættelser, som optages Straffeprotokollen eller Indberetningerne.

§ 9. Cheferne for Artillerikorpset, Matroskorpset, Søminekorpset, Maskinkorpset, Tøihus- og Ekvipageafdelingerne, Søminekorpsets Depot og Haandværkerkorpset, Cheferne for Logis- og Exercerskibene og Kommandanten for Søetatens Kaserne kunne hver for sit Tjenesteomraade mod de dem undergivne Menige og Underofficerer benytte Disciplinarmidlerne efter § 5 eller anvende Straf af simpel Arrest i indtil 14 Dage, ensom Arrest og mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 5 Dage.

§ 10. Kommandanten i Nyboder kan for saadanne Forseelser, begaaede i Nyboder, hvorved den offentlige Ro forstyrres eller Orden tilsidesættes, anse de skyldige Underofficerer eller Menige med Vagtarrest i indtil 12 Timer, paa saadanne Tider, at den Arresterede ikke hindres i at møde til den ham paahvilende Tjeneste.

§ 11. Jurisdiktionscheferne, nemlig Chefen for Søofficerskorpset, Chefen for Orlogsværftet og Kommandanten i Nyboder kunne paa de deres Jurisdiktionsmyndighed undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinarmidlerne efter § 5 samt endvidere anse de deres Jurisdiktionsmyndigheder undergivne:

Menige med simpel Arrest i indtil 1 Maaned,
ensom Arrest i indtil 20 Dage,
mørk Arrest uden eller med Indskrænkning i Kosten, henholdsvis i indtil 15 og 10 Dage,
simpelt Fængsel paa Vand og Brød i indtil 10 Dage,
Arrest i Bøien, simpel eller streng, henholdsvis i indtil 10 og 5 Dage,

Underofficerer med de samme Arreststraffe af lige Varighed, dog ikke med Arrest i Bøien,

Lieutenanter med simpel Arrest i indtil 1 Maaned, 20 Juni.
Kapitainer med simpel Arrest i indtil 14 Dage. Nr. 95.

Derhos kunne Jurisdiktionscheferne paalægge deres Undergivne Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

§ 12. Den i § 11 bestemte Straffemyndighed har ogsaa Marineministeren med Hensyn til alle til Søkrigsmagten hørende Personer, der ikke staa høiere end Kapitainer.

Marineministeren kan derhos anse høiereſtaaende Officerer end de forannævnte med Kvarterarrest i indtil 8 Dage.

§ 13. Med Hensyn til de til Søkrigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, gjælder, forsaavidt ikke særegne Regler om dem ere foreskrevne, hvad der i det Foregaaende er bestemt angaaende dem af de nævnte Militære, med hvilke de staa i Klasse. Paa Alle, som ere i en høiere Stilling end Underofficerer, anvendes Bestemmelserne om Officerer. Om Orlogsværftets faste Haandværkere og Bestillingsmænd, som ikke staa høiere end Underofficerer, gjælde Forskrifterne angaaende Underofficerer.

§ 14. Marineministeren bestemmer, hvilke Befalingsmænd der over Krigsfanger skulle have den de forskjellige Tjenestegrader tillagte Straffemyndighed. Iøvrigt iagttages med Hensyn til dem Straffelov for Krigsmagten § 42.

§ 15. Den overordnede Befalingsmand, som kommer til Kundskab om en af en Undergiven, der staar under hans Straffemyndighed, begaaet Forseelse, for hvilken, med Hensyn til sammes Art og Størrelse, Straffen ogsaa ligger indenfor Grændserne af den en underordnet Befalingsmand tillagte Straffemyndighed, kan enten selv fastsætte Straffen for Forseelsen eller overlade Straffens Bestemmelse til den underordnede Befalingsmand.

Marineministeren og Jurisdiktionscheferne kunne ogsaa,

7 Mai. Fare, ansees han med Strafarbeide i mindst 4 Aar eller
Nr. 68. endog, hvis Nogen omkommer, med Livsstraf.

§ 193. Naar Nogen røver, stjæler, forfalsker, forvansker, forsætlig, uden at Pligt dertil opfordrer, ødelægger eller forderver eller paa nogen Maade underslaar Krigsmagten tilhørende Ting under saadanne Omstændigheder, at han har burdet kunne indse, at derved kunde opstaa et Savn, som bevirker, at noget Krigsforetagende udsættes for Fare eller hindres, eller i Krigstid foraarsages Mangel blandt Krigsfolket eller noget andet betydeligt Onde, anvendes, hvis Saadant indtræder, Strafarbeide i mindst 4 Aar. Ved en nærmere Bestemmelse af Straffen bliver at tage Hensyn til de Lovforskrifter, hvorunder den begaaede Forbrydelse efter sin øvrige Beskaffenhed henhører, og i intet Tilfælde bliver at paalægge mindre Straf, end disse Lovforskrifter medføre.

§ 194. For Skjødesløshed i Bevaring af eller Opsyn med de Gjenstande, som nævnes i § 191, eller Forsømmelse med Hensyn til deres Frelse, naar de ere i Fare for at gaa tabte, anvendes Fængselsstraf eller under skærpende Omstændigheder paa en Officer Embeds Fortabelse.

§ 195. Den, som pantsætter, sælger, paa anden Maade afhænder eller underslaar Krigsmagten tilhørende, ham til Brug leverede Vaaben, Klædningsstykker, Hest eller andre Gjenstande, straffes med Fængsel. I Tilfælde af Gjentagelse eller under andre skærpende Omstændigheder, hvortil navnlig hører, at Tjenestehest afhændes, kan større Straf anvendes indtil Strafarbeide i 3 Aar.

Den, som fordærver eller forkommer Krigsmagten tilhørende Ting, der ere ham overleverede til Brug, eller mishandler Tjenestehest, straffes med Fængsel.

§ 196. Den, som af Skjødesløshed fordærver eller forkommer de i § 195 nævnte Gjenstande, straffes med Fængsel i første Grad.

§ 197. Den, som uden Bemyndigelse benytter eller til-

lader Andre at benytte de Krigsvæsenet tilhørende Bygninger, Fartøier, Heste eller andre Gjenstande, straffes med Fængsel. Dog kan en Officer, naar saadan Brøde begaas i egennyttig Hensigt eller iøvrigt under skjærpende Omstændigheder, dømmes til Embeds Fortabelse. 7 Mai. Nr. 68.

§ 198. Den, som ryger Tobak eller iøvrigt uden Nødvendighed kommer med Ild paa Steder, hvor Krudt eller deslige ildfængende Gjenstande opbevares, eller ulovlig eller uforsigtig omgaas med Ild eller med Ting, der lettelig frembringe Ild, paa Krigsfartøi, Værft, i Tøi- eller Forraadshuse eller paa andre Steder, hvor stor Ulykke eller betydelig Skade for Krigsvæsenet kan forvoldes af Ild, straffes med Fængsel.

12te Kapitel.
Almindelige Bestemmelser.

§ 199. De brugelige Disciplinarmidler maa af de dertil Berettigede iland kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigsmændene, saasom Ompudsning for den, der har pudset slet eller forsømt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller anden Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa Flid, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevin, forsaavidt saadanne Drikkevarer leveres, for den, der har gjort sig skyldig i deres Misbrug, og skal i saadanne Tilfælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde istedetfor en ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for at lade Sagen være afgjort dermed. I Krigsskibe paa Togt kan af Skibschefen uden Dom anvendes de i Flaaden brugelige Disciplinarstraffe, nemlig Indskrænkning i Fritid og Forøgelse af Arbeide, Extratur til Kors, paa Post, ved Exercits eller ved Lodning, Skibmanding, Pudsning, Rengjøring, Bakstørn og andre lignende Smaaarbeider, som Enhver efter sin tjenstlige Stilling ombord benyttes til, end-

7 Mai. videre Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brænde-
Nr. 68. vinsration.

Uden Dom kan af de dertil Berettigede anvendes følgende af de i denne Lov omhandlede Straffe: Irettesættelse, simpel Arrest, ensom Arrest, Arrest i Bøien, mørk Arrest, mørk Arrest paa indskrænket Kost og simpelt Fængsel paa Vand og Brød. Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. § 40, 2, og som kunne afgjøres uden Dom.

Simpelt Fængsel paa Vand og Brød maa kun paalægges i indtil 10 Dage, og de andre Arreststraffe skulle holdes indenfor en Grændse af tilsvarende Strenghed, jfr. § 44. Ombord i Krigsskibe paa Togt kan der dog anvendes Straffe, der ikke overstige simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 20 Dage. Iøvrigt blive de Regler, som i denne Lov ere givne om ovennævnte Straffe, ogsaa at følge, naar de anvendes uden Dom, og ved Straffenes Udmaaling de i denne Lov indeholdte Forskrifter at iagttage.

Fængsel paa Vand og Brød maa kun iltjendes af Jurisdiktionschefer og de Befalingsmænd, der have samme arbitrære Straffemyndighed som disse, samt af Skibschefer; og uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpelse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

Er Straf uden Dom tilkjendt i Felten eller ombord i Krigsskibe paa Togt, kan den Paagjældende ikke fordre Sagen henvist til Retten og derved hindre Straffens Fuldbyrdelse. Heller ikke kan han fordre Sagen henvist til Retten, naar Straffen uden Dom overhovedet kun er et af de foromtalte blotte Disciplinarmidler eller Irettesættelse. I andre Tilfælde kan han derimod undslaa sig for at modtage Straffen ved at henskyde sig under Rettergang.

De nærmere Regler om Straf uden Dom fastsættes ved kongelig Anordning. 7 Mai. Nr. 68.

§ 200. Kadetter og andre saadanne unge Elever i en militær Skole ere for Forseelser imod Forskrifterne om Orden, Lydighed, Agtelse imod Foresatte, Tjenestegang og andre Forskrifter, der have Hensyn til deres Uddannelse, undergivne de Straffebestemmelser, som Kongen giver for Undervisningsanstalterne, og disse Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Flaadens Officers- og Underofficersskoler gjøre Tjeneste tilsøs.

§ 201. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1881, og fra samme Tid ophæves saavel alle i Krigsartikelsbrevene indeholdte som ellers for Krigsmagten givne Straffebestemmelser.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om en Jernbane fra Randers Havn til Hadsund. (Indenrigsministeriet). 25 Mai. Nr. 84.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Randers Havn til Hadsund.

Banen skal have samme Sporvidde som de jydsk-fynske Statsbaner, med hvilke den vil være at sætte i Forbindelse. Den bygges som Lokomotivbane efter et lettere System og saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led over Veioverkjørsler ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i Reglen bortfalder.

§ 2. Med Hensyn til Expropriationen til Banen kommer L. 10 Marts 1861 § 5 1ste Led til Anvendelse, hvorhos Regjeringen bemyndiges til at beslutte, at indtil Halvdelen af Erstatningen for de Grunde og Eiendomme, som for bestan-

25 Mai. dig afgives til Jernbaneanlæget, udredes af Statskassen,
Nr. 84. imod at den Sum, der saaledes maatte blive afholdt af Staten, lægges til de Beløb, som i Medfør af § 2 i Lov af 26de Mai 1868 om Erstatning af Expropriationsudgifter erstattes Statskassen, samt imod, at de Fritagelser og Lempelser, som efter nysnævnte Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde forsaavidt og i Forhold som Banen faar Betydning for bemeldte Kommuner, Alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

§ 3. De i Lov Nr. 72 af 23de Mai 1873 § 2 1ste Stykke, §§ 4, 5 og 6 indeholdte Forskrifter skulle ogsaa komme til Anvendelse paa det i nærværende Lov omhandlede Baneanlæg. Forsaavidt der for at tilveiebringe den fornødne Kapital til Baneanlæget optages Laan mod Prioritet i dette, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udstedes for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

7 Juni.
Nr. 89.

Anordning, hvorved de i Lov af 2den Juli 1880 indeholdte Bestemmelser om Adgang til at opnaa den ved bemeldte Lov hjemlede Beskyttelse for Varemærker gjøres anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i Brasilien frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: At da der ved en med den keiserlig brasilianske Regjering under 25de April d. A. afsluttet Overenskomst er sikkret danske Undersaatter samme Adgang til Beskyttelse i Brasilien for Varemærker som Landets egne Undersaatter, saa ville Vi i Henhold til § 19 i Lov af 2den Juli f. A. om Beskyttelse for

Varemærker herved have anordnet, at de i bemeldte Lov indeholdte Bestemmelser om Adgang til at opnaa den ved Loven hjemlede Beskyttelse for Varemærker skulle være anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i Brasilien frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning. 7 Juni. Nr. 89.

Denne Anordning træder i Kraft den Dag, den bekjendtgjøres i Lovtidenden.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Lov om Adgang til Livrente for Mænd, der i 25 Aar have udført Statsrevisorhvervet. (Finantsministeriet). 14 Juni. Nr. 90.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Til Mænd, der i 25 Aar (med eller uden Afbrydelse) have udført Statsrevisorhvervet, kan der paa Finantsloven bevilges en Livrente, der behandles efter Analogien af de for Pensioner i Pensionsloven af 5te Januar 1851, §§ 7 og 14 indeholdte Regler.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Oprettelsen af et Lodseri i Aarhus. (Marineministeriet). 20 Juni. Nr. 93.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Henhold til Lov om Lodsvæsenet af 18de Juni 1879 § 1 bemyndiges Marineministeren til at oprette et Lodseri i Aarhus under det vestlige Overlodsdistrikt.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

20 Juni. Nr. 94. **Anordning om en Udvidelse til hele Frederiksberg Sogn af Lov af 12te Januar 1858, hvorved Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaar Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: At Vi, i Henhold til Lov, hvorved Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaar Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, af 12te Januar 1858 § 1 in fine, allernaadigst ville have fastsat, at de Forskrifter, som ved bemeldte Lov ere givne for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, fra 1ste Juli d. A. at regne udvides til at gjælde for hele Frederiksberg Sogn, dog saaledes, at Lovens Bestemmelser ikke bringes til Anvendelse paa Byggeforetagender, der ere paabegyndte inden den 1ste Juli d. A., saafremt de fuldføres inden indeværende Aars Udgang.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

20 Juni. Nr. 95. **Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom ved Søkrigsmagten, forsaavidt angaar Landtjenesten.** (Marineministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: I Henhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 199 ville Vi herved efter Vort Marineministeriums allerunderdanigste Forestilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom ved Søkrigsmagten, forsaavidt angaar Landtjenesten:

§ 1. Straffen for Forseelser, som begaas af de til Søkrigsmagten hørende Personer eller af Krigsfanger, skal, forsaavidt Sagen vedkommer den militære Jurisdiktion,

under de i denne Anordning indeholdte nærmere Betingelser 20 Juni.
kunne bestemmes af de foresatte militære Befalingsmænd, Nr. 95.
uden at Krigsretsdom affiges.

§ 2. Uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpelse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

§ 3. Iøvrigt skal denne Straffemyndighed fornemmelig finde Anvendelse paa alle egentlige Disciplinarforseelser. Hertil skulle henregnes Urenlighed, Skjødesløshed med Hensyn til Mundering, Vaaben eller andre til Brug leverede Gjenstande, Overtrædelse af Reglementer for Kaserne- og Skibs-Orden, usædeligt eller andet uanstændigt Forhold, Drukkenskab, Slagsmaal eller Skjenderier mellem Militære indbyrdes, Udeblivelse eller Bortgang fra Skib eller Fartøi uden Tilladelse eller fra Kvarteret udenfor de tilladte Tider, Udeblivelse fra eller for silbigt Møde ved Arbeide eller andre Tjenesteforretninger, Uopmærksomhed eller Dovenskab ved Undervisning, Arbeide eller Øvelser, Forsømmelse med Hensyn til Tjenesteforretningers Udførelse, Overtrædelse af Bestemmelser angaaende paalagt Straf, Forbigaaelse af vedkommende Foresatte ved Indgivelse af Klager eller Andragender, ringere Respekts- eller Subordinations-Forseelser, Skjeldsord eller anden upassende eller utilbørlig Medfart mod Undergivne, forsømt Paatale af Undergivnes Feil eller Forseelser og alle øvrige Forseelser mod militær Tugt og Orden eller Overtrædelser af andre militære Pligter, Alt under den Betingelse, at den forskyldte Straf ikke er større, end at den ligger indenfor Grændserne af de vedkommende militære Befalingsmænds Straffemyndighed.

§ 4. Under de i § 2 og de med Hensyn til den forskyldte Strafs Størrelse i § 3 fastsatte Betingelser kan Straf uden Dom ogsaa bestemmes:

20 Juni. Nr. 95. 1) for Politiuordener, der ere Gjenstand for offentlig Paatale,

2) for andre offentlige Forbrydelser, forsaavidt Straf for dem, naar den Skyldige ikke er Militær, kan uden Dom bestemmes af den civile Myndighed, og

3) for private Forbrydelser, naar Parterne ere enige i at underkaste Sagen vedkommende Befalingsmands Afgjørelse, og han ikke har kunnet opnaa Forlig imellem dem.

For andre Overtrædelser af de borgerlige Straffelove kan Straf uden Dom ikke anvendes.

§ 5. De brugelige Disciplinarmidler maa af de dertil Berettigede kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigsmændene, saasom Ompudsning for den, der har pudset slet eller forsømt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller anden Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa Flid, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevin, forsaavidt saadanne Drikkevarer leveres, for den der har gjort sig skyldig i deres Misbrug, og skal i saadanne Tilfælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde i Stedet for en ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for at lade Sagen være afgjort dermed.

§ 6. Uden Dom kan af de dertil Berettigede anvendes følgende af de i Straffeloven for Krigsmagten omhandlede Straffe:

Irettesættelse,
simpel Arrest,
ensom Arrest,
Arrest i Søien,
mørk Arrest,
mørk Arrest paa indskrænket Kost og
simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for

hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2. 20 Juni. Nr. 95.

§ 7. Arrest i Bøien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød maa uden Dom ikke anvendes paa Nogen, som er benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn eller har Ret til bære noget andet Hæderstegn.

Drenge mellem 10 og 15 Aar kunne uden Dom straffes med simpel Arrest i indtil 30 Dage og med Irettesættelse. Skal Straffen være haardere end Irettesættelse, bestemmes den af vedkommende Jurisdiktionschef. Strengere Fængselsstraf indtil 60 Dages Arrest saavel som de Straffe, der forøvrigt ere anvendelige paa dem ifølge de borgerlige Straffelove, maa alene anvendes efter Dom.

Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa unge Mennesker imellem 15 og 18. Hvor saadan Straf vilde være forskyldt, straffes de med mørk Arrest paa indskrænket Kost eller efter Krigsretsdom med de i de borgerlige Straffelove for disse Personer istedetfor Fængsel paa Vand og Brød foreskrevne Straffe.

Endvidere skulle Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbyrdelse begynder, ere over 60 Aar, istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forskyldt Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller en Del af samme, hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

Iøvrigt blive de Regler, som i Straffelov for Krigsmagten ere givne om de i § 6 nævnte Straffe, at følge, naar de anvendes uden Dom.

§ 8. Enhver militær Foresat kan, uden Hensyn til sin Tjenestegrad, under fire Øine eller i Overværelse af andre Militære tildele sine Undergivne fortjente Irettesættelser, men

20 Juni. disse maa aldrig udarte til Skjeldsord eller andre upassende
Nr. 95. Udtalelser. Dog have alene de i §§ 9, 11 og 12 nævnte Foresatte Ret til at give Irettesættelser, som optages i Straffeprotokollen eller Indberetningerne.

§ 9. Cheferne for Artillerikorpset, Matroskorpset, Søminekorpset, Maskinkorpset, Tøihus- og Ekvipageafdelingerne, Søminekorpsets Depot og Haandværkerkorpset, Cheferne for Logis- og Exercerskibene og Kommandanten for Søetatens Kaserne kunne hver for sit Tjenesteomraade mod de dem undergivne Menige og Underofficerer benytte Disciplinarmidlerne efter § 5 eller anvende Straf af simpel Arrest i indtil 14 Dage, ensom Arrest og mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 5 Dage.

§ 10. Kommandanten i Nyboder kan for saadanne Forseelser, begaaede i Nyboder, hvorved den offentlige Ro forstyrres eller Orden tilsidesættes, anse de skyldige Underofficerer eller Menige med Vagtarrest i indtil 12 Timer, paa saadanne Tider, at den Arresterede ikke hindres i at møde til den ham paahvilende Tjeneste.

§ 11. Jurisdiktionscheferne, nemlig Chefen for Søofficerskorpset, Chefen for Orlogsværftet og Kommandanten i Nyboder kunne paa de deres Jurisdiktionsmyndighed undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinarmidlerne efter § 5 samt endvidere anse de deres Jurisdiktionsmyndigheder undergivne:

Menige med simpel Arrest i indtil 1 Maaned,
ensom Arrest i indtil 20 Dage,
mørk Arrest uden eller med Indskrænkning i Kosten, henholdsvis i indtil 15 og 10 Dage,
simpelt Fængsel paa Vand og Brød i indtil 10 Dage,
Arrest i Jern, simpel eller streng, henholdsvis i indtil 10 og 5 Dage,

Underofficerer med de samme Arreststraffe af lige Varighed, dog ikke med Arrest i Jern,

Lieutenanter med simpel Arrest i indtil 1 Maaned, 20 Juni.
Kapitainer med simpel Arrest i indtil 14 Dage. Nr. 95.

Derhos kunne Jurisdiktionscheferne paalægge deres Undergivne Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

§ 12. Den i § 11 bestemte Straffemyndighed har ogsaa Marineministeren med Hensyn til alle til Søkrigsmagten hørende Personer, der ikke staa høiere end Kapitainer.

Marineministeren kan derhos anse høiereslaaende Officerer end de forannævnte med Kvarterarrest i indtil 8 Dage.

§ 13. Med Hensyn til de til Søkrigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, gjælder, forsaavidt ikke særegne Regler om dem ere foreskrevne, hvad der i det Foregaaende er bestemt angaaende dem af de nævnte Militære, med hvilke de staa i Klasse. Paa Alle, som ere i en høiere Stilling end Underofficerer, anvendes Bestemmelserne om Officerer. Om Orlogsværftets faste Haandværkere og Bestillingsmænd, som ikke staa høiere end Underofficerer, gjælde Forskrifterne angaaende Underofficerer.

§ 14. Marineministeren bestemmer, hvilke Befalingsmænd der over Krigsfanger skulle have den de forskjellige Tjenestegrader tillagte Straffemyndighed. Iøvrigt iagttages med Hensyn til dem Straffelov for Krigsmagten § 42.

§ 15. Den overordnede Befalingsmand, som kommer til Kundskab om en af en Undergiven, der staar under hans Straffemyndighed, begaaet Forseelse, for hvilken, med Hensyn til sammes Art og Størrelse, Straffen ogsaa ligger indenfor Grændserne af den en underordnet Befalingsmand tillagte Straffemyndighed, kan enten selv fastsætte Straffen for Forseelsen eller overlade Straffens Bestemmelse til den underordnede Befalingsmand.

Marineministeren og Jurisdiktionscheferne kunne ogsaa,

20 Juni. Hvorvidt en Sag efter sin Beskaffenhed kan afgjøres ude
Nr. 95. Dom, henvise den til Paadømmelse af en Krigsret, naar h
efter Omstændighederne anse det for rigtigere, at der gaa
Dom i Sagen.

Finder en underordnet Befalingsmand af en eller ande Grund Betænkelighed ved selv at bestemme Straffen for en af en Undergiven begaaet Forseelse, hvis Afstraffelse iøvrigt ligger indenfor Grændserne af den ham tilkommende Straffemyndighed, kan han anmelde Forseelsen til vedkommende overordnede Befalingsmand, som da tager Beslutning i Sagen.

§ 16. Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme straffe den Undergivne. Heller ikke kan iøvrigt en Befalingsmand straffe nogen Undergiven i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke.

§ 17. Enhver Befalingsmand har, forinden han bestemmer Straf, at forskaffe sig fornøden Oplysning om den begaaede Brøde paa den Maade, som han efter Omstændighederne finder mest hensigtssvarende. Anser han det for rigtigst, at en retlig Undersøgelse anstilles i Sagen, vil en saadan være at foranledige, men Straf kan derefter ikke fastsættes af de den vedkommende Jurisdiktionschef underordnede Befalingsmænd.

§ 18. Straffen bør efter den Foresattes pligtmæssige Skjøn sættes i et passende Forhold til den begaaede Forseelses Størrelse under tilbørligt Hensyn til den Skyldiges foregaaende Opførsel og øvrige Omstændigheder, som have Indflydelse paa Strafværdigheden. For ringere Forseelser bør først anvendes Disciplinarmidlerne, Irettesættelse eller de mildere Arreststraffe. Arrest i Bøien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød, bør først anvendes, naar den begaaede Forseelse er grovere, eller den Paagjældende, navnlig ved oftere at gjøre sig skyldig i For-

...elser, har udvist et saadant Forhold, at det maa antages, 20 Juni.
...t han ikke ved de andre i denne Anordning nævnte Straffe Nr. 95.
...der sig holde i Lydighed og Orden. Straffen bør fast-...ttes i Overensstemmelse med Straffelovenes Forskrifter og ...aledes, at de i § 5 nævnte Disciplinarmidler eller Irette-...ttelse kunne anvendes for Overtrædelse af militære Pligter ...ledetfor en ringe Grad af Arrest, naar Omstændighederne ...le for slig Afgjørelse af Sagen.

§ 19. For ingen Forseelse maa anvendes mere end een Straf; dog kan med enhver Straf forbindes passende Ad-varsler.

§ 20. Naar Straf uden Dom er et af de i § 5 nævnte Disciplinarmidler eller Irettesættelse, kan den Paagjældende ...ke fordre Sagen henvist til Rettergang og derved hindre Straffens Fuldbyrdelse, hvorimod det efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte staar ham frit for at føre Klage, hvis han anser sig for forurettet ved Straffen. Fremføres saadan Klage over tilkjendt Straf, kunne saavel den Foresatte, der har bestemt Straffen, som den høiere Be-falingsmand, til hvem Klagen indkommer, standse Straffens Fuldbyrdelse, naar dertil findes tilstrækkelig Anledning.

I andre Tilfælde kan den, hvem Straf uden Dom er paalagt, undslaa sig for at modtage Straffen ved at hen-skyde sig under Rettergang.

§ 21. Marineministeren og vedkommende Jurisdiktions-chef have at føre nøiagtigt Tilsyn med den rigtige Anven-delse af den de underordnede Befalingsmænd tillagte Straffe-myndighed. Naar de komme til Kundskab om en af en saadan Befalingsmand paalagt Straf og efter indhentet Erklæring fra ham finde, at den er ufortjent, for streng eller iøvrigt ulovligt paalagt, skulle de ophæve eller ned-sætte samme, hvor saadant lader sig gjøre; finde de den for mild, skal det dog have sit Forblivende ved Straffen, naar Sagen ikke efter §§ 22 bliver at paatale ved Retten.

20 Juni. Den Befalingsmand, som har forset sig ved Straffemyn-
Nr. 95. dighedens Anvendelse, bliver efter Omstændighederne enten at anse med en Straf uden Dom eller at tiltale ved Retten.

§ 22. Paalægges Straf uden Dom for en Forbrydelse af den Art, at Straffen for samme ikke paa saadan Maade lovlig kan bestemmes, udelukkes ikke ved den paalagte Straf Paatale ved Retten til Erhvervelse af Dom.

§ 23. Enhver militær Foresat kan uden Hensyn til sin Tjenestegrad arrestere sine Undergivne:

1) Naar den Undergivne gjør sig skyldig i Overhørighed eller grov Tilsidesættelse af Respekten mod en foresat Befalingsmand, og det anses nødvendigt for Subordinationens Opretholdelse, at den Skyldige strax belægges med Arrest.

2) Naar den Undergivne forser sig i Drukkenskab eller anden ophidset Tilstand, saa at han ikke er modtagelig for Forestillinger eller Straf (hvilken i saa Fald ikke paa ham maa anvendes, saalænge han befinder sig i saadan Tilstand) og Omstændighederne give Anledning til at befrygte, at han, naar han forbliver paa fri Fod, kan forledes til Forgribelse mod Foresatte eller andre Forbrydelser,

3) Naar det iøvrigt i Tilfælde af en begaaet Forbrydelse findes nødvendigt at sikre sig den Vedkommendes Person.

Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme arrestere den Undergivne. Heller ikke kan iøvrigt en Befalingsmand arrestere nogen Undergiven i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke. Inden Skibsborde kan Arresten kun foranstaltes efter Ordre af Skibschefen eller i hans Fraværelse af den Høistbefalende paa Skibet.

Arrest i de anførte Tilfælde kan ikke betragtes som nogen Del af den forskyldte Straf, men er alene en foreløbig Foranstaltning, der, naar den ikke er anordnet af vedkommende Jurisdiktionschef, indberettes til ham, som uden Op-

hold har at beslutte, hvad der videre bør foretages i Sagen. 20 Juni. Nr. 95.

Den, som i Overensstemmelse med Foranførte belægges med foreløbig Arrest, kan ikke hindre Arrestens Fuldbyrdelse ved at fordre Sagen henvist til Rettergang, hvorimod det efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte staar ham frit for at føre Klage, hvis han anser sig forurettet ved Arresten.

§ 24. Naar Underofficerer, Menige eller dermed Ligestillede uden Dom anses med Fængselsstraf eller Bøder, skal derom ske Tilførsel i en Straffeprotokol, der føres paa Orlogsværftet. Tildeles der den Paagjældende en Irettesættelse, skal herom kun ske Tilførsel i Straffeprotokollen, naar saadant ved Straffens Paalæggelse udtrykkelig er bestemt. I Protokollen bemærkes, naar Forseelsen er begaaet, af hvilken Beskaffenhed den har været, hvilken Straf der er anvendt, naar denne er paalagt og udstaaet, og af hvem Straffen er paalagt.

Om de Officerer og Ligestillede paalagte Straffe uden Dom skal der ske Indberetning til Marineministeriet.

§ 25. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom i Krigsskibe paa Togt. (Marineministeriet). 20 Juni. Nr. 96.

Vi Christian den Niende osv., G. v.: I Henhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 199 ville vi herved efter Vort Marineministeriums allerunderdanigste Forestilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom i Krigsskibe paa Togt:

§ 1. Straffen for Forseelser, som begaas af de i Krigsskibe paa Togt værende Personer, skal, forsaavidt Sagen vedkommer den militære Jurisdiktion, under de i denne

20 Juni. Anordning indeholdte nærmere Betingelser kunne bestemmes
Nr. 96. af de foresatte militære Befalingsmænd, uden at Krigsretsdom afsiges.

§ 2. Uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpelse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

§ 3. Iøvrigt skal denne Straffemyndighed fornemmelig finde Anvendelse paa alle egentlige Disciplinarforseelser. Hertil skulle henregnes Urenlighed, Skjødesløshed med Hensyn til Mundering, Vaaben eller andre til Brug leverede Gjenstande, Overtrædelse af Reglementer for Skibsorden, usædeligt eller andet uanstændigt Forhold, Drukkenskab, Slagsmaal eller Skjenderier mellem Militære indbyrdes, Udeblivelse eller Bortgang fra Skib eller Fartøi uden Tilladelse, Udeblivelse fra eller for sildigt Møde ved Arbeide eller andre Tjenesteforretninger, Uopmærksomhed eller Dovenskab ved Undervisning, Arbeide eller Øvelser, Forsømmelse med Hensyn til Tjenesteforretningers Udførelse, Overtrædelse af Bestemmelser angaaende paalagt Straf, Forbigaaelse af vedkommende Foresatte ved Indgivelse af Klager eller Andragender, ringere Respekts- eller Subordinations-Forseelser, Skjeldsord eller anden upassende eller utilbørlig Medfart mod Undergivne, forsømt Paatale af Undergivnes Feil eller Forseelser og alle øvrige Forseelser mod militær Tugt og Orden eller Overtrædelser af andre militære Pligter, Alt under den Betingelse, at den forskyldte Straf ikke er større, end at den ligger indenfor Grændserne af de vedkommende militære Befalingsmænds Straffemyndighed.

§ 4. Under de i § 2 og de med Hensyn til den forskyldte Strafs Størrelse i § 3 fastsatte Betingelser kan Straf uden Dom ogsaa bestemmes:

1) for Politiuordener, der ere Gjenstand for offentlig Paatale,

2) for andre offentlige Forbrydelser, forsaavidt Straf for dem, naar den Skyldige ikke er Militær, kan uden Dom bestemmes af den civile Myndighed, 20 Juni. Nr. 96.

3) for private Forbrydelser, naar Parterne ere enige i at underkaste Sagen vedkommende Befalingsmands Afgjørelse, og han ikke har kunnet opnaa Forlig imellem dem.

For andre Overtrædelser af de borgerlige Straffelove kan Straf uden Dom ikke anvendes.

§ 5. Som ringere Disciplinarstraffe anvendes: Indskrænkning i Fritid og Forøgelse af Arbeide, Extratur til Kors, paa Post, ved Exercits eller ved Logning, Skibmanding, Pudsning, Reengjøring, Bakstørn og andre lignende Smaaarbeider, som enhver efter sin tjenstlige Stilling ombord benyttes til, endvidere Indddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevinsration for en Tid af indtil 1 Maaned.

§ 6 Endvidere kan af de dertil Berettigede uden Dom anvendes følgende af de i Straffeloven for Krigsmagten omhandlede Straffe:

Irettesættelse,
simpel Arrest,
ensom Arrest,
Arrest i Bøien,
mørk Arrest,
mørk Arrest paa indskrænket Kost
simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

§ 7. Arrest i Bøien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød maa uden Dom ikke anvendes paa Nogen, som er benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn eller har Ret til at bære noget andet Hæderstegn.

20 Juni. Drenge mellem 10 og 15 Aar kunne uden Dom ſtra
Nr. 96. med ſimpel Arreſt i indtil 30 Dage og med Irettesætt
Skal Straffen være haardere end Irettesættelse, beſtem
den af Skibschefen. Straffe, der forøvrigt ere anvend
paa dem ifølge de borgerlige Straffelove, maa alene
vendes efter Dom.

Fængſel paa Vand og Brød anvendes ikke paa u
Menneſker imellem 15 og 18 Aar. Hvor ſaadan St
vilde være forſkyldt, ſtraffes de med mørk Arreſt paa i
ſkrænket Koſt eller efter Krigsretsdom med de i de borgerl
Straffelove for disſe Perſoner iſtedetfor Fængſel paa Va
og Brød foreſkrevne Straffe.

Endvidere ſkulle Perſoner, der paa den Tid, Straff
Fuldbyrdelse begynder, ere over 60 Aar, iſtedetfor i Fæng
paa Vand og Brød henſættes i mørk Arreſt paa ind-
ſkrænket Koſt. Ligeledes ſkulle de Perſoner, der efter
Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne
udholde en forſkyldt Straf af Fængſel paa Vand og Brød
eller en Del af ſamme, henſættes i mørk Arreſt paa ind-
ſkrænket Koſt.

Iøvrigt blive de Regler, ſom i Straffelov for Krigs-
magten ere givne om de i § 6 nævnte Straffe, at følge,
naar de anvendes uden Dom.

§ 8. Enhver militær Foreſat kan, uden Henſyn til ſin
Tjeneſtegrad, under 4 Øine eller i Overværelſe af andre
Militære tildele ſine Undergivne fortjente Irettesættelſer, men
disſe maa aldrig udarte til Skjeldsord eller andre
upasſende Udtalelſer. Dog have alene de i §§ 9 og 11
nævnte Foreſatte Ret til at give Irettesættelſer, ſom optages
i Straffeprotokollen eller Straffeliſterne.

§ 9. En Skibschef kan paa ſine undergivne Menige
og Underofficerer i Skibet anvende Disciplinarſtraffene efter
§ 5 og endvidere anſe ſine undergivne:

Menige med ſimpel Arreſt i indtil 1 Maaned,

ensom Arrest, mørk Arrest uden eller med Indskrænkning i Kosten, simpelt Fængsel paa Vand og Brød i indtil 20 Dage, Nr. 96. 20 Juni.

Arrest i Bøien, simpel eller streng, henholdsvis i indtil 10 og 5 Dage,

Underofficerer med de samme Arreststraffe af lige Varighed, dog ikke med Arrest i Bøien,

Lieutenanter og Kapitainer med Arrest til Skibet i indtil 1 Maaned og med Kammerarrest i indtil 14 Dage.

Derhos kan Skibschefen paalægge sine Undergivne Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

§ 10. Ere Landtropper ombord, som ikke høre til Skibets Besætning, kan Skibschefen anse Underofficerer og Menige af disse Tropper for Forseelser mod Skibsdisciplinen med de i § 9 anførte Straffe. Begaa Personer af bemeldte Landtropper iøvrigt Forseelser, som kunne affones med de Disciplinarstraffe, som den høistbefalende Landofficer kan anvende ifølge de for Landkrigsmagten gjældende Regler, skal han vel have Myndighed til at bestemme Straffen, men han skal dog til Iværksættelse af Arrest begjære Skibschefens Samtykke, hvilket denne imidlertid ikke uden tilstrækkelig Grund maa vægre sig ved at meddele.

§ 11. Eskadre- og Flaadechefer have den i § 9 bestemte Straffemyndighed med Hensyn til alle dem undergivne til Eskadren eller Flaaden hørende Personer, forsaavidt disse ikke staa høiere end Kapitainer og ikke ere Skibschefer. Flaadechefer kunne derhos anse de dem undergivne Officerer, der staa høiere end Kapitainer eller som ere Skibschefer, med Arrest til Skibet i indtil 8 Dage.

29 Juni. Marineministeren har samme Straffemyndighed som e
Nr. 96. Flaadechef med Hensyn til alle til Søkrigsmagte
hørende Personer.

§ 12. Med Hensyn til de til Søkrigsmagten hørend Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menig Krigsmænd, gjælder, forsaavidt ikke særegne Regler om dem e foreskrevne, hvad der i det Foregaaende er bestemt angaaend dem af de nævnte Militære, med hvilke de staa i Klass Paa alle, som ere i en høiere Stilling end Underofficere anvendes Bestemmelserne om Officerer. Paa Elever a Flaadens Officers- og Underofficersskoler anvendes de fo bemeldte Skoler givne Straffebestemmelser.

Privat antagne Betjente, saasom Hovmestere og deslig kunne af Skibschefen anses med simpel Arrest i indti 1 Maaned.

§ 13. Krigsfanger ombord ere underkastede Skibschefens Disciplinarmyndighed. Iøvrigt iagttages med Hensyn til dem Straffelov for Krigsmagten § 42.

§ 14. Den overordnede Befalingsmand, som kommer til Kundskab om en af en Undergiven, der staar under hans Straffemyndighed, begaaet Forseelse, for hvilken, med Hensyn til sammes Art og Størrelse, Straffen ogsaa ligger indenfor Grændserne af den en underordnet Befalingsmand tillagte Straffemyndighed, kan enten selv fastsætte Straffen for Forseelsen eller overlade Straffens Bestemmelse til den underordnede Befalingsmand.

Marineministeren og Jurisdiktionscheferne kunne ogsaa, skjøndt en Sag efter sin Beskaffenhed kan afgjøres uden Dom, henvise den til Paakjendelse af en Krigsret, naar de efter Omstændighederne anse det for rigtigere, at der gaar Dom i Sagen.

Finder en underordnet Befalingsmand af en eller anden Grund Betænkelighed ved selv at bestemme Straffen for en af en Undergiven begaaet Forseelse, hvis Afstraffelse iøvrigt

lægger indenfor Grændserne af den ham tilkommende Straffe- 20 Juni.
myndighed, kan han anmelde Forseelsen til den ved- Nr. 96.
kommende overordnede Befalingsmand, som da tager Beslutning i Sagen.

§ 15. Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme straffe den Undergivne. Heller ikke kan iøvrigt en Befalingsmand straffe nogen Undergiven i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke.

§ 16. Enhver Befalingsmand har, forinden han bestemmer Straf, at forskaffe sig fornøden Oplysning om den begaaede Brøde paa den Maade, som han efter Omstændighederne finder mest hensigtssvarende. Anser han det for rigtigst, at en retlig Undersøgelse anstilles i Sagen, vil en saadan være at foranledige, men Straffen maa da bestemmes af den, efter hvis Befaling Undersøgelsen er foretagen.

§ 17. Straffen bør efter den Foresattes pligtmæssige Skjøn sættes i et passende Forhold til den begaaede Forseelses Størrelse under tilbørligt Hensyn til den Skyldiges foregaaende Opførsel og øvrige Omstændigheder, som have Indflydelse paa Strafværdigheden. For ringere Forseelser bør først anvendes de ringere Disciplinarstraffe, Irettesættelse eller de mildere Arreststraffe, og de strengere Straffe kun benyttes, naar hine have vist sig frugtesløse. Straffen bør fastsættes i Overensstemmelse med Straffelovenes Forskrifter og saaledes, at de i § 5 nævnte Disciplinarstraffe eller Irettesættelse kunne anvendes for Overtrædelse af militære Pligter istedetfor en ringe Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for slig Afgjørelse af Sagen.

§ 18. Af de i § 5 nævnte Disciplinarstraffe kunne flere benyttes i Forening, og med enhver Straf kan forbindes passende Advarsler. Iøvrigt maa for ingen Forseelse anvendes mere end een Straf.

20 Juni. § 19. Den, som paalægges Straf uden Dom, kan ik
Nr. 96. fordre Sagen henvist til Rettergang og derved hind
Straffens Fuldbyrdelse, hvorimod det efter de almindeli
Regler om Klage over Foresatte staar ham frit at fø
Klage, hvis han anser sig forurettet ved Straffen. Frem
føres saadan Klage over tilkjendt Straf, kunne saavel de
Foresatte, der har bestemt Straffen, som den høiere B
falingsmand, til hvem Klagen indkommer, standse Straffen
Fuldbyrdelse, naar dertil findes tilstrækkelig Anledning.

§ 20. Marineministeren og vedkommende Jurisdiktions
chef have at føre nøiagtigt Tilsyn med den rigtige An
vendelse af den de underordnede Befalingsmænd tillagt
Straffemyndighed. Naar de komme til Kundskab om en a
en saadan Befalingsmand paalagt Straf og efter indhente
Erklæring fra ham finde, at den er ufortjent, for streng
eller iøvrigt ulovlig paalagt, skulle de ophæve eller ned-
sætte samme, hvor saadant lader sig gjøre; finde de den for
mild, skal det dog have sit Forblivende ved Straffen, naar
Sagen ikke efter § 21 bliver at paatale ved Retten.

Den Befalingsmand, der har forseet sig ved Straffe-
myndighedens Anvendelse, bliver efter Omstændighederne
enten at anse med en Straf uden Dom eller at tiltale ved
Retten.

§ 21. Paalægges Straf uden Dom for en Forbrydelse
af den Art, at Straffen for samme ikke paa saadan Maade
lovlig kan bestemmes, udelukkes ikke ved den paalagte Straf
Paatale ved Retten til Erhvervelse af Dom.

§ 22. Enhver militær Foresat kan uden Hensyn til sin
Tjenestegrad arrestere sine Undergivne:

1) Naar den Undergivne gjør sig skyldig i Overhørighed eller grov Tilsidesættelse af Respekten mod en foresat Befalingsmand, og det ansees nødvendigt for Subordinationens Opretholdelse, at den Skyldige strax belægges med Arrest,

2) Naar den Undergivne forser sig i Drukkenskab eller anden ophidset Tilstand, saa at han ikke er modtagelig for Forestillinger eller Straf (hvilken i saa Fald ikke paa ham maa anvendes, saalænge han befinder sig i saadan Tilstand), og Omstændighederne give Anledning til at befrygte, at han, naar han forbliver paa fri Fod, kan forledes til Forgribelse mod Foresatte eller andre Forbrydelser,

3) Naar det iøvrigt i Tilfælde af en begaaet Forbrydelse findes nødvendigt at sikre sig den Paagjældendes Person.

Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den ꞏøistbefalende for samme arrestere den Undergivne. Heller ꞏe kan iøvrigt en Befalingsmand arrestere nogen Underꞏven i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes ꞏamtykke.

Inden Skibsborde kan Arresten kun foranstaltes efter ꞏrdre af Skibschefen eller i hans Fraværelse af den Høistꞏefalende paa Skibet.

Saafremt Landtropper ombord, som ikke høre til Skibets ꞏesætning, begaa større Forseelser, for hvilke ikke efter § 10 ꞏisciplinarstraf kan bestemmes, kan den Skyldige holdes i ꞏaretægtsarrest, hvis en saadan er fornøden, indtil han ꞏan afgives i Land, for at Sagen mod ham kan blive ꞏidere forfulgt. Varetægtsarresten anordnes for Forseelser ꞏmod Skibsdisciplinen af Skibschefen, naar den Skyldige er ꞏam underordnet i Tjenestegrad, og i andre Tilfælde af ꞏen høistbefalende Landofficer, som henvender sig til Skibsꞏchefen for at faa Arresten iværksat.

Arrest i de anførte Tilfælde kan ikke betragtes som nogen ꞏel af den forskyldte Straf, men er alene en foreløbig ꞏoranstaltning, der, naar den ikke er anordnet af vedꞏkommende Jurisdiktionschef, indberettes til ham, som uden

20 Juni. Ophold har at beslutte, hvad der videre bør foretages
Nr. 96. Sagen.

Den, som i Overeensstemmelse med Foranførte belægge
med foreløbig Arrest, kan ikke hindre Arrestens Fuldbyrdel
ved at fordre Sagen henvist til Rettergang, hvorimod d
efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte staa
ham frit for at føre Klage, hvis han anser sig forurett
ved Arresten.

§ 23. Alle Disciplinarstraffe, som ombord blive Unde
officerer, Menige og Ligestillede paalagte, skulle stra
naar Straffen er paalagt, indføres i Skibets Straffe
protokol, saaledes at den begaaede Forseelse indføre
med Angivelse af saavel Omstændighederne ved den, som
hvorvidt Advarsel har været prøvet eller Straf tidliger
har været anvendt, hvorefter den, der paalægger Straffen,
tilfører Straffen og underskriver Tilførselen.

Over de Officerer og Ligestillede samt Kadetter paalagte
Disciplinarstraffe føres særlige Lister.

§ 24. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli
1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

20 Juni. **Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom**
Nr. 97. **paa Kadetter.** (Marineministeriet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: I Hen-
hold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881
§ 200 ville Vi herved efter Vort Marineministeriums aller-
underdanigste Forestilling have fastsat følgende Regler for
Anvendelse af Straf uden Dom paa Kadetter:

For Forseelser mod Forskrifterne om Orden, Lydighed,
Agtelse imod Foresatte, Tjenestegang og andre Forskrifter,
der have Hensyn til Uddannelsen, kunne Kadetter anses med
de hidtil brugte Disciplinarstraffe, saasom Paraderen, Øvelse
og Tjeneste udenfor de sædvanlige Regler, Indskrænkning

Fritid, Fratagelse af Kvarter og desl. De kunne endvidere anses med Irettesættelse under fire Øine eller i deres Kammeraters Paahør, Kvarterarrest i indtil 1 Maaned, Vagtarrest i indtil 14 Dage og, forsaavidt de ere over 15 Aar, med ensom Arrest og mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 5 Dage. 20 Juni. Nr. 97.

Myndighed til at paalægge de nævnte Straffe tilkommer Chefen for Skolen iland og Cheferne for de Skibe, paa hvilke Kadetterne gjøre Tjeneste tilsøs.

Den, hvem saadan Straf er paalagt, kan ikke ved at undskylde sig under Rettergang forhindre Straffens Fuldbyrdelse.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom paa Eleverne i Søværnets Underofficersskole. (Marineministeriet). 20 Juni. Nr. 98.

Vi Christian den Niende osv., G. v.: I Henhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 200 ville Vi herved efter Vort Marineministeriums allerunderdanigste Forestilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom paa Eleverne i Søværnets Underofficersskole:

For Forseelser imod Forskrifterne om Orden, Lydighed, Agtelse mod Foresatte, Tjenestegang og andre Forskrifter, der have Hensyn til Uddannelsen, kunne Eleverne anses med de hidtil brugte Disciplinarstraffe, saasom Indskrænkning af Fritid, Øvelse og Tjeneste udenfor de sædvanlige Regler, Skafning alene paa et fra de øvrige Elever afsondret Sted og desl. De kunne endvidere anses med Irettesættelse under fire Øine eller i de øvrige Elevers Paahør — i sidstnævnte Tilfælde kan Straffen skærpes derved, at den Irettesattes Navn paategnes en i Klasseværelset eller

20 Juni. omborb ophængt Tavle — Kvarterarrest i indtil 1 Maaned,
Nr. 98. Vagtarrest i indtil 14 Dage og, forsaavidt de ere over 15 Aar, med ensom Arrest og mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 5 Dage.

Myndighed til at paalægge de nævnte Straffe tilkommer Chefen for Skolen og Cheferne for de Skibe, paa hvilke Eleverne gjøre Tjeneste tilsøs.

Den, hvem saadan Straf er paalagt, kan ikke ved at henskyde sig under Rettergang forhindre Straffens Fuldbyrdelse.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

20 Juni.
Nr. 100.

Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom ved Landkrigsmagten. (Krigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Henhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Maj 1881 § 199 ville Vi herved efter Vort Krigsministeriums allerunderdanigste Forestilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom ved Landkrigsmagten.

§ 1. Straffen for Forseelser, som begaaes af de til Landkrigsmagten hørende Personer eller af Krigsfanger, skal, forsaavidt Sagen vedkommer den militære Jurisdiktion, under de i denne Anordning indeholdte nærmere Betingelser kunne bestemmes af de foresatte militære Befalingsmænd, uden at Krigsretsdom afsiges.

§ 2. Uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpelse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

§ 3. Iøvrigt skal denne Straffemyndighed fornemmelig finde Anvendelse paa alle egentlige Disciplinarforseelser. Hertil skulle henregnes Urenlighed, Skjødesløshed med Hensyn til Mundering, Vaaben eller andre til Brug leverede

Gjenstande, uordentlig Pasning af Tjenestehest, Overtrædelse af Reglementer for Kaserner, Leir eller andre Opholdssteder, usædeligt eller andet uanstændigt Forhold, Drukkenskab, Slagsmaal eller Skjænderier mellem Militære indbyrdes, Udeblivelse eller Bortgang fra Kvarteret udenfor de tilladte Tider, Udeblivelse fra eller for silbigt Møde ved Samlinger, Øvelser eller andre Tjenesteforretninger, Uopmærksomhed eller Dovenskab ved Undervisning, Arbeide eller Øvelser, Forsømmelse med Hensyn til Tjenesteforretningers Udførelse, Overtrædelse af Bestemmelser angaaende paalagt Straf, Forbigaaelse af vedkommende Foresatte ved Indgivelse af Klager eller Andragender, ringere Respekts- eller Subordinationsforseelser, Skjældsord eller anden upassende eller utilbørlig Medfart mod Undergivne, forsømt Paatale af Undergivnes Feil eller Forseelser, og alle øvrige Forseelser mod militær Tugt og Orden eller Overtrædelser af andre militære Pligter, Alt under den Betingelse, at den forskyldte Straf ikke er større, end at den ligger indenfor Grændserne af de vedkommende militære Befalingsmænds Straffemyndighed. 20 Juni. Nr. 100.

§ 4. Under de i § 2 og med Hensyn til den forskyldte Strafs Størrelse i § 3 fastsatte Betingelser kan Straf uden Dom ogsaa bestemmes:

1) for Politiuordener, der ere Gjenstand for offentlig Paatale,
2) for andre offentlige Forbrydelser, forsaavidt Straf for dem, naar den Skyldige ikke er Militær, kan uden Dom bestemmes af den civile Myndighed, og
3) for private Forbrydelser, naar Parterne ere enige i at underkaste Sagen vedkommende Befalingsmands Afgjørelse, og han ikke har kunnet opnaa Forlig imellem dem.

For andre Overtrædelser af de borgerlige Straffelove kan Straf uden Dom ikke anvendes.

§ 5. De brugelige Disciplinarmidler maa af den dertil Berettigede kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigs-

20 Juni. mændene, saasom Ompudsning for den, der har pudset sle
Nr. 100. eller forsømt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller ande Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa Flid, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brænde vin, forsaavidt saadanne Drikkevarer leveres, for den, der har gjort sig skyldig i deres Misbrug, og skal i saadann Tilfælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde i Stede for en ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tal for at lade Sagen være afgjort dermed.

§ 6. Uden Dom kunne af de dertil Berettigede anvendes følgende af de i Straffelov for Krigsmagten omhandlede Straffe:

Irettesættelse,
simpel Arrest,
ensom Arrest,
Arrest i Bøien,
mørk Arrest,
mørk Arrest paa indskrænket Kost og
simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

§ 7. Arrest i Bøien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød maa uden Dom ikke anvendes paa Nogen, som er benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn eller har Ret til at bære noget andet Hæderstegn.

Personer mellem 10 og 15 Aar kunne uden Dom straffes med simpel Arrest i indtil 30 Dage og med Irettesættelse. Skal Straffen være haardere end Irettesættelse, bestemmes den af vedkommende Jurisdiktionschef eller en anden af de i §§ 15 og 16 nævnte Befalingsmænd. Strengere Fængselsstraf indtil 60 Dages Arrest saavel som de Straffe, der

forøvrigt ere anvendelige paa dem ifølge de borgerlige Straffelove, maa alene anvendes efter Dom. 20 Juni. Nr. 100.

Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa unge Mennesker imellem 15 og 18 Aar. Hvor saadan Straf vilde være forskyldt, straffes de med mørk Arrest paa indskrænket Kost eller efter Krigsretsdom med de i de borgerlige Straffelove for disse Personer istedetfor Fængsel paa Vand og Brød foreskrevne Straffe.

Endvidere skulle Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbyrdelse begynder, ere over 60 Aar, istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forskyldt Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller en Del af samme, hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

Iøvrigt blive de Regler, som i Straffelov for Krigsmagten ere givne om de i § 6 nævnte Straffe, at følge, naar de anvendes uden Dom.

§ 8. Enhver militær Foresat kan, uden Hensyn til sin Tjenestegrad, under fire Øine eller i Overværelse af andre Militære tildele sine Undergivne fortjente Irettesættelser, men disse maa aldrig udarte til Skjældsord eller andre upassende Udladelser. Kun de i §§ 15 og 16 nævnte Befalingsmænd kunne give Irettesættelser, som bekjendtgjøres i Dagsbefaling.

§ 9. En Underofficer, der med sine Undergivne har et fra Hovedafdelingen afsondret Standkvarter, kan paa dem anvende de i § 5 nævnte Disciplinarmidler, dog ikke Indeholdelse af Vin eller Brændevin.

§ 10. Cheferne for et Batteri, en Eskadron, et Kompagni eller anden Afdeling, hvis Chef efter Hærloven er Kaptain eller Ritmester, kunne, under Iagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinar-

20 Juni. midlerne efter § 9 og Kaserne- eller anden Kvarterarrest i
Nr. 100. indtil 8 Dage.

De her nævnte Befalingsmænd kunne endvidere under eget Ansvar overdrage Anvendelsen af Disciplinarmidlerne efter § 9 i en bestemt Tjenestegren til den Officer, der forestaar samme.

§ 11. Den i § 10 bestemte Straffemyndighed have ogsaa:

1. Leitnanter, naar de under de i § 10 nævnte Befalingsmænds Fraværelse, Sygdom eller andet Forfald, eller medens disses Post er ledig, forestaa Befalingen over nogen af de sammestedes ommeldte Afdelinger, og
2. Forstanderen for en Rekrut-, Befalingsmandselev- eller Sergentskole med Hensyn til de i Skolen begaaede Forseelser.

§ 12. Leitnanter, som ere Befalingsmænd for selvstændige Afdelinger og Institutioner eller med deres Undergivne have et fra Hovedafdelingen affondret Standkvarter, kunne, under Iagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinarmidler og Straffe efter § 10 og desuden anse dem med

Vagtarrest i indtil 4 Dage,
ensom Arrest i indtil 2 Dage og
mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 24 Timer.

§ 13. Kaptainer og Ritmestre, som ere Befalingsmænd for selvstændige Afdelinger og Institutioner eller med deres Undergivne have et fra Hovedafdelingen affondret Standkvarter kunne, under Iagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinarmidler og Straffe efter § 10 og desuden anse

Menige og Underofficerer med
Vagtarrest i indtil 8 Dage,
ensom Arrest i indtil 4 Dage og

mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 2 Dage, 20 Juni. Nr. 100.

Menige tillige med

simpel Arrest i Bøien i indtil 3 Dage og

Løitnanter med

Kvarterarrest i indtil 4 Dage.

§ 14. Officerer af Oberstklassen, naar de ere Befalingsmænd for selvstændige Afdelinger og Institutioner, som ikke nævnes i § 15, eller naar de med deres Undergivne have et fra Hovedafdelingen afsondret Standkvarter, kunne, under Iagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinarmidlerne efter § 9 og desuden anse

Menige med

Kaserne- eller anden Kvarterarrest i indtil 14 Dage,

Vagtarrest i indtil 14 Dage,

ensom Arrest i indtil 10 Dage,

simpel Arrest i Bøien i indtil 5 Dage og

mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 5 Dage,

Underofficerer med

de samme Arreststraffe af lige Varighed, dog ikke med Arrest i Bøien,

Løitnanter med

Kvarter- eller Vagtarrest i indtil 4 Dage og

Kaptainer og Ritmestre med

Kvarterarrest i indtil 2 Dage.

§ 15. Cheferne for et Regiment, en Bataillon, en Artilleriafdeling, Trænafdelingen, Artilleriets tekniske Afdelinger, Generalstaben og Officerskolen, der alle, forsaavidt de ikke ere Jurisdiktionschefer, skulle have samme Straffemyndighed som Jurisdiktionschefer, kunne, under Iagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende samtlige Disciplinarmidler efter § 5 og desuden anse

2. Jan. Menige med

L. 100 Kaserne- eller anden Kvarterarrest i indtil 1 Maaned,

Vagtarrest i indtil 1 Maaned,

enlig Arrest i indtil 20 Dage,

Arrest i Jern, simpel eller streng, henholdsvis i indtil 10 og 5 Dage,

mørk Arrest, uden eller med Indskrænkning i Kosten, henholdsvis i indtil 15 og 10 Dage samt

simpelt Fængsel paa Vand og Brød i indtil 10 Dage,

Underofficerer med

de samme Arreststraffe af lige Varighed, dog ikke med Arrest i Jern,

Lieutenanter med

Kvarter- eller Vagtarrest i indtil 1 Maaned,

Kaptainer og Ritmestre med

Kvarter- eller Vagtarrest i indtil 14 Dage og

Officerer af Oberstklassen med

Kvarterarrest i indtil 8 Dage.

Derhos kunne disse Chefer paalægge deres Undergivne Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

Dog har Chefen for et Fodfolks- eller Artilleriregiment kun denne Myndighed over de ved Regimentsstaben ansatte Personer saavelsom over dem, der ere beordrede til Tjeneste umiddelbart under ham eller ved en ham som Regimentschef underlagt Institution. Over Personer, der ere ansatte ved en Fodfolksbataillon eller Artilleriafdeling, tilkommer denne Myndighed alene Chefen for Bataillonen eller Afdelingen, dog at i alle Tilfælde, i hvilke krigsretlig Undersøgelse har fundet Sted, men det ikke agtes nødvendigt at lade Sagen paadømme, Straf uden Dom ilægges af Jurisdiktionschefen, der har beordret Undersøgelsen.

§ 16. Samme Straffemyndighed tilkommer endvidere:

1. De Befalingsmænd, som under de i § 15 nævnte Che- 20 Juni.
fers Fraværelse, Sygdom eller andet Forfald, eller Nr. 100.
medens disses Post er ledig, forestaa Befalingen over nogen af de sammesteds ommeldte Afdelinger eller Institutioner;
2. enhver Befalingsmand, hvem der er tillagt Jurisdiktion, om han end ikke er Chef for nogen af de i § 15 ommeldte Afdelinger;
3. Hærens Generaler og Kommandanter i Garnisonsbyer udenfor Fæstninger over Personer, der ere beordrede til Tjeneste umiddelbart under dem, og som forse sig i saadan Tjeneste;
4. den Høistbefalende for et Armekorps, som staar i Felten eller befinder sig i Udlandet med Hensyn til alle ham undergivne til Armekorpset hørende Personer, og
5. Krigsministeren med Hensyn til alle til Hæren hørende Personer.

§ 17. Med Hensyn til de til Hæren hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller Menige, gjælder, forsaavidt ikke særegne Regler om dem ere foreskrevne, hvad der i det Foregaaende er bestemt angaaende dem af de nævnte Militære, med hvilke de staa i Klasse. Paa Alle, som ere i høiere Stilling end Underofficerer, anvendes Bestemmelserne om Officerer. Om Underkorporaler og dem, der staa lige med disse Befalingsmænd, gjælde Forskrifterne angaaende Underofficerer.

§ 18. Fremmede Krigsfanger, som ere under Landkrigsmagtens Bevogtning, ere undergivne Straffemyndighed efter Bestemmelserne om Tropper i Felten. Krigsministeren kan nærmere bestemme, hvilke Befalingsmænd der over Krigsfanger skulle have den de forskjellige Tjenestegrader tillagte Straffemyndighed. Iøvrigt iagttages med Hensyn til dem Straffelov for Krigsmagten § 42.

§ 19. Den overordnede Befalingsmand, som kommer

20 Juni. til Kundskab om en af en Undergiven, der staar under ham
Nr. 100. Straffemyndighed, begaaet Forseelse, for hvilken med Hensyn til sammes Art og Størrelse Straffen ogsaa ligger indenfor Grændserne af den en underordnet Befalingsmand tillagte Straffemyndighed, kan efter sit Skjøn enten selv fastsætte Straffen for Forseelsen eller overlade Straffens Bestemmelse til den underordnede Befalingsmand, jfr. dog § 15, sidste Stykke.

Jurisdiktionscheferne og de andre Befalingsmænd, som kunne beordre Tiltale ved Retten, kunne ogsaa, skjøndt en Sag efter sin Beskaffenhed kan afgjøres uden Dom, henvise den til Paakjendelse af en Krigsret, naar de efter Omstændighederne anse det for rigtigere, at der gaar Dom i Sagen.

Finder en underordnet Befalingsmand af en eller anden Grund Betænkelighed ved selv at bestemme Straffen for en af en Undergiven begaaet Forseelse, hvis Afstraffelse iøvrigt ligger indenfor Grændserne af den ham tilkommende Straffemyndighed, kan han anmelde Forseelsen til vedkommende overordnede Befalingsmand, som da tager Beslutning i Sagen.

§ 20. Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme straffe den Undergivne. Heller ikke kan iøvrigt en Befalingsmand straffe nogen Undergiven i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke.

§ 21. Enhver Befalingsmand har, forinden han bestemmer Straf, at forskaffe sig fornøden Oplysning om den begaaede Brøde paa den Maade, som han efter Omstændighederne finder mest hensigtssvarende. Anser han det for rigtigst, at en retlig Undersøgelse anstilles i Sagen, vil en saadan være at foranledige.

§ 22. Straffen bør efter den Foresattes pligtmæssige Skjøn sættes i et passende Forhold til den begaaede Forseelses Størrelse under tilbørligt Hensyn til den Skyldiges

foregaaende Opførsel og øvrige Omstændigheder, som have 20 Juni.
Indflydelse paa Strafværdigheden. For ringere Forseelser Nr. 100.
bør først anvendes Disciplinarmidlerne, Irettesættelse eller de mildere Arreststraffe. Arrest i Vøien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød, bør i Reglen først anvendes, naar den begaaede Forseelse er grovere, eller den Paagjældende, navnlig ved oftere at gjøre sig skyldig i Forseelser, har udvist et saadant Forhold, at det maa antages, at han ikke ved de andre i denne Anordning nævnte Straffe lader sig holde i Lydighed og Orden. Straffen bør fastsættes i Overensstemmelse med Straffelovens Forskrifter og saaledes, at de i § 5 nævnte Disciplinarmidler eller Irettesættelse kunne anvendes for Overtrædelse af militære Pligter istedetfor en ringe Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for slig Afgjørelse af Sagen.

§ 23. For ingen Forseelse maa anvendes mere end en Straf; dog kan med enhver Straf forbindes passende Advarsler.

§ 24. Er Straf uden Dom tilkjendt i Feltien, kan den Paagjældende ikke fordre Sagen henvist til Retten, og derved hindre Straffens Fuldbyrdelse. Heller ikke kan han fordre Sagen henvist til Retten, naar Straffen overhovedet kun er et af de i § 5 omtalte blotte Disciplinarmidler eller Irettesættelse. Dog staar det ham, skjøndt han maa underkaste sig Straffen og modtage Irettesættelsen, frit for efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte at føre saadan Klage. Fremføres slig Klage over tilkjendt Straf, kunne saavel den Foresatte, der har bestemt Straffen, som den høiere Befalingsmand, til hvem Klagen indkommer, standse Straffens Fuldbyrdelse, naar dertil findes tilstrækkelig Anledning.

I andre Tilfælde kan den, hvem Straf uden Dom er paalagt, undslaa sig for at modtage Straffen ved at henskyde sig under Rettergang.

§ 25. Cheferne for Fodfolksbataillonerne og Artilleri-

20 Juni. afdelingerne, Jurisdiktionscheferne og de Befalingsmænd,
Nr. 100. som nævnes i § 16, 4 og 5, have at føre nøiagtigt Indseende med den rigtige Anvendelse af den de underordnede Befalingsmænd tillagte Straffemyndighed. Naar de komme til Kundskab om en af en saadan Befalingsmand paalagt Straf og efter indhentet Erklæring fra ham finde, at den er ufortjent, for streng eller iøvrigt ulovligt paalagt, skulle de ophæve eller nedsætte samme, hvor Saadant lader sig gjøre. Finde de den for mild, skal det dog have sit Forblivende ved Straffen, naar Sagen ikke efter § 26 bliver at paatale ved Retten.

Den Befalingsmand, som har forseet sig ved Straffemyndighedens Anvendelse, bliver efter Omstændighederne enten at anse med en Straf uden Dom eller at tiltale ved Retten.

§ 26. Paalægges Straf uden Dom for en Forbrydelse af den Art, at Straffen for samme ikke paa saadan Maade lovlig kunde bestemmes, udelukkes ikke ved den paalagte Straf Paatale ved Retten til Erhvervelse af Dom.

§ 27. Enhver militær Foresat kan uden Hensyn til sin Tjenestegrad arrestere sin Undergivne:

1. naar den Undergivne gjør sig skyldig i Overhørighed eller grov Tilsidesættelse af Respekten mod en foresat Befalingsmand, og det anses nødvendigt for Subordinationens Opretholdelse, at den Skyldige strax belægges med Arrest;
2. naar den Undergivne forser sig i Drukkenskab eller anden ophidset Tilstand, saa at han ikke er modtagelig for Forestillinger eller Straf (hvilken i saa Fald ikke paa ham maa anvendes, saalænge han befinder sig i saadan Tilstand), og Omstændighederne give Anledning til at befrygte, at han, naar han bliver paa fri Fod, kan forledes til Forgribelse mod Foresatte eller andre Forbrydelser, og
3. naar det iøvrigt i Tilfælde af en begaaet Forbrydelse

findes nødvendigt at sikkre sig den Paagjældendes Person. 20 Juni. Nr. 100.

Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme arrestere den Undergivne. Heller ikke kan iøvrigt en Befalingsmand arrestere nogen Undergiven i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke.

Arrest i de anførte Tilfælde kan ikke betragtes som nogen Del af den forskyldte Straf, men er alene en foreløbig Foranstaltning, der, naar den ikke er anordnet af vedkommende Jurisdiktionschef, indberettes til ham, som uden Ophold har at beslutte, hvad der videre bør foretages i Sagen. Er denne Foresatte ikke paa Stedet, kan den Høistbefalende for den Afdeling, ved hvilken Arresten er iværksat, foreløbig bestemme, om Arresten bør vedvare eller igjen kan ophæves.

Den, som i Overensstemmelse med Foranførte belægges med foreløbig Arrest, kan ikke hindre Arrestens Fuldbyrdelse ved at fordre Sagen henvist til Retten, hvorimod det efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte staar ham frit for at føre Klage, hvis han anser sig forurettet ved Arresten.

Den her omhandlede Arrest fuldbyrdes paa Officerer ligesom simpel Arrest, paa ringere Militære altid som Vagtarrest. Naar Omstændighederne gjøre det nødvendigt, bliver Arrestanten foreløbig at afsondre fra Samkvem med andre.

§ 28. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom paa Eleverne i Hærens Elevskole. (Krigsministeriet). 20 Juni. Nr. 101.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Henhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 200 ville Vi herved efter Vort Krigsministeriums allerunder-

20 Juni. naadigste Forestilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom paa Eleverne i Hærens Elevskole
Nr. 101.

For Forseelser imod Forskrifterne om Orden, Lydighed, Agtelse mod Foresatte, Tjenestegang og andre Forskrifter, der have Hensyn til Uddannelsen, kunne Eleverne anses med de hidtil brugte Disciplinarmidler, saasom Ompudsning for den, der har pudset slet eller forsømt at pudse, Indskrænkning af Fritid, Paraderen, Efterøvelse, Arbeide eller anden Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa Flid. De kunne endvidere anses med Irettesættelse under fire Øine eller i de øvrige Elevers Paahør — i sidstnævnte Tilfælde kan Straffen skjærpes derved, at den Irettesattes Navn paategnes en i Klasseværeslet ophængt Tavle — simpel Arrest i indtil 14 Dage og, forsaavidt de ere over 15 Aar, med ensom Arrest og mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 5 Dage.

Myndighed til at paalægge de nævnte Straffe tilkommer Chefen for Skolen eller den Officer, som under Chefens Fraværelse, Sygdom eller andet Forfald forestaar Befalingen over Skolen.

Den, hvem saadan Straf er paalagt, kan ikke ved at henskyde sig under Rettergang forhindre Straffens Fuldbyrdelse.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning om Tjenesteomgangen ved Fodfolket, ytteriet, Artilleriet og Ingeniørkorpset for Mand- kabet af Aargangen 1881 og senere Aargange. Krigsministeriet). 8 Aug. Nr. 126.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Ifølge derom f Vor Krigsminister nedlagt allerunderdanigst Forestilling amt i Henhold til Hærloven af 6te Juli 1867 og Tillægs- oven af 25de Juli s. A. ville Vi herved allernaadigst have Tjenesteomgangen ved Fodfolket, Rytteriet, Artille- iet og Ingeniørkorpset for Mandskabet af Aargangen 881 og senere Aargange fastsat saaledes:

A. Fodfolket.

1. Ved Regimenterne.

a. Det til et Regiment aarlig udskrevne Mandskab møder ved den af Regimentets Batailloner, hvorved det kal uddannes, i 2 Hold, et større Hold (alt det Regimentet ildelte Mandskab ÷ 100 Mand) den 31te Marts og et indre Hold (100 Mand) den 1ste November.

b. Uddannelsen sker skiftevis ved Regimentets 3 Linie- tailloner, saaledes at Uddannelsen, der i 1881 foregaar d Regimentets 3die Bataillon, i 1882 finder Sted ved

8 Aug. Regimentets 2den Bataillon, i 1883 ved dets 1ste Bataill.
Nr. 126. i 1884 atter ved dets 3die Bataillon og saa fremdeles.

De til en Aargang hørende 2 Hold uddannes begge i samme Bataillon.

Der gives det større Hold (Aprilholdet) en Uddanne som Rekruter indtil den 2den Oktober, det mindre Ho (Novemberholdet) indtil den 30te April n. A.

c. Den 3die Oktober udtages af Aprilholdet ved hv Rekrutbataillon 50 Befalingsmandselever til Uddanne dels som Sekondløitnantselever, dels som Korporalselev dels som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavi de opfylde de nedenfor stillede Betingelser.

Som almindelig Betingelse for at kunne blive Befaling mandselev fordres, at den Paagjældende under sin Tjenest tid har udvist god Opførsel i Forbindelse med Anlæg fo Tjenesten, og at han derhos skjønnes at være i Besiddel af saadanne Evner og Forkundskaber, at han i Løbet o den fastsatte Uddannelsestid vil kunne bringes saa vidt, a han vil kunne fyldestgjøre de Fordringer, der maa stille henholdsvis til en Sekondløitnant, en Korporal og e Underkorporal.

For at kunne bedømme, hvorvidt de Rekruter, der ønsk at antages som Sekondløitnantselever, eller som Korporalse elever, eller som anses skikkede til at udtages som saadanne ere i Besiddelse af de fornødne Forkundskaber, underkaste de Paagjældende efter Regimentets Foranstaltning i de sidste Halvdel af August Maaned en Prøve ved Bataillonen.

Fritagne for at underkastes denne Prøve ere saadanne som have bestaaet en af efternævnte Examiner: Abgangs examen til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen af høiere eller lavere Grad, Skolelærerexamen eller en med disse ligestillet eller vanskeligere Examen, samt for Korporals

werne Vedkommende tillige de, som have bestaaet Afgangs- 8 Aug.
øven for Elevskolen. Nr. 126.

For at kunne bestaa Prøven udfordres

for Korporalselever: at de ere i Besiddelse af al-
indelige Skolekundskaber og særlig af en antagelig Færdig-
d i at udtrykke sig mundtlig og skriftlig i Modersmaalet
i Regning;

for Sekondløitnantselever: at de skjønnes at
ere i Besiddelse af et saa stort Maal af Kundskaber, som
n antages opnaaet ved at have gjennemgaaet en god
ealskole.

Efter Afholdelsen af Prøven indsender Regimentet den
de August til Krigsministeriet Indberetning om, hvilke
ekruter der frivillig have meldt sig til Sekondløitnants-
ever, og hvilke Rekruter der anses for egnede til at an-
ges eller udtages hertil, med Oplysning om de af de
aagjældende aflagte Prøver samt om den Rækkefølge
vori de anses egnede til at komme i Betragtning. End-
dere indberettes, saafremt nogen af de Rekruter, der fri-
llig have meldt sig, ikke anses egnet, Grunden hertil.

Krigsministeriet bestemmer derefter, hvilke Rekruter der
ed hvert Regiment skulle optages som Elever i Sekond-
øitnantskolen.

Af de øvrige Befalingsmandselever kunne indtil 24 ved
vert Regiment optages i Korporalskolen, Resten indtræder
Underkorporalskolen.

Befalingsmandseleverne forblive til Uddannelse indtil den
dte Oktober n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes, for-
aavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Befalings-
nænd.

Paa denne Dag udnævner Bataillonschefen de Under-
korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for
Underkorporalskolen, til Underkorporaler.

8 Aug. De ikke bestaaede Underkorporalselever hjemsendes so
Nr. 126. Menige.

De Korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøv for Korporalskolen, og som ønske frivillig at forblive i Tjeneste som Korporaler og kunne antages som saadan ved en af Regimentets Bataillonner, udnævnes af ved kommende Bataillonschef til Korporaler og antages af ha til Tjeneste som saadanne. De øvrige bestaaede Korporalselever udnævnes af Bataillonschefen til Underkorporaler o hjemsendes som saadanne. Naar de som Underkorporal hjemsendte bestaaede Korporalselever senere gjenindkaldes t Tjeneste, kunne de, forsaavidt de ønske det, af Bataillons chefen udnævnes til Korporaler.

De Korporalselever, som ikke have bestaaet Afgangs prøven for Korporalskolen, hjemsendes som Menige, med mindre Bataillonschefen efter Udfaldet af Prøven og de over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunn anses for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles fo at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilke Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

For Sekondløitnantselevernes Vedkommende indsende Regimentet den 20de September til Krigsministeriet Indberetning om, hvorvidt de have fyldestgjort Betingelserne for at bestaa Afgangsprøven for Sekondløitnantskolen samt om, hvorvidt de ønske efter eventuel Udnævnelse til Sekondløitnanter at antages til Tjeneste som saadanne. Indberetningen, der skal bilægges Karakterliste for Afgangsprøven i Sekondløitnantskolen med vedføiet Oplysning om Elevernes indbyrdes Rangering, skal være i Krigsministeriet senest den 26de September.

De Sekondløitnantselever, som ville kunne antages til Tjeneste som Sekondløitnanter, udnævner Krigsministeren derefter fra den 3die Oktober at regne til Sekondløitnanter og antager dem til Tjeneste som saadanne. De øvrige

bestaaede Sekondløitnantselever udnævnes af Bataillons-chefen til Underkorporaler og hjemsendes som saabanne. Naar de som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Sekondløitnantselever senere gjenindkaldes til Tjeneste, gjør vedkommende Regiment, saavidt muligt 1 Maaned før deres Mødedag, Indberetning til Kr'gsministeriet om, at de ere indkaldte og til hvilken Dag, samt om, hvorvidt de ønske at udnævnes til Sekondløitnanter. Krigsministeren udnævner derefter de Paagjældende til Sekondløitnanter fra Mødedagen at regne. 8 Aug. Nr. 126.

De Sekondløitnantselever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Sekondløitnantsskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Bataillonschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne ansees for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

d. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmandselever nedbringes paa den i Hærlovens § 16 og Tillægslovens § 2 foreskrevne Maade samme Dag, den 3die Oktober, Styrken af Menige til 100 Mand ved hver Rekrutbataillon, hvilke forblive til Tjeneste indtil den 17de December, paa hvilken Dag de hjemsendes. De øvrige Menige af Aprilholdet hjemsendes den 3die Oktober.

e. Mandskabet af Novemberholdet forbliver efter Afslutningen af Uddannelsen som Rekruter til Tjeneste indtil den 3die Oktober, paa hvilken Dag det hjemsendes.

f. Til fortsat Øvelse indkaldes aarlig ved 5 Regimenter til Møde den 2den September de 2 yngste Aargange (2den og 5te, 3die og 6te) til de Liniebatailloner, der ikke uddanne Aarets Rekruttilgang; de Menige, der have ligget til fortsat Tjeneste som saabanne efter Uddannelsen som Rekruter i fulde 5 Maaneder, indkaldes dog kun 1 Gang til disse Øvelser. De ulige Aar indkalde 1ste, 2det, 3die, 5te

8 Aug. og 6te Regiment, de lige Aar 4de, 7de 8de, 9de og
Nr. 126. 10de Regiment.

Det indkaldte Mandskab hjemsendes atter den 3die Oktober.

2. Ved Livgarden.

a. Det til Livgarden aarlig udskrevne Mandskab møder ved Livgardens Liniebataillon den 5te Mai og gives en Uddannelse som Rekruter ved denne indtil den 2den Oktober.

b. Den 3die Oktober udtages ved Livgardens Liniebataillon af Aarets Rekrutheld 40 Befalingsmandselever til Uddannelse dels som Sekondleitnantselever, dels som Korporalselever, dels som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt de opfylde de for Antagelsen stillede Betingelser.

Med Hensyn til Befalingsmandselevernes Antagelse eller Udtagelse, de Prøver, der i den Anledning ville være at afholde, og de Indberetninger, som derom ville være at indsende, samt med Hensyn til Befalingsmandselevernes senere Udnævnelse til Underkorporaler, Korporaler eller Sekondleitnanter samt til deres Hjemsendelse gjelde de ovenfor for Regimenterne givne Bestemmelser ligeledes for Livgarden.

Antallet af Befalingsmandselever, der kunne optages i Korporalskolen, kan være indtil 15.

c. Efter Udtagelsen af Befalingsmandseleverne nedbringes paa den i Hærlovens § 16 og Tillægslovens § 2 foreskrevne Maade samme Dag, den 3die Oktober, Styrken af Menige til 160 Mand, som forblive til Tjeneste indtil den 3die Oktober n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes. De øvrige Menige af Aarets Rekrutheld hjemsendes den 3die Oktober.

d. Til fortsat Tjeneste indkaldes aarlig ved Livgardens Liniebataillon til Møde den 2den September de hjemsendte

Menige af sidste (2den) og Mandskabet af næstsidste (3die) Aargang; ved Indkaldelsen af 3die Aargang forbigaas dog de Menige, der have ligget til fortsat Tjeneste som saadanne efter Uddannelsen som Rekruter i mindst 6 Maaneder. 8 Aug. Nr. 126.

Det indkaldte Mandskab hjemsendes atter den 3die Oktober.

B. Rytteriet.

a. Det til et Regiment aarlig udskrevne Mandskab møder ved Regimentet den 30te Januar og gives en Uddannelse som Rekruter indtil den 27de Oktober.

b. Den 28de Oktober udtages ved hvert Regiment af Aarets Rekrutthold 14 Befalingsmandselever til Uddannelse dels som Sekondløitnantselever, dels som Korporalselever, dels som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt de opfylde de nedenfor stillede Betingelser.

Som alminbelig Betingelse for at kunne blive Befalingsmandselev fordres, at den Paagjældende under sin Tjenestetid har udvist god Opførsel i Forbindelse med Anlæg for Tjenesten, og at han derhos skjønnes at være i Besiddelse af saadanne Evner og Forkundskaber, at han i Løbet af den fastsatte Uddannelsestid vil kunne bringes saa vidt, at han vil kunne fyldestgjøre de Fordringer, der maa stilles henholdsvis til en Sekondløitnant, en Korporal og en Underkorporal.

For at kunne bedømme, hvorvidt de Rekruter, der ønske at antages som Sekondløitnantselever eller som Korporalselever, eller som ansees skikkede til at udtages som saadanne, ere i Besiddelse af de fornødne Forkundskaber, underkastes de Paagjældende ved Regimentets Foranstaltning i Begyndelsen af Oktober Maaned en Prøve.

8 Aug. Fritagne for at underkastes denne Prøve ere saadanne
Nr. 126. som have bestaaet en af efternævnte Examiner: Afgangsexamen til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen af høiere eller lavere Grad, Skolelærerexamen eller en med disse ligestillet eller vanskeligere Examen, samt for Korporalelevernes Vedkommende tillige de, som have bestaaet Afgangsprøven for Elevskolen.

For at kunne bestaa Prøven udfordres

for Korporalselever: at de ere i Besiddelse af almindelige Skolekundskaber og særlig af en antagelig Færdighed i at udtrykke sig mundtlig og skriftlig i Modersmaalet og i Regning;

for Sekondløitnantselever: at de skjønnes at være i Besiddelse af et saa stort Maal af Kundskaber, som kan antages opnaaet ved at have gjennemgaaet en god Realskole.

Efter Afholdelsen af Prøven indsender Regimentet den 10de Oktober til Krigsministeriet Indberetning om, hvilke Rekruter der frivillig have meldt sig til Sekondløitnantselever, og hvilke Rekruter der anses for egnede til at antages eller udtages hertil, med Oplysning om de af de Paagjældende aflagte Prøver samt om den Rækkefølge, hvori de anses egnede til at komme i Betragtning. Endvidere indberettes, saafremt nogen af de Rekruter, der frivillig have meldt sig, ikke anses egnet, Grunden hertil.

Krigsministeriet bestemmer derefter, hvilke Rekruter der ved hvert Regiment skulle optages som Elever i Sekondløitnantskolen.

Af de øvrige Befalingsmandselever kunne indtil 6 ved hvert Regiment optages i Korporalskolen, Resten indtræder i Underkorporalskolen.

Befalingsmandseleverne forblive til Uddannelse indtil den 3die Oktober n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes, for-

saavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Befalings- 8 Aug.
mænd. Nr. 126.

Paa denne Dag udnævner Regimentschefen de Underkorporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for Underkorporalskolen, til Underkorporaler.

De ikke bestaaede Underkorporalselever hjemsendes som Menige.

De Korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for Korporalskolen, og som ønske frivillig at forblive til Tjeneste som Korporaler og kunne antages som saadanne, udnævner Regimentschefen til Korporaler. De øvrige bestaaede Korporalselever udnævnes af Regimentschefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Korporalselever senere gjenindkaldes til Tjeneste, kunne de, forsaavidt de ønske det, af Regimentschefen udnævnes til Korporaler.

De Korporalselever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Korporalskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Regimentschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne ansees for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

For Sekondløitnantselevernes Vedkommende indsender Regimentet den 20de September til Krigsministeriet Indberetning om, hvorvidt de have fyldestgjort Betingelserne for at bestaa Afgangsprøven for Sekondløitnantskolen, samt om, hvorvidt de ønske efter eventuel Udnævnelse til Sekondløitnanter at antages til Tjeneste som saadanne. Indberetningen, der skal bilægges Karakterliste for Afgangsprøven i Sekondløitnantskolen med vedføiet Oplysning om Elevernes indbyrdes Rangering, skal være i Krigsministeriet senest den 26de September

8 Aug. De Sekondløitnantselever, som ville kunne antages til
Nr. 126. Tjeneste som Sekondløitnanter, udnævner Krigsministeren derefter fra den 3die Oktober at regne til Sekondløitnanter og antager dem til Tjeneste som saadanne. De øvrige bestaaede Sekondløitnantselever udnævnes af Regimentschefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Sekondløitnantselever senere gjenindkaldes til Tjeneste, gjør vedkommende Regiment, saavidt muligt 1 Maaned før deres Mødedag, Indberetning til Krigsministeriet om, at de ere indkaldte og til hvilken Dag, samt om, hvorvidt de ønske at udnævnes til Sekondløitnanter. Krigsministeren udnævner derefter de Paagjældende til Sekondløitnanter fra Mødedagen at regne.

De Sekondløitnantselever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Sekondløitnantskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Regimentschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

c. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmandselever nedbringes paa den i Hærlovens § 16 foreskrevne Maade samme Dag, den 28de Oktober, Styrken af Menige til 25 Mand for hver Eskadron.

De øvrige Menige hjemsendes.

d. Til fortsat Øvelse indkalde Regimenterne aarlig til Møde den 5te Mai alle hjemsendte Menige af sidste (2den) Aargang og endvidere til Møde den 2den September Mandskabet af 3die og 4de Aargang.

Den 3die Oktober hjemsendes alt Mandskab, der ikke hører til Aarets Rekrutthold.

---

8 Aug. Nr. 126.

C. Artilleriet.

1. Ved Feltartilleriet.

a. Det til en Artilleriafdeling aarlig udskrevne Mandskab møder ved Afdelingen den 10de Mai og gives en Uddannelse som Rekruter indtil den 2den Oktober.

b. Den 3die Oktober udtages af Aarets Rekrutthold ved hvert Regiment 48 Befalingsmandselever (deraf indtil 16 Trænkonstabler) til Uddannelse dels som Sekondløitnantselever, dels som Korporalselever, dels som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt de opfylde de nedenfor stillede Betingelser.

Som almindelig Betingelse for at kunne blive Befalingsmandselev fordres, at den Paagjældende under sin Tjenestetid har udvist god Opførsel i Forbindelse med Anlæg for Tjenesten, og at han derhos skjønnes at være i Besiddelse af saadanne Evner og Forkundskaber, at han i Løbet af den fastsatte Uddannelsestid vil kunne bringes saa vidt, at han vil kunne fyldestgjøre de Fordringer, der maa stilles henholdsvis til en Sekondløitnant, en Korporal og en Underkorporal.

For at kunne bedømme, hvorvidt de Rekruter, der ønske at antages som Sekondløitnantselever eller som Korporalselever, eller som ansees skikkede til at udtages som saadanne, ere i Besiddelse af de fornødne Forkundskaber, underkastes de Paagjældende i den sidste Halvdel af August Maaned en Prøve ved Afdelingen af en af Regimentet nedsat Kommission.

Fritagne for at underkastes denne Prøve ere saadanne, som have bestaaet en af efternævnte Examiner: Abgangsexamen til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen af høiere eller lavere Grad, Skolelærerexamen eller en med disse ligestillet eller vanskeligere Examen, samt for Korporals-

8 Aug. eleveernes Vedkommende tillige de, som have bestaaet Af-
Nr. 126. gangsprøven for Elevskolen.

For at kunne bestaa Prøven udfordres

for Korporalselever: at de ere i Besiddelse af almindelige Skolekundskaber og særlig af en antagelig Færdighed i at udtrykke sig mundtlig og skriftlig i Modersmaalet og i Regning;

for Sekondløitnantselever: at de skjønnes at være i Besiddelse af et saa stort Maal af Kundskaber, som kan antages opnaaet ved at have gjennemgaaet en god Realskole.

Efter Afholdelsen af Prøven indsender Regimentet inden Udgangen af August Maaned til Krigsministeriet Indberetning om, hvilke Rekruter der frivillig have meldt sig til Sekondløitnantselever, og hvilke Rekruter der anses for egnede til at antages eller udtages hertil, med Oplysning om de af de Paagjældende aflagte Prøver samt om den Rækkefølge, hvori de anses egnede til at komme i Betragtning. Endvidere indberettes, saafremt nogen af de Rekruter, der frivillig have meldt sig, ikke anses egnet, Grunden hertil.

Krigsministeriet bestemmer derefter, hvilke Rekruter der ved hvert Regiment skulle optages som Elever i Sekondløitnantskolen.

Af de øvrige Befalingsmandselever kunne indtil 15 ved hvert Regiment optages i Korporalskolen, Resten indtræder i Underkorporalskolen.

Befalingsmandseleverne forblive til Uddannelse indtil den 8die Oktober n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes, forsaavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Befalingsmænd.

Paa denne Dag udnævner Afdelingschefen de Underkorporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for Underkorporalskolen, til Underkorporaler.

De ikke bestaaede Underkorporalselever hjemsendes som Menige.

De Korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for Korporalskolen, og som ønske frivillig at forblive til Tjeneste som Korporaler og kunne antages som saadanne ved en af Regimentets Afdelinger, udnævnes af vedkommende Afdelingschef til Korporaler og antages af ham til Tjeneste som saadanne. De øvrige bestaaede Korporalselever udnævnes af Afdelingschefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Korporalselever senere gjenindkaldes til Tjeneste, kunne de, forsaavidt de ønske det, af Afdelingschefen udnævnes til Korporaler. 8 Aug. Nr. 126.

De Korporalselever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Korporalskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Afdelingschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

For Sekondløitnantselevernes Vedkommende indsender Regimentet den 20de September til Krigsministeriet Indberetning om, hvorvidt de have fyldestgjort Betingelserne for at bestaa Afgangsprøven for Sekondløitnantskolen, samt om hvorvidt de ønske efter eventuel Udnævnelse til Sekondløitnanter at antages til Tjeneste som saadanne. Indberetningen, der skal bilægges Karakterliste for Afgangsprøven i Sekondløitnantskolen med vedføiet Oplysning om Elevernes indbyrdes Rangering, skal være i Krigsministeriet senest den 26de September.

De Sekondløitnantselever, som ville kunne antages til Tjeneste som Sekondløitnanter, udnævner Krigsministeren derefter fra den 3die Oktober at regne til Sekondløitnanter og antager dem til Tjeneste som saadanne. De øvrige bestaaede Sekondløitnantselever udnævnes af Afdelingschefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de

8 Aug. som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Sekondleitnants-
Nr. 126. elever senere gjenindkaldes til Tjeneste, gjør vedkommende Regiment, saavidt muligt en Maaned før deres Mødedag, Indberetning til Krigsministeriet om, at de ere indkaldte og til hvilken Dag, samt om, hvorvidt de ønske at udnævnes til Sekondleitnanter. Krigsministeren udnævner derefter de Paagjældende til Sekondleitnanter fra Mødedagen at regne.

De Sekondleitnantselever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Sekondleitnantsskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Afdelingschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne ansees for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

c. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmandselever nedbringes paa den i Hærlovens § 16 foreskrevne Maade samme Dag, den 3die Oktober, Styrken af Menige til 12 Konstabler og 13 Trænkonstabler for hvert Liniebatteri. De øvrige Menige af Aarets Rekrutthold hjemsendes.

Det Mandskab, der forbliver til fortsat Tjeneste, hjemsendes den 3die Oktober n. A.

d. Til fortsat Øvelse indkaldes aarlig til Møde den 2den September det hjemsendte Mandskab af sidste (2den) Aargang samt Mandskabet af 3die Aargang.

Det indkaldte Mandskab hjemsendes atter den 3die Oktober.

e. Den 11te Mai forsættes der 1 Korporalselev og 3 Menige (fortrinsvis Trænkonstabler) af 2den Aargang og den 1ste Juli 2 Underkorporalselever (fortrinsvis tidligere Trænkonstabler) fra hver Artilleriafdeling til Trænafdelingen.

2. Ved Trænafdelingen.

a. Det til Trænafdelingen aarlig udskrevne Mandskab møder ved denne i 4 lige store Hold, henholdsvis den 30te Januar, den 30te April, den 29de Juli og den 1ste

November og uddannes ved Afdelingen henholdsvis til den 30te Mai, den 28de August, den 26de November og den 1ste Marts. 8 Aug. Nr. 126.

Rekrutskolen for de forskjellige Hold afsluttes henholdsvis den 1ste Marts, den 30te Mai, den 28de August og den 26de November.

Efter endt Uddannelse hjemsendes Mandskabet henholdsvis den 31te Mai, den 29de August, den 27de November og den 2den Marts.

b. De Befalingsmandselever og Menige, der i Henhold til foranstaaende Bestemmelse i Tjenesteomgangen for Feltartilleriet, Punkt e., forsættes til Trænafdelingen fra Artilleriafdelingerne, hjemsendes den 3die Oktober, forsaavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Korporaler. Med Hensyn til Befalingsmandselevernes Udnævnelse til Underkorporaler og Korporaler samt til deres Hjemsendelse gjælde de ovenfor for Artilleriregimenterne givne Bestemmelser ligeledes for Trænafdelingen.

Forsaavidt de fra Artilleriafdelingerne til Trænafdelingen forsatte Menige efter endt Uddannelse ikke skjønnes egnede til Anvendelse som Befalingsmænd ved Trænet, forsættes de ved Hjemsendelsen tilbage til vedkommende Artilleriafdeling.

3. Ved Fæstningsartilleriet.

a. Det til en Artilleribataillon aarlig udskrevne Mandskab møder ved Bataillonen den 4de Juni og gives en Uddannelse som Rekruter ved denne indtil den 2den Oktober.

b. Den 3die Oktober udtages af Aarets Rekrutkold ved 1ste Artilleribataillon 53 Befalingsmandselever, ved 2den Artilleribataillon 27 Befalingsmandselever til Uddannelse dels som Sekondløitnantselever, dels som Korporalselever, dels som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt de opfylde de for Antagelsen stillede Betingelser.

8 Aug.
Nr. 126.

Med Hensyn til Befalingsmandselevernes Antagelse el- Udtagelse, de Prøver, der i den Anledning ville være at af- holde, og de Indberetninger, som derom ville være at ind- sende, samt med Hensyn til Befalingsmandselevernes [illegible] Udnævnelse til Underkorporaler, Korporaler eller Sekond- løitnanter samt til deres Hjemsendelse gjælde de ovenfor for Artilleriregimenterne givne Bestemmelser ligeledes for Artilleribataillonerne, dog med de Modifikationer, at den Prøve, som de Rekruter, der ønske eller anses for [illegible] til at indtræde i Sekondløitnant- eller Korporalskolen, [illegible] underkaste sig, afholdes i den første Halvdel af September Maaned, at den Indberetning, der efter Prøvens Afholdelse skal indsendes til Krigsministeriet, skal indsendes den 15de September, at der af Befalingsmandseleverne kan op- tages i Korporalskolen ved 1ste Artilleribataillon indtil 16, ved 2den Artilleribataillon indtil 8, at Befalingsmands- eleverne forblive til Uddannelse indtil den 30te Juli, paa hvilken Dag de hjemsendes, forsaavidt de ikke frivillig for- blive til Tjeneste som Befalingsmænd, at Indberetningen angaaende Sekondløitnantselevernes eventuelle Udnævnelse og Antagelse skal indsendes den 15de Juli og være i Krigs- ministeriet inden den 20de Juli, og at Udnævnelsen til Sekondløitnanter skal ske fra den 30te Juli at regne.

c. [illegible] Udtagelse af Befalingsmandselever [illegible] § 16 [illegible] Maade [illegible] til [illegible] ved [illegible] og 33 ved [illegible]. De øvrige [illegible] af Aarets Re- [illegible] hjemsendes den [illegible].

Det Mandskab, der [illegible] Tjeneste, hjem- sendes den [illegible] Juli [illegible].

d. [illegible] Møde den [illegible] September [illegible]. Dette [illegible] hjemsendes [illegible].

4. Ved de tekniske Afdelinger. 8 Aug.

a. Af det til de tekniske Afdelinger aarlig udskrevne Mand- Nr. 126.
ib møder den 4de Juni 79 Mand ved Tøihusafdelingen
78 Mand ved Laboratorieafdelingen. Der gives dette
andskab en Uddannelse som Rekruter indtil den 2den Ok-
ber.

b. Den 3die Oktober udtages af Aarets Rekrutthold ved
er Afdeling 8 Befalingsmandselever til Uddannelse dels
n Sekondløitnantselever, dels som Korporalselever, dels
n Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt
opfylde de for Antagelsen stillede Betingelser.

Med Hensyn til Befalingsmandselevernes Antagelse eller
dtagelse, de Prøver, der i den Anledning ville være at
holde, og de Indberetninger, som derom ville være at
dsende, samt med Hensyn til Befalingsmandselevernes
tere Udnævnelse til Underkorporaler, Korporaler eller Se-
ndløitnanter samt til deres Hjemsendelse gjælde de ovenfor
r Artilleriregimenterne givne Bestemmelser ligeledes for
rtilleriets tekniske Afdelinger, dog med de Modifikationer,
i den Prøve, som de Rekruter, der ønske eller ansees for
ikkede til at indtræde i Sekondløitnant- eller Korporal-
olen, skulle underkaste sig, afholdes i den første Halvdel
i September Maaned, at den Indberetning, der efter
røvens Afholdelse skal indsendes til Krigsministeriet, skal
idsendes den 15de September, og at der af Befalingsmands-
leverne kan optages i Korporalskolen ved Tøihusafdelingen
ndtil 4, ved Laboratorieafdelingen ligeledes indtil 4.

c. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmandselever
edbringes paa den i Hærlovens § 16 foreskrevne Maade
amme Dag, den 3die Oktober, ved hver Afdeling Styrken
af Menige til 40 Konstabler. De øvrige Menige af Aarets
Rekrutthold hjemsendes den 3die Oktober.

8 Aug. Det Mandskab, der forbliver til fortsat Tjeneste, hjemsendes
Nr. 126. den 3die Oktober n. A.

D. Ingeniørkorpset.

a. Det til Ingeniørkorpset aarlig udskrevne Mandska[b] møder ved Ingeniørregimentet den 10de Mai og gives [illegible] Uddannelse som Rekruter ved dette indtil den 2den O[k]tober.

Mandskabet fordeles med 58 Mand til 4de Kompag[ni] og 53 Mand til hvert af de 4 andre Liniekompagnier.

b. Den 3die Oktober udtages ved Ingeniørregiment[et] af Aarets Rekruthold 36 Befalingsmandselever til Uddannel[se] dels som Sekondleitnantselever, dels som Korporalseleve[r], dels som Underkorporalselever. Af Befalingsmandseleven[e] udtages 8 ved 4de Kompagni og 7 ved hvert af de andre Liniekompagnier.

[illegible] forsaavid[t] [illegible]

[illegible] Befaling[s]- [illegible] Tjenest[e] [illegible]

[illegible]

[illegible]

aagjældende ved Regimentets Foranstaltning i den første 8 Aug.
alvdel af September Maaned en Prøve. Nr. 126.

Fritagne for at underkastes denne Prøve ere saadanne, m have bestaaet en af efternævnte Examiner: Adgangsamen til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen i høiere eller lavere Grad, Skolelærerexamen eller en med isse ligestillet eller vanskeligere Examen, samt for Korporalseleveernes Vedkommende tillige de, som have bestaaet Af angsprøven for Elevskolen.

For at kunne bestaa Prøven udfordres

for Korporalselever: at de ere i Besiddelse af alindelige Skolekundskaber og særlig af en antagelig Færdiged i at udtrykke sig mundtlig og skriftlig i Modersmaalet g i Regning;

for Sekondløitnantselever: at de skjønnes at være Besiddelse af et saa stort Maal af Kundskaber, som kan ntages opnaaet ved at have gjennemgaaet en god Realole.

Efter Afholdelsen af Prøven indsender Regimentet den 5de September til Krigsministeriet Indberetning om, hvilke ekruter der frivillig have meldt sig til Sekondløitnantselever, g hvilke Rekruter der ansees for egnede til at antages eller dtages hertil, med Oplysning om de af de Paagjældende flagte Prøver samt om den Rækkefølge, hvori de ansees gnede til at komme i Betragtning. Endvidere indberettes, aafremt nogen af de Rekruter, der frivillig have meldt sig, ke ansees egnet, Grunden hertil.

Krigsministeriet bestemmer derefter, hvilke Rekruter der skulle optages som Elever i Regimentets Sekondløitnantskole.

Af de øvrige Befalingsmandselever kunne indtil 18 optages i Korporalskolen; Resten indtræder i Underkorporalskolen.

8 Aug. Befalingsmandseleverne forblive til Uddannelse indtil 3
Nr. 126. 3die Oktober n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes, f
saavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Befaling
mænd.

Paa denne Dag udnævner Regimentschefen de Und
korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven f
Underkorporalskolen, til Underkorporaler.

De ikke bestaaede Underkorporalselever hjemsendes so
Menige.

De Korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøv
for Korporalskolen, og som ønske frivillig at forblive
Tjeneste som Korporaler og kunne antages som saadann
udnævner Regimentschefen til Korporaler. De øvrige be
staaede Korporalselever udnævnes af Regimentschefen t
Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar
som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Korporalselev
senere gjenindkaldes til Tjeneste, kunne de, forsaavidt d
ønske det, af Regimentschefen udnævnes til Korporaler.

De Korporalselever, som ikke have bestaaet Afgangs
prøven for Korporalskolen, hjemsendes som Menige, med
mindre Regimentschefen efter Udfaldet af Prøven og den
over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne
anses for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for
at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket
Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

For Sekondløitnantselevernes Vedkommende indsender
Regimentet den 20de September til Krigsministeriet Ind-
beretning om, hvorvidt de have fyldestgjort Betingelserne
for at bestaa Afgangsprøven for Sekondløitnantskolen, samt
om hvorvidt de ønske efter eventuel Udnævnelse til Sekond-
løitnanter at antages til Tjeneste som saadanne. Indberet-
ningen, der skal bilægges Karakterliste for Afgangsprøven i
Sekondløitnantskolen med vedføiet Oplysning om Elevernes

8 Aug. Nr. 126.

odyrdes Rangering, skal være i Krigsministeriet senest den de September.

De Sekondløitnantselever, som ville kunne antages til jeneste som Sekondløitnanter, udnævner Krigsministeren der- ter fra den 3die Oktober at regne til Sekondløitnanter og itager dem til Tjeneste som saadanne. De øvrige bestaaede ekondløitnantselever udnævnes af Regimentschefen til nderkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de m Underkorporaler hjemsendte bestaaede Sekondløitnants- ever senere gjenindkaldes til Tjeneste, gjør Regimentet, saa- idt muligt 1 Maaned før deres Mødedag, Indberetning l Krigsministeriet om, at de ere indkaldte og til hvilken Dag, samt om, hvorvidt de ønske at udnævnes til Sekond- øitnanter. Krigsministeren udnævner derefter de Paa- gjældende til Sekondløitnanter fra Mødedagen at regne.

De Sekondløitnantselever, som ikke have bestaaet Afgangs- prøven for Sekondløitnantskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Regimentschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

c. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmandselever nedbringes paa den i Hærlovens § 16 foreskrevne Maade samme Dag, den 3die Oktober, Styrken af Menige til 120 Mand, af hvilke 28 ansættes ved 4de Kompagni og 23 ved hvert af de 4 andre Liniekompagnier. Dette Mand- skab forbliver til Tjeneste indtil den 3die Oktober n. A., paa hvilken Dag det hjemsendes.

De øvrige Menige af Aarets Rekrutheld hjemsendes den 3die Oktober, og der overføres af dem indtil 72 til Ingeniør- regimentets Reservekompagnier.

d. Til fortsat Øvelse indkaldes ved Ingeniørregimentet aarlig til Møde den 4de Juni Mandskabet af Linie-

8 Aug. Nr. 142. kompagniernes sidst hjemsendte (3die) Aargang. Dette Mand skab hjemsendes atter den 3die Oktober.

De hjemsendte værnepligtige Befalingsmænd indkaldes i og hjemsendes efter fortsat Øvelse samtidig med deres Aar gange; for Fodfolkets Vedkommende, selv om den Paa gjældende er forsat fra den Bataillon, ved hvilken han e uddannet, til en anden Bataillon indenfor Regimentets Omraade.

Dagen efter de i det Foranstaaende nævnte Mødedag er første Forpleiningsdag; Dagen førend de der nævnt Hjemsendelsesdage sidste Forpleiningsdag.

For Aargangen 1881's Vedkommende skal Udtagelsen af Befalingsmandselever og Hjemsendelsen af det Mandskab, der ikke skal forblive til fortsat Tjeneste som saadanne eller som Menige, ved Livgarden, Feltartilleriet, Fæstningsartilleriet, Artilleriets tekniske Afdelinger samt Ingeniørkorpset finde Sted den 28de September d. A. istedetfor, i Overensstemmelse med foranstaaende Bestemmelser, den 3die Oktober d. A.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

30 Aug. Nr. 134. **Anordning angaaende en Sammensmeltning af de tvende Afgangsexaminer for Realdisciple af lavere og høiere Grad samt de tvende almindelige Forberedelsesexaminer af lavere og høiere Grad ved Universitetet til en enkelt almindelig Forberedelsesexamen.** (Ministeriet for Kirke- og Undervíisningsvæsenet.)

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Vi ville allernaadigst have anordnet følgende Bestemmelser angaaende en Sammensmeltning af de tvende Afgangsexaminer for Real-

ole af lavere og høiere Grad samt de tvende almindelige 30 Aug.
beredelsesexaminer af lavere og høiere Grad ved Uni- Nr. 134.
sitetet til en enkelt almindelig Forberedelsesexamen:

1. Ved almindelig Forberedelsesexamen kan aflægges Prøve i følgende Fag:

1. Modersmaalet, skriftlig og mundtlig Prøve, 2 Karakterer, som regnes dobbelt.
2. Engelsk, skriftlig og mundtlig Prøve, 1 Karakter, som regnes dobbelt.
3. Tydsk, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
4. Fransk, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
5. Historie, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
6. Geografi, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
7. Mathematik, 3 skriftlige, 2 mundtlige Prøver med ialt 3 Karakterer.
8. Naturhistorie, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
9. Naturlære, mundtlig Prøve, 1 Karakter.

Desuden gives 1 Karakter for Orden med de skriftlige Arbeider ved Examen i det hele. Altsaa ialt 16 Karakterer.

2. De, der agte at indstille sig til Abgangsexamen i Mathematik ved den polytekniske Læreanstalt eller til den ved Landbohøiskolen foreskrevne Prøve for Skovbrugselever, maa forinden være prøvede ved den almindelige Forberedelsesexamen i alle 9 ovennævnte Fag og „bestaaede" med mindst 48 Points, hvoraf 12 for Modersmaalet. Til „bestaaet med Udmærkelse" kræves 120 Points. Have de kun taget Forberedelsesexamen med 2 Sprog, maa de underkaste sig en særlig Prøve i det tredie af det Omfang, som nedenfor er foreskrevet, og heri opnaa Karakteren „bestaaet".

3. De, der ville indstille sig til de ved den kongelige Veterinær- og Landbohøiskole foreskrevne Prøver for Landinspektørelever, Dyrlæger, Landbrugselever og

30 Aug.
Nr. 134.

Havebrugselever, skulle, forsaavidt ikke anden A[lgangsberettigelse] haves (jfr. Underviisningsplanen f[or] den kongelige Veterinær- og Landbohøiskole), ligeso[m] ogsaa de, der ville indstille sig til farmaceutisk Ex[a]men, Tandlægeexamen og juridisk Examen for Ust[u]derede, forinden have taget almindelig Forberedelse[s]examen, dog med Forbigaaelse af et af de tven levende Sprog, Fransk eller Tydsk, efter frit Val[g]. Altsaa ialt 15 Karakterer. Til „bestaaet" kræves 4[.] Points, hvoraf 12 for Modersmaalet, til „bestaa[et] med Udmærkelse" 112½ Points. En særskilt Prøv[e] i Latin maa Farmaceuterne underkaste sig og de[r] opnaa Karakteren „bestaaet"; see nedenfor Nr. 7.

4. Fordringerne i de enkelte Fag fastsættes saaledes:

a. Modersmaalet. Der opgives som læst t[o] Komedier af Holberg, en Tragedie eller et stør[re] Digt af Øhlenschlæger, flere Digte og prosais[ke] Stykker af bekjendte danske Forfattere (Wessel, Ewald, Baggesen, Grundtvig, Heiberg, Her[tz], Paludan-Müller, Winther osv.).

Skriftlig Prøve: Gjengivelse af et bekjend[t] Stof; 1 Karakter, som regnes dobbelt.

Mundtlig Prøve: Ren og forstandig Op[]læsning af et Digt og et prosaisk Stykke, Prøve i Sprogets Grammatik, saavel Form[]lære som Sætningslære, Samtale om Ind[]holdet af det, der opgives læst; 1 Karakter, som regnes dobbelt.

b. Engelsk. Der opgives læst saa meget, som svarer til mindst 300 Sider af Tauchnitzer Ud[]gaven af sunbeam stories, hvoraf omtrent ¹/₆ Poesi.

Skriftlig Prøve: Oversættelse fra Engelsk til Dansk; der tillægges Bedømmelsen a[f]

det danske Sprogs Renhed i denne Version 30 Aug.
Indflydelse paa Karakteren for den skriftlige Nr. 134.
Prøve i Modersmaalet.

Mundtlig Prøve: Ved Prøven i det læste lægges særlig Vægt paa Oversættelsen paa korrekt Dansk og høres i Sprogets Grammatik; desuden oversættes et ikke læst prosaisk Stykke.

1 Karakter, som regnes dobbelt.

c. Tysk. Der opgives af to eller flere Forfattere saa meget, som svarer til mindst 250 Oktavsider, hvoraf omtrent 1/6 Poesi.

Mundtlig Prøve som i Engelsk. 1 Karakter.

d. Fransk. Der opgives som læst saa meget, som svarer til 250 Sider i Michel Levy Frêres Udgave af bibliothèque contemporaine.

Mundtlig Prøve som i Engelsk. 1 Karakter.

e. Historie. Der kræves Kjendskab til Fædrelandshistoriens og den almindelige Verdenshistories Grundtræk og Hovedbegivenheder omtrent i det Omfang, som er givet ved V. A. Blochs Lærebog for Realskoler. Mundtlig Prøve. 1 Karakter.

f. Geografi. Der prøves i fysisk og politisk Jordbeskrivelse tilligemed de uundværligste Sætninger af den mathematiske Geografi. Mundtlig Prøve. 1 Karakter.

g. Mathematik og Regning.

Skriftlig forelægges to eller flere Opgaver i praktisk Regning af en saadan almindelig Natur, at der ikke fordres Kjendskab til bestemte Handelsforhold eller til Udtryk, der ere eiendommelige for enkelte Virkekredse. 1 Karakter.

I Arithmetik fordres Kundskab til Læren om

30 Aug.
Nr. 134.

Addition og Subtraktion, Multiplikation og Division, Potensopløftning og Rodubdragning med de derunder forekommende Udviklinger af positive og negative, hele og brudne, rationale og irrationale, reelle og imaginære Størrelser, Hovedsætningerne om Tallenes Egenskaber, Decimalbrøker, Proportioner og Progressioner, Logarithmer med deres praktiske Anvendelser, hvorunder sammensat Rentesregning, Ligninger af første og anden Grad, de første saavel med en som med flere Ubekjendte.

Til skriftlig Behandling forelægges en eller flere Opgaver, som kræve lette Anvendelser af hvad der er læst, og mundtlig prøves i Theorien og dens Anvendelse. Iblandt Opgaverne i Regning og Arithmetik bør altid een give Leilighed til at vise praktisk Anvendelse af Logarithmer. 1 Karakter.

I Plangeometri fordres læst det for danske Lærebøger sædvanlige fælles Stof. Prøven er dels skriftlig, Løsning af Opgaver ved Konstruktion og Beregning eller lette Beviser, som slutte sig nær til det bekjendte, dels mundtlig i Theorien og dens Anvendelse. 1 Karakter.

h. Naturhistorie. Der prøves i Zoologi og Botanik, dog ikke i videre Omfang end der kan læres ved Hjælp af Lütkens Lærebog i Zoologi Nr. 2 med nogle Forbigaaelser og af Strøms Begyndelsesgrunde i Plantelæren. Der lægges særlig Vægt paa, at Examinanden paa Naturgjenstandene selv kan paavise de Forhold, hvorom der handles. Mundtlig Prøve. 1 Karakter.

i. Naturlære. Der fordres Kjendskab til Lege-

mernes almindelige Egenskaber, til Ligevægts-lovene for Kræfter virkende paa de enkelte Maskiner, til Trykforhold i Vædsker og Luftarter, Vægtfyldebestemmelser, Tyngden, Faldet og Cirkelbevægelse, til Varmens Udvikling, Maaling og Forplantning, dens Virkning paa Legemernes Tilstand, til Magnetismens Hovedfænomener og Jordmagnetismen, til Gnidnings- og Berøringselektricitet; til alt dette saaledes, at fremtrædende Natursyn i det daglige og praktiske Liv blive forstaaede som nødvendig Følge af gjældende Love. Mundtlig Prøve. 1 Karakter.

5. Opgaverne til den skriftlige Del af almindelig Forberedelsesexamen gives fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

6. Specialkaraktererne ere: ug, mg, g, tg, mdlg og slet, der betragtes som staaende lige langt fra hinanden, svarende til Talværdierne: 6, 5, 4, 3, 2, 1. Til disse Karakterer kan der føies + eller ÷, der forhøier eller nedsætter Karakteren med $^1/_3$: altsaa ug÷ = $5^2/_3$, mg+ = $5^1/_3$, mg÷ = $4^2/_3$, g+ = $4^1/_3$ osv.; dog maa der ikke gives nogen Karakter over ug eller under slet.

Naar der ved Sammenlægning af de enkelte Censorers Karakterer fremkommer andre Brøker end Trediedele, reduceres de til den nærmest liggende Trediedel, saaledes at, hvad der er $^1/_6$ eller derover, gjøres til $^1/_3$ og, hvad der er under $^1/_6$, bortkastes.

Ved Sammentællingen af Specialkaraktererne i de enkelte Fag benyttes en anden Skala, hvori ug har Værdien 8, mg 7, g 5, tg 1, mdlg ÷ 7 og slet ÷ 23 og, naar Mellemkaraktererne medtages, ug ÷ regnes = $7^2/_3$, mg + = $7^1/_3$, mg ÷ = $6^1/_3$, g + = $5^2/_3$, g ÷ = $3^2/_3$, tg + = $2^1/_3$, tg ÷

30 Aug.
Nr. 134.

Addition og Subtraktion, Multiplikation og Division, Potensopløftning og Rodubdragning med de derunder forekommende Udviklinger af positive og negative, hele og brudne, rationale og irrationale, reelle og imaginære Størrelser, Hovedsætningerne om Tallenes Egenskaber, Decimalbrøker, Proportioner og Progressioner, Logarithmer med deres praktiske Anvendelser, hvorunder sammensat Renteregning, Ligninger af første og anden Grad, de første saavel med en som med flere Ubekjendte.

Til skriftlig Behandling forelægges en eller flere Opgaver, som kræve lette Anvendelser af hvad der er læst, og mundtlig prøves i Theorien og dens Anvendelse. Iblandt Opgaverne i Regning og Arithmetik bør altid een give Leilighed til at vise praktisk Anvendelse af Logarithmer. 1 Karakter.

I Plangeometri fordres læst det for danske Lærebøger sædvanlige fælles Stof. Prøven er dels skriftlig, Løsning af Opgaver ved Konstruktion og Beregning eller lette Beviser, som slutte sig nær til det bekjendte, dels mundtlig i Theorien og dens Anvendelse. 1 Karakter.

h. Naturhistorie. Der prøves i Zoologi og Botanik, dog ikke i videre Omfang end der kan læres ved Hjælp af Lütkens Lærebog i Zoologi Nr. 2 med nogle Forbigaaelser og af Strøms Begyndelsesgrunde i Plantelæren. Der lægges særlig Vægt paa, at Examinanden paa Naturgjenstandene selv kan paavise de Forhold, hvorom der handles. Mundtlig Prøve. 1 Karakter.

i. Naturlære. Der fordres Kjendskab til Lege-

mernes almindelige Egenskaber, til Ligevægts- 30 Aug.
lovene for Kræfter virkende paa de enkelte Ma- Nr. 134.
skiner, til Trykforhold i Vædsker og Luftarter, Vægtfyldebestemmelser, Tyngden, Faldet og Cirkelbevægelse, til Varmens Udvikling, Maaling og Forplantning, dens Virkning paa Legemernes Tilstand, til Magnetismens Hovedfænomener og Jordmagnetismen, til Gnidnings- og Berøringselektricitet; til alt dette saaledes, at fremtrædende Natursyn i det daglige og praktiske Liv blive forstaaede som nødvendig Følge af gjældende Love. Mundtlig Prøve. 1 Karakter.

5. Opgaverne til den skriftlige Del af almindelig Forberedelsesexamen gives fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

6. Specialkaraktererne ere: ug, mg, g, tg, mdlg og slet, der betragtes som staaende lige langt fra hinanden, svarende til Talværdierne: 6, 5, 4, 3, 2, 1. Til disse Karakterer kan der føies + eller ÷, der forhøier eller nedsætter Karakteren med $^1/_3$: altsaa ug÷ = $5^2/_3$, mg+ = $5^1/_3$, mg÷ = $4^2/_3$, g+ = $4^1/_3$ osv.; dog maa der ikke gives nogen Karakter over ug eller under slet.

Naar der ved Sammenlægning af de enkelte Censorers Karakterer fremkommer andre Brøker end Trediedele, reduceres de til den nærmest liggende Trediedel, saaledes at, hvad der er $^1/_6$ eller derover, gjøres til $^1/_3$ og, hvad der er under $^1/_6$, bortkastes.

Ved Sammentællingen af Specialkaraktererne i de enkelte Fag benyttes en anden Skala, hvori ug har Værdien 8, mg 7, g 5, tg 1, mdlg ÷ 7 og slet ÷ 23 og, naar Mellemkaraktererne medtages, ug ÷ regnes = $7^2/_3$, mg + = $7^1/_3$, mg ÷ = $6^1/_3$, g + = $5^2/_3$, g ÷ = $3^2/_3$, tg + = $2^1/_3$, tg ÷

30 Aug.
Nr. 134.

$= \div 1\frac{2}{3}$, mdlg $+ = \div 4\frac{1}{3}$, mdlg $\div = \div 12\frac{1}{3}$ og slet $+ = \div 17\frac{2}{3}$.

I Examensvidnesbyrdet indføres samtlige Specialkarakterer med deres nøiagtige Talværdi og til Slutning den samlede Talværdi af disse.

7. Ved Prøven i Latin for Farmaceuter forlanges, at Examinanden har ordentlig læst en lille Læsebog for Begyndere, til Indøvelse af Grammatikens Hovedregler, særlig for den almindelige regelmæssige Bøining, og til Erhvervelse af det almindeligste Ordforraad, samt saameget, som svarer til 16 Sider i en Teubners Stereotypudgave af en let latinsk Forfatter, saasom Cornelius Nepos, Justinus, Eutropius. Ved Prøven overhøres saavel i Læsebogen som i den læste Del af en Forfatter. Disciple, der have bestaaet 4de Klasses Hovedexamen med Godt i Latin, ere fritagne for denne Prøve.

8. Den ved Udgangen af den lærde Skoles 4de Klasse afholdte Aars- eller Hovedexamen giver, naar den er bestaaet med mindst 33 Points, den samme Adgang til høiere Undervisningsanstalter og Fagexamina som den almindelige Forberedelsesexamen.

9. Den, der bestaar Skolelærerexamen med Hovedkarakteren „Meget duelig“, kan derefter ved at bestaa e Tillægsprøve i Engelsk og et af de to Sprog, Fran eller Tysk, efter eget Valg, med saadanne Karaktere hvis Talværdi svarer til Værdien af et „Meget Godt og et „Temmelig Godt“ erhverve sig de Rettighede som almindelig Forberedelsesexamen giver; og ka denne Tillægsprøve aflægges enten for Examens kommissionen for Privatister eller ved en af de Skole der have faaet Ret til at afholde almindelig For berede1sesexamen.

10. Den, der har bestaaet almindelig Forberedelsesexame

bliver, naar han inden 5 Aar derefter indstiller sig til Skolelærerexamen, at fritage for Prøve i Historie, Geografi, Mathematik, Naturlære og Naturhistorie, forsaavidt han ønsker Saadant, og ville i saa Fald de ham ved førstnævnte Examen meddelte Karakterer i nævnte Lærefag være at optage i hans Examensvidnesbyrd for Skolelærerexamen og med Hensyn til Beregningen af Hovedkarakteren ved denne at tage i Betragtning efter deres Værdi ifølge Reglerne for samme. 30 Aug. Nr. 134.

11. Den, der har bestaaet alminbelig Forberedelsesexamen, kan indstille sig til Afgangsexamen for Studerende i mathematisk-naturvidenskabelig Retning, naar han, forudsat at han i to fremmede Sprog, Geografi og Naturhistorie har opnaaet Karakterer til en samlet Talværdi af mindst 15 Points, supplerer den med en Prøve i Latin (mundtlig og skriftlig) og derved opnaar Karakterer til en samlet Talværdi af mindst 6 Points, og i sproglig-historisk Retning, naar han, forudsat at han i to fremmede Sprog, Geografi, Naturhistorie, Geometri og Arithmetik har opnaaet 21 Points, supplerer den med en Prøve i latinsk Stil og derved opnaar mindst „Temmelig Godt".

12. Skoler, som med Tilladelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kunne holde almindelig Forberedelsesexamen, lade de Lærere, som have undervist Disciplene, examinere hver i sit Fag under den Kontrol, som Ministeriet anordner. Disse Skoler kunne ogsaa modtage Privatister til Prøven.

13. Til Examenskommission for Privatister sammenkalder Ministeriet et passende Antal Mænd, som foruden Fagkundskaben besidde Erfaring i Skoleundervisning. Kommissionen vælger selv de Kræfter, den behøver

30 Aug. til Examens Ordning og Tilsyn ved de skriftlig
Nr. 134. Prøver.

14. Almindelig Forberedelsesexamen afholdes ved Skoler een Gang aarlig, enten til Paaske eller i Tiden melle den 15 Juni og 15 Juli, for Examenskommission to Gange aarlig, i Januar og Juni Maaned. Skjønt de i det foregaaende angivne Fordringer ere beregne paa Disciple, der have fyldt 16 Aar, skal det dog ikke være forment yngre Personer at indstille sig t Examen, dog ingen førend han har fyldt sit 15 Aa

15. Den almindelige Forberedelsesexamen afholdes førs Gang i Juni 1883; den nuværende Realafgangs examen af høiere Grad afholdes sidste Gang i Som meren 1882, de nuværende tvende Forberedelsesexamin ved Universitetet sidste Gang i Januar 1883 og de nuværende Realafgangsexamen af lavere Grad sidst Gang ved Paaske 1883.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

24 Sept. **Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og**
Nr. 142. **det tydske Rige afsluttet Tillægs-Overenskomst om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse, saavelsom om Modtagelsen af Personer, der blive at udvise fra den ene Parts Territorium til den andens.** (Indenrigsministeriet.)

Til Ordning af Udførelsen af den dansk-tydske Overenskomst af 11 December 1873, angaaende Modtagelsen af Personer, der som trængende eller af andre Grunde blive at udvise af Landet (jfr. Indenrigsministeriets B. Nr. 159 af 19 December 1873), er der mellem Kongeriget Danmark og det tydske Rige under 25de August d. A. afsluttet følgende Tillægs-Overenskomst:

. I alle de Tilfælde, i hvilke det gjælder om Mod- 24 Sept.
...lse af Trængende, skal Pligten til Modtagelsen forud Nr. 142.
Brevvexling være godtgjort og anerkjendt. Forhand-
...erne derom blive i Regelen at føre direkte mellem den Øvrig-
, der anordner Hjemsendelsen, og den Hjemstedsøvrighed,
er kompetent til at tage Bestemmelse om Anerkjendelsen
Transportandens Undersaatsforhold. En diplomatisk
...lemkomst skal kun finde Sted i Tilfælde af, at enten
...ige Grunde umuliggjøre den direkte Korrespondance —
...t. naar der hersker Uvished angaaende Hjemstedsøvrig-
...m, eller naar den gjensidige Forstaaelse støder paa Hin-
...ger i sproglig Henseende, — eller endelig naar Aner-
...delse af Modtagelsespligten ikke er opnaaet ved den
...te Korrespondance og den udvisende Part ikke vil ak-
...iscere derved.

...ed Transportens Iværksættelse bliver den vedkommende
...dtagelses-Erklæring i Original eller i bekræftet Afskrift at
...ive Transportseddelen og at overgive til Grændse-Mod-
...lses-Øvrigheden. Til denne sidste skal der i rette Tid
...d ske behørig Meddelelse om den trængende Persons
...staaende Transport, og skal denne Meddelelse være led-
...et af en Lægeattest af det Indhold, at Transportandens
...bagekomst til Hjemmet kan ske uden Skade for hans
...r Andres Sundhed.

2. Med Hensyn til Personer, der ikke paa Grund af
...ang, men af andre rent politimæssige Grunde (kfr. Art.
...in fine, af Deklarationen af 11 December 1873) udvises
...er Landsgrændsen, bliver der at skjelne paa følgende
...aade:

A. Enten er der Spørgsmaal om Personer, hvis
...ats- henholdsvis Rigsunderssaatsforhold ikke er utvivl-
...ait ifølge umistænkelige, i deres Besiddelse forefundne
...gitimationsdokumenter, hvis Gyldighed endnu ikke er ud-
...bet. I dette Tilfælde bliver den samme Fremgangsmaade

30 Aug. Nr. 134. til Examens Ordning og Tilsyn ved de skriftlige Prøver.

14. Almindelig Forberedelsesexamen afholdes ved Skolerne een Gang aarlig, enten til Paaske eller i Tiden mellem den 15 Juni og 15 Juli, for Examenskommissionen to Gange aarlig, i Januar og Juni Maaned. Skjøndt de i det foregaaende angivne Fordringer ere beregnede paa Disciple, der have fyldt 16 Aar, skal det dog ikke være forment yngre Personer at indstille sig til Examen, dog ingen førend han har fyldt sit 15 Aar.

15. Den almindelige Forberedelsesexamen afholdes første Gang i Juni 1883; den nuværende Realafgangsexamen af høiere Grad afholdes sidste Gang i Sommeren 1882, de nuværende tvende Forberedelsesexaminer ved Universitetet sidste Gang i Januar 1883 og den nuværende Realafgangsexamen af lavere Grad sidste Gang ved Paaske 1883.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

24 Sept. Nr. 142.

Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og det tydske Rige afsluttet Tillægs-Overenskomst om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse, saavelsom om Modtagelsen af Personer, der blive at udvise fra den ene Parts Territorium til den andens. (Indenrigsministeriet.)

Til Ordning af Udførelsen af den dansk-tydske Overenskomst af 11 December 1873, angaaende Modtagelsen af Personer, der som trængende eller af andre Grunde blive at udvise af Landet (jfr. Indenrigsministeriets B. Nr. 159 af 19 December 1873), er der mellem Kongeriget Danmark og det tydske Rige under 25de August d. A. afsluttet følgende Tillægs-Overenskomst:

1. I alle de Tilfælde, i hvilke det gjælder om Mod- 24 Sept.
igelse af Trængende, skal Pligten til Modtagelsen forud Nr. 142.
d Brevvexling være godtgjort og anerkjendt. Forhand-
ngerne derom blive i Regelen at føre direkte mellem den Øvrig-
d, der anordner Hjemsendelsen, og den Hjemstedsøvrighed,
r er kompetent til at tage Bestemmelse om Anerkjendelsen
Transportandens Undersaatsforhold. En diplomatisk
ellemkomst skal kun finde Sted i Tilfælde af, at enten
rlige Grunde umuliggjøre den direkte Korrespondance —
Ex. naar der hersker Uvished angaaende Hjemstedsøvrig-
den, eller naar den gjensidige Forstaaelse støder paa Hin-
inger i sproglig Henseende, — eller endelig naar Aner-
ndelse af Modtagelsespligten ikke er opnaaet ved den
rekte Korrespondance og den udvisende Part ikke vil ak-
iescere derved.

Ved Transportens Iværksættelse bliver den vedkommende
odtagelses-Erklæring i Original eller i bekræftet Afskrift at
føie Transportseddelen og at overgive til Grændse-Mod-
elses-Øvrigheden. Til denne sidste skal der i rette Tid
ud ske behørig Meddelelse om den trængende Persons
estaaende Transport, og skal denne Meddelelse være led-
et af en Lægeattest af det Indhold, at Transportandens
bagekomst til Hjemmet kan ske uden Skade for hans
r Andres Sundhed.

2. Med Hensyn til Personer, der ikke paa Grund af
ang, men af andre rent politimæssige Grunde (kfr. Art.
in fine, af Deklarationen af 11 December 1873) udvises
er Landsgrændsen, bliver der at skjelne paa følgende
aade:

A. Enten er der Spørgsmaal om Personer, hvis
ats- henholdsvis Rigsundersaatsforhold ikke er utvivl-
mt ifølge umistænkelige, i deres Besiddelse forefundne
gitimationsdokumenter, hvis Gyldighed endnu ikke er ud-
bet. I dette Tilfælde bliver den samme Fremgangsmaade

24 Sept. at iagttage, der sub. 1 er bestemt med Hensyn til trænge
Nr. 142. Personer. Ogsaa ved Iværksættelsen af saadanne i
trængende Personers Transport er den Erklæring af
paagjældende Hjemstedsøvrighed, hvorved Modtagelsesplig
anerkjendes, i Original eller i bekræftet Afskrift at overg
til Grændse-Modtagelses-Øvrigheden. Ved Udvisningen
Tvangspas er den paagjældende Modtagelses-Erklæring
tilsende den Grændse-Øvrighed, til hvem Transportant
dirigeres.

B. Eller Udvisningen gjælder Personer, hvis Und
saatsforhold til det andet Land er utvivlsomt ifølge um
tænkelige, i deres Besiddelse forefundne Legitimationsdo
menter, hvis Gyldighed endnu ikke er udløbet. I de
Tilfælde behøves der ikke til Udvisningens Iværksætte
Iagttagelsen af de Formaliteter, der ere foreskrevne sub.
og sub. 2 A.

3. Begge Parter have gjensidig meddelt hinanden Fo
tegnelser*) over de Øvrigheder, der i Kongeriget Danma
paa den ene og i de tydske Forbunds-Stater paa den and
Side ere kompetente til at træffe Afgjørelse af Spørgsma
om Undersaatsforholdet samt til derom at afgive Erklæri
overfor fremmede Øvrigheder.

4. For de fra Danmark hjemsendte tydske Rigsunde
saatter er Haderslev og, ifald Transporten over Grændse
sker ved Foldingbro, Rødding bestemt som Modtagelsessted

For de fra Tydskland hjemsendte danske Undersaatter
Kolding, Holsted eller Ribe bestemt som Modtagelsessted

I alle dertil egnede Tilfælde er det imidlertid tilladt
iværksætte Tilbagesendelsen af Personer, der skulle befordr
hjem, ad Søveien.

5. Denne Overenskomst afsluttes foreløbig for et Tid

*) De paa den for Danmarks Vedkommende afgiv
Fortegnelse opførte Øvrigheder ere: Kjøbenhavn
Magistrat og Amtmændene.

m af 2 Aar, forsaavidt ikke Overenskomsten af 11 De- 24 Sept.
mber 1873 træder ud af Kraft før dette Tidsrums Udløb. Nr. 142.
ter dette, gjælde Bestemmelserne om bemeldte Overens-
msts Udførelse kun saalænge, som samme forbliver i Virk-
mhed.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab med Til-
ende, at den hidtil gjældende Overenskomst angaaende
emgangsmaaden ved Hjemsendelse tillands af trængende
rsoner fra Danmark til Hertugdømmerne Slesvig og
lsten og omvendt (jvfr. Indenrigsministeriets Bekjendt-
relse Nr. 90 af 13 August 1875) er traadt ud af Kraft.

Bekjendtgjørelse indeholdende et Tillæg til Lov 24 Sept. i Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 Nr. 143. 22.

I Henhold til den Justitsministeriet ved § 42 i Lov om
randvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 tillagte Be-
yndigelse fastsættes herved, at Kornmøller, der drives ved
amp, for Fremtiden skulle henregnes til de i Lovens § 22
handlede særdeles brandfarlige Næringsveie og sættes i
asse med de i Paragrafens 3die Post ommeldte Fabrikker.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse angaaende Tilladelse for National- 30 Sept. anken til at oprette en Filial i Aalborg. (Justits- Nr. 146. inisteriet).

Paa den af den kongelige Bankkommissær derom allerunder-
nigst nedlagte Forestilling har det behaget Hs. Majestæt
ongen under 29 d. M. i Henhold til den Nationalbanken
der 4de Juli 1818 forundte Oktroy § 57 at meddele
ationalbanken Tilladelse til at oprette en Filial i Aalborg,
stemt til at træde i Virksomhed den 1 November d. A.
nder Navn af „Nationalbankens Filial i Aalborg“, for
mmestebs at udføre de sædvanlige Bankforretninger, indtil

30 Sept. videre dog med Undtagelse af Modtagelsen af Deposit
Nr. 146. hvorhos det overlades Direktionen for Nationalbanke
naar Omstændighederne maatte tillade det, at bestemme, at ogs
Modtagelsen af Deposita skal kunne finde Sted i Filiale
Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

29 Nov.
Nr. 160.

Anordning angaaende Lanterneføringen i Fiske fartøier og aabne Baade. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Henhol til Lov angaaende Forholdsregler for at undgaa Paaseilin og Ansvar for deres Tilsidesættelse af 21 Juni 1867 vil Vi, i Lighed med den af England og andre Stater truff Bestemmelse, herved have anordnet, at de i Vor Anordnin af 28 April 1880 § 10 indeholdte Bestemmelser angaaend Lanterneføringen i Fiskerfartøier og aabne Baade træde u af Kraft, samt at der indtil Videre tillægges de tilsvarende i den ophævede Anordning af 9 August 1867 § 9 inde holdte Bestemmelser fornyet Gyldighed.

Disse Bestemmelser ere saalydende:

„Aabne Fiskerfartøier og andre aabne Baade behøve ik at føre de for andre Skibe foreskrevne Sidelanterner; me føre de ikke disse Lanterner, skulle de have een Lanterne der paa den ene Side er forsynet med en grøn og pa den anden Side med en rød Skyder, og komme de e andet Skib eller Fartøi nær, skulle de vise denne Lantern saa betimeligt, at Sammenstød kan undgaas, og paa e saadan Maade, at det grønne Lys ikke kan sees om Bagbord eller det røde om Styrbord.

Fiskerfartøier og aabne Baade skulle, naar de ligge til Ankers eller ligge stille med Garn ude, føre en klar hvid Lanterne.

Dog skal det ikke være Fiskerfartøier og aabne Baade forment desuden at bruge Blus, naar det maatte ansees fornødent".

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette. 29 Nov. Nr. 160.

Bekjendtgjørelse om Forandring i § 28 af Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 og § 23 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn af 21 Marts 1873. (Justitsministeriet.)*) 14 Dec. Nr. 168.

I Medfør af § 42, sidste Stykke, i Lov am Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 og af § 37, sidste Stykke, i Lov om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn af 21 Marts 1873, fastsættes herved følgende:

Theatre og lignende offentlige Forlystelseslokaler, saavel de nuværende som de, der herefter indrettes, skulle, foruden som hidtil at være undergivne Brandvæsenets særegne Tilsyn, endvidere med Hensyn til deres Indretning og Benyttelse være underkastede de Forskrifter, som Brandvæsenet finder det fornødent at foreskrive for at forhindre Udbrud af Ild, for at sikkre en hurtig Slukning af udbrydende Ild og, i Tilfælde af Ildsvaade, for at sikkre og lette Redning af de i Bygningen værende Personer.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

1882.

Bekjendtgjørelse angaaende Tilladelse for Nationalbanken til at oprette en Filial i Nykjøbing paa Falster. (Justitsministeriet.) 3 Jan. Nr. 1.

Paa den af den kongelige Bankkommissær derom aller-

*) Lignende B. er under 7 Marts 1882 (Lovtidende Nr. 27) udgaaet for Frederiksberg Sogn.

3 Jan. underdanigst nedlagte Forestilling har det behaget Hs
Nr. 1. Majestæt Kongen under 2 d. M. i Henhold til den Nationalbanken under 4 Juli 1818 allernaadigst forundte Octrois § 57 at meddele Nationalbanken Tilladelse til at oprette en Filial i Nykjøbing paa Falster, bestemt til at træde i Virksomhed tidligst den 1 Februar 1882 under Navn „Nationalbankens Filial i Nykjøbing paa Falster", for sammestedes at udføre de sædvanlige Bankforretninger.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

20 Jan.
Nr. 8.

Lov hvorved Finantsministeren bemyndiges til at indrømme Fritagelse fra Bestemmelserne i Lov af 3 Mai 1873 om Beskatningen af indenlandsk Roesukker.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Finantsministeren bemyndiges til paa saadanne Vilkaar, som for Kontrollens Skyld maatte findes hensigtsmæssige, at tillade Udvinding af Roesaft til Sukkerfabrikation paa andre Steder end i selve Roesukkerfabriken og i dette Øiemed at indrømme Fritagelse fra de herimod stridende Bestemmelser i Lov af 3 Mai 1873 om Beskatningen af indenlandsk Roesukker.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 Febr.
Nr. 18.

Lov angaaende Stempelafgiften af de af Horsens Kommune for et Laan paa 80,000 Kr. udstedte Obligationer. (Finantsministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Horsens Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Obligationer lydende paa Ihændehaveren, for et

Laan paa 80,000 Kr., som agtes optaget til Bestridelse af 16 Febr.
Udgifterne ved forskjellige større kommunale Arbeider m. m., Nr. 18.
imod at der af de Obligationer, som i Henhold hertil udstedes, under Et indbetales til Statskassen den lovbefalede Stempelafgift med 1/6 pCt.

Transport af de senere paa Navn noterede Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse angaaende Fordeling paa Staden Kjøbenhavn, de øvrige Kjøbstæder og Amtsraadskredsene af Heste og Vogne, som udskrives ifølge Lov af 16 Juni 1876 m. m. (Indenrigsministeriet.) 15 Marts. Nr. 29.

§ 1. Ifølge modtagen Meddelelse fra Krigsministeriet vil det være nødvendigt, at det Antal af Heste og Vogne, som i Tilfælde af Krigsberedskab paaregnes tilveiebragt for Hæren, og som nu udgjør 4,000 Heste og 800 Vogne (jfr. Indenrigsministeriets B. Nr. 26 af 20 Marts 1877), forøges til 6,000 Heste og 1,000 Vogne.

I Henhold til §§ 2 og 10 i Lov af 16 Juni 1876 om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste og Vogne fastsættes derfor herved følgende Fordeling paa Staden Kjøbenhavn, de øvrige Kjøbstæder og Amtsraadskredsene af det ovennævnte Antal af 6,000 Heste og 1,000 Vogne.

Af Staden Kjøbenhavn afgives 88 Heste og 15 Vogne.

Af de øvrige Kjøbstæder afgives 232 Heste og 39 Vogne, nemlig:

Roskilde	Kjøbstad	......	7	Heste	og	1	Vogn
Kjøge	—	......	3	—	—	1	—
Helsingør	—	......	7	—	—	1	—
Hillerød	—	......	5	—	—	1	—
Frederikssund	—	......	2	—	—	„	—
Holbæk	—	......	4	—	—	1	—

15 Marts.	Nykjøbing p. Sjæll.	Kjøbstad	......	2	Heste	og	„	Vogn
Nr. 29.	Kallundborg	—	......	3	—	—	1	—
	Ringsted	—	......	3	—	—	1	—
	Sorø	—	......	1	—	—	„	—
	Slagelse	—	......	6	—	—	1	—
	Korsør	—	......	3	—	—	1	—
	Skjelskør	—	......	2	—	—	„	—
	Storehedinge	—	......	4	—	—	1	—
	Næstved	—	......	9	—	—	2	—
	Præstø	—	......	1	—	—	„	—
	Vordingborg	—	......	3	—	—	1	—
	Stege	—	......	3	—	—	1	—
	Rønne	—	......	5	—	—	1	—
	Hasle	—	......	1	—	—	„	—
	Allinge-Sandvig	—	......	2	—	—	„	—
	Svaneke	—	......	1	—	—	„	—
	Nexø	—	......	1	—	—	„	—
	Aakirkeby	—	......	2	—	—	„	—
	Stubbekjøbing	—	......	2	—	—	„	—
	Nykjøbing p. F.	—	......	3	—	—	1	—
	Nysted	—	......	2	—	—	„	—
	Saxkjøbing	—	......	1	—	—	„	—
	Maribo	—	......	2	—	—	1	—
	Rødby	—	......	5	—	—	1	—
	Nakskov	—	......	4	—	—	1	—
	Odense	—	......	18	—	—	3	—
	Kjerteminde	—	......	2	—	—	„	—
	Bogense	—	......	2	—	—	„	—
	Middelfart	—	......	2	—	—	„	—
	Assens	—	......	3	—	—	1	—
	Nyborg	—	......	3	—	—	1	—
	Svendborg	—	......	4	—	—	1	—
	Faaborg	—	......	3	—	—	1	—
	Rudkjøbing	—	......	2	—	—	„.	—

15 Marts.
Nr. 29.

Grenaa Kjøbing...							
Arøeskjøbing	Kjøbstad	......	1	Heste	og	„	Vogn
Skagen	—	......	1	—	—	„	—
Frederikshavn	—	......	1	—	—	„	—
Hjørring	—	......	4	—	—	1	—
Sæby	—	......	1	—	—	„	—
Thisted	—	......	2	—	—	„	—
Nykjøbing p. M.	—	......	2	—	—	„	—
Aalborg	—	......	7	—	—	1	—
Nibe	—	......	2	—	—	„	—
Viborg	—	......	7	—	—	1	—
Skive	—	......	2	—	—	„	—
Hobro	—	......	3	—	—	1	—
Mariager	—	......	1	—	—	„	—
Randers	—	......	8	—	—	„	—
Grenaa	—	......	2	—	—	„	—
Ebeltoft	—	......	2	—	—	„	—
Aarhus	—	......	13	—	—	2	—
Skanderborg	—	......	1	—	—	„	—
Horsens	—	......	7	—	—	1	—
Veile	—	......	6	—	—	1	—
Fredericia	—	......	5	—	—	1	—
Kolding	—	......	4	—	—	1	—
Lemvig	—	......	2	—	—	„	—
Holstebro	—	......	2	—	—	„	—
Ringkjøbing	—	......	1	—	—	„	—
Varde	—	......	4	—	—	1	—
Ribe	—	......	3	—	—	1	—

Af Amtsraadskredsene afgives 5,680 Heste og 946 Vogne, nemlig:

Kjøbenhavns	Amtsraadsk.	......	193	Heste	og	32	Vogne
Roskilde	—	......	165	—	—	28	—
Frederiksborg	—	......	296	—	—	49	—
Holbæk	—	......	373	—	—	62	—
Sorø	—	......	327	—	—	55	—

15 Marts.	Nykjøbing p. Sjæll.	Kjøbstad	......	2	Heste og	„	Vogne
Nr. 29.	Kallundborg	—	......	3	— —	1	—
	Ringsted	—	......	3	— —	1	—
	Sorø	—	......	1	— —	„	—
	Slagelse	—	......	6	— —	1	—
	Korsør	—	......	3	— —	1	—
	Skjelskør	—	......	2	— —	„	—
	Storehedinge	—	......	4	— —	1	—
	Næstved	—	......	9	— —	2	—
	Præstø	—	......	1	— —	„	—
	Vordingborg	—	......	3	— —	1	—
	Stege	—	......	3	— —	1	—
	Rønne	—	......	5	— —	1	—
	Hasle	—	......	1	— —	„	—
	Allinge-Sandvig	—	......	2	— —	„	—
	Svaneke	—	......	1	— —	„	—
	Nexø	—	......	1	— —	„	—
	Aakirkeby	—	......	2	— —	„	—
	Stubbekjøbing	—	......	2	— —	„	—
	Nykjøbing p. F.	—	......	3	— —	1	—
	Nysted	—	......	2	— —	„	—
	Saxkjøbing	—	......	1	— —	„	—
	Maribo	—	......	2	— —	1	—
	Rødby	—	......	5	— —	1	—
	Nakskov	—	......	4	— —	1	—
	Odense	—	......	18	— —	3	—
	Kjerteminde	—	......	2	— —	„	—
	Bogense	—	......	2	— —	„	—
	Middelfart	—	......	2	— —	„	—
	Assens	—	......	3	— —	1	—
	Nyborg	—	......	3	— —	1	—
	Svendborg	—	......	4	— —	1	—
	Faaborg	—	......	3	— —	1	—
	Rudkjøbing	—	......	2	— —	„	—

15 Marts. Nr. 29.

Aroeskjøbing	Kjøbstad	……	1	Heste	og	„	Vogn
Skagen	—	……	1	—	—	„	—
Frederikshavn	—	……	1	—	—	„	—
Hjørring	—	……	4	—	—	1	—
Sæby	—	……	1	—	—	„	—
Thisted	—	……	2	—	—	„	—
Nykjøbing p. M.	—	……	2	—	—	„	—
Aalborg	—	……	7	—	—	1	—
Ribe	—	……	2	—	—	„	—
Viborg	—	……	7	—	—	1	—
Skive	—	……	2	—	—	„	—
Hobro	—	……	3	—	—	1	—
Mariager	—	……	1	—	—	„	—
Randers	—	……	8	—	—	„	—
Grenaa	—	……	2	—	—	„	—
Ebeltoft	—	……	2	—	—	„	—
Aarhus	—	……	13	—	—	2	—
Skanderborg	—	……	1	—	—	„	—
Horsens	—	……	7	—	—	1	—
Veile	—	……	6	—	—	1	—
Fredericia	—	……	5	—	—	1	—
Kolding	—	……	4	—	—	1	—
Lemvig	—	……	2	—	—	„	—
Holstebro	—	……	2	—	—	„	—
Ringkjøbing	—	……	1	—	—	„	—
Varde	—	……	4	—	—	1	—
Ribe	—	……	3	—	—	1	—

Af Amtsraadskredsene afgives 5,680 Heste og 946 Vogne, nemlig:

Kjøbenhavns	Amtsraadsk.	……	193	Heste	og	32	Vogne
Roskilde	—	……	165	—	—	28	—
Frederiksborg	—	……	296	—	—	49	—
Holbæk	—	……	373	—	—	62	—
Sorø	—	……	327	—	—	55	—

15 Marts.	Præstø	Amtsraadskr.	387 Heste	og	65 Vogne
Nr. 29.	Bornholms	—	122 —	—	20 —
	Maribo	—	393 —	—	66 —
	Odense	—	272 —	—	45 —
	Assens	—	159 —	—	27 —
	Svendborg	—	372 —	—	62 —
	Hjørring	—	343 —	—	57 —
	Thisted	—	178 —	—	30 —
	Aalborg	—	310 —	—	52 —
	Viborg	—	284 —	—	47 —
	Randers	—	375 —	—	62 —
	Aarhus	—	170 —	—	28 —
	Skanderborg	—	206 —	—	34 —
	Veile	—	312 —	—	52 —
	Ringkjøbing	—	242 —	—	40 —
	Ribe	—	201 —	—	33 —

§ 2. Forsaavidt den i Lov af 16 Juni 1876 § 3, jfr. § 10, indeholdte Regel, hvorefter der af hver Kommune bliver at fremstille et Antal af Heste og af Vogne, som er $1^1/_2$ Gang det Antal, Kommunen skal afgive, maatte have i Medfør, at der fremkommer et brudbent Tal, vil Antallet være at forhøie til det nærmest liggende hele Tal.

§ 3. Det vedkommende Eiere i Henhold til fornævnte Lovs § 7, jfr. § 10, tilkommende Vederlag for Hestenes og Vognenes Transport til og fra Mønstringsstedet samt for Hestenes Fodring m. m. fastsættes saaledes:

for hver fremstillet Hest:

Transportpenge pr. Mil	„	Kr.	50 Ø.
Foderpenge m. m. pr. Dag	1	—	25 —

for hver fremstillet Vogn:

Transportpenge pr. Mil	1	—	„ —
Foderpenge m. m. for hver til Vogntransporten benyttet Hest, forsaavidt den ikke hører til de Heste, der fremstilles, pr. Dag	1	—	25 —

Forsaavidt Transporten foregaar tilsøs, erstattes den dermed forbundne Udgift efter Regning. 15 Marts. Nr. 29.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab, med Tilføiende, at de i Indenrigsministeriets B. Nr. 26 af 20 Marts 1877 indeholdte tilsvarende Bestemmelser som Følge af Foranstaaende ere traadte ud af Kraft.

Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovene om Redningsvæsenet af 26 Marts 1852 og 4 Marts 1857. (Indenrigsministeriet.) 17 Marts. Nr. 30.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Paa hvert af efternævnte Steder bliver der at oprette en med Raketkasteapparat forsynet Redningsstation, nemlig ved:

Vixø i Thisted Amt,
Lyngby i Hvidbjerg Sogn, samme Amt,
Thorsminde i Ringkjøbing Amt,
Veirs i Ribe Amt,
Hasle paa Bornholm og
paa Møen i Omegnen af Liselund.

§ 2. Den Berettigelse til Understøttelse af Statskassen, som ved Lov af 26 Marts 1852 § 6 samt Lov af 4 Marts 1857 § 1 er tillagt det ved Redningsbaadene ansatte Mandskab, skal ogsaa tilkomme Mandskabet ved Raketstationerne. Den nævnte Understøttelse bliver at beregne efter Grundsætningerne i de til enhver Tid gjældende Invalideforsørgelseslove.

Naar en saaledes understøttet Person døer og efterlader sig en Enke, med hvem han har været i Ægteskab, førend han paadrog sig den paagjældende Legemsbeskadigelse, saavelsom naar Nogen af det ved Redningsstationerne ansatte Mandskab under Redningsforsøg eller Øvelser tilsætter Livet, tilstaaes der Enken en aarlig Understøttelse af Statskassen

17 Marts. af fra 200 til 300 Kr. Ligeledes tilstaaes der hvert af
Nr. 30. Børnene efter de saaledes Afdøde indtil deres fyldte 15 Aar en aarlig Forsørgelse af 50—80 Kr., saafremt Moderen lever, og 70—90 Kr., naar ogsaa hun er død. — Forsørgelsen til Børnene maa dog i Forbindelse med den Moderen tillagte Understøttelse ikke i noget Tilfælde overstige det Beløb, der kunde have været tillagt Faderen i Understøttelse.

De paagjældende Understøttelser og Forsørgelser behandles iøvrigt efter Reglerne i de til enhver Tid gjældende Invalideforsørgelseslove.

§ 3. Paa samme Maade og under samme Betingelser som foranført vil der, naar Nogen, der ikke hører til Redningsmandskabet, under Forsøg paa at redde Skibbrudne ved Lemlæstelse mister sin Arbeidsførhed eller tilsætter Livet, være at tilstaa ham, hans Enke og Børn Understøttelse af Statskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

17 Marts. **Lov angaaende Oprettelse af en Kreditforening af**
Nr. 31. **Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn*).**

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele Stadfæstelse paa Statuter for en Kreditforening af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn og at tilstaa Foreningen de i Lov af 20 Juni 1850 § 2 a., b., og d. anførte Begunstigelser, paa følgende Betingelser, nemlig:

a) at der i Foreningen er anmeldt Interessenter til et Beløb af mindst 1 Million Kroner, hvis Eiendomme ere beliggende paa Staden Kjøbenhavns Grund, i Frederiksberg

*) Statuter for en saadan Forening ere af Indenrigsministeriet blevne stadfæstede under 19 Mai 1882 (jfr. Lovtidende Nr. 73).

Bydistrikt eller i de Dele af Brøndshøi, Taarnby og Hvidovre Sogne, for hvilke der henholdsvis under 27 September 1876, 28 Februar 1877 og 14 Oktober 1878 af Justitsministeriet er stadfæstet Bygningsreglementer; b) at Ingen antages som Interessent for en større Sum, end at Behæftelsen derved i intet Tilfælde kommer til at overstige $^{3}/_{5}$ af den til Pant tilbudne Eiendoms Værdi, bestemt ved Taxation efter saadanne Regler, som ikke yde mindre Sikkerhed for rigtig Vurdering end de i Lov af 19 Marts 1869 indeholdte Bestemmelser, og som nærmere blive at angive i Statuterne; c) at der til ingen Tid maa cirkulere et større Beløb af Gjældsforskrivninger mod Foreningen end det Beløb af Interessenternes Panteobligationer, som denne eier; d) at alle de i Foreningen indtraadte Interessenter skulle være solidarisk ansvarlige for de af Foreningen udstedte Gjældsforskrivninger med Eiendommenes fulde Taxationsværdi, saafremt de have erholdt $^{3}/_{5}$ af denne tillaans, og i samme Forhold til det laante Beløb, naar dette har udgjort en mindre Del af Taxationsværdien, dog at, forsaavidt det maatte vedtages, at Indtrædelse af Interessenter og den tilsvarende Udstedelse af Kreditforeningsobligationer sker i Afdelinger eller Serier, saaledes at der ikke skal finde solidarisk Ansvarlighed Sted mellem de forskjellige Afdelinger, dette kan tillades paa de i Lov af 19 Februar 1861 § 1 ommeldte Betingelser; e) at de af Foreningen udstedte Gjældsforskrivninger, lydende enten paa Navn eller Ihændehaveren, skulle være rentebærende og ikke maa udfærdiges for en ringere Sum end 100 Kr.; f) at Foreningens Interessenter foruden den betingede Rente 1. hvert Halvaar betale et stigende Afdrag paa deres Laan, hvorved dette amortiseres i et Tidsrum af ikke over 63 Aar, eller hvert Halvaar betale et fast Afdrag af mindst 0,65 pCt. af Laanets oprindelige Beløb; 2. til Foreningens Administrations- og Reservefond erlægge, først ved Optagelsen i Foreningen mindst 2 pCt.

17 Marts. Nr. 31.

17 Marts. og siden hvert Halvaar mindst ¹/₁₀ pCt. af det tilstaaede
Nr. 31. Laan, samt at de, forsaavidt Laanet overstiger det givne Pants halve Vurderingssum, endvidere til samme Fond betale halvaarlig mindst ¹/₈ pCt. af, hvad Gjælden til enhver Tid overstiger denne halve Vurderingssum. Skulde Fonden nogensinde synke under 1 pCt. af Foreningens Gjæld, blive desuden overordentlige Bidrag at opkræve. Saafremt Foreningen inddeles i Serier, holdes Reserve- og Administrationsfond særskilt for hver Serie, saaledes at Fonden følger Serien og opløses med denne. Fornævnte Regler finde da Anvendelse for hver enkelt Series Reserve- og Administrationsfond; g) at der, naar et Pant maa overtages af Foreningen, skal i den første halvaarlige Termin, der indtræffer efter 12 Ugers Forløb efter Overtagelsen, saafremt Pantet ikke i Mellemtiden er solgt, inddrages og annulleres et Beløb af de af Foreningen udstedte Gjældsforskrivninger, der svarer til ¹/₃ af den paa Pantet hvilende Gjæld til Foreningen, og i enhver af de 2 første derpaa følgende halvaarlige Terminer et lignende Beløb, hvorhos Pantet skal stilles til offentlig Auktion inden Udløbet af et Aar efter Overtagelsen og, forsaavidt det ikke sælges, efter de nævnte 3 Terminer kun maa opføres i Foreningens Bøger som et Aktiv for Reserve- og Administrationsfonden med et Beløb, der ikke overstiger det høieste ved Auktionen gjorte Bud; h) at der ved Foreningen ansættes 2 Revisorer, af hvilke Indenrigsministeren udnævner den ene og stadfæster Valget af den anden, at Reglementet for Revisionen fastsættes af Indenrigsministeren, og at Bestyrelsen er pligtig til aarlig at offentliggjøre et fuldstændigt Regnskab for Foreningen og hvert Fjerdingaar at indsende Regnskabsextrakt til Indenrigsministeren; i) at Bestyrelsen er pligtig til at meddele Indenrigsministeren alle de Oplysninger angaaende Foreningens Forhold, der af ham maatte blive forlangte, samt at den nævnte Minister til enhver Tid paa Foreningens Be-

løsning kan lade foretage Undersøgelse af samtlige de den 17 Marts.
vedrørende Forhold; k) at ingen Forandring kan vedtages Nr. 31.
i Statuterne uden paa den i disse foreskrevne Maade og med Indenrigsministerens Samtykke.

§ 2. Skulde Kreditforeningens Bestyrelse efter Indenrigsministerens Skjøn væsentlig forringe den Kreditorerne tilkommende Sikkerhed, og har den ikke inden Udløbet af en den forelagt Frist foranstaltet det Fornødne til Manglernes Afhjælpning, skal Indenrigsministeren være berettiget til at standse Foreningens Virksomhed eller efter Omstændighederne foranledige dens Bo taget under Skiftebehandling.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Befordringsregulativ for Hæren. (Krigsministeriet). 20 Marts.

A. Bestemmelser for Enkeltreisende.

1. Naar enkeltreisende Militærpersoner skulle have fri Befordring, skulle de i det Følgende indeholdte Regler følges ved Reiser indenfor Landets Grændser, saafremt Krigsministeriet ikke træffer anden Bestemmelse.

2. Hvor Reisen kan tilbagelægges paa Jernbane eller med Dampskib, tilkommer der de Reisende følgende Pladser:

Officerer af Generalsklassen eller Oberstklassen og Ligestillede:

1ste Klasse paa Jernbane eller
1ste Kahytsplads paa Dampskib.

Officerer af Kapitainsklassen eller Lieutenantsklassen og Ligestillede samt Stabssergenter og Ligestillede:

2den Klasse paa Jernbane eller
1ste Kahytsplads paa Dampskib.

Oversergenter, Sergenter, Korporaler og Ligestillede:

3die Klasse paa Jernbane eller
2den Kahytsplads paa Dampskib.

20 Marts. Underkorporaler, Menige og Ligestillede:
3die Klasse paa Jernbane eller
Dæksplads paa Dampskib.

Dog skulle Berebne af Underklasserne — ogsaa beredn Stabssergenter og Ligestillede — naar de medføre dere Tjenestehest, tilbagelægge Reisen tilhest, selv hvor Jernban befordring vilde kunne benyttes, medmindre den ved kommende Generalkommando paa Grund af særlige Om stændigheder tillader, at Mand og Hest befordres pa Jernbane.

Officerer af Generalsklassen have Ret til ved Reiser pa Dampskibe at benytte Separatkahyt.

Paa Dampskibe, hvor der kun haves 1 Kahytsplads skulle Oversergenter, Sergenter, Korporaler og Ligestillede Maanederne Oktober til og med Marts have Ret til a benytte denne; paa Dampskibe, der have mere end 1 Ka hytsplads, skulle i samme Tidsrum alle de, der ellers ku ere berettigede til Dæksplads, kunne benytte den lavest Kahytsplads.

3. Paa de Strækninger af Reisen tillands, hvor Jern-banebefordring ikke kan benyttes, tilstaas der Officerer og Ligestillede samt Stabssergenter og Ligestillede tospændig Extravogn eller anden Leievogn til den Vedkommende egen og hans Bagages Befordring; dog skulle Officerer a Kapitainsklassen eller Lieutenantsklassen og Ligestillede samt Stabssergenter og Ligestillede benytte Plads paa Diligence, paa Dagvogn eller paa anden Post- eller Lokalvogn med Enkeltpladser. Kun i saadanne Undtagelsestilfælde, hvor det maa antages, at den Reisende ikke overalt paa den forestaaende Reise vil kunne enten benytte offentlige Befordringsmidler eller for rimelig Betaling faa Vognbefordring ved Leie, skal der kunne udstedes et Befordringspas, der giver ham Adgang til, hvor det er nødvendigt, at erholde Vognbefordring i Henhold til de gjæl-

lende Forordninger ved Henvendelse til de civile Myndig- 20 Marts.
heder.

Oversergenter, Sergenter, Korporaler og Ligestillede, lige-
om Underkorporaler, Menige og Ligestillede ere derimod
aa fornævnte Strækninger henviste til at marchere, og
jælder dette ligeledes beredne Stabssergenter og Ligestillede,
naar de paa Reisen medføre deres Tjenestehest. Dog skulle
edkommende Afdelinger, Stabe m. Fl. være berettigede til,
naar Omstændighederne tale derfor, at lade Oversergenter,
Sergenter, Korporaler og Ligestillede benytte Diligence eller
ignende Befordring, naar de uden Kommando befales fra
t Sted til et andet, mellem hvilke der ikke er Jernbane-
ller Dampskibsforbindelse.

4. Naar der benyttes alminbelig Vognbefordring —
Extravogn eller anden leiet eller rekvireret Vogn —, be-
tagtes kun aaben Vogn som tilstaaet. Dog skulle Offi-
cerer af Generalsklassen eller Oberstsklassen og Ligestillede
unne leie lukket Vogn i Stedet for aaben, og denne Ret
kulle ogsaa andre Officerer og Ligestillede samt Stabs-
rgenter og Ligestillede have i Maanederne Oktober til og
ed Marts.

5. Med Ret til fri Befordring følger Retten til at faa
et Reisegods, som medføres, befordret for Statskassens
Regning, dog som Maximum (naar det Gods medregnes,
om paa de offentlige Befordringsmidler modtages til Be-
ordring uden Betaling for Overvægt) Følgende:

For Officerer af Generalsklassen eller Oberstsklassen og
Ligestillede 200 Pd., for Officerer af Kapitainsklassen og
Ligestillede 100 Pd., for Officerer af Lieutenantsklassen
og Ligestillede 75 Pd., for Underofficerer af Sergentsklassen
og Ligestillede 50 Pd., for Korporaler, Underkorporaler,
Menige og Ligestillede kun reglementeret Oppakning.

Naar Officerer og Ligestillede eller Underofficerer af
Sergentsklassen og Ligestillede enten flytte til en anden

20 Marts. Garnison, eller afgaa til midlertidig Tjeneste i en ande Garnison for længere Tid end 30 Døgn, eller vende tilbag fra saadan længere Bortkommando, skulle de desude kunne forsende for Statskassens Regning som Fragtgod paa Jernbane og Dampskib Gods indtil følgende Vægt:

Officerer af Generalsklassen eller Oberstklassen og Lig stillede: 900 Pund.

Officerer af Kapitainsklassen eller Lieutenantsklassen o Ligestillede: 600 Pund.

Underofficerer af Sergentsklassen og Ligestillede: 400 Pun

6. Transport ved Endestationerne, eller underveis melle de forskjellige Beforderingsmidler, eller mellem disse og Hot eller Bolig, af det Reisegods, der i Henhold til Punkt kan medføres frit og ikke henhører til, hvad den Ved kommende selv skal bære paa Marche, skal ligeledes kunn ske for Statskassens Regning.

Officerer og Ligestillede samt Stabssergenter og Ligestille skulle til Reisegodsets Transport, og da tillige til egen Be fordring, kunne benytte Droske, Omnibus eller lignend offentlig Vogn.

7. Medfører en Officer eller Ligestillet sin militære ell civile Oppasser, skal han kunne medtage ham paa den Vog eller det andet Beforderingsmiddel, han selv benytter, se om dette ikke henhører til dem, der efter de foranstaaend Regler ere normerede for Menige.

8. Naar en Officer eller Ligestillet skal medføre He (eller flere Heste, dersom han dermed er reglementeret), ska der til sammes Befordring til Bestemmelsesstedet, ligeso ogsaa til Befordring af medfølgende Hestepasser, Ride ekvipage m. v., kunne for Statskassens Regning benytte Jernbane (Godstog, saafremt ikke Forholdene føre det me sig, at de skulle fremføres hurtigst muligt) og Dampskib.

Officerer af Generalsklassen eller Oberstklassen og Lig stillede skulle, naar de medføre egen Vogn, have Ret til a

ide den transportere for Statskassens Regning paa Jern- 20 Marts.
ne (Godstog, saafremt ikke Forholdene føre det med sig,
t de skulle fremføres hurtigst muligt) og Dampskib og
ulle kunne leie Forspandsheste (Tospand) i Stedet for at
nytte anden bespændt Vogn.

9. Bro- og Bompenge saavel som Havne- og Drager-
enge afholdes, hvor de skulle erlægges, for Statskassens
egning, ligesom ogsaa Indskrivningspenge paa Dampskib
g de i Taxten for Extrapost indbefattede Tilsigelses- og
rikkepenge til Postillonerne. Andre Drikkepenge og Smaa-
dgifter afholdes ikke af Statskassen.

Færgepenge erlægges ikke paa Tjenestereiser. Forlanges
r paa Færgestederne Kvittering for Overfarten, skal saadan
ves.

10. Hvor der, under Iagttagelse af Forskrifterne i de
regaaende Punkter, er Valg mellem forskjellige Beforbrings-
idler, skal Valget træffes saaledes, at derved foranlediges
en mindste Udgift for Hæren, og bliver der ved saadan
eilighed ogsaa at tage Hensyn til direkte Indskrivning for
jennemgaaende Beforbring med Jernbanetog og Damp-
kibe samt til Moderation i Betalingen for Returbeforbring.
Det samme gjælder Valget mellem forskjellige Reiseruter,
g skulle ved Beregningen alle Udgifter tages med i Be-
ragtning, altsaa ogsaa hvad der bliver at udrede i Dag-
enge; dog skal den Vedkommende kunne undlade at tage
Hensyn til den Rabat i Betalingen, som maatte være ind-
ommet Krigsbestyrelsen ved Militærpersoners Benyttelse af
visse offentlige Beforbringsmidler.

Endvidere skal den nævnte almindelige Regel lide føl-
gende Indskrænkninger.

a. Af Hensyn til Bekostningen alene skal ingen Rute
vælges, der medfører Benyttelsen af Nattog paa Jern-
bane eller nødvendiggjør anden Reise tillands om
Natten eller natlig Marche.

20 Marts. b. Officerer af Generalsklassen eller Oberstsklassen Ligestillede skulle, forsaavidt ikke tjenstlige Hensyn bestemme eller begrændse Valget mellem Jernbane- Dampskibsruter, for dem selv og det dem ledsage Personale, kunne vælge frit mellem Ruterne og, at afvente Afgangstiderne, kunne gjøre Ophold, en overnatte, underveis.

11. Ansvaret for Valget af Reiserute og Befordrin midler bærer den Reisende selv, naar han er Officer el Ligestillet, forsaavidt ikke bestemt Forskrift er ham med Personer af Underklasserne modtage Bestemmelser Reisen — i Reglen skriftlig — af deres Foresatte.

12. Naar det kan forenes med modtagne Ordrer tjenstlige Hensyn, deriblandt med Hensynet til den gaaende Tid, skal det ikke være Nogen, der selv har Val af Reiserute, forment at vælge en bekosteligere Rute hjemlet ved de foregaaende Bestemmelser, og ligeledes den Reisende kunne benytte bekosteligere Befordringsmid end de normerede; men han afholder da selv de derved anledigede Merudgifter.

B. Bestemmelser for Kommandoer.

13. Naar en Troppeafdeling eller en Del af en saada skifter Sted, er den, naar ikke anden Bestemmelse er given henvist til at marchere, dog at der, naar Krigsministeri ikke har bestemt anderledes for det givne Tilfælde, tilstaa samme de fornødne Befordringsmidler for følgende Per- soner, forsaavidt de medfølge og ikke paa Marchen ere be- redne, og for følgende Bagage:

Afdelingsintendanten, hans Skrivere, Pengekasse og Arkiv.

Afdelingens Læger og Dyrlæger samt Underlæger, Under- dyrlæger og Kantinesoldater, med Medicinkasser.

Skriveren ved Afdelingsstaben, Hestepasserne ved Staben 20 Marts.
dennes Arkiv.

Afdelingens Haandværkere og disses Medhjælpere, med
ærktøikasser.

De fornævnte Personers Bagage og Oppakning samt
suden Officerernes og Stabssergenternes Personbagage.

Hvad der skal medføres af Forpleiningsredskaber, Musik-
strumenter eller andre Depot- og Tjenestesager samt For-
:iningsgjenstande, forsaavidt de paagjældende Sager ikke
er almindelige Regler skulle bæres af Manden eller med-
res paa Hesten.

Ved de beredne Afdelinger endvidere andre Personer, som
e ere beredne, saasom Ambulancesoldater, med deres
agage.

14. Naar en Regimentsstab eller anden overordnet
tab skifter Sted, tilstaas der samme de fornødne Befor-
ingsmidler for samtlige de Personer, som ikke skulle til-
gelægge Veien tilhest, samt for Stabens Arkiv og øvrige
agage.

15. Hvor der til Personbagagen er reglementeret visse
:ufferter eller desl., kan der medføres, hvad der i samme
nder Plads.

I andet Tilfælde følges Bestemmelserne i Trainregle-
entet.

16. Foruden hvad der er normeret ved Punkt 13 til-
laas der en Afdeling de fornødne Befordringsmidler for
den Kvartergjørende, hver Gang en saadan sendes forud,
og for hans Ledsagere.

Ogsaa mindre Kommandoer kan der tilstaas Befordring
for den Kvartergjørende med Ledsagelse, naar Kommandoet
udgjør en taktisk Underafdeling eller bestaar af mindst
200 Mand.

Beredne Kommandoer tilstaas der ikke almindelig Vogn-
befordring for Kvartergjørende med Ledsagelse.

20 Marts. **17.** Dersom Afdelingen, naar den modtager Marcheordren, ikke tillige modtager Generalkommandoens Bestemmelse for, hvilke Transportmidler der skulle benyttes paa Marchen, indsender den betimeligt til samme en Rekvisition paa manglende Befordringsmidler, ved hvilken Leilighed alle de Oplysninger skulle meddeles, som ere nødvendige til Bedømmelse af, hvad der vil behøves stillet til Raadighed.

18. Generalkommandoen træffer derefter Bestemmelse om, hvorvidt Rekvisitionen helt eller delvis skal opfyldes ved Transportmidler, som staa til sammes Raadighed, og udsteder i saa Henseende de fornødne Ordrer.

Hvorvidt de endnu fornødne Befordringsmidler skulle tilveiebringes i Henhold til Forordningen af 26de Juni 1844 eller paa anden Maade, afgjør Generalkommandointendanturen, under Iagttagelse af de gjældende Bestemmelser eller modtagne Instruktioner, naar den har modtaget Generalkommandoens Befaling til at foranstalte det Fornødne. Intendanturen tilstiller dernæst Afdelingen de fornødne Bestemmelser for det marcherende Kommando om Befordringsmidlernes Tilveiebringelse.

19. I følgende Tilfælde skal der kunne tilstaas det hele Kommando — endog en hel Afdeling — Dampskibs- og Jernbanebefordring (eventuelt Extratog).

a. Naar derved under Hensyn til alle Forhold vil faas den mindste Udgift for Hæren.

b. Naar Generalkommandoen, selv om Bekostningen derved forøges, anser saadan Befordring for nødvendig.

c. Naar for mindre Kommandoers Vedkommende Generalkommandoens Stabschef efter Raadslagning med Generalkommandointendanten finder det hensigtsmæssigt, at saadan Befordring benyttes.

20. Kommandoer fritages for Erlæggelse af Færge-, Bro- og Bompenge. Forlanges der paa Færgestederne Kvittering for Overfarten, skal saadan gives. 20 Marts.

21. Indtræffer der under Marchen Nødvendighed for Transport af Syge, og denne ikke kan bestrides ved de Transportmidler, Kommandoet medfører, kan Føreren leie eller om fornødent rekvirere de nødvendige Vogne.

22. Hvor Forholdene tillade at indskrænke Antallet af Vogne til mindre, end hvad der er tilstaaet, skal dette ske.

23. Ved Benyttelse af Extratog paa Jernbane blive Bestemmelserne for Troppers og Materiels Befordring paa Jernbaner at følge, og disse Bestemmelser skulle ogsaa tjene til Veiledning ved Benyttelsen af almindelige Jernbanetog, forsaavidt det lader sig forene med Jernbanernes Regulativer for disse Togs Benyttelse.

For Vognklasse paa Jernbane og Dampskibsplads gjælde for Kommandoer de samme Regler som for Enkeltreisende (jfr. Punkt 2); dog skal Førselsofficeren kunne træffe Bestemmelser om saadanne Afvigelser, som nødvendigt Hensyn til Ordens Overholdelse og til Pladsen kræver.

24. Skal en Afdeling skifte Garnison, træffes Bestemmelsen om de Transportmidler, der ved denne Leilighed skulle benyttes, altid af Krigsministeriet.

C. Forskjellige Bestemmelser.

25. Naar flere Personer skulle reise sammen uden at danne et Kommando, finde Bestemmelserne i Afsnit A. Anvendelse paa enhver af de Samreisende.

Skal en Officer eller Ligestillet reise sammen med Personer af Underklasserne, benytte disse de samme Slags Befordringsmidler om hine, dog at Bestemmelserne for Vognklasser og Dampskibspladser samt for Leie af lukket Vogn overholdes.

20 Marts. Benyttes almindelig Vognbefordring af Samreisende, ma Statsklassens Udgift dog saavidt muligt søges nedbragt ve fælles Benyttelse af Vognene. Den Ældste i Grad o Aldersorden blandt de Samreisende træffer i saa Henseend Bestemmelse, ligesom han træffer Valg af Reiserute og B forbringsmiddel, hvor saadant Valg skal træffes, og bær Ansvaret derfor.

Er det tvivlsomt, om de Samreisende skulle betragte som udgjørende et Kommando, afgjøres Tvivlen af Gen ralkommandoen.

26. En Officer af Generalsklassen eller Oberstsklasse eller Ligestillet, der reiser paa Jernbane sammen med Offi cerer eller Ligestillede af vedkommende Stab, skal være be rettiget til at medtage de Paagjældende, alle eller nogle a dem, i 1ste Vognklasse, selv om de ellers ikke ere berettiged til at benytte denne Vognklasse.

27. Tillade tjenstlige Hensyn eller andre Omstændig heder ikke at oppebie Tilstedebringelse af normeret Befor dringsmiddel, maa den Vedkommende nøies med e ringere.

28. Syge, der samlede afgaa til et Sygehus, og deres Ledsagere skulle, naar Generalkommandoen ikke bestemmer anderledes, altid med Hensyn til Befordring betragtes som Samreisende, der ikke udgjøre noget Kommando; og de samme skal gjælde de af et Sygehus Udskrevne, medens de samlede begive sig til deres Afdeling eller til det Sted, hvor de skulle forblive eller hvorfra de skulle dirigeres videre efter almindelige Regler.

29. Ved Sygetransporter skal der, forsaavidt Hensyn til de Syges Tilstand kræver det, af den Myndighed, der ordner Transporten, kunne træffes Bestemmelser, der for de Syge og deres Ledsagere afvige fra Regulativet med Hensyn til Reiserute, Transportmidler, Vognklasse og Dampskibs plads. Det Samme gjælder for enkeltreisende Syge, naar

vedkommende Læge erklærer Afvigelserne for nødvendige 20 Marts.
hele Reisen eller for nogen Del af samme.

Ligeledes skal der ved Transport af Arrestanter kunne dem og deres Ledsagere ske saadanne Afvigelser, som stændighederne paabyde.

30. Angaaende den Befordring m. v., der tilkommer nepligtige ved deres Hjemsendelse, og for hvilken Ud- en forskudsvis kan blive at afholde ved Afdelingen, for n at refunderes fra Udskrivningsvæsenet, henvises til en af 7de Mai 1870, i Forbindelse med Justitsministeriets ulære af 1ste Juni s. A.

Hjemsendes en kasseret Værnepligtig som Syg eller onvalescent, kan der, naar Lægen erklærer det nød- digt, tilstaas ham Befordring efter dette Regulativs Be- mmelser for enkeltreisende Syge, ogsaa hvor saadan Be- dring ikke tilkommer ham efter fornævnte Lov og ulære. Den derved foranledigede Merudgift udredes af ren.

31. Naar Befordring skal tilveiebringes ved Henvendelse de civile Myndigheder, skal paa Befordringspasset altid føres, i Henhold til hvilken Forordning Rekvisitionen skal Anvises der Befordring i Henhold til Forordningen af Juni 1844, skal paa Passet tilføies, at saadan Be- dring kun maa rekvireres, naar Befordring ikke paa edet kan leies indenfor en vis Betaling pr. Mil, hvilken taling Generalkommandointendanturen anfører efter de om fra Forpleiningskorpset modtagne Instruktioner.

32. Hvor offentlige Befordringsmidler benyttes, eller or Befordringsmidler leies (ved Extrapoststation eller hos rivate), erlægges, naar ikke anden Bestemmelse er modtagen i det paagjældende Tilfælde, Betalingen kontant, i hvilken nledning den vedkommende Afdeling kan udbetale passende orskud til den Reisende eller til Føreren for det afgaaende ommando.

20 Marts. **33.** Hvor Befordring af Amter og Sogne rekvireres benyttes i Henhold til Forordningen af 26de Juni 18 iagttages de i denne Forordning indeholdte Forskrif For Befordringen erlægges altsaa ikke kontant Betali men udstedes Kvittering.

34. Befordring maa kun anvises i Henhold til F ordningen af 9de Mai 1806 § 7, naar denne Forordni ved særlig Anordning er sat i Kraft med Hensyn til Kjørsl Saalænge dette ikke er skeet, vil derfor ei heller Befordr kunne rekvireres ydet af Kjøbstæderne.

35. Ved Vaabenstabe eller andre Stabe, som ikke h høre under nogen Generalkommando, er den vedkomme Chef berettiget til at træffe de Bestemmelser for Stab Personale, som ellers efter Regulativet træffes af Gener kommandoen. Samme Myndighed tilkommer Artilleriet Enkeltreisende, eller Kommandoer af Artilleriets tekniske belinger. Om Udstedelse af Befordringspas sker H vendelse til Generalkommandointendanturen.

36. Naar Bestemmelserne i Trainreglementet komme Anvendelse, ville nærværende Regulativs Bestemmelser være at følge, forsaavidt de ikke komme i Modstrid bemeldte Reglement.

Under Felt- eller Kantonnementsforhold undergaa de Regulativs Bestemmelser saadanne Ændringer, som grundes ved Oprettelsen af særlige Myndigheder, Tilste værelsen af Vognparker eller ved andre særlige Forhold ved Nødvendigheden af at indskrænke Kjørslerne efter O stændighederne. Den, der udsteder Reise- eller Marcheordr afgjør, forsaavidt ikke Bestemmelse er modtagen fra eller s indhentes hos en høiere Myndighed, om Befordring er n vendig, og kan, naar tjenstlige Hensyn begrunde det, p byde Ændringer som foranført, endog paalægge de V kommende at tilbagelægge Veien tilfods eller tilhest, h dette Regulativ ellers hjemler Vognbefordring.

37. Naar en Reise foretages for et andet Ministeriums 20 Marts.
[R]egning end Krigsministeriets, saasom i Anledning af Ses-
[sio]ners Afholdelse, følges de i dette Regulativ givne Be-
[ste]mmelser kun, forsaavidt de ikke komme i Strid med det
[ved]kommende Ministeriums Anordninger, idet disse blive at
[ef]terkomme.

38. De særlige Bestemmelser og Regler, som gjælde for
[Be]fordring af det Personale, der af Generalstaben udsendes
[til] topografiske Opmaalingsarbeider, forblive fremdeles i
[Kr]aft.

39. Dette Regulativ træder i Kraft fra den 1 April
[d.] A., idet samtidigt Regulativet af 29 Juni 1863 for Fri-
[be]fordringer hæves.

[B]ekjendtgjørelse om Fritagelse for Seilskibe, der [er] danſk Eiendom, for at erlægge Havneafgift i [Kj]øbenhavns Havn.

23 Marts. Nr. 36.

Indenrigsministeriet har under Dags Dato fastsat:

Den Seilskibe, der ere dansk Eiendom og gaa i Fart
[m]ellem Kjøbenhavn og Steder i Toldterritoriet — deri
[ik]ke indbefattet Færøerne, Island, Grønland og de dansk-
[ve]stindiske Øer —, ved Indenrigsministeriets Resolution af
[1]9 Marts 1879 for Tidsrummet fra 1 April 1879 til
[3]1 Marts 1882 indrømmede Fritagelse for at erlægge den
[ve]d Lov af 31 Marts 1864 paabudne Havneafgift i Kjøben-
[h]avns Havn vedbliver at være gjældende indtil videre.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

[B]ekjendtgjørelse om Fritagelse for Seilskibe, der [e]re dansk Eiendom, for at erlægge Afgift for Pas-[sa]ge igjennem Knippelsbro.

23 Marts. Nr. 37.

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunder-
[d]anigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen
[u]nder Dags Dato allernaadigst at bifalde, at

23 Marts. den Seilskibe, der ere dansk Eiendom, og gaa i
Nr. 37. mellem Kjøbenhavn og Steder i Toldterritoriet — i
øerne, Island, Grønland og de dansk-vestindiske Øer
deri indbefattede —, ved allerhøieste Resolution
29 Marts 1879 for Tidsrummet fra 1 April 1879
31 Marts 1882 indrømmede Fritagelse for at erlægge
ved allerhøieste Resolution af 30 Oktober 1816 paabu
Afgift for Skibes Passage gjennem Knippelsbro vedbl
at være gjældende indtil videre.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

31 Marts. **Lov om Bemyndigelse til Udbetaling af en G**
Nr. 38. **gjørelse ved Udførselen af Spiritus, svarende til**
ved Indførselen af Spiritus fra Udlandet erla
Told. (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsda
har vedtaget og Vi ved vort Samtykke stadfæstet følge
Lov:

Ved Udførselen af renset Spiritus til Udlandet i Partier
og over en af Toldbestyrelsen fastsat Størrelse, bemyndi
denne til at udbetale Spiritusrensningsanstalter som U
førselsgodtgjørelse den af dem ved Indførselen af r
Spiritus til Rensning fra Udlandet erlagte Told, naar U
førselen af den rensede Spiritus sker inden Forløbet
1 Aar fra Indførselen, dog saaledes, at der kun kan giv
Godtgjørelse ved Udførselen for indtil 49/50 af det Indfør

Denne Bemyndigelse gjælder for et Tidsrum af 5 A
fra 1ste April 1882 at regne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

12 Mai. **Lov om Ophævelse af Helsingørs Færgelaug m. m.**
Nr. 56. Vi Christian den Niende, osv., G. v.; Rigsdage
har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet fø
gende Lov:

§ 1. Helsingørs Færgelaug ophæves fra den 1 Juli 1882 at regne. 12 Mai. Nr. 56.

§ 2. Hvert Medlem af Lauget, være sig Mand eller Kvinde, tilstaas der fra det fornævnte Tidspunkt at regne for Livstid under de for Pensioners Vedbliven i Almindelighed gjældendr Regler en Understøttelse af Statskassen af 500 Kr. aarligt. Enker efter de til Lauget hørende Mænd tilstaas der, saalænge de forblive i Enkestand, og iøvrigt under de sædvanlige Betingelser for almindelige Enkepensioners Vedvaren, hver 300 Kr. aarligt, forsaavidt Manden paa den Tid, Ægteskabet blev indgaaet, ikke var 50 Aar gammel. En Understøttelse af 100 Kr. aarligt tilstaas hver af de Færgekarle, som have tjent i Færgelauget i 20 Aar, saalænge de dertil ere trængende.

§ 3. Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe Bestemmelse om de Betingelser, som de, der ville befatte sig med Færgefarten paa de Steder, paa hvilke det helsingørske Færgelaug ifølge Anordningen for samme af 10 Mai 1836 hidtil har havt Eneret til Udøvelse af Færgefart, skulle underkaste sig, og i det Hele at ordne de herhen hørende Forhold.

§ 4. Overtrædelser af de Bestemmelser, som Indenrigsministeren træffer i Medhold af fornævnte § 3, straffes med Bøder indtil 100 Kr. Sager om deslige Overtrædelser blive at behandle som offentlige Politisager, og de idømte Bøder tilfalde Helsingørs Havnekasse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov af 24 Mai 1879. (Indenrigsministeriet.) 12 Mai. Nr. 57.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov af 24 Mai 1879 om midlertidige Forandringer i Lov

12 Mai. af 1 April 1871, indeholdende nogle Bestemmelser angaaende
Nr. 57. Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr, §§ 11 og 12 forlænges i 3 Aar indtil 12 September 1885.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

12 Mai.
Nr. 58.

Lov om Meddelelse af Concession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Horsens til Juelsminde.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Horsens til Juelsminde.

Banen skal have samme Sporvidde som de jydsk-fynske Statsbaner, med hvilke den vil være at sætte i Forbindelse. Den bygges som Lokomotivbane efter et lettere System og saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led over Veioverkjørsler ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i Reglen bortfalder.

Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe Overenskomst med Concessionshaveren paa Banen om Vilkaarene for dennes Tilslutning til Statsbanen og Medafbenyttelse af denne.

§ 2. Med Hensyn til Expropriationen til Banen kommer Loven af 10 Marts 1861 § 5, 1ste Led, til Anvendelse, hvorhos Regjeringen bemyndiges til at beslutte, at indtil Halvdelen af Erstatningen for de Grunde og Eiendomme, som for bestandig afgives til Jernbaneanlæget, udredes af Statskassen, uden at Lov af 26 Mai 1868 § 2 derved kommer til Anvendelse.

§ 3. De i Lov Nr. 72 af 23 Mai 1873 § 2, 1ste Stykke, §§ 4, 5 og 6 indeholdte Forskrifter skulle ogsaa komme til Anvendelse paa det i nærværende Lov omhandlede Baneanlæg. Forsaavidt der, for at tilveiebringe den for-

nødne Kapital til Baneanlæget, optages Laan mod Prioritet i dette, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udstedes for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir. 12 Mai. Nr. 58.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Hou Havn over Odder til et Punkt paa Statsbanen mellem Skanderborg og Aarhus.

12 Mai. Nr. 59.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Hou Havn over Odder til et Punkt paa Statsbanen mellem Skanderborg og Aarhus.

Banen skal have samme Sporvidde som de jydsk-fynske Statsbaner, med hvilke den vil være at sætte i Forbindelse. Den bygges som Locomotivbane efter et lettere System og saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led over Veioverkjørsler ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i Reglen bortfalder.

Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe Overenskomst med Koncessionshaveren paa Banen om Vilkaarene for dennes Tilslutning til Statsbanen og Medafbenyttelse af denne.

§ 2. Med Hensyn til Expropriationen til Banen kommer Loven af 10 Marts 1861 § 5, 1ste Led, til Anvendelse, hvorhos Regjeringen bemyndiges til at beslutte, at indtil Halvdelen af Erstatningen for de Grunde og Eiendomme, som for bestandig afgives til Jernbaneanlæget, udredes af Statskassen, uden at Lov af 26 Mai 1868 § 2 derved kommer til Anvendelse.

12 Mai. § 3. De i Lov Nr. 72 af 23 Mai 1873 § 2, 1ſte Styk
Nr. 59. §§ 4, 5 og 6 indeholdte Forſkrifter ſkulle ogſaa komme til Anvendelſe paa det i nærværende Lov omhandlede Bananlæg. Forſaavidt der, for at tilveiebringe den fornødne Kapital til Baneanlæget optages Laan mod Prioritet i dette, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udſtedes for deslige Laan, udfærdiges paa uſtemplet Papir og transporteres uden Brug af ſtemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende ſig have at rette.

12 Mai.
Nr. 63.

Lov angaaende Forandring i Lov af 28 Mai 1880 om Oprettelſe af tvende Kreditforeninger for Eiere af mindre Eiendomme paa Landet. (Indenrigsminiſteriet.)

Vi Chriſtian den Niende, oſv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke ſtadfæſtet følgende Lov:

§ 1. Den i Lov om Oprettelſe af tvende Kreditforeninger for Eiere af mindre Eiendomme paa Landet af 28 Mai 1880, § 4 b., faſtſatte høieſte Grændſe af 4,000 Kr. for Taxationsværdien af de Eiendomme, i hvilke Foreningerne kunne yde Laan, forhøies til 6,000 Kr.

§ 2. Ogſaa Eiere af Kjøbſtadjorder og af Huſe, opførte paa ſaadanne, kunne optages i de nævnte Foreninger, naar de paagjældende Eiendommes Taxationsværdi ikke overſtiger 6,000 Kr., og iøvrigt under de i ovennævnte Lov nærmere faſtſatte Betingelſer.

Hvorefter alle Vedkommende ſig have at rette.

22 Mai.
Nr. 72.

Bekjendtgjørelſe angaaende Indførſel fra Tydſkland hertil Landet af levende Hornkvæg, Faar og Geder. (Indenrigsminiſteriet.)

Indenrigsminiſteriets B. af 30 Juni f. A. angaaende Ophævelſe af den hidtil beſtaaende Adgang til undtagelſesvis

at erholde Dispensation fra det bestaaende Forbud mod Indførsel fra Tydskland hertil Landet af levende Hornkvæg, Faar og Geder bliver herved tilbagekaldt, og saadan Dispensation vil derfor for Fremtiden, ligesom tidligere, kunne forventes, naar særlige derfor talende Omstændigheder i det enkelte Tilfælde oplyses at være tilstede. Dispensationen, om hvilken der i hvert enkelt Tilfælde hertil maa indgives et af de fornødne Oplysninger om Kreaturernes Antal, Afsendelses- samt Bestemmelsessted ledsaget Andragende, vil dog kun kunne ventes med Hensyn til Indførsel af Kreaturer fra Hertugdømmerne Slesvig og Holsten og kun paa følgende Betingelser: 22 Mai. Nr. 72.

at Indførslen sker i Løbet af 3 Uger fra Tilladelsens Meddelelse,

at det godtgjøres, at Dyrene i de sidste 3 Uger før Indførslen have opholdt sig i bemeldte Hertugdømmer,

at Dyrene ved en umiddelbart efter deres Ankomst hertil Landet foretagen Dyrlægeundersøgelse befindes sunde,

at de derefter strax under Politiets Ledsagelse og uden at komme i Berøring med andre klovbærende Husdyr føres til Bestemmelsesstedet, hvor de i 3 Uger under Veterinærpolitiets Tilsyn blive at holde affondrede fra andre saadanne Husdyr og ikke maa frigives, forinden de ved en efter dette Tidsrum foretagen ny Dyrlægeundersøgelse ere befundne sunde, samt

at Dyrenes Eier udreder Omkostningerne saavel ved Politiets Tilsyn og Dyrlægeundersøgelserne m. v. som ved den Desinfektion, der skal finde Sted af de Jernbanevogne, der maatte være blevne benyttede til Dyrenes Transport.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse angaaende Benyttelsen af Stempelmærker til de i § 70 i Lov af 19 Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir ommeldte Testimonier

12 Juni. Nr. 80.

12 Juni. eller Examensvidnesbyrd. (Generaldirektoratet for
Nr. 80. Skattevæsenet.)

Det bringes herved til offentlig Kundskab, at Stemplingen af de i § 70 i Lov af 19 Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir ommeldte Testimonier eller Examensvidnesbyrd kan foretages af Udstederne af disse Vidnesbyrd ved Paaklæbning af Stempelmærker, selv om de ikke høre til de i den nævnte Lovs § 12, 1ste Stykke, ommeldte Embedsmænd, imod at det iagttages, at Kassationen af Stempelmærkerne foretages inden 3 Uger efter Dokumentets Udstedelse derved, at Udstederen under Angivelse af Kassationens Dato skriver sit Navn tvers over hvert Stempelmærke for sig og tildels ud paa selve Dokumentet.

14 Juni. **Bekjendtgjørelse om de efter Bekjendtgjørelse af**
Nr. 83. **14 September 1867 til danske Skibes Registrering anordnede Registreringsdistrikter og Registreringskontorer.** (Generaldirectoratet for Skattevæsenet.)

I Fortsættelse af Generaldirectoratets B. 14 September 1867 bringes herved til alminbelig Kundskab, at der til forskjellige Tider siden bemeldte Bekjendtgjørelse ere oprettede følgende Registreringsdistrikter.

Færøerne.

Skibsregistrerings-distrikt
Nr. 43: omfattende samtlige Øer.
Registreringskontor: Landfogedkontoret i Thorshavn.

Island

i Henhold til Forordningen af 25 Juni 1869.

Skibsregi-
streringsdistrikt

14 Juni.
Nr. 83.

" 44: Reykjavik med Gullbringu, Kjos, Borgarfjords, Arnes, Rangarvalla og Vester Skaptafells Sysseler.
Registreringskontor: Byfogedkontoret i Reykjavik.

" 45: Vestmanna.
Registreringskontor: Vestmanna Sysselmandskontor.

" 46: Stykkisholm med Myra, Snæfellsnæs og Dala Sysseler samt af Bardastrands Syssel Geiradals, Reykhola, Gufudals, Mula og Flateyjur Reppe.
Registreringskontor: Snæfellsnes Sysselmandskontor.

" 47: Isafjord med Isafjord og Stranda Sysseler samt af Bardastrands Syssel Bardastrandar, Raudasands, Talknafjardar, Dala og Sudurfjardar Reppe.
Registreringskontor: Isafjord Sysselmandskontor.

" 48: Akureyri med Hunavatns, Skagafjords, Øfjords og Thinge Sysseler.
Registreringskontor: Øfjord Sysselmandskontor.

" 49: Eskefjord med begge Mula Sysseler samt Øster Skaptafells Syssel.
Registreringskontor: Søndur Mula Sysselmandskontor.

De dansk-vestindiske Øer

i Henhold til Anordning af 8 September 1871.

Skibsregi-
streringsdistrikt

Nr. 50: Christianssted Tolddistrikt.

" 51: Frederikssted Tolddistrikt.

" 52: St. Thomas og St. Jan.

14 Juni. Nr. 83.

Paa de dansk-vestindiske Øer udføres Registreringen paa St. Croix af Toldkamrene i Christiansted og Frederiksted, ethvert for det samme underlagte Distrikts Vedkommende (de foretage ogsaa Maalingerne), samt paa St. Thomas og St. Jan af Toldkamret paa St. Thomas (Maalingerne der foretages af Havnemesteren).

Fra den 1 Oktober d. A. at regne oprettes der endvidere efternævnte ny Registreringsdistrikter i Kongeriget:

Skibsregistreringsdistrikt

Nr. 53: omfattende Nexø Tolddistrikt.
Registreringskontor: Toldkamret i Nexø.

„ 54: omfattende Kjerteminde Tolddistrikt.
Registreringskontor: Toldkamret i Kjerteminde.

„ 55: omfattende Esbjerg Tolddistrikt.
Registreringskontor: Toldkamret i Esbjerg.

Fra nævnte Tidspunkt udgaar saaledes: Nexø, Kjerteminde og Esbjerg (Hjerting) Tolddistrikter henholdsvis af Skibs-Registreringsdistrikterne Nr. 12, Nr. 21 og Nr. 36.

Hvilket herved bekjendtgjøres.

16 Juni. Nr. 86.

Anordning angaaende Forandringer i og Tillæg til de i Anordningen af 5 August 1871 angaaende Undervisningen i de lærde Skoler indeholdte Bestemmelser. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Vi ville allernaadigst have anordnet følgende Forandringer i og Tillæg til de i A. 5 August 1871 angaaende Undervisningen i de lærde Skoler indeholdte Bestemmelser:

1. Ved Optagelsesprøven til nederste Klasse fordres i Modersmaalet (§ 1 Nr. 1): dels Oplæsning af et Stykke

af en dansk Læsebog eller Forfatter i Forbindelse med Analyse, ved hvilken kræves sikkert Kjendskab til det vigtigste af Grammatiken, især til Ordklasserne, Ordenes Bøining og den enkelte Sætnings Dele, dels saavel en skriftlig, med antagelig Sikkerhed i Retskrivning og Skilletegnenes Brug nedskreven, Gjengivelse af et to Gange forelæst Stykke, som en ikke for let Diktatstil, hvilke to skriftlige Arbeider tillige bedømmes som Prøveskrift. 16 Juni. Nr. 86.

2. Ved samme Prøve begrændses Fordringerne i Historie (§ 1 Nr. 5) til Danmarks Historie, men i samme Udstrækning som opgives til 4de Klasses Hovedexamen.

3. Den Forberedelsesskole, der underkaster sig Tilsyn af Rektor for den lærde Skole, overholder Bestemmelsen i L. 1 April 1871 § 4 om den ugentlige Skoletid af 30 Timer til samtlige Fag og Øvelser, Sang og Gymnastik alene undtagne, og giver sine Disciple mindst 4 Timers ugentlig Gymnastikundervisning, kan Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet give den Ret, at dens Disciple fortrinsvis have Adgang til den lærde Skoles nederste Klasse.

4. Ved 4de Klasses Hovedexamen indskrænkes den mundtlige Prøve i Latin for Skolediscliplenes Vedkommende (§ 3 Nr. 4 og § 2 Nr. 3) til at omfatte et Udvalg af det i det sidste Aar læste Pensum, svarende mindst til en Bog af Cæsar eller en halv Bog af Livius, 30 Kapitler af Ciceros Taler og 500 Vers af Ovid.

5. I § 2 Nr. 5 udgaa Ordene: „hvor Undervisningen ophører ved Udgangen af 3die Klasse“.

6. I Arithmetik til 4de Klasses Hovedexamen (§ 3 Nr. 8 og § 2 Nr. 8) forbigaas følgende Afsnit: Forkortning af algebraiske rationale Brøker med Polynomier i Tæller og Nævner, Regning med komplexe Størrelser ($a + b\sqrt{-1}$), Kubikrodsuddragning og Kvadratrod af Polynomier, Ændring af dobbelt irrationale Størrelser, Annuiteter og Egenskaber ved hele Tal.

16 Juni. Nr. 86.

7. Naturhistorie (§ 2 Nr. 10) begrændses til det v… Anordning af 30 August 1881 for den almindelige F… beredelsesexamen foreskrevne Omfang.

8. Naturlære ved 4de Klasses Hovedexamen for d… mathematisk-naturvidenskabelige Afdeling (§ 2 Nr. 9) b… grændses til det ved sidstnævnte Anordning foreskrevne Omfa…

9. Til Afgangsexamen i Modersmaalet (§ 5 a 1) o… gives som læst 2 Komedier af Holberg, en Tragedie eller … større Digt af Oehlenschläger, flere Digte og prosaiske Styk… af bekjendte danske Forfattere (Wessel, Ewald, Baggese… Grundtvig, Heiberg, Hertz, Paludan-Müller, Winther osv. Literaturhistorien skal være gjennemgaaet i al Korthed m… udførligere Behandling af et enkelt (ældre) Afsnit. Forud… den skriftlige Prøve i Modersmaalet afholdes en mundtl… Prøve i Literaturhistorie.

10. I Oldnordisk (§ 5 a 1) omfatter Prøven for Sko… disciplenes Vedkommende kun det sidste Aars Pensum, i… under 50 Sider, medens Privatisterne blive at prøve i a… det Læste (mindst 100 Sider). Prøven i Oldnordisk be… dømmes sammen med Prøven i mundtlig Dansk ved e… Karakter.

11. Ved Udarbeidelsen af den franske Stil ved Afgangs-examen for den sproglig-historiske Afdeling (§ 5 b 3) kan benyttes en dansk-fransk Ordbog.

12. I 5te og 6te Klasse gjennemgaas i Historie (§ 4 a 5) kun Oldtidens og Danmarks (samt Norges og Sverrigs) Historie udførligere; Middelalderens og den nyere Tids Historie repeteres i det Omfang, hvori den læses til 4de Klasses Hovedexamen.

13. Det i Anordningens § 4 b 1 nævnte Pensum „70 Kapitler af Ciceros filosofiske eller rhetoriske Skrifter, 50 Kapitler af hans Taler“ forandres til „af ikke historisk Læsning saa meget som 120 Kapitler af Cicero, dog af forskjellige Stilarter“. Efter Ordene: „1 Bog af Livius og 1 Bog af

citus" tilføies „(i alt mindst saameget som 90 Sider i 16 Juni.
dvigs og Usfings Udgave af Livius)". Nr. 86.

14. Anordningens § 5 b 1 forandres saaledes: „I Latin Prøven dels skriftlig ved en Oversættelse fra Latin til nsk, dels mundtlig saavel, for Skolediscipleneg Vedkom- nde, i et Udvalg af det i de to sidste Skoleaar statarisk e, der maa omfatte mindst saa meget som 60 Kapitler Cicero (af forskjellige Stilarter), 1 Bog af Livius eller citus, (i alt mindst svarende til 45 Sider af den nævnte gave af Livius), 1 Bog af Virgil, 1 Bog af Horats' re samt 2 Bøger af hans Oder, som ved en Oversættelse ikke læst Prosa. De, som ere forberedte ved Privatunder- ning, have at opgive det hele statarisk læste Pensum til øve, saaledes som det er angivet i § 4 b 1, foruden at give et Pensum, som svarer til Minimum af det indtil gangen af 4de Klasse Læste (§ 2 Nr. 3).

15. I Naturlære ved Afgangsexamen for den sproglig- toriske Afdeling (§ 4 b 3) kræves det ved K. 30 August 81 for den almindelige Forberedelsesexamen foreskrevne nsum foruden Astronomi med en kort mathematisk Ind- dning.

16. I Anordningens § 5 c 1, 3die Punktum, tilføies: eller i let Brug af Koordinater". I 4de Punktum udgaa Ordene: „i hvilket sidste Fag et Spørgsmaal altid skal angaa malytisk Geometri".

17. I § 4 c 3 udgaa Ordene: „i Mineralogi i 5te Klasse".

18. I Gymnastik bliver der at give mindst 4 Timers ugentlig Undervisning.

19. For at en privat Skole kan erholde Dimissionsret fordres, foruden de i L. 1 April 1871 § 9 ommeldte Be- tingelser, yderligere: a) at Bestemmelsen i bemeldte Lovs § 4 om den ugentlige Skoletid af 30 Timer til samtlige Fag og Øvelser, Sang og Gymnastik alene undtagne, overholdes; b) at der gives mindst 4 Timers ugentlig Undervisning i

16 Juni. Gymnastik, og c) at Undervisningen i Gymnastik og Sa
Nr. 86. underkastes den samme Kontrol som Skolens øvrige Unde
visning.

20. Ved de lærde Privatskoler bliver af Ministeriet fre
tidig ligesom ved de offentlige lærde Skoler kun beskikket
Censor i hvert Fag (§ 6, 1ste Stykke); Valget af den and
Censor indstilles til Ministeriets Godkjendelse.

21. Bestemmelserne i § 9 og § 10 Slutningen træde
Kraft ved Afgangsexamen om Sommeren 1884; Bestemm
erne i §§ 2, 4, 10 første Punktum, 14, 15 og 20 v
Afgangsexamen om Sommeren 1883; de øvrige Beste
melser træde strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 Juni. **Anordning om de Regler, der blive at iagtta**
Nr. 87. **ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjens**
dygtighed og ved det udskrevne Mandskabs Fordeling
(Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Efter de O
af Vor Justitsminister derom allerunderdanigst foredragn
Omstændigheder ville Vi herved i Henhold til Lov o
Værnepligt af 6 Marts 1869 §§ 20 og 25 allernaadig
have fastsat følgende Regler, der blive at iagttage ved Be
dømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed o
ved det udskrevne Mandskabs Fordeling, hvilke Regler træd
istedetfor de i A. 16 August 1876 med dertil sig sluttend
senere Bestemmelser indeholdte.

1ste Kapitel.

De Regler, der af Sessionerne skulle iagttages
ved Bedømmelsen af det værnepligtige Mandskabs
Tjenstdygtighed.

§ 1. Enhver Værnepligtig, der fremstiller sig for Ses-
sionen til Bedømmelse og Behandling, er forpligtet til, om

orlanges, i Sessionens Overværelse at underkaste sig Under- 16 Juni.
søgelse af Sessionslægerne. Ved denne Undersøgelse maa Nr. 87.
en Værnepligtige være afført sine Klædningsstykker, med-
mindre Sessionen, navnlig naar den Paagjældendes Legems-
eil ere saa øiensynlige, at fuldstændig Afklædning findes
fornøden, tillader det Modsatte.

Ingen Lægeundersøgelse kan fordres foretagen ved kunstig
Belysning.

§ 2. Angives Nogen at være utjenstdygtig formedelst
Legemsfeil eller Svaghed, om hvis Tilstedeværelse Sessions-
lægerne ikke kunne have nogen begrundet Mening, og til
hvis Bedømmelse en længere Tid udfordres end den, Ses-
sionsforretningerne kunne tilstede, saasom: Sindssygdomme,
Mangel paa Fatteevne, Tab af Hukommelse, Ligfald, Krampe-
slag, habituel krampagtig Rysten, Mangel af Sandsers Brug,
Stammen, habituel stinkende Sved, bør saadan Angivelse,
saavidt muligt, godtgjøres efter Omstændighederne ved Things-
vidner, Lægeattester, Skolelærer- og Præsteattester i Forening,
forsaavidt Svagheden har yttret sig under den Paagjældendes
Skolegang eller Forberedelse til Konfirmation, Erklæringer
fra militære Myndigheder, Attester fra Overlægen ved en
Anstalt for Sindssyge eller fra Forstanderen for et Døv-
stumme- eller Blindeinstitut o. desl., idet Sessionen i ethvert
enkelt Tilfælde har at afgjøre, hvilken Beviskraft der kan
tillægges de fremkomne Vidnesbyrd.

Ogsaa udenfor disse Tilfælde skal Sessionen være be-
rettiget til at paalægge den Paagjældende ved Thingsvidne
eller paa anden hensigtsmæssig Maade at bevise visse an-
givne Sygdomstilfælde, hvis Tilstedeværelse eller Grad ikke
kan skjønnes af Sessionslægerne.

Sessionen skal derhos være bemyndiget til at beslutte, at
en Værnepligtig skal sættes under Distriktslægens Tilsyn og
i fornødent Fald indlægges paa et Sygehus for at erfare,
om et angivet, men ei tilstrækkelig oplyst Sygdomstilfælde

16 Juni. virkelig er tilstede og da i hvilken Grad. Ogsaa kan Se
Nr. 87. sionen, hvor Omstændighederne give Anledning dertil, a
spørge det øvrige tilstedeværende Mandskab, Lægdsmand
eller andre paalidelige Mænd om, hvad der maatte væ
dem bekjendt om den Paagjældendes Helbredstilstand. Fo
øvrigt kunne Lægeattester eller andre Beviisligheder ogs
udenfor de ovennævnte Tilfælde fremlægges for Session
for mulig at tjene til Veiledning for Sessionslægerne v
deres Bedømmelse, og for at det i alt Fald kan tilkjend
gives den Paagjældende, hvilke yderligere Beviser han h
at tilveiebringe.

§ 3. I Visitations- og i Expeditionsprotokollen (jfr. § 1
2det Stykke) indføres i Korthed, om den Undersøgte er fund
beheftet med Feil og Svagheder og da hvilke. Forsaavi
Feilene eller Svaghederne ere til Hinder for den Paa
gjældendes Udskrivning enten for stedse eller for Tiden, bø
saavidt muligt, Regulativets Ord og Udtryksmaade følges
men hvor dette ikke lader sig gjøre, henvises altid ved Bog
stav og Nummer til den Bestemmelse i Regulativet, hvor
under Feilen eller Svagheden er at henføre.

§ 4. Naar den Værnepligtige er undersøgt af Sessions-
lægerne, bedømmes hans Tjenstdygtighed af Sessionens samt
lige Medlemmer, til hvilken Ende Sessionen i fornødent Fal
kan forlange yderligere Oplysning af Sessionslægerne.

Viser der sig ved Bedømmelsen af en Værnepligtig e
bestemt Meningsforskjel mellem Sessionslægerne og Fleer-
tallet af Sessionens Medlemmer om, hvorvidt Paagjældend
er at ansee tjenstdygtig til den egentlige Krigstjeneste elle
ikke, vil han være at udskrive som tjenstdygtig; dog bø
den, som ved hver af 3 Sessioner har faaet Bedtegning
om, at han efter Sessionslægernes eller en af disses Skjøn
sandsynlig lider af en Sygdom, navnlig Bryst- eller Hjerte-
sygdom, bedømmes, som om Sygdommens Tilstedeværelse
var utvivlsom.

Sygdomme, der sandsynlig kunne helbredes inden Møde- 16 Juni.
dten, ere ikke til Hinder for, at Mandskabet paa Sessionen Nr. 87.
nses tjenstdygtigt.

Den, som udebliver fra Sessionen med lovligt Forfald, og for hvem der efter Sessionens Beslutning i Henhold til Værnepligtslovens § 21 trækkes Lod af Lægdsmanden eller et af Sessionens Medlemmer, antages at være tjenlig til den egentlige Krigstjeneste, forsaavidt der ikke foreligger Bevis for det Modsatte.

§ 5. I Henhold til Bedømmelsens Udfald bliver den vedkommende Værnepligtige af Lægdsrullen:

enten efter Værnepligtslovens § 18 at udslette af Rullen,
eller efter samme Lovs § 15, 1ste Stykke at afvise,
eller efter samme Lovs § 16 at forbigaa med Paalæg om at møde for næste Aars Session,
eller hans endelige Behandling efter samme Lovs § 17 at udsætte til Sessionen for det paafølgende Aar,
eller efter samme Lovs § 15, 2det Stykke foreløbig at behandle af Sessionen uden at udskrives,
eller endelig efter samme Lovs § 19 at udskrive til den egentlige Krigstjeneste eller som Militærarbeider.

Med Hensyn til de Værnepligtige af Sørullen, der i Henhold til Værnepligtslovens § 12 Post 4 fremstille sig for Sessionen til Bedømmelse, gaar denne kun ud paa, hvorvidt de som uskikkede til Krigstjenesten kunne udslettes af Rullen eller ikke.

§ 6. Den Værnepligtige, der skal udskrives til den egentlige Krigstjeneste, maa besidde tilstrækkelige aandelige Evner samt legemlig Kraft og Sundhed til at udholde de med saadan Tjeneste forbundne Anstrengelser, Besværligheder og Savn.

Sessionen giver Enhver, der findes tjenstdygtig til den egentlige Krigstjeneste, Vedtegning om den eller de Arter af

16 Juni. Krigstjeneste, hvortil han efter samtlige forhaandenværende
Nr. 87. Forhold skjønnes skikket (jvfr. Værnepligtslovens § 19).

Naar en Værnepligtig ønsker sig udskreven til den egentlige Krigstjeneste trods en forefunden Legemsfeil, der efter Sessionens Skjøn vilde gjøre ham uskikket dertil, skal der tages Hensyn til en saadan Begjæring, naar ikke den forefundne Feil er en afgjort Hindring for at udskrive ham.

Det Mandskab, der udskrives til den egentlige Krigstjeneste, skal have en Høide af 60 Tommer eller derover.

Det bliver at betegne som hørende til følgende Klasser:

1ste Klasse (E. K. 1). Mandskab til Søværnet.

Som skikket til Tjeneste ved Søværnet betegnes stærkt bygget Mandskab, der uden at være befarent beskjæftiger sig med Søfart eller Fiskeri eller er vant til at færdes paa Søen, eller som paa Grund af sin Livsstilling og tidligere Beskjæftigelse maa anses særlig skikket til Tjeneste paa Flaaden og ved Orlogsværftet, navnlig saadanne, der passe Maskiner, Fyrbødere, Kullempere og de Haandværkere, der befatte sig med Skibsbygning og Ekvipering (Skibstømmermænd, Seilmagere m. fl.).

2den Klasse (E. K. 2). Mandskab til Livgarden.

Som skikkede til Tjeneste ved Livgarden betegnes de smukkeste og anseligste Folk med en Høide af 67 Tommer og derover, forsaavidt de tillige ere stærkt byggede og kraftige.

3die Klasse (E. K. 3). Trænkonstabler og Ryttere.

Som skikket til saadan Tjeneste udvælges Mandskab, der er vant til at omgaas med Heste eller færdes til Hest, og om hvilket det med Sikkerhed kan skjønnes, at det har den fornødne Legemsstyrke:

a) Trænkonstabler, med en Høide af mindst 65, men ikke 67 Tommer;

b) Ryttere, med en Høide af mindst 63, men ikke 65 Tommer.

4de Klasse (E. K. 4). Konstabler og Ingeniører. 16 Juni.
a) Feltartilleriets Konstabler (Høide mindst 63, men ikke Nr. 87.
67 Tommer);
b) Fæstningsartilleriets Konstabler (Høide mindst 63 Tommer);
c) De tekniske Afdelingers Konstabler, og
d) Ingeniører.

Som skikkede til disse Vaaben betegnes stærkt bygget og kraftigt Mandskab.

5te Klasse (E. K. 5). Fodfolk.

Som tjenligt til Fodfolket maa ikke betegnes Mandskab, der ved Brystet eller Benene har Feil, som ere til Hinder for Løb og Marscher.

De som tjenlige til den egentlige Krigstjeneste befundne Værnepligtige med en Høide af mindst 62 Tommer, der ere vante til at omgaas med Heste, men dog ikke betegnes med E. K. 3, gives der Tillægsvedtegning om Tjenstdygtighed til Træn- og Hestepassertjenesten (H).

De som tjenlige til egentlig Krigstjeneste befundne Værnepligtige, der enten paa Grund af deres aandelige Udvikling eller Livsstilling (Barberer, Kontoirister, Handelskommisser, Farmaceuter eller Folk i lignende Stillinger), eller paa Grund af deres Haandværk (nemlig Snedkere, Tømrere, Sadelmagere og dermed nær beslægtede Haandværk) maae ansees fortrinsvis egnede til Tjeneste ved Sundhedstropperne, gives der Tillægsvedtegning om Dygtighed til denne Tjeneste (S).

Saafremt Nogen ikke er tjenlig til Fodfolket, men vel til en af de andre Arter af Krigstjeneste, bemærkes dette udtrykkeligt i Vedtegningen ved Tillægget „ikke E. K. 5" (f. Ex. E. K. 1, E. K. 4 b, ikke E. K. 5; E. K. 4 c, H, ikke E. K. 5). Denne Tillægsvedtegning kan ikke gives i Forbindelse med Vedtegningen E. K. 2, E. K. 4 a og d.

§ 7. Den Værnepligtige med en Høide af mindst 59 Tommer, som ikke ansees anvendelig til egentlig Krigstjeneste,

16 Juni. men dog ikke skjønnes at have saadanne Legemsfeil el-
Nr. 87. Svagheder, der gjøre ham for stedse uskikket til al Krig-
tjeneste, bliver at udskrive som Militærarbeider.

Militærarbeiderne henføres til 2 Klasser, af hvilke M-
tegningen M. 1 gives Værnepligtige, der ikke have Legem-
feil eller Svagheder, der hindre dem i at kunne føl-
Afdelingen paa Marschen eller bære Oppakning, meden-
Vedtegningen M. 2 gives de øvrige Værnepligtige, der an-
tjenstdygtige som Militærarbeidere.

§ 8. De Værnepligtige, der enten have bestaaet Læ-
examen ved Kjøbenhavns Universitet eller som Lægestudere-
i mindst 2 Aar have gjort Tjeneste ved et af de større Ho-
taler i Kjøbenhavn, og de Værnepligtige, der have best-
Dyrlægeexamen ved den kongelige Veterinær- og Landbo-
skole, gives der, foruden Vedtegning om Tjenstdygtigh-
enten til den egentlige Krigstjeneste eller som Militærarbei-
tillige Vedtegning om Tjenstdygtighed henholdsvis som Un-
læger (L) og som Underdyrlæger (D. L.).

§ 9. De som Militærarbeidere med Vedtegning M.
udskrevne Værnepligtige, som have godtgjort at være i
siddelse af almindelige Kundskaber — særlig i Regning
Retskrivning — ved at have bestaaet en offentlig Prø-
enten ved en offentlig Undervisningsanstalt (f. Ex. Adgang-
prøven til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen,
Afgangsexamen ved en Realskole, Skolelærerexamen) eller ved
en privat Undervisningsanstalt, hvor Prøverne antages at
give lignende Sikkerhed som de fornævnte Prøver for, at
Vedkommende har erhvervet sig saadanne Kundskaber, eller
som i mindst 3 Aar have havt Ansættelse paa et større
Handelskontor som Kontorister eller i en høiere Stilling,
gives der tillige Vedtegning om Tjenstdygtighed til For-
pleiningskorpset (F).

§ 10. Med Hensyn til de Værnepligtige, der ikke af
Sessionen kunne endelig behandles (udskrives eller som

16 Juni. Nr. 87.

…de til al Krigstjeneste udslettes af Rullen), bør Be-
…nelsen, forsaavidt den Paagjældende ikke hører til dem,
…re hjemsendte som for Tiden utjenstdygtige, udtrykkelig
…ud paa, om den Værnepligtige er egnet til, saafremt
…derom fremsætter Begjæring i Henhold til Værnepligts-
…s § 15, 2det Stykke, at blive foreløbigt behandlet uden
…skrives. Saadan foreløbig Behandling bør dog Ingen
…giives, som ikke er saaledes udviklet, at han kan skjønnes
… Skade for sin Helbred at kunne deeltage i det udskrevne
…skabs Øvelser.

…e vil være at give dem, der af Sessionen skjønnes
…e til foreløbig Behandling og som begjære saadan Be-
…ling, Bedtegning om den eller de Arter af Krigstjeneste,
…til de efter samtlige forhaandenværende Forhold antages
…ille blive skikkede, naar de opnaa fuldkommen Tjenst-
…ighed.

…e Værnepligtige, som have deltaget i den i Henhold til
…omhandlede Lovbestemmelse oprettede særskilte Lodtræk-
…, opføres paa en særskilt Lodtrækningsliste.

§ 11. Ved enhver Værnepligtig, der udskrives eller be-
…bles foreløbig efter Værnepligtslovens § 15, bliver der
…Veiledning ved Mandskabets Fordeling til de forskjellige
…rn, Vaaben eller Korps i Lægdsrullen og i Lodtrækings-
…erne at anføre saa betegnende som muligt Oplysning om
…ns Livsstilling eller hidtil havte Beskjæftigelse.

§ 12. Sessionen er (jvfr. § 2, 3die Post) berettiget til
…beslutte, at en Værnepligtig, der skal udskrives eller som
…udskreven, skal tages under Kur for Udskrivningsvæsenets
…egning og i fornødent Fald indlægges paa et Sygehus;
…en en saadan Foranstaltning bliver dog først at træffe,
…aar den Paagjældende har opnaaet den sædvanlige Ud-
…rivningsalder, og der er Anledning til at antage, at han
…lv enten ikke kan eller ikke vil sørge for sin Helbredelse.

I Reglen bliver Værnepligtiges Kur for Udskrivnings-

16 Juni. men dog ikke skjønnes at have saadanne Legemsfeil ell
Nr. 87. Svagheder, der gjøre ham for stedse uskikket til al Krig
tjeneste, bliver at udskrive som Militærarbeider.

Militærarbeiderne henføres til 2 Klasser, af hvilke Be
tegningen M. 1 gives Værnepligtige, der ikke have Legem
feil eller Svagheder, der hindre dem i at kunne føl
Afdelingen paa Marschen eller bære Oppakning, mede
Betegningen M. 2 gives de øvrige Værnepligtige, der ans
tjenstdygtige som Militærarbeidere.

§ 8. De Værnepligtige, der enten have bestaaet Læg
examen ved Kjøbenhavns Universitet eller som Lægestuderen
i mindst 2 Aar have gjort Tjeneste ved et af de større Hos
taler i Kjøbenhavn, og de Værnepligtige, der have bestaa
Dyrlægeexamen ved den kongelige Veterinær- og Landboh
skole, gives der, foruden Betegning om Tjenstdygtigh
enten til den egentlige Krigstjeneste eller som Militærarbeider
tillige Betegning om Tjenstdygtighed henholdsvis som Unde
læger (L) og som Underdyrlæger (D. L.).

§ 9. De som Militærarbeidere med Betegning M.
udskrevne Værnepligtige, som have godtgjort at være i B
siddelse af almindelige Kundskaber — særlig i Regning o
Retskrivning — ved at have bestaaet en offentlig Prøv
enten ved en offentlig Undervisningsanstalt (f. Ex. Afgan
prøven til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexam
Afgangsexamen ved en Realskole, Skolelærerexamen) eller
en privat Undervisningsanstalt, hvor Prøverne antages
give lignende Sikkerhed som de fornævnte Prøver for,
Vedkommende har erhvervet sig saadanne Kundskaber, ell
som i mindst 3 Aar have havt Ansættelse paa et st
Handelskontor som Kontorister eller i en høiere Stilli
gives der tillige Betegning om Tjenstdygtighed til F
pleiningskorpset (F).

§ 10. Med Hensyn til de Værnepligtige, der ikke
Sessionen kunne endelig behandles (udskrives eller s

skikkede til al Krigstjeneste udslettes af Rullen), bør Be- 16 Juni.
dømmelsen, forsaavidt den Paagjældende ikke hører til dem, Nr. 87.
der ere hjemsendte som för Tiden utjenstdygtige, udtrykkelig gaa ud paa, om den Værnepligtige er egnet til, saafremt han derom fremsætter Begjæring i Henhold til Værnepligtslovens § 15, 2det Stykke, at blive foreløbigt behandlet uden at udskrives. Saadan foreløbig Behandling bør dog Ingen undergives, som ikke er saaledes udviklet, at han kan skjønnes uden Skade for sin Helbred at kunne deeltage i det udskrevne Mandskabs Øvelser.

Der vil være at give dem, der af Sessionen skjønnes egnede til foreløbig Behandling og som begjære saaban Behandling, Vedtegning om den eller de Arter af Krigstjeneste, hvortil de efter samtlige forhaandenværende Forhold antages at ville blive skikkede, naar de opnaa fuldkommen Tjenstdygtighed.

De Værnepligtige, som have beltaget i den i Henhold til den omhandlede Lovbestemmelse oprettede særskilte Lodtrækning, opføres paa en særskilt Lodtrækningsliste.

§ 11. Ved enhver Værnepligtig, der udskrives eller behandles foreløbig efter Værnepligtslovens § 15, bliver der til Veiledning ved Mandskabets Fordeling til de forskjellige Værn, Vaaben eller Korps i Lægdsrullen og i Lodtrækningslisterne at anføre saa betegnende som muligt Oplysning om hans Livsstilling eller hidtil havte Beskjæftigelse.

§ 12. Sessionen er (jvfr. § 2, 3die Post) berettiget til at beslutte, at en Værnepligtig, der skal udskrives eller som er udskreven, skal tages under Kur for Udskrivningsvæsenets Regning og i fornødent Fald indlægges paa et Sygehus; men en saadan Foranstaltning bliver dog først at træffe, naar den Paagjældende har opnaaet den sædvanlige Udskrivningsalder, og der er Anledning til at antage, at han selv enten ikke kan eller ikke vil sørge for sin Helbredelse.

I Reglen bliver Værnepligtiges Kur for Udskrivnings-

16 Juni. væsenets Regning saaledes kun at anvende, hvor der
Nr. 87. Grund til at antage, at Sygdommen er forstilt eller fo
sætlig paadragen eller næret, eller den Paagjældendes Sti
ling og huslige Forhold ere af den Beskaffenhed, at ha
ikke selv kan sørge for sin Helbredelse, navnlig naar Syg
dommen er anset uhinderlig for Udskrivningen eller først paa
dragen, efterat denne har fundet Sted.

Er der Anledning til at antage, at den Paagjældend selv kan og vil sørge for sin Helbredelse, bør der af Ses sionen herom gives ham et udtrykkeligt Paalæg, saa at ha først, naar han ikke efterkommer dette, tages under Kur fo Udskrivningsvæsenets Regning.

Naar Sessionen ikke strax kan tage Bestemmelse, om e Værnepligtig skal tages under Kur for Udskrivningsvæsenet Regning, kan Udskrivningschefen tage Beslutning herom efte indhentede nærmere Oplysninger.

2det Kapitel.

De Regler, der af de militære Myndigheder skull iagttages ved Bedømmelsen af Mandskabet Tjenstdygtighed.

§ 13. Bedømmelsen foretages af anordnede Kassations kommissioner.

Efter de stedlige Forhold blive følgende særlige Regler a iagttage:

A. For Hærens Vedkommende.

I Kjøbenhavn bestaar Kassationskommissionen a Souskommandanten som Formand, det lægekyndig Medlem af Bestyrelsen for Garnisonssygehuset, Garni sonssygehusets Overlæger og den fungerende Læge ved den Troppeafdeling, hvortil den til Bedømmelse Frem stillede henhører. Er den Paagjældende som syg be-

handlet i Garnisonssygehuset, refererer den Læge, som har behandlet ham; har han ikke været indlagt i Sygehuset, refererer den paagjældende Troppeafdelings Læge. I første Tilfælde underskrives Kassationsattesten af Sygehuslægen, i sidste Tilfælde af Troppeafdelingens Læge. Den paategnes dernæst af Souskommandanten med den Bemærkning, at Kassationen er foretagen paa lovbefalet Maade, og meddeles derpaa den paagjældende Troppeafdeling. 16 Juni. Nr. 87.

I Garnisonssteder udenfor Kjøbenhavn bestaaer Kassationskommissionen af Kommandanten som Formand, Lægen ved Garnisonssygehuset og saavidt muligt 2 andre militære Læger. Findes der ikke saamange militære Læger i Garnisonen, erstattes de af civile Læger, der tilforordnes Kommissionen ved Amtmandens Foranstaltning paa derom skeet Henvendelse til denne fra Formandens Side. Med Hensyn til Fremstilling af den paagjældende Værnepligtige, Referatet om hans Tilstand, Kassationsattesternes Underskrift og Paategning samt deres Fremsendelse til den vedkommende Troppeafdeling iagttages de samme Regler som ovenfor ere angivne for Kjøbenhavns Garnison.

Naar en Værnepligtig fremstilles til Kassation blot paa Grund af, at han mangler det for vedkommende Tjenestegren foreskrevne Høidemaal, bliver Kassationskommissionen at sammensætte af Forstanderen for Rekrutskolen i Forbindelse med tvende andre dertil kommanderede Officerer. Kassationsattesten udfærdiges med samtlige Medlemmers Underskrift.

B. For Søværnets Vedkommende.

I Kjøbenhavn bestaar Kassationskommissionen af Kommandanten i Nyboder som Formand, Søværnets 2 Overlæger og Afdelingslægen i Nyboder, naar den Fremstillede sorterer under den nævnte Læge, eller Logis-

16 Juni. Nr. 87.

skibets Læge, naar Vedkommende fremstilles fra Logiskibet, eller Lægen ved Søværnets Kaserne, naar Pagjældende hører til Kasernens Mandskab, eller vekommende Læge ved Garnisonssygehuset i Kjøbenhavnaar den Paagjældende fremstilles derfra eller i længe Tid har henligget der. Er den Paagjældende som f behandlet i Sygehuset eller paa Logisskibet, referer henholdsvis Sygehuslægen eller Logisskibets Læge, mobsat Fald Afdelingens Læge. Den Læge, der ref rerer, underskriver Kassationsattesten, hvilken, efter være paategnet af Kommandanten i Nyboder, tilstill Orlogsværftet.

Med Hensyn til de befarne Værnepligtige, der ude for den Tid, de ere til Tjeneste, begjære sig fremstille for Kassationskommissionen for at blive udslettede Rullen, jvfr. § 5 sidste Stykke, forholdes paa sam Maade som med Hensyn til det i Sygehuset indlag Mandskab. Kassationsattesten bliver, naar den er ud færdiget og paategnet, af Kommandanten i Nybod umiddelbart at tilstille Justitsministeriet (Udskrivning væsenets Revision), forsaavidt Paagjældende henhør under Indkaldelse for vedkommende Aar, og altsaa i Besiddelse af Skyldbog og ikke af Søfartsbog, hvor imod Attesten, naar Paagjældende ikke er under Indkaldelse, tilstilles vedkommende Udskrivningschef.

Værnepligtige af Flaaden, der fra Orlogsskib er inblagte paa et af Landets Garnisonssygehuse udenfo Kjøbenhavn, behandles med Hensyn til Kassation pa samme Maade og efter samme Regler som Værnepligtig af Hæren, dog saaledes, at Lægen paa vedkommend Skib, hvis dette endnu maatte være tilstede, tilkalde som Medlem af Kassationskommissionen. Værnepligtig af Flaaden, der fra et Orlogsskib indlægges paa andr

Sygehuse, henvises med Hensyn til Kassation til Kassa- 16 Juni.
tionskommissionen i Kjøbenhavn. Nr. 87.

Samtlige Kassationskommissioners Medlemmer have overensstemmende med de almindelige Regler for Stemmegivningen at bedømme den Paagjældendes Tilstand. Kassationsprotokollen skal efter endt Forretning underskrives af hele Kassationskommissionen.

Naar i Krigstid eller under andre overordentlige Omstændigheder det Tilfælde skulde indtræffe, at Kassationskommissionerne ikke kunne sammensættes efter de ovenbestemte Regler, har vedkommende militære Ministerium at anordne, hvorledes i saa Fald skal forholdes; og bliver denne Ministeriets Bestemmelse udtrykkeligt at paaberaabe i enhver Kassationsattest, som udfærdiges af en saadan extraordinært sammensat Kommission.

§ 14. Som Hovedregel iagttages, at ingen Værnepligtig maa fremstilles til Kassation forinden han har været til Tjeneste i 3 Uger. Undtagelse herfra kan dog finde Sted, naar den Paagjældendes Helbredstilstand ikke er undersøgt ved Sessionen, naar Feilen er paadraget efter Undersøgelsen ved Sessionen, naar det ved Thingsvidne eller andet tilstrækkeligt Vidnesbyrd, som ikke har været fremlagt paa Sessionen, godtgjøres, at han lider af en af de i § 2 omhandlede Feil eller Svagheder i saadan Grad, at hans Kassation deraf maa være en Følge, naar han ved sit Møde ved Afdelingen lider af Syfilis, saavelsom naar han er beheftet med en Svaghed eller Legemsfeil, hvis Tilstedeværelse aabenbart gjør ham egnet til at fremstilles til Kassation.

Til fornøden Veiledning have Udskrivningscheferne stedse paa de Lister over Udskrevne, der tilstilles vedkommende militære Myndighed, nøiagtig ved Enhver især at anføre alle de uhinderlige Feil og Svagheder, hvormed den Paagjældende ved Sessionen er funden beheftet. Fremdeles anføres, naar Lægeundersøgelse ikke er foretagen ved

16 Juni. Sessionen, ligesom der tilføies Oplysning, forsaavidt de
Nr. 87. Paagjældende er udskrevet i Henhold til § 4, 2det Stykke.
Disse Lister blive til fornøden Efterretning at fremlægge
Kassationskommissionen.

§ 15. Kassationskommissionerne skulle følge de i Regulativet givne Bestemmelser.

Formedelst Mangel paa Fatteevne eller Tab af Hukommelse bør i Almindelighed ingen Værnepligtig kasseres, førend alle Prøver med ham have været anstillede i 3 à 6 Uger.

Naar en Værnepligtig ikke findes skikket til den Tjeneste, hvortil han er bleven indkaldt, men derimod findes egnet til anden Tjeneste ved samme Værn eller til Militærarbeidere, kan Kassationskommissionen give ham Vedtegning i Overensstemmelse hermed, hvorefter det indstilles til vedkommende militære Ministeriums Afgjørelse, til hvilken Tjeneste han fremtidig skal anvendes. Tjenesteforholdet med Hensyn til Mandskab, som saaledes anvendes til anden Tjeneste end den, hvortil det ifølge Betegnelsen paa Sessionen er anset skikket, bliver at bestemme, som om det paa Sessionen havde erholdt Vedtegning om Brugbarhed til den Tjenestegren, hvortil det efter den senere Bestemmelse anvendes.

§ 16. Kassationskommissionerne kunne efter Omstændighederne erklære en udskreven Værnepligtig enten for stedse eller for Tiden utjenstdygtig eller forandre den ham paa Sessionen givne Tjenstdygtighedsvedtegning.

En efter Værnepligtslovens § 15, 2det Stykke behandlet Værnepligtig kan Kassationskommissionen erklære for tjenstdygtig eller for stedse udygtig til al Krigstjeneste eller afvise.

Naar en i Sørullen optaget Værnepligtig bliver erklæret for Tiden utjenstdygtig, bør han tillige underrettes om, at de i Værnepligtslovens § 33 ommeldte Kundgjørelser angaaende Indkaldelse af befarent Mandskab fra næste Kalenderaar af ogsaa ville angaa ham, uden at den ham overgaaede Kassation medfører nogen Forandring i saa Henseende.

§ 17. I følgende Tilfælde maa en Mand ikke af Kas- 16 Juni.
ationskommissionen erklæres for stedse utjenstdygtig, uden Nr. 87.
ørst at have været inblagt paa et militært Sygehus til
Iagttagelse, for at Overbevisning om Beskaffenheden af
hans Tilstand kan erholdes:

1. naar den samme Legemsfeil eller Svaghed, for hvilken han fremstilles til Kassation, har været iagttagen paa 2 eller 3 Sessioner efter hinanden, og han først ved sit sidste Møde er erklæret for tjenstdygtig;
2. naar Feilen er af den Beskaffenhed, at den, ifald den var bleven iagttaget ved hans Møde paa Sessionen, vilde have bevirket, at hans endelige Behandling var bleven udsat, og
3. naar nogen Værnepligtig mistænkes for Forstillelse i Henseende til Feil og Svagheder eller sammes Grad.

§ 18. I følgende Tilfælde kan en Mand af Kassations-kommissionen erklæres for Tiden utjenstdygtig:

1. Reconvalescenter, til hvis fuldkomne Helbredelse efter Sandsynlighed vil udfordres en længere Tid end 6 Uger, samt saadanne Værnepligtige, som ved deres Møde befindes at lide af Syfilis, der ikke kan betragtes som umiddelbart smittende, men hvis fuldkomne Helbredelse antages at ville medtage længere Tid end 6 Uger. Naar en Værnepligtig hjemsendes som for Tiden utjenstdygtig, forbi han befindes at lide af Syfilis, gives der Hjemsendelsespasset Paategning herom.
2. Saadanne, med Hensyn til hvilke den anstillede Prøve og Lægeundersøgelse ikke har sat det udenfor al Tvivl, at de ere for stedse udygtige til den Tjeneste, hvortil de ere anvendte.

Endvidere kunne Saadanne, der enten paa Grund af Sygdom, eller egen Forseelse (saasom Rømning) eller forbi de have paadraget sig langvarig Fængsling, i mindst to

16 Juni. Maaneder ikke have kunnet deeltage i Mandskabets Øvelser,
Nr. 87. af Afdelingen hjemsendes som for Tiden utjenstdygtige.

§ 19. Naar en Værnepligtig erklæres for stedse utjenstdygtig, skal det altid i Kassationsattesten anføres, efter hvilken Bestemmelse i Regulativet den Paagjældende er bleven kasseret.

Naar Kassationskommissionen ved Forandringen af den en Mand paa Sessionen givne Tjenstdygtighedsvedtegning betegner ham som tjenlig til Militærarbeider, udtrykkes det i Attesten ved „for stedse utjenstdygtig til den egentlige Krigstjeneste, men tjenlig til Militærarbeider (M. 1, M. 2)“; i alle øvrige Tilfælde, i hvilke han ansees for stedse utjenstdygtig, betegnes dette i Attesten ved „for stedse utjenstdygtig til al Krigstjeneste.“

Attesterne skulle indeholde en Beretning om, hvorledes de Legemsfeil og Svagheder, hvormed den Paagjældende er behæftet, ere ved Undersøgelsen befundne, ligesom og om de Omstændigheder, der have foranlediget, at han er anseet utjenstdygtig; naar Sygdommen er paadragen (før Sessionen, imellem denne og Mødetiden eller i Tjenestetiden), samt saavidt muligt Oplysning om, hvorvidt den militære Tjeneste kan antages at have bevirket den Tilstand, der begrunder Kassationen. Ved Betegnelsen af Sygdomstilstanden bør Regulativets Ord og Udtryksmaade saavidt muligt følges.

§ 20. Om enhver Kassation har den paagjældende militære Myndighed strax at gjøre Anmeldelse til vedkommende Udskrivningschef ved at fremsende den originale Kassationsattest, hvilken derefter, forsaavidt den Paagjældende paany skal underkastes Bedømmelse af Sessionen, fremlægges for denne til Veiledning ved hans Behandling.

Gaar Kassationen ud paa, at den Paagjældende erklæres for stedse udygtig til egentlig Krigstjeneste, men tjenlig til Militærarbeider (M. 1, M. 2), bliver Attesten umiddelbart at tilstille Justitsministeriet (Udskrivningsvæsenets Revision).

---

16 Juni. Nr. 87.

3die Kapitel.

De Regler, som skulle iagttages ved Fordelingen af det udskrevne Mandskab.

§ 21. Værnepligtige, der ere betegnede tjenlige til to eller flere Tjenestegrene, tildeles fortrinsvis den, der er nævnt først.

§ 22. De Værnepligtige, der have Tillægsvedtegning „ikke E. K. 5“, blive forlods at tildele de Arter af Krigstjeneste, til hvilke de ifølge deres Vedtegninger ere skikkede.

§ 23. Med Hensyn til Fordelingen forholdes iøvrigt som følger:

1. Det Mandskab, der har erholdt Vedtegning E. K. 1, bliver fortrinsvis at tildele Søværnet, de lavere Nummere fremfor de høiere. Er der ikke udskrevet et tilstrækkeligt Antal af disse Værnepligtige til at fyldestgjøre Søværnets Krav, udtages det fornødne Mandskab af dem, der have Vedtegning E. K. 4 b eller c, dog at Artilleriets Krav forinden er fyldestgjort, de lavere Nummere fremfor de høiere. Forsaavidt Søværnet herefter endnu skulde mangle Mandskab, udtages det endvidere fornødne af de laveste Nummere blandt dem, der have erholdt Vedtegning E. K. 5.
2. Det Mandskab, der har erholdt Vedtegning E. K. 2, bliver fortrinsvis at tildele Livgarden, de lavere Nummere fremfor de høiere.

   Er der ikke udskrevet et tilstrækkeligt Antal til at fyldestgjøre Livgardens Krav, udtages det endvidere fornødne Mandskab af de laveste Nummere blandt dem, der have erholdt Vedtegning E. K. 4 b, c eller d og have den fornødne Høide, dog at Artilleriets og Ingeniørcorpsets Krav forinden ere fyldestgjorte. Forsaavidt Livgarden herefter endnu skulde mangle Mandskab, udtages det endvidere fornødne af de laveste Nummere

16 Juni. blandt dem, der have erholdt Betegning E. K. 5 og
Nr. 87. have den fornødne Højde.

3. Af det Mandskab, der har erholdt Betegning E. K. 3 a, udtages Trænkonstabler, de lavere Nummere fremfor de høiere; og af det Mandskab, der har erholdt Betegning E. K. 3 b, udtages Ryttere, de lavere Nummere fremfor de høiere. Forsaavidt der maatte mangle tilstrækkeligt Mandskab i nogen af denne Klasses Afdelinger til at tilfredsstille det paagjældende Vaabens Krav, kunne de gjensidigt suppleres af hinanden.

4. Det Mandskab, der har erholdt Betegning E. K. 4 a, tildeles Feltartilleriet, de lavere Nummere fremfor de høiere; det Mandskab, der har erholdt Betegning E. K. 4 b, tildeles Fæstningsartilleriet, de lavere Nummere fremfor de høiere; det Mandskab, der har erholdt Betegning E. K. 4 c, tildeles Artilleriets tekniske Afdelinger, og det Mandskab, der har erholdt Betegning E. K. 4 d, Ingeniørcorpset, ligeledes de lavere Nummere fremfor de høiere. Til hvert af disse Vaaben udtages forløbs de, der efter den dem iøvrigt givne Betegning om Livsstilling og tidligere Beskjæftigelse maa ansees fortrinsvis skikkede til Tjeneste i det paagjældende Vaaben.

Forsaavidt der skulde mangle Mandskab i nogen af denne Klasses Underafdelinger til at tilfredsstille det paagjældende Vaabens Krav, kunne de med tilbørligt Hensyn til de dem iøvrigt givne Betegninger gjensidigt supplere hinanden. Skulde der herefter endnu mangle Mandskab, udtages det endvidere fornødne af de laveste Nummere blandt dem, der have erholdt Betegning E. K. 5, dog først efterat Søværnets og Livgardens mulige Krav paa forøget Tilgang er fyldestgjort.

5. Af de Værnepligtige, der have erholdt Tillægsbetegning H eller S, udtages henholdsvis Mandskabet til Træn- og Hestepasserstjenesten, de høiere Nummere fremfor de

lavere, og Mandskabet til Sundhedstropperne, ligeledes de høiere Nummere fremfor de lavere. 16 Juni. Nr. 87.

6. Af de Værnepligtige, som have Bedtegning M. 1 og M. 2, udtages Militærarbeidere til Søværnet og Hæren, de lavere Nummere fremfor de høiere, dog at Militærarbeidere til Generalstabens topografiske Tjeneste udelukkende tages af Klassen M 1.

§ 24. Naar der ved et Værn, Vaaben eller Korps maatte haves Brug for Værnepligtige, der ere i Besiddelse af visse Færdigheder, navnlig som Haandværkere, eller Mænd i særlige Livsstillinger, og der ikke blandt dem, der have Bedtegning om Tjenstdygtighed til det paagjældende Værn, Vaaben eller Korps, findes det tilstrækkelige Antal af saadanne Værnepligtige, udtages det manglende Tal af de Værnepligtige med andre Tjenstdygtighedsvedtegninger, der have udtrukket de laveste Nummere.

§ 25. Naar der ved Søværnet eller Hærens særlige Vaaben indtræder Afgang, efterat Fordelingen til disse Vaaben har fundet Sted, men forend Fordelingen til Fodfolket er tilstillet Udskrivningscheferne, erstattes Afgangen med den til den egentlige Krigstjeneste udskrevne Værnepligtige, der har den fornødne Bedtegning og det laveste endnu ikke indkaldte Lodtrækningsnummer.

§ 26. Værnepligtige, der ere fundne tjenlige til egentlig Krigstjeneste og ønske at uddannes til Officerer ved et Vaaben eller Korps, kunne efter Krigsministeriets Bestemmelse tildeles dette uden Hensyn til deres Sessionsvedtegning, dog at Begjæring om Uddannelse til Officeer ved Livgarden ikke tages til Følge.

§ 27. Saafremt ikke alle de, der have Bedtegning om Tjenstdygtighed som Underlæger (L), skulle tildeles Lægekorpset, udtages til dette, efter de laveste Lodtrækningsnummere, fortrinsvis Lægekandidater med bedste Karakter, dernæst de med næstbedste og saa fremdeles, hvorimod Stu-

16 Juni. denter, der paa Indkaldelsestiden ikke have godtgjort at have
Nr. 87. bestaaet Embedsexamen, kun indkaldes til Korpset, naar der ikke haves det tilstrækkelige Antal af Kandidater.

Med Hensyn til dem, der have Bedtegning om Tjenstdygtighed som Underdyrlæger (D. L.), bliver ved deres Indkaldelse til Dyrlægekorpset at tage et lignende Hensyn til Hovedkarakteren ved den Examen, de have bestaaet som Dyrlæger, samt til deres Lodtrækningsnummer.

§ 28. Af Militærarbeidere, der have erholdt Tillægsvedtegningen F, udtages det til Tjeneste i Forpleiningskorpset fornødne Antal, de lavere Nummere fremfor de høiere.

§ 29. De Værnepligtige af Lægdsrullen, der af en Kassationskommission ere blevne erklærede for stedse udygtige til egentlig Krigstjeneste, men tjenlige til Militærarbeidere, indkaldes ikke til Uddannelse som saadanne, naar de tidligere i mindst 1 Maaned have deeltaget i Øvelserne ved paagjældende Afdeling.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

16 Juni.
Nr. 88.

Regulativ for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet. (Justitsministeriet.)

Krigstjenesten gjør til den Tjenstpligtige Fordringer, der forudsætte, at han er i Besiddelse ikke blot af Sundhed og almindelige aandelige Evner og legemlig Arbeidsdygtighed men ogsaa af et kraftigt og vel udviklet Legeme og et nogenlunde feilfrit og velskabt Ydre.

Opfyldelsen af disse Tjenestens Fordringer bliver følgelig umulig:

1) ved enhver sygelig Tilstand, Legemsfeil eller Svaghed, der til en vis Grad virker forstyrrende paa det almindelige Sundhedsbefindende eller hensætter den Paa-

gjældende i en vedvarende lidende Tilstand eller berøver 16 Juni.
ham den fulde Brug af Forstands- eller Opfattelses- Nr. 88.
evnerne eller Legemskræfterne, navnlig hindrer Sandseorganernes eller Bevægelsesorganernes frie og fuldstændige Virken, og gjør ham uskikket til at udholde de betydelige Anstrængelser, Besværligheder og Savn, som de Værnepligtige, navnlig under Krig, stadig ere udsatte for, og

2) ved Sygdomme, Legemsfeil eller Svagheder, der væsentlig hindre den militære Anstand og Holdning, ere vansirende, hindre i at kunne bruge den militære Klædedragt eller i andre Henseender at kunne overholde den Orden og Levemaade, der fordres under Tjenesten i Hæren eller ved Søværnet.

Til Veiledning saavel for Sessionerne som for Kassationskommissionerne ved Bedømmelsen af de Værnepligtiges Tjenstdygtighed tjener nedenstaaende Regulativ, i hvis Følge de under

I. anførte Legemsfeil og Svagheder skulle, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede, betragtes som hinderlige for Anvendelse til al Krigstjeneste, saa at de dermed beheftede Værnepligtige blive at udslette af Rullen med Udygtighedspas, hvorimod de under

II. anførte Legemsfeil og Svagheder, der, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede, ere hinderlige for den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, skulle ansees uhinderlige for Anvendelse til Tjeneste som Militærarbeider og, naar de ere tilstede i ringere Grad end den her betegnede, uhinderlige for den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, hvorhos de under

III. anførte Legemsfeil og Svagheder skulle, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede,

16 Juni. betragtes som uhinderlige for Anvendelse enten til en
Nr. 88. hver Krigstjeneste eller, hvor saadant ved enkelte Legems-
feil findes angivet, til visse Arter af Krigstjeneste.

Ligesom Sessionen bør henføre de Værnepligtige, hos hvem Legemsfeil eller Svagheder ere tilstede i en ringere Grad end den, som findes angiven under Nr. I, men dog i en Grad, der maa ansees hinderlig for den egentlige Krigstjeneste, til Militærarbeidernes Klasse, og paa den anden Side bør erklære de Værnepligtige, hos hvem Feil eller Svagheder ere tilstede i høiere Grad end den, som angivet under Nr. II, for udygtige til al Krigstjeneste, saaledes har Kassationskommissionen efter de samme Regler at kassere de tjenstgjørende Værnepligtige, naar disse befindes at lide af saadanne Legemsfeil eller Svagheder, som efter nærværende Regulativ gjøre dem udygtige enten til den egentlige Krigstjeneste eller til Tjeneste som Militærarbeidere.

Det bliver derhos som almindelig Regel at iagttage, at, medens alle Legemsfeil og Svagheder, der i Regulativet hverken ere nævnte eller derunder lade sig henføre, bør ansees uhinderlige for Mandskabets Anvendelse til Krigstjeneste, forsaavidt de kun forekomme enkeltviis, kunne dog flere saadanne hver for sig for uhinderlige ansete Feil, naar de ere forenede hos en Person, gjøre den Paagjældende uskikket eller mindre dygtig til Tjenesten.

Anmærkning 1. I Regulativet er det stedse forudsat, at Sessionen har sin Opmærksomhed henvendt paa Reglen i Værnepligtslovens § 16, hvorefter de, der ved deres første Møde for Sessionen, efter at have opnaaet den sædvanlige Udskrivningsalder, ei endnu findes at have den fornødne Legemsdygtighed, eller som lide af nogen Svaghed eller Legemsfeil, der antages at kunne hæves, kunne af Sessionen forbigaas med Paalæg om at møde for næste Aars Session, og, saafremt de da endnu findes at være i lige Tilfælde, kunne de atter forbigaas til den følgende Session.

Dette gjælder ogsaa om de Værnepligtige, der ikke have en Legemshøide af 59, men dog mindst 58 Tommer, hvorimod de, der, efter at have opnaaet den sædvanlige Udskrivningsalder, ikke have 58 Tommer i Høide, ved deres første Møde for Sessionen ere at anse for udygtige til al Krigstjeneste. 16 Juni. Nr. 88.

Anmærkning 2. Ved enhver Værnepligtig, der forbigaas paa Grund af spinkel og svag Legemsbygning, skal Brystmaalet anføres baade i Visitations- og i Expeditionsprotokollen.

Anmærkning 3. Bedtegning om, at Uddannelse til Officeer attraas, kan kun gives Værnepligtige, som befindes tjenlige til egentlig Krigstjeneste eller som foreløbig bedømmes uden at udskrives.

I. Legemsfeil og Svagheder, der begrunde fuldkommen Udygtighed til al Krigstjeneste.	II. Legemsfeil og Svagheder, der begrunde Udygtighed til den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, men som efter den her antydede Grad og Beskaffenhed ere uhinderlige for Anvendelse i Militærarbeiderklassen.	III. Legemsfeil og Svagheder, der ere uhinderlige for Anvendelse til Krigstjeneste.
A. Legemsfeil og Svagheder, hvis Sæde ikke er bundet til noget bestemt Organ.		
1. Sindssygdom, hvorved Forstands- eller Opfattelsesevnerne ere tilintetgjorte, forstyrrede eller betydelig sløvede; Mangel paa Fatteevne; Tab af Hukommelse.		
2. Misdannelse af hele Legemet eller betydeligere Dele af samme (Krøbling); Lamhed i et større eller vigtigere Lem; betydelig Lemlæstelse.		
3. Ligfald, Krampeslag (Epilepsia), naar efter 18 Aars Alder et vel konstateret Anfald har været tilstede.		

16 Juni.
Nr. 88.

4. *Habituel krampagtig Rysten af hele Legemet eller en vigtigere Legemsdel, naar den paavisselig medfører væsentlig Funktionsforstyrrelse.*

5. Høide under 59 Tommer (jvfr. Anmærkning 1 ovenfor).

6. Spinkel eller svag Legemsbygning (jvfr. Anmærkning 1 ovenfor).

Anm. Et Omfang af Brystkassen under 30 Tommer maa vel i mange Tilfælde anses for at begrunde Udygtighed til al Krigstjeneste; dog kan ved en ringe Legemshøide et mindre Brystomfang betragtes som uhinderligt for Anvendelse til Krigstjeneste, naar Legemsbygningen iøvrigt er god og kraftig. Brystmaalingen foretages under Udaandingen ved i den Paagjældendes rettede Stilling at lægge Maalebaandet over begge Brystvorter igjennem Axelhulerne og tæt

I A.	II A.	III A.
nedenfor Spidsen af begge Skulderblade. Baandet bør paalægges saaledes, at det uden at strammes slutter tæt til Kroppen.		
7. Almindelig Svækkelse efter foregaaende Sygdom eller af anden Aarsag (jvfr. Anmærkning 1, 1ste Stykke, ovenfor).		
8. Tydelig udtalt Dyskrasi, som og enhver anden chronisk Sygdom, der virker forstyrrende paa det almindelige Sundhedsbefindende.		
9. Gjentagne Anfald af rheumatisk Feber.		
10. Kjertelsygdom, som er tilstede i høi Grad eller ytrer sig ved Kjertelsvulster, Saar eller Ar, der paa Grund af deres Omfang, Størrelse, Sæde eller af andre Aarsager paaviselig medføre væsentlig Funktionsforstyrrelse eller i væsentlig		

eller hindre ham i at kunne benytte den militære Klædedragt.

11. Chronisk Hudsygdom, som har en større Udstrækning eller er smitsom.

12. Fistelsaar, naar de maa antages for uhelbredelige.

Andre chroniske Raadsaar (Ulcera) af stor Udstrækning eller forbundne med Blodaareknuder, naar de maa antages at være uhelbredelige eller efter Helingen let at ville bryde op.

13. Ar paa Huden, som ere store eller sammenvoxede med de dybere liggende Dele, naar de enten ifølge deres Beskaffenhed ere let tilbøielige til at bryde op, eller de have deres Sæde paa saadanne Steder, at de udsættes for stadigt Tryk og Stød eller foraarsage hindret Bevægelighed.

16 Juni.
Nr. 88.

I A og B.	II A og B.	III A og B.
14. Hoi Grad af Fedme, der hindrer almindelig Arbeidsdygtighed.		
15. Svulst, Udvært, Fremstaaenhed af eller paa hvilkensomhelst Legemsdel, naar den i væsentlig Grad vansirer den Paagjældende eller hindrer ham i at kunne benytte den militære Klædebragt eller paa anden paaiselig Maade gjør ham uskikket til den militære Tjeneste.		
16. Habituel stinkende Sved hvorsomhelst paa Legemet, saa at den maa opvække Modbydelighed hos den Paagjældendes Omgivelser (see I E 7).		

B. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde paa Hovedet.

1. Vedvarende Skaldethed, som indtager mindst tre Fjerdedele af Haarbunden, navnlig dennes for- [illegible]		

16 Juni.
Nr. 88.

2. Skurv. 3*). Blindhed paa et eller begge Øine. Myopi i høi Grad paa begge Øine. Hypermetropi i høi Grad paa begge Øine. Anden Svaghed af Synet paa begge Øine paa Grund af Hornhindepletter eller af anden Aarsag, naar Synsskarpheden er mindre end 1/5.	3*). Myopi i middel Grad paa begge Øine, og i høi eller middel Grad paa høire Øie alene. Hypermetropi i høi Grad paa høire Øie alene. Anden Svaghed af Synet paa begge Øine, naar Synsskarpheden er mindre end 2/5, men dog mindst 1/5, samt Svaghed af Synet paa høire Øie alene, naar dette dog er istand til at erkjende større Gjenstande i omtrent 20 Alens Afstand. Dog udelukke de her nævnte Svagheder ikke fra visse Arter af den egentlige Krigstjeneste (se III B 3).	3*). Myopi paa begge Øine i ringe Grad og Hypermetropi paa begge Øine i ringe Grad, samt anden Svaghed af Synet paa begge Øine, naar Synsskarpheden er 2/5 eller derover. Myopi, Hypermetropi samt anden Svaghed af Synet paa venstre Øie alene, naar dette dog er istand til at erkjende større Gjenstande i omtrent 20 Alens Afstand. Desuden er Myopi, naar den findes i høi eller middel Grad paa høire Øie alene, saavelsom Hypermetropi i høi Grad paa høire Øie alene, samt anden Svaghed af Synet paa høire Øie alene, naar dette dog er i Stand til at erkjende større Gjenstande i omtrent 20 Alens Afstand, at anse for uhinderlig for Anvendelse til Tjeneste ved Artilleriets tekniske Afdelinger, til Træn- og

*) See Anvisning til Undersøgelse af Værnepligtiges Syn (S. 225).

16 Juni.
Nr. 88.

I B.	II B.	III B.
		Hestepassertjenesten og til Tjeneste ved Sundhedstropperne; og Myopi i middel Grad paa begge Øine samt anden Svaghed af Synet paa begge Øine, naar Synsskarpheden dog er mindst 1/5, er at ansee for uhinderlig for Anvendelse til Tjeneste ved Artilleriets tekniske Afdelinger og ved Sundhedstropperne. Endvidere ere selv høiere Grader af Myopi end 1/8 eller af Hypermetropi end 1/9 paa begge Øine, naar ved Correction med sphæriske Glas (Briller) Synsskarpheden paa det ene Øie er mindst 2/5, at ansee for uhinderlige til Tjeneste som Underlæge, Underdyrlæge og ved Sundhedstropperne.
4. Skelen eller klonisk Krampe af Øiet (Nystagmus) i høi Grad.	4. Skelen eller klonisk Krampe af Øiet (Nystagmus) i ringere Grad.	4. Skelen i ringe Grad.
5. Fuldstændig Lamhed af de øverste Øienlaag; Ind- eller Udad-		

16 Juni.
Nr. 88.

Grad (Entropium eller Ectropium), Sammenvoxning af Øienlaagene (Anchyloblepharon).		
6. Chronisk habituel Øienbetændelse.		
7. Habituelt Taareflod.		
8. Døvhed og høiere Grad af Tunghørighed paa begge Ører.	8. Tunghørighed i høiere Grad paa et Øre eller i ringere Grad paa begge Ører.	
9. Chronisk Øreflod. Varig Perforation af Trommehinden.		9. Betændelse og Øreflod indskrænkede til den ydre Øregang (uden Perforation eller Caries) samt med Vibehold af god Hørelse.
10. Chronisk og stinkende Udflod af Næsen.		
11. Saadan chronisk Sygdom af Næsen, dens Knokler eller Slimhinde, at Stemmen eller Aandedrættet i væsentlig Grad hindres.		

16 Juni.
Nr. 88.

I B og C.	II B og C.	III B og C.
12. Chronisk Sygdom eller organisk Feil i Munden eller Svælget, som enten gjør Tygningen eller Synkningen meget vanskelig eller Talen uforstaaelig; Mangel af et saa stort Antal Tænder, at Tygning af fast Føde er i væsentlig Grad besværlig.		
13. Hareskaar gjennem hele eller en større Deel af Læben.		**13.** Indsænkning i Læben, der ikke overskrider Prolabiet.
14. Stumhed samt stammende og utydelig Udtale i væsentlig Grad.		
15. Unaturligt Indtryk eller Substantsmangel af Hjerneskallen, saa at Hjernen mangler den tilstrækkelige naturlige Beskyttelse og let udsættes for Tryk.		
16. Mangel eller Deformitet af nogen af Ansigtets Dele, hvorved det væsentlig vanstres.		

17. Vansirende Modermærke i Ansigtet.

18. Chronisk Sygdom af Hjernen eller dens Hinder.

17. Mindre Modermærke i Ansigtet.

C. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde paa Hals, Krop eller i Brystets og Underlivets Organer.

1. Chronisk Sygdom i Luftrøret, Lungen og Lungesækken, naar den enten i væsentlig Grad hindrer Stemmen eller Aandedrættet, eller udøver en skadelig Indflydelse paa Almenbefindendet, saasom Brystsyge (Lungesvindsot, chronisk Lungebetændelse), tydelig Udvidelse af Bronchialgrenene, Emphysem, chronisk Betændelse i Lungesækken med betydelig Vædskeansamling i samme.

2. Chronisk organisk Sygdom i Hjertet eller i Pulsaarerne.

Anm. til 1 og 2. I Tilfælde af Meningsforskjel mellem Lægerne vil den Paagjældende som Regel være at forbigaae til

16 Juni.
Nr. 88.

I C.	II C.	III C.
næste Sesſion eller kasſere for Tiden (jvfr. Anmærkning 1, 1ſte Stykke, ovenfor).		
3. Betydelig Deformitet, Skjævhed eller Krumning af Rygraden.	3. Skjævhalset, naar Feilen alene beror paa en Muskelsammentrækning, eller den af anden Aarsag er tilstede i saa ringe Grad, at Halsens Bevægelighed ikke derved væsentlig indskrænkes. Ringere Skjævhed eller anden Deformitet af Rygraden.	3. Ubetydelig Skjævhed eller anden ubetydelig Deformitet af Rygraden, naar den ikke kan ses under den militære Klædebragt og ikke medfører Hindring for Gangen.
4. Betydelig Deformitet, Skjævhed eller Sneverhed af Brystkassen samt Fremstaaenhed af Skuldrene, som hindrer Armens frie Bevægelse eller paa anden Maade bliver hinderlig.	4. Ringere Skjævhed eller anden Deformitet af Brystkassen.	4. Ubetydelig Skjævhed eller anden ubetydelig Deformitet af Brystkassen, naar den ikke kan ses under den militære Klædebragt.
5. Betydelig Skjævhed eller anden Deformitet af Bækkenet, der medfører Hindring for Gangen.	5. Ringere Skjævhed eller anden Deformitet af Bækkenet, der ikke medfører Hindring for Gangen.	5. Ubetydelig Skjævhed eller anden ubetydelig Deformitet af Bækkenet, naar den ikke medfører Hindring for Gangen.
6. Chronisk Sygdom af Rygmarven eller dens Hinder ...		

7. *Underlivsbrok (Hernia).*		
8. *Testiklen i selve Bugringen* eller i Lyskekanalen, naar den ikke ved Tryk kan skydes ned i Pungen.		
9. Blærestén.		
10. Chronisk Sygdom eller organisk Feil i Urinveiene, der medfører enten Uformuenhed til at holde Vandet eller betydelig Hindring for eller Besværlighed ved Vandladningen eller anden paavisélig betydelig Ulempe og Abnormitet ved samme.		
11. Fremfald af Endetarmen eller anden chronisk Sygdom i samme, naar den paavisélig medfører væsentlig Ulempe.		
12. Mangel eller betydelig Misdannelse af de udvendige Kjønsdele.		12. Hypospadi i ringe Grad uden Ulemper.
13. Chronisk Sygdom af Testiklen, Sædstrengen eller dens Om-	13. Blodaarebrok af betydeligt Omfang eller med Svinde i selve	13. Mindre Blodaarebrok, der ikke kunne antages besværende.

I C og D.	II C og D.	III C og D.
givelser, som frembringer skadelig Virkning paa Almenbefindendet eller hindrer almindelig Arbeidsdygtighed.	Testiklen uden at medføre svækket Arbeidsdygtighed.	(Saadanne maa dog betragtes som hinderlige for Anvendelse til Trænkonstabel, Rytter, Trænsoldat og Hestepasser).
14. Stort eller medfødt Vandbrok.		
15. Chronisk Sygdom i Underlivsorganerne, som udøver en skadelig svækkende Indflydelse paa Almenbefindendet eller paaviselig medfører væsentlig Funktionsforstyrrelse.		

D. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde i de øverste Yderlemmer.

I C og D.	II C og D.	III C og D.
1. Enhver chronisk sygelig Tilstand i Armen af hvilkensomhelst Aarsag eller Beskaffenhed, naar den i væsentlig Grad indskrænker Armens Brugbarhed og Styrke.		
2. Betydelig Svinde i Arm eller Haand med svækket Kraft, isinefaldende abnormt Længdeforhold af Armene til Kroppen eller		

[illegible] Længde.		
3. Chronisk Sygdom i eller omkring Skulder-, Albue- eller Haandleddet, der medfører enten Stivhed og Ubevægelighed i Leddet eller Slaphed og Svaghed i Leddeforbindelsen, hvorved Armens eller Haandens Brugbarhed væsentlig indskrænkes.	3. Stivhed eller Slaphed i mindre Grad af Skulder-, Albue- eller Haandleddet, naar den ikke i væsentlig Grad hindrer Armens eller Haandens almindelige Brugbarhed.	
4. Deformitet eller anden chronisk sygelig Tilstand af Haanden, hvorved dennes Brugbarhed væsentlig indskrænkes.	4. Deformitet eller anden chronisk sygelig Tilstand af Haanden i ringere Grad, Seneknude paa Haandleddet eller Fingrene af større Omfang, naar derved ikke frembringes væsentlig Funktionsforstyrrelse.	
5. Mangel af Tommelfingeren eller høire Pegefinger eller et Led af en af disse Fingre. Mangel af 2 andre Fingre. Slaphed eller Stivhed eller Krumbøining eller Deformitet eller andre Feil af en eller flere Fingre, hvor-	5. Mangel af en Finger, naar det ikke er Tommelfingeren eller høire Pegefinger; Mangel af et Led af 2 eller flere af de andre Fingre; Slaphed eller Stivhed eller Krumbøining eller Deformitet eller andre Feil af en eller flere Fingre	5. Ubetydelige Mangler eller Feil ved Fingrene, naar de maa antages ikke at hindre Haandens Brug.

I D og E.	II D og E.	III D og E.
ved Haandens Brug i væsentlig Grad hindres.	— Alt forsaavidt Haandens Brug ikke derved i væsentlig Grad indskrænkes.	

E. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde i de nederste Yderlemmer.

I D og E.	II D og E.	III D og E.
1. Enhver chronisk sygelig Tilstand af Laar eller Skinneben af hvilkensomhelst Aarsag eller Beskaffenhed, naar den indskrænker Lemmets Brugbarhed og Styrke. Blodaareknuder af større Omfang eller Udbredning, naar de indskrænke Lemmets Brugbarhed og Styrke.		1. Blodaareknuder af ringe Omfang eller Udbredning, naar de ved deres Sæde eller Beskaffenhed ikke skjønnes at medføre Hindring for Lemmets Brugbarhed. Blodaareknuder af ringere Omfang og Udbredning maa dog betragtes som hinderlige for Anvendelse til Trænkonstabel, Rytter, Trænsoldat og Hestepasser, naar de have deres Plads paa den indvendige Side af Laaret, Knæet eller Skinnebenet.
2. Chronisk Sygdom i eller omkring Hofte-, Knæ- eller Fodleddet, der medfører enten Stivhed og Ubevægelighed i Leddet eller Slaphed og Svaghed i Leddefor-	2. Stivhed eller Slaphed i mindre Grad i Hofte-, Knæ- eller Fodleddet, uden dog at medføre Hindring for Gangen.	

16 Juni.
Nr. 88.

hindelsen, hvorved hele Lemmets eller Fodens Brugbarhed indskrænkes.		
3. Betydelig Svinde i Laar, Skinneben eller Fod, med svækket Kraft.		
4. Skjævbenet, kalveknæet, hjulbenet i saadan Grad, at Feilen medfører væsentlig Hindring for Gangen.	4. Skjævbenet, kalveknæet, hjulbenet, saa at Feilen bliver øinefaldende, uden dog at medføre væsentlig Hindring for Gangen.	4. Kalveknæet eller hjulbenet i ringe Grad udelukker ikke Tjenstdygtighed til Søværnet eller som Rytter, Trænkonstabel, Konstabel ved Fæstningsartilleriet og Artilleriets tekniske Afdelinger, Trænsoldat, Hestepasser eller ved Sundhedstropperne.
5. Halten af hvilkensomhelst Aarsag, naar denne i væsentlig Grad hindrer Gangen.	5. Mindre betydelig Halten, naar den ikke i væsentlig Grad hindrer Gangen.	
6. Platfod i høi Grad o: naar Forlængelsen af Skinnebenets Længdeaxe falder indenfor Fodens Midtlinie og den indre Fodrand væsentlig tjener til Støtte under Gangen.	6. Platfod i mindre Grad. Kroget eller overliggende Taa og Seneknude, naar Feilen ikke medfører væsentlig Hindring for Gangen.	6. Platfod i ringe Grad udelukker ikke Tjenstdygtighed til Krigstjenesten, hvorved yderligere bemærkes, at til Anvendelse som Trænkonstabel, Rytter, Konstabel ved Fæstningsartilleriet og Artille-

16 Juni. Nr. 88.

I E.	II E.	III E.
Andre Deformiteter af Foden, saasom Hestefod, Hælfod, Klumpfod. Kroget eller overliggende Taa og Seneknude, naar Feilen medfører væsentlig Hindring for Gangen.		riets tekniske Afdelinger, som Trænsoldat, Hestepasser, ved Sundhedstropperne, som Underlæge eller Underdyrlæge er en noget høiere Grad af Platfod tilstedelig end ved de andre Arter af Krigstjeneste. Kroget eller overliggende eller overtallig Taa, eller Seneknude, naar Feilen ikke medfører Hindring for Gangen.
7. Fodsved, naar den er habituel samt enten er stinkende eller frembringer betydeligere Hudløshed af Fodsaalerne og Tæerne, og den maa antages at være uhelbredelig.		7. Forbigaaende Fodsved og Hudløshed af Fødderne.
8. Mangel eller Ubevægelighed af den store Taa eller af flere Tæer paa samme Fod, naar Feilen medfører væsentlig Hindring for Gangen.	8. Mangel eller Ubevægelighed af en eller flere af de 4 smaa Tæer paa samme Fod, naar Feilen ikke medfører væsentlig Hindring for Gangen.	8. Mangel af en af de 4 smaa Tæer, naar Feilen ikke medfører Hindring for Gangen.

Til Undersøgelse af Værnepligtiges Syn benyttes Snellens Tavle med alle dens 7 Rækker. Hvert Øie prøves særskilt. 16 Juni. Nr. 88.

Den, som i 20 Fods Afstand læser den vel oplyste Tavles nederste Række, har en normal ($^1/_1$) Synsskarphed. Naar han kun til en af de ovenfor staaende Rækker, da er hans Synsskarphed, idet Rækkerne tages nedenfra og opad, henholdsvis kun $^2/_3$, $^1/_2$, $^2/_5$, $^2/_7$, $^1/_5$, $^1/_{10}$ af den normale, medmindre der er Refractionsfeil (Myopi, Hypermetropi) tilstede. For at overtyde sig herom, prøver man ham først paa

Myopi. Til Undersøgelsen heraf benyttes Konkavglas, og Myopiens Grad bestemmes ved det svageste Glas, hvormed Tavlens Rækker i 20 Fods Afstand læses tydeligt.

Den, som for at læse Tavlens 7de, 6te eller 5te Række i 20 Fods Afstand behøver Glassene Nr. 48—18, lider af Myopi i ringe Grad.

Den, som hertil behøver Glassene Nr. 16—8, lider af Myopi i middel Grad.

Den, som hertil behøver endnu stærkere Glas, lider af Myopi i høi Grad.

Som Kontraprøver kunne de samme Glas, med hvilke han læser Tavlens Rækker i 20 Fods Afstand, benyttes til Læsning af meget fin Skrift, hvilken Myopikere af ringe og af middel Grad i Reglen ville kunne læse i 4 Tommers Afstand med et Øie ad Gangen eller med begge Øine paa en Gang.

Seer den Paagjældende i den nævnte Afstand af 20 Fod ringere med konkave Glas end med blotte Øine, da prøves han med svage Konvexglas (Nr. 48—36).

Seer han med disse tydeligere end med blotte Øine, da undersøges han paa

16 Juni. Hypermetropi. Graden af denne bestemmes ved det
Nr. 88. stærkeste Konvexglas, hvormed han i 20 Fods Afstand tydeligt læser Tavlens Rækker.

Den, som i den nævnte Afstand læser 7de, 6te eller 5te Række med Konvexglas Nr. 48—9, lider af Hypermetropi i ringe Grad.

Den, som hertil behøver stærkere Glas, lider af Hypermetropi i høi Grad.

Seer den Paagjældende i den nævnte Afstand af 20 Fod ogsaa med Konvexglas ringere end med blotte Øine, da kan man formode en tilstedeværende Amblyopi eller Synssvaghed af anden Aarsag. Tvivlsomme Tilfælde af denne Art bør henvises til nøiere Undersøgelse.

Apparatet, som udfordres til Undersøgelse af Værnepligtiges Syn, bestaaer af:

Konkavglas Nr. 48, 36, 24, 18, 16, 14, 12, 10, 8, 7, 6, 5, 4.
Konvexglas Nr. 48, 36, 24, 18, 16, 14, 12, 10, 9, 8, 7, 6.
En Loupe af 2 Tommers Brændvidde.
Snellens Tavle med kvadratiske Figurer.
Snellens Test-Types, Prøverne $1^1/_2$, 2, $2^1/_2$.
Liebreichs Øienspeil.
2 Glasprismer.

Ved allerhøieste Resolution af Dags Dato er det bifaldet, at det under 25 August 1879 udfærdigede Regulativ for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet ophæves, og at foranstaaende Regulativ angaaende samme Gjenstand indtil Videre bringes til Anvendelse ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed.

Bekjendtgjørelse angaaende en forandret Affattelse § 17 andet Punktum i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Mai 1868. (Justitsministeriet.) 27 Juli. Nr. 106.

I Henhold til den Justitsministeriet ved § 42 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Mai 1868 tillagte Bemyndigelse fastsættes herved følgende forandrede Affattelse af Lovens § 17 andet Punktum:

Større Oplag af Træ, forarbeidet eller uforarbeidet, saasom Tømmer, Brædder, Tønder og Lignende maa ei heller haves udenfor Hus uden Brandvæsenets Tilladelse, og kun paa saadanne Steder, som dertil ansees passende, og under saadanne Betingelser, som Brandvæsenet finder det fornødent at foreskrive.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse angaaende Indførsel af Heste fra Sverig. (Indenrigsministeriet.) 26 Sept. Nr. 123.

Ministeriet har havt Leilighed til at erfare, at der i flere Henseender hersker Uklarhed om den rette Forstaaelse af de ved § 1 i Bekjendtgjørelse af 14de August 1875 angaaende Indførsel af Heste fra Sverig givne Forskrifter om Tilveiebringelse og Bekræftelse af de Attester, der skulle give Forvisning om Dyrenes Sundhedstilstand. I Betragtning

26 Sept. Nr. 123. Heraf har man anset det for rettest, herved at ophæve B- stemmelserne i fornævnte Bekjendtgjørelse af 14 Aug 1875 § 1 og istedet derfor at foreskrive Følgende:

Enhver Hest, der agtes indført hertil Landet fra Sve maa være ledsaget dels af en af en autoriseret Dyrl paa Udskibningsstedet udstedt Attest om, at Hesten ved d Afsendelse fra Sverig var fuldkommen sund, hvilken At maa være forsynet med den derværende danske Konsuls p tegnede Bekræftelse af Udstederens Kompetence, medmin denne maatte være Politiøvrigheden paa Indførselsstedet kjendt, dels af et af vedkommende Sælger eller af en an med Forholdene bekjendt Mand udstedt og af en dertil k petent Øvrighed eller en dansk Konsul bekræftet Bevis at Hesten i de sidste 4 Maaneder har opholdt sig Sælgerens Hjemsted, og at der ikke i dette Tidsrum vist sig Snive eller Springorm paa bemeldte Sted elle en Afstand af to svenske Mile derfra. I Mangel af sa danne Beviisligheder bliver Hestens Indførsel at forbyde.

Foruden de her givne Forskrifter blive de ved Indenri ministeriets Bekjendtgjørelse af 8de Mai 1876 trufne alm delige Bestemmelser angaaende Indførsel af Heste fra U landet ogsaa at iagttage med Hensyn til saadan Indfør fra Sverig.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Iag tagelse for alle Vedkommende.

1 Nov. Nr. 135. **Bekjendtgjørelse, indeholdende Tillæg til Bekjend gjørelse af 10de Januar 1874 for Kjøbstæderne m Undtagelse af Kjøbenhavn angaaende Tilsynet m Forhandlingen af Krudt samt angaaende de Forsi tighedsregler, som ved Driften af visse brandfarli Næringsveie skulle iagttages.** (Justitsministeriet.)

I de i § 21 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbstæderne me Undtagelse af Kjøbenhavn af 21de Marts 1873 ommeldt

…brikker og Næringsbrug er Vedkommende forpligtet til at 1 Nov.
…rage Omsorg for, at Fyrsteberne indrettes og passes saa- Nr. 135.
…des eller saadan anden Foranstaltning træffes, at Skorste-
…ne ikke udkaste Gnister i større Mængde eller af saadan
…t, at de kunne antages at medføre Brandfare for Om-
…velserne.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

…aadstue-Plakat. 1 Nov.

Magistraten i Kjøbenhavn g. B.: I Henhold til
…25 i Loven af 15de Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjø-
…nhavn fastsættes herved følgende Forskrifter for Benyttelsen
… Værksteder til ibetmindste 2 Arbejdere for Snedkere, Stole-
…agere, Fortepianofabrikanter, Forgyldere og andre Haand-
…rkere, der arbeide i Træ.

§ 1. Det forbydes at bruge Ild udenfor Ovnen eller
…kkelovnen, at ryge Tobak, at tilvirke Politur, Beitser eller
…nende Præparater, hvortil anvendes Spiritus, Terpentin
…r andre flygtige og letantændelige Stoffer, samt at be-
…tte eller hensætte saadanne Stoffer eller Præparater tæt
…d Ovne eller Flammer.

§ 2. Naar Limpotte bruges, skal denne sættes paa en
…talplade, der ibetmindste rager 3 Tommer udenfor den
… alle Sider.

§ 3. Lys maa kun benyttes, naar det er anbragt i en
…rsvarlig Lyseplade af Metal eller andet uforbrændeligt
…ateriale med tilhørende velsluttende Lysesax; at pudse eller
…ukke Tællelys med Fingrene forbydes, det maa kun ske med
…sesax. Belysningsvædsker, der i Henhold til Lov af
…de Novbr. 1870 skulle mærkes „Farlig", maa ikke
…nyttes.

§ 4. Af Friktionsfyrstikker maa ikke benyttes andre Sor-
…r end de, som kun tænde ved at stryges mod en særlig
…rtil præpareret Flade. De maa ikke henligge løse, men

1 Nov. skulle være indsluttede i lukkede Kasser af Metal eller an
uforbrændeligt Materiale. Naar saadanne Fyrstikker
brugte, maa de ikke kastes paa Gulvet, men skulle en
kastes i Ovnen eller, efter at være fuldstændig sl
kede, lægges paa Lyseplader eller andre ligesaa sik
Steder.

§ 5. Træ maa ikke henstilles til Tørring, henlæg
eller ophænges nærmere ved Ovnen end 3 Fod, inden
hvilken Afstand Pladsen om Ovnen desuden altid skal h
des fri for Spaaner og andet Affald. Spaaner maa i
blive liggende paa Værkstedsgulvet fra den ene Dag til
anden, men skulle hver Aften, strax efter at Arbejdet er en
enten fjernes fra Værkstedet eller nedpakkes i Trækasser m
tætsluttende Laag, indvendig beklædte med Blik, der kun
henstaa paa Værkstedet. Hvor Plads til saadanne Kas
mangler, skulle Spaanerne, saa vidt de ikke fjernes
Værkstedet, hver Aften samles i Sække, der den fø
gende Dag, inden Arbejdet atter begynder, maa bring
bort.

Større Oplag af Spaaner skulle altid være fast samme
pakkede og maa kun findes paa Steder, der ere fuldstænd
aflukkede for Uvedkommende, og hvor de ikke kunne medfø
nogen særlig Brandfare.

§ 6. Oplag af Træmateriale maa ikke finde Sted p
Trapper og Gange, og i Porte kun med Brandvæsen
særlige Tilladelse.

Haandværkere, der arbejde baade i Træ og i Jern, m
ikke have Træmaterialier eller Træarbejde staaende i Smedi
længere Tid eller i større Mængde end fornødent til A
bejdets Udførelse.

§ 7. Forinden Folkene, efter at Arbejdet om Aftenen
endt, forlade Værkstedet, skal Ild og Lys fuldstændi
slukkes, hvorefter Værkstedet aflukkes for Uvedkommende.

§ 8. Paa ethvert af de omhandlede Værksteder skal

Aftryk af disse Bestemmelser findes opslaaet paa et iøjne- 1 Nov.
faldende Sted, og Husbonden skal paase, at det ikke ned-
tages eller tilintetgjøres, og at de her givne Forskrifter over-
holdes, ligesom at der overhovedet paa Værkstedet iagttages
den størst mulige Forsigtighed ved Benyttelsen af Ild og
Lys.

Anordning om de farmaceutiske Examiner. (Justitsministeriet.) 17 Nov. Nr. 138.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: At Vi, efter de Os af Vor Justitsminister derom allerunderdanigst foredragne Omstændigheder allernaadigst ville have anordnet følgende Bestemmelser angaaende de farmaceutiske Examiner.

I. Bestemmelser om den farmaceutiske Medhjælperexamen.

1. Den, der agter at indstille sig til denne Prøve, skal 1 Maaned forinden Examenens Afholdelse indgive sit Andragende derom til den farmaceutiske Examenskommission, hvilket maa være ledsaget af Bevis for, at han har bestaaet den almindelige Forberedelsesexamen eller en dermed ligestillet Examen, og at han har bestaaet en Prøve i Latin, samt af et Lærebrev, udstedt af den Apotheker, hos hvem han har gjennemgaaet sin Læretid.

2. Examen afholdes i Kjøbenhavn to Gange aarlig efter forudgaaet Bekjendtgjørelse i Berlingske Tidende.

3. Den deles i en praktisk og theoretisk Prøve.

4. Til den praktiske Prøve fordres: 1) Tilberedning og Taxation af idetmindste 2 Receptformler, 2) Fremstilling af 2 sammensatte Lægemidler eller af lettere Præparater efter den gjældende danske Farmacopoe, 3) Anvendelse af de kemiske Prøver, som denne Farmacopoe angiver for Bestemmelsen af visse Lægemidlers Renhed.

17 Nov. 5. Til den theoretiske Prøve, der foretages offentlig
Nr. 138. fordres: 1) Oversættelse af den gjældende danske Farmakopoe og Læsning af Recepter, 2) Kundskab om de stærk virkende Lægemidler, den Dosis, hvori de kunne gives, om de gjældende Apothekerlove, Anordninger og Bestemmelser angaaende Tilberedning og Udlevering af Medikamenter fra Apotheket, 3) Kjendskab ifølge Autopsi til de officinelle Lægemidler især med Hensyn til deres ydre Egenskaber, hvorledes de adskilles fra andre, med hvilke de kunne forvexles eller forfalskes, 4) Kjendskab til de almindelige indenlandske officinelle Planter, saavel vildtvoxende som dyrkede, 5) Kjendskab til de kemiske Grundstoffer og deres vigtigste Forbindelsers almindelige og særlige Egenskaber; paa Kulstofforbindelsernes Omraade fordres dog kun Kjendskab til de i Naturen forekommende Grupper af Forbindelser og til de for Farmacien vigtigste Præparater, 6) Kjendskab til de for Farmacien vigtige Redskabers og Instrumenters Indretning og Anvendelse samt til de vigtigste kemiske og mekaniske Operationers Theori.

6. Examinationen foretages af to af den farmaceutiske Examenskommission valgte Mænd, af hvilke den ene skal være Apotheker. Apothekeren examinerer i Præparationslære saavelsom ved den praktiske Prøve; Examinationen i de øvrige Fag deles imellem de to Examinatorer efter fælles Overenskomst.

7. Examinanden erlægger ved Indmeldelsen en Betaling af 26 Kroner, der anvendes til Bestridelse af Examensudgifter og Lønning af Examinatorer.

8. Der gives 3 Karakterer for praktisk, 6 for den mundtlige Prøve; Karakterernes Benævnelser, deres Værdi og Beregningen af Hovedkarakteren ere de samme som ved den farmaceutiske Examen.

9. Examensbevis udstedes af den farmaceutiske Examenskommissions Formand og de fungerende Examinatorer.

10. Denne Examen afholdes første Gang i Januar Maaned 1886. 17 Nov. Nr. 138.

II. Bestemmelser om den farmaceutiske Examen.

1. Den., som vil indstille sig til den farmaceutiske Examen, maa til den farmaceutiske Examenskommission indsende Bevis for at have bestaaet den anordnede Medhjælperexamen.

2. Examen afholdes i Kjøbenhavn to Gange aarlig og bestaar i en praktisk, en skriftlig og en mundtlig Prøve.

3. Ved den skriftlige Prøve gives en Opgave fra Kemiens Omraade. Opgaven skal være fælles for Alle, som samtidig underkaste sig Examen, og Besvarelsen afsluttes i Løbet af 3 Timer uden Anvendelse af Bøger eller andre Hjælpemidler. Besvarelsen bedømmes af 3 af Examenskommissionens Medlemmer.

4. Ved den praktiske Prøve forlanges:

a. Tilvirkning af et kemisk Præparat,
b. en kvalitativ kemisk Analyse af et Emne af uorganisk Natur,
c. en kvalitativ kemisk Analyse af et Emne af organisk eller blandet Natur.

Hver Prøve tilendebringes i 12 Timer; over Arbejdet gives der fornøden skriftlig Oplysning med Hensyn til den benyttede Fremgangsmaade. Det er tilladt ved de praktiske Prøver at benytte visse Haandbøger eller anden Veiledning, som Examenskommissionen maatte tilstede.

Udfaldet af Prøverne bedømmes af 3 af Examenskommissionens Medlemmer.

5. Ved den mundtlige Prøve examineres i Kemi, Farmakognosi, Botanik, Fysik og farmaceutiske Operationer og Redskabslære. Der stilles følgende Fordringer:

17 Nov.
Nr. 138

a. I Kemi: Grundigt Kjendskab til de vigtigste uo ganiske og organiske Stoffers almindelige og særli Egenskaber og til de vigtigste kemiske Processe Theori.

b. I Farmakognosi: Kjendskab til de fremlag Droguer, deres Bygning, saaledes som den viser f saavel uden som ved Forstørrelse, Bestemmelse deres Kvalitet, Afstamning og Hjem, deres Udvindi og Behandling for Handelen, deres væsentlige B standdele, almindelige Forfalskninger og deres Beny telse til officinelle Præparaters Tilberedning. Tilli fordres Kjendskab til Gifte og Modgifte.

c. I Botanik: Et saadant Kjendskab til den botani Terminologi, at en forelagt Plantedel kan beskrive endvidere Kjendskab til Planternes ydre Formlære til Livslovene, samt et saadant Kjendskab til den indre Bygning, at planteanatomiske Præparater kun forstaas og beskrives. Enhver hos os officinel, tekni eller økonomisk vigtig Planteart og de vigtigste h i Landet forekommende giftige og vildtvoxende Art bør kunne benævnes med deres latinske Navn henføres til deres naturlige Familie, der maa kun beskrives i de mere fremragende Træk.

d. I Fysik: Kjendskab til de almindelige Ligevægt betingelser med Anvendelse paa de 6 simple Maskiner Veiningsapparater, Vædskers og Luftartes Ligevæg særlig Vægtfylde og Lufttryk, Luftpumpen; til Maa ling af Varmegrad og Varmemængde, Tilstandsfor andringer, Udvidelse, Varmens Ledning og Straa ling samt Varmeækvivalent; til Grundbegreber o Magnetisme og Gnidningselektricitet, den elektris Strøms kemiske og magnetiske Virkninger, Varme o Lysudvikling samt galvaniske Apparater og galvani Induktion; til Lysets Tilbagekastning og Brydning

Farveadspredelse, Mikroskopets og Kikkertens Indretning samt Spektralanalyse. 17 Nov. Nr. 138.

e. I farmaceutiske Operationer og Redskabslære: Kjendskab til de i Officinet benyttede Operationer og Redskaber.

6. Den mundlige Prøve foretages offentlig. I Bedømmelsen deltager for hvert Fag, foruden Examinator, 2 Censorer, som vælges af Examenskommissionen.

7. Der gives en Karakter for den skriftlige, en for hver af de praktiske Prøver og en for hvert af Fagene ved den mundtlige Prøve, ialt 9 Karakterer. Specialkaraktererne ere:

Udmærket godt......	8	Points.
Meget godt.........	7	—
Godt	5	—
Temmelig godt	3	—
Maadelig	1	—
Slet ....÷	7	—
Nul ....÷	23	—

Som Hovedkarakter gives Udmærket godt, Meget godt, Godt og Maadelig, idet den, som i de 9 Specialkarakterer har opnaaet et Pointsantal

af 68	eller derover, faar	Hovedkarakter	Udmærket godt,
af 57—67	—	—	Meget godt,
af 45—56	—	—	Godt,
af 33—44	—	—	Maadelig.

Den, som ikke har opnaaet 33 Points, har ikke bestaaet Examen. Til Opnaaelse af Adgang til Apothekerprivilegium i Kjøbenhavn udfordres idetmindste Meget godt, og for de øvrige Dele af Riget idetmindste Godt som Hovedkarakter.

I Examensgebyr erlægges 53 Kroner, som benyttes til Bestridelse af Examens Afholdelse og Censorers Lønning.

17 Nov. Nr. 138. 8. Denne Examen afholdes første Gang i Juni Maa 1886.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

11 Dec. Nr. 142. **Bekjendtgjørelse angaaende Forholdsregler Indførsel af levende Hornkvæg. (Indenrigsmi steriet.)**

Ved Indførsel her til Landet af levende Hornkvæg Lande, med hvilke der ikke er udstedt Indførselsforbud anordnet 3 Ugers Afsperring paa Indførselsstedet, bliver efter at iagttage, at Dyrene umiddelbart efter Ankom skulle ved Veterinærpolitiets Foranstaltning opstaldes i dertil bestemt Lokale, og inden 24 Timer underkast Eftersyn af denne Autoritet, hvorefter de med dens Tilla og, om fornødent, under Tilsyn kunne bringes til Bestemmelsessted.

Samtlige i Henhold til Foranstaaende ved Indfør foranledigede Udgifter blive det Offentlige uvedkommende.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Iagt gelse for alle Vedkommende.

1883.

8 Jan. Nr. 2. **Bekjendtgjørelse angaaende Indretningen af snev (russiske) Skorstene, der fremtidig opføres paa Lande (Justitsministeriet.)**

I Henhold til § 10 i Lov af 2den Marts 1861 o Brandpolitiet paa Landet m. m. fastsættes herved istedetfo de i Justitsministeriets Cirkulære af 24 Januar 1862 inde holdte Bestemmelser følgende nærmere Forskrifter angaaende Indretningen af snevre (russiske) Skorstene, der fremtidig

paa Landet, og som tjene til Afledning af Røgen 8 Jan.
...tenildsteder, Kakkelovne og Kaminer. Nr. 2.

Enhver saadan Skorsten skal opføres som Grundmur
...ndte Sten med en Murtykkelse af mindst 4¼ Tom.;
...l opmures i stærk Kalk med tætte, overalt helt med
...dfyldte Fuger og skal være berappet baade indven-
...g udvendigt.

Skorstenens indvendige Gjennemsnit, der ikke maa
...mindre end 9" i den kvadratiske Side eller i Diameter,
...lt igjennem være det samme. Tæt ved Bunden skal
...enen være forsynet med forsvarlig Rensedør af Jern,
...gt i Jernramme med Fals, hvorhos lignende Rense-
... hvis Skorstenens forsvarlige Rensning gjør det nød-
...gt, skulle anbringes paa passende Steder. I Byg-
...er med Tag af Rør, Straa og Lyng eller af lignende
...ffenhed maa Rensedøre ikke anbringes paa Loftet under
...t.

... Skorstenens indvendige Side skal holdes 8½ Tomme
...net fra alt Træværk i Bjælkelag, Skillevægge og Tag-
... samt fra ildfængende Tag og, naar Skorstenen har en
...ndre Murtykkelse, skal den, hvor den gaar igjennem
...elkelag eller gjennem Tag af Spaan, Tagpap eller Tag-
..., Rør, Straa eller Lyng eller lignende udkrages til denne
...urtykkelse. Skorstenen maa ikke paneles, forskalles eller
...klædes med Betræk paa Blindlister; dog kan den forsynes
...ed en Fodliste, naar samme ikke besæstes med Træ-
...propper.

4. Skorstenen skal enten være opført fra Grunden af
paa tilstrækkeligt Fundament eller hvile paa en Hvælving
mellem to Grundmure eller paa et andet brandfrit Underlag
og maa i intet Tilfælde komme til at hvile paa Bjælkerne.
Det skal ogsaa være tilladt at udkrage Skorstenen fra en
Grundmur.

Hvor en Skorsten trækkes i skraa Retning, skal den enten

8 Jan. hvile paa en Mur eller paa dens lodrette Sider være und-
Nr. 2. støttet af en Stol, forsynet med en tør Mursten paa Flad
mellem Stolen og Skorstenen; dog maa den skraa Retni
ikke danne en større Vinkel end 45 Grader med den lo
rette Linie, hvorhos Skorstenen indvendig i Bøining
skal afrundes i en Bue med mindst 3 Fods Radius.

5. Skorstenspibens Høide over Tagrygningen skal væ
mindst 2 Alen, naar Bygningen eller Nabobygninger inde
for en Afstand af 20 Alen ere forsynede med Tag af Rø
Straa eller Lyng eller lignende; i andet Fald mindst 1½
Alen, dog at Skorstenen altid skal rage mindst 1 Alen ov
Bygningen af en med Rør, Straa eller Lyng eller Lignend
tækket Bygning, hvis Afstand fra Skorstenen er under 1
Alen.

6. For ethvert Kakkelovnsrør, der indledes i Skorstenen
skal der i denne indmures en Jernbøsning med en indvendi
fremspringende Rand, saaledes at Randen forhindrer Enden
af Kakkelovnsrøret fra at trænge ind i Skorstenen.

9 Jan. Nr. 5.

Bekjendtgjørelse angaaende den indre Ordning af det kongelige Akademi for de skjønne Kunster og de aarlige Udstillinger ved samme. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøieste Resolution af 31te December 1882 allernaadigst at bifalde følgende nye Bestemmelser om den indre Ordning af det kongelige Akademi for de skjønne Kunster og de aarlige Udstillinger ved samme.

I. Om Akademiet og dets Medlemmer.

§ 1. Akademiets Formaal er dels som Kunstskole at virke gjennem Undervisning for vordende Malere, Billedhuggere, Arkitekter, Kobberstikkere, Medailleurer og andre med

disse beslægtede Kunstfag, dels som Kunstnerraad at virke til 9 Jan.
Haandhævelse og Udbredelse af Kunstsands og god Nr. 5.
Smag.

§ 2. Medlemmer af Akademiet ere:

a. Professorerne i Kunsten og Sekretæren;

b. 23 Kunstnere, valgte paa Livstid, af hvilke mindst 4 skulle være Billedhuggere og 4 Arkitekter;

c. 9 Kunstnere, valgte paa 9 Aar, saaledes at Trediedelen udtræder hvert 3die Aar; af disse Medlemmer skal mindst 2 være Billedhuggere og 1 Arkitekt;

d. Overordentlige Medlemmer. Foruden Medlemmer af det kongelige Hus kan Akademiet optage indtil 3 Mænd udenfor Kunstnernes Tal, der udmærke sig ved fortrinlig Interesse for og Kjendskab til Kunst, som overordentlige Medlemmer;

e. Æresmedlemmer. Alle livsvarige Medlemmer, der have naaet det 70de Aar, dog ikke de under a. opførte, blive Æresmedlemmer. Disse deltage ikke i Afstemningerne, men beholde de dem som Medlemmer i Henhold til Reglement af 19de September 1866 tilstaaede Rettigheder;

f. Udenlandske Medlemmer. Akademiet kan optage udenlandske Medlemmer. Disse have ingen Stemme i Akademiet.

De under a, b, d og f nævnte Medlemmer vælges af Akademiet.

De under c nævnte vælges paa Akademiets Foranstaltning af alle danske Kunstnere, der ere eller have været Medlemmer af Akademiet eller ere agréerede af Akademiet eller have dets Guldmedailler eller Udstillingsmedaillen eller den Hansenske Medaille eller have opnaaet et af de større Reisestipendier eller i alt Fald ere over 30 Aar og have havt Arbeider optagne paa den aarlige Foraarsudstilling 6 Gange, hvoraf mindst 1 Gang i de sidste 5 Aar, og enten have foretaget en eller flere Studiereiser i Udlandet eller

9 Jan. have Akademiets Afgangsbevis eller den store Sølvm
Nr. 5. daille eller en Neuhausensk Præmie eller den Søbrings
Opmuntringspræmie eller det Eibeschützske Legat ell
andre Præmier, der maatte blive satte lige med disse.

Valgbare til de under c nævnte Medlemmer ere al valgberettigede Kunstnere, der ere over 30 Aar og ha foretaget en eller flere Studiereiser i Udlandet (tilsamme mindst 1 Aar), samt Akademiets Æresmedlemmer. Spørgs maal om Valgret og Valgbarhed afgjøres af Akademi dog med Rekurs til Ministeriet. Valg foretages i Slu ningen af Januar Maaned, første Gang i Januar 1883.

§ 3. Om Valg af Medlemmer har Akademiet at gjø Indberetning til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæ senet, som foredrager samme for Kongen. Naar Nogen e optaget som Medlem (§ 2 a—d), aflægger han den sæd vanlige Ed, forsaavidt han ikke alt tidligere har aflagt den hvorefter der af Akademiet meddeles ham Diplom som Medlem.

§ 4. Naar et Medlem (§ 2 a—b) forlader Lande paa længere Tid, uden at dette sker efter Overenskoms med Akademiet, træder han derved over i de udenlandsk Medlemmers Række. Herom indberetter Akademiet til Mini steriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Har der om denne Bestemmelses Forstaaelse været delte Meninger i Akademiet, kan Mindretallet fordre, at Sagen indstilles til Ministeriet. Vender et i Henhold til § 2 b valgt Medlem tilbage, kan han ved Vakance atter indtræde, men indtager da Sæde og har Adkomster efter det sidst valgte Medlem. Har et i Henhold til § 2 c valgt Medlem forladt Landet uden Overenskomst med Akademiet, foretages Suppleringsvalg.

Udenbys Medlemmer, der ikke kunne tilsiges til Plenarmøderne, regnes ikke til de 41 faste Medlemmer.

II. Om Akademiets Bestyrelse, dets Embedsmænd og Betjente.

9 Jan. Nr. 5.

§ 5. Akademiet er underlagt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, til hvis Afgjørelse eller videre Foranstaltning alle Sager blive at indstille, i hvilke Akademiet ikke er bemyndiget til at tage Bestemmelse.

§ 6. Akademiet skal have en Direktør, som skal varetage den umiddelbare og daglige Bestyrelse af Akademiet, og som underskriver i Akademiets Navn de Expeditioner, der udfærdiges fra dette. Han har at vaage over, at Akademiets Møder, dets Sekretariat og andre dets indvortes Indretninger holdes i behørig Orden og Gang, og i det Hele at paase det Fornødne i Overensstemmelse med de gjældende Bestemmelser. Direktøren vælges for 3 Aar blandt Akademiets Medlemmer (§ 2 a—c).

§ 7. Foruden Direktøren skal udnævnes en Vice-Direktør, der fungerer som Direktør under dennes Forfald, eller naar Direktørposten er ledig. Han vælges ligesom Direktøren for 3 Aar blandt Akademiets Medlemmer (§ 2 a—c).

§ 8. Akademiet skal have 8 Professorer i Kunsten, nemlig 5 Figurmalere, Billedhuggere eller andre Kunstnere, der kunne stille og tegne efter den levende Model, 2 Arkitekter og en Bestyrer af Dekorationsklassen (denne ledes indtil videre af en Lærer). De vælges af Akademiets samtlige Medlemmer blandt de Kunstnere, der ere eller have været Medlemmer (§ 2 b—c) af Akademiet. Naar de afgaa paa Grund af Alder eller Svagelighed, gaa de over til at blive Æresmedlemmer.

Frembeles skal Akademiet have 1 Docent i Anatomi, 1 i Kunsthistorie og Mythologi og 1 i Perspektiv.

§ 9. Akademiet skal have en Sekretær, der som saadan bliver Medlem af Akademiet, saalænge han fungerer, dog

9 Jan. uden at tage Del i Afstemningerne angaaende Bedømmelser
Nr. 5. af Konkursarbeider og Tildelingen af Stipendier.

§ 10. Akademiet skal have en Kasserer. Han vælges for 3 Aar blandt de livsvarige Medlemmer.

§ 11. Det i Akademiet stedfundne Valg af Direktør, Vice-Direktør og Kasserer indstilles af Akademiet til Kirke- og Undervisningsministeriet, for af dette at forelægges Hans Majestæt Kongen til endelig Afgjørelse. Professorerne og Sekretæren vælges af Akademiet og udnævnes af Kongen paa Indstilling af Kirke- og Undervisningsministeriet. De 3 Docenter udnævnes af Kirke- og Undervisningsministeriet paa Skoleraadets Indstilling.

En Forvalter vælges af Akademiet, og Valget indstilles til Kirke- og Undervisningsministeriets Approbation.

De øvrige ved Akademiet ansatte Bestillingsmænd antages af dette paa Opsigelse.

§ 12. Akademiets Anliggender udenfor de løbende Sager forhandles i Plenarforsamlinger, der sammenkaldes af Direktøren, forsaavidt de ikke efter deres Beskaffenhed strax eller forinden Plenarmødet blive at afgjøre af Udvalg, der ere nedsatte i Plenarmøderne, enten som staaende Udvalg efter de gjældende Regulativer, eller til Undersøgelse eller foreløbig Behandling af enkelte forekommende Sager.

Alle Sager — undtagen Valg af Akademiets Embedsmænd og Medlemmer, Bedømmelsen af Guldmedaille-konkurserne, Neuhausenske og Eibeschützske Konkurser og den Hansenske Medaille, Tildelingen af Stipendier og saadanne større Sager, som utvivlsomt høre under Plenarmøderne, samt alle Komitevalg — behandles og afgjøres saavidt muligt af et staaende Forretningsudvalg paa 10 Medlemmer, hvoriblandt Direktøren, Vice-Direktøren og Sekretæren, samt mindst 2 af de skiftende Medlemmer. I Udvalget bør mindst være 2 Arkitekter og 2 Billedhuggere. I givne Tilfælde, hvor Udvalget maatte finde det nødvendigt, kan det yderli-

gere tilfalde andre af Akademiets Medlemmer. Ligesom i dette Udvalg skulle de skiftende Medlemmer repræsenteres i alle øvrige Udvalg i Akademiet med mindst $^1/_5$ af Udvalgets Medlemsantal. 9 Jan. Nr. 5.

Plenarforsamlingen sammenkaldes en Gang i hvert Kvartal, og forøvrigt naar 10 Medlemmer andrage derpaa. I det første Plenarmøde, som afholdes efter den 31te Marts, vælges blandt Medlemmerne en Dirigent til at lede Forhandlingerne i Plenarmøderne; Valget er gjældende for 1 Aar. I samme Møde vælges Forretningsudvalget ligeledes for 1 Aar.

§ 13. Til at tage Beslutning skal en Plenarforsamling ikke anses fuldstændig, naar ikke i det Mindste 20 Medlemmer ere tilstede. Beslutningen i Mødet tages efter de fleste Stemmer, saaledes at, i Tilfælde af Stemmelighed, Direktørens Stemme er den afgjørende. Naar der handles om at optage et Medlem eller tilkjende Præmie for Konkursarbeider, udkræves der, at den Paagjældende skal have $^2/_3$ af de afgivne Stemmer for sig. Skulde det træffe, at et eller flere tilvarslede Møder ikke ere fuldtallige til at tage Beslutning, og en Sags Behandling ikke maatte kunne taale yderligere Udsættelse, kan Direktøren med sit Forslag indstille den til Kirke- og Undervisningsministeriets Afgjørelse.

§ 14. Naar Medlemmerne af en eller anden Grund ikke kunne give Møde i Akademiets Forsamlinger, bør de, om muligt forud, anmelde saadant deres Forfald. Naar et Medlem i Løbet af et Aar ikke giver Møde og ikke melder lovligt Forfald, tilsiges han ikke mere, og det bliver da at tage under Forhandling, hvorvidt hans Rettigheder dermed bør bortfalde, hvilket i fornødent Fald afgjøres ved kongelig Resolution.

§ 15. Skolens Budget udarbeides af Skoleraadet og optages i de Forslag til Budgetter for Akademiet og de

9 Jan. Samme underlagte Fonds, som Akademiet har at udarbeide
Nr. 5. og indsende betimelig til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, for at det Fornødne kan blive optaget paa Forslaget til Finantsloven.

§ 16. Samtlige Akademiets Indtægter oppebæres og dets Udgifter afholdes efter de Indtægts- og Udgiftsordrer, som, i fornødent Fald med høiere Autorisation, efter Akademiets Beslutning meddeles af Direktøren. Til de Skolen vedrørende Indtægter og Udgifter giver Skoleraadets Formand Indtægts- og Udgiftsordrer.

§ 17. De aarlige Regnskaber revideres af tvende af Akademiet dertil udnævnte Medlemmer og decideres samt kvitteres af Akademiet inden den almindelige for de offentlige Regnskabers Revision og Decision fastsatte Tid, saa at Resultatet kan blive optaget i det almindelige Statsregnskab.

§ 18. Paa Akademiets Stifters Fødselsdag, den 31te Marts, skal Akademiet hvert Aar holde et høitideligt Møde, i hvilket Præmiemedaillerne uddeles, og en Beretning om det Vigtigste, som i det forløbne Aar er foregaaet og virket ved Akademiet, oplæses.

III. Om Akademiets Skoler.

§ 19. Akademiets Skoler ere: Den almindelige Forberedelsesklasse, Modelskolen og Bygningsskolen med deres Forberedelsesklasser, en Perspektivklasse og en Dekorationsklasse.

§ 20. Den hele Undervisning ved Kunstakademiet bestyres af et Skoleraad, bestaaende af samtlige Professorer, Docenterne og den Delegerede i det tekniske Selskabs Skole samt 6 Medlemmer (2 Malere, 2 Billedhuggere, 2 Arkitekter) valgte paa 3 Aar, hvoraf 2 af de skiftende Medlemmer. Disse vælges saa betimelig af Akademiet, at de kunne deltage i Skoleraadets Valg af en Formand af sin Midte.

Formanden har at lede det Heles Gang, saavel hvad Undervisningen som hvad Økonomien angaar, samt at udfærdige alle Skrivelser, disse Sager vedkommende. Formanden antager selv en Sekretær til Skoleraadet. 9 Jan. Nr. 5.

§ 21. Akademiet vil have at udarbeide og til Kirke- og Undervisningsministeriets Approbation at indsende Forslag til et Reglement for Undervisningen i Skolerne, samt Forslag angaaende unge Kunstneres videre Uddannelse i Ateliers under Professorernes eller andre dygtige Kunstneres Ledelse.

§ 22. Til Skolerne slutte sig Forelæsninger i Perspektiv, Kunsthistorie, Mythologi og Anatomi.

§ 23. For Adgang til Undervisning i Akademiet erlægges en passende Betaling, der efter Forslag af Akademiet er fastsat af Kirke- og Undervisningsministeriet ved Undervisnings-Reglementet af 7de September 1863 § 14. Fri Undervisning kan af Skoleraadet undtagelsesvis tilstaas dem, hos hvem særdeles Anlæg findes forbundne med bevislig Trang.

§ 24. For de bedste Arbeider i disse fornævnte Skoler kan der tilkjendes Præmier.

IV. Om Præmier og Konkurs.

§ 25. Med Hensyn til Konkurser for Akademiets Guldmedailler, den Hansenske Medaille, de Neuhausenske Pengepræmier og det Eibeschützske Legat samt den Søbringske Opmuntringspræmie, forholdes overensstemmende med de gjældende Reglementer for disse.

§ 26. Ikkun indfødte Kunstnere kunne konkurrere til Medailler eller Præmier. Konkursarbeiderne blive offentlig at udstille, hvorefter Konkursens Bedømmelse finder Sted.

9 Jan. Samme underlagte Fonds, som Akademiet har at udarbeide
Nr. 5. og indsende betimelig til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, for at det Fornødne kan blive optaget paa Forslaget til Finantsloven.

§ 16. Samtlige Akademiets Indtægter oppebæres og dets Udgifter afholdes efter de Indtægts- og Udgiftsordrer, som, i fornødent Fald med høiere Autorisation, efter Akademiets Beslutning meddeles af Direktøren. Til de Skolen vedrørende Indtægter og Udgifter giver Skoleraadets Formand Indtægts- og Udgiftsordrer.

§ 17. De aarlige Regnskaber revideres af tvende af Akademiet dertil udnævnte Medlemmer og decideres samt kvitteres af Akademiet inden den almindelige for de offentlige Regnskabers Revision og Decision fastsatte Tid, saa at Resultatet kan blive optaget i det almindelige Statsregnskab.

§ 18. Paa Akademiets Stifters Fødselsdag, den 31te Marts, skal Akademiet hvert Aar holde et høitideligt Møde, i hvilket Præmiemedaillerne uddeles, og en Beretning om det Vigtigste, som i det forløbne Aar er foregaaet og virket ved Akademiet, oplæses.

III. Om Akademiets Skoler.

§ 19. Akademiets Skoler ere: Den almindelige Forberedelsesklasse, Modelskolen og Bygningsskolen med deres Forberedelsesklasser, en Perspektivklasse og en Dekorationsklasse.

§ 20. Den hele Undervisning ved Kunstakademiet bestyres af et Skoleraad, bestaaende af samtlige Professorer, Docenterne og den Delegerede i det tekniske Selskabs Skole samt 6 Medlemmer (2 Malere, 2 Billedhuggere, 2 Arkitekter) valgte paa 3 Aar, hvoraf 2 af de skiftende Medlemmer. Disse vælges saa betimelig af Akademiet, at de kunne deltage i Skoleraadets Valg af en Formand af sin Midte.

Formanden har at lede det Heles Gang, saavel hvad Underviisningen som hvad Økonomien angaar, samt at udfærdige alle Skrivelser, disse Sager vedkommende. Formanden antager selv en Sekretær til Skoleraadet. 9 Jan. Nr. 5.

§ 21. Akademiet vil have at udarbeide og til Kirke- og Undervisningsministeriets Approbation at indsende Forslag til et Reglement for Undervisningen i Skolerne, samt Forslag angaaende unge Kunstneres videre Uddannelse i Ateliers under Professorernes eller andre dygtige Kunstneres Ledelse.

§ 22. Til Skolerne slutte sig Forelæsninger i Perspektiv, Kunsthistorie, Mythologi og Anatomi.

§ 23. For Adgang til Undervisning i Akademiet erlægges en passende Betaling, der efter Forslag af Akademiet er fastsat af Kirke- og Undervisningsministeriet ved Undervisnings-Reglementet af 7de September 1863 § 14. Fri Undervisning kan af Skoleraadet undtagelsesvis tilstaas dem, hos hvem særdeles Anlæg findes forbundne med beviislig Trang.

§ 24. For de bedste Arbeider i disse fornævnte Skoler kan der tilkjendes Præmier.

IV. Om Præmier og Konkurs.

§ 25. Med Hensyn til Konkurser for Akademiets Guldmedailler, den Hansenske Medaille, de Neuhausenske Pengepræmier og det Eibeschützske Legat samt den Søbringske Opmuntringspræmie, forholdes overensstemmende med de gjældende Reglementer for disse.

§ 26. Ikkun indfødte Kunstnere kunne konkurrere til Medailler eller Præmier. Konkursarbeiderne blive offentlig at udstille, hvorefter Konkursens Bedømmelse finder Sted.

9 Jan.

V. Om Stipendier.

Nr. 5. § 27. Til Stipendier have indfødte Kunstnere, der ikke ere akademiske Medlemmer, og som med Talent forene en alvorlig Stræben, Adgang uden Udelukkelse af noget enkelt Fag (se Reglement for Stipendier og Reiseunderstøttelser).

§ 28. Stipendier kunne tilstaas i større og mindre Beløb for en Gang eller for flere Aar, dog ikke for et længere Tidsrum end 3 Aar. Ved Bestemmelsen af deres Størrelse og Varighed bliver at tage Hensyn til de af Kunstneren opgivne Formaal for Stipendiets Benyttelse.

§ 29. Akademiet har aarlig ved Bekjendtgjørelse at fastsætte en vis Frist, inden hvilken Ansøgninger om Stipendier bør indgives, ligesom Akademiet blandt sine Medlemmer aarlig udnævner en Komite, der har at indhente hos Ansøgerne, eller paa anden Maade, alle de Oplysninger, som den skjønner fornødne, og derefter gjøre Indstilling til Plenarforsamlingen om, hvorledes den finder, at Stipendierne rettest bør fordeles. Akademiets Forslag desangaaende, med Forklaring om Grundene for samme, bliver at indstille til Kirke- og Undervisningsministeriet, som foredrager Sagen for Hans Majestæt Kongen til Bedømmelse og allerhøieste Afgjørelse.

§ 30. Det bliver af Akademiet at bestemme, hvorvidt der efter de forhaandenværende Omstændigheder findes Føie til at give den vedkommende Stipendiarius nogen særlig Instrux for Stipendiets Afbenyttelse, hvilken da af ham bør følges. Det er Pligt for Enhver, der har nydt Stipendium som Reisehjælp, efter tilendebragt Reise at afgive Beretning til Akademiet om, hvor længe han har opholdt sig paa de forskjellige Steder, samt hvorledes han formener at have fremmet Reisens Formaal, eller, ved at fremlægge Arbeider for Akademiet, for dette godtgjøre, hvorvidt han ved Reisen har fremmet sin kunstneriske Udvikling.

9 Jan.
Nr. 5.

VI. Om de aarlige Udstillinger ved Akademiet.

§ 31. Ved Akademiet bliver aarlig at afholde en almindelig Udstilling. Til at bestemme, hvorvidt de dertil indsendte Arbeider, som ikke ere udførte af Akademiets Medlemmer eller ere belønnede Konkursarbeider, kunne antages til denne Udstilling, anordnes en Komite, bestaaende af 7 paa 3 Aar valgte Medlemmer, nemlig 1 af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet valgt Medlem, der er Komiteens Formand og leder dens Virksomhed, 3 af Akademiets Plenarforsamling efter Forholdstal valgte Medlemmer, og 3 Medlemmer, valgte ligeledes efter Forholdstal af de danske Kunstnere, som i Løbet af de sidste 3 Aar før Valget have havt Arbeider antagne til den aarlige Udstilling, men ikke ere Medlemmer af Akademiet, samt 4 hvert Aar paany ligeledes efter Forholdstal valgte Medlemmer af de Kunstnere, der ifølge § 2 c have Valgret til Akademiet, og blandt dem, der ifølge samme Paragraf ere valgbare. De nye Valg til denne Komite foretages i Slutningen af Januar Maaned, første Gang i Januar 1883.

§ 32. For Adgangen til Udstillingen erlægges en, af Komiteen med Kirke- og Undervisningsministeriets Approbation bestemt, Betaling. Netto-Provenuet af denne Indtægt tilflyder Udstillingsfondet, der bestyres af den ovennævnte Komite, overensstemmende med det specielle Regulativ for dette Fond, som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fastsætter. De 4 hvert Aar paany valgte Medlemmer deltage ikke i de ifølge denne Paragraf Komiteen paahvilende Forretninger.

§ 33. Efterat Stiftelsesdagen er høitideligholdt den 31te Marts, samles Akademiet den 4de Tirsdag og Onsdag i April i Udstillingslokalet for af de Arbeider, som der have været udstillede, at tage Bestemmelse om de forskjellige Præmiers Tilkjendelse, som ogsaa for i Forbindelse med ved-

9 Jan. kommende Komites Betænkning at tage de indkomne Ansøg-
Nr. 5. ninger om Reisestipendier under Forhandling.

§ 34. Ved de aarlige Udstillinger kan i Henhold til Reglement for den Thorvaldsenske Udstillingsmedaille af 20de April 1866 denne Medaille tilkjendes. Tilkjendelsen sker ved en af Udstillingskomiteen aarlig blandt Akademiets Medlemmer og dem, der tidligere have vundet Medaillen, valgt Komite paa 12 Medlemmer. Der udfordres mindst 8 Stemmer for Medaillens Tilkjendelse. Bedømmelsen sker først i Mai.

VII. Om Akademiets Bibliothek og Kunstsamlinger.

§ 35. Bestyrelsen af og Overtilsynet med Bibliotheket paahviler en i Henhold til Skole-Reglementet af 7de September 1863 § 4 valgt Komite, som under Akademiets Direktørs Kontrol besørger Indkjøb af Bøger m. m. for de til Bibliotheket aarlig bestemte Summer, medens Bibliothekaren fører det daglige Tilsyn med Bibliotheket, forestaar Udlaan og deslige.

§ 36. En Komite, valgt i Overensstemmelse med Skole-Reglementets § 4, bestyrer og fører Overtilsynet med Kunstsamlingerne, ligesom den under Akademiets Direktørs Kontrol raader over Anvendelsen af de til Samlingerne aarlig bestemte Summer.

§ 37. De nærmere Forskrifter for Benyttelsen af Bibliotheket og af Kunstsamlingerne meddeles i et af Akademiet forfattet og i disses Lokaler ophængt Reglement.

---

§ 38. De specielle Reglementer, som ville behøves for nærmere at ordne de forskjellige Grene af Akademiets Virksomhed, blive af dette at udarbeide og indstille til Ministeriet til nærmere Foranstaltning.

§ 39. Foranførte Bestemmelser træde i Stedet for Be- 9 Jan.
kjendtgjørelsen af 28de Juli 1857 og Forskrifterne i den Nr. 5.
fornyede Fundats af 28 Juli 1814 Afd. I-VI og VIII.

VIII. Midlertidige Bestemmelser.

§ 40. Alle Akademiets nuværende Medlemmer have, som hidtil, Sæde og Stemme i Akademiet, indtil de i Henhold til § 2 e gaa over til at blive Æresmedlemmer.

Den Aldersgrændse, som i § 2 e fastsættes, indtræder dog først 3 Aar efter denne Ordnings Kundgjørelse. Saalænge de nuværende Medlemmers Antal, ikke medregnet Professorerne, ikke er gaaet ned under 23, vælges ikke nye livsvarige Medlemmer.

§ 41. Det afgjøres ved Lodtrækning, hvilke af de ifølge § 2 c valgte Kunstnere, der afgaa første og anden Gang.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Bekjendtgjørelse om Ophævelse af den allerhøieste Resolution af 28de September 1814 om Opkrævningen af Bompenge for Passage for Kjørende og Ridende over Langebro. (Indenrigsministeriet).

7 Febr. Nr. 14.

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det under 27de f. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at den ved allerhøieste Resolution af 28de September 1814 paabudne Afgift for Kjørende og Ridende for Passage over Langebro hæves fra den 1ste April d. A. at regne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

20 Marts Nr. 55. **Anordning, hvorved de i Lov af 2den Juli 1880 indeholdte Bestemmelser om Adgang til at opnaa den ved bemeldte Lov hjemlede Beskyttelse for Varemærker gjøres anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i den argentinske Republik frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning.** (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: At da der ved en med den argentinske Republiks Regjering under 9de Januar d. A. afsluttet Overenskomst er sikkret danske Undersaatter samme Adgang til Beskyttelse i bemeldte Republik for Varemærker som Landets egne Undersaatter, saa ville Vi i Henhold til § 19 i Lov af 2den Juli 1880 om Beskyttelse for Varemærker herved have anordnet, at de i bemeldte Lov indeholdte Bestemmelser om Adgang til at opnaa den ved Loven hjemlede Beskyttelse for Varemærker skulle være anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i den argentinske Republik frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning.

Denne Anordning træder i Kraft den Dag, den bekjendtgjøres i Lovtidenden.*)

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

30 Marts. Nr. 61. **Lov angaaende en forhøiet Ligning til nogle af Amternes Skolefonds.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

*) Bekjendtgjørelse i Lovtidenden fandt Sted under 31te Marts 1883.

Det Beløb, som Skoleraadene ifølge Lovgivningen ere bemyndigede til at ligne til Skolefondens Udgifter, forhøies for Ribe Amts Skoleraads Vedkommende til 1 Kr. 50 Ø., for gl. Kjøbenhavns, Frederiksborg og Viborg Amters Skoleraad til 1 Kr. 25 Ø., for Præstø, Maribo og Ringkjøbing Amters Skoleraad til 1 Kr., samt for Bornholms Amts Skoleraad til 70 Ø. pr. Tde. Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Kjøbstæderne, saaledes at Bestemmelserne i Lov 2den Juli 1870 §§ 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Ligning. 30 Marts. Nr. 61.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Udredelse af Expropriationsudgiften ved Jernbanerne fra Odense til Bogense og fra Randers Havn til Hadsund. (Indenrigsministeriet).

30 Marts. Nr. 62.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§§ 2 i Lovene Nr. 36 og 84 af 18 Marts og 25 Mai 1881 om en Jernbane fra Odense til Bogense og fra Randers Havn til Hadsund forandres derhen, at Halvdelen af Udgiften til Erstatningen for de Grunde og Eiendomme, som for bestandig afgives til Anlæget af disse Jernbaner, udredes af Statskassen uden Tilbagebetaling efter Lov af 26de Mai 1868 §§ 1 og 2.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forandring i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Øer af 27de November 1863. (Finantsministeriet).

14 April. Nr. 101.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det i Koloniialloven for de dansk-vestindiske Øer af 27de

14 April. November 1863 § 10 hjemlede Præsidentembede kan in
Nr. 101. drages, saaledes at Overøvrighedsmyndigheden i begge de
Kolonialloven fastsatte, ogsaa fremtidig bestaaende, særski
Overøvrighedskredse udøves af Gouverneuren, dog at den
kan paa sit Ansvar overdrage Udførelsen af de daglige løben
Overøvrighedsforretninger i den Kreds, hvor han til én giv
Tid ikke selv opholder sig, til den vedkommende Gouvern
mentssekretær.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

14 April. **Lov om Overdragelse af et Areal af Silkeb**
Nr. 102. **Vesterskov til Oprettelse af en Vandkuranstalt og e**
Laan til samme. (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdag
har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgen
Lov:

§ 1. Under Forudsætning af, at der dannes et Aktieselsk
til Anlæg og Drift af en Vandkuranstalt ved Silkeborg, og
det for Finantsministeriet godtgjøres, at de til Anlæget —
hvortil Planen bliver at forelægge bemeldte Ministerium t
Godkjendelse — og Driften iøvrigt fornødne Midler ere ti
stede, bemyndiges Finantsministeriet til at overdrage det
Selskab i Arvefæste et Areal af Silkeborg Vesterskov af indti
20 Tdr. Land paa Vilkaar, som af Finantsministeriet vil
være at fastsætte, derunder i ethvert Fald, at Arealet, saa
fremt Etablissementet efter Regjeringens Skjøn ikke vedbliven
maatte blive drevet som Kuranstalt, eller Driften af samm
ikke længer væsentlig maatte være anlagt derpaa, atter falde
tilbage til Statskassen frit for alle Behæftelser og, om for
langes, i ryddeliggjort Stand.

§ 2. Under de i § 1 nævnte Betingelser kan der i Anlæge
anbringes af Statskassens Midler et Beløb af indtil
40,000 Kr. som Laan til 4 pCt. Rente og efter 5 Aar

Forløb med 2 pCt. Afdrag mod saaban Sikkerhed, som af Finantsministeriet bestemmes. 14 April. Nr. 102.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forhøielse af Invalideforsørgelser. (Finantsministeriet). 18 April. Nr. 106.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Samtlige Invalideforsørgelser, der oppebæres eller fremdeles maatte blive tilstaaede i Henhold til Lov af 9de April 1851 § 12 og §§ 16—18, forhøies fra 1ste April 1883 at regne med 25 pCt. af det Beløb, enhver saaban Forsørgelse udgjør i Overensstemmelse med Lovene af 9de April 1851, 24de Februar 1858 og 20de November 1876 § 27, dog ikke medregnet den Del af samme, der er beregnet alene efter Tjenestegrad og Tjenestetid.

De i Henhold til Lov af 9de April 1851 (jfr. Lov af 26de August 1864) fastsatte Forsørgelser for Enker efter Underbefalingsmænd og Menige eller Ligestillede, som ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, blive fra 1ste April 1882 at regne at omregulere overensstemmende med Bestemmelserne i Invalideloven af 20de November 1876, 2det Kapitel.

§ 2. Fremdeles blive, ligeledes fra 1ste April 1882 at regne, de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser, der oprindelig af Fonden af 1801 til Understøttelse for Kvæstede og Efterladte, Krigshospitalskassen, Landmilicefonden eller Søkvæsthusfonden ere tilstaaede Invalider, at forhøie med 25 pCt. af deres nuværende Beløb, deri indbefattede de i Henhold til Lovene af 24de Februar 1858 §§ 2 og 3 samt af 20de November 1876 § 28 bevilgede Forhøielser.

§ 3. Forhøielse af Forsørgelse eller Pension (Understøttelse)

18 April. overensstemmende med de i foranstaaende §§ 1 og 2 giv
Nr. 106. Regler kan Finantsministeren tilstaa, selv om selve Forsø
gelsen eller Pensionen (Understøttelsen) i Medfør af Fre
traktaten af 30te Oktober 1864 ikke længer udredes af 1
almindelige Invalidefond.

§ 4. Ved Fastsættelsen af alle ovennævnte Forhøielsesbel
bliver at iagttage, at den hele Forsørgelse (Pension e
Understøttelse), som enhver Paagjældende derefter kommer
at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udl
tales med ligestore maanedlige Beløb. Aarsbeløbet forhø
derfor i mødende Tilfælde saameget, som dertil udfordres

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

27 April. Lov angaaende Forholdsregler, sigtende til Or
Nr. 114. ningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen. (Indenrigsm
nisteriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdag
har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følger
Lov:

§ 1. Ved Kongelig Anordning kan der for det Tidsrum
hvilket denne Lov er gjældende, foreskrives Regler angaae
en særlig Registrering af og Meddelelse af Fiskericertifikat
alle i Kongeriget hjemmehørende Baade og Fartøier,
anvendes til Fiskeri i Nordsøen udenfor Søterritoriet,
som efter § 1 i Loven om danske Skibes Registrering
18de Marts 1867 have Ret til at føre dansk Flag, sa
angaaende Numerering og Mærkning af disse Fartøier m
tilhørende Fiskeriredskaber m. v. Paa lignende Maade k
der for samme Tidsrum fastsættes nærmere Regler til g
Ordens Overholdelse under Fiskeriet i det nævnte Hav
til Forebyggelse af Beskadigelse eller Ødelæggelse af Fiskere
Garn og øvrige Redskaber, ligesom der kan træffes de fo
nødne Bestemmelser angaaende Tilsynet med de i Henhol
til det Foranstaaende givne Forskrifters Overholdelse.

§ 2. Indregistreringen og den Maaling af Fartøiet, der, for saavidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøiet skeer ved Toldvæsenets Foranstaltning uden Erlæggelse af Gebyr eller Stempelafgift og i det Hele uden Udgift for Eieren, idet de dermed forbundne Omkostninger afholdes af Statskassen. Vedligeholdelsen af paamalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler dog Fartøiets Eier. 27 April. Nr. 114.

§ 3. Foruden det Erstatningsansvar, som de Paagjældende i Medfør af almindelige Retsregler ville kunne paadrage sig ved Tilsidesættelse af de Forskrifter, der gives i Henhold til § 1, kan der herfor idømmes Straf af Bøder indtil 200 Kr.

Sager angaaende Idømmelse af deslige Bøder saavelsom angaaende Erstatningsansvar, hvor Bøder idømmes, behandles som offentlige Politisager, i Kjøbenhavn for Sø- og Handelsretten.

§ 4. Denne Lov forbliver ikkun gjældende i 6 Aar fra den Dag at regne, fra hvilken de kontraherende Regjeringer maatte komme overens om, at den i Haag den 6te Mai 1882 undertegnede Overenskomst, angaaende Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritorierne, skal bringes til Udførelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Ophævelse af Forordning af 11te November 1791 § 4 Litr. h. (Justitsministeriet). 27 April. Nr. 115.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Bestemmelsen i Forordningen af 11te November 1791 § 4 Litr. h. om Brevsendelse ved Bud hæves, og Postforsendelse

27 April. bliver at benytte overalt, hvor dette kan ske uden St
Nr. 114. for Tjenestens Tarv, saaledes at Postvæsenet drager Omsi
for, hvor almindelig Brevombæring ikke finder Sted, at
til Brevsamlingsstedet ankommende Tjenestebreve til Sog
fogden, som bære Paategning om, at deres Besørgelse ha
ved særlig Budsendelse tilsendes denne. Kan i andre
fælde Forsendelse ved Bud ikke undgaas, bliver denne
udføre ved direkte af vedkommende Retsbetjent leiet
og den derfor udlagte Betaling, forsaavidt den ikke i Med
af gjældende Regler paahviler nogen anden Kasse, at ref
dere af Statskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette

11 Mai.
Nr. 117.

Bekjendtgjørelse om Havneafgiften til Kjøbenhav Havn af udenrigsfra ankomne Varer, der omløs eller overløsses til direkte videre Befordring til and udenrigs Sted. (Indenrigsministeriet).

Den i Lov af 31te Marts 1864 om Havneafgiften Kjøbenhavns Havn fastsatte Afgift for Skibe i udenri Fart ved Indgaaende af 40 ß pr. udløsset Læst nedsætt til 10 ß pr. udløsset Læst af saadanne udenrigs fra ankom Varer, der i Havnen omløsses eller overløsses fra Skib Skib til direkte videre Befordring til andet udenrigs Ste paa Betingelse af, at de enten i Konnossementet eller i Specialangivelse ere opførte som bestemte direkte til udenrig Sted.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

22 Juni.
Nr. 125.

Politivedtægt for Kjøbenhavn. (Justitsministeriet)

Den under 18de Januar 1869 udgaaede Politivedtæg for Kjøbenhavn, saaledes som samme under 27 April 1870 11te November 1871, 26de October 1875 og 20de November

877 er forandret, saavelsom det under 14de December 1876 22 Juni.
dgaaede Tillæg til bemeldte Vedtægt angaaende Arbeids- Nr. 125.
ørsel samt Driven med Kreaturer paa Folkekirkens Hellig-
age ophæves fra 1ste September d. A. at regne, til hvilket
idspunkt i Stedet derfor træder følgende i Medfør af § 8
Lov angaaende Omordning af Kjøbenhavns Politi m. v.
f 11te Februar 1863 affattede Politivedtægt.

1ste Afsnit.

Om den offentlige Orden.

1ste Kapitel.

Om Jagttagelse af Orden og Velanstændighed paa Gaden.

§ 1. Paa offentlig Gade, Vei eller Plads maa intet Opløb eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færselen hæmmes.

§ 2. Naar mange Mennesker paa offentlig Gade, Vei eller Plads samles ved Indgangen til Billetudsalg, Forlystelsessteder eller ved andre saadanne Leiligheder, skulle de opstille sig i Række efter den Orden, i hvilken de ere ankomne, og derved rette sig efter Politiets Anvisning.

§ 3. Enhver er paa offentligt Fortov pligtig at vige af Veien for de Mødende, der have Kjørebanen paa deres høire Haand, samt for Skildvagter.

§ 4. Skorstensfeiere og Møllere i deres Arbeidsklæder og Andre, der ere iførte Klæder, som besudle ved Berøring, maa ikke gaa eller opholde sig paa offentligt Fortov eller Gangsti.

§ 5. Paa offentlig Gade, Vei eller Plads maa der ikke foregaa Slagsmaal, Skrigen, Raaben, høirøstet Syngen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller de Forbigaaende eller Omboende forulempes.

22 Juni. Raaben med Varer maa ikke finde Sted før Kl.
Nr. 125. Morgenen eller efter Gaslygternes Tænding og ing
udover Kl. 8 om Aftenen. Børn under 16 Aar ma
benyttes til nogensomhelst Handel paa offentlig Gade,
eller Plads i den Tid, i hvilken Raaben med Va
forbudt. Udraaben og Syngen med Viser, Bøger,
nakker og Fortællinger eller deslige er forbudt. Forha
paa offentlig Gade, Vei eller Plads af Aviser, Skilling
og andre lignende trykte Meddelelser er Politiet be
til at forbyde, naar saadant Salg kan befrygtes at
give Anledning til Uordener. Saadan Forhandling
ikke finde Sted ved Børn under 16 Aar.

§ 6. Ingen maa uden fyldestgjørende Grund banke
Port, Dør eller Vindue, ringe paa Port- eller Dørkl
eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne f
forstyrres. Det er ikke uden Beboernes udtrykkelige Begjæ
tilladt at foretage Saadant for at falbyde Varer eller i ligne
Øiemed. Børn under 16 Aar maa ikke ombære Gjenstan
til Falbydelse i Husene.

§ 7. Der maa ikke paa offentlig Gade, Vei eller Pla
spilles Boldt, Pind, Klink, gjøres Glidebaner eller foreta
anden Leg eller Spil til Hinder for Færdselen.

Det er forbudt at krybe op paa eller klynge sig til Vog
ellet andre Kjøretøier under Kjørselen eller til saadanne
fastgjøre Haandvogne eller Slæder.

§ 8. Ingen maa paa offentlig Gade, Vei eller Pl
eller udover disse skyde med Bøsse, Pistol, Nøglebøsse, B
Pusterør eller andet Saadant, afbrænde Krudt, Fyrværk
sager eller exploderende Gjenstande af hvilkensomhelst Sla
ei heller kaste med eller fra Huse udkaste Stene, Snebolt
Snavs, Vand eller Andet, hvorved Skade kan bevirk
eller de, som færdes paa disse Steder, fortrædiges.

§ 9. Ingen maa færdes paa offentlig Gade, Vei el
Plads i en saadan Tilstand af Beruselse, at den kan g

kødning til Ulempe for Andre. Eiheller maa Nogen paa 22 Juni.
ntlig Gade, Vei eller Plads vise sig maskeret eller i en Nr. 125.
agt, der er stridende imod Velanstændighed eller egnet til fremkalde Forstyrrelse af den offentlige Orden. Ligeledes det forbudt at vise nogen uanstændig Opførsel, saasom uanstændige Ord eller Lader, ved uanstændig Blottelse Legemet, ved at lade Vandet paa upassende Steder eller anden Maade.

§ 10. Ingen maa udenfor de tilladte Badepladse bade eller svømme i Byens Kanaler, Stadsgraven, Søerne kring Staden, i Nyhavn, Tømmergraven eller i aabent and i umiddelbar Nærhed af Toldboden, Knippelsbro, ngebro, af Landingsbroer for Passagerskibe, eller overvedet af offentlig Gade, Vei, Spadseregang eller Plads. Ved Badeanstalter, der ere saaledes beliggende, at de mne overses fra offentlig Gade, Vei, Plads eller Bro, kan olitiet fordre truffet saadanne Foranstaltninger, at Badningen ikke foregaar paa en saadan Maade, at den giver offentlig Forargelse.

2det Kapitel.

Om Forbud mod Hindringer for Færdselen.

§ 11. Ingen maa uden Poliets Tilladelse tage Stade paa offentlig Gade, Vei eller Plads for at udsælge Varer eller drive anden Forretning og, hvor saadan Tilladelse er given, ikke udenfor det anviste Sted.

Frugt, Kartofler og andre Grøntsager er det ikke tilladt at kjøre omkring med til Falbydelse paa Vogne paa offentlig Gade, Vei eller Plads; dog er Omførsel paa Haandvogne ikke indbefattet under dette Forbud.

Politiet kan meddele Tilladelse til, at der paa Fortove foran Beværtningssteder maa hensættes Borde og Bænke for de Beværtningssøgende; dette maa dog kun indrømmes, hvor Hensynet til den øvrige Færdsel tillader det, og Tilla-

22 Juni. delsen maa ikkun gives efter forud indhentet Samtykke f
Nr. 125. Magistraten og mod Erlæggelsen af den aarlige Afgi
som af Magistraten for hvert enkelt Tilfælde fastsættes.

Gadeudsælgere, Bybude, Sjouere eller Andre, der p saadanne Steder tilbyde Publikum deres Varer eller Tjenest maa ikke opstille sig i Klynge eller paa anden Maade hind Færdselen, ei heller vise Paatrængenhed.

Uden Vedkommendes Samtykke maa Ingen tage Plat paa Trapper, i Porte eller andre Ind- eller Opgange Huse.

§ 12. Ingen maa paa offentlig Fortov eller Gang bære, trække eller paa anden Maade føre med sig Gjenstand der ere til Hinder for Færdselen, eller som udsætte de Ford gaaende for Skade eller Ulempe.

Det er saaledes forbudt der at bære Byrder, Torve- ell andre store Kurve, Trug og deslige eller at trække Haand vogne eller Slæder.

Dog maa Haandvogne med Børn trækkes paa Fortov og Gangstier, naar det skeer saaledes, at Færdselen dervel besværes saa lidt som muligt, i hvilken Henseende de for nødne Bestemmelser gives af Politiet.

Leer, Høforke, Skydevaaben eller andre saadanne Gjen stande, der let kunne forvolde Skade, maa ikkun bæres pa Kjørebanen og saaledes, at Skade ikke kan befrygtes.

Paa stærkt befærdede Steder og navnlig paa Broer kan Politiet paabyde Fodgængere kun at benytte det Fortov, hvor de have Kjørebanen paa den høire Haand. Saadant Paabud skal meddeles ved iøinefaldende Opslag paa Stedet.

§ 13. Intet, som kan være til Hinder for Færdselen, maa hensættes eller henlægges paa Fortov eller andetsteds paa offentlig Gade, Vei eller Plads. Dog skal det, naar ingen Gaardsplads haves til Af- eller Paalæsning af Varer, Brændsel eller Andet, være tilladt, at denne skeer paa de

nævnte Steder, naar den foretages med saa liden Ulempe 22 Juni.
for Færdselen som muligt, og Intet maa blive liggende i Nr. 125.
længere Tid end høist fornødent.

Fraspændte Vogne saavelsom Trillevogne maa ikke uden særlig Tilladelse af Politiet henstaa paa offentlig Gade, Vei eller Plads i længere Tid, end der behøves til deres Af- eller Paalæsning.

§ 14. Det er forbudt paa offentlig Gade, Vei eller Plads at foretage noget Slags Arbeide, hvorved Færdselen hæmmes eller de Forbigaaende udsættes for Fare eller Ulempe, saasom at save eller hugge Brænde eller Tømmer, knuse Kokes, hugge Sten, beslaa Heste og andet deslige.

Ei heller maa Tæpper, Duge og deslige udbankes eller udrystes, Sengeklæder henlægges til Udluftning eller Tøi ophænges til Tørring paa eller udover offentlig Gade, Vei eller Plads.

§ 15. Varer, Skilte, Udhængsskabe, Vinduesmarkiser eller andre Gjenstande, der anbringes ud over offentlig Gade, Vei eller Plads, skulle være forsvarligen befæstede og, naar de have et Fremspring af mere end 4 Tommer, anbragte i en saadan Høide, at deres Underkant er mindst $3^1/_2$ Alen over Jorden.

Hvor Fortovet har en Brede af over 3 Alen og Omstændighederne iøvrigt tale derfor, kan Politiet tillade, at de nævnte Gjenstande erholde et større Fremspring eller anbringes i en ringere Høide end anført.

§ 16. Fragt- og Arbeidsvogne maa ikke kjøre paa Østergade, Amagertorv, Vimmelskaftet, Nygade eller Fredriksberggade, medmindre de komme fra eller skulle til en i den vedkommende Gade beliggende Eiendom eller afhente Gadens Renovation.

Kjørsel og Riden langs Christiansborg Slots Forside mellem Kavalerløngangsporten og Slotskirken er kun tilladt dem, der have Ærinde i Slottet. Kjørsel med Fragt- og

22 Juni. Arbeidsvogne gjennem Kolonaden ved Amalienborg eller ov
Nr. 125. Amalienborg Plads er ikke tilladt.

Med Magistratens Samtykke kan Politidirektøren helt ell tildels forbyde Kjørsel paa andre Steder for Andre end der Boende, eller foreskrive visse Arter af Færdsel at føl bestemt betegnede Retninger.

§ 17. Forspændte Vogne maa paa offentlig Gade, V eller Plads ikke holde paa Steder, hvor de standse Færdsele og overhovedet ikke holde stille i længere Tid, end der behøv til Aflæsning eller Paalæsning, medmindre de dertil hai erholdt særlig Tilladelse af Politiet, og i saa Fald ikku paa de dertil anviste Steder. De skulle paa offentli Gade eller Vei stedse holde saa langt til Siden af Kjørebane som muligt.

Vogne maa ikke holde, hvor 2 Færdselslinier skjær hinanden, og paa de brolagte Overgange over Jordvei kun medens Vognen benyttes til Ind- eller Udstigen.

§ 18. Naar Vogne ved Bryllupper, Begravelser, Theaterforestillinger, Koncerter, Baller eller andre Leiligheder samles i større Mængde paa offentlig Gade, Vei eller Plads, skulle de holde i enkelt Række efter Politiets nærmere Anvisning og ved Til- eller Frakjørsel følge den af dette betegnede Vei.

Er vedkommende Gade eller Vei saa snever, at to Vogne ikke med Lethed kunne komme forbi hinanden, maa Vognrækken dannes i de nærmeste Gader eller Veie der have den fornødne Brede.

Vognene skulle kjøre frem efter Tur, og ikkun, naar den, hvem en Vogn skal optage, forlanger det, maa Vognen kjøre ud af Rækken og hen til Indgangen, men skal da, naar den Paagjældende ikke er eller strax kommer tilstede ved Indgangen, indtage den sidste Plads i Vognrækken.

3die Kapitel. 22 Juni.

Om Foranstaltninger til Afværgelsen af Fare Nr. 125.
under den offentlige Færdsel m. m.

§ 19. Forældre eller andre Vedkommende ere pligtige at sørge for, at smaa Børn, der ere under deres Varetægt, paa offentlig Gade, Vei eller Plads ere undergivne tilbørligt Tilsyn.

§ 20. Ved Færdselen over de offentlige Broer og Dæmninger ere saavel Kjørende og Ridende som Fodgængere pligtige at følge de Forskrifter, som meddeles ved iøinefaldende Opslag paa Stedet eller særlig gives af Brobetjentene. Ved Aabning og Lukning af Broerne maa Ingen træde indenfor den stedfindende Afspærring.

Paa stærkt befærdede Steder kan Politiet med Magistratens Samtykke paabyde, at al Kjørsel og Riden skal foregaa i Skridt. Saadant Paabud skal meddeles ved iøinefaldende Opslag paa Stedet.

§ 21. Naar offentlig Gade, Vei eller Plads anlægges eller istandsættes, samt naar der ellers ved samme foretages Arbeider, der i nogen væsentlig Grad ere til Hinder for Færdselen eller gjøre den usikker, skal den paagjældende Strækning, saalænge Arbeidet varer, i en saadan Afstand, som Politiet bestemmer, holdes forsvarligt afspæret.

Fra Mørket falder paa, indtil det bliver lyst om Morgenen, skal der være anbragt fornødne tændte Lygter ved Afspærringen.

§ 22. Ved Opførelse af nye eller Nedbrydelse eller Hovedreparation af ældre Bygninger, som ere beliggende ved offentlig Gade, Vei eller Plads, skal Eieren, førend Arbeidet paabegyndes, derom gjøre skriftlig Anmeldelse til Politiet, for at dette kan paasee, at der anbringes Plankeværk eller anden Indhegning og iøvrigt træffes de Foranstaltninger, som findes nødvendige til Forebyggelse af Ulempe for de

22 Juni. Forbipasserende. Saasnart Arbeidet er saa vidt fremskredet,
Nr. 125. at Indhegningen ikke længer er nødvendig, skal Eieren gjøre Anmeldelse derom til Politiet og, naar Politiet finder, at dette bør skee, strax borttage Inhegningen og ryddeliggjøre den indhegnede Plads.

Eieren er ansvarlig for, at Indhegningens Vedbliven ikke nødvendiggjøres ved utilbørlig Forhaling af Byggearbeidet.

§ 23. Stilladser og Løbebroer, som anvendes ved Bygningsarbeider, skulle være af forsvarlig Styrke og omhyggeligt anbragte, hvorhos de paa den udvendige Side skulle være forsynede med Lægter som Brystværn og med mindst 15 Tommer høie Vanger.

Løse Stiger, der benyttes til Arbeide paa en Bygnings udvendige Side, skulle være af forsvarlig Styrke og, naar de ere over 6 Alen lange, forsynede forneden med saadanne Indretninger, at Udskridning forhindres, hvorhos en Arbeider, saalænge Stigen benyttes, skal have Plads ved dens Fod for at paase, at den staar fast.

For Overtrædelse af de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser straffes den Haandværksmester eller Andre, der forestaa det paagjældende Arbeides Udførelse, eller, saafremt han ikke opgives af Eieren, denne selv.

§ 24. Befindes en Bygning eller en Del af samme i saa brøstfældig Tilstand, at der er Fare for Nedstyrtning, kan Politiet forbyde Benyttelsen af Bygningen helt eller tildels og paalægge Eieren inden en af det fastsat Frist at foretage saadanne Arbeider, at den tilstedeværende Fare fjernes, hvorhos Politiet paa Eierens Bekostning kan træffe de yderligere Foranstaltninger, der maatte anses fornødne for at forebygge Fare for Forbigaaende eller Andre.

Paa lignende Maade forholdes, naar Mur, Plankeværk eller andet saadant Hegn findes i faldefærdig Stand.

§ 25. Urtepotter, Fuglebure eller Andet, der ved at falde ned kan bevirke Skade, maa ikke opstilles eller ophænges

paa Tage, Tagrender, aabne Altaner, Bygningers Ydersider, 22 Juni.
Mur, Plankeværk eller Stakit eller i aabne Vinduer eller Luger, Nr. 125.
medmindre de ere forsvarligen fastgjorte eller paa anden Maade sikkrede mod Nedfald.

§ 26. Vinder eller andre Indretninger, ved hvilke Varer eller Andet heises op fra eller ned til offentlig Gade, Vei eller Plads, skulle saavelsom deres Tilbehør have fornøden Styrke og maa ikkun benyttes af øvede og paalidelige Folk.

§ 27. Kjældernedgange, som fra Bygningslinien springe frem imod offentlig Gade, Vei eller Plads, skulle paa Siderne være hegnede med forsvarligt Rækværk eller være dækkede lige med Fortovets Overflade med Lemme, som ikkun maa aabnes, naar Brugen af Kjælderen gjør det nødvendigt, og da kun under Udstilling af Afvisere som i § 32 foreskrevet.

§ 28. Udløbsrender fra Huse og Grunde til offentlig Gade, Vei eller Plads skulle være forsvarligt dækkede lige med Fortovets Overflade.

§ 29. Ud for offentlige Badehuse og Badesteder og ud for Strandbredden i en Afstand af indtil 100 Alen til begge Sider af saadanne maa Sandgravning eller anden Gravning der foraarsager Huller i Strandbunden, ikke foretages paa ringere Dybde end 4 Alen.

Politiet kan give Bestemmelser om det Tilsyn, der skal finde Sted, og de Redningsredskaber, der skulle forefindes ved saadanne Badehuse.

§ 30. Ingen maa færdes paa Isen paa Byens Kanaler, de omliggende Søer eller andre dybere offentlige Vandsteder, naar Isen ikke er fuldkommen sikker. Isen paa Vandværkets Beholdere i Skt. Jørgens Sø maa Ingen betræde uden Vandvæsenets Ordre eller Tilladelse.

Ingen maa hugge Huller eller Vaager i Isen paa de fornævnte Steder uden dertil at have henholdsvis Politiets

22 Juni. eller Vandvæsenets Tilladelse, og i saa Fald ikke paa andre
Nr. 125. Steder end tilladt.

Saadanne Huller eller Vaager skal Vedkommende forsyne med forsvarlig Indhegning.

Magistraten er bemyndiget til i Anledning af stedfindende Isning paa Vandvæsenets Søer at forbyde al Færdsel af Uvedkommende paa disse Søer eller paa større eller mindre Strækninger af dem imod, at de under Forbudet indbefattede Strækninger behørigen indhegnes, og at der om Forbudet udstedes en Bekjendtgjørelse fra Politiet, der opslaas paa passende Steder ved Søerne.

Naar denne Foranstaltnig ved Isningens Ophør kan bortfalde, bliver ny Bekjendtgjørelse derom at udstede.

§ 31. Rensning af Tagrender og Nedkastning af Sne fra Tage ud til offentlig Gade, Vej eller Plads maa ikke uden Politiets Tilladelse finde Sted efter Kl. 10 Formiddag.

§ 32. Naar Op- eller Nedheisning af Varer eller Andet, Rensning af Tagrender, Nedkastning af Sne fra Tage, Istandsættelse af saadanne eller andre mindre betydelige Bygningsarbeider foretages udover eller ud til offentligt Fortov, skal der til Advarsel for de Forbigaaende udsættes Afvisere af en saadan Beskaffenhed, at de tilstrækkelig tydeligt angive, at Færdselen sammesteds er forbunden med Fare eller Ulempe. Afvisere maa ikke henstaa længere end nødvendigt, men skulle borttages, saasnart de paagjældende Arbeider standse.

Under Nedbrydning af Bygninger og under Bygningsforetagender maa tørt Murgrus og lignende ikke udkastes fra Bygningen paa en saadan Maade, at Støvet af Vinden kan føres udover offentlig Gade, Vei eller Plads.

4de Kapitel.

Om Kjørsel og Riden.

§ 33. Kjørende og Ridende ere pligtige at iagttage

behørig Forsigtighed, hvilket især gjælder, naar der kjøres omkring Gadehjørner og ud af Porte eller andre Udkjørseler fra Gaarde eller tvers over Færdselsveie. Dette gjælder ogsaa om Kjørsel med Træk- eller med Haandvogne. Al Kapkjørsel eller Kapridning er forbudt. Paa Gader eller Pladse maa ikke rides eller kjøres hurtigere end i jævn Trav, og andetsteds ikke hurtigere end i stærkt Trav. 22 Juni. Nr. 125.

Kjørende og Ridende skulle itide varsko Personer, der ere foran dem paa deres Vei. Utilbørlig Smelden med Pisk ved Kanekjørsel eller ved andre Leiligheder paa offentlig Gade, Vei eller Plads er forbudt.

§ 34. Kjørende og Ridende skulle holde sig paa de til saadan Færdsel bestemte Gader og Veie.

Ingen maa kjøre eller ride paa Fortov eller Gangsti.

Kjørsel med Velocipeder og lignende Befordringsmidler er kun tilladt paa Kjørebane og Ridesti, derimod ikke paa Fortov eller Gangsti. Saadan Kjørsel skal foregaa med fornøden Forsigtighed og er forbudt i de i § 16 Punkt 1 nævnte Gader.

§ 35. Kjørende og Ridende skulle holde sig til den Side af offentlig Gade eller Vei, der er paa deres høire Haand, og naar de møde hinanden, skal hver især vige af tilhøire.

§ 36. Ingen maa kjøre eller ride imod eller ind i Troppeafdelinger, Ligtog eller andre Processioner, men Enhver har at vige af Veien for samme.

§ 37. Ingen Vogn eller andet Kjøretøi maa paa offentlig Gade eller Plads være forspændt med flere end to Heste ved Siden af hverandre; ei heller er det tilladt der at kjøre med flere Vogne eller andre Kjøretøier, der ere fastgjorte til hverandre.

§ 38. Vogne med Læs skulle være forsvarligen læssede, saa at de ikke ere udsatte for Væltning eller for, at det Paalæssede falder af, eller at Vognene gaa i Stykker under

22 Juni. Kjørselen, eller at der iøvrigt ved Kjørselen bevirkes Skade
Nr. 125. eller Ulempe for Færdselen.

§ 39. Ingen, der er under 16 Aar, eller som er drukken eller af anden Aarsag upaalidelig, maa kjøre en forspændt Vogn. Er Vognen betroet den Paagjældende af nogen Anden, er denne tillige undergiven Strafansvar.

§ 40. Paa offentlig Gade, Vei eller Plads eller i Porte, Gaarde eller deslige Steder, der have aaben Udkjørsel til offentlig Gade, Vei eller Plads, maa ingen Vogn holde forspændt, medmindre Kudsken eller en anden voxen Person holder Tømmerne, eller disse ere forsvarligt fastbundne til Vognen og en Skagle ved hver Hest er fraspændt.

Det er forbudt paa de fornævnte Steder at tage Hovedtøiet af Heste eller at tage Bidselet af forspændt Hest i længere Tid, end medens den fodres.

Heste, der tidligere have løbet løbsk, slaaet eller bidt, skulle paa de nævnte Steder altid være undergivne tilbørligt Tilsyn. De sidste skulle tillige betegnes med en fra begge Sider synlig Halmvisk paa Hovedet, eller der skal træffes anden efter Politiets Skjøn paalidelig Sikkerhedsforanstaltning med Hensyn til dem.

§ 41. Naar Heste paa offentlig Gade, Vei eller Plads benyttes for Kane, Slæde, Sporvogn eller Vogne, hvis Hjulfælger ere belagte med et Stof, der dæmper Lyden, skulle de være forsynede med forsvarlige Bjælder eller Klokker, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme.

Det samme gjælder Velocipeder og lignende Befordringsmidler.

§ 42. Alle med to eller flere Heste forspændte Arbeids- og Fragtvogne, der tilhøre Beboere i Kjøbenhavn og dens Forstæder og benyttes paa Stadens Grund, alle Omnibusser og andre lukkede Vogne, som ere indrettede til at kunne fremføre mindst 10 Personer — Sporvogne undtagne —

skulle være forsynede med Hjul, hvis Fælger ere i det mindste 4 Tommer brede. 22 Juni. Nr. 125.

§ 43. Intet Godslæs, som kjører over Stadens Broer, maa uden særlig Tilladelse fra Politiet have større Vægt end 5000 Pund.

5te Kapitel.

Om Førsel af Heste og andre Kreaturer.

§ 44. Heste maa ikke gaa løse paa offentlig Gade, Vei eller Plads. Ei heller maa Nogen paa offentlig Gade eller Plads føre en eller flere Heste ved Siden af eller efter Vogn eller andet Kjøretøi, ei heller trække eller drive flere ikke sammenkoblede Heste eller flere end 4 Heste i et Kobbel. Dog maa tvende fraspændte Heste føres under een Tømme, naar de ikke slæbe Skagler eller deslige efter sig. Ingen maa ride med Haandhest i stærkt befærdede Gader. Enhver Hest, der rides, trækkes eller drives paa offentlig Gade, Vei eller Plads, skal være forsynet enten med Hovedtøi eller med Bidsel. Naar Hesten trækkes eller drives, maa den ikke føres hurtigere end i Skridt, og Føreren skal, naar den trækkes, gaa paa dens venstre Side.

§ 45. Om Førsel af andre store og smaa Kreaturer paa offentlig Gade, Vei eller Plads gjælde følgende Bestemmelser:

Tyre skulle altid trækkes enkeltvis og være forsvarligt nikkede eller paa anden af Politiet bifaldet Maade gjort uskadelige.

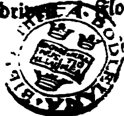
Andet stort Hornkvæg maa ikke drives, men kun trækkes enkeltvis eller i Kobler.

Svin og Kalve maa ikke drives eller trækkes, men skulle altid kjøres paa Vogn eller Trillebør. Det samme skal gjælde om Faar og Lam, der ankomme hertil tilsøs eller paa Jernbane, medmindre de trækkes enkeltvis.

Til den Førsel af Kreaturer, der ikke sker ved Kjørsel paa Vogn eller Trillebør, maa ikkun benyttes Personer, som dertil

22 Juni. have erhvervet Politiets Tilladelse, hvilken til enhver Tid kan
Nr. 125. tilbagetages. Dette skal dog ikke udelukke Nogen fra ente selv at føre eller ved en i hans faste Tjeneste staaende Mand at lade føre ham tilhørende Kreaturer og ei heller være til Hinder for, at Personer der drive eller trække Kreaturer ad Landeveien hertil Staden, føre dem lige til deres første Bestemmelsessted paa Stadens Grund.

Politiet bestemmer og bekjendtgjør, ad hvilke Veie Tyre maa trækkes, store Kreaturer føres i Kobbel, samt Faar og Lam, der ankomme fra Landet, drives løse i Flokke; ligeledes bestemmer og bekjendtgjør Politiet, hvormange Stykker der maa føres i et Kobbel, samt hvormange Førere der udfordres, naar Faar og Lam fra Landet drives i Flokke.

6te Kapitel.

Om Hunde.

§ 46. Naar Hunde vise sig bidske eller glubske eller have Vane at forulempe Folk ved at gjø ad dem eller fare imod dem, kan Politiet paalægge Eieren under Strafansvar at holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv.

Ingen maa hidse en Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar han bemærker, at den anfalder Nogen.

Den der hidser en Hund paa Nogen eller undlader at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen, er strafskyldig, selv naar der ikke derved sker Skade.

Ingen Hund maa vise sig offentlig uden at bære Politiegn for Aaret. Hunde, der ikke bære Polititegn for Aaret, kan Politiet foranstalte optagne og fremlyste samt, hvis ingen Eier indløser dem inden 3 Gange 24 Timer, lade dræbe. Det Samme gjælder om Hunde, der ved at gjø eller tude

aa offentlig Gade, Vei eller Plads om Natten forstyrre de 22 Juni.
)mboendes Ro. Nr. 125.

Eiere af Hunde, der efter det Foranstaaende kunne optages, re tillige undergivne Strafansvar efter denne Vedtægt.

Iøvrigt skal det have sit Forblivende ved de i Plakat af ide Oktober 1815 Litr. B, Lov af 28de Januar 1856, Lov)m smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 29de December 1857 § 11 og Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Udbredelse af Hundegalskab af 30te November 1876 givne Forskrifter.

§ 47. Naar Nogen vil benytte løsgaaende glubske Hunde til Pladsers Bevogtning, skal han derom gjøre Anmeldelse til Politiet, for hvem han med Hensyn til hver enkelt Hund, som agtes saaledes benyttet, skal forevise den Kongelige Veterinær- og Landbohøiskoles Attest om, at der efter Hundens Beskaffenhed Intet derfor er til Hinder. Vedkommende Plads skal derhos holdes saaledes indhegnet og lukket, at Hundene ikke kunne slippe ud, og det skal ved tydelige Opslag, udenfor Pladsen paa de Steder, Politiet bestemmer, altid findes bekjendtgjort, at der holdes løse Hunde paa Pladsen, og til hvilke Tider de ere løsgaaende. Endelig skulle saadanne Hunde stedse være fornævnte Skoles Tilsyn og Bestemmelser underkastede.

7de Kapitel.

Om Beskadigelse og Besudling af Bygninger Monumenter m. v.

§ 48. Det er forbudt at skrive, kradse, male eller tegne paa eller paa anden Maade at beskadige eller besudle de til offentlig Nytte eller Prydelse bestemte Indretninger eller Gjenstande, saasom Statuer, Springvand, Vandposte eller Opstandere, Brandhaner, Gadelygter, Bænke, Indhegninger og deslige, saavelsom den til offentlig Gade, Vei eller Plads stødende Del af Hus, Mur, Plankeværk, Port eller andet Saadant.

22 Juni. · § 49. Ingen maa uden Magistratens Samtykke opbryd
Nr. 125. Stenbroen eller foretage nogen Gravning i eller ande Forandring ved offentlig Gade, Vei eller Plads.

§ 50. Ingen Uvedkommende maa tænde eller slukke d paa offentlig Gade, Vei eller Plads anbragte Lygter.

§ 51. Ingen maa beskadige de paa offentlig Gade, V eller Plads eller i offentlige Anlæg staaende Træer ved a afbrække Grene eller Kviste, afrive eller skjære i Barken ell deslige, ei heller aftage eller beskadige de omkring Træern til deres Beskyttelse anbragte Indretninger. Det er ogsa forbudt at afplukke, borttage eller beskadige de i offentlig Anlæg værende Frugter, Blomster eller Planter, at henkast eller henlægge Urenlighed, Papir eller andet Saadant deslige Anlæg eller paa anden Maade beskadige eller besudl dem.

De Besøgende ere pligtige at overholde de af Anlægenes Bestyrelse til Fremme af Orden og Fred trufne reglementarisk Bestemmelser, naar disse ere bekjendtgjorte paa behørig Maade navnlig ved Opslag ved Indgangene og paa andre passende Steder.

§ 52. Ingen maa bestige, overstige eller beskadige de ved offentlig Gade, Vei eller Plads eller om offentligt Anlæg anbragte Aflukker, Brystværn, Diger eller anden Indhegning, ei heller stige ned i eller beskadige de ved dem værende Grøfter.

§ 53. Paa Kirkegaard maa ingen Legen eller anden med Hensyn til Stedet upassende Opførsel finde Sted.

Ingen maa paa Kirkegaard gaa udenfor de afstukne Gange, stige over Grøfter, Diger eller andre Indhegninger, beskadige Træer, Blomster eller andre Vækster eller paa nogen Maade beskadige eller besudle Gravsteder eller andre paa Kirkegaarden værende Anlæg, ei heller paa anden Maade overtræde de af Kirkegaardenes Bestyrelse til Fremme af Orden og Fred paa Kirkegaardene trufne reglementariske Bestemmelser,

naar disse ere bekjendtgjorte paa behørig Maade, navnlig 22 Juni.
ved Opslag ved Indgangene og paa andre passende Steder. Nr. 125.
Børn maa ikke komme paa Kirkegaard undtagen i Følge med og under Opsigt af andre Personer.

Det er forbudt der at medtage Hunde.

8de Kapitel.

Om Gadenavne, Husnummere og Skilte.

§ 54. Paa Hus, Plankeværk eller Andet, der danner Hjørne af eller Indgang til offentlig Gade, Vei eller Plads, skal Eieren foranstalte Gadens, Veiens eller Pladsens Navn tydeligen malet paa eller nærved Hjørnet eller Indgangen paa den Maade som Magistraten bestemmer.

§ 55. Enhver Huseier skal sørge for, at Husets Gadenummer, der bestemmes af Magistraten, er ud til offentlig Gade, Vei eller Plads anbragt paa en iøinefaldende Maade over Hovedindgangen, og at Matrikulsnummeret er anbragt paa et passende Sted i Indgangen til Porten eller Forstuen.

§ 56. Skilte maa herefter ikke anbringes anderledes end fladt imod Bygningsfaçaden. Skilte, der allerede findes anderledes anbragte, kan Politiet befale nedtagne, naar de enten borttage Udsigt for Naboer eller Lys fra Gadelygter eller ere til Hinder for Færdselen.

9de Kapitel.

Om Opslag.

§ 57. Det bestemmes af Magistraten, paa hvilke Steder Opslag af Bekjendtgjørelser fra Øvrigheden eller andre offentlige Myndigheder maa finde Sted, og for Kommunens Regning bekostes de dertil fornødne Tavler anskaffede, vedligeholdte og renholdte, naar ikke vedkommende Eiere foretrække selv at foranstalte dette.

Bekjendtgjørelser angaaende Theaterforestillinger, Koncerter,

22 Juni. Forevisninger og offentlige Forlystelser, til hvilke Politie
Nr. 125. eller andre Vedkommendes Tilladelse haves, kunne ligeled
finde Sted ved Opslag, naar Eieren af det Sted, hvorp
Opslaget sker, dertil giver sit Minde.

Andre Bekjendtgjørelser er det ikke tilladt at lade offentl
opslaa uden Samtykke baade af vedkommende Huseier o
Politiet; dog undtages derfra Opslag paa en Eiendom om
hvad der vedkommer de deri boende Personers Næringsv
Bopælsforandringer og andre Henvisninger, som knytte s
til Opslagsstedet.

§ 58. Opslag, som ikke udgaa fra en offentlig Myndigh
og ikke vedrøre den Eiendom, hvor Opslaget findes, ell
dens Beboere, maa kun besørges udførte ved dertil af Politi
autoriserede Personer, der erholde Bevis for Autorisatione
til Forevisning for det patrouillerende Politi.

§ 59. Offentlige Opslag skulle borttages, naar de
Øiemed, hvori de ere opslaaede, er fyldestgjort, og Politie
kan, hvis Vedkommende ikke efter Paalæg foranstalte dette
foranledige det udført for disses Regning.

§ 60. De efter det Foranstaaende lovlig gjorte Opsla
er det forbudt at afrive, besudle eller paa anden Maade a
beskadige eller gjøre ulæselige.

10de Kapitel.

Om Torvehandel.

§ 61. Det bestemmes af Magistraten, hvilke af Stadens
offentlige Torve der kunne benyttes til Torvehandel, hvilken
Handel der paa hvert enkelt Sted maa drives, og til
hvilken Tid den maa finde Sted.

Ingen maa overtræde den saaledes trufne Ordning ved
at drive Torvehandel med andre Varer, til andre Tider eller
paa andre Steder end tilladt.

§ 62. De, der indfinde sig paa Torvene for at falbyde
Varer, skulle ordne deres Udsalg paa den Maade, der af

Politiet eller andre Opsynshavende anvises dem, og i det 22 Juni.
Hele iagttage de af Politiet til Ordens Overholdelse givne Nr. 125.
Forskrifter.

Den der, skjøndt paamindet, ikke efterkommer de givne Forskrifter, kan af Politiet bortvises fra Torvet.

§ 63. Torvehandlere maa ikke paa Torvet henkaste fordærvede Varer eller andet Affald.

§ 64. Ingen maa lægge Hindring i Veien for den fri Adgang til Udsalgsstederne eller paa anden Maade forstyrre Handelen.

Personer, der indfinde sig paa Torvet for at søge Arbeide ved at bortbringe kjøbte Vare, maa ikke opstille sig ved Udsalgsstederne, men skulle holde sig i en saadan Afstand, at de ikke hindre Færdselen.

§ 65. Ingen Sælger maa med sine Varer tage Ophold paa Torvet tidligere end 1/2 Time før den til Handelen bestemte Tid. Ved Torvetidens Udløb skulle alle Varer saavelsom Vogne, Borde, Kurve eller deslige, der ere benyttede ved Handelen, være fjernede fra Torvet.

11te Kapitel.

Om offentlige Beværtningssteder.

§ 66. Paa offentligt Beværtningssted maa ikke udskjænkes berusende Drikke til Personer under 16 Aar eller til kjendelig Berusede.

Al Udskjænkning er forbudt til Personer, der ved deres Paaklædning betegnes som indlagte i Fattigvæsenets Arbeidsanstalter og Stiftelser, eller med Hensyn til hvilke vedkommende Vært paa anden Maade har faaet Kundskab om, at de i denne eller en Nabokommune forsørges paa den anførte Maade.

Naar Nogen paa et Beværtningssted er bleven beruset, er Værten ansvarlig for, at han under tilstrækkelig Ledsagelse

22 Jun. hjembringes eller henbringes til den den nærmeste Politi-
Nr. 125 station.

Værten maa ikke tilstede eller taale, at Arbeidsløn eller Hyre udbetales i hans Lokaler.

§ 67. Værten maa ikke imod Politiets Forbud foranstalte eller taale nogen Afbenyttelse af Lokalet, der medfører forstyrrende Støi for andre af Husets Beboere eller for Omboende.

Politiet kan forbyde enhver Beværtningsdrivende til Hjælp i de Lokaler, hvor Gjæster opholde sig, at benytte anden kvindelig Medhjælp end sin Hustru og egne voxne Børn.

§ 68. I Beværtningsstedet maa Intet foretages, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

Ingen maa paa Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvorved andre Gjæster, Værten eller dennes Folk fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres.

Har Slagsmaal eller anden betydeligere Uorden fundet Sted, er Værten, naar det forlanges af Politiet, pligtig til strax at lukke Beværtningen for den Dag.

§ 69. Offentlige Beværtningssteder, hvor Vine og destillerede stærke Drikkevarer eller nogen dermed tilberedt Drik udsælges eller udskjænkes, skulle holdes lukkede fra Kl. 12 Aften til 4 Morgen, og maa i bemeldte Del af Døgnet ingen Beværtning eller Udskjænkning finde Sted, og ingen Gjæst indlades eller opholde sig paa slige Beværtningssteder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller og Gjæstgivergaarde eller for Afholdelsen af sluttede Selskaber, Baller og deslige i offentlige Beværteres til saadant Brug særlig bestemte Værelser.

§ 70. Naar Konditori, Restauration eller anden offentlig Beværtning findes i en Bygning der er forsynet med Port, skal Eieren i Porten eller i Gaarden nærved Porten anbringe et lukket Pissoir efter Politiets nærmere Bestemmelse, og skal

Adgang til samme, saalænge Porten er uaflaaset, tilstedes Enhver. Eieren er pligtig at besørge Pissoiret forsvarligen renholdt. 22 Juni. Nr. 125.

12te Kapitel.

Om offentlige Forestillinger og andre Præstationer.

§ 71. Med Undtagelse af det Kongelige Theater maa Ingen uden Justitsministeriets Tilladelse offentlig opføre eller lade opføre dramatiske Forestillinger, Operaer, Balletter eller deslige; dog kan Politidirektøren give Tilladelse til Opførelsen af en enkelt Forestilling af den nævnte Art, ligesom han ogsaa kan meddele Tilladelse til Opførelsen af dramatiske Forestillinger af Dilettanter i veldædigt Øiemed.

§ 72. Ingen maa uden Politiets Tilladelse offentlig give Koncerter eller musikalske Præstationer, afholde Dands eller Maskerade, afbrænde Fyrværkerier, foranstalte Vauxhall, give mimiske, ekvilibristiske, magiske eller deslige Forestillinger, forevise Seværdigheder, saasom Menageri, sjeldne Dyr, Verdenstheatre, Panoramaer, Perspektivkasser, Stereoskopsamlinger eller deslige, lade afbenytte Karusseller, Fjederbøsser, Skydeborde eller lignende, afholde Gevinstskydning eller deslige. Til Afholdelse af Tombola eller andet saadant Lykkespil udkræves Justitsministeriets Tilladelse.

Tilladelse til Kirkekoncerters Afholdelse maa ikke meddeles, førend Biskoppens og vedkommende Kirkebestyrelses Samtykke er erhvervet.

Politiet kan meddele offentlige Beværtere en alminbelig Tilladelse til under de fornødne Indskrænkninger i deres Lokaler at lade opføre musikalske Præstationer, dog ikkun ved saadanne Personer, som forud ere opgivne for Politiet, uden at samme har havt Noget imod dem at erindre.

I Lokaler, hvor Sangerinder optræde, skal der være en

22 Juni. fuldstændig Adskillelse mellem det Sted, hvor Præstationerne
Nr. 125 udføres, og det øvrige Lokale, i hvilket Sangerinderne ikke maa færdes enten for at indsamle Betaling eller i andet Øiemed.

Offentlige Dandselokaler maa ikke holdes aabne efter Kl. 1 Nat. Ved saadanne Lokaler maa der ikke findes særskilte, ved Dør, Forhæng eller paa anden Maade lukkede Rum til Beværtning af eller Ophold for de Besøgende.

§ 73. Naar Tilladelse efter forrige Paragraf er givet Nogen til at gaa omkring og opføre Musik, forevise Kunster og Seværdigheder eller Andet, maa Saadant dog ikke ske paa offentlig Gade, Vei eller Plads. Ligesom det er en Selvfølge, at enhver Eier eller Leier af en Eiendom kan forbyde deslige Personer sammesteds at udføre de nævnte Præstationer m. v., saaledes skal ogsaa i Tilfælde af Sygdom eller af anden gyldig Grund enhver Beboer være berettiget til at forlange, at den, der udfører Musik eller støiende Præstationer af den nævnte Art, fjerner sig i tilbørlig Afstand fra det paagjældende Sted.

§ 74. Enhver, hvem Tilladelse efter §§ 71—73 er meddelt, skal efterkomme de Regler, som Politiet maatte foreskrive til Ordens Overholdelse. Han er ansvarlig for, at de opførte Forestillinger eller foreviste Præstationer m. v. ikke ere af uanstændigt eller iøvrigt af strafbart Indhold.

§ 75. Ved offentlige Forestillinger eller andre Forlystelser skulle de Besøgende iagttage Sømmelighed og Orden og maa ikke ved Støien, Raaben, vedholdende Bifaldsyttringer eller Mishagsyttringer eller paa anden Maade hindre eller afbryde Forestillingen eller Forlystelsen eller forstyrre andre Deltagere i Nydelsen deraf. Lydelige Meningsyttringer efter Slutningen af en offentlig Forestilling maa ikke vedvare, efterat der ved 3 Slag paa en Gongong er givet Signal til deres Ophør.

22 Juni. Nr. 125

13de Kapitel.

Om Arbeidskjørsel samt Driven med Kreaturer paa Folkekirkens Helligdage.

§ 76. I Henhold til Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage § 12 tillades det:

at fersk Kjød, Fisk og andre Levnetsmidler, der ere udsatte for at forbærves ved længere Opbevaring, og som ankomme hertil paa Jernbane eller med Dampskib om Morgenen paa Helligdage eller Aftenen forud, omsendes til Adressaterne i lette lukkede Vogne indtil Kl. 10 Formiddag og mellem Kl. 12 og 2 Eftermiddag paa Søn- og Helligdage,

at Kjørsel med lette Brødvogne til Forsyning af Bagernes Udsalgssteder og af deres Kunder efter forudgaaet Bestilling maa finde Sted paa Søn- og Helligdage indtil Kl. 10 Formiddag og mellem Kl. 12 og 2 Eftermiddag,

at Kjørsel med Is til Forsyning af Forbrugere maa finde Sted paa bemeldte Dage indtil Kl. 10 Formiddag,

at Kjørsel med lette Øl- og Mælkevogne samt med lette Vogne med fersk Kjød og Fisk, Sodavand og lignende afkjølende Drikke til Forsyning af Kunder ogsaa paa de i Lovens § 8 ommeldte store Helligdage maa finde Sted indtil Kl. 9 Formiddag,

at Kjørsel med Faar, Lam, Svin og Kalve, som ilandsættes fra Dampskibe, der ankomne paa Søn- og Helligdage, og Driven med store Kreaturer, der paa Søn- og Helligdage ankomme hertil paa Jernbane eller med Skib, maa, naar fornødent gjøres, ske ad de i Politiets Bekjendtgjørelse angaaende Førsel af Kreaturer af 27de December 1877 § 2 foreskrevne Veie paa Tider, da den nævnte Kjørsel eller Driven med Kreaturer ifølge Loven ellers ikke kan finde Sted.

22 Juni.
Nr. 125.

2det Afsnit.

Om den offentlige Renlighed.

1ste Kapitel.

Om Gadefeiningen.

§ 77. Enhver, der eier Grund eller Bygning, som støder til offentlig Gade, Vei eller Plads, er pligtig at besørge Gadefeiningen med hvad dertil hører ud for sin Eiendom, i Gaderne indtil Midten af Kjørebanen (er denne over 20 Alen fra Grunden, dog kun til 15 Alens Afstand fra Grunden), og paa Torv eller Plads ligeledes indtil 15 Alens Afstand fra sin Grund. Chausserede Kjørebaner feies ikke. Under Gadefeiningen er indbefattet Renholdelse af Gangstier, Grøfter og Rendestene med de deri anbragte Rister og Nedløbsbrønde til de underjordiske Spildevandsledninger, samt af Udløbsrenderne fra og Nedløbsrenderne ved Husene.

Renholdelse af Slam- og Tværkister samt Gadefeining, overalt hvor den ikke efter det Foregaaende paahviler Eierne af de tilstødende Grunde, foranstaltes og bekostes af det Offentlige.

Renholdelse af private Gader paahviler Eierne af de tilstødende Grunde.

§ 78. Gadefeiningen med hvad dertil hører efter § 77 skal, hvad offentlige Pladser, Gader og Veie angaar, til hvilke Dagrenovationsvogne for Kommunens Regning udsendes, naar Gader eller Fortov ere brolagte, foregaa hver Søgnedag. Klokkeslet for Gadefeiningens Begyndelse og Fuldførelse bestemmes af Politidirektøren efter Forhandling med Magistraten og bringes ved Bekjendtgjørelse i de offentlige Blade til almindelig Kundskab.

Den, hvem Gadefeiningen paahviler, er desuden pligtig paa Helligdage, da Gadefeining ikke finder Sted, om Morgenen inden Udløbet af den for Gadefeiningen paa Hverdage

fastsatte Frist at bortskaffe Halm, Papirstumper og deslige, der maatte findes henliggende paa den Gade- eller Fortovs-strækning, som det paahviler ham at renholde. 22 Juni. Nr. 125.

Han er desuden pligtig til enhver Tid at bortskaffe Halm, Tørvesmuld og andet Affald, der maatte blive henliggende paa Gaden efter Vogne, som bringe Læs til eller fra hans Hus eller Grund, eller som i Anledning af hans eller nogen af hans Leieres Næring eller Bedrift holde udenfor samme.

I tørt Veir uden Frost skal Gade og Fortov vandes med friskt Vand, førend de feies. Det opfeiede Skarn skal henlægges i Dynger paa Kjørebanen tæt ved Rende-stenen.

Slam, Mudder eller faste Urenligheder maa ikke hverken fra Gaardsplads eller Gade feies eller skylles ned i de underjordiske Spildevandsledninger. Hvor slige Urenligheder forekomme, bør de sammenfeies i Bunker, der lægges saa langt fra Rendestenene og Nedløbene til bemeldte Spilde-vandsledning, at de ikke kunne løbe ned eller ved paakom-mende Regn føres ned i samme.

Under særegne for den offentlige Sundhedstilstand farlige Omstændigheder kan Sundhedskommissionen midlertidigen befale hyppigere Gadefeining og Rensning af Udløbsrender, Rendestene og Grøfter.

§ 79. De ikke brolagte Gangstier eller Fortov langs med offentlige Gader og Veie samt brolagte Fortov paa Steder, hvor Renovationsvogne ikke udsendes, saavelsom offentlige Vandløb, Rendestene og Veigrøfter, brolagte eller ubrolagte, der ikke renholdes paa den i § 78 foreskrevne Maade, skulle Eierne af de tilstødende Grunde renholde og oprense, saa ofte de derom tilsiges af Politiet.

Private Gader og Veie med tilhørende Fortov, Rende-stene eller Grøfter skulle Eierne af de tilstødende Grunde

22 Juni. ligeledes renholde og oprense, saa ofte de fra Politiet derom
Nr. 125. erholde Tilsigelse.

§ 80. Den, hvem Renholdelse af Slamkister, Udløbsrender, Rendestene, Grøfter eller andre Vandafløb paa offentlig Gade, Plads eller Vei paahviler, skal sørge for Vedligeholdelsen af de over dem anbragte Dæksler eller Brædder, dog at de af Kommunen anbragte Brædder over de saakaldte lukkede Rendestene vedligeholdes af Kommunen.

Vedkommende skal derhos paase, at deslige Dæksler og Brædder slutte nøie og ligge fast, og dersom de i Tilfælde af Pladskregn, Tøbrud eller af anden Aarsag ere til Hinder for Vandets frie Løb, skal han foranstalte Brædderne aftagne og igjen paalagte, saasnart det kan ske uden at hindre Vandets Løb.

§ 81. Naar Sne er falden, skal den, hvem Gadefeiningen paahviler, strax ryddeliggjøre Fortov og Rendestene for Sne og derefter snarest muligt Kjørebanen ved at samle Sneen i Dynger paa Gaden nærmest Rendestenen. Dog skal der drages Omsorg for, at indtraadt Slædeføre bevares, saalænge Politiet finder det hensigtsmæssigt. Brandhanedækslerne bør holdes ryddelige og tilgængelige.

I Frostveir skal Vedkommende holde Rendestene og deslige Afløb ophuggede og, naar glat Føre indtræffer, foranstalte Fortovet bestrøet med Sand, Aske, Savspaaner eller deslige.

Ophugning af Sne og Is paa Gader og Pladser skal enhver Feiepligtig foretage, naar det af Politiet paabydes og i den af samme foreskrevne Orden.

Det ophuggede skal henlægges i Dynger paa Kjørebanen langs Rendestenen.

2det Kapitel.

22 Juni.

Om Bortkjørsel af Gaderenovation og Affald fra Husene m. v.

Nr. 125.

§ 82. Kommunen foranstalter og bekoster Bortførelsen af alt i Staden og dens Forstæder ved Rengjøringen af offentlige Gader og Pladse opfeiet Skarn, der bliver at bortkjøre inden den Tid, der bestemmes af Politidirektøren efter Forhandling med Magistraten, samt af den paa de nævnte Steder sammenkastede Sne og Is.

De Vogne, der benyttes til Gaderenovationens Bortkjørsel (med Undtagelse af dem, som benyttes til Bortkjørsel af Is og Sne), skulle være forsynede med tydelige Nummere foran paa begge Sider samt være tætte og saaledes lukkede, at Intet spildes ved Paalæsningen og under Kjørselen.

§ 83. Ligeledes foranstalter og bekoster Kommunen Feieskarn og andet saadant Affald fra Husene ved offentlige Gader og Pladse og fra de i Kanalerne liggende Skibe, Ballastlevninger dog undtagne, afhentet og bortkjørt ved dertil bestemte Vogne, indrettede som i forrige Paragraf anført, der hver Søgnedag til de Tider, som fastsættes af Magistraten efter Forhandling med Politidirektøren, skulle kjøre igjennem alle bebyggede offentlige Gader og Pladser og ligesom hidtil tilkjendegive deres Nærværelse ved Hjælp af en Skralde.

§ 84. Feieskarnet skal af Beboerne udbæres i tætte Beholdere. Beholderne maa ikke hensættes og deres Indhold ikke henlægges paa Gade eller Plads. Kjørekarlene skulle stedse selv udføre Paalæsningen og paase, at Intet spildes.

Til Affald fra Husene kan ogsaa henregnes Grus, Jord, Farvekjedlers Bundfald, Smedegrus og deslige, dog ikke over 1/4 Tønde fra hver Eiendom.

§ 85. Politiet kan i Sygdomstilfælde meddele Tilladelse

22 Juni. til midlertidig at belægge med Straa eller Garverbark en
Nr. 125. saa stor Strækning af offentlig Gade, Vei eller Plads, som efter Omstændighederne anses fornødent. Belægningen skal fornyes eller borttages, saasnart det af Politiet forlanges.

§ 86. Det skal paa de tvende aarlige Flyttedage være tilladt at henlægge Sengehalm og anden ved Leilighedernes Rengjøring faldende Urenlighed paa Gaden, hvorfra den da ved offentlig Foranstaltning vil være at bortføre inden 24 Timer efter Flyttedagen.

§ 87. Sne fra Tage og Tagrender, der nedkastes paa Gaden, bliver at bortføre ligesom den paa Gaden faldende Sne ved offentlig Foranstaltning.

§ 88. Ingen maa paa offentlig Gade, Vei eller Plads kaste Aadsler, Feieskarn, Affald fra Huse eller anden Urenlighed, ei heller Glas eller Potteskaar, Stene, Søm eller Andet, der kan medføre Fare eller Ulemper for Færdselen. Deslige Ting maa heller ikke kastes i Havnen eller Kanalerne, Søerne omkring Staden eller andre deslige Steder eller i Vasserender, Rendestene eller andetsteds, hvorfra de kunne flyde ud i Gaderendestenen eller i andet offentligt Afløb.

§ 89. Sne og Is maa ikke fra Gaardsplads eller Have kastes ud paa offentlig Gade eller Plads eller i Havnen eller Kanalerne uden Politiets Tilladelse, men kan henføres til de af Kommunen dertil anviste Pladser.

§ 90. Vand maa ikke udledes og udskylles over offentlig Gade, Plads eller Vei, men kun igjennem de dertil bestemte private og offentlige Afløb. Udpumpning af Kjældersumpe maa i Tiden fra 1ste Mai til 30te September kun finde Sted mellem Kl. 11 Aften og Kl. 6 Formiddag, og i Tiden fra 1ste Oktober til 30te April kun fra Kl. 11 Aften til Kl. 8 Formiddag; dog skal det være Vandvæsenets Folk tilladt ogsaa til andre Tider at udpumpe Kjældersumpe, naar dette er nødvendigt for at opdage Feil paa Vandren-

derne. Afskylning af Kjælderviduer ud til offentlig Fortov er kun tilladt i den til Gadefeining bestemte Tid. Vinduer i høiere Etager maa aldeles ikke afskylles eller afvaskes udover Fortov. Ved Afvaskning af Bygningsfaçader ud til Gader skulle de om Bygningsarbeider givne Forskrifter iagttages.

22 Juni. Nr. 125.

§ 91. Udførsel af Gjødning, Natterenovation eller anden Urenlighed skal ske i tætte Vogne og paa saaban Maade, at Intet spildes. Tønderne eller Beholderne, som benyttes til Ombytning med dem, som udføres, skulle være tilbørlig rensede. Saadan Udførsel saavelsom de i Sundhedsvedtægten ommeldte ildelugtende Afløb til Gade eller Rendestenen maa ikkun finde Sted til den i Sundhedsvedtægten i saa Henseende bestemte Tid, samt iøvrigt i Overensstemmelse med Sundhedsvedtægten og de andre derom gjældende Bestemmelser. Forsaavidt en Udførsel som den ommeldte fordrer en Udbæring paa Gaden, skal den ske til samme Tid som Natterenovationen; dog at saadan Udbæring af Kogjødning fra de den 27de April 1870 bestaaende Kostalde skal være Eierne og Brugerne, forsaavidt disse ere de samme, som den Gang eiede eller brugte Staldene, tilladt om Sommeren til Kl. 8 og om Vinteren til Kl. 9 Formiddag.

3die Afsnit.

Om Paatale, Straf og Erstatning m. v.

§ 92. Forseelser imod nærværende Vedtægt og de i Forbindelse dermed gjældende særlige Reglementer forfølges som offentlige Politisager og straffes med Bøder indtil 100 Kr. Børn over 10 og under 15 Aar, som tidligere, efter at have fyldt det 10de Aar, inden Retten ere fundne skyldige i en saadan Forseelse eller have udvist en særdeles vanartig Adfærd, straffes med Ris, dog ikke over 25 Slag og iøvrigt under Iagttagelse af almindelig borgerlig Straffelovs § 29, eller med simpelt Fængsel indtil 8 Dage.

22 Juni. Naar Dommeren finder, at Omstændighederne tale for
Nr. 125. saadan Afgjørelse, kunne Sager mod Børn mellem 10 og 15 Aar sluttes med, at Forældre eller de, som træde Barnet i Forældres Sted, til Retsprotokollen erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Revselse i Hjemmet, hvortil efter Omstændighederne kan føies den Betingelse, at Revselsen bliver at tildele under Tilsyn af en ved Politiet Ansat.

Henhører Forseelsen under den alminbelige Straffelovs Bestemmelser, komme disse til Anvendelse.

Bøder efter denne Vedtægt tilfalde Kommunens Kasse.

§ 93. Grundeierne ere personlig ansvarlige for Opfyldelsen af alle dem som saadanne ifølge denne Vedtægt paahvilende Pligter og skulle ikke kunne undskylde sig med Forsømmelse fra deres Folks eller Leieres Side.

Saafremt imidlertid vedkommende Grundeier har beskikket og for Politiet opgivet en i vedkommende Eiendom eller dog i samme Politikreds, hvori den er beliggende, boende Mand, der i alle Eiendommen vedkommende, af denne Vedtægts Bestemmelser opstaaende Forhold kan træde i Eierens Sted overfor Politiet og det Offentlige, og som dertil har erklæret sig villig, gaar Ansvaret over paa denne.

§ 94. Dersom den af et Barn begaaede Forseelse er sket efter Befaling, Opfordring eller Tilskyndelse af Forældre eller Andre, der have Myndighed over Barnet, ville disse, og ikke Barnet, være at straffe for Forseelsen, hvilket ogsaa skal være Tilfældet, naar Forseelsen maa tilskrives de nævnte Personers Mangel paa pligtskyldigt Tilsyn med Barnet.

§ 95. Naar Nogen undlader, hvad der ifølge denne Vedtægt paahviler ham, kan Politiet foranstalte det udført eller træffe fornøden Foranstaltning til at forhindre at Forsømmelsen afstedkommer Skade.

Omkostningerne hermed blive ligesom de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstaltninger, som af Politiet træffes

for at forhindre foreſtaaende eller ſtandſe endnu ikke fuldførte 22 Juni.
Handlinger, der ved Vedtægten ere forbudne, at udrede af Nr. 125.
den Skyldige.

4de Afſnit.

Om Vedtægtens Omraade og de til ſamme knyttede ſærlige Reglementer.

§ 96. Denne Vedtægt gjælder, forſaavidt enkelte Beſtemmelſer ikke efter deres Indhold have et andet Omraade, for Staden Kjøbenhavn og dens Grund ſamt for de Kjøbenhavns Politis Myndighed underlagte Dele af Kjøbenhavns Amts Grund og af Kjøbenhavns Fæſtningsværker, men ikke for Nyholm.

Med Henſyn til den Del af Fæſtningsværkerne, der i Henhold til Kongelig Reſolution af 1ſte Auguſt 1864 ved Bekjendtgjørelſe af 9de ſ. M. er inddraget under Kjøbenhavns Politi, og ſom ikke er overgaaet til at være Kjøbenhavns Kommunes Eiendom, gjælder det ſamtidigt med nærværende Vedtægt udfærdigede Anhang til denne angaaende den Orden, der vil være at iagttage paa den Kjøbenhavns Politi underlagte og ikke i Kjøbenhavns Kommunes Eie overgaaede Del af Kjøbenhavns Fæſtningsterræn, med de Forandringer der af rette Vedkommende maatte blive beſtemte.

§ 97. Med Henſyn til Alt, hvad der vedkommer Perſon- eller Arbeidskjørſel fra offentlige Holdepladſer i Staden eller paa dens Grund, forholdes i Overensſtemmelſe med de ſæregne Reglementer, ſom derom ere eller maatte blive givne, og blive disſe Reglementer at betragte ſom Dele af denne Vedtægt. Det Samme gjælder om de ſaakaldte Bybude-Indretninger og andre deslige Indretninger og Foreninger, der gaa ud paa at ſøge Erhverv ved i en eller anden Henſeende at yde Publikum ſin Tjeneſte paa offentlig Gade, Vei eller Plads.

§ 98. Ved offentlig Gade, Vei eller Plads forſtaaes

22 Juni. i denne Vedtægt saadanne, som fra tidligere Tid ere over-
Nr. 125. tagne til Vedligeholdelse m. v. af Kommunen eller i Henhold til Loven af 14de December 1857 om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn ere eller blive erklærede for offentlige. Dog skulle Vedtægtens Bestemmelser ogsaa komme til Anvendelse paa saadanne private Gader, Veie eller Pladser, som med Vedkommendes Minde ere aabnede til almindelig Færdsel, alene med Undtagelse af de Bestemmelser, som gaa ud paa at paalægge Kommunen eller de tilstødende Grundes Eiere Forpligtelse til at foranstalte Noget udført; jvfr. dog §§ 77 og 79.

Iøvrigt betages ikke ved denne Vedtægt Eieren eller Eierne af saadanne private Gader, Veie eller Pladser den dem lovlig tilkommende Raadighed over den dertil udlagte Grund og de tilstødende Bygninger eller Grunde, naar Færdselen ikke derved udsættes for Fare. Politidirektøren kan ogsaa give Eieren Paalæg om enten at iagttage de i denne Vedtægt givne Forskrifter i større eller mindre Omfang eller at aflukke deres Gader, Veie eller Pladser for almindelig Færdsel.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

22 Juni. Nr. 126.

Anhang til Politivedtægten for Kjøbenhavn angaaende den Orden, der vil være at iagttage paa den Kjøbenhavns Politi underlagte og ikke i Kjøbenhavns Kommunes Eie overgaaede Del af Kjøbenhavns Fæstningsterræn.

§ 1. Efternævnte Dele af det nuværende Fæstningsterræn ere i Henhold til Lov om Kjøbenhavns Politis Omordning af 11te Februar 1863 § 1 og allerhøieste Resolution af 1ste August 1864 underlagte Kjøbenhavns Politis Tilsyn, nemlig:

Christianshavns Vold fra Langebro til Afspærringen ved den nye Artillerikaserne; 22 Juni. Nr. 126.

Christianshavns Enveloppe fra Langebro til Amagerbro samt Amagerbroes Ravelin;

Citadellets Glacis, Udenværker, Esplanade, Toldbodpladsen og Langelinie (men ikke Smedelinien).

§ 2. Det er enhver anstændig klædt Person tilladt til enhver Tid tilfods at passere det ovennævnte Fæstningsterræn, dog kun ad de til Færdsel bestemte Veie og Stier og navnlig under Jagttagelse af, at Opstigning til og Nedstigning fra Hovedvolden, Brystværn og andre Voldskraaninger kun maa finde Sted ad de dertil bestemte Trapper og Appareiller.

§ 3. Det er forbudt at kjøre paa Volden undtagen til og fra de der liggende Møller og andre Bygninger ad de nærmeste Appareiller.

Kjørsel gjennem Esplanaden (Grønningen) ved Citadellet er kun tilladt ad Kjøreveiene fra Toldbodveien, ud for Bredgade, til Citadellet og, ud for Amaliegade, til den nye Toldbodport og Langelinie. Til Kjørsel paa andre Steder i Esplanaden saavelsom paa Langelinie udfordres Kjøretegn fra Kommandantskabet eller anden særlig Adkomst.

Ingen maa kjøre gjennem Christianshavns Enveloppe mellem Langebro og Amagerbro, medmindre han dertil har Kommandantskabets Tilladelse eller anden særlig Adkomst.

Kjørsel med Sporvogne er tilladt, hvor Sporveien passerer Fæstningsterrænet, under Jagttagelse af de om Sporvognskjørselen gjældende Politibestemmelser.

§ 4. Ingen, hvis Stilling ikke giver ham særlig Adkomst dertil, maa ride paa Fæstningsterrænet uden at være forsynet med Ridetegn fra Kommandantskabet, og kun paa efternævnte Steder:

22 Juni. i Esplanadens Ridealleer;
Nr. 126. paa Langelinie, samt
i Christianshavns Enveloppe fra Kallebod Kirkurv til Barrieren ved Amagerbro;
dog har enhver til Riden paa disse Steder berettiget Person Tilladelse til at medtage en Dame eller et Barn, og kan lade sig ledsage af en Ridekarl.

§ 5. Riden paa de nævnte Steder er kun tilladt imellem nedenanførte Klokkeslet:

i Januar	fra Kl. 7 Fm.	til Kl. 9 Eftm.
i Februar, i Marts	- - 6 -	til Kl. 9 Eftm.
i April	- - 5 -	til Kl. 9 Eftm.
i Mai	- - 4 -	- - 10 -
i Juni, i Juli	- - 4 -	- - 11 -
i August	- - 5 -	- - 10 -
i September, i Oktober	- - 6 -	- - 9 -
i November, i December	- - 7 -	- - 9 -

Det er forbudt at ride med Haandheste paa de nævnte Steder.

§ 6. Al Kjørsel med Haandslæder, Haandvogne — Børnevogne undtagne — og Velocipeder paa Volden, Esplanaden og paa Langelinie samt paa den Del af Strandpromenaden, der hører til Fæstningsterrænet, er forbudt.

§ 7. Ingen maa sidde eller ligge i Græsset.

Beskænkede og uanstændigt klædte Personer maa ikke opholde sig paa Fæstningsterrænet, og Ingen maa tage Natteophold sammesteds.

§ 8. Ingen Uvedkommende maa sprede eller borttage de af Fortifikationen oplagte Materialier. Heller ikke maa

nogen Leg finde Sted (se Politivedtægtens § 7), hvorved Fæstningsværkerne beskadiges eller Spadseregængere eller Ridende forulempes. 22 Juni. Nr. 126.

§ 9. Kreaturer maa ikke græsse eller drives paa Volden eller i Udenværkerne uden Kommandantskabets skriftlige Tilladelse.

§ 10. Ingen maa henlægge Tøi paa Bleg, udbanke Tæpper eller Sengklæder, anbringe Snore mellem Træerne eller tørre Tøi andetsteds, end hvor Tørrepæle med Militæretatens Samtykke ere anbragte.

§ 11. Uden Kommandantskabets Tilladelse maa Ingen paa Fæstningsterrænet hensætte Arbeids- eller Haandvogne eller henlægge Tømmer, Sten og andre Materialier, Is, Sne, Murgrus, Feieskarn eller deslige.

§ 12. Uden Kommandantskabets skriftlige Tilladelse maa Ingen paa Fæstningsterrainet:

grave, samle Ben, Urter, Nødder og deslige eller plukke Violer;

skyde eller passere Volden, Fæstnings- og Udenværkerne med Jagtgevær;

udsælge Frugt, Kager, Cigarer eller nogetsomhelst Andet;

indrette Klæderammer paa Volden eller Rebslagerstade ved Foden af samme;

tage Is fra Fæstningsgravene.

§ 13. Ingen maa fiske i Fæstningsgraven uden at være forsynet med et af Kommandantskabet dertil udstedt Tegn.

Fiskeri i Citadelsgraven paa den Side, der vender mod Esplanaden og Langelinie, er aldeles ikke tilladt hverken fra Gravranden eller fra Fæstningsbroerne. Ei heller maa Nogen fiske i de paa Citadellets Glacis værende tre mindre Grave.

22 Juni. Ved Fiskeriet skulle de paa Tegnet trykte Forskrifter nøie
Nr. 126. følges.

Ingen Uvedkommende maa færdes paa Isen paa Christianshavns Stadsgrav øst for Amagerbro.

§ 14. Brugerne af Møllerne paa Volden og Andre, som ifølge Kontrakter med Militæretaten have særlig Benyttelsesret af og Adgang til Dele af Fæstningsterrænet, have med Hensyn dertil at holde sig de i deres Kontrakter indeholdte Forskrifter efterrettelige.

§ 15. Dette Anhang træder i Kraft samtidigen med den under Dags Dato udgaaede Politivedtægt for Kjøbenhavn, og ophæves fra samme Tidspunkt de under 7de Juni og 15de December 1869 udgaaede Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 18de Januar 1869 angaaende den Orden, der vil være at iagttage paa Kjøbenhavns Fæstningsterræn.

Bekjendtgjørelse om at den i Lov indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler af 26de Mai 1868 § 4 Nr. 1 nævnte Afgift fra 1ste Oktober d. A. og indtil videre nedsættes til det Halve. (Justitsministeriet.) 14 Juli. Nr. 138.

Efterat Reservefonden for Overformynderiets udenbys Afdeling har naaet den i Lov indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler af 26de Mai 1868 § 4, 4de Led omhandlede Størrelse, nedsættes den Afgift, der ifølge Bestemmelsen i samme § Nr. 1 i hver Rentetermin indeholdes af hver Rigsdaler, der i Rente udbetales eller oplægges, herved fra og med 1ste Oktober d. A. og indtil videre til det Halve saaledes, at bemeldte Afgift kun bliver at beregne med Halvdelen, forsaavidt angaar de til Udbetaling den nævnte Dag eller senere forfaldne Renter eller Udbytte af Kapitaler, der tilhøre Personer under Overformynderiets udenbys Afdeling.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse angaaende Kassationen af Stempelmærker. (Generaldirektoratet for Skattevæsnet). 26 Juli. Nr. 139.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at Kassationen af Stempelmærker for Fremtiden kan udføres ved Paa-

26 Juli. trykning af den til Kassation Berettigedes Navn eller Firma
Nr. 139. ad mekanisk Vej istedetfor som hidtil i Henhold til Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse af 24de Marts 1862 foreskrevet alene ved Skrift, hvorved selvfølgelig i Overensstemmelse med bemeldte Bekjendtgjørelse, hvis Regler i det Hele fremdeles blive at følge, maa iagttages, at Navnet, der maa angives helt — og ikke blot ved Begyndelsesbogstaver eller i Forkortelse — maa anbringes tværs over Stempelmærket og tildels paa vedkommende Dokument. Ligeledes skal den Embedsmand, der er berettiget til at kassere Stempelmærker, istedetfor ved Kassationen at skrive sit Navn, kunne benytte et Stempel, der indeholder Embedets Navn.

25 Oktbr.
Nr. 162.

Anordning om Indførelse af Skoleembedsexaminer ved Kjøbenhavns Universitet. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsnet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Vi ville allernaadigst have anordnet følgende Bestemmelser angaaende Indførelse af nye Skoleembedsexaminer ved Kjøbenhavns Universitet:

A. Om Examensfagene og de Rettigheder, Examinerne give.

§ 1. Der oprettes Skoleembedsexaminer, som omfatte Grupper af følgende Fag: Dansk, Latin, Græsk, Fransk, Tysk, Engelsk, Historie, Mathematik, Fysik, Kemi, Astronomi, Naturhistorie og Geografi.

§ 2. Hver Skoleembedsexamen sammensættes af et Hovedfag og flere Bifag. Hvis et af Sprogene, Historie eller Naturhistorie og Geografi er Hovedfag, blive Bifagene 2 i Tallet; saafremt derimod Mathematik eller Fysik er Hovedfaget, bliver der 3 Bifag.

§ 3. Ethvert af de i § 1 nævnte Fag kan gjøres til Hovedfag eller til Bifag, dog med Undtagelse af Natur-

historie og Geografi, som kun kan være Hovedfag, og med Undtagelse af Kemi og Astronomi, der kun kunne være Bifag. 25 Oktbr. Nr. 162.

§ 4. Sammensætningen af Fagene ved en Skoleembedsexamen er dels bunden, dels beror den paa frit Valg.

Naar et af de under det filosofiske Fakultet hørende Fag er Hovedfag, skulle de dertil knyttede Bifag alle henhøre under samme Fakultet. Er Latin eller Græsk Hovedfag, skal det andet af de gamle klassiske Sprog være et af de dertil knyttede Bifag; er Fransk eller Historie Hovedfag, skal Latin, er Dansk, Tydsk eller Engelsk Hovedfag, skal Latin eller Græsk slutte sig dertil som det ene Bifag. Til Mathematik som Hovedfag skulle Fysik, Kemi og Astronomi slutte sig som Bifag, og paa lignende Maade blive Mathematik, Kemi og Astronomi at føie som de nødvendige Bifag til Fysik. Ved Naturhistorie og Geografi som Hovedfag tages Fysik og Kemi som Bifag.

§ 5. Ved enhver Skoleembedsexamen skal Examinanden tillige ved de skriftlige Prøver godtgjøre, at han kan skrive Modersmaalet paa en tilfredsstillende Maade, og der gives ham derfor en Karakter for Behandlingen af dette.

§ 6. De, der have bestaaet en Skoleembedsexamen, kaldes Candidati magisterii og skulle tillige med dem, der have taget eller tage den filologisk-historiske Skoleembedsexamen, hvilken Examen sidste Gang afholdes i Sommeren 1887, og dem, der have taget eller tage en Magisterkonferens med Mathematik og Fysik som Hovedfag, have den samme Ret til Rektor- og Overlærerembeder ved de lærde Skoler, som nu tilkommer dem, der have taget den filologisk-historiske Skoleembedsexamen.

Enhver, der har opnaaet første Karakter til en Skoleembedsexamen, har Ret til at disputere for den filosofiske Doktorgrad.

§ 7. Theologiske Kandidater, som have taget Embedsexamen med Hovedkarakteren laudabilis eller haud illauda-

25 Oktbr. bilis primi gradus, ligesom ogsaa de, der have underkastet
Nr. 162. sig en Magisterkonferens i et af de under det filosofiske Fakultet hørende Skolefag, kunne lade deres Embedsexamen eller Magisterkonferens træde istedetfor Prøven i et af Hovedfagene ved Skoleembedsexaminerne. Naar de da underkaste sig en Prøve i 2 af de i §§ 1 og 4 nævnte Fag i det Omfang, der er fastsat for dem som Bifag, og saaledes, at der ved Valget af disse Fag følges de i § 4 fastsatte Regler, og naar de bestaa denne Prøve med Karakteren „admissus", vinde de samme Ret til at opnaa Skoleembeder som de, der have taget Skoleembedsexamen. Denne Ret tilkommer ogsaa dem, der have underkastet sig en Magisterkonferens i Astronomi eller Kemi, samt polytekniske Kandidater, naar de lade sig prøve ved en af Fakultetet ordnet Tillægsexamen i et af de i det foregaaende nævnte Hovedfag og ved denne opnaa Karakteren „admissus". Den samme Ret tilkommer endvidere dem, der have underkastet sig en Magisterkonferens i Naturhistorie eller Geografi, naar de lade sig prøve ved en af Fakultetet nærmere ordnet Tillægsexamen, der sammen med Magisterkonferensen udviser de samme Kundskaber som Skoleembedsexamen med Naturhistorie og Geografi som Hovedfag, og ved denne Prøve opnaaet Karakteren „admissus".

§ 8. Skoleembedsexamen efter denne Anordning afholdes første Gang i Sommeren 1884.

B. Examensfordringer.

1. Dansk.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Examinanden maa have grundigt Kjendskab til det danske Sprog i dets nuværende Skikkelse og til dets Udviklingshistorie (derunder indbefattet dets Dialekter), forbundet med Indsigt i den nordiske Sproghistorie i det hele og Kjendskab til Grundtrækkene af de indoeuropæiske (jafetiske)

Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende 25 Oktbr.
Sprogvidenskabs Methode; endvidere maa han have nøje Nr. 162.
Kjendskab til den danske Litteraturs Historie i dens hele Udstrækning med de nødvendige Hovedtræk af Folkets og Kulturens Historie.

For Oldsprogets Vedkommende kræves der en saadan Indsigt i dets Grammatik og Ordforraad, at Examinanden er i Stand til med Lethed at oversætte et ikke for vanskeligt Stykke af en ikke læst Saga. Han maa tillige have en klar og sikker Oversigt over den islandske og den gammelnorske Litteraturs og Kulturs Historie.

Endelig maa han have saa meget Kjendskab til Svensk, at han med Lethed kan læse en Forfatter fra det 19de Aarhundrede, og at han er fortrolig med Hovedpunkterne af Sprogets og Litteraturens Historie.

§ 2. a) Af ældre Dansk opgives som læst: Halvdelen af Eriks sjællandske Lov, mindst 25 Sider af skaanske Lov i Thorsens Udgave, 1 Bog af jyske Lov, Brandts gammeldanske Læsebog.

b) Examinanden maa have gjort en enkelt betydeligere Forfatter fra Tiden efter 1700 og hans Stilling i Litteraturen til Gjenstand for særligt Studium. At han med Lethed maa kunne bevæge sig i Litteraturen efter 1500, følger af de i § 1 opstillede Fordringer.

c) I Oldsproget opgives som læst: 1) et Udvalg af den ældre Edda, svarende til Halvdelen af de mythiske og Halvdelen af de heroiske Kvad, Gylfaginning, et Udvalg af Skjaldedigtningen af Omfang som Wiséns „Carmina Norrœna“. 2) Af den prosaiske Litteratur Heimskringla til Udgangen af Olav den helliges Saga eller et dertil svarende Udvalg af de historiske Sagaer, Njals Saga eller et dertil svarende Udvalg af de islandske Ættesagaer (Versene, der findes i de her nævnte Prosaskrifter, kræves ikke læste), et Afsnit af Grågåsen, svarende til omtrent 50 Sider i Finsens

25 Oktbr. Udgave af Konungsbók, samt mindst 20 Kapitler af Konge-
Nr. 162. spejlet.

II. Som Bifag.

§ 1. Der kræves grundigt Kjendskab til dansk Sprog og Litteratur fra 1500 til Nutiden. Af ældre dansk opgives et Pensum, der svarer til de første 85 Sider i Brandts gammeldanske Læsebog og til Halvdelen af Litteraturprøverne fra 15de Aarhundrede i denne Bog.

§ 2. Examinanden maa have saa meget Kjendskab til Oldsproget i grammatikalsk og lexikalsk Henseende, som kan vindes ved en Grammatik af Omfang som Wimmers oldnordiske Formlære til Skolebrug og ved Læsning af et Pensum Prosa og Poesi, der svarer til sammes oldnordiske Læsebog. Desuden maa han have saa megen Indsigt i nyere svensk Sprog og Litteratur, at han med Lethed kan læse en Forfatter fra det 19de Aarhundrede.

2. Latin.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Examinanden skal godtgjøre, at han har en grundig og omfattende grammatikalsk og lexikalsk Kundskab til det latinske Sprog i dets 2 vigtigste Litteraturperioder samt Kundskab til Sprogets Historie, støttet til Kjendskab til Grundtrækkene af de indoeuropæiske (jafetiske) Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode. Han maa vise, at han har Indsigt i Grundsætningerne for Oldtidsskrifternes Kritik og Fortolkning, og tillige skal han have vundet en sammenhængende, videnskabelig Oversigt dels over Oldtidens Historie i Almindelighed, dels over Aandsudviklingens Hovedsider hos Romerne, navnlig den borgerlige Forfatning og Gudelæren samt Litteraturens og Kunstens Historie.

§ 2. Der skal ved Examen opgives et vist Antal Skrifter af den latinske Litteratur, som Examinanden med Omhygge-

lighed har gjennemgaaet under Afbenyttelse af gode Hjælpe- 25 Oktbr.
midler. Det mindste Pensum, der kan opgives som læst paa Nr. 162.
denne Maade, er

a. Et Udvalg af Ciceros Skrifter, der omfatter c. 600 Kapitler af de didaktiske (filosofiske eller rhetoriske) Skrifter, omtrent 500 Kapitler af Talerne, 5 Bøger af Brevene eller et i Omfang dertil svarende Udvalg.

b. Af Sølvalderens ikke-historiske Prosa i alt 100 Sider af en Teubnersk Udgave.

c. Af historiske Forfattere (fra Cæsar og Sallust indtil Tacitus og Suetonius), saa meget som 15 Bøger af Livius, saaledes at der i det mindste skal læses 5 Bøger af denne Forfatter og 5 fuldstændige Bøger af Tacitus.

d. Vergils Æneide, Horats's Oder, Epoder og Breve og saa meget som den ene Bog af Satirerne, en Komedie af Plautus og en af Terentius samt et Udvalg af andre Digterværker, svarende til omtrent 4 Bøger af Æneiden.

e. Et enkelt prosaisk og et poetisk Skrift skal Examinanden opgive som dem, i hvilke han i større Detail har dvælet ved den kritisk-hermeneutiske Behandlings Methode.

II. Som Bifag.

§ 1. Examinanden maa have erhvervet sig en sikker Kundskab i det latinske Sprogs Grammatik efter et Omfang som Madvigs større Lærebog, og han maa have en Oversigt over den latinske Litteraturhistorie og de romerske Antikviteter i det mindste efter en Maalestok som den, der er givet ved Tregders og Bojesens Lærebøger heri, samt endelig kjende Oldtidens Historie i et Omfang, der svarer til Thriges større Lærebog.

§ 2. Examinanden skal opgive som læst:

a. Af Ciceros Taler et Udvalg, der i Omfang svarer til de af Madvig udgivne 10 Taler, og af didaktisk Prosa saa meget som samme Forfatters Skrift de officiis og et Par

25 Oktbr. Bøger af hans Breve samt ca. 50 Sider (i en Teubnersk
Nr. 162. Udgave) af Seneca, Quintilian eller Plinius den yngre.

b. Af historisk Prosa Cæsars Gallerkrig, Sallusts Catilina og Jugurtha samt 2 større Bøger af Livius og 2 af Tacitus.

c. 4 Bøger af Vergils Æneide, 4 Bøger af Ovid, Horats's Breve og 2 Bøger af Oderne, en Komedie af Plautus eller Terentius og c. 1000 Vers af Madvigs Anthologi.

3. Græsk.

I. Som Hovedfag.

§ 1 mutatis mutandis som § 1 ved Latin som Hovedfag.

§ 2. Der skal ved Examen opgives et vist Antal Skrifter af den græske Litteratur, som Examinanden med Omhyggelighed har gjennemgaaet under Afbenyttelse af gode Hjælpemidler, nemlig mindst:

a. Af den joniske Litteratur i alt 36 Sange af Homers Iliade og Odyssee samt 4 Bøger af Herodot.

b. Af attisk Prosa 2 Bøger af Thukydides, 200 Textsider i Teubners Udgave af Plato, 1 af Xenophons 3 større Skrifter og af Talerne saa meget som Æschines's og Demosthenes's Taler om Kransen.

c. Af Poesi udenfor Homer 2 Tragedier og 1 Komedie samt 1000 Vers af et anthologisk Udvalg af Lyrikere, iblandt hvilke Pindar og Theokrit ikke maa savnes.

d. Af den græske Litteratur efter Alexander den store et Pensum, der kan gjælde for at svare til et af de større xenophonteiske Værker.

e. Et enkelt prosaisk og et poetisk Skrift skal Examinanden opgive som dem, i hvilke han i større Detail har dvælet ved den kritisk-hermeneutiske Behandlings Methode.

II. Som Bifag.

§ 1. Examinanden maa have vundet Sikkerhed ikke blot i det græske Sprogs Formlære, men ogsaa i Kjendskab til alle vigtigere Sætninger af Syntaxen, og han maa have

tilegnet sig en Oversigt over græsk Litteraturhistorie og Gude- 25 Oktbr.
lære i et Omfang som det, der er givet ved Tregders Lære- Nr. 162.
bøger, samt over de græske Antikviteter i den Maalestok, som Bojesens Lærebog viser, og han maa kjende Oldtidens Historie i et Omfang, der svarer til Thriges større Lærebog.

§ 2. Som læst af græske Forfatteres Skrifter opgives:

a. Af jonisk Litteratur 12 Bøger af Homer samt 2 større Bøger af Herodot.

b. Af attisk Litteratur 4 Bøger af Xenophons Anabasis, 2 Bøger af samme Forfatters Mindeskrift om Sokrates, Platons Apologi og Kriton samt 1 af dennes større Dialoger, endelig 1 Tragedie af Sophokles eller Euripides.

4. Fransk.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Examinanden skal godtgjøre Indsigt i Hovedtrækkene af Sprogets Udviklingshistorie fra de ældste Tider i Forbindelse med Kjendskab til Grundtrækkene af de indoeuropæiske (jafetiske) Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode. Han skal fremdeles vise grundig og omfattende Kundskab i Sprogets Grammatik tillige med praktisk Færdighed i at bruge det baade skriftlig og mundtlig. Ligeledes maa Examinanden lægge Evne for Dagen til at forstaa en ikke læst Text af en Forfatter fra Tiden efter det 17de Aarhundredes Begyndelse, og foruden at han maa have en Oversigt over den franske Nationallitteraturs Historie, fordres der Kjendskab hos ham til de Kulturtilstande og de Hovedpunkter i Folkets Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen.

§ 2 a. Som Grundlag for Studiet af Oldfransk og det franske Sprogs Forhold til Latin skal opgives som læst: „Les plus anciens monuments de la langue française“ samt anden Text af Omfang som Aucassin et Nicolette eller et tilsvarende Kvantum af en Krestomathi,

25 Oktbr. f. Ex. den af Karl Bartsch udgivne. Hvad der opgives,
Nr. 162. maa ikke være yngre end Joinvilles Tid.

b. Af Fransk fra det 16de Aarhundrede skal opgives 100 Sider af en Krestomathi f. Ex. Darmesteter & Hatzfeld: Le seizième siecle en France eller et i Kvantum tilsvarende Afsnit af en Forfatter fra dette Aarhundrede.

c. Af den franske Litteratur fra Begyndelsen af 17de Aarhundrede indtil vore Dage kræves nøie Kjendskab til de fremragende Forfattere, saaledes at Examinanden maa have læst i det mindste Skrifter af 10 Forfattere fra forskjellige Tider og af forskjellige Stilarter, dels i Prosa dels i Poesi. Desuden skal han af det 17de eller 18de Aarhundredes Litteratur særlig have studeret en enkelt Forfatter eller et passende Udvalg af flere i et Omfang af omtrent 400 store Oktavsider, og han skal endvidere opgive et enkelt prosaisk Skrift af en Forfatter i det 19de Aarhundrede med indgaaende Kjendskab til denne Forfatters Stilling i Litteraturen.

d. Den franske Nationallitteraturs Historie skal læses efter et Omfang som det, der er givet ved Demogeots Litteraturhistorie.

II. Som Bifag.

§ 1. Der kræves Sikkerhed i Sprogets Grammatik i Forbindelse med praktisk Færdighed i at udtrykke sig skriftlig og mundtlig samt Evne til at forstaa en ikke læst prosaisk Text af en Forfatter fra Tiden efter det 17de Aarhundredes Begyndelse. Ogsaa skal Examinanden godtgjøre Kundskab til den franske Litteraturhistorie i det 16de og følgende Aarhundreder med kortere Overblik over den ældre Tids Litteraturhistorie.

§ 2 a. Examinanden skal med Hensyn til Litteraturen fra 16de Aarhundrede opgive det samme, som kræves, naar Fransk er Hovedfag.

b. Af Litteraturen fra 17de Aarhundredes Begyndelse til vore Dage kræves det samme Kjendskab til de fremragende

Forfattere, som hvis Faget er Hovedfag, og der skal opgives 25 Oktbr.
som særlig læst et enkelt prosaisk Skrift fra det 19de Aar- Nr. 162.
hundrede med indgaaende Kjendskab til vedkommende Forfatters Stilling i Litteraturen.

c. Litteraturhistorien fra det 16de Aarhundrede af opgives læst i et Omfang som efter Demogeots Haandbog.

5. Tysk.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Der kræves af Examinanden Indsigt i Hovedtrækkene af Sprogets Udviklingshistorie fra de ældste Tider i Forbindelse med Kjendskab til Grundtrækkene af de indoeuropæiske (jafetiske) Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode. Han skal have grundig og omfattende Kundskab i Sprogets Grammatik tillige med praktisk Færdighed i at bruge det baade skriftlig og mundtlig, saaledes at han skarpt har klaret sig Forskjellen mellem tysk og dansk Sprogbrug. Ikke mindre maa han vise Evne til at forstaa en ikke læst Text af en Forfatter fra Tiden efter Luther (denne inkl.), og der fordres Kjendskab til de Kulturtilstande og de Hovedpunkter i Folkets Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen i denne Tid. Hertil maa føjes Kundskab til den tyske Litteraturs Historie og et vist Kjendskab til de vigtigste tyske Dialekter.

§ 2 a. Som Grundlag for Studiet af ældre Tysk og dettes Udviklingshistorie skal af Gotisk læses saa meget som Fragmenterne af Lukas's Evangelium, og af W. v. Wackernagels Deutsches Lesebuch Afsnittet „Althochdeutsch“ (til 1100) samt en Trediedel af Afsnittet „Mittelhochdeutsch“.

b. Som Støtte for den Færdighed og Indsigt, der kræves i det tyske Sprog fra dets Udviklingstid efter Luther (inkl.) skal der med Hensyn til Tiden indtil Midten af 18de Aarhundrede læses saa meget som de herhen hørende Afsnit af Wackernagel: Deutsches Lesebuch.

25 Oktbr. Nr. 162. c. Af Litteraturen fra Midten af 18de Aarhundrede indtil Nutiden maa Examinanden have læst i det mindste Skrifter af 10 af Hovedforfatterne fra forskjellige Tider og af forskjellige Stilarter, dels i Prosa dels i Poesi. Desuden skal han særlig have studeret et enkelt større Skrift af en Forfatter fra dette Tidsrum med indgaaende Kjendskab til denne Forfatters Stilling i Litteraturen.

d. Læsning i de vigtigste Dialekter skal godtgjøres, ved at Examinanden opgiver som læst: Hebel: Allemännische Lieder og Groths Quickborn eller et tilsvarende Kvantum af andre Forfattere i de Hovedbialekter, som repræsenteres ved de her nævnte twende Skrifter.

e. Litteraturhistorie skal læses i et Omfang som A. F. C. Vilmar: Geschichte der deutschen Nationallitteratur.

II. Som Bifag.

§ 1. Der kræves Sikkerhed i Kundskab til Sprogets Grammatik i Forbindelse med praktisk Færdighed i at bruge Sproget i Skrift og Tale og Evne til at forstaa en ikke læst prosaisk Text af en Forfatter fra Tiden efter Luther (inkl.), desuden Kjendskab til Plattysk og, at Examinanden kjender Hovedtrækkene af den tyske Litteraturhistorie.

§ 2 a. Examinanden skal opgive som læst fra Tiden efter Luther (inkl.) det samme, som læses, naar Tysk er Hovedfag.

b. Af Plattysk opgives af Poesi og Prosa saa meget som Groths Quickborn.

c. Litteraturhistorie skal være læst i et Omfang som det, der er givet ved Abrahams's Lærebog heri.

6. Engelsk.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Examinanden skal godtgjøre Indsigt i Sprogets Udviklingshistorie fra de ældste Tider (saaledes som f. Ex.

fremstillet i R. Morris Historical outlines of English accidence) samt Kjendskab til Grundtrækkene i de indoeuropæiske (jafetiske) Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode. Fremdeles kræves der, at han har grundig og omfattende Kundskab i Sprogets Grammatik tilligemed praktisk Færdighed i at bruge det baade skriftlig og mundtlig. Ligeledes maa han vise Evne til at forstaa en ikke læst Text af en Forfatter fra Tiden efter Shakespeare (denne inkl.), og han maa have Kjendskab til de Kulturtilstande og de Hovedpunkter i Folkets Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen i denne Tid. Hertil maa føies Kundskab til den engelske Litteraturhistorie og et vist Kjendskab til de Dialektformer af forskjellig Art, der fremtræde i Litteraturen ved Siden af Normalsproget (skotsk og amerikansk). 25 Oktbr. Nr. 162.

§ 2 a. Som Grundlag for det historiske Studium af Sproget skal af Angelsaksisk læses saa meget som L. C. Müllers „Collectanea anglo-saxonica“, baade Prosa og Poesi, og af Engelsk fra Tiden mellem 1150 og Midten af det 16de Aarhundrede saa meget som 100 Sider af Morris' og Skeats' „Specimens of Early English“ eller et tilsvarende Afsnit af en enkelt Forfatter.

b. Af den engelske Litteratur fra Slutningen af det 16de Aarhundrede indtil vore Dage kræves nøiere Kjendskab til de fremragende Forfattere, saaledes at Examinanden maa have læst i det mindste Skrifter af 10 Forfattere af forskjellige Stilarter, dels i Prosa dels i Poesi.

Desuden skal han særlig have studeret mindst eet Drama af Shakespeare og af det 17de og 18de Aarhundredes Litteratur en enkelt Forfatter eller et passende Udvalg af flere i et Omfang af omtrent 400 større Oktavsider; han skal endvidere opgive et større Skrift af en Forfatter i det 19de Aarhundrede med indgaaende Kjendskab til denne Forfatters Stilling i Litteraturen.

25 Oktbr. Nr. 162. c. Den engelske Litteraturs Historie læses i et Omfang som f. Ex. W. Spalding „The History of English Literature".

II. Som Bifag.

§ 1. Der kræves Sikkerhed i Sprogets Grammatik i Forbindelse med praktisk Færdighed i at udtrykke sig skriftlig og mundtlig og Evne til at forstaa en ikke læst prosaisk Text af en Forfatter fra Tiden efter Shakespeare. Ogsaa skal Examinanden godtgjøre Kundskab til den engelske Litteraturhistorie fra Midten af det 16de Aarhundrede af, med kortere Overblik over de to foregaaende Aarhundreders Litteraturhistorie.

§ 2 a. Af den engelske Litteratur fra Slutningen af det 16de Aarhundrede indtil vore Dage kræves nøiere Kjendskab til de fremragende Forfattere, saaledes at Examinanden maa have læst i det mindste Skrifter af 10 Forfattere af forskjellige Stilarter, dels i Prosa dels i Poesi. Derhos skal der opgives som særlig læst et Drama af Shakespeare og et enkelt større Skrift fra det 19de Aarhundrede med indgaaende Kjendskab til vedkommende Forfatters Stilling i Litteraturen.

b. Litteraturhistorien fra Midten af det 16de Aarhundrede læses i et Omfang som f. Ex. W. Spalding „The History of English Literature".

7. Historie.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Der kræves af Examinanden, at han har en klar og paalidelig Oversigt over den almindelige Historie, hvorunder indbefattes Kjendskab til Hovedtrækkene af den almindelige Litteratur- og Kulturhistorie. Som nødvendige Led i Kulturhistorien fremhæves Grundtrækkene af den almindelige Statsrets og af de vigtigere nationaløkonomiske Systemers Udvikling i den nyere Tid.

§ 2. Mere indgaaende Kundskab skal Examinanden godtgjøre i Nordens Historie, der maa læres i et Omfang, som samlet omtrent svarer til Allens Haandbog i Fædrelandets Historie og saaledes, at der lægges særlig Vægt paa, hvad der vedrører Danmarks indre Udvikling, fremdeles i Oldtidens eller et af de store moderne Landes Historie (Frankrigs, Englands og Tysklands), som maa læres i et lignende Omfang. 25 Oktbr. Nr. 162.

§ 3. Desuden skal der til Prøven opgives en enkelt Periode som særlig lært, saaledes at Examinanden kan vise, at han dels i Almindelighed har Kundskab om de Kilder, paa hvilke Kjendskabet til dette Tidsrum hviler, dels ikke blot har gjort sig bekjendt med de nyere videnskabelige Behandlinger af Perioden, men ogsaa har sat sig ind i de vigtigste Kilder. Som Exempler paa Omfanget af saadanne Perioder kan nævnes Grækenlands Historie fra 479—404 og fra 404—338, Roms Historie fra Forbundsfælleskrigen til 44 f. Chr., de juliske Kejseres Historie eller Tiden fra Diocletian til Julians Død, Valdemarernes Tid fra 1157—1241, Danmark-Norges Historie fra 1660—1699, Sveriges fra 1632—1697, Frankrigs Historie under Ludvig XIII., England fra 1629—1660 eller fra 1760—1801, Kejser Frederik II. af Tyskland, Nederlandene under deres Kamp imod Filip II., Frederik II. af Preussen.

§ 4. Endelig skal Examinanden godtgjøre, at han har Kundskab om den historiske Granskningsʼ Væsen, den historiske Fremstillings forskjellige Arter samt passende Kjendskab til de historiske Hjælpevidenskaber og deres Anvendelse. Det opfattes som en Selvfølge, at enhver, der studerer Historie, søger at uddanne sit historiske Syn og sin Sans for historisk Fremstilling ved Læsning af fremragende historiske Skribenters Arbejder i forskjellige Retninger.

25 Oktbr.
Nr. 162.

II. Som Bifag.

Fordringerne ere her de samme, som ere angivne under §§ 1 og 2, naar Faget er Hovedfag.

8. Mathematik.

I. Som Hovedfag.

Examinanden skal godtgjøre grundig Kjendskab til:

§ 1 a. Arithmetik, Algebra og ren Analyse, indeholdende høiere Algebra og Funktionslære, Differentiation og Integration med uendelige smaa og med endelige Differenser.

b. Geometri, nemlig foruden Plangeometri, Stereometri og Trigonometri, analytisk Geometri, saavel med Parallelkoordinater, og polære Koordinater, som med de to Trekantkoordinatsystemer og ren Geometri, indeholdende Læren om projektive Egenskaber og om grafisk Fremstilling af Former i Rummet ved Projektion.

c. Rationel Mekanik.

d. Et kort Omrids af Mathematikens Historie, i Forbindelse med hvilket Examinanden maa have gjort sig direkte bekjendt med Euklids Elementer og Descartes' Geometri.

Særligt Studium af elementære Lærebøger, saavel danske som fremmede, forudsættes.

§ 2. Fremdeles maa han specielt have studeret et selv valgt Afsnit indenfor de ovennævnte mathematiske Hoveddiscipliner eller angaaende andre dertil knyttede videre Udviklinger i særlige Retninger, hvorved navnlig fordres indgaaende Studium af en eller flere fremragende Forfatteres Arbejder vedrørende saadanne Afsnit.

II. Som Bifag.

Der kræves Kundskab til:

a. Arithmetik, Algebra og ren Analyse, indeholdende Hovedsætninger af den høiere Algebra og Funktionslære, Differential- og Integralregning.

b. Plangeometri, Stereometri og Trigonometri, analytisk Geometri med retvinklede og polære Koordinater, saavel i Planen som i Rummet, og Elementer af den descriptive Geometri. 25 Oktbr. Nr. 162.

c. Rationel Mekanik.

Særligt Studium af de elementære Lærebøger, navnlig de danske, forudsættes.

9. Fysik.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Der fordres af Examinanden en mathematisk Begrundelse af de fysiske Love. Omfanget er det, der gives i enhver større Lærebog, nemlig:

a. Mekanisk Fysik. Legemernes almindelige Egenskaber, Kræfternes Sammensætning og Opløsning; faste Legemers, Vædskers og Luftarters Ligevægt, derunder indbefattet Haarrørsvirkning og Diffusion; faste Legemers, Vædskers og Luftarters Bevægelse samt Bølgebevægelse og Akustik.

b. Optik. Lysets Tilbagekastning, Brydning, Farveudspredelse (Spektralanalyse), Interferens, Plansætning og kemiske Virkninger. Meteorologisk Optik. Lysets Theori.

c. Varmelære. Legemernes Udvidelse, Smeltning og Fordampning. Dampenes Tryk og Tæthed. Straalevarme og ledet Varme. Varmefylde. Varmens mekaniske Æqvivalent.

d. Magnetisme. Grundfænomener, Maaling af de magnetiske Kræfter, Jordens magnetiske Forhold.

e. Elektricitet ved Fordeling og Meddeling. Berøringselektricitet. Den elektrolytiske Lov. Den elektriske Strøms magnetiske Virkninger og deres Love. Induktion.

f. Oversigt over Fysikens Historie.

g. Der fordres af Examinanden, at han har skaffet sig Færdighed i at foretage de vigtigste fysiske Forsøg, og at han kan gjøre Rede for de væsentlige fysiske Instrumenters Indretning i det enkelte.

25 Oktbr. Behandlingen af Fysiken bør være omtrent som i Holtens
Nr. 162. autograferede Forelæsninger over mekanisk og kemisk Fysik samt hans Optik, eller ogsaa som i Wüllners Fysik.

§ 2. Examinanden maa særlig have sat sig ind i et selvvalgt Afsnit indenfor de i § 1 nævnte Grænser, som f. Ex. Virksomhedernes Omsætning, Bølgebevægelse, fysisk Optik, Maaling af Varmemængder, Elektrostatik eller Elektrodynamik.

II. Som Bifag.

Kjendskab til de i det foregaaende under a—e anførte Afsnit, men i mindre Omfang, omtrent som i Christies Lærebog i Fysik, og der fordres kun saa megen mathematisk Begrundelse, som kan gives ved den i Skolernes mathematisk-naturvidenskabelige Afdeling meddelte elementære Mathematik.

Ogsaa i det Tilfælde, at Fysiken er Bifag, bør Examinanden kunne godtgjøre, at han har Kjendskab til de fysiske Apparaters Indretning i det enkelte og Øvelse i at kunne anstille saadanne Forsøg, som bør kunne fordres af Læreren i Fysik i en lærd Skole.

10. Kemi.

Examinanden bør have Kjendskab til de oftest forekommende Grundstoffer og Forbindelser, som have Betydning for en fyldigere Opfattelse af de vigtigste kemiske Fænomener, samt de vigtigste naturligt forekommende organiske Forbindelser. Endvidere fordres der ogsaa saa meget Kjendskab til den kemiske Analyse, at han kan foretage en kvalitativ Undersøgelse af et ikke meget sammensat uorganisk Stof (ligesom ved den medicinske Forberedelsesexamen).

11. Astronomi.

Examinanden skal prøves i udvalgte Hovedsætninger af: a) sfærisk Astronomi, b) theoretisk Astronomi, c) Astrofysik, d) Interpolationsregning og e) Sandsynlighedsregning, hver

Post i saa stort et Omfang, som kan foredrages i et Semester med høist 2 Timer ugentlig. 25 Oktbr. Nr. 162.

12. Naturhistorie og Geografi.

§ 1. Der skal godtgjøres:

a) i Zoologi en paa sammenlignende Anatomi, Udviklingshistorie og Fysiologi grundet Oversigt over Dyreriget, forbundet med et større Kjendskab til den nordiske Fauna, navnlig de høiere Dyr, og til de vigtigste Træk af Dyrenes geografiske Udbredelse;

b) i Botanik en paa Morfologi, sammenlignende Anatomi og Fysiologi grundet Udsigt over Planteriget, forbundet med et speciellere Kjendskab til Landets Flora, navnlig de høiere Planter, samt til de større Træk af Plantegeografien;

c) i Mineralogi en paa Krystallografi, Fysik og Kemi grundet Udsigt over Mineralriget, almindelige Kundskaber i Jordklodens Udviklingshistorie, samt nøiere Kjendskab til de skandinaviske Landes Geognosi;

d) i Geografi: Mathematisk og fysisk Geografi, derunder indbefattet Klimatologi og Meteorologi, samt politisk (og historisk) Geografi, derunder indbefattet ethnografisk og statistisk Geografi.

§ 2. Examinanden maa godtgjøre, at han særlig har studeret et selvvalgt Afsnit indenfor de i § 1 nævnte Grænser, som f. Ex. en større Dyre- eller Plantegruppes Bygning, biologiske og geografiske Forhold eller et af de vigtigere Afsnit af de nordiske Landes Geognosi eller et større Landomraades geografiske, fysiske og kulturhistoriske Forhold, samt gjort sig bekjendt med Hovedtrækkene i sin Videnskabs Historie og Udvikling.

C. Bestemmelser om Examens Afholdelse.

§ 1. Examen holdes ligesom alle andre Embedsexaminer ved Universitetet 2 Gange om Aaret. Examinationen fore-

25 Oktbr. tages af Universitetslærerne i vedkommende Fag under Til-
Nr. 162. stedeværelse af to undervisningskyndige Censorer.

§ 2. De Hovedkarakterer, der gives, ere laudabilis, hvortil kan føies Tillæget et qvidem egregie, samt haud illaudabilis. Ved Fastsættelse af Karakterernes Værdi følges Pointberegning.

§ 3. Examen er i alle Fag dels skriftlig, dels mundtlig. Den mundtlige Prøve finder Sted ved Examination, den skriftlige ved Udarbeidelse af Afhandlinger under Opsyn, hver med 4 Timer til at besvare den stillede Opgave. I Kemi træder en praktisk Prøve isteden for den skriftlige Besvarelse.

§ 4. De skriftlige og praktiske Prøver fastsættes saaledes:

a. I Dansk.

I. Som Hovedfag.

To exegetiske Opgaver, den ene af den ældre danske Litteratur (før 1500), den anden af den islandsk-norske Oldlitteratur, fremdeles 2 Afhandlinger over Æmner af Sprog-, Litteratur- eller Kulturhistorie.

II. Som Bifag.

En exegetisk Opgave (i et læst Stykke af den islandske eller gammeldanske Litteratur) og en Opgave i dansk Litteraturhistorie efter 1500.

b. I Latin.

I. Som Hovedfag.

En latinsk Stil, 2 exegetiske Opgaver (en i et læst, en i et ikke læst Forfattersted), 1 Opgave i en af Bidisciplinerne (Antikviteter, Litteraturhistorie, Grammatik osv.)

II. Som Bifag.

Stil og Version efter et ikke læst Forfattersted.

c. I Græsk.

I. Som Hovedfag.

En let græsk Stil, 2 exegetiske Opgaver (en i et læst, en

i et ikke læst Forfattersted), 1 Opgave i en af Bidisciplinerne (Antikviteter, Litteraturhistorie, Grammatik osv.) 25 Oktbr. Nr. 162.

II. Som Bifag.

To Versioner, den ene efter et læst Forfattersted med de nødvendige Forklaringer, den anden efter et ikke læst Forfattersted.

d. I de nyere fremmede Sprog.

I. Som Hovedfag.

To Versioner med nødvendige Forklaringer (efter et læst og et ikke læst Forfattersted), samt to Afhandlinger over Emner af Sprog-, Litteratur- eller Kulturhistorie, den ene affattet i selve det vedkommende Sprog.

II. Som Bifag.

En Stil og en Version (efter et ikke læst Forfattersted).

e. I Historie.

I. Som Hovedfag.

Fire Opgaver, hvoraf mindst en tages af den særlig studerede Periode.

II. Som Bifag.

En Opgave i almindelig Historie og en i de Partier af Historien, hvortil der kræves mere indgaaende Kundskab.

f. I Mathematik.

I. Som Hovedfag.

Fire Opgaver tagne af forskjellige under dette Fag hørende Discipliner.

II. Som Bifag.

To Opgaver.

g. I Fysik.

I. Som Hovedfag.

Fire Opgaver, tagne af forskjellige under dette Fag hørende Discipliner.

25 Oktbr. **II. Som Bifag.**

Nr. 162. To Opgaver.

h. I Kemi.

En kvalitativ Analyse af et uorganisk Stof. Til Udførelsen deraf kan bruges 8 Timer, og Besvarelsen ledsages af en kort Beretning om Fremgangsmaaden.

i. I Astronomi.

En skriftlig Opgave.

k. I Naturhistorie og Geografi.

Fem skriftlige Opgaver, hvoraf 1 i hver af de fire under dette Fag hørende Discipliner og 1 i det af Examinanden særlig opgivne Afsnit.

§ 5. Der gives en Karakter for hver skriftlig Opgave og praktisk Prøve, saaledes at disses samlede Tal bliver 8. Men dertil føies endnu en niende Karakter for Behandlingen af Modersmaalet.

§ 6. Karaktererne for den mundtlige Prøve beregnes saaledes, at den mundtlige og den skriftlige Del af Examen faa lige Vægt.

D. Uddannelse til praktisk Lærergjerning og Prøver heri.

§ 1. Enhver, der har taget en af ovennævnte Skoleembedsexaminer, skal før sin Ansættelse i et Skoleembede have gjennemgaaet et Prøvekursus for theoretisk og praktisk at modtage den endelige Uddannelse til Lærergjerningen.

§ 2. Den theoretiske Veiledning gives ved et Kursus i Pædagogik, som tilendebringes i høist 4 Timer ugentlig i et Semester, Examinatorier og Skriveøvelser deri indbefattede. Dette Kursus kan gjennemgaas saavel forinden som samtidig med det praktiske.

Den, som søger en Lærerstilling, maa vedlægge ved sin Ansøgning Bevis for flittig at have fulgt Foredragene og

ved Examinatorier og Øvelser lagt gode Kundskaber for Dagen. 25 Oktbr. Nr. 162.

§ 3. Den praktiske Veiledning modtager Kandidaten i Løbet af et halvt Aar ved en større offentlig Skole efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa den af Rektor og vedkommende Faglærere fastsatte Maade. Kandidaten er pligtig til at være tilstede ved Undervisningen i de Fag og de Klasser, som saaledes bestemmes for ham, og til at deltage i Forhandlinger angaaende Undervisningen i de af ham valgte Fag.

Han skal have Leilighed til selv i Faglærernes Nærværelse at undervise i sine Fag i saadant Omfang, at han i Løbet af et halvt Aar faar underviste i alt 4 Uger i hvert Fag, dog aldrig mere end 6 Timer om Ugen. Faglæreren skal meddele ham enhver Bemærkning om hans Undervisning, der maatte være Anledning til at gjøre, baade anerkjendende og udsættende.

§ 4. Efter tilendebragt Prøvetid kan Kandidaten forlange at aflægge Prøve for tre Censorer, Skolens Rektor, vedkommende Faglærer og en af Ministeriet beskikket undervisningskyndig Mand.

Kandidaten skal da i Løbet af 14 Dage undervise en Klasse i de af ham valgte Fag, hvorpaa Censorerne, efter at have overværet Undervisningen to Timer i hvert Fag, afgive en Kjendelse om hans praktiske Lærerdygtighed efter en bestemt Formular.

§ 5. Det ovennævnte Prøvekursus kan med Hensyn til den praktiske Uddannelse bortfalde, saafremt en Kandidat har virket mindst 2 Aar ved en Skole og lader sin Færdighed i Undervisning undersøge af en Examenskommission paa den i § 4 nævnte Maade. Denne Examenskommission sammensættes af 3 dertil af Ministeriet beskikkede undervisningskyndige Mænd.

Hvorefter alle Vedkommende have sig at rette.

17 Jan. Nr. 7. **Bekjendtgjørelse om Reglement for Ordens Overholdelse m. m. paa Kjøbenhavns Inderred og i Kjøbenhavns Havn.** (Indenrigsministeriet.)

Under 10de f. M. har Indenrigsministeriet udfærdiget følgende Reglement for Ordens Overhöldelse m. m. paa Kjøbenhavns Inderred og i Kjøbenhavns Havn:

I.

Om Inderredens og Havnens Grændser.

§ 1. Kjøbenhavns Inderred begrændses mod Nord ved en Linie, dragen fra det Punkt paa Kysten, hvor Staden Kjøbenhavns Grund nordefter ophører, til Tønden paa den sydøstlige Side af „Stubben", mod Øst ved en Linie fra denne Vager til Østsiden af Batteriet „Trekroner"; mod Syd dannes Inderredens Grændse af Toldbodbommen.

Kjøbenhavns Havn omfatter hele Vandarealet fra Toldbodbommen Syd efter — Orlogshavnen ikke medregnet — saa langt Staden Kjøbenhavns Grund strækker sig, det vil sige paa Sjællandssiden til den sydlige Grændse af Vesterfælled og paa Amagersiden til Christianshavns Enveloppe.

II.

Om Adgangene til Havnen.

§ 2. Igjennem Inderreden fører:

a. Kroneløbet, der paa Nordsiden er afmærket med 3 Vagere med rødmalede Stager, der regnede udefra indefter ere forsynede med henholdsvis 1, 2 og 3 opadbundne Koste. Paa Sydsiden er Kroneløbet afmærket regnet udefra indefter med en sort- og hvidmalet Spidstønde og med 2 Vagere med hvidmalede Stager og med henholdsvis 1 og 2 nedadbundne Koste.

b. 24 Fods Løbet, for hvis Østside Mærket er om Dagen: Spiret paa „Vor Frelsers Kirke" overet med en Baake paa Brohovedet ved Bommensvagt og om Nat-

ten: 2 paa det nævnte Brohoved anbragte grønne Lanterner overet, — og for hvis Vestside Mærket er om Dagen: Frelsers Kirkes Spir tæt til Østsiden af Huset paa Toldbodbommen og om Natten: 2 paa Toldbodbommen anbragte røde Lanterner overet. 17 Jan. Nr. 7.

Fra Kjøgebugt fører et bugtet Løb med mindst 6 Fod Vand ved daglig Vandstand, afmærket med Prikker, ind til Gasværksløbet.

III.

Om Dybden paa Inderreden og i Havnen.

§ 3. Igjennem Inderreden og ind til Kvæsthusbroen er der uddybet et Løb til 24 Fod; fra Nordenden af Kvæsthusbroen indtil og i Gasværksløbet er der uddybet til 20 Fod. Disse Dybder ere dog paa Grund af Afleiring af Mudder ikke altid og overalt fuldt ud til Stede.

IV.

Om Ankring m. m. paa Inderreden og i Havnen.

§ 4. I Kroneløbet og i det 24 Fods Løb paa Inderreden maa intet Skib ankre. Skibe, der ankre paa Østsiden eller paa Vestsiden af Løbene, skulle nøie paase, at de ikke komme til at ligge til Hinder for Passagen gjennem nogen Del af disse.

I Bomløbet og i Havnen maa udenfor Nødstilfælde intet Skib sætte Anker. Intet Skib maa ligge med Varp ude uden særlig Tilladelse af Havnepolitiet, eiheller maa Farvandet spærres af Trosser.

§ 5. Skibe, der anløbe Inderreden for Ordre, skulle ankre paa dennes Vestside nordenfor den nordligste Varpetønde.

Dampskibe, der paa Inderreden skulle indtage Kul eller losse og lade, saavelsom dybgaaende Seilskibe, der ankre op for at toldbehandles, forinden de gaa ind i Havnen, skulle

17 Jan. ankre op paa Inderredens Østside; mindre dybgaaende Fa-
Nr. 7. stibe skulle i lignende Tilfælde ankre paa Inderredens Vest-

Fiskekvaser, der vente paa Anlægsplads i Hav- skulle ankre imellem Lynetten og Trekroner.

Hyttefade maa saavel paa Inderreden som i Hav- kun henlægges paa de dertil af Havnepolitiet særlig anv- Steder. Paa Inderreden maa ikke flere end 3 Hytte- fortøies efter hverandre; paa ethvert derstedts henligg- Hyttefad skal der være anbragt en Kost.

Tømmerflaader og lignende maa paa Inderreden i- henligge for Anker eller fortøiede agten for Skib.

§ 6. Intet Skib maa henligge paa Inderreden eller i duc d'Albe'rne i Havnen, uden at der er et til Skib- Størrelse efter Havnepolitiets Skjøn passende Mandsk- ombord.

V.

Om Seilads gjennem Inderreden og Havnen m:

§ 7. For al Seilads gjennem Inderreden og Hav- saavelsom for Lanterneføring sammesteds gjælde de almin- lige internationale Regler (Kgl. Anordning af 28de A- 1880).

§ 8. Forinden et Skib indgaar i Havnen gjennem Tol- bodbommen, skal Klyverbommen være indtagen, Under- c; Merseræerne være kaiede, Sidefartøierne være indsatte paa Dækket eller nedfirede i Vandet og Jollebommene dreiede langskibs. Ankrene skulle enten være indlagte eller affirede for Klydset med Ankerstokken i Vandet.

Skibe, der skulle passere Broerne over Havnen, maa dog ikke have Ankrene indlagte, men disse skulle være klare til at falde, hvis Omstændighederne skulde kræve dette.

§ 9. Om Dagen vil der til Veiledning ved Sei- ladsen gjennem Bomløbet, Knippelsbro, Lange- bro, Børskanalbroen og Frederiksholmskanal-

roen fra de dersteds anbragte Signalstænger blive vist 17 Jan.
lgende Signaler: Nr. 7.

1) en sort Kugle angiver: at Passagen ikke er fri eller ke kan finde Sted;

2) 2 sorte Kugler angive: at et nordfra kommende Skib an passére, medens sydfra kommende Skibe maa stoppe;

3) 3 sorte Kugler angive: at et sydfra kommende Skib an passere, medens nordfra kommende Skibe maa stoppe.

Om *Natten* vil der paa Toldbodbommen over de der-ærende røde Ledefyr blive heist en Lanterne med hvidt Lys il Angivelse af, at Bombroen er lukket, eller at Farvandet aa anden Maade er spærret.

Ethvert Skib, der, for at efterkomme de ovenanførte Signaler, bliver nødsaget til at stoppe, skal gjøre dette i saa lang Afstand fra det Sted, hvorfra Signalet er givet, at det ikke ligger de passerende Skibe i Veien.

Naar der fra den paa Nyhavns Hoved (Charlottenborg Siden) anbragte Signalstang heises en sort Kugle, maa Ind- og Udpassage af Nyhavns Kanal ikke finde Sted. Gjennem Børskanalbroen og Frederiksholmskanalbroen maa intet Skib eller Fartøi lade sig bugsere fra *Strømmen indefter*.

§ 10. Fra Kastelspynten indefter gjennem Inderreden og Havnen saavel som fra Havnen udefter indtil Kastelspynten, skulle *alle Dampskibe* gaa med ikke over 7 Miles Fart, saaledes at Distancen:

mellem Kastelspynten og Bommen ikke passeres i kortere Tid end $2^1/_2$ Minut,

mellem Kastelspynten og Kvæsthusbroens Nordende ikke i kortere Tid end 6 Minuter,

mellem Kastelspynten og Havnegade ikke i kortere Tid end 8 Minuter,

og andre Distancer i Forhold hertil. Det maa dog paases, at Skibe, selv naar de ikke passere med større Fart end ovenanførte, ikke sætte Pramme, Baade eller andre Skibe i

17 Jan. ankre op paa Inderredens Østside; mindre dybgaaende Seil-
Nr. 7. skibe skulle i lignende Tilfælde ankre paa Inderredens Vestside.

Fiskefvaser, der vente paa Anlægsplads i Havnen, skulle ankre imellem Lynetten og Trekroner.

Hyttefade maa saavel paa Inderreden som i Havnen kun henlægges paa de dertil af Havnepolitiet særlig anviste Steder. Paa Inderreden maa ikke flere end 3 Hyttefade fortøies efter hverandre; paa ethvert derstedsb henliggende Hyttefad skal der være anbragt en Kost.

Tømmerflaader og lignende maa paa Inderreden ikke henligge for Anker eller fortøiede agten for Skib.

§ 6. Intet Skib maa henligge paa Inderreden eller ved duc d'Albe'rne i Havnen, uden at der er et til Skibets Størrelse efter Havnepolitiets Skjøn passende Mandskab ombord.

V.

Om Seilads gjennem Inderreden og Havnen m. v.

§ 7. For al Seilads gjennem Inderreden og Havnen saavelsom for Lanterneføring sammesteds gjælde de almindelige internationale Regler (Kgl. Anordning af 28de April 1880).

§ 8. Forinden et Skib indgaar i Havnen gjennem Toldbodbommen, skal Klyverbommen være indtagen, Under- og Mersferæerne være kaiede, Sidefartøierne være indsatte paa Dækket eller nedfirede i Vandet og Jollebommene dreiede langskibs. Ankrene skulle enten være indlagte eller affirede for Klydset med Ankerstokken i Vandet.

Skibe, der skulle passere Broerne over Havnen, maa dog ikke have Ankrene indlagte, men disse skulle være klare til at falde, hvis Omstændighederne skulde kræve dette.

§ 9. Om Dagen vil der til Veiledning ved Seiladsen gjennem Bomløbet, Knippelsbro, Langebro, Børskanalbroen og Frederiksholmskanal-

broen fra de derstedts anbragte Signalstænger blive vist- 17 Jan.
følgende Signaler: Nr. 7.

1) en sort Kugle angiver: at Passagen ikke er fri eller ikke kan finde Sted;

2) 2 sorte Kugler angive: at et nordfra kommende Skib kan passére, medens sydfra kommende Skibe maa stoppe;

3) 3 sorte Kugler angive: at et sydfra kommende Skib kan passere, medens nordfra kommende Skibe maa stoppe.

Om Natten vil der paa Toldbodbommen over de derværende røde Ledefyr blive heist en Lanterne med hvidt Lys til Angivelse af, at Bombroen er lukket, eller at Farvandet paa anden Maade er spærret.

Ethvert Skib, der, for at efterkomme de ovenanførte Signaler, bliver nødsaget til at stoppe, skal gjøre dette i saa lang Afstand fra det Sted, hvorfra Signalet er givet, at det ikke ligger de passerende Skibe i Veien.

Naar der fra den paa Nyhavns Hoved (Charlottenborg Siden) anbragte Signalstang heises en sort Kugle, maa Ind- og Udpassage af Nyhavns Kanal ikke finde Sted. Gjennem Børskanalbroen og Frederiksholmskanalbroen maa intet Skib eller Fartøi lade sig bugsere fra Strømmen indefter.

§ 10. Fra Kastelspynten indefter gjennem Inderreden og Havnen saavel som fra Havnen udefter indtil Kastelspynten, skulle alle Dampskibe gaa med ikke over 7 Miles Fart, saaledes at Distancen:

mellem Kastelspynten og Bommen ikke passeres i kortere Tid end $2^1/_2$ Minut,

mellem Kastelspynten og Kvæsthusbroens Nordende ikke i kortere Tid end 6 Minuter,

mellem Kastelspynten og Havnegade ikke i kortere Tid end 8 Minuter,

og andre Distancer i Forhold hertil. Det maa dog paases, at Skibe, selv naar de ikke passere med større Fart end ovenanførte, ikke sætte Pramme, Baade eller andre Skibe i

17 Jan. Nr. 7. Fare eller udsætte dem og deres Fortøininger for Beskadigelse.

Havnevæsenets Uddybnings Maskiner skulle altid passeres med sagte Fart — paa den vestlige Side, naar der vises hvidt Flag fra Maskinen, og paa den østlige Side, naar der fra Maskinen vises rødt Flag. Naar der paa Maskinen er heist Nationalflag, er det Signal for, at der er Dykker ude, og Maskinen skal i saa Fald passeres med særlig Agtpaagivenhed.

Seilbaade og Robaade skulle holde sig til Siderne af Løbene og ere pligtige til at vige af for passerende Skibe.

§ 11. Bombroen er som Regel aaben hele Døgnet dog med Undtagelse af følgende Tider:

fra 1ste	til 15de	Januar	Fm.	fra Kl.	5. 50'	til Kl.	6. 5'
			—	—	8. 15'	—	8. 35'
			Em.	—	3. 25'	—	3. 45'
— 16de	— 31te	—	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'
			—	—	7. 45'	—	8. 5'
			Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 1ste	— 15de	Februar	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'
			—	—	7. 15'	—	7. 35'
			Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 16de	— 28de eller 29de	Februar	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'
			—	—	6. 45'	—	7. 5'
			Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 1ste	— 15de	Marts	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'
			—	—	6. 15'	—	6. 35'
			Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 16de	— 31te	—	Fm.	—	5. 45'	—	6. 5'
			Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 1ste	— 15de	April	Fm.	—	5. 15'	—	5. 35'
			Em.	—	3. 55'	—	4. 15'

17 Jan. Nr. 7.

fra 16de April til 31te August	Fm.	—	4. 45'	—	5. 5'
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 1ste til 15de September	Fm.	—	5. 15'	—	5. 35'
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 16de — 30te —	Fm.	—	5. 45'	—	6. 5'
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 1ste — 15de Oktober	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5
	—	—	6. 15'	—	6. 35'
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 16de — 31te —	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'
	—	—	6. 45'	—	7. 5'
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 1ste — 15de Novbr.	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'
	—	—	7. 15'	—	7. 35'
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 16de — 30te —	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'
	—	—	7. 45'	—	8. 5'
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'
— 1ste — 31te Decbr.	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'
	—	—	8. 15'	—	8. 35'
	Em.	—	3. 25'	—	3. 45'

§ 12. Knippelsbro, Langebro, Børskanalbroen, Frederiksholmskanalbroen og Nyhavnsbro blive om Søgnedage aabnede for Passage i Tiden:

1ste Januar—28de Februar	fra ½ Time efter Solopgang til ½ Time efter Solnedgang
1ste Marts—31te Marts	fra 6½ Fmd. til ½ Time efter Solnedgang
1ste April—31te August	fra 6 Fmd. til 7 Eftmd.
1ste Septb.—16de Septb.	fra 6 Fmd. til ½ Time efter Solnedgang
17de Septb.—16de Oktbr	fra 6½ Fmd. til ½ Time efter Solnedgang

17 Jan. 17de Oktbr.—31te Decbr. fra ½ Time efter Solopgang
Nr. 7. til ½ Time efter Solnedgang

Oplukning af Broerne finder dog aldrig Sted til følgende Tider af Dagen:

for Knippelsbro, Langebro og Frederiksholms-kanalbroen:

fra 12—2, 5 Min. Eftmd. og i Tiden 1ste Febr.—31te Oktbr. tillige fra 2½—3 Eftmd.

for Nyhavnsbroen og Børskanalbroen: 12—2, 5 Min. Eftmd. og 3—3¾ Eftmd.

Paa Søn- og Helligdagene aabnes Broerne kun paa skriftlig Rekvisition og mod Extra-Betaling. Paa Flyttedagene aabnes Knippelsbro og Langebro først efter Kl. 4. Eftmd.

Skibe, som ønske at passere en eller flere af de ovennævnte Broer, skulle tilkjendegive dette, ved at føre Nationalitets-Flag paa Fortoppen, samt Dampskibe tillige ved at give 3 lange Dampfløit.

VI. Om Anlæg ved Bolværker og duc d'Albe'r, om Skibes Forhaling m. m.

§ 13. Intet Skib, ingen Baad eller Pram maa lægge til Bolværk, forinden vedkommende Havnebetjent har anvist den Plads, hvor Anlæget skal finde Sted.

Skibe, Baade og Pramme maa ikke ligge andre Skibe til Hinder for Lossen og Laden. Udlossede Fartøier, som ei strax skulle lade igjen, kan Havneforvaltningen beordre til at lægge fra Bolværk, naar dette skal benyttes af andre Skibe til Losning og Ladning.

§ 14. Ved Orlogsværftets duc d'Albe'r og ved Estakaderne og Flydebroerne etc. om Flaadens Leie maa Skibe, Baade og Pramme og lignende ikke gjøre fast, forhale eller desligé.

Ved de i Havnen værende Broer eller deres Fundamen-

ter og i Bolværkerne maa Skibe, Baade og Pramme eller 17 Jan
lignende ikke gjøre fast eller forhale uden Havnepolitiets sær- Nr. 7.
lige Tilladelse, hvorimod de i Havnen opsatte duc d'Albe'r med hvide Hoveder, Fortøipæle og Fortøiringe skulle anvendes til Fortøining og Forhaling.

Mellem 2 duc d'Albe'r med røde Hoveder maa ei fortøies.

Baade og Hyttefade maa ei henlægges under Broerne eiheller ved de udenfor disse anbragte Bøier uden særlig Tilladelse.

I Broer, Bolværker og duc d'Albe'r maa ikke sættes med Baadshager.

Dampskibe, der ligge ved Bolværk, maa ikke røre deres Maskiner med saadan Kraft, at andre Skibes Fortøininger derved kunne sprænges, eller at forbipasserende mindre Fartøier udsættes for ved Hjul- eller Skruevandet at miste Styret.

§ 15. Baadehavnen ved Toldboden maa ikke uden Havnepolitiets særlige Tilladelse benyttes til Anlæg af Fartøier, Baade etc.

Fartøier fra Skibe skulle anlægge ved den nordre Stentrappe paa Toldboden.

VII. Om Ild og Lys ombord i Skibe.

§ 16. Naar et Skibs Ladning ikke bestaar af let brændbare Stoffer, og naar Skibets Kabys, Ovn og Lanterner af Havnepolitiet ere befundne i god og forsvarlig Stand, tillades det at have Ild og Lys ombord i Skibet, naar et tilbørligt Tilsyn stedse er tilstede. Tilladelsen udfærdiges af Havnepolitiet paa særlige dertil bestemte trykte Blanketter af nedenstaaende Form:

Nr.

Attest.

Skibet fort af

17 Jan. der har forsvarlig Kabys, Ovn, Lanterner og Askespand,
Nr. 7. tillades det herved at have Fyr paa Kabyssen og i Ovnen, samt Lys i Lanterner og i Folkelukafet.

Kjøbenhavn, den

Strømbetjent.

Tilladelsen skal ethvert Skib erhverve strax ved sin Ankomst paa Inderreden eller i Havnen; den skal stedse være tilstede i Skibet og paa Forlangende forevises for Havnepolitiet.

Den heromhandlede Tilladelse gjælder dog kun for alle offentlige Vandarealer; ligger et Skib ved privat Skibsværft eller i private Bassiner, ville foruden foranstaaende Regler endvidere de af vedkommende private Eier givne yderligere Regler for Ild og Lys i Et og Alt være at følge.

§ 17. Ild paa Smede-Esse eller anbragt paa anden Maade i fri Luft maa ikke haves ombord i Skibe, paa Pramme, Flaader eller lignende, medmindre Havnepolitiets særlige Tilladelse først er indhentet.

Beg, Tjære, Olie eller deslige maa udenfor de tilstedeværende Skibsværfter ikke koges eller varmes ombord i Skib eller Fartøi, hverken paa Inderreden eller i Havnen, eiheller maa gammel Maling indvendig eller udvendig paa Skibe afbrændes, afsvides eller lignende.

VIII. Om Krudt og lignende exploderende Stoffer samt om Stenolie og andre brandfarlige Vædsker.

§ 18. Skibe, hvis Ladning indeholder Krudt eller andre exploderende Stoffer af hvilkensomhelst Art, skulle ankre paa Yderreden og derfra gjøre skriftlig Anmeldelse til Havneforvaltningen om Ladningens Indhold, Stoffernes Art, Beskaffenhed og Mængde samt Maaden, hvorpaa de ere emballerede. Havneforvaltningen vil da for hvert enkelt Tilfælde tage Bestemmelse om, hvorvidt Losning kan tillades paa Inderreden, samt i bekræftende Fald, hvor den skal foregaa.

Losningen skal ske under Havnepolitiets stadige Tilsyn, hvor- 17 Jan.
for der for Skibets Regning strax vil blive etableret et Nr. 7.
Vagthold i Skibet, hvilken Vagt forbliver ombord saalænge, indtil Losningen er tilendebragt.

Saalænge der ombord i et Skib findes Krudt eller exploderende Stoffer, skal det paa Fortoppen føre et rødt Flag og al Ild og Lys være slukket ombord.

Skibet skal paa Forlangende af Havnepolitiet forlade Inderreden ved Aftenens Begyndelse, hvis Losningen ikke er tilendebragt inden den Tid, og atter gaa til Ankers paa Yderreden.

§ 19. Skibe, som have Provisionskrudt, Fyrværkerisager eller lignende ombord, som ikke er indtaget i Havnen for at benyttes af Skibet selv, skulle aflevere saadant til Batteriet „Trekroner“, og maa ikke indtage det igjen, før Skibet er kommet ud paa Inderreden. Krudt, som føres i Baad eller Pram gjennem Inderreden og Havnen, skal være tilbørlig tildækket med Presenninger.

§ 20. Intet Skib, ingen Baad eller Pram, der har mere end 16 Tdr. Stenolie eller lignende brandfarlige Vædsker ombord, maa gaa indenfor Tolbodbommen, men skal ankre paa Inderreden, vise rødt Flag paa Fortoppen og snarest mulig gjøre Melding til Havnepolitiet, der derefter bestemmer, om Brandvagt skal anbringes ombord i Skibet.

Skibe, Baade og Pramme med under 16 Tdr. Stenolie eller lignende brandfarlige Vædsker ombord kunne indgaa i Havnen, men skulle strax losse de brandfarlige Vædsker, der ikke maa forblive henliggende i Fartøiet Natten over. (Jfr. iøvrigt Indenrigsministeriets Reglement af 16de Juni 1877).

IX. Om Vrag, synkefærdige Skibe m. m.

§ 21. Vrag maa ikke indbringes i Havnen og paa

17 Jan. Inderreden kun efter særlig for hvert enkelt Tilfælde af [illegible] meddelt given Tilladelse.

Skulde et Skib, Pram, Baad eller [illegible] i Havnen eller paa Inderreden, skal [illegible] hvert enkelt Tilfælde [illegible] Eier eller den, der i hvert enkelt Tilfælde [illegible] beføiet til at handle paa hans Vegne, [illegible] [illegible] der under hæftet.

[illegible]

I. [illegible]

[illegible]

ingen Vadning eller mod Velanstændigheden stridende 17 Jan.
Blottelse af Legemet finde Sted, (jfr. Vedtægten for Nr. 7.
Kjøbenhavns Politi af 22de Juni 1883 §§ 9 og 10).

Jagt og anden Skydning fra Skib og Baad i Havnen og paa Inderreden er forbudt. Fra Baade maa der ikke uden særlig af Havnepolitiet given Tilladelse fiskes i Havnen og paa Inderreden efter Solnedgang.

§ 26. Alt, hvad der bjerges i Havnen eller paa Inderreden, skal uden Ophold anmeldes for Kjøbenhavns Politi, for af dette at fremlyses.

§ 27. Ønskes et Skib oplagt her i Havnen eller paa Inderreden, vil dette skriftlig være at anmelde for Havneforvaltningen.

Forinden Skibets Fører i saa Fald forlader Skibet, skal han for Havneforvaltningen opgive en i Byen bosiddende Mand, hvem Tilsyn med Skibet er overdraget og hvem Ordre kan gives med Hensyn til Flytning af Skibet, dettes Forhaling m. m., og som maa have Bemyndigelse til at udrede de til nødvendige Foranstaltninger med Hensyn til Skibet medgaaende Udgifter.

I Skibe, oplagte i Vinterleie, skal der paa Dækket findes 4 forsvarlige Pøse.

§ 28. Ved ethvert i Havnen henliggende Skib, der er indesluttet af fast Is, skal der holdes en aaben Vaage.

§ 29. Ligger et for Anker paa Inderreden værende Skib til Hinder for Passagen, eller er det ankret op paa en saadan Maade, at en hensigtsvarende Benyttelse af Pladsen paa Inderreden derved forhindres, kan Havnepolitiet beordre Skibet til at flytte. Vægrer Skibet sig herved, eller udføres Flytningen ikke af Skibet inden den for samme af Havnepolitiet fastsatte Frist, er dette berettiget til selv at foranstalte Skibet flyttet; enhver herved foraar-

17 Jan. Inderreden kun efter særlig for hvert enkelt Tilfælde af Hav-
Nr. 7. nepolitiet given Tilladelse.

Skulde et Skib, Pram, Lægter, Baad eller lignende synke i Havnen eller paa Inderreden, skal vedkommende Skibs etc.'s Eier eller den, der i hvert enkelt Tilfælde maatte være berettiget til at handle paa hans Vegne, uopholdelig foranstalte det sunkne fjærnet.

Gjøres der ikke af vedkommende Eier eller hans Befuldmægtigede Anstalter til det sunknes Fjærnelse, vil Havneforvaltningen foranstalte Vraget optaget paa Eierens Bekostning, og dette er da forfaldent til Havnevæsenet i Henhold til Frd. 18de April 1744 § 9, jfr. Pl. 2den Mai 1788 § 8.

X. Almindelige Bestemmelser.

§ 22. Ethvert Skib, der ankommer paa Inderreden, skal tone Nationalitets-Flag.

Ethvert Skib, der passerer Bomløbet, skal til den der posterede Havnebetjent opgive Navn, hvorfra det kommer, eller hvortil det gaar.

§ 23. Intet gammelt eller til Pram sløifet Skib eiheller nogen Pram maa henligge i Havnen og Kanalerne til Brug som Pakhus (jfr. kgl. Reskript af 18de Juni 1778.

§ 24. Skibe, som indtage eller losse Baglast, Sand, Kalk eller deslige, der kunde foraarsage Opfyldning eller Urenlighed i Havnen og paa Inderreden, skulle benytte forsvarlige Portseil, saa at Intet spildes.

Aske og anden Urenlighed maa ikke kastes overbord hverken i Havnen eller paa Inderreden, men skal enten beholdes ombord, indtil Skibet er kommet udenfor Inderredens Grændser, eller henføres til de af Havnepolitiet opgivne Steder.

§ 25. Fra Skibe i Havnen og paa Inderreden maa

ingen Badning eller mod Velanstændigheden stridende Blottelse af Legemet finde Sted, (jfr. Vedtægten for Kjøbenhavns Politi af 22de Juni 1883 §§ 9 og 10). 17 Jan. Nr. 7.

Jagt og anden Skydning fra Skib og Baad i Havnen og paa Inderreden er forbudt. Fra Baade maa der ikke uden særlig af Havnepolitiet given Tilladelse fiskes i Havnen og paa Inderreden efter Solnedgang.

§ 26. Alt, hvad der bjerges i Havnen eller paa Inderreden, skal uden Ophold anmeldes for Kjøbenhavns Politi, for af dette at fremlyses.

§ 27. Ønskes et Skib oplagt her i Havnen eller paa Inderreden, vil dette skriftlig være at anmelde for Havneforvaltningen.

Forinden Skibets Fører i saa Fald forlader Skibet, skal han for Havneforvaltningen opgive en i Byen bosiddende Mand, hvem Tilsyn med Skibet er overdraget og hvem Ordre kan gives med Hensyn til Flytning af Skibet, dettes Forhaling m. m., og som maa have Bemyndigelse til at udrede de til nødvendige Foranstaltninger med Hensyn til Skibet medgaaende Udgifter.

I Skibe, oplagte i Vinterleie, skal der paa Dækket findes 4 forsvarlige Pøse.

§ 28. Ved ethvert i Havnen henliggende Skib, der er indesluttet af fast Is, skal der holdes en aaben Vaage.

§ 29. Ligger et for Anker paa Inderreden værende Skib til Hinder for Passagen, eller er det ankret op paa en saadan Maade, at en hensigtsvarende Benyttelse af Pladsen paa Inderreden derved forhindres, kan Havnepolitiet beordre Skibet til at flytte. Vægrer Skibet sig herved, eller udføres Flytningen ikke af Skibet inden den for samme af Havnepolitiet fastsatte Frist, er dette berettiget til selv at foranstalte Skibet flyttet; enhver herved foraar-

17 Jan. saget Udgift til Lods, Bugserbaad eller hvadsomhelst bæres
Nr. 7. af Skibet.

Samme Regel gjælder med Hensyn til Forhaling af Skibe i Havnen, hvad enten disse ligge ved Bolværk eller fortøiede ved duc d'Alber.

§ 30. De i dette Reglement trufne Bestemmelser forandre eller modificere i ingen Henseende de Forpligtelser, der paahvile Skibene lige overfor Lodsvæsenet, Toldvæsenet og Karantænevæsenet.

§ 31. Havnevæsenets Funktionærer ere pligtige til paa Forlangende at legitimere sig ved Fremvisning af et Politiskilt, der har nedenstaaende Form og Indskrift:

Enhver af Havnepolitiet given Ordre vil uopholdelig og uvægerlig være at efterkomme.

Formener Nogen sig forurettet ved en af Havnevæsenets Funktionærer given Ordre, vil skriftlig Klage være at indgive til Havnekapitainen; er Vedkommende ikke tilfreds med Havnekapitainens Afgjørelse, maa Sagen forebringes for Indenrigsministeriet.

§ 32. Føreren af ethvert Skib eller Fartøi er ansvarlig for al den Skade af hvad Navn nævnes kan, som han, hans Mandskab eller Fartøi maatte anrette i Havnen paa Broer, Bolværker eller andre Havne-Indretninger eller paa Havnevæsenets Uddybnings-Maskiner, Materiel etc., hvad

enten denne Skade tilføies som Følge af Overtrædelser af nærværende Reglement eller paa Grund af Mangel paa almindelig Agtpaagivenhed, og Erstatning for saadan Skade kan, om fornødent, søges i selve Skibet med Tilbehør. 17 Jan. Nr. 7.

§ 33. Overtrædelser af de i dette Reglement givne Bestemmelser straffes med Bøder indtil 400 Kroner, forsaavidt Lovgivningens alminbelige Bestemmelser ikke maatte medføre høiere Straf.

Betales de skyldige Bøder ikke, ville de være at afsone efter Lovgivningens almindelige Regler.

Alle Bøder for Overtrædelse af dette Reglement tilfalde Kjøbenhavns Havnekasse; de Beløb, som maatte indkomme i Erstatning i Henhold til § 32 for Beskadigelse af Havnevæsenets Værker, Materiel etc. tilkomme ligeledes bemeldte Kasse.

§ 34. I alle Tilfælde, hvor der for Overtrædelse af dette Reglement ikke er Tale om høiere Straf end Bøder, eller hvor der handles om Skadeserstatning, kan Størrelsen af Boden eller af Skadeserstatningen, forsaavidt Vedkommende er enig deri, fastsættes af Havnekapitainen ved Kjøbenhavns Havn og Red; er Vedkommende ikke tilfreds med Havnekapitainens Afgjørelse, henvises Sagen til Rettergang.

Alle Sager angaaende Overtrædelser af dette Reglement blive, forsaavidt der ikke er Tale om høiere Straf end Bøder, at behandle som offentlige Politisager.

Det tilstædes Ingen, som ifølge dette Reglement har paadraget sig Straf eller Erstatning, at forlade Havnen eller Inderreden, forinden han har rettet for sig eller stillet saadan Sikkerhed, som af Havnekapitainen anses for tilstrækkelig.

§ 35. Et Exemplar af dette Reglement, der udfærdiges paa Engelsk, Tysk, Fransk og Hollandsk foruden paa Dansk,

17 Jan. skal findes ombord i ethvert paa Inderreden eller i Havnen
Nr. 7. liggende Skib eller Fartøi.

Reglementet faas hos Havnepolitiet uden Veberlag.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføiende, at Reglementet træder i Kraft fra den 1ste Februar d. A. at regne.

1 Febr.
Nr. 13.

Lov angaaende Stempelafgiften af de af Nakskov og Aarhus Kommuner for Laan til Beløb paa henholdsvis 400,000 Kr. og 1,000,000 Kr. udstedte Obligationer. (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Nakskov Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, for et Laan paa 400,000 Kr., som agtes optaget til Bestridelse af Udgifterne ved forskjellige større kommunale Arbeider m. m., imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasses Taxt efter Lov af 19de Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir § 3, jfr. Lov af 21de Marts 1874.

§ 2. Ligeledes bemyndiges Aarhus Kommune til for et Laan paa 1,000,000 Kr., der agtes optaget til Bestridelse af Udgifter ved forskjellige større kommunale Arbeider m. v. at udstede Obligationer paa ustemplet Papir, lydende paa Ihændehaveren eller paa Navn, imod at der af de Obligationer, som i Henhold hertil udstedes, under Et indbetales i Statskassen den lovbefalede Stempelafgift med 1/8 pCt. eller imod, at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel som i § 1 ommeldt.

§ 3. Transport af de i Henhold til §§ 1 og 2 paa

Navn udstedte Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af stemplet Papir. 1 Febr. Nr. 13.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritoriet. (Indenrigsministeriet). 29 Marts Nr. 26.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Henhold til Lov af 27de April f. A. angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritoriet og i Overensstemmelse med den mellem Danmark, Tydskland, Belgien, Frankrig, Storbritannien og Nederlandene afsluttede og under 22de Mai næstefter ratificerede Konvention angaaende Ordningen af dette Forhold, ville Vi herved have anordnet Følgende:

Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Med Hensyn til Anvendelsen af Bestemmelserne i nærværende Anordning ere Nordsøens Grændser bestemte som følger:

I. Mod Nord: ved den 61 Bredegrad.

II. Mod Øst og Syd:

1. ved Norges Kyster imellem den 61de Bredegrad og Lindesnæs Fyr (Norge);
2. ved en ret Linie, som drages fra Lindesnæs Fyr (Norge) til Hanstholm Fyr (Danmark);
3. ved Danmarks, Tydsklands, Nederlandenes, Belgiens og Frankrigs Kyster indtil Gris Nez Fyr.

III. Mod Vest:

1. ved en ret Linie, dragen fra Gris Nez Fyr (Frankrig) til det østligste af South Forelands Fyr (England);
2. ved Englands og Skotlands Østkyst;
3. ved en ret Linie fra Duncansby Head (Skot-

29 Marts
Nr. 26.

land) til Sydspidsen af South Ronaldsha (Orkneyøerne);

4. ved Østkysten af Orkneyøerne;
5. ved en ret Linie fra North Ronaldsha Fyr (Orkneyøerne) til Sumburgh Head Fyr (Shetlandsøerne);
6. ved Shetlandsøernes Østkyst;
7. ved North Unst Fyrets Meridian (Shetlandsøerne) indtil den 61de Bredegrad.

Registrering samt Mærkning og Nummerering m. v. af Fartøier og Redskaber.

§ 2. Alle i Kongeriget hjemmehørende Baade og Fartøier, der anvendes til Fiskeri i Nordsøen udenfor Søterritoriet, og som efter § 1 i Loven om danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 have Ret til at føre dansk Flag, skulle, hvad enten de i Henhold til bemeldte Lov ere registrerede eller ikke, optages i et særligt Register over Fiskerfartøier. Registreringen sker ved Toldvæsenets, paa Færøerne Landsfogdens, Foranstaltning og efter sammes nærmere Bestemmelse distriktsvis, saaledes at der for hvert Distrikt haves en fortløbende Række af Tal med et eller flere af Distriktets Begyndelsesbogstaver foran, og at ethvert Fartøi erholder det eller de Bogstaver, der betegne det Distrikt, hvor det er hjemmehørende, og et Indregistreringsnummer indenfor den Rækkefølge af Numre, der høre til Distriktet.

§ 3. Det paahviler Enhver, der som Fører eller Rheder vil fiske eller lade drive Fiskeri i Nordsøen udenfor dansk Søterritorium, at afgive skriftlig Begjæring om den ovenfor nævnte Registrering af det Fartøi, der agtes anvendt i denne Fart, til nærmeste Toldsted eller Strandkontrollør, paa Færøerne Landsfogden, ligesom det ogsaa paahviler Eieren efter de almindelige for Skibsregistrering gjældende Regler at an-

melde ethvert Eier skifte, Overførelse til et andet Registreringsdistrikt, Ombygning, Forlis eller Salg til Udlandet, som er foregaaet med det ham tilhørende Fiskerfartøi. 29 Marts Nr. 26.

Endvidere skal Eieren eller Føreren en Gang i Løbet af hvert Aar forevise sit Fiskericertifikat for et Registreringskontor, hvorefter der paa Bagsiden af Certifikatet af Kontoret vil være at meddele en Attestation om, at saadan Forevisning har fundet Sted.

§ 4. Angaaende Optagelsen i Registret udfærdiges der et Dokument, Fiskericertifikatet, der angiver Fartøiets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer samt indeholder en Beskrivelse af det tilligemed dets Eiers Navn eller Navne eller Navnet paa det Selskab, der eier det. Fiskericertifikatet udfærdiges overensstemmende med den nærværende Anordning vedføiede Formular.

§ 5. Ethvert Fiskerfartøis Navn samt Navnet paa det Sted, hvor det er hjemmehørende, males med Oliefarve paa Agterstavnen med hvide, mindst 2,5 Dec. Tommer (8 Centim.) høie og 0,5 Dec. Tomme (12 Millim.) brede Skrifttræk paa sort Grund.

§ 6. Det eller de Bogstaver og det Tal, der ved Indregistreringen er tildelt Fartøiet, anbringes iøinefaldende og tydeligt paa hver Side af dets Forstavn, saavidt Pladsen tillader det, 2,5 à 3 Dec. Tommer (8 à 10 Centimeter) under Rælingen, med hvid Oliefarve paa sort Grund. Bogstavernes og Tallenes Høide skal paa Fartøier paa 15 Tons (Brutto) og derover være 14 Dec. Tommer (45 Centim.) og Breden 1,8 Dec. Tommer (6 Centim.). For Fartøier under 15 Tons (Brutto) skal Høiden saavidt muligt være 8 Dec. Tommer (25 Centim.) og Breden 1,3 Dec. Tommer (4 Centim.). Ligeledes anbringes det samme Bogstav eller de samme Bogstaver og Tal paa begge Sider af Fartøiets Storseil umiddelbart over det sidste Reb, med

29 Marts fort Oliefarve paa hvide eller barkede Seil og med hvid
Nr. 26. Oliefarve paa sorte Seil. Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene paa Seilene skulle i alle Retninger være en Tredie-del større end de, der ere anbragte paa Fartøiets Forstavn.

§ 7. Fartøierne maa hverken paa Ydersiderne eller paa Seilene have andre Navne, Bogstaver eller Tal end dem, der omhandles i nærværende Anordnings §§ 2, 5 og 6.

§ 8. Det er forbudt at udslette, forandre, ukjendeliggjøre, tildække eller ved hvilketsomhelst Middel skjule de paa Fartøierne og paa Seilene anbragte Navne, Bogstaver og Tal.

§ 9. Hvert Fartøis Bogstav eller Bogstaver og Tal anbringes paa de Joller, Bøier, vigtigste Flaad, Slæbevaad, Dræg, Ankere og i det Hele paa alle de Fiskeredskaber, der høre til Fartøiet. Disse Bogstaver og Tal behøve ikke at være større, end at de med Lethed kunne skjelnes. Eierne af Garnene eller andre Fiskeredskaber kunne desuden mærke dem med saadanne særegne Kjendetegn, som de maatte finde hensigtsmæssigt.

§ 10. Indregistreringen og den Maaling af Fartøiet, der, forsaavidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøiet sker ved Toldvæsenets, paa Færøerne Landsfogdens, Foranstaltning uden Erlæggelse af Gebyr eller Stempelafgift og i det Hele uden Udgift for Eieren, idet de dermed forbundne Omkostninger afholdes af Statskassen; Vedligeholdelsen af paamalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler dog Fartøiets Eier.

§ 11. Føreren af Fartøiet skal altid under Seiladsen være forsynet med Fiskericertifikatet, der sætter ham istand til

at godtgjøre Fartøiets Nationalitet, hvilken det er forbudt 29 Marts
ved nogetsomhelst Middel at fordølge. Nr. 26.

Overholdelse af Orden under Fiskeriet.

§ 12. Det er forbudt ethvert Fiskerfartøi fra Solens Nedgang til dens Opgang at ankre op i Farvande, hvor Drivnetsfiskere ligge med Garn ude.

Dog finder dette Forbud ikke Anvendelse for Opankringer, der ere foranledigede ved indtrufne Uheld eller Nødstilfælde.

§ 13. Det er forbudt Fartøier, der ankomme til Fiskepladserne, at udsætte eller udkaste deres Garn saaledes, at de tilføie hverandre Skade eller fortrædige Fiskere, som alt have begyndt deres Gjerning.

§ 14. Naar ved Drivnetsfiskeri Dæksfartøier og aabne Baade samtidigt begynde at sætte Garnene ud, skulle de sidstnævnte udsætte Garnene til Luvart for de andre. Dæksfartøierne skulle derimod sætte deres Garn i Læ af aabne Baade.

Som Hovedregel gjælder, at, naar Dæksfartøier sætte deres Garn til Luvart for aabne Baade, der allerede ligge og fiske, og naar aabne Baade sætte deres Garn i Læ af Dæksfartøier, der ere ifærd med at fiske, vil Ansvaret for Havarier paa Garnene paahvile dem, som sidst have begyndt at fiske, medmindre de godtgjøre, at der foreligger Nødstilfælde, eller at de ere uden Skyld i Beskadigelsen.

§ 15. Det er forbudt at fastgjøre eller ankre Garn eller andet Fiskeredskab i Farvande, hvor Drivnetsfiskere allerede ere i Virksomhed.

§ 16. Det er forbudt enhver Fisker at fortøie sit Fartøi eller holde sig fast ved Garn, Bøier, Flaad eller andre Fiskeredskaber, tilhørende en anden Fisker.

§ 17. Naar Slæbevaadsfiskere befinde sig i Sigte af Drivnets- eller Linefiskere, skulle de tage de nødvendige For-

29 Marts holdsregler for at undgaa at forulempe disse sidste; i Be-
Nr. 26. skadigelsestilfælde paahviler Ansvaret Slæbevaadsfiskerne, medmindre de godtgjøre, at det er skeet som Nødstilfælde, eller at de ere uden Skyld i det lidte Tab.

§ 18. Naar Garn, der tilhøre forskjellige Fiskere, indvikles i hverandre, er det forbudt at kappe dem, medmindre begge Parter samtykke deri.

Ethvert Ansvar ophører, saasnart det er godtgjort, at det er umuligt paa anden Maade af faa Garnene skille fra hverandre.

§ 19. Naar et Fartøi, der fisker med Line, faar sine Liner krydsede med et andet Fartøis, er det forbudt den, som trækker dem op, at kappe dem undtagen i Nødstilfælde, og i saa Fald skal den kappede Line strax igjen knyttes sammen.

§ 20. Udenfor Bjergningstilfælde og de i de to foregaaende §§ ommeldte Tilfælde er det enhver Fisker forbudt under et hvilketsomhelst Paaskud at kappe, hage sig fast i eller hive op Garn, Liner og andre Redskaber, som ikke tilhøre ham.

Forbud mod Redskaber til at ødelægge Garn.

§ 21. Det er forbudt at anvende hvilketsomhelst Redskab, der udelukkende tjener til at kappe eller ødelægge Garn, eller at have slige Redskaber ombord.

Politiet og Toldvæsenet have saavidt muligt at paase, at saadanne Redskaber ikke bringes ombord i Fiskerfartøierne, og, forsaavidt de antræffes, at anholde dem.

Lanterneføring.

§ 22. Fiskerfartøierne have at iagttage de almindelige Regler om Lanterneføring, som for at forebygge Sammenstød ere eller maatte blive foreskrevne.

Bjergning af Fiskeredskaber.

29 Marts Nr. 26.

§ 23. Fiskerfartøier, Joller, Gjenstande, henhørende til Udrustning eller Takkelads for et Fiskerfartøi, Garn, Liner, Bøier, Flaad eller hvilkesomhelst andre Fiskeredskaber, hvad enten de ere forsynede med Mærke eller ei, som af danske Fiskere maatte blive fundne eller optagne i Søen, skulle snarest muligt overleveres til vedkommende Øvrighed i den første Havn, hvortil det Fartøi, der har bjerget dem, vender tilbage eller søger ind.

Øvrigheden i den Havn heri Landet, hvortil bjergede Fiskeredskaber indbringes, hvad enten af danske eller fremmede Fiskere, har, saafremt enten det bjergende Fartøi eller de fundne eller optagne, behørigt mærkede Gjenstande ikke ere dansk Eiendom, at meddele Underretning om det Passerede til vedkommende Konsul eller Konsularagent for den Nation, hvortil Fartøiets eller Gjenstandenes Eiere høre, samt at tilbagelevere Gjenstandene til Eierne eller deres Stedfortrædere, saasnart de tilbageforlanges, og Bjergernes Rettigheder ere tilstrækkeligt sikkrede. Et hvilketsomhelst Fiskeredskab, der findes uden at være forsynet med Mærke, bliver at behandle efter de almindelige Regler om bjerget Gods.

Tilsyn med Fiskeriet.

§ 24. Tilsynet med Fiskeriet udføres af Skibe henhørende til de i Konventionen deltagende Magters Orlogsflaader; for Belgiens Vedkommende er det vedtaget, at dertil ogsaa kan anvendes Staten tilhørende Skibe, førte af Kaptainer, der ere forsynede med særlig Udnævnelse.

§ 25. Overholdelsen af Reglerne om Nationalitetsdokumentet, Fartøiernes og Fiskeredskabernes Mærkning, Nummerering osv., samt Tilstedeværelsen ombord af forbudt Redskab (§§ 2—9, 11 og 21) henhører udelukkende under Tilsyn af den Nations Krydsere, hvortil Fiskerfartøiet hører.

29 Marts Dog ville Cheferne for Krydserne blive instruerede om
Nr. 26. gjensidig at underrette hverandre om de af en anden Nations Fiskere begaaede Brud paa de nævnte Regler.

§ 26. Enhver af de i Konventionen deltagende Magters Krydsere er berettiget til at forvisse sig om, hvorvidt der er begaaet Brud paa nogen anden af de i nærværende Anordning indeholdte Regler end de i § 25 nævnte, eller foreligger andre Forseelser, der have Hensyn til Fiskeriet, uden Hensyn til de Fiskeres Nationalitet, som maatte have gjort sig skyldige i Overtrædelsen.

§ 27. Naar Krydsernes Chefer have Grund til at tro, at der er begaaet et Brud paa de i nærværende Anordning foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at den Baadfører, der ansees skyldig i Overtrædelsen, forevíser sit officielle Nationalitetsbevis (Fiskericertifikatet). Om denne Forevisning gjøres der en kort Bemærkning paa det fremlagte Dokument.

Krydsernes Chefer kunne ikke gaa videre i deres Undersøgelser eller Ransagning ombord paa et ikke til deres Nationalitet hørende Fiskerfartøi, medmindre Saadant skulde være nødvendigt for at skaffe Beviser for en Forseelse eller en Overtrædelse vedrørende Fiskeripolitiet.

§ 28. Cheferne for de i Konventionen deltagende Magters Krydsere have at skjønne om Betydningen af de Fakta, der falde ind under deres Omraade, og som ere komne til deres Kundskab, og konstatere den Skade, som Fiskerfartøierne maatte have lidt. Hvis der er Anledning dertil, optage de en Protokol til Konstatering af de faktiske Omstændigheder, saaledes som disse fremgaa saavel af vedkommende Parters Erklæringer som af de Tilstedeværendes Vidnesbyrd.

Synes det foreliggende Tilfælde betydeligt nok til at retfærdiggjøre en saadan Forholdsregel, har Krydserens Chef Ret til at føre det skyldige Fartøi til en Havn, der tilhører

Fiskerens Nation. Han kan ogsaa tage en Del af Besæt- 29 Marts
ningen ombord til sig for at aflevere den til vedkommende Nr. 26.
Nations Myndigheder.

§ 29. Den i forrige § omhandlede Protokol affattes i det Sprog, der tales af Krydserens Chef, og under de i hans Land brugelige Former.

Parterne og Vidnerne have Ret til at tilføie eller lade tilføie i deres eget Sprog enhver Bemærkning eller Vidneforklaring, som de maatte finde hensigtsmæssig. Disse Erklæringer skulle forsynes med behørig Underskrift.

§ 30. Modstand mod Befalinger af de til Fiskeripolitítjeneste beordrede Krydseres Chefer eller mod dem, der handle efter deres Ordrer, vil, uden Hensyn til Krydserens Nationalitet, være at betragte som Modstand mod Fiskerartøiets eget Lands Øvrighed.

§ 31. Naar den Handling, der paatales, ikke er af Betydning, men den ikke destomindre har foraarsaget en eller anden Fisker Skade, kunne Krydsernes Chefer tilsøs bringe et Forlig istand mellem de Paagjældende og bestemme, hvormeget der skal betales i Erstatning, dersom vedkommende Parter ere enige derom.

I saa Fald lade Cheferne, dersom den ene af Parterne ikke er istand til strax at betale, de Paagjældende undertegne i to Exemplarer et Dokument, der bestemmer, hvormeget der skal erlægges i Erstatning.

Det ene Exemplar af dette Aktstykke forbliver ombord paa Krydseren, medens det andet leveres til den Baadfører, der har Beløbet tilgode, for at han i fornødent Fald kan betjene sig deraf ved de Domstole, hvorunder Skyldneren henhører.

Kan Enighed derimod ikke opnaas mellem Parterne, ville Cheferne have at handle efter Bestemmelserne i § 28.

29 Marts

Nr. 26.

Straffebestemmelser.

§ 32. Overtrædelser af denne Anordnings Bestem[melser] straffes med Bøder indtil 200 Kr.

Anordningens Ikrafttræden m. v.

§ 33. Bestemmelserne i denne Anordnings §§ 2-[…] jvf. § 32, træde i Kraft strax, de øvrige Bestemmelse[r …] den 15de Mai d. A. Anordningen er gjældende i 6 […] fra bemeldte Dato.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Formular, henhørende til foranstaaende Anordning a[f] 29de Marts 1884.

Dansk Fiskeri-Certifikat

for

....

af..

med Kjendings-Bogstavet...... og Distrikts-Nummer......

maalt til............Register Tons Brutto.

Klasse................

ført af..

I Overensstemmelse med de i saa Henseende gjældend[e] Bestemmelser er det ovennævnte Fiskerfartøi registreret som hjemmehørende i:...

og tilhørende:..

Hovedmaalene {
Længde mellem Stævnene.......................
Brede paa halv Længde mellem Indtømmerne.......................
Dybde paa halv Længde fra.........til Overklædningen i Bunden..............

Baaden er bygget paa......................af...............

Til Bekræftelse heraf, samt af Fartøiets Berettigelse til at nyde de Rettigheder og Fordele, som tilkomme Danske Fiskerfartøier, er dette Certifikat udstedt.

.illæg til Anhang af 22de Juni 1883 til Politi- :ægten for Kjøbenhavn af samme Dato. (Justits- ıisteriet). 31 Marts Nr. 29.

;stedetfor § 6 i Anhang af 22de Juni 1883 til Politi- tægten for Kjøbenhavn af samme Dato træder følgende Paragraf:

Al Kjørsel med Haandslæder og Haandvogne — Børne- ȝne undtagne — paa Volden, i Esplanaden og paa ngelinie saavelsom ad Stierne over Citadellets Glacis og .a den Del af Strandpromenaden, der hører til Fæstnings- :rænet, er forbudt.

Det samme gjælder om Kjørsel med Velocipeder, ɔg skal Kjørsel med saadanne være tilladt ad Kjøre- eiene i den Del af Esplanaden, der strækker sig langs ɔusarkasernen.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Lov om Udgifter ved Sindssygevæsenet og om Op- rettelsen af en Anstalt for Sindssyge i Fyen. (Justitsministeriet.) 7 Mai Nr. 46.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. § 1. De i Henhold til Plakat af 3die Oktober 1847 samt Lovene af 20de August 1853, 16de Februar 1856, 3die April 1868, og 4de Mai 1875 indrettede Sinds- sygeanstalter ved Aarhus og Vordingborg samt i Viborg overtages fra 1ste April 1884 af Staten, og afholdes som Følge deraf fra samme Tidspunkt det Underskud, der fremkommer ved disse Anstalters Drift, af Statskassen.

Samtidigt eftergives den ikke tilbagebetalte Del af det i Henhold til fornævnte Lov af 4de Mai 1875 til Indretnin- gen af en Anstalt for uhelbredelige Sindssyge i Viborg

29 Marts

Straffebestemmelser.

Nr. 26. § 32. Overtrædelser af denne Anordnings Bestemmelser straffes med Bøder indtil 200 Kr.

Anordningens Ikrafttræden m. v.

§ 33. Bestemmelserne i denne Anordnings §§ 2—10, jvf. § 32, træde i Kraft strax, de øvrige Bestemmelser først den 15de Mai d. A. Anordningen er gjældende i 6 Aar fra bemeldte Dato.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Formular, henhørende til foranstaaende Anordning af 29de Marts 1884.

Dansk Fiskeri-Certifikat

for

....

af..

med Kjendings-Bogstavet...... og Distrikts-Nummer......

maalt til...........Register Tons Brutto.

Klasse..............

ført af..

I Overensstemmelse med de i saa Henseende gjældende Bestemmelser er det ovennævnte Fiskerfartøi registreret som hjemmehørende i:..

og tilhørende:..

Hovedmaalene { Længde mellem Stævnene..................... Brede paa halv Længde mellem Indtømmerne.................................. Dybde paa halv Længde fra..........til Overklædningen i Bunden .... }

Baaden er bygget paa...................af......................

Til Bekræftelse heraf, samt af Fartøiets Berettigelse til at nyde de Rettigheder og Fordele, som tilkomme Danske Fiskerfartøier, er dette Certifikat udstedt.

Tillæg til Anhang af 22de Juni 1883 til Politivedtægten for Kjøbenhavn af samme Dato. (Justitsministeriet). 31 Marts Nr. 29.

Istedetfor § 6 i Anhang af 22de Juni 1883 til Politivedtægten for Kjøbenhavn af samme Dato træder følgende nye Paragraf:

Al Kjørsel med Haandslæder og Haandvogne — Børnevogne undtagne — paa Volden, i Esplanaden og paa Langelinie saavelsom ad Stierne over Citadellets Glacis og paa den Del af Strandpromenaden, der hører til Fæstningsterrænet, er forbudt.

Det samme gjælder om Kjørsel med Velocipeder, dog skal Kjørsel med saadanne være tilladt ad Kjøreveiene i den Del af Esplanaden, der strækker sig langs Husarkasernen.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Lov om Udgifter ved Sindssygevæsenet og om Oprettelsen af en Anstalt for Sindssyge i Fyen. (Justitsministeriet.) 7 Mai Nr. 46.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. § 1. De i Henhold til Plakat af 3die Oktober 1847 samt Lovene af 20de August 1853, 16de Februar 1856, 3die April 1868, og 4de Mai 1875 indrettede Sindssygeanstalter ved Aarhus og Vordingborg samt i Viborg overtages fra 1ste April 1884 af Staten, og afholdes som Følge deraf fra samme Tidspunkt det Underskud, der fremkommer ved disse Anstalters Drift, af Statskassen.

Samtidigt eftergives den ikke tilbagebetalte Del af det i Henhold til fornævnte Lov af 4de Mai 1875 til Indretningen af en Anstalt for uhelbredelige Sindssyge i Viborg

7 Mai ydede Laan, der den 31te Marts 1884 vil udgjøre 248,218
Nr. 46. Kr. 31 Ø.

De Udgifter, som medgaae til mulige Udvidelser af de nævnte Anstalter, samt Opførelse, Indretning og Udvidelse af nye Anstalter, der have samme Bestemmelse som disse, og til Driften af saadanne nye Anstalter, afholdes fremtidig af Statskassen.

§ 2. I de i § 1 omhandlede Anstalter modtages fortrinsvis Sindssyge, hjemmehørende i Øistifterne med Undtagelse af Staden Kjøbenhavn og i Nørrejylland.

Foruden de i de nævnte Landsdele hjemmehørende Syge kan der ogsaa i Anstalterne modtages Sindssyge, der ere hjemmehørende paa de dansk-vestindiske Øer, i Grønland eller paa Island, dog, indtil anderledes maatte bestemmes ved Finantsloven eller ved særlig Lov, kun mod den ved Bekjendtgjørelse af 17de September 1874 fastsatte høiere Betaling.

Endelig kan der, forsaavidt Plads haves, paa 1ste og 2den Klasses Pleie modtages Sindssyge, der ere hjemmehørende i Staden Kjøbenhavn eller Udlandet, dog kun mod en Betaling, der indeholder fuldt Vederlag for Opholdet og Behandlingen.

§ 3. Fra den Tid, da Statskassen overtager de i § 1 nævnte Udgifter, ydes der af Statskassen Staden Kjøbenhavn en aarlig Godtgjørelse, svarende til den paa Staden Kjøbenhavn efter dens Folkemængde ifølge den hver Gang sidst afholdte Folketælling faldende Andel af de Beløb, der af Statskassen anvendes til de i § 1 ommeldte Øiemed, dog saaledes, at der for de Beløbs Vedkommende, som medgaa til større Udvidelser af de bestaaende Sindssygeanstalter eller Opførelse af nye, kun tages Hensyn til det til 4 pCt. af Kapitalen beregnede Rentetab, der for Stats-

kassen skyder af disse Summers Anvendelse til de nævnte Øiemed. 7 Mai Nr. 46.

Opgjørelsen af, hvad der i Henhold hertil tilkomme Staden Kjøbenhavn, foretages efter Udløbet af hvert Finantsaar af Finantsministeriet paa Grundlag af de i Henhold til Statsregnskabet medgaaede Beløb. Opgjørelsen kan ikke gjøres til Gjenstand for Prøvelse ved Rettergang.

§ 4. Naar Staden Kjøbenhavn inden 10 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden til Staten overdrager sin Sindssygeanstalt St. Hans Hospital med Tilbehør og det til Anstaltens Drift hørende Tilliggende, komme Reglerne i § 1 1ste og 3die Stykke ogsaa til Anvendelse for Kjøbenhavns Vedkommende, og den i § 3 ommeldte Godtgjørelse ophører da. Naar denne Overdragelse har fundet Sted, modtages Sindssyge fra samtlige Landsdele paa lige Vilkaar i alle de i denne Lov omhandlede Sindssygeanstalter under Bibeholdelse af Reglen i denne Lovs § 2 2det Stykke.

II. § 5. For Sindssyge, saavel helbredelige som uhelbredelige, skal der oprettes en Anstalt, beliggende i Omegnen af Middelfart.

Anstalten, der er beregnet til et Antal af 400 Syge, men iøvrigt skal indrettes og opføres saaledes, at den senere kan udvides til at optage ialt 700 Syge, er bestemt til Modtagelse af Syge i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Forskrifter.

§ 6. Det Beløb, som medgaar til Bygningernes Opførelse og Indretning, maa ikke overstige 1,731,000 Kr.

Justitsministeren bemyndiges til udenfor det nævnte Beløb at erhverve de fornødne Arealer til Byggegrund, Gaards- og Haveopladser og det Jordtilliggende, som findes hensigtsmæssigt, derunder et Areal af 50—60 Tdr. Land til de Sindssyges Anbringelse ved Markarbeide.

7 Mai
Nr. 46. Forsaavidt der ikke ved mindelig Overenskomst paa Vilkaar, som Justitsministeren finder antagelige, kan tilveiebringes den fornødne Grund til Anstalten med Tilliggende, saaledes som dette er angivet ovenfor, bemyndiges Justitsministeren til at tilveiebringe dette Areal ved Expropriation mod fuld Erstatning til Vedkommende efter de for Afstaaelse af Eiendom til det Offentlige almindeligt gjældende Regler.

De Beløb, som udkræves til Anstaltens Forsyning med Inventarium, og hvad der ellers maatte behøves for at sætte den i tilbørlig Stand, fastsættes ved Finantsloven.

Forsaavidt der ved Love om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1881—82 og 1882—83 samt for indeværende Finantsaar er eller bliver bevilget Beløb til Forberedelsen af Arbeiderne ved denne Anstalt, afholdes de endelig af Statskassen.

§ 7. Til de i § 5 nævnte Udgifter kan der i Finantsaaret 1884—85 anvendes et Beløb af indtil 654,000 Kr.

Hvorefter alle Vedkommende have sig at rette.

1884.

Reglement for den polytekniske Læreanstalt i Kjøbenhavn. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). 10 Mai.

Paa Ministeriets allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 3die d. M. allernaadigst at approbere følgende Reglement for den polytekniske Læreanstalt i Kjøbenhavn:

I. Almindelige Bestemmelser angaaende Undervisningen og Examensvæsenet.

§ 1. Den polytekniske Læreanstalt meddeler en højere teknisk Undervisning paa videnskabeligt Grundlag og saaledes, som den passer til Landets industrielle Udvikling og Statens Behov.

§ 2. Undervisningen ved Læreanstalten er tilgængelig for Enhver, saavidt Pladsen tillader det, uafhængigt af, om Vedkommende tilsigter at underkaste sig nogen Examen eller ikke; dog have de polytekniske Examinander (cfr. § 5) fortrinsvis Ret til Benyttelsen af Undervisningen.

§ 3. Den, som vil underkaste sig nogen af Læreanstaltens fuldstændige Examiner, maa, foruden at være bestaaet i en af de efterfølgende Prøver:

a) den ved kgl. Resol. af 30. Aug. 1881 anordnede Forberedelsesexamen,

10 Mai. b) en af de Examiner, der give Adgang til at indskrives ved Universitetet,

tillige underkaste sig den ved kgl. Resol. af 17. Juli 1857 (Bekjendtg. af 1. Aug. s. A.) anordnede Adgangsexamen i Mathematik ved den polytekniske Læreanstalt, medmindre han ifølge Lov af 1. April 1871 § 7 er bestaaet i Afgangsexamen til Universitetet i mathematisk-naturvidenskabelig Retning.

§ 4. Adgangsexamen i Mathematik holdes kort før Begyndelsen af ethvert af Læreanstaltens Kursus; ved denne Examen aflægges Prøve i:

a) elementær Algebra, indbefattende Kjædebrøk, bestemte Ligninger af første og anden Grad, ubestemte Ligninger af første Grad med to Ubekjendte, de almindelige Sætninger om Potentser og Logarithmer, Logarithmernes Brug, exponentielle Ligninger, arithmetiske og geometriske Rækker, Rentesregning og Annuitetsregning, Permutationer og Kombinationer, Binomialformlen med positiv hel Exponent;

b) Plantrigonometri;

c) elementair Stereometri, indeholdende Sætningerne om rette Linier og Planer, Polyedre, Cylinderen, Keglen og Kuglen;

d) Elementerne af den analytiske Plangeometri, dog blot med Anvendelse af retvinklede Koordinater.

Examen bestaar af en skriftlig og en mundtlig Del. Ved den første forelægges fire Opgaver, af hvilke idetmindste en udelukkende skal give Leilighed til at vise Færdighed i praktiske Beregninger.

Examens Udfald bedømmes af to Censorer, valgte blandt Lærerne ved den polytekniske Læreanstalt, og af Examinator, som er en af Læreanstaltens Lærere i Mathematik.

Udfaldet af Examen tilkjendegives ved Udtrykket: „Antaget“ eller „Ikke antaget“, hvilken sidste Dom ogsaa skal kunne afgives alene efter den skriftlige Prøve, naar den i og for

sig godtgjør, at den Paagjældende er umoden til Studiet i Læreanstalten. 10 Mai.

§ 5. Den, som er bestaaet i Læreanstaltens Afgangsexamen eller den ovennævnte Afgangsexamen til Universitetet i mathematisk-naturvidenskabelig Retning, kan lade sig indskrive som polyteknisk Examinand og er derpaa berettiget til at nyde Undervisning imod den i § 9 fastsatte modererede Betaling, til at blive delagtig i Læreanstaltens Stipendier og Fripladser efter de gjældende Regler og til at indstille sig til en af dens fuldstændige Examiner.

§ 6. Undervisningen omfatter følgende Fag: Mathematik, deskriptiv Geometri, Fysik, Kemi, Mineralogi, Geognosi, Jordbundslære, Botanik, Zoologi, Projektionstegning og Tegning efter Opmaaling, teknisk Kemi, teknisk Mekanik, Maskinlære, mekanisk Teknologi, Vand- og Veibygning, Landmaaling, Nivellering, Husbygningslære; til Undervisningen slutte sig Øvelser i Udførelsen af kemiske og fysiske Arbeider, i Udkast til Fabrikanlæg, Maskinanlæg, Vand- og Veibygningsanlæg, samt i Bygningstegning, Landmaaling, Nivellering og Korttegning. Forelæsningerne holdes saavidt muligt efter trykte eller avtograferede Lærebøger.

Programmer for Undervisningen i de forskjellige Fag udarbeides af Faglærerne, drøftes og vedtages i Lærerraadet (cfr. II § 3).

Naar Midlerne dertil ere tilstede, kan Læreanstalten tilbyde de Studerende Veiledning i andre for deres Uddannelse vigtige Retninger, uden at der dog kan kræves nogen Prøve aflagt deri.

Til Brug ved Undervisningen har Læreanstalten, foruden de fornødne Forelæsnings- og Tegnesale, et kemisk Laboratorium med tilhørende Samlinger af Instrumenter og Præparater, en Samling af fysiske Instrumenter, endvidere Samlinger af Modeller, Værktøi, Landmaalingsinstrumenter, tekniske og mekaniske Produkter, Tegninger m. m.

10 Mai. § 7. Undervisningen er ordnet i tre Kursus, nemlig:

a) et Kursus for Kemikere, som fuldendes i $3^1/_2$ Aar,

b) et Kursus for Mekanikere, som fuldendes i $3^1/_2$, henholdsvis $4^1/_2$ Aar,

c) et Kursus for Ingeniører, som fuldendes i $4^1/_2$ Aar,

Hver 1ste September begynder et nyt Kursus for hver af de tre Hovedretninger af Undervisningen.

§ 8. Undervisningen fordeles for hvert Kursus paa henholdsvis 7 og 9 paa hinanden følgende Halvaar, af hvilke Foraarshalvaaret begynder den 1. Februar og ender den 9. Juli, medens Efteraarshalvaaret begynder den 1. September og ender den 22. December.

Planen for Undervisningens Fordeling over det Tidsrum, Kursus omfatter, saavelsom Timetabellen over Forelæsninger og Øvelser i det løbende Halvaar leveres de Studerende paa Forlangende uden Betaling.

§ 9. Adgang til fuldstændig Benyttelse af Læreanstaltens Undervisning betales af Examinanderne med 50 Kr. for hvert Halvaar; for de Examinander, som have erlagt denne Betaling i 5 paa hinanden følgende Halvaar, nedsættes Betalingen for hvert af de efterfølgende Halvaar til 20 Kr.

Benyttelse af enkelte Forelæsninger og Øvelser kan finde Sted mod en Betaling for hvert Halvaars Deltagelse i

en Forelæsning, for hver ugentlige Time.........	3 Kr.
kemiske Øvelser, for hver ugentlige Time.........	2 —
fysiske Øvelser, ialt........................	10 —
Tegneøvelser, ialt........................	15 —

For Deltagelse i Øvelserne i Landmaaling og Nivellering, (omtrent 1 Maaned) betales 20 Kr.

Adgangskort til Deltagelse i Forelæsninger, Examinatorier og Øvelser løses i Universitetskvæsturen, men ere først gyldige efter Paategning af Læreanstaltens Inspektør.

§ 10. Fritagelse for at yde den fastsatte Betaling for

Forelæsninger eller Øvelser, ligesom ogsaa Nydelse af Stipendier kan tilstaaes et begrændset Antal af Læreanstaltens Examinander, hvorom der vil ske fornøden Bekjendtgjørelse (cfr. II § 3). 10 Mai.

§ 11. Enhver, som benytter Læreanstaltens Undervisning, er forpligtet til at efterkomme de Bestemmelser, som af Direktøren, Inspektøren eller Lærerne udstedes med Hensyn til Ro, god Orden og sømmelig Opførsel indenfor Læreanstaltens Omraade. Forsømmelse herimod kan paadrage Vedkommende en Advarsel af Direktøren, der om fornødent for en Tid kan negte ham Adgang til Læreanstalten; bestandig Udelukkelse kan ske med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

§ 12. Undervisningen afsluttes for hver af dens Hovedretninger med en Examen, til hvilken kun polytekniske Examinander kunne indstille sig. De, som ere bestaaede i disse Examiner, kaldes „Polytekniske Kandidater" henholdsvis i Kemi, i Mekanik og Ingeniørvæsen.

Desuden kan Læreanstalten holde partielle Examiner i et eller flere Fag, hvori Undervisning gives ved Læreanstalten; den som vil underkaste sig en saadan Examen, behøver ikke at være polyteknisk Examinand.

§ 13. Ved enhver af de tre polytekniske Examiner underkastes Examinanden mundtlige, skriftlige og praktiske Prøver, hvis Omfang følger af det detaillerede Undervisningsprogram; tilligemed de praktiske Prøver bedømmes de i det detaillerede Examensprogram nævnte Arbeider, som skulle være udførte i Kursus. Examen holdes en Gang aarlig i Tidsrummet fra Midten af December til Slutningen af Januar Maaned. Den mundtlige Del af Examen er offentlig. Hver af disse Examiner er delt i 2 Dele, af hvilke den første Del væsentlig omfatter Grundvidenskaberne, den anden Del derimod de tekniske og praktiske Fag. Ved den første Del gives kun Specialkarakterer, men af disse i

10 Mai. Forening med Karaktererne ved Examens anden Del udbrages Hovedkarakteren; dog kan Ingen, hvis Karakterer ved den første Del af en Examen have en ringere Middelværdi end $3^1/_2$ (se § 15), stedes til Examens anden Del.

§ **14**. Opgaverne til de skriftlige og praktiske Prøver ved Examen gives af Lærerne i Forbindelse med to Censorer, der ordentligvis vælges udenfor Læreanstaltens Lærerpersonale. Ved den mundtlige Prøve examinerer hver Lærer i sit Fag. Ved alle Prøverne bestemmes Karakteren af Lærer og Censorer i Forening. Til Bedømmelse af Tegneprøverne kan der tilkaldes flere Censorer.

§ **15**. Ved de polytekniske Examiner gives følgende Karakterer med de vedføiede Talværdier:

Udmærket godt	Talværdi	8
Meget godt		7
Godt		5
Temmelig godt		1
Maadelig	÷	7
Slet	÷	23

Specialkarakteren gives med anførte Talværdier uden indskudte Mellemkarakterer.

Hovedkarakteren afhænger af Karakterernes Middelværdi. En Middelværdi, som ikke er under $7^1/_2$, giver Første Karakter med Udmærkelse;

er den ringere, men dog ikke under $6^1/_2$, giver den Første Karakter;

er den endnu ringere, men dog ikke under 5, giver den Anden Karakter;

er den 4 eller derover indtil 5, giver den Tredie Karakter.

Naar Middelværdien er under 4, eller naar Middelværdien af Karaktererne ved Examens anden Del er under $3^1/_2$, er Examinanden ikke bestaaet i Prøven.

Ved de partielle Examiner gives ingen Hovedkarakter, medmindre den Examinerede maatte ønske det. 10 Mai.

§ 16. Den, som har underkastet sig en af de tre polytekniske Examiner eller Del af samme og dernæst indstiller sig til en af de andre, behøver ikke at prøves paany i de Fag, hvori han allerede tidligere har bestaaet en ligesaa streng Prøve. Karaktererne overføres da fra en Examen til en anden med deres Middelværdi, dog saaledes, at de afrundes til de i § 15 fastsatte Talværdier. Vil han derimod prøves paany i et af disse Fag, saa skal han underkaste sig den hele Examen.

§ 17. Adgangen til Læreanstaltens Examiner betales forud med følgende Beløb:

For Adgangsexamen.........................	10 Kr.
For Adgang til første Del af en fuldstændig Examen	16 —
For Adgang til anden Del af samme...........	16 —
For Adgang til en partiel Examen...............	20 —
Desuden betales for Prøvelse af Opmaalinger og Nivellements ved Examen	40 —

Dersom den partielle Examen ikke falder sammen med Læreanstaltens Examen, vil der desuden være at erlægge Betalingen for Inspektionen ved de praktiske og skriftlige Prøver.

Ved Prøven i Landmaaling og Nivellering vil Læreanstalten yde Instrumenter, saavidt Forraadet strækker til, samt Udvisning og Tilsyn; alle andre Udgifter har Examinanden selv at bære.

II. Bestemmelser, vedrørende Administrationen, Lærerne og det øvrige Personale.

§ 1. Den polytekniske Læreanstalt staaer under Overbestyrelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Den indre Bestyrelse føres af en Direktør, som tillige er Lærer, i Forbindelse med et Lærerraad.

10 Mai. § 2. Direktøren udnævnes af Kongen; han er Læreanstaltens nærmeste Foresatte og afgjør som saadan alle Sager, der ikke fordre Beslutning af høiere Autoriteter eller ere forbeholdte Lærerraadets Afgjørelse; dog kan han alene fatte Beslutning i Sager, som ikke taale Opsættelse, hvorom der da snarest gjøres en Meddelelse henholdsvis til Ministeriet eller til Lærerraadet. Alle Expeditioner underskrives af Direktøren og paraferes af Inspektøren, som fører en Protokol over samtlige Expeditioner og Beslutninger.

Direktøren har det almindelige Tilsyn med Undervisningen og det dertil bestemte Materiel og kan i saa Henseende forlange de fornødne Oplysninger af Lærerne. Han kan overdrage til enkelte Lærere foreløbig at drøfte de til Læreanstaltens Betænkning indkomne Sager eller andre Læreanstalten vedrørende Spørgsmaal. Han sammenkalder og leder Lærerraadets Møder, udsteder Indtægtsordrer, Anvisninger og Examensbeviser.

Han kan fritage studiosi magisterii samt Læreanstaltens og Universitetets Assistenter for Betaling af de for dem nødvendige Forelæsninger ved Læreanstalten.

Efter Udløbet af hvert Undervisningsaar afgiver Direktøren til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet en Beretning om Læreanstaltens Virksomhed i det forløbne Aar og om Samlingernes Tilstand og Forøgelse.

§ 3. Lærerraadet bestaaer af Direktøren og Lærerne i de Fag, som ere Gjenstand for Examen ved Læreanstalten. Direktøren sammenkalder og leder som Formand Lærerraadets Møder, der holdes mindst to Gange aarlig, og iøvrigt saa ofte Direktøren finder Anledning dertil, eller naar en Fjerdedel af Lærerraadets Medlemmer skriftligt forlanger et nærmere angivet Æmne drøftet. Paa hvert Møde forhandles kun de Sager, som findes opførte paa Mødets Dagsorden.

Lærerraadet er beslutningsdygtigt, naar tre Femtedele af dets Medlemmer ere tilstede. Til en gyldig Beslutning

kræves over Halvdelen af de afgivne Stemmer; ere disse 10 Mai.
lige, regnes Direktørens dobbelt; dog kunne Valg af Medlemmer til Udvalg ske med simpel Stemmeflerhed. Inspektøren fører Lærerraadets Forhandlingsprotokol.

Alle Sager vedrørende Læreanstaltens Undervisning og Examensvæsen forhandles i Lærerraadet, som kan nedsætte Udvalg til en Sags Drøftelse i det enkelte. Det har Ret til at udtale sig om Besættelsen af de normerede Lærerposter og at gjøre Indstilling om Valget af Lærere i de ikke normerede Pladser.

Ændringer i Undervisningsprogrammet kunne, efter at være behandlede af Faglærerne, vedtages af Lærerraadet, hvorimod der til Ændringer i Examensprogrammet udfordres Indstilling til Ministeriet. Forslag til Ændringer i Undervisnings- eller i Examensprogrammet skulle underkastes Behandling i to Møder, forinden Beslutning tages.

Lærerraadet kan til fem flittige Studerende af udmærkede Anlæg give fri Adgang til alle Forelæsninger og Øvelser ved Læreanstalten; endvidere afgjør det alle Ansøgninger om fri Undervisning og Stipendier.

§ 4. Inspektøren fører det daglige Tilsyn med Læreanstaltens Bygninger og vaager over Orden og Ro. Han paategner de Studerendes Adgangskort og har Indseende med, at ingen uberettiget benytter Forelæsninger eller Øvelser. Han har Ret til at fordre efterkommet de Bestemmelser, som i saa Henseende foreskrives. Alle Tvivlstilfælde afgjøres af vedkommende Lærer, eventuelt af Direktøren. Han er tillige Læreanstaltens Sekretær, Bogholder og Regnskabsfører.

§ 5. Lærerne i de normerede Lærerpladser udnævnes af Kongen, efterat der har været givet Lærerraadet Lejlighed til at udtale sig; de øvrige Lærere ansættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Lærerraadets Indstilling; de for Undervisningen nødvendige Assistenter og

10 Mai. Bestillingsmænd antages af Direktøren efter Indstilling af vedkommende Lærer. Læreanstaltens Portner og andre Betjente ansættes af Direktøren, eventuelt efter Samraad med de Lærere, til hvis Medhjælp de maatte være bestemte. Inspektøren ansættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Indstilling af Direktøren. Afskedigelser af Personalet sker efter de samme Regler.

§ 6. Lærerne ere pligtige til at lede Undervisningen i Overensstemmelse med Programmerne og skulle, saavidt muligt, navnlig igjennem Examinatorier og Øvelser, forvisse sig om de enkelte Studerendes Fremgang. Det paahviler dem at give de Oplysninger angaaende Undervisningen, som Direktøren eller Lærerraadet maatte forlange.

Forelæsningerne begynde 10 Minuter efter den paa Timetabellen fastsatte Tid. Enhver Lærer optegner i en Protokol Forelæsningens Gjenstand og Tid samt, saavidt muligt, Tilhørernes Antal. Ved enhver Undervisning eller Øvelse vaager Læreren selv eller hans Assistent over god Orden. Den Lærer, som er forhindret i at læse enkelte Timer, bør saa betimelig som muligt bekjendtgjøre det for Tilhørerne, men skal dog tillige give Direktøren Underretning derom.

Lærerraadets Medlemmer ere pligtige til at deltage i dets Møder, naar de ikke have lovligt Forfald, som da betids maa anmeldes for Direktøren.

§ 7. Alle Læreanstaltens Indtægter oppebæres i Universitets-kvæsturen; for Indtægter, som hidrøre fra Benyttelsen af Læreanstaltens Undervisning eller dens Lokaler, udstedes de fornødne Indtægtsordrer af Direktøren. Enhver, som i Henhold til Læreanstaltens Plan og i Overensstemmelse med Finantsloven skal raade over Pengemidler, hæver disse i Kvæsturen efter Anvisning af Direktøren og aflægger derover et Regnskab, der skal være indleveret til Direktøren senest 3 Uger efter Finantsaarets Udløb.

10 Mai.

III. Program for de polytekniske Examiner.

Forinden en Examinand kan indstille sig til nogen Del af Examen, maa han have underkastet sig forskjellige, nedenfor angivne Prøver i Tegning, Konstruktion, Opmaaling, Udkast osv. Opgaverne til disse Kursusarbeider stilles i en bestemt Orden af vedkommende Lærere, og Besvarelsen maa for den Del af Arbeidet, som beslaaer i Tegning og Konstruktion, foregaa i Læreanstaltens Tegnelokaler. Samtlige Opgaver maa være besvarede, og Besvarelserne afgivne til vedkommende Lærere senest en Maaned forinden vedkommende Examens Begyndelse. Ingen kan indstille sig til nogen Examens 2den Del, som ved 1ste Del af Examen har opnaaet Karakterer, hvis Middelværdi er under $3^1/_2$.

A. Polyteknisk Examen for Kemikere. 1. Første Del. Forinden Examinanden indstiller sig til denne Del af Examen, maa han have udført følgende Kursusarbeider:

a) en geometrisk Tegning,
b) en Tegning af et Instrument eller Apparat efter Examinandens egen Opmaaling,
c) en Croquis.

Antallet af Prøver og Karakterer ved Examen er følgende:

Praktisk Prøve.	Kursusarbeiderne a, b og c......	1	Karakter.
	Tegning af et Instrument eller Apparat udført med Ridsefjeder..	1	—
Skriftlig Prøve.	Almindelig Kemi..............	1	—
	Mekanisk Fysik og Optik........	1	—
	Varmelære, Magnetisme og Elektricitet......................	1	—
	Mathematik....................	1	—
	Orden med skriftlige Arbeider....	1	—

10 Mai.

Mundtlig Prøve.	Uorganisk Kemi	1	Karakter.
	Organisk Kemi	1	—
	Mekanisk Fysik og Optik	1	—
	Varmelære, Magnetisme og Elektricitet	1	—
	Mathematik	1	—
	Mineralogi og Geognosi	1	—
	Botanik	1	—
	Zoologi	1	—

Ialt... 15 Karakterer.

Til Udførelsen af Tegneprøven tilstaaes 12 Timer, til Besvarelsen af hver af de skriftlige Prøver 4 Timer.

2. Anden Del. Forinden Examinanden indstiller sig til denne Del af Examen, maa han som Kursusarbeide have udført et Udkast til et kemisk Fabrikanlæg. Antallet af Prøver og Karakterer ved Examen er følgende:

Praktisk Prøve.	Kursusarbeidet (Fabrikudkast).....	1	Karakter.
	Tilvirkning af et uorganisk Stof..	1	—
	Tilvirkning af et organisk Stof...	1	—
	Kvalitativ kemisk Undersøgelse af et uorg. Æmne	1	—
	Kvalitativ kemisk Undersøgelse af et org. Æmne	1	—
	Kvantitativ kemisk Undersøgelse af et uorg. Æmne..............	1	—
	Fysiske Arbeider	1	—
Skriftlig Prøve.	Uorganisk teknisk Kemi	1	—
	Organisk teknisk Kemi...........	1	—
	Teknologi	1	—
	Orden med skriftlige Arbeider	1	—

Overføres... 11 Karakterer.

Overført... 11 Karakterer. 10 Mai.

Mundtlig Prøve.	Analytisk Kemi	1	—
	Uorganisk teknisk Kemi	1	—
	Organisk teknisk Kemi	1	—
	Teknologi	1	—
	Maskinlære	1	—

Ialt... 16 Karakterer.

Den kemisk-praktiske Prøve holdes i 6 Dage, hver Dag med 12 Timer; til hver af de 4 første Prøver kan anvendes 1 Dag, til den sidste Prøve 2 Dage. Over hvert af disse Arbeider gives en kort skriftlig Beretning om den benyttede Fremgangsmaade. Til Veiledning ved den kvantitative Analyse er det tilladt at benytte Bøger, ved de øvrige af disse Prøver derimod kun saadanne Haandbøger og andre Hjælpemidler, som bestemmes af Laboratoriebestyreren.

Til Prøven i fysiske Arbeider kan anvendes 8 Timer; over Arbeidet gives en skriftlig Beretning; det tillades ved Arbeidet at benytte saadanne Hjælpemidler, som bestemmes af Læreren. — Til hver af de skriftlige Prøvers Besvarelser tilstaaes 4 Timer.

B. **Polyteknisk Examen for Mekanikere.** 1. Første Del. Forinden Examinanden indstiller sig til denne Examen, maa han have udført følgende Kursusarbeider:

a) En geometrisk Tegning,

b) en Tegning efter Examinandens egen Opmaaling,

c) en Croquis.

Desuden maa han fremlægge Attest fra Laboratoriebestyreren for, at han med Flid har deltaget i kemiske Øvelser i et Halvaar.

Antallet af Prøver og Karakterer ved Examen er følgende:

10 Mai.	Praktisk Prøve.	Kursusarbeiderne a og b	1	Karakter.
		Kursusarbeidet c	1	—
	Skriftlig Prøve.	Rækker, Ligningernes Theori, Differential- og Integralregning...	1	—
		Analytisk Geometri	1	—
		Rationel Mekanik	1	—
		Deskriptiv Geometri	1	—
		Mekanisk Fysik og Optik	1	—
		Varmelære, Magnetisme og Elektricitet........................	1	—
		Uorganisk Kemi	1	—
		Orden med skriftlige Arbeider.....	1	—
	Mundtlig Prøve.	Rækker, Ligningernes Theori, Differential- og Integralregning...	1	—
		Analytisk Geometri og rationel Mekanik.........................	1	—
		Deskriptiv Geometri	1	—
		Mekanisk Fysik og Optik	1	—
		Varmelære, Magnetisme og Elektricitet........................	1	—
		Uorganisk Kemi	1	—
		Jordbundslære.................	1	—
		Ialt...	17	Karakterer.

Til Besvarelse af den skriftlige Opgave i deskriptiv Geometri tilstaaes 6 Timer, til hver af de øvrige skriftlige Opgavers Besvarelse 4 Timer.

2. Anden Del. Forinden Examinanden indstiller sig til denne Examen, maa han have udført følgende Kursusarbeider:

a) en Tegning af en større Maskine efter egen Opmaaling,

b) et Udkast til et Maskinanlæg.

Antallet af Prøver og Karakterer er følgende:

10 Mai.

Praktisk Prøve.	Kursusarbeidet b (Maskinanlæget).	1	Karakter.
	Tegningen af begge Kursusarbeider	1	—
	Udkast til et ikke meget sammensat Maskinanlæg	1	—
	Tegningen af dette Arbeide	1	—
Skriftlig Prøve.	Maskinlære	1	—
	Teknisk Mekanik	1	—
	Teknologi	1	—
	Orden med skriftlige Arbeider	1	—
Mundtlig Prøve.	Læren om Kraft- og Arbeidsmaskiner	1	—
	Læren om Maskindele	1	—
	Teknisk Mekanik	1	—
	Teknologi	1	—
	Uorganisk teknisk Kemi med organisk Kemi	1	—
	Ialt...	13	Karakterer.

Til Udarbeidelsen af et foreløbigt Udkast til det som Examensopgave givne Maskinanlæg med de til Forstaaelsen nødvendige Tegninger kan anvendes 12 Timer; til den fuldstændige Udarbeidelse, ved hvilken det er tilladt at benytte Bøger, kan anvendes 4 Dage med 12 Timer hver Dag. Til hver af de skriftlige Prøvers Besvarelse tilstaaes 4 Timer.

C. **Polyteknisk Examen for Ingeniører.** 1. Første Del. Ved den første Del af Examen for Ingeniører stilles de samme Fordringer som ved den første Del af Examen for Mekanikere.

10 Mai. 2. Anden Del. Forinden Examinanden indstiller sig til denne Del af Examen, maa han have udført følgende Kursusarbeider:

a) Opmaaling af et Areal paa omtrent 200 Tdr. Land samt Udførelse af et Kort med aflagte Horisontalkurver paa 50 Tdr. Land,

b) Nivellement af en Linie paa 4,000 Alens Længde,

c) Et Vei- eller Jernbaneprojekt,

d) Et Broprojekt,

e) Et Vandbygningsprojekt,

f) Udkast til et Maskinanlæg, anvendeligt i Bygningsfaget,

g) Et Projekt til en mindre borgerlig Bygning.

Antallet af Prøver og Karakterer er følgende:

Praktisk Prøve.	For hvert af de 7 Kursusarbeider gives en Karakter, ialt........	7	Karakterer.
	Tegning til de ovennævnte Opgaver	1	—
	Projekt til et Ingeniørarbeide....	1	—
	Tegning til denne Opgave......	1	—
Skriftlig Prøve.	Fundering af Bygningsværker, Jordarbeide, Vei- og Jernbanebygning samt Brobygning	1	—
	Vandløbsregulering og Kanalbygning. Vanding og Udtørring af Landdistrikter, Dige- og Havnebygning	1	—
	Maskinlære	1	—
	Teknisk Mekanik..............	1	—
	Orden med skriftlige Arbeider....	1	—

Overføres... 15 Karakterer.

	Overført...	15	Karakterer. 10 Mai.
Mundtlig Prøve.	Fundering af Bygningsværker, Jordarbeide, Vei- og Jernbanebygning samt Brobygning	1	—
	Vandløbsregulering og Kanalbygning, Vanding og Udtørring af Landdistrikter, Dige- og Havnebygning	1	—
	Opmaaling og Nivellering	1	—
	Maskinlære	1	—
	Teknisk Mekanik	1	—
	Teknologi	1	—
	Uorganisk teknisk Kemi med organisk Kemi	1	—
	Ialt...	22	Karakterer.

Til Udarbeidelsen af et foreløbigt Udkast til ovennævnte Ingeniørarbeide kan anvendes 1 Dag, til den fuldstændigere Udarbeidelse gives 4 Dage, 12 Timer hver Dag; det er tilladt at benytte Bøger undtagen den første Dag. Til hver af de skriftlige Prøvers Besvarelse tilstaaes 4 Timer.

Ovenstaaende Bestemmelser træde i Kraft fra den 1ste August 1884 at regne.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Bekjendtgjørelse angaaende Forholdsregler mod Kolera*). (Det kongelige Sundhedskollegium). 16 Juli.

Da den for Tiden i det sydlige Frankrig herskende Koleraepidemi truer med at sprede sig fra sit oprindelige Arnested, og det ikke kan forudses, hvor hurtig den vil gaa frem,

---

*) Jvfr. Veiledning til Desinfektion af 31te Juli 1884.

16 Juli. eller hvor langt den vil naa, finder Sundhedskollegiet sig foranlediget til at gjøre opmærksom paa, at alle de Forholdsregler imod Smittens Indførelse, som allerede ere trufne eller endnu kunne træffes, kun have en begrænset Værd, hvorimod Hovedvægten maa lægges paa, at man i Tide træffer alle saadanne Foranstaltninger, som kunne bidrage til at forhindre Sygdommen fra at fæste Rod i Landet, hvis den imod Forventning skulde naa indenfor vore Grænser. Vilde man vente hermed, indtil de første Tilfælde havde vist sig hos os, da vilde ogsaa disse Foranstaltninger være illusoriske, hvorimod megen Nytte kan ventes af dem, naar de allerede forud ere gjennemførte, og Sundhedskollegiet skal derfor for det første rette en indtrængende Opfordring til alle vedkommende lokale Autoriteter om ufortøvet at drage Omsorg for alle de sanitære Forbedringer, som under saadanne Forhold ere uafviselig nødvendige. Øverst iblandt disse staar den offentlige og private Renlighed, som saavel i som udenfor Hovedstaden og saavel i Byerne som paa Landet lader meget tilbage at ønske. Det er en Kjendsgjerning, at Kolera optræder heftigst paa Steder, hvis Jordbund er forurenset ved Affald fra den menneskelige Husholdning og har et mangelfuldt Afløb, og det er derfor af den yderste Vigtighed at sørge for en hurtig Bortfjernelse af alt snavset Vand og andet Smuds fra Boligernes Nærhed. Omhyggelig Feining af Gader og Gaarde, daglig og grundig Udskylning af Kloaker og Rendestene, Fjernelse af Møddinger fra Husenes og især fra Brøndenes Nærhed, Omsorg for Drikkevandets Renhed, daglig Desinfektion af Latriner (ved Dækning af Indholdet med Klorkalk) og Udskylning af Pissoirer høre til de Forholdsregler, der allerede nu bør anvendes efter en udstrakt Maalestok. Erfaringen viser, at Steder, hvor alle disse Hensyn ere iagttagne, have tabt deres Modtagelighed for Smitte.

Fremdeles maa det indtrængende anbefales de lokale

Autoriteter i Tide at være betænkte paa Lokaler til Isole- 16 Juli.
ring af de første Syge samt til hurtig Udflytning af de endnu sunde Beboere fra slet beliggende eller særlig urenlige Boliger, i hvilke Sygdommen maatte have vist sig. Ogsaa i denne Henseende gjælder det at handle i Tide, da det kun er ved de første Tilfælde og paa de første smaa Brændpunkter for Sygdommen, at disse Midler i Forbindelse med en grundig Desinfektion give Haab om et heldigt Resultat, medens de derimod blive saa meget desto usikrere i deres Virkning, jo mere Sygdommen har grebet om sig.

Endelig maa alle og enhver opfordres til, naar eller hvor som helst et koleralignende Sygdomstilfælde maatte vise sig, da strax at gjøre Anmeldelse derom til den nærmeste Læge, og særlig gjælder dette da alle Værter i Hoteller og Gjæstgivergaarde.

Det bemærkes, at Ovenstaaende er det, som for Øjeblikket kan siges i al Almindelighed; mere i det enkelte gaaende Forskrifter maa forbeholdes, til der mulig senere skulde blive Nødvendighed for dem.

Bekjendtgjørelse om et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn og Forstæder af 26de Oktober 1860.

24 Juli. Nr. 69.

I Henhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Janur 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn og Forstæder af 26de Oktober 1860.

Om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme.

§ 1. Enhver Læge, der praktiserer her i Staden, skal ugentlig til Stadslægen indsende Beretning om de i hans

24 Juli. Praxis forekomne Tilfælde af smitsomme og epidemiske
Nr. 69. Sygdomme i en af Sundhedskommissionen vedtagen skematisk Form.

Enhver Læge skal dernæst, naar han faar en Syg under Behandling, som lider af nogen af de Sygdomme, der i Henhold til § 2 stedse ere, eller i Medfør af § 3 kunne erklæres for at være Gjenstand for offentlig Behandling, strax anmelde det til Stadslægen, selv om Tilfældet har en mild eller abortiv Form. Anmeldelsen skal indeholde saa nøiagtige Oplysninger om de forefundne Sygdomstegn, at en Anskuelse om Sygdommens Natur derpaa kan begrundes; fremdeles Meddelelse om Sygdommens formentlige Oprindelse samt om Patientens Navn, Alder, Stilling, Bopæl, og om de Forhold, hvorunder han for Øieblikket befinder sig. For de Sygdommes Vedkommende, der stedse ere Gjenstand for offentlig Behandling, skal Anmeldelsen gjentages ved hvert nyt forekommende Tilfælde, og dette skal ogsaa ske ved andre Sygdomme, saafremt de ere blevne erklærede for at være Gjenstand for offentlig Behandling.

Det paahviler fremdeles den Læge, der faar en af de heromhandlede Sygdomme under Behandling, uopholdeligt at anordne og saavidt muligt foranledige udført saadanne til Forebyggelse af Sygdommens Overførelse til Andre egnede Forholdsregler, som efter Omstændighederne strax lade sig iværksætte.

§ 2. Efternævnte Sygdomme ere stedse Gjenstand for offentlig Behandling: asiatisk Kolera, gul Feber, smitsom Dysenteri, exantematisk Tyfus, Børnekopper og Pest, samt Sygdomme, der optræde paa en saadan Maade, at Bestemmelserne om det i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880 2det Afsnit omhandlede almindelige Eftersyn ved kongelig

Anordning ere satte i Kraft i Henhold til den nævnte Lovs § 13, 2det Stykke. 24 Juli. Nr. 69.

§ 3. Skarlagensfeber, Difteri og tyfoid Feber kunne af Kommunalbestyrelsen paa Indstilling af Sundhedskommissionen erklæres for at være Gjenstand for offentlig Behandling. Det Samme kan undtagelsesvis ogsaa ske med andre epidemiske Sygdomme, hvis de skulde optræde paa en her ellers ukjendt ondartet Maade.

§ 4. Paa de Sygdomme, der i Medfør af § 2 stedse ere, og paa de i § 3 nævnte Sygdomme, naar de ere erklærede for at være Gjenstand for offentlig Behandling, komme de i nedenstaaende §§ 5—15 indeholdte Bestemmelser til Anvendelse.

§ 5. Enhver, der veed eller har Grund til at formode, at et i hans Husstand forekommende Sygdomstilfælde hører til en Sygdom, der er Gjenstand for offentlig Behandling, skal uopholdeligt anmelde det paa nærmeste Politistation med Oplysning, om Læge er tilkaldt, og i saa Fald, hvilken Læge. Til Husstanden henregnes ogsaa Tilreisende, Logerende og Pensionærer. For saadanne Beboeres Vedkommende, som ikke høre til nogen Husstand, paahviler Anmeldelsespligten Husværten. For saadanne Personers Vedkommende, hvem der er anvist tvungent Ophold noget Sted, paahviler Anmeldelsespligten Bestyreren af den paagjældende Anstalt.

Bestyreren af et Værksted, en Fabrik o. lign., blandt hvis Personale et Tilfælde af en af de paagjældende Sygdomme bemærkes, ligesom overhovedet Enhver, der veed, at et bestemt Tilfælde af Sygdommen ikke er anmeldt til Politiet, paahviler det uopholdeligt at gjøre Anmeldelse derom til samme.

§ 6. Naar Politiet har modtaget nogen af de i § 5 omhandlede Anmeldelser, skal det uopholdeligt bringe de

24 Juli. modtagne Oplysninger til Sundhedskommissionens Kund-
Nr. 69. skab.

§ 7. Sundhedskommissionen skal, saasnart den har modtaget Anmeldelse i Henhold til § 1 eller § 6, undersøge, om Tilfældet er under behørigt Lægetilsyn, og om der er truffet hensigtsmæssige Foranstaltninger mod Smittens Udbredelse, og i modsat Fald selv anordne det Fornødne.

§ 8. Sundhedskommissionen kan paabyde, at Enhver, som lider af en af de paagjældende Sygdomme, og som ikke kan isoleres saaledes i sin Bolig, at Husbeboerne ere sikrede mod Smitte, skal indlægges i Epidemihospitalet eller et andet passende isoleret Lokale, hvor han faar behørigt Lægetilsyn og Forpleining, med Forpligtelse til at blive der, indtil han uden Fare for Smittens Udbredelse kan udskrives. Saadant Paabud kan ogsaa gives til Observation af tvivlsomme Tilfælde.

§ 9. Dersom Flytning af Patienten ikke kan ske, paahviler det Sundhedskommissionen at paase, at det Fornødne i Henseende til Patientens Isolation og Forebyggelse af Smittens Udbredelse iagttages, og den kan, hvor den finder Anledning dertil, selv overtage Anordningen af de fornødne Foranstaltninger; saavel Patienten som alle Husbeboerne ere pligtige at efterkomme de Anvisninger, der i saa Henseende gives af den behandlende Læge eller af Sundhedskommissionen. Patienten maa i saa Fald ikke flyttes fra den Bolig, hvor han er tagen under Behandling, førend det af den behandlende Læge erklæres at kunne ske uden Fare for Smittes Udbredelse, medmindre Stadslægen skriftligt giver sit Samtykke dertil.

§ 10. Det paahviler saavel den, der er eller antages at være angrebet af Sygdommen, som Enhver, der er kommet i saadan Berøring med Sygdomstilfældet, at han befrygtes at være smitteførende, og hvem det derfor af den behandlende Læge eller af Sundhedskommissionen paabydes

at underkaste sig Rensnings- eller Desinfektionsforanstaltninger for Person eller Gjenstande, nøie at efterkomme de saaledes givne Paabud. 24 Juli. Nr. 69.

§ 11. Sundhedskommissionen kan paalægge Beboerne af Beboelsesleiligheder eller Huse, i hvilke Sygdommen er optraadt, at udflytte imod Godtgjørelse af de derved foranledigede Udgifter. Sundhedskommissionen kan derefter kræve de fraflyttede Leiligheder og Huse rensede og lade dem desinficere samt paabyde, at de skulle staa ledige, indtil de atter kunne benyttes uden Fare for Beboerne.

§ 12. Lokaler, i hvilke Personer, som lide af Sygdommen, have havt Ophold, samt Droschker og andre Befordringsmidler, hvori saadanne Patienter ere blevne transporterede, maa ikke benyttes for Personer, der ikke ere angrebne af Sygdommen, forinden de ere tilstrækkeligt rensede og desinficerede.

§ 13. Under Epidemier af en af de paagjældende Sygdomme maa i overbefolkede Boliger (Tillæg til Sundhedsvedtægt af 19de Marts 1870) Lig ikke henstaa længer end 24 Timer, før de lægges i Kisten og henbringes i vedkommende Lighus. Derhos kan Sundhedskommissionen paabyde, at Ligene af de ved Epidemien afdøde skulle jordfæstes inden 3 × 24 Timer efter Døden.

§ 14. Sundhedskommissionen kan, naar Sygdommen optræder her i Staden eller i en Nabokommune, paabyde, at offentlige og private Skoler skulle lukkes, og forbyde Afholdelsen af offentlige Forlystelser, ved hvilke mange Personer samles i samme Rum.

§ 15. Alle Omkostninger ved de i Medfør af dette Afsnit stedfindende Desinfektioner, der altid skulle foretages af dertil af Sundhedskommissionen antagne Personer, skulle bæres af Kommunen, og denne afholder fremdeles, uden at saadant kan betragtes som Fattighjælp, alle de Udgifter, som Sygepleie, Desinfektion, Transport samt Isolation

24 Juli. fører med sig, forsaavidt det Offentlige i Henhold til § 8
Nr. 69. har paabudt disse Foranstaltninger, ligesom ogsaa alle de Omkostninger, som en i Henhold til § 11 paabudt Udflytning medfører for de udflyttede Personer.

§ 16. Lukning af offentlige og private Skoler kan af Sundhedskommissionen paabydes under Epidemier af de i § 3 nævnte Sygdomme, selv om Sygdommen ikke er erklæret for at være Gjenstand for offentlig Behandling.

§ 17. §§ 4 og 5 i Tillæg til Sundhedsvedtægt af 19de Marts 1870 ophæves.

Hvilket herved bringes til alminbelig Kundskab.

31 Juli. **Almindelig Veiledning til Desinfektion med særligt Hensyn til Kolerasmitte.** (Det kongelige Sundhedskollegium).

Nærværende Veiledning, der udstedes i Tilslutning til Kollegiets Bekjendtgjørelse af 16de d. M., indeholder i sit Afsnit A Behandlingen af de forskjellige Gjenstande, om hvis Desinfektion der i Almindelighed kan blive Tale. Bekjender man endnu ikke afgjørende Kolerasmittens Overførelsesmaader, men da det tør ansees for sikkert, at den for en væsentlig Del er bunden til de Syges Udtømmelser, maa selvfølgelig disse selv, ligesom alle af dem mulig befængte Gjenstande, gjøres til Gjenstand for særlig Omhu ved Desinfektionen. I Afsnit B omtales nærmere de forskjellige Desinfektionsmethoder samt Forholdsreglerne ved Vask af smittet Tøi.

A. Behandlingen af Desinfektionsgjenstandene.

I. De Syges Udtømmelser. § 1. De Kar, for benyttes til de Syges Udtømmelser, maa indeholde Karbolsyre eller Sublimat-Opløsning (se ndfr. B II Nr. 1 og 2).

§ 2. Karrenes Indhold omhældes hurtigst muligt i en

dertil alene bestemt, paa et affides Sted staaende, tæt og veldækket Beholder, hvori det strax dækkes med Klorkalk. 31 Juli.

§ 3. Disse Beholdere tømmes 2 Gange i Døgnet, dog ikke i Retirader, der benyttes af Sunde.

II. Smittede Gang- og Sengklæder, Møbler og andre Effekter af Værdi. § 4. Intet snavset Tøi maa opbevares tørt; al tør Afrystning, Afstøvning, Afbørstning og Afbankning af det ved Gangklæder, Sengklæder, polstrede Møbler, Gardiner, Tæpper el. lign., saavelsom ved Møbler, paa Gulve o. s. v. hæftende Støv er forbudt.

§ 5. Alt, hvad der taaler Vask, nedlægges strax i en af Desinfektions-Opløsningerne Nr. 1, 2 eller i Nødsfald 4 (se B II.), hvori det forbliver 24 Timer (ved Brug af Nr. 1) eller 48 Timer (ved Brug af Nr. 2 og 4); derpaa omflyttes det til et Kar med Vand, hvori det forbliver, indtil det kan vaskes.

§ 6. Gang- og Sengklæder, Tæpper, Gardiner, Møbelbetræk o. s. v., der ikke taale Vask, indpakkes omhyggeligt i Lagener eller Sække, der ere dyppede i Sublimatopløsning (Nr. 1, se B II.) og sendes saaledes til Desinfektionsovnen for at desinficeres ved Damp.

§ 7. Polstrede Møbler, Madratser, Dyner, Vognsæder o. s. v., der ere for store til Desinfektionsovnen, maa (for saa vidt ikke Betrækket kan aftages og desinficeres særskilt efter §§ 5 og 6, og Fylden enten kan brændes som værdiløs eller desinficeres ved Udkogning eller Damp) desinficeres ved Gjennemrøgning med Klor efter B III.

§ 8. Alle Møblerne i Sygeværelset ligesom andre antageligt smittede Møbler og Effekter, og fremdeles alle af Syge brugte Fade, Tallerkener, Knive, Gafler, Skeer, Instrumenter, Bandager og andre Redskaber f. Ex. Børster, Kamme osv., maa efter deres Beskaffenhed enten desinficeres ved Ned-

31 Juli. lægning i en Desinfektionsopløsning (Nr. 1 eller 2, se B. II) i flere eller færre Timer, om muligt med paafølgende Udkogning i Vand, eller desinficeres ved Damp efter B. I., eller ved omhyggelig Afvaskning med en desinficerende Opløsning (Nr. 1 eller 2, se B. II.), eller endelig, hvor ingen af disse Methoder kunne bruges, ved Gjennemrøgning med Klor efter B. III.

III. Værelser og Rum i Boliger, Skibe eller Vogne. § 9. Alle Væg-, Gulv- og Lofts-Flader, som taale det, vaskes omhyggeligt med en af Desinfektionsopløsningerne Nr. 1, 2 eller i Nødsfald 4 (se B. II.), hvorved især paases, at Opløsningen trænger godt ind i alle Sprækker eller Huller, hvis Indhold af Støv og Smuds om fornødent først udskrabes; det saaledes Udskrabede opsamles da i Klude, der ere vædede med den brugte Desinfektionsopløsning. Til selve Afvaskningen bruges ligeledes Klude. Derpaa lader man Rummene henstaa 12 Timer, hvorpaa samme desinficerende Afvaskning gjentages; efter nye 12 Timers Forløb endelig afvaskes alle de saaledes desinficerede Flader med rigeligt Vand.

§ 10. For saa vidt Rummene foruden de Flader, der taale den i § 9 angivne desinficerende Vaskning, tillige indeholde Flader, der ikke taale den, f. Ex. visse Tapeter, Betræk eller faste Hynder i Vogne eller Kahytsrum, o. lign., maa man efter Vaskningen af de dertil egnede Flader anvende Klorrøgningen efter B. III.

§ 11. En særlig Omhu fordrer Desinfektionen af Kjølvandsrummet i Skibe med dets Indhold. Denne foretages altid med Sublimat, hvoraf der bruges 2 Pd. for hver 1000 Potter Kjølrumsvand. Disse 2 Pd. Sublimat opløses i 20 Potter Vand i et Trækar under stadig Omrøren i 2 Timer. Naar dette er sket, paases først, at de Skodder, der mulig dele Kjølvandsrummet i flere Rum, aabnes, saa

at alle disse Rum communicere indbyrdes; derpaa pumpes Kjølrumsvandet ved Hjælp af en Pumpe og en over Dækket anbragt Slange op fra Skibets Agterende og føres fra Dækket atter ned i Kjølvandsrummets forreste Del. Naar der derved er fremkaldt en livlig Cirkulation i hele Kjølrumsvandet, hældes Sublimatopløsningen langsomt ned i den forreste Del af Kjølrummet, og nu fortsættes Pumpningen mindst 1 Time for at faa de to Vædsker fuldstændigt blandede. 31 Juli.

For derpaa at undersøge om Desinfektionen er fuldstændig, udtages fra forskjellige Steder af Kjølvandsrummet Prøve af det desinficerede Kjølrumsvand, der saa prøves med en Strimmel Kobberblik (se B. II. Nr. 1). Viser denne Prøve, at Desinfektionen er ufuldstændig, hældes der en ny Portion Sublimatvand (i samme Mængde som første Gang) ned i Kjølrummet og blandes som før ved Pumpning med dettes Indhold. Skulde derefter en fornyet Prøvelse vise en ufuldstændig Desinfektion, kan det i sjeldne Tilfælde være nødvendigt at tilføie en 3die Portion Sublimatvand.

Efter Desinfektionen lader man Blandingen forblive 24 Timer i Kjølrummet, hvorefter den pumpes op og erstattes med Søvand. Dette fornyes daglig i de nærmest følgende 3 Dage for sikkert at faae alt Sublimat fjernet.

IV. Latrinkuler, Latrintønder, Retirader, Klosetter o. s. v. § 12. De i Beholderne indeholdte Exkrementmasser dækkes 2 Gange daglig med et Lag Klorkalk af et Par Tommers Tykkelse. Sædebrætterne afvaskes 2 Gange daglig med Opløsning Nr. 1 eller 2 (se B. II.) Hyppig Udtømmelse og Rensning af Exkrementbeholderen er ligeledes nødvendig.

V. Lig af smittede Personer. § 13. Ligene ind-

31 Juli. hylles i Lagener, der ere dyppede i Opløsning Nr. 1 eller 2, og flyttes hurtigst muligt til et Ligbus.

VI. Værdiløse Effekter. § 14. Alle saadanne, f. Ex. Sengehalm, værdiløst Fyld eller Stoppematerialier, brugte Vaskeklude og Forbindingsstykker osv., brændes.

VII. Personer, ved hvilke Smitten hæfter. § 15. Personer, der have havt Samkvem med Syge, skulle omhyggeligt vaske Hænder, Arme og Ansigt med Opløsning Nr. 1 eller 3 (se B. II.) og lade deres Klæder og Haar børste med en i Opløsning Nr. 3 dyppet Børste.

Personer, der vedholdende offre sig til de Syges Pleie og derhos have stadigt Ophold i Sygestuerne, bør, naar de afløses fra deres Sygepleie, ikke gaa til sunde Personer eller Boliger uden først at have iført sig en smittefri Dragt efter forudgaaende omhyggelig desinficerende Vaskning med Opløsning Nr. 1 eller 3 (se B. II.).

§ 16. Helbredede Syge faae et Bad i Opløsning Nr. 1 (se B. II.) og en smittefri Dragt, før der tillades dem Samkvem med Andre.

B. Desinfektionsmethoder.

I. Opheded strømmende Vanddampe. Hovedbetingelsen for Brugbarheden af ethvert til denne Desinfektionsmethode konstrueret Apparat er, at Desinfektionsrummet uafbrudt gjennemstrømmes af Vanddampe, der ere ophedede til mindst 100° C. Denne Betingelse er kun opfyldt, hvor et i den Aabning, hvorigjennem den forbrugte Damp forlader Rummet, anbragt Thermometer konstant viser mindst 100° C.

Vanddampen udvikles bedst i en Dampkjedel og ledes herfra gjennem et Rør ind i Bunden af Desinfektionsrummet; fra dette strømmer det atter ud gjennem en Aab-

ning i dets øverste Deel, hvilken Aabning ikke maa være 31 Juli.
større end Tilledningsrørets Lysning.

Hvor en saadan vel konstrueret Desinfektionsovn mangler, kan man til Nød hjælpe sig med i Stedet for Dampkjedlen at bruge en stor Vaskekjedel, over hvilken et meget stort Trækar anbringes med Bunden i Veiret; i dettes Bund gjøres en lille rund Aabning til Dampens Udstrømning, hvori et Thermometer indsættes. Trækarret, der skal tjene som Desinfektionsrum, maa selvfølgelig slutte nøie til Vaskekjedlens øverste Aabning, og i dets Indre maa anbringes Snore eller Kroge, hvorpaa de Gjenstande, der skulle desinficeres, kunne ophænges.

Let gjennemtrængelige Gjenstande, f. Ex. løse Klæder, Tæpper osv. skulle hænge mindst 1 Time i den mindst 100° C. hede, strømmende Damp, medens Gjenstande, der ere sværere at gjennemtrænge, f. Ex. Madratser, Dyner, Tøiruller osv., kræve mindst 2 Timers Paavirkning. Herved medregnes ikke den Tid, der gaaer, inden den udstrømmende Damp naaer 100° C.

II. Desinficerende Opløsninger. Nr. 1. Sublimat, opløst i Vand, i Forhold af 1 Del til 1000 Dele. Da Sublimat er en stærk Gift, maa der tilsættes lidt Karbolsyre eller Kreosot og lidt Fuchsin for at give Opløsningen Lugt og Farve, men særlig Farvetilsætningen kan (selvfølgelig) ikke bruges, hvor den kan skade de Gjenstande, der skulle paavirkes. Sublimatopløsningen maa aldrig bruges til Metalgjenstande eller fyldes i Metalbeholdere. For at prøve om denne Opløsning har desinficeret en smittet Vædske, f. Ex. Kjølrumsvandet i et Skib, eller andre stagnerende Ansamlinger tilstrækkeligt, dyppes en Strimmel blankt Kobberblik i den indtil Midten af Strimlens Længde; viser der sig saa i Løbet af 2 Minuter en graalig Belægning, der let kan afskrabes, paa den neddyppede Halvdel, saa er Desinfektionen fuldstændig.

30 Juli. Nr. 2. Karbolsyre, opløst i Vand, 5 pCt.

Nr. 3. Karbolsyre, opløst i Vand, 2 pCt.

Nr. 4. Grøn Sæbe, opløst i Vand i et Forhold af 3 Kvint Sæbe til 10 Potter Vand. Denne Opløsning maa dog kun bruges, hvor det ikke er muligt at skaffe Sublimat eller Karbolsyre.

III. Klorrøgninger. Disse bruges under de ovenfor angivne Omstændigheder til Desinfektion af Værelser og andre lukkede Rum. Skulle polstrede Møbler eller andre Effekter desinficeres efter denne Methode, kan det kun ske ved, at de henstilles eller ophænges i et dertil egnet lukket Rum.

Først hensættes i Rummet efter dets Størrelse en eller flere Kjedler eller andre Beholdere med kogende Vand for at fylde det med fugtige Vanddampe; naar dette er naaet, udvikles Klorluften, idet der i en, helst høit over Gulvet anbragt Skaal med Klorkalk hældes reen Saltsyre eller i Mangel deraf raa Eddike, og derpaa Værelset strax lukkes omhyggeligt. Man kan herved gaa ud fra, at der til Desinfektion af Rum paa en Kubikmeter (der er omtrent 32 Kubikfod) kræves 7 Kvint Saltsyre og 5 Kvint Klorkalk. Rummet maa før Klorudviklingen tættes saavidt muligt for at hindre Klorluftens Undvigelse; man kan saaledes overklistre alle Sprækker mellem Vinduer, Døre og de tilhørende Karme med Papir eller tætte dem paa anden passende Maade.

Rummet skal derefter henstaa mindst 8 Timer, hvorpaa en Dør og et Vindue, der helst maa være hinanden diametralt modsatte, aabnes udenfra, for at frisk Luft kan trænge ind, inden man atter begiver sig derind.

IV. Om Vask af smittet Tøi. Da især Linned og Lagener fra Kolerapatienter erfaringsmæssigt ere Smittebærere, bør intet Tøi udleveres til Vask fra smittede Steder,

før det er omhyggeligt desinficeret efter § 5. Selv Tøi, som saaledes er desinficeret, bør koges ½ Time i en Opløsning af grøn Sæbe, før det vadskes. Hvor det er gjørligt, maa der ved Vasken saa meget som muligt anvendes Vaske- og Vridemaskiner, for at undgaa den personlige Berøring med Tøiet. Efter endt Arbeide bør de med Vaskningen sysselsatte Personer desinficere sig saaledes, som det i § 15 er foreskrevet for Sygepleiere. 31 Juli.

Bekjendtgjørelse angaaende nogle Lempelser i Forskrifterne i Justitsministeriets Bekjendtgjørelse af 8de Januar 1883 angaaende Indretningen af snevre (russiske) Skorstene, der fremtidig opføres paa Landet, forsaavidt angaaer Kirkebygninger. (Justitsministeriet).

6 Septbr. Nr. 83.

Istedetfor Post I i Bekjendtgjørelse af 8de Januar 1883 angaaende Indretningen af snevre (russiske) Skorstene, der fremtidig opføres paa Landet, træder for Kirkebygningers Vedkommende følgende Bestemmelser:

Enhver saadan Skorsten skal opføres som Grundmur af brændte Sten med en Murtykkelse af mindst 4¼ Tomme. I Kirkebygninger, der ere tækkede med Metal, Skifer eller Tegl, skal det dog ikke være nødvendigt, at Skorstenen opmures som anført længere end til Undersiden af Tagbedækningen, hvorimod den herfra kan udføres af brændte Lerrør (glacerede eller uglacerede) eller af Rør af Kobberplader, dog at det herved iagttages:

a) at der til Skorstenen kun afledes Røg fra almindelige Ovne, men ikke fra saakaldte Varmeapparater med store Ildsteder,
b) at der gives den murede Skorsten foroven en Tykkelse af 8½ Tomme, muret i Cement, og

6 Septbr. Nr. 83. c) at alt Træværk behørig fjernes fra Skorstensrøret og Piben.

Skorstenen skal opmures i stærk Kalk med tætte, overalt helt med Kalk udfyldte Fuger og skal være enten berappet eller udfuget baade indvendig og udvendig.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

12 Sept. Nr. 85. **Foreløbig Lov*) angaaende yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse ad Søveien. (Justitsministeriet).**

12 Sept. Nr. 87. **Bekjendtgjørelse angaaende forlænget Gyldighed af den mellem Danmark og det tydske Rige under 25de August 1881 afsluttede Tillægsoverenskomst om Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse af Trængende m. v. (Indenrigsministeriet).**

Ved en mellem den danske og den tydske Regjering stedfunden Forhandling er det vedtaget, at den dansk-tydske Tillægs-Overenskomst af 25de August 1881 (jfr. Bekjendtgjørelse Nr. 142 af 24de September s. A.) om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse, saavelsom om Modtagelsen af Personer, der blive at udvise fra den ene Parts Territorium til den andens, fremdeles skal være gjældende, saalænge Overenskomsten af 11te December 1873 (jfr. Bekjendtgjørelse Nr. 159 af 19de December s. A.) forbliver i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

3 Oktbr. Nr. 98. **Bekjendtgjørelse indeholdende Regulativ for Aflæggelsen af Svendeprøver i Kjøbenhavn. (Indenrigsministeriet).**

Under 30te f. M. har det behaget Hans Majestæt Kongen

*) Se nu Lov Nr. 40 af 30. Marts 1885.

allernaadigst at approbere følgende Regulativ for Aflæggelsen af Svendeprøver i Kjøbenhavn. 3 Oktbr. Nr. 98.

§ 1. De i Næringsloven af 29de December 1857 § 27 ommeldte Svendeprøver aflægges i Kjøbenhavn for en Kommission, bestaaende af:

a) et af Kjøbenhavns Magistrat af dennes egen Midte udnævnt Medlem som Formand;
b) to af Bestyrelsen for Haandværkerforeningen i Kjøbenhavn for et Tidsrum af 3 Aar udnævnte Medlemmer, af hvilke den ene skal være en theoretisk dannet Mand med Indsigt i Haandværksarbeide, den anden en i Tegning kyndig Mand;
c) to praktiske Haandværkere, som for de enkelte Haandværksfag eller efter Magistratens nærmere Bestemmelse for forskjellige Grupper af beslægtede Fag vælges af de paagjældende Fags Mester- eller Laugsforeninger, eller forsaavidt der ikke findes saadanne Foreninger, hvilke det omhandlede Valg kan overlades, af Magistraten. Valget gjælder for 1 Aar; enhver i Kjøbenhavn bosat Næringsdrivende, der har Borgerskab eller anden Næringsadkomst, er pligtig at modtage Valg; dog er den, der har forestaaet det omhandlede Hverv i mindst 3 Aar, ikke pligtig at modtage Gjenvalg før efter Forløbet af andre 3 Aar.

§ 2. Formanden leder Kommissionens Forretninger og underskriver i dens Navn alle dens Udfærdigelser. Han modtager Anmeldelser fra dem, der attraa at aflægge Prøve, afgjør, om de Anmeldte efter de tilveiebragte Beviisligheder (jfr. § 3) kunne stedes til Prøve, og modtager den Betaling, som skal erlægges af Aspiranterne. Han berammer og tilsiger til Kommissionens Møder og sørger i det Hele for dens Forretningers uforstyrrede og regelmæssige Gang. Hvor Afstemning af Kommissionen finder Sted, gjør hans Stemme i Tilfælde af Stemmelighed Udslaget.

3 Oktbr. Om hvad der passerer i Kommissionens Møder, føres en
Nr. 98. kortfattet Protokol, som ved Mødernes Slutning underskrives af Kommissionens tilstedeværende Medlemmer.

§ 3. Prøverne skulle regelmæssig afholdes 2 Gange aarlig, nemlig:

i April Maaned og i Oktober Maaned,

og ellers saa ofte, som det af Kommissionen findes fornødent.

Prøvens Afholdelse bekjendtgjøres mindst 4 Uger forud i Berlingske Tidende og angives det da derved tillige, hvor og naar Aspiranterne skulle indgive deres Anmeldelse.

Ved Anmeldelsen har den Paagjældende at aflevere Vidnesbyrd om sin Alder og foregaaende Uddannelse samt en Erklæring fra den Mester, hos hvem han for Tiden arbeider, om at det er denne bekjendt, at Aspiranten ikke tidligere — ialtfald ikke i det sidste Halvaar — har forsøgt at aflægge Svendeprøve. Kan saadan Erklæring ikke tilveiebringes, maa Paagjældende aflevere en af ham selv underskreven Erklæring om, hvorvidt og i bekræftende Fald hvor og naar han tidligere forgjæves har forsøgt at aflægge Prøve.

Samtidig med Anmeldelsen erlægges en Kjendelse af 3 Kroner.

§ 4. Prøven aflægges i nogle Fag saavel i Tegning som i praktisk Færdighed, i nogle Fag kun i praktisk Færdighed.

Hvilke disse Fag ere, samt hvori Prøven i hvert enkelt Fag kan bestaa, findes angivet i den nærværende Regulativ vedføiede Fortegnelse, men Kommissionen kan som gyldig Svendeprøve bestemme andre Arbeider, naar der ved samme ikke stilles ringere Fordringer til Aspirantens Dygtighed end ved de i Fortegnelsen nævnte. Iøvrigt blive Prøverne i samme Fag, saavidt muligt, at bestemme forskjelligt for hver enkelt Aspirant, og skal det ialtfald iagttages, at Opgaverne

fra det ene Halvaar til det andet variere i Størrelse og Maalestoksforhold. 3 Oktbr. Nr. 98.

Naar Nogen ønsker at gjøre Svendeprøve i et Fag, som ikke findes nævnt i Fortegnelsen, fastsætter Kommissionen, hvori Prøven skal bestaa.

§ 5. Forsaavidt Prøven bestaar baade i en Tegneprøve og en praktisk Prøve, aflægges Tegneprøven først. Kommissionen anviser Aspiranterne passende Lokale til denne Prøves Udførelse og drager Omsorg for, at alle Aspiranterne snarest kunne faa Adgang til dens Aflæggelse. Kommissionens Formand samler derefter Prøverne og forelægger dem for de øvrige Medlemmer af Kommissionen, der derefter afgjør, om Aspiranterne kunne stedes til den praktiske Prøve.

De fornødne Redskaber til Tegningernes Udførelse, saasom Papir, Bestik, Blyanter osv., medbringe Aspiranterne selv.

§ 6. Den praktiske Prøve udføres saavel af den Aspirant, hvis Tegneprøve antages, som af den, af hvem ingen Tegneprøve fordres, hos en eller anden Haandværker af Faget. Ved Ordningen heraf giver Kommissionen den fornødne Veiledning og kan, saafremt den dertil er istand, anvise Aspiranten Værkstedsplads, Redskaber og Materialier. Har den ingen Plads at anvise, maa Aspiranten selv sørge for Tilveiebringelsen saavel heraf som af de fornødne Materiaier og Redskaber. Er han ude af Stand hertil, skal Kommissionen foranstalte det Fornødne paa hans Bekostning. Kommissionen afgjør, hvorvidt det Værksted, som en Aspirant selv har forskaffet sig, er passende, og kan fordre, at Mesteren paa dette efter Prøvens Fuldførelse afgiver en Erklæring, hvori han paa Ære og Samvittighed bevidner, at der under Udførelsen ikke er tilflydt Aspiranten nogensomhelst Hjælp; dette skal altid ske, naar den vedkommende Mester er Aspirantens Læremester.

8 Oktbr. I de Tilfælde, i hvilke Kommissionen, uden derfor at
Nr. 98. fordre Erstatning, anviser en Haandværker, hos hvem Prøven kan udføres, har Aspiranten ikke noget Krav paa det færdige Arbeide; naar denne derimod selv sørger for Værkstedsplads m. v., eller naar han betaler de dermed forbundne Omkostninger, beholder han overfor Kommissionen fri Dispositionsret over Arbeidet.

§ 7. Prøverne saavel i Tegning som i praktisk Færdighed foregaa under Tilsyn af de i § 1 c. nævnte Kommissionsmedlemmer, der navnlig bør paase, at Prøverne udføres af Aspiranterne uden fremmed Hjælp. For begge Prøvers Udførelse bestemmer Kommissionen en passende Tid, inden hvilken de skulle være færdige. Den, der ikke bliver færdig til den fastsatte Tid, ansees som den, der ei har bestaaet Prøven.

§ 8. Naar Tiden for den praktiske Prøves Aflæggelse er udløben, afholder Kommissionen et Møde, hvori Svendestykkerne (med tilhørende Tegninger) forevises. Forevisningen foregaar, saavidt muligt, i et Lokale paa Raadhuset; Gjenstande, som ei let kunne flyttes, besigtiges paa Arbeidsstederne. Kommissionen afgjør da, om Prøven kan antages eller ei.

§ 9. De, hvis Prøver antages, modtage et af Kommissionens Formand underskrevet Svendebrev, der udfærdiges paa dertil ved Indenrigsministeriets Foranstaltning tilveiebragte Blanketter og i Henhold til Lov af 19de Februar 1861 § 70 stemples til Taxt 1 Kr.

Svendebrevet skal indeholde en Angivelse af, hvori Prøven har bestaaet; er der ved Prøvens Udførelse lagt en ualmindelig Dygtighed for Dagen, vil dette være at fremhæve.

Forkastes en Prøve, bliver Grunden dertil at meddele Vedkommende.

§ 10. De Aspiranter, som begynde Prøven uden at føre den til Ende, eller som — fordi deres Arbeider enten i

Tegning eller i praktisk Færdighed ei antages — ikke bestaa Prøven, kunne ikke paany indstille sig til Prøve før efter et halvt Aars Forløb. Eiheller have de Krav paa at erholde den for Adgang til Prøven erlagte Kjendelse tilbage, hvorimod de, der træde tilbage før Prøvens Begyndelse og have anmeldt det, af bemeldte Kjendelse erholde tilbagebetalt 2 Kr. — Den, om hvem det oplyses (jfr. § 3), at han tidligere forgjæves har forsøgt at aflægge Svendeprøve udenfor Kjøbenhavn, maa ikke heri Staden antages til Prøve, forinden et halvt Aar er forløbet fra den Tid, da den forgjæves Prøve fandt Sted. 3 Oktbr. Nr. 98.

§ 11. Den Betaling, Aspiranterne erlægge, tilfalder Stadens Kasse, imod at denne afholder Udgifterne ved Tilveiebringelsen af de fornødne Tegne- og Forevisningslokaler samt ved Tilsynet med Arbeidernes Udførelse og andre ved Prøvens Aflæggelse foranledigede Foranstaltninger, forsaavidt disse ikke ifølge § 6 skulle bekostes af Aspiranterne selv.

§ 12. Det paaligger Kommissionen inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned til Indenrigsministeriet at indsende en statistisk Beretning om de i det foregaaende Aar aflagte Prøver, affattet efter et af bemeldte Ministerium foreskrevet Skema.

§ 13. Nærværende Regulativ træder i Kraft den 1ste Januar 1885.

Fortegnelse over de i § 4 ommeldte Prøver:

I.

For efternævnte Haandværkere, der have at aflægge Prøve saavel i Tegning som i praktisk Færdighed, kan Prøven bestemmes saaledes:

a. Blikkenslagere:

efter forud antagen Tegning at forfærdige en Themaskine

3 Oktbr. Nr. 98.

eller en Kaffekande af Messing eller en Blomstervase.

b. Bogbindere:
at indbinde en Bog i Oktav eller større Format med forgyldt glat Snit samt Dekoration af Bindet efter forud antagen Tegning.

c. Bødkere:
at tegne og beregne et Kar eller en Tønde af opgiven Form og Rumfang og derefter at forfærdige en Øltønde eller andet almindeligt brugeligt Kar.

d. Bøssemagere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Geværlaas.

e. Dreiere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige og polere en hul Vase eller Balustre eller dobbelt Skibsblok af Træ eller en mindre Gjenstand af Ben, Horn, Metal eller lignende Materiale, som Kommissionen finder fyldestgjørende.

f. Forgyldere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en uægte forgyldt Maleriramme.

g. Gjørtlere:
efter forud antagen Tegning at forme, støbe og færdiggjøre et Par Lysestager eller en Vandhane.

h. Guldsmede:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Brosche eller et Armbaand i Guld eller en Sukkerskaal, Kalotske, Kageske eller Fiskeske i Sølv.

i. Hjul- og Karethmagere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige et Forundertøi eller et Hjul til en Kareth eller en lignende Vogn.

k. Kandestøbere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Kaffekande, Thepotte eller Alterkande.

3. Oktbr. Nr. 98.

l. Kleinsmede:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en indstukken Laas med smedet Nøgle eller en Klub med Bakker eller en Rørskærer.

m. Kobbersmede:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Themaskine eller Kaffekande af Messing eller en rød eller poleret Thekjedel af Kobber.

n. Malere:
at tegne og male i Olie eller Limfarve et Ornament samt aflægge Prøve i Marmorering og Aaring.

o. Murere:
efter forud antagen Tegning at opmure en 1½ Stens Mur med 1 Stens Blænding, 3 Alen lang og 2 Alen høi. Blændingen med dens fire Hjørner pudses.

p. Naalemagere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige et Fuglebur eller et Blomsterespalier.

q. Seilmagere:
efter en Seiltegning til et Skib at udtegne et opgivet Seil med fine Duge og Reb og beregne Mængden af det dertil medgaaende Materiale, samt derefter at sætte Lig om et Mersseil, Jagtseil eller andet Hovedseil.

r. Snedkere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Kommode, et Skrivebord, en Sekretær, en Vinduesramme eller en Fyldingsdør.

s. Stenhuggere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige et Stykke Gesims, en Konsol eller en Solbænk eller et Gravmonument.

t. Stolemagere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Taffelstol eller en Lænestol med dreiede eller sveisede Ben.

3 Oktbr. u. Sværdfegere:
Nr 98. efter forud antagen Tegning at forfærdige en Dolk eller Kaarde.

v. Tapetserere:
at tegne og beregne Drapperi til et 3-rammet Vindue, en Portiere eller deslige og derefter forfærdige et stoppet Stolesæde med Fjedre.

x. Tømrere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige et lige Løb Trappe med mindst 4 Trin eller at afbinde et Skillerum, et Tagbinder eller lignende.

y. Uhrmagere:
efter forud antagen Tegning til Gangen i stor Maalestok at udføre en opgiven Del af Værket til et almindeligt Lommeuhr eller til et 8 Dages Taffel- eller Stueuhr med Slagværk.

z. Vognsmede:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Vognfjeder eller et Stempelbeslag.

II.

For efternævnte Haandværkere, der have at aflægge Prøve alene i praktisk Færdighed, kan Prøven bestemmes saaledes:

a. Ankersmede:
at forfærdige et Blokkeslag eller et Jernknæ efter Skabelon.

b. Bagere:
at lægge Deig til og bage en Ovn Brød.

c. Bundtmagere:
at forfærdige et almindeligt Ryg- og Bugfoer samt en Hue af Pelsværk.

d. Dugmagere:
at væve et Stykke Klæde paa 40 Alen.

e. Feldberedere:
at tilberede et Deger Væddersskind.

3 Oktbr.
Nr. 98.

f. Garvere:
at touge 2 Huder og 10 Kalveskind halvt til Vox- og halvt til Smurtlæder samt at stre et Kar Læder.

g. Grovsmede:
at smede et Sæt Hestesko med tilhørende Søm samt udvirke og beslaa en Hest dermed.

h. Handskemagere:
at forfærdige et Par almindelige Handsker med rund Søm eller at tilberede Skind til samt skjære et Par franske Handsker.

i. Hattemagere:
at forfærdige en Filt- eller Silkehat.

k. Knapmagere:
at forfærdige et halvt Dusin Silkeknapper og en Spegatknap.

l. Nagelsmede:
at forfærdige 2 Stykker 2 Tommers, 2 Stykker 3 Tommers og 2 Stykker 4 Tommers Søm.

m. Parykmagere:
at krabse Haarene til og opsy en Mandstour.

n. Possementmagere:
at forfærdige en Livrésnor, en Gallon eller et blommet Silkebaand efter opgivet Mønster.

o. Rebslagere:
at forfærdige en 6 Garns Line 25 Favne lang og af Vægt 4 Pd., et Kabelgarn 160 Favne langt og af Vægt 4 Pd., et Hysing med 3 Garn 12 Favne langt samt en Snor fint Seilgarn 30 Favne lang, alt af hvidt Garn.

p. Sadelmagere:
at forfærdige et Ridehovedtøi med overtrukne Spænder eller et solidt Kjørehovedtøi.

q. Skomagere:
at forfærdige et Par Støvler eller et Par Sko med opstukken Rand.

3 Oktbr. r. Skrædere:
Nr. 98. at sy en almindelig Mandsfrakke eller Mandskjole.

s. Slagtere:
at nedslagte et Stykke Hornkvæg.

t. Sporemagere:
at forfærdige et Par polerede Sporer.

u. Tobaksspindere:
at forfærdige en Rulle smal hollandsk Tobak af Vægt omtrent 40 Pd.

v. Tøimagere:
at forfærdige et Stykke kulørt stribet eller tærnet vævet Bomuldstøi, 40 Alen langt, eller lignende Stykke af Linned, saasom Lærred, Dreil, Bolster.

x. Tøismede:
at forfærdige et Vimmelskaft med Bor, en Spondstrækker, en Skarvøxe eller andet Stykke større Værktøi.

y. Vævere:
at forfærdige et Stykke kulørt Bomulds- eller uldent Kjoletøi.

Foranstaaende bringes herved til almindelig Kundskab til Efterretning for og Jagttagelse af alle Vedkommende.

3 Oktbr. Nr. 99. **Bekjendtgjørelse indeholdende Regulativ for Aflæggelsen af Svendeprøver i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn.** (Indenrigsministeriet).

Under 30te f. M. har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at approbere følgende Regulativ for Aflæggelsen af Svendeprøver i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn:

§ 1. De i Næringsloven af 29de December 1857 § 27 ommeldte Svendeprøver aflægges i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn for en Kommission, bestaaende af:

a) et Medlem af Kjøbstadens Magistrat, som denne dertil

udvælger, eller — hvor ingen saadan er — Byfogden som Formand; 3 Oktbr. Nr. 99.

b) to af Byraadet for et Tidsrum af 3 Aar udnævnte Medlemmer, af hvilke den ene skal være en theoretisk dannet Mand med Indsigt i Haandværksarbeide, den anden en i Tegning kyndig Mand;

c) to praktiske Haandværkere, som for de enkelte Haandværksfag eller efter Byraadets nærmere Bestemmelse for forskjellige Grupper af beslægtede Fag vælges af de i Kjøbstaden bestaaende Fag-, Industri- og Haandværkerforeninger, eller, forsaavidt der ikke findes saadanne Foreninger, hvilke det omhandlede Valg kan overlades, af Byraadet. Valget gjælder for 1 Aar; enhver i Kjøbstaden bosat Næringsdrivende, der har Borgerskab eller anden Næringsadkomst, er pligtig at modtage Valg; dog er den, der har forestaaet det omhandlede Hverv i mindst 3 Aar, ikke pligtig at modtage Gjenvalg før efter Forløbet af andre 3 Aar.

§ 2. Formanden leder Kommissionens Forretninger og underskriver i dens Navn alle dens Udfærdigelser. Han modtager Anmeldelser fra dem, der attraa at aflægge Prøve, afgjør, om de Anmeldte efter de tilveiebragte Beviisligheder (jfr. § 3) kunne stedes til Prøve, og modtager den Betaling, som skal erlægges af Aspiranterne. Han berammer og tilsiger til Kommissionens Møder og sørger i det Hele for dens Forretningers uforstyrrede og regelmæssige Gang. Hvor Afstemning af Kommissionen finder Sted, gjør hans Stemme i Tilfælde af Stemmelighed Udslaget.

Om hvad der passerer i Kommissionens Møder, føres en kortfattet Protokol, som ved Mødernes Slutning underskrives af Kommissionens tilstedeværende Medlemmer.

§ 3. Prøverne skulle regelmæssig afholdes 2 Gange aarlig, nemlig:

3 Oktbr.
Nr. 99.

i April Maaned og
i Oktober Maaned

og ellers saa ofte, som det af Kommissionen findes fornødent.

Prøvens Afholdelse bekjendtgjøres mindst 4 Uger forud i det af de stedlige Blade, som Kommissionen maatte bestemme, og angives det da derved tillige, hvor og naar Aspiranterne skulle indgive deres Anmeldelse.

Ved Anmeldelsen har den Paagjældende at aflevere Vidnesbyrd om sin Alder og foregaaende Uddannelse samt en Erklæring fra den Mester, hos hvem han for Tiden arbeider, om at det er denne bekjendt, at Aspiranten ikke tidligere — ialtfald ikke i det sidste Halvaar — har forsøgt at aflægge Svendeprøve. Kan saadan Erklæring ikke tilveiebringes, maa Paagjældende aflevere en af ham selv underskreven Erklæring om, hvorvidt og i bekræftende Fald hvor og naar han tidligere forgjæves har forsøgt at aflægge Prøve.

Samtidig med Anmeldelsen erlægges en Kjendelse af 3 Kroner.

§ 4. Prøven aflægges i nogle Fag saavel i Tegning som i praktisk Færdighed, i nogle Fag kun i praktisk Færdighed.

Hvilke disse Fag ere, samt hvori Prøven i hvert enkelt Fag kan bestaa, findes angivet i den nærværende Regulativ vedføiede Fortegnelse, men Kommissionen kan som gyldig Svendeprøve bestemme andre Arbeider, naar der ved samme ikke stilles ringere Fordringer til Aspirantens Dygtighed end ved de i Fortegnelsen nævnte. Iøvrigt blive Prøverne i samme Fag, saavidt muligt, at bestemme forskjelligt for hver enkelt Aspirant, og skal det ialtfald iagttages, at Opgaverne fra det ene Halvaar til det andet variere i Størrelse og Maalestoksforhold.

Naar Nogen ønsker at gjøre Svendeprøve i et Fag, som

ikke findes nævnt i Fortegnelsen, fastsætter Kommissionen, hvori Prøven skal bestaa. 3 Oktbr. Nr. 99.

§ 5. Forsaavidt Prøven bestaar baade i en Tegneprøve og i en praktisk Prøve, aflægges Tegneprøven først. Kommissionen anviser Aspiranterne passende Lokale til denne Prøves Udførelse og drager Omsorg for, at alle Aspiranterne snarest kunne faa Adgang til dens Aflæggelse. Kommissionens Formand samler derefter Prøverne og forelægger dem for de øvrige Medlemmer af Kommissionen, der derefter afgjør, om Aspiranterne kunne stedes til den praktiske Prøve.

De fornødne Redskaber til Tegningernes Udførelse, saasom Papir, Bestik, Blyanter osv., medbringe Aspiranterne selv.

§ 6. Den praktiske Prøve udføres saavel af den Aspirant, hvis Tegneprøve antages, som af den, af hvem ingen Tegneprøve fordres, hos en eller anden Haandværker af Faget. Ved Ordningen heraf giver Kommissionen den fornødne Veiledning og kan, saafremt den dertil er istand, anvise Aspiranten Værkstedsplads, Redskaber og Materialier. Har den ingen Plads at anvise, maa Aspiranten selv sørge for Tilveiebringelsen saavel heraf som af de fornødne Materialier og Redskaber. Er han ude af Stand hertil, skal Kommissionen foranstalte det Fornødne paa hans Bekostning. Kommissionen afgjør, hvorvidt det Værksted, som en Aspirant selv har forskaffet sig, er passende, og kan fordre, at Mesteren paa dette efter Prøvens Fuldførelse afgiver en Erklæring, hvori han paa Ære og Samvittighed bevidner, at der under Udførelsen ikke er tilflydt Aspiranten nogensomhelst Hjælp; dette skal altid ske, naar den vedkommende Mester er Aspirantens Læremester.

I de Tilfælde, i hvilke Kommissionen, uden derfor at fordre Erstatning, anviser en Haandværker, hos hvem Prøven kan udføres, har Aspiranten ikke noget Krav paa det

3 Oktbr. færdige Arbeide; naar denne derimod selv sørger for Værk-
Nr. 99. stedsplads m. v., eller naar han betaler de dermed forbundne Omkostninger, beholder han overfor Kommissionen fri Dispositionsret over Arbeidet.

§ 7. Prøverne saavel i Tegning som i praktisk Færdighed foregaa under Tilsyn af de i § 1 c nævnte Kommissionsmedlemmer, der navnlig bør paase, at Prøverne udføres af Aspiranterne uden fremmed Hjælp. For begge Prøvers Udførelse bestemmer Kommissionen en passende Tid, inden hvilken de skulle være færdige. Den, der ikke bliver færdig til den fastsatte Tid, anses som den, der ei har bestaaet Prøven.

§ 8. Naar Tiden for den praktiske Prøves Aflæggelse er udløben, afholder Kommissionen et Møde, hvori Svendestykkerne (med tilhørende Tegninger) forevises. Forevisningen foregaar, saavidt muligt, i et Lokale paa Raadhuset; Gjenstande, som ei let kunne flyttes, besigtiges paa Arbeidsstederne. Kommissionen afgjør da, om Prøven kan antages eller ei.

§ 9. De, hvis Prøver antages, modtage et af Kommissionens Formand underskrevet Svendebrev, der udfærdiges paa dertil ved Indenrigsministeriets Foranstaltning tilveiebragte Blanketter og i Henhold til Lov af 19de Februar 1861 § 70 stemples til Taxt 1 Kr.

Svendebrevet skal indeholde en Angivelse af, hvori Prøven har bestaaet; er der ved Prøvens Udførelse lagt en ualmindelig Dygtighed for Dagen, vil dette være at fremhæve.

Forkastes en Prøve, bliver Grunden dertil at meddele Vedkommende.

§ 10. De Aspiranter, som begynde Prøven uden at føre den til Ende, eller som — forbi deres Arbeider enten i Tegning eller i praktisk Færdighed ei antages — ikke bestaa Prøven, kunne ikke paany indstille sig til Prøve før

efter et halvt Aars Forløb. Eiheller have de Krav paa at erholde den for Adgang til Prøven erlagte Kjendelse tilbage, hvorimod de, der træde tilbage før Prøvens Begyndelse og have anmeldt det, af bemeldte Kjendelse erholde tilbagebetalt 2 Kr. — Den, om hvem det oplyses (jfr. § 3), at han tidligere forgjæves har forsøgt at aflægge Svendeprøve andensteds, maa ikke antages til Prøve, forinden et halvt Aar er forløbet fra den Tid, da den forgjæves Prøve fandt Sted. 3 Oktbr. Nr. 99.

§ 11. Den Betaling, Aspiranterne erlægge, tilfalder Kjøbstadens Kasse, imod at denne afholder Udgifterne ved Tilveiebringelsen af de fornødne Tegne- og Forevisningslokaler samt ved Tilsynet med Arbeidernes Udførelse og andre ved Prøvens Aflæggelse foranledigede Foranstaltninger, forsaavidt disse ikke ifølge § 6 skulle bekostes af Aspiranterne selv.

§ 12. Det paaligger Kommissionen inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned til Indenrigsministeriet at indsende en statistisk Beretning om de i det foregaaende Aar aflagte Prøver, affattet efter et af bemeldte Ministerium foreskrevet Skema.

§ 13. Nærværende Regulativ træder i Kraft den 1ste Januar 1885.

Fortegnelse over de i § 4 ommeldte Prøver.

(Ligelydende med den foranstaaende Bekjendtgjørelse Nr. 98 vedføiede Fortegnelse).

Raadstue-Plakat. (Ang. Torvehandel og Torveorden i Kbhvn.) 10 Novbr.

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt:

At fra den 17de Januar 1885 ophører Forhandlingen af Kjød, røget og saltet Flæsk og Pølser paa Gammel- og Nytorv som paa andre Torve her i Staden, og i Raadstue-

10 Novbr. Plakat af 10de Marts 1869*) om Torveordenen i Kjøbenhavn foretages følgende Forandringer:

*) Denne Plakat er saaledes lydende:
Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt:
At i Medfør af Politivedtægten for Kjøbenhavn af 18de Januar 1869 § 61 har Magistraten fastsat følgende Torveorden for Kjøbenhavn.

§ 1. Paa efternævnte Torve maa Handel finde Sted med de hvert især nævnte Varer:

1. Gammeltorv og Nytorv samt om fornødent tillige Dyrkjøb og endelig Vandkunsten: med fersk, røget og saltet Kjød og Flæsk, levende og slagtede Fjerkreaturer, alle Slags Sædevarer (Ax og Bælg), Kartofler, Smør, Æg, Ost og alle andre Produkter af Landbruget, hvis Forhandling er Alle og Enhver tilladt, med Undtagelse af de Varer, som nedenfor nævnes som henviste til andre Torve.

2. Høibroplads og, saavidt samme ikke giver tilstrækkelig Plads, tillige Amagertorv og om fornødent Vandkunsten: med alle Slags Træfrugter, alle Slags Bær, Blomster, Havevæxter og Grøntsager, grønne Træer og Buske, Juletræer.

3. Halmtorvet: med Hø, Halm og andet Slags Fourage.

4. Kultorvet og om fornødent tillige Hauserpladsen: med Tørv, Brænde, Pindebrænde, Trækul og andet indenlandsk Brændsel saa og Riskoste.

5. Christianshavns Torv: med samtlige under Nr. 1—4 nævnte Gjenstande.

6. Vesterbroes Torv: med samtlige under Nr. 1—4 nævnte Gjenstande.

7. Hestetorvet ved Trommesalen: med Heste, Hornkvæg, Faar, Svin og andre levende Kreaturer (undtagen Fjerkræ).

8. Fisketorvet langs med Kanalen ved Gammelstrand og Høibroplads: med alle Slags Fisk, Sødyr og vilde Fugle, saaledes at Bogne kun maa holde imellem Høibro og henimod Assistenshuset, medens Siddende tillige kunne tage Plads fra Høibro til Sandkisten.

9. De Personer, hvem det nu er tilladt at drive en ringe Handel med visse Varer paa Pladsen foran

1. § 1 Post 1 forandres saaledes: 10 Novbr

Gammel- og Nytorv samt om fornødent tillige Dyrkjøb og Vandkunsten: Handel med slagtede Svin,

Assistentshuset, beholde indtil videre denne Tilladelse paa samme Vilkaar som hidtil.

§ 2. Adgangen til Torvenes Benyttelse tilstedes kun dem, der fra Landet tillands eller tilvands bringe Varer til Staden, og de af Stadens Indvaanere, som ville forhandle deres egne Frembringelser fra Marker og Haver paa Stadens Grund eller deres egne Tillæg af Dyr eller Fugle.

Paa Hestetorvet tillades det dog ogsaa Stadens egne Indvaanere at falholde deres egne Kreaturer, omend de have været benyttede paa Stadens Grund. Ligeledes kan Politidirektøren indrømme Undtagelser med Hensyn til Handel med indenlandsk Frugt.

§ 3. Handel tillades saavel fra Vogne eller Trillebøre, naar Varerne ere førte til Torvet paa saadanne, som ved at holde dem tilfals staaende eller siddende.

Forsaavidt og saalænge dertil findes Anledning, kan der til dem, der ønske faste Siddepladser, overlades saadanne ved Springvandet paa Gammeltorv, imod den Betaling og paa de Vilkaar, som nærmere bestemmes, og hvorom Oplysning faaes hos Stadens Økonomiforvalter paa Raad- og Domhuset. De øvrige hidtil indrømmede faste Stader inddrages ved Udløbet af den Tid, for hvilken de ere indrømmede. Det er tilladt paa Vognene at opreise Stilladser, sigtende til at beskytte Varerne imod Veirliget. Paa Siddepladser maae saadanne Indretninger ikke opreises.

§ 4. Udsalg tillades i Stort og Smaat, som Sælger og Kjøber derom enes.

§ 5. Torvetiden paa samtlige de under Nr. 1 til 8, begge indbefattede, nævnte Torve begynder i Tiden fra 1ste April til 30te September Kl. 6 Morgen, fra 1ste Oktober til 31te Marts Kl. 8 Morgen, og maa ikke vedvare udover Kl. 3 Eftermiddag; dog tillades det, at der paa Gammel- og Nytorv (Nr. 1) Tirsdag og Fredag holdes Torv til Gaslygterne tændes, og ligeledes kan Politiet give Tilladelse til, at de, der paa Høibroplads (Nr. 2) siddende handle med Frugter og andre dertil henviste Gjenstande, fortsætte Handelen indtil Kl. 10 Aften.

10 Novbr. Flæsk i Sider, samt Hoveder og Ben af Svin, Alt i fersk Tilstand, slagtede eller levende Fjerkræ, Æg, Smør, hele Oste, Kartofler samt alle Slags Sædevarer (Ax og Bælg).

2. I § 4 tilføjes:
dog for Flæsks og Ostes Vedkommende med den i § 1 Post 1 angivne Begrændsning.

3. I § 5 forandres Kl. 8 Morgen til Kl. 7 Morgen, og for Gammel- og Nytorvs Vedkommende sluttes Torvetiden Kl. 2 Eftermiddag.

Disse Bestemmelser træde i Kraft den 17de Januar 1885.

12 Novbr. Nr. 113. **Bekjendtgjørelse ang. Indlemmelse af en Del af Frederiksberg Kommunes Landdistrikt under bemeldte Kommunes Bydistrikt.** (Indenrigsministeriet).

Ifølge derom af Frederiksberg Kommunalbestyrelse gjort Indstilling har Indenrigsministeriet i Henhold til midlertidig Lov om Frederiksberg Kommunes økonomiske Bestyrelse af 29de December 1857 § 9 under Dags Dato meddelt Samtykke til, at Grændsen for bemeldte Kommunes Bydistrikt (jfr. Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse af 1ste November 1864) udvides saaledes, at hele den Del af Kommunen, som ligger øst for en Linie dragen fra den nordre Ende af Fasanvei ad Nordre Fasanvei indtil Godthaabsvei og derfra videre ad en i en Afstand af 60 Alen fra Eiendommen Mariendals vestlige Skjel projekteret Vei over Mariendals

Hver Søgnedag er Torvedag.

§ 6. Naar særegne Omstændigheder gjøre det nødvendigt, kan Politidirektøren ved en midlertidig Bestemmelse enten ganske forbyde Torvehold paa en enkelt Dag eller indskrænke Torvetiden eller henvise til midlertidig Benyttelse af andre Pladser.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Iagttagelse af Alle og Enhver i Forbindelse med Forskrifterne i ovennævnte Politivedtægts 1ste Afsnit 10de Capitel fra 1ste April 1869 at regne.

Jorder fra Godthaabsveien indtil Grøndalsaaen, indlemmes i Bydistriktet, ligesom ogsaa de Grunde, der umiddelbart tilgrændse disse Veistrækninger mod Vest, blive, forsaavidt de ere bebyggede, at henregne til bemeldte Distrikt. 12 Novbr. Nr. 113.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse om en udvidet Anvendelse af den ved Indenrigsministeriets Resolution af 4de April 1864 Post 2 indrømmede Fritagelse for Erlæggelse af Bestuvningsafgift ved Indgaaende af Skibe, der indkomme til Kjøbenhavns Havn formedelst Søskade. (Indenrigsministeriet).

26 Novbr. Nr. 114.

Indenrigsministeriet har under Dags Dato fastsat, at de Skibe, som indkomme formedelst Søskade, ved Ministeriets Resolution af 4de April 1864 Post 2*) indrømmede Fritagelse for at erlægge Bestuvningsafgift ved Indgaaende i Kjøbenhavns Havn, forsaavidt de atter udføre hele den indbragte Ladning, fremtidig ogsaa vil være at bringe til Anvendelse, hvor en Del af vedkommende Havarists Last sælges eller forbliver her, saaledes at der i slige Tilfælde eftergives Skibet Bestuvningsafgiften for Indgaaende af den Del af Ladningen, som gjenudføres af Skibet selv, hvad enten denne Del af Ladningen er forbleven i Skibet eller har været oplosset her.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

1885.

Bekjendtgjørelse om Autorisering af en ny Række

2 Febr. Nr. 13.

*) Jvfr. Bekjendtgjørelse 31 Marts 1865.

2 Febr. Nr. 13.

Prædiketexter. (Ministeriet [illegible] ningsvæsenet).

Ved allerhøieste Resolution [illegible] Hans Majestæt Kongen at [illegible]

1) at den af Præstekonventerne i [illegible] og det sydøstlige Jylland fremlagte [illegible] til Kirkeaarets Søn- og Helligdage [illegible] havn 1882) med de nedennævnte [illegible] Bestemmelser autoriseres til Brug [illegible] Siden af den i Alterbogen anordnede [illegible] at der fra 1ste Søndag i Advent 1885 [illegible] førstnævnte Textrække hele Kirkeaaret igjennem [illegible] Søndag i Advent 1886 over de gamle [illegible] Kirkeaaret igjennem, og saaledes fremdeles [illegible]

2) I den ovennævnte nye Textrække [illegible] Forandringer:

a) Epistlen 5te Søndag efter Paaske [illegible] 24—28.

b) Lektie til Kristi Himmelfartsdag Psalme 110 [illegible] med 4de Vers.

c) Lektie til 6te Søndag efter Paaske ombyttes med [illegible] 8, 29—39.

3) Præster, der maatte ønske sig fritagne for at [illegible] over de nye Texter, have før hvert vedkommende [illegible] aars Begyndelse at melde dette gjennem Provsten [illegible] Bispoppen.

Skulde Flertallet af en Menigheds Medlemmer udtale [illegible] mod Indførelsen af den nye Textrække, da bortfalder [illegible] for den vedkommende Menighed.

Det skal være de Præster, der iøvrigt prædike over [illegible] nye Texter i det vedkommende Kirkeaar, uformeent at [illegible] sig til de gamle Texter paa følgende Helligdage: 1ste [illegible] 2den Juledag, Nyaarsdag, Fastelavns Søndag, 1ste Søndag [illegible]

en, Mariæ Bebudelsesdag, Skjærtorsdag, 1ste Paaske- 2 Febr.
te Pintsedag. Nr. 13.

De gamle Evangelier skulle have Eneret ved Alteren. Hvor der er fuld Messe, benyttes de nye Epistler, der prædikes over de nye Evangelier; hvor der ikke ld Messe, træde de gamle Evangelier istedetfor de nye ller.

Hvilken allerhøieste Resolution herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Lov ang. en forhøiet Ligning til Hjørring Amts Skolefond. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). 7 Marts. Nr. 22.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det Beløb, som Skoleraadene ere bemyndigede til at ligne til Skolefondens Udgifter, forhøies for Hjørring Amts Skoleraads Vedkommende til 1 Kr. pr. Td. Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Kjøbstæderne, saaledes at Bestemmelserne i Lov 2den Juli 1870 §§ 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Ligning.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Midlertidig Lov om Anvendelse af de for Fiskeriet paa Søterritoriet gjældende Lovbestemmelser. (Indenrigsministeriet). 30 Marts. Nr. 39.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende midlertidige Lov:

I Tidsrummet indtil den 1ste Marts 1889 skulle de for Limfjordsfiskeriet fastsatte Regler om Maskernes Størrelse i

2 Febr. **Prædiketexter.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).
Nr. 13.

Ved allerhøieste Resolution af 28de f. M. har det behaget Hans Majestæt Kongen at fastsætte:

1) at den af Præstekonventerne i Roskilde, Kjøbenhavn og det sydøstlige Jylland fremlagte Række af Prædiketexter til Kirkeaarets Søn- og Helligdage (anden Udgave, Kjøbenhavn 1882) med de nedennævnte Forandringer og nærmere Bestemmelser autoriseres til Brug ved Gudstjenesten ved Siden af den i Alterbogen anordnede Textrække, saaledes at der fra 1ste Søndag i Advent 1885 prædikes over den førstnævnte Textrække hele Kirkeaaret igjennem, fra 1ste Søndag i Advent 1886 over de gamle Texter, ligeledes Kirkeaaret igjennem, og saaledes fremdeles vexlende.

2) I den ovennævnte nye Textrække foretages følgende Forandringer:

a) Epistlen 5te Søndag efter Paaske forkortes til Rom. 8, 24—28.

b) Lektie til Kristi Himmelfartsdag Psalme 110 afsluttes med 4de Vers.

c) Lektie til 6te Søndag efter Paaske ombyttes med Rom. 8, 29—39.

3) Præster, der maatte ønske sig fritagne for at prædike over de nye Texter, have før hvert vedkommende Kirkeaars Begyndelse at melde dette gjennem Provsten til Biskoppen.

Skulde Flertallet af en Menigheds Medlemmer udtale sig mod Indførelsen af den nye Textrække, da bortfalder denne for den vedkommende Menighed.

Det skal være de Præster, der iøvrigt prædike over de nye Texter i det vedkommende Kirkeaar, uforment at holde sig til de gamle Texter paa følgende Helligdage: 1ste og 2den Juledag, Nyaarsdag, Fastelavns Søndag, 1ste Søndag

i Fasten, Mariæ Bebudelsesdag, Skjærtorsdag, 1ste Paaske- og 1ste Pintsedag. 2 Febr. Nr. 13.

4) De gamle Evangelier skulle have Eneret ved Altertjenesten. Hvor der er fuld Messe, benyttes de nye Epistler, naar der prædikes over de nye Evangelier; hvor der ikke er fuld Messe, træde de gamle Evangelier istedetfor de nye Epistler.

Hvilken allerhøieste Resolution herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Lov ang. en forhøiet Ligning til Hjørring Amts Skolefond. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). 7 Marts. Nr. 22.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det Beløb, som Skoleraadene ere bemyndigede til at ligne til Skolefondens Udgifter, forhøies for Hjørring Amts Skoleraads Vedkommende til 1 Kr. pr. Td. Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Kjøbstæderne, saaledes at Bestemmelserne i Lov 2den Juli 1870 §§ 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Ligning.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Midlertidig Lov om Anvendelse af de for Fiskeriet paa Søterritoriet gjældende Lovbestemmelser. (Indenrigsministeriet). 30 Marts. Nr. 39.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende midlertidige Lov:

I Tidsrummet indtil den 1ste Marts 1889 skulle de for Limfjordsfiskeriet fastsatte Regler om Maskernes Størrelse i

30 Marts. de anvendte Garnredskaber ikke være anvendelige paa Fiskeriet
Nr. 39. i de øvrige til Søterritoriet hørende Farvande.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

30 Marts. **Lov ang. yderligere Foranstaltninger mod asiatisk**
Nr. 40 **Koleras Indførelse.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Justitsministeriet skal være bemyndiget til for Skibe, som ankomme fra udenrigske Steder, fra hvilke Indførsel af asiatisk Kolera kan befrygtes, eller som paa Reisen have havt Samkvem med Skibe, kommende fra saadanne Steder, at anordne Karantæne overensstemmende med nedenstaaende Forskrifter.

§ 2. Ethvert Skib, som omfattes af den i Henhold til § 1 udstedte Bekjendtgjørelse, skal paa dansk Søterritorium, eller naar det er bestemt til eller agter at anløbe dansk Havn eller dansk Kyst, saasnart det faaer denne i Sigte, heise et grønt eller gult Flag paa Stortoppen og desuden et Flag paa halvt ligeledes paa Stortoppen. Skibet skal vedblive at være betegnet paa denne Maade, indtil der er tilstaaet det frit Samkvem med Land af Karantænekommissionen eller Tilsynet (Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførsel i Riget af 2den Juli 1880 § 6, 1ste Stykke).

§ 3. Indtil Tilladelse til frit Samkvem med Land er meddelt af Karantænekommissionen eller Tilsynet, holdes saadant Skib afsondret, og maa fra samme Ingen af de Ombordværende eller nogetsomhelst Gods landsættes, eiheller maa fra Land eller fra andre Fartøier Nogen gaa ombord i samme, undtagen forsaavidt det sker i Embeds eller Bestillings Medfør. De, som have været ombord i saadanne Skibe, ere med Hensyn til Desinfektion af Person eller

Gods underkastede de Forskrifter, som Karantænekommis- 30 Marts.
sionen eller Tilsynet anordner, og kunne af disse Myndig- Nr. 40.
heder, om fornødent, underkastes den samme Behandling som de med Skibet Ankomne eller indlægges til Jagttagelse i dertil anviste Lokaler.

Til Fyldestgjørelse af den i fornævnte Lov af 2den Juli 1880 § 1 paabudne Anmeldelse og for at meddele de Oplysninger, som udfordres for at afgjøre Skibets videre Behandling, maa Baad vel afgaa fra Skibet, men den maa ikke landsætte Nogen eller sætte sig i Forbindelse med andre i Havnen værende Fartøier, og enhver Berøring med den skal ske under Jagttagelse af de Forsigtighedsregler, som Karantænekommissionen eller Tilsynet finder fornødne.

§ 4. Fremgaar det af de afgivne Forklaringer, at Skibet ikke har eller paa Reisen har havt Døde eller Syge ombord, der kunne give Anledning til Mistanke om Kolerasmitte, og at Skibet heller ikke har ombord Varer, hvis Indførsel er forbudt i Medfør af Lov af 2den Juli 1880 § 32, maa Samkvem med Land dog ikke tilstedes, før Skibet har været underkastet et Lægeeftersyn, ved hvilket intet Mistænkeligt er forefundet, og derhos 10 Dage ere forløbne, uden at noget Sygdomstilfælde er forefaldet, der giver Anledning til Mistanke, siden Skibet sidste Gang havde Forbindelse med mistænkelig Havn eller Skib (§ 1).

§ 5. Har Skibet paa Reisen havt, eller har det ved Ankomsten Lig ombord eller Syge, der kunne give Anledning til Mistanke om Kolerasmitte, eller opstaa saadanne Sygdomstilfælde under den i forrige Paragraf omhandlede Jagttagelsestid, eller har Skibet Varer ombord, hvis Indførsel er forbudt i Medfør af Lov af 2den Juli 1880 § 32, kan det, hvis det er ankommet til et Sted, hvor der ingen Karantænekommission findes, om fornødent, henvises til et af de Steder, hvor en saadan findes. Karantænekommissionen eller Tilsynet har at drage Omsorg for, at

30 Marts. Ligene føres fraborde og begraves, at de Syge henføres til
Nr. 40. de i Lov af 2den Juli 1880 § 9 ommeldte Isolationslokaler, og at de Varer, hvis Indførsel er forbudt, tilintetgjøres, forsaavidt Desinficering deraf ikke kan finde Sted ombord i Skibet. Derefter desinficeres Skibet i det Omfang, Karantænekommissionen eller Tilsynet anseer fornødent. De med Skibet ankomne Personer, som ikke lide af Sygdom, maa der ikke tilstedes Adgang til Land, før 10 Dage ere forløbne, efterat Desinficering er foregaaet efter det sidste mistænkelige Sygdomstilfælde.

Karantænekommissionen eller Tilsynet kan dog, naar Skibet i fremmed Land har været underkastet Karantæne, og naar de Gjenstande, hvis Indførsel her er forbudt, under denne ere blevne underkastede behørig Desinficering, samt naar Skibet derefter ikke har havt nogen mistænkelig Forbindelse eller noget mistænkeligt Sygdomstilfælde, fritage Skibet for Karantæne, forsaavidt den udstaaede Karantæne skjønnes at fyldestgjøre de i nærværende Lov indeholdte Fordringer.

§ 6. Naar Skibets Fører ved Anmeldelsen erklærer, at der ikkun anløbes for at modtage Kul eller anden til Reisens Fortsættelse fornøden Forsyning eller Ordre, kan saadan Modtagelse ske paa det af Karantænekommissionen eller Tilsynet anviste Sted, og imod at Skibet underkaster sig det særlige Opsyn, som vedkommende Myndighed efter Omstændighederne finder det fornødent at anordne for at paase, at ingen Forbindelse med Land finder Sted udover den, som behøves for, under Iagttagelse af de Forsigtighedsregler, Karantænekommissionen eller Tilsynet anordner, at modtage de omspurgte Fornødenheder eller Ordrer. Skibet afholder selv de Udgifter, som flyde af dette særlige Opsyn.

§ 7. I Strandingstilfælde blive Bestemmelserne i §§ 4 og 5 saavidt muligt at anvende efter Karantænekommissionens eller Politimesterens nærmere Bestemmelse.

§ 8. Denne Lovs §§ 2 og 3 samt 5—7 komme ogsaa 30 Marts. til Anvendelse paa Skibe, der ikke komme fra Steder, med Nr. 40. Hensyn til hvilke Karantæne er sat i Kraft, naar de paa Reisen have havt eller ved Ankomsten hertil befindes at have Syge eller Døde ombord, med Hensyn til hvilke der for Skibets Fører har været eller ved Anmeldelsen i Følge Loven af 2den Juli 1880 § 1 befindes at være Grund til Mistanke om, at Sygdommen er eller var asiatisk Kolera.

§ 9. Bestemmelserne i Lov af 2den Juli 1880 §§ 34, 36, 37 og 39, 2det og 3die Stykke, komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til de i nærværende Lov omhandlede Foranstaltninger. Paa Forlangende af Karantænekommissionen eller Tilsynet er vedkommende Skib pligtigt til Desinficeringen af samme at yde den Arbeidskraft og øvrige Bistand, Skibet formaar.

§ 10. Den Justitsministeriet ved Lov af 2den Juli 1880 § 32 under Nr. 1 tillagte Bemyndigelse til at forbyde Indførsel her i Riget af de i den nævnte Bestemmelse anførte Gjenstande udvides til at gjælde Forbud mod Indførsel af Frugt, Grøntsager og Blomster. Ligeledes skal Justitsministeriet være berettiget til at forbyde Indførsel her i Riget af Sengetøi, Linned og Uldtøi, naar disse Gjenstande ere uvaskede, selv om de henhøre til Personers Reisegods. Gjenstande af sidstnævnte Art, som findes blandt Reisendes Gods, og som ikke paa Stedet af disse tilbagesendes, blive at opbrænde.

§ 11. Justitsministeren bemyndiges til for saadanne Steder udenfor Søkjøbstæderne, hvor det paa Grund af Skibsfartens større Omfang skjønnes fornødent, at træffe Bestemmelse dels om, ved hvilken Læge Eftersynene skulle foretages, dels om, at der skal tilveiebringes Lokaler overensstemmende med Forskrifterne i Loven af 2den Juli 1880 § 9, jfr. § 36.

Derhos kan det ved Anordning fastsættes, at Skibe, der

30 Marts. i Medfør af Frdn. 1ste Februar 1797 § 139 ere pligtige
Nr. 40. at anlægge ved de til Forsegling anviste Steder ved Indløbet til Fjorde, sammesteds skulle erhverve Praktika.

§ 12. Ved Anordning kan det bestemmes, at Adgangen til Lands her til Riget kun maa finde Sted ad visse bestemte Veie, samt at Reisende, der til Lands ankomme her til Riget, skulle underkastes Lægeeftersyn. Undersøgelsen sker ved dertil af Justitsministeriet antagne Læger. De Personer, som formodes at lide af asiatisk Kolera, Kolerine eller Diarrhoe, blive at holde tilbage og at underkaste Jagttagelse eller Behandling i isolerede Lokaler, som de ikke maa forlade uden vedkommende Læges Samtykke. De Udgifter, som medgaa til Indretningen af de i saa Henseende fornødne Lokaler, afholdes af Statskassen, der ogsaa bærer de til de nævnte Personers Behandling og Forpleining medgaaende Udgifter, forsaavidt de Paagjældende ikke selv formaa at udrede dem.

§ 13. For Overtrædelse af de i denne Lov givne Forskrifter eller de i Medfør af samme givne Paabud og for at afgive urigtige eller mangelfulde Oplysninger om de Forhold, af hvilke Skibets eller Personens Behandling afhænger, anses de Paagjældende, forsaavidt ikke høiere Straf er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25) eller, under særligt formildende Omstændigheder, med Bøder fra 50—1000 Kr. til Statskassen. Naar det skjønnes, at Straffen ikke vil overstige Bøder, er for Overtrædelser af de Bestemmelser, som have Hensyn til ankommende Skibe, Karantænekommissionen og udenfor Kjøbstæderne Politimesteren, samt for andre Overtrædelser vedkommende Politimester berettiget til at modtage den Skyldiges Tilbud om paa Stedet at erlægge en Bøde for at undgaa Tiltale.

§ 14. Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegrafledninger

30 Marts. Nr. 42.

Vi Christian den Niende o. s. v. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Forsætlig eller ved Mangel paa skyldig Agtpaagivenhed foranlediget Brud eller Beskadigelse af et undersøisk Kabel saavel paa som udenfor dansk Søterritorium, hvorved Telegrafforbindelsen helt eller delvis kan blive afbrudt eller forstyrret, medfører Strafansvar uanset det private Søgsmaal til Skadeserstatnings Udredelse.

Denne Bestemmelse finder ikke Anvendelse paa Brud eller Beskadigelser, naar de Paagjældende, som have foraarsaget dem, ikkun have handlet i det Øiemed at værne om Menneskeliv eller Fartøiers Sikkerhed efter at have taget alle de Forholdsregler, som staa i deres Magt for at undgaa disse Brud eller Beskadigelser.

§ 2. Naar et Skib, der udenfor Søterritorierne er beskjæftiget med Istandsættelse af en undersøisk Telegrafledning, fører de Signaler, som ere foreskrevne ved kongelig Anordning, skulle andre Fartøier, som bemærke eller ere i Stand til at bemærke disse Signaler, holde sig i en Afstand af mindst en Kvartmil fra Telegrafskibet. Ligeledes skulle Fiskegarn og andre Fiskeredskaber holdes i samme Afstand; dog skulle Fiskerbaade have en Frist af fire og tyve Timer til at rette sig efter den ved de ovennævnte Signaler givne Advarsel, saaledes at der i dette Tidsrum ikke maa lægges dem nogen Hindring iveien for deres Bevægelser.

§ 3. Frembeles skulle Fartøier, der udenfor Søterritorierne bemærke eller ere i Stand til at bemærke de Bøier, som udlægges i Anledning af en undersøisk Telegrafledninqs Nedlæggelse, dens Brud eller Beskadigelse, holde sig i en Afstand af mindst en Fjerdedel Kvartmil fra disse Bøier.

30 Marts. Fiskegarn og andre Fiskeredskaber skulle holdes i samme
Nr. 42. Afstand fra disse Bøier.

§ 4. Saafremt et Skib eller Fartøi har maattet opoffre et Anker, Garn eller andet Fiskeredskab for ikke at beskadige en undersøisk Telegrafledning paa Søterritoriet eller udenfor dette, har Skibets eller Fartøiets Eier Ret til af Kabeleieren at faae Erstatning for den ham derved tilføiede Skade. Denne Ret er dog betinget af, at Redskabets Tab er konstateret ved en saavidt muligt strax derefter optaget Protokol, forsynet med Skibsbesætningens Vidnesbyrd, og af, at Skibsføreren inden 24 Timer efter Skibets eller Fartøiets Ankomst til den første Havn, hvortil det vender tilbage eller søger ind, afgiver sin Forklaring for den vedkommende Myndighed. Denne giver dernæst fornøden Meddelelse om det Passerede til Konsularmyndigheden for det Land, hvor Kabeleieren er hjemmehørende.

§ 5. Eieren af et undersøisk Telegrafkabel, ved hvis Nedlægning eller Istandsættelse paa eller udenfor Søterritoriet der foraarsages Brud eller Beskadigelse paa et andet Kabel, er forpligtet til at yde Eieren af det sidste Kabel Erstatning for Omkostningerne ved den Istandsættelse, som Brudet eller Beskadigelsen nødvendiggjør, uden at eventuelt Anvendelsen af § 1 derved præjudiceres.

§ 6. Overtrædelser af de Forskrifter, som ere givne i denne Lovs §§ 1—3, medfører Straf af Bøder eller Fængsel.

Sager angaaende deslige Overtrædelser behandles som offentlige Politisager paa det Sted, hvor Skibet eller de for Overtrædelsen Sigtede træffes. I Kjøbenhavn behandles de ved Sø- og Handelsretten. Bøderne tilfalde Statskassen.

§ 7. Denne Lov forbliver gjældende i 5 Aar fra den Dag at regne, fra hvilken de kontraherende Regjeringer maatte komme overens om, at den i Paris den 14de Marts

1884 undertegnede internationale Konvention angaaende underſøiſke Kablers Beſkyttelſe ſkal træde i Kraft. 30 Marts. Nr. 42.

Hvorefter alle Vedkommende ſig have at rette.

Forelobig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886 er given. (Kontraſigneret af ſamtlige Miniſtre). 1 April. Nr. 32.

Vi Chriſtian den Niende, oſv., G. v.: At da der ikke inden det nye Finantsaars Begyndelſe er tilveiebragt nogen ſamſtemmende Vedtagelſe af begge Rigsdagens Afdelinger af et Forſlag til Finantslov for Finantsaaret 1885—86, have Vi fundet det nødvendigt i Henhold til Grundlovens § 25 ved foreløbig Lov at træffe de Foranſtaltninger, ſom det almindelige Vel kræver, for at Statsſtyrelſen kan fortſættes uforſtyrret. Thi byde og befale Vi, ſom følger:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at opkræve de beſtaaende Skatter og Afgifter ſamt til foreløbig at afholde de til Statsſtyrelſens forſvarlige Førelſe nødvendige Udgifter — deriblandt de Udgifter, ſom ere vedtagne af begge Rigsdagens Afdelinger ved Finantslovforſlagets ſidſte Behandling — dog ſaaledes, at de Hovedſummer og ſærſkilte Poſter, der ere opførte paa de af Regjeringen fremſatte Forſlag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ſte April 1885 til 31te Marts 1886, ikke overſkrides.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1ſte April d. A.

Hvorefter alle Vedkommende ſig have at rette.

Lov ang. Anvendelſen af den aflagte Jernbaneſtrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev. (Indenrigsminiſteriet). 1 April. Nr. 48.

Vi Chriſtian den Niende oſv., G. v.: Rigs-

1 April. dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet
Nr. 48. følgende Lov:

Bestemmelsen i Lov om forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland af 24de Mai 1875 § 8 om Afhændelse af den aflagte Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev, forsaavidt samme ligger paa Amtets Grund, ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1 April. **Lov om Fabrikation, Forhandling og Udførsel af**
Nr. 47. **Kunstsmør.** (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Enhver, der vil fabrikere, forhandle eller her fra Landet udføre kunstigt Smør, af hvad Sammensætning tænkes kan, er pligtig at lade det færdige Produkt anbringe i Beholdere, som have en fra de sædvanlige Smør-Fustager væsentlig afvigende Form og derhos ere mærkede med Ordet: Margarin. Indenrigsministeren fastsætter Reglerne herfor.

§ 2. Opstaar der Mistanke om, at der enten i vedkommende Fabriker eller hos Forhandlere eller Exportører af de omhandlede Varer og af Smør forefindes Kunst-Smør, uden at de ovennævnte Forskrifter ere iagttagne, kan Politiet eller Toldopsynet lade foranstalte fornøden Undersøgelse herom. Omkostningerne ved Undersøgelserne udredes af vedkommende Lovovertræder, hvis Mistanken findes begrundet, ellers af det Offentlige.

§ 3. Overtrædelse af foranstaaende Forskrifter straffes med Bøder fra 200—2,000 Kr. samt med Konfiskation af de anholdte Varer.

§ 4. Sager i Anledning af Overtrædelse af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

Bøderne tilfalde i Kjøbenhavn Kommunens Kasse og

udenfor Kjøbenhavn de Fattiges Kasse for det Sogn, hvor Forseelsen er begaaet. Konfiskationsbeløbet tilfalder ligeledes nævnte Kasser, dog med Fradrag af Halvdelen, der udbetales til Angiveren, saafremt han gjør Krav herpaa. 1 April. Nr. 47.

§ 5. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Mai 1885 og gjælder til 1ste Mai 1888.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse ang. Formen for Beholdere for Kunstsmør. (Indenrigsministeriet). 11 April. Nr. 50.

I Henhold til § 1 i Lov af 1ste April d. A. om Fabrikation, Forhandling og Udførsel af Kunstsmør fastsættes herved som gjældende fra den 1ste Mai d. A., til hvilket Tidspunkt den nævnte Lov træder i Kraft, følgende Regler for Formen af de Beholdere, der blive at anvende til samme.

1. Enhver Beholder, hvori det færdige Produkt anbringes, forhandles eller udføres, skal have en oval Form, saaledes at Omkredsen af Beholderen paa et hvilketsomhelst Sted parallelt med Bunden bliver en Oval (Elipse), hvis Længde mindst er 1½ Gang saa stor som Bredden.
2. Beholderen skal udvendig saavel paa Laaget og Bunden som paa Siderne være forsynet med hosstaaende Mærke i sort Farve, anbragt paa øienfaldende Maade og i fuld Størrelse*).

MARGARIN

*) Den fulde Størrelse af Mærket, der her gjengives i formindsket Maalestok, er 6½ Tomme i Længde og 5½ Tomme i Brede; Bogstaverne i Indskriften ere 8 Linier høie.

11 April. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Til-
Nr. 50. føiende, at Exemplarer af Beholdere, der ere indrettede paa foranførte Maade, ere til Eftersyn i Indenrigsministeriets Landvæsenskontor.

17 April. **Lov om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov af**
Nr. 56. **12te Mai 1882.** (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov af 12te Mai 1882 om midlertidige Forandringer i Lov af 1ste April 1871, indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr, §§ 11 og 12, forlænges i 3 Aar indtil 12te September 1888, dog med den Forandring, at Fredningstiden for Agerhøns og Harer bliver ens for begge disse Vildtarter, nemlig fra 24de December til 20de September, og Fredningstiden for Urhaner fra den 24de December til den 15de August.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

17 April. **Anordning angaaende Bestyrelsen af Statsbanerne.**
Nr. 57. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende o. s. v. G. v.: I Henhold til § 1 i Lov af 2den Juli 1880 om Statens Overtagelse af de det sjællandske Jernbaneselskab tilhørende Jernbaner med Tilbehør ville Vi allernaadigst have anordnet som følger:

De nuværende Bestyrelser for de sjællandske og de jydsk-fynske Statsbaner ophæves fra 1ste Oktober d. A. at regne, og underlægges fra samme Tidspunkt Driften af alle de Jernbaner med tilhørende Dampskibs- og Damfærgeforbindelser, hvis Drift er eller maatte blive overtagen af Staten, en af Vor Indenrigsminister udnævnt og umiddelbart under ham staaende Generaldirektør.

Vor Indenrigsminister vil have at foranstalte det ifølge Foranstaaende videre Fornødne. 17 April. Nr. 57.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Foreløbig Lov ang. Forholdsregler for at hindre Misbrug af den uindskrænkede Adgang til at anskaffe Vaaben og øve sig i disses Brug. (Justitsministeriet).

5 Mai. Nr. 64.

Vi Christian den Niende osv., G. v.: At da det maa befrygtes, at den hidtil stedfindende uindskrænkede Adgang til at anskaffe Vaaben og til at øve sig i disses Brug vil blive misbrugt til at forstyrre eller true den offentlige Orden, have vi fundet det nødvendigt i Henhold til Grundlovens § 25 ved foreløbig Lov at træffe de Foranstaltninger, som ere nødvendige for at hindre saadant. Thi byde og befale vi som følger:

§ 1. Enhver, der vil indføre Vaaben eller færdige Dele til saadanne, som skulle forblive i Toldterritoriet, skal, forinden Indklarering deraf kan finde Sted, gjøre Anmeldelse til Politimesteren paa det Sted, hvor Indklareringen ønskes, og nøiagtigt angive Forsendelsens Mærker og Indhold samt give forneden Forklaring om Vaabnenes eller Vaabendelenes Bestemmelse.

Finder Politimesteren intet at erindre imod Indførselen, giver han skriftlig Tilladelse til Indklareringen, der paaberaabes i Specialangivelsen til Toldvæsenet og vedlægges denne.

Finder Politimesteren derimod, at Indførselen af de ommeldte Vaaben eller Vaabendele ikke bør tilstedes, underretter han Anmelderen herom med Paalæg om at sørge for, at de ommeldte Vaaben eller Vaabendele udsendes af Riget inden en vis Frist og under saadanne Forholdsreglers Jagttagelse, som af ham findes betryggende, samt med Tilkjendegivelse af, at forsaavidt dette Paalæg ikke nøiagtigen følges,

5 Mai. ville de paagjældende Forsendelser blive tagne under Poli-
Nr. 64. tiets Bevaring. Om denne Afgjørelse bliver Toldvæsenet at underrette, og forsaavidt Varerne ikke udsendes af Riget i Overensstemmelse med Paalæget, blive de paa Politimesterens Rekvisition og imod hans Kvittering at udlevere Politiet til Bevaring.

§ 2. Anskaffelse eller Uddeling af Rifler eller andre Krigsvaaben og Indøvelse i Brugen af slige Vaaben forbydes, forsaavidt saadant ikke sker i Embeds- eller Bestillings Medfør eller ifølge vedkommende Myndigheders Paabud eller Tilladelse. Overtrædelse heraf straffes med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25) eller Bøder, ikke under 50 Kr., forsaavidt ikke høiere Straf er forskyldt efter Lovgivningens almindelige Regler. De ulovligt anskaffede saavel som de ulovligt til Øvelse benyttede Vaaben konfiskeres til Fordel for Statskassen. Paa Meddelagtighed i eller Forsøg paa Overtrædelse af ovennævnte Forbud komme almindelig borgerlig Straffelovs Grundsætninger til Anvendelse.

§ 3. Den i forrige Paragraf omhandlede Tilladelse meddeles, naar Omstændighederne tale derfor, af Amtmanden, i Kjøbenhavn af Politidirektøren. Den kan til enhver Tid tilbagekaldes.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

22 Mai. **Bekjendtgjørelse ang. borgerlig Vielse for Med-**
Nr. 77. **lemmer af det katholsk-apostoliske Trossamfund. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).**

I Anledning af, at vedkommende Øvrigheder have betinget Adgangen for Medlemmer af det katholsk-apostoliske Trossamfund (Irvingianerne) til at indgaa Ægteskab for den borgerlige Øvrighed uden kirkelig Vielse i Overensstemmelse med Lov af 13de April 1851 af en udtrykkelig Erklæring om, at de ere udtraadte af Folkekirken, hvilken

Erklæring de Paagjældende have Betænkelighed ved at afgive, bringes det herved efter Brevvexling med Justitsministeriet til almindelig Kundskab, at det nævnte Trossamfund efter de derom trufne Afgjørelser betragtes som staaende udenfor Folkekirken, og at derfor Medlemmerne af samme som saadanne med Hensyn til Ægteskabs Indgaaelse maa være henviste til den borgerlige Øvrighed i Overensstemmelse med Lov af 13de April 1851. 22 Mai. Nr. 77.

Bekjendtgjørelse ang. Stadfæstelse paa en Vedtægt for Kjøbenhavns Brandforsikkring. (Justitsministeriet). 28 Aug. Nr. 147.

Paa Justitsministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling har det behaget Hs. Majestæt Kongen under 8de d. M. allernaadigst at stadfæste nedenstaaende, af Repræsentantskabet for Kjøbenhavns Brandforsikkring for Huse og Gaarde vedtagne Vedtægt for bemeldte Brandforsikkring.

Den ved Plakat 8. Juni 1733, Plakat 9. Januar 1769 og Anordning 17. Juli 1795 anordnede Brandkasse for Kjøbenhavn bliver herved nærmere ordnet gjennem nedenfor anførte Bestemmelser.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Ovennævnte Brandkasse fører Navn af „Kjøbenhavns Brandforsikkring."

§ 2. Brandforsikkringens Omraade er indtil videre den Del af Kjøbenhavn og Christianshavn, som ligger indenfor Fæstningsværkerne eller paa disse, dog med Undtagelse af Nyholm, og, hvor Voldene ere eller blive sløifede, ligger indenfor den Linie, der følger Boulevarden fra Kalvebodstrand, indtil den bøier mod Øst, og derefter fortsættes i en Linie, der løber Nord om „Ørstedsparken" og „Botanisk Have", og derefter gaar videre langs med og fortsættes i Retning af Stockholmsgade.

28 Aug. Nr. 147. § 3. Forsikkringen staar aaben for alle private og offentlige Bygninger, som, overensstemmende med de til enhver Tid gjældende Byggelove, ere forsvarligt indrettede mod Brandfare, dog med de i §§ 9—11 anførte Undtagelser og Begrændsninger.

De nu i Brandforsikkringen allerede indtegnede Bygninger, som ikke svare til de nu gjældende Bygningslovs Fordringer, skulle dog beholde Ret til at forblive i Forsikkringen som hidtil.

§ 4. Paa de nedenfor fastsatte Betingelser assurerer Brandforsikkringen imod ethvert Tab, som tilføies den forsikkrede Gjenstand ved

a. Ildebrand samt Slukning, Nedrivning eller anden Foranstaltning for at standse og dæmpe udbrudt Ild, — forsaavidt Branden ikke er en umiddelbar Følge af Krigsoperationer.

b. Lynild, Explosion af Gas og Lignende, samt Sprængning af Dampkjedler i Andenmands Eiendom, selv om der ikke deraf opstaar Ildebrand; derimod erstattes ikke Skade, der er bevirket ved Sprængning ved Krudt, Skydebomuld, Dynamit og desl ige, forsaavidt den ikke henhører under Litr. a.

Ifølge særlig Forsikkring erstatter Brandforsikkringen derhos sine Interessenter den Skade, som ved Sprængning af Dampkjedler i den Forsikkredes egne Bygninger tilføies de forsikkrede Gjenstande, dog med Undtagelse af selve Dampkjedlerne.

§ 5. Brandforsikkringens Interessenter ere gjensidigt ansvarlige for de Brandforsikkringen paahvilende Forpligtelser, — Enhver dog kun med de af ham til Assurance i Brandforsikkringen indtegnede Bygninger (§ 6) og i Forhold til disses Forsikkringssum —, og i det Hele forpligtede til at holde sig Brandforsikkringens Vedtægt efterrettelig. Den Eiere af Bygninger, der ligge indenfor Kjøbenhavns Brand-

forsikkrings Omraade, tidligere paahvilende Forpligtelse til 28 Aug.
at lade disse Bygninger forsikkre i Brandforsikkringen er Nr. 147.
bortfalden ved Lov 15. Mai 1868 § 44, og den, der vil indtræde i Brandforsikkringen, kan efter eget Forgodtbefindende forlange de vurderede Bygninger og faste Gjenstande forsikkrede for den fulde Vurderingssum (forsaavidt denne ikke overstiger det i § 11 bestemte Maximum) eller for et nøiagtigt opgivet mindre Beløb, hvilket kan gjøres enten pro rata af den fulde Vurderingssum eller saaledes, at bestemte Bygninger og faste Gjenstande undtages fra Forsikkringen. Eieren kan lade den Del af Taxationsværdien, som ikke forsikkres i Kjøbenhavns Brandforsikkring, assurere andetsteds, imod at han uden Ophold giver Brandforsikkringen skriftlig Underretning derom.

II. Om Gjenstandene for Forsikkring.

§ 6. I Brandforsikkringen kan indtegnes til Forsikkring:

a. alle Arter af private og offentlige Bygninger (jfr. dog §§ 9 og 10), som ere forsvarligt indrettede mod Brandfare i Overensstemmelse med de til enhver Tid gjældende (jfr. dog § 3, sidste Stykke) Byggelove og Brandanordninger tilligemed det til almindelige fuldfærdige Bygninger hørende mur- og nagelfaste Tilbehør, samt Vinduer, Døre o. Lign.

b. i Forbindelse med Bygningerne Vand- og Gasindlæg med dertil hørende Indretninger, Varmeapparater med eller uden Dampkjedel, Kaminer, Fajanceovne, Speilglasruder, Parketgulve, Fliser af Marmor eller af andet Materiale og Lignende, forsaavidt disse Gjenstande ere i fast Forbindelse med Bygningerne, samt desuden alle Slags Hegn af Træ, Sten, Jern, Brøndredskaber, Bolværker, Broer o. desl.

c. Bygninger under Opførelse (§ 20).

§ 7. Tilligemed Bygninger kan efter Eierens Begjæring

28 Aug. som særlig Forsikkring indtegnes saadanne ham tilhørende
Nr. 147. Gjenstande, som, uden at henhøre til det i § 6 nævnte Tilbehør, dog som Følge af den Forbindelse, hvori de ere satte med vedkommende Bygninger, eller ifølge Bygningernes særlige Bestemmelse maa betragtes som knyttede til disse, saasom:

a. Badeapparater, Gaskroner, Gaslampetter, Lysekroner, Taarnuhre, Orgeler, faste Speile, vævede eller lignende kostbare Tapeter, Boutiksindretninger o. Lign. Egentlige Kunstværker, som Malerier, Statuer, Basreliefs, selv om de maatte være i fast Forbindelse med Bygningerne, kunne ikke forsikkres.

b. i Fabrikbygninger og Værksteder: Maskiner, Dampkjedler, Inventarium, som er fast eller vanskelig kan flyttes.

Direktionen har Ret til, hvor den finder det rigtigt, at udelukke visse faste Gjenstande fra denne Forsikkring.

§ 8. Naar der i denne Vedtægt senere nævnes Bygninger, er, forsaavidt ikke det Modsatte er tilkjendegivet, derunder indbefattet Alt, hvad der i Henhold til § 6 er indtegnet i Brandforsikkringen.

§ 9. Brandforsikkringen tegner ikke Forsikkring paa Bygninger, der henhøre til en Eiendom, i hvilken der tilvirkes eller som benyttes til Oplagssted for Krudt, Skydebomuld, Dynamit eller lignende Sprængstoffer, eller Fyrværkerisager. Benyttes en forsikkret Bygning senere til ovennævnte Diemed, skal Anmeldelse derom uopholdelig gjøres til Direktionen, og ophører Brandforsikkringens Risiko.

§ 10. Brandforsikkringen er berettiget til at nægte at tegne nye Forsikkringer, naar disse findes uforenelige med Brandforsikkringens Tarv, dog at dennes Direktion, hvis den Forsikkringssøgende forbrer det, skal indstille Sagen med Angivelse af Grunden til Nægtelsen til Justitsministeriets Afgjørelse.

§ 11. Paa en Forsikkring maa ikke tegnes et høiere Beløb end 400,000 Kr. Overstiger Vurderingssummen af selve Bygningerne (§ 6) denne Sum, tegnes Forsikkringen deraf pro rata af hele Vurderingssummen, men Eieren er berettiget til at lade den Del af Vurderingssummen, som ikke indtegnes i Brandforsikkringen, forsikkre andetsteds, imod at han uden Ophold giver Brandforsikkringen skriftlig Underretning derom (§ 5). 28 Aug. Nr. 147.

Naar en Del af en Vurderingssum af over 400,000 Kr. angaar Maskiner og faste Gjenstande (§ 7), og selve Bygningsværdien (§ 6) udgjør mindre end det nævnte Maximum, kan selve Bygningsværdien forsikkres fuldt ud, og Resten af Maximumssummen kan da tegnes som Forsikkring pro rata af hele Vurderingssummen af de faste Gjenstande.

§ 12. To eller flere Bygninger, der tilhøre eet Matr.-Nr., kunne indtegnes som ligesaa mange enkelte Forsikkringer, naar de ere af Grundmur med brandfrit Tag og adskilte fra hinanden ved en isoleret Beliggenhed med et ubebygget Areal imellem sig af mindst 15 Alens Bredde, eller ved en Brandgavl efter Bygningslovens Forskrifter, dog uden nogensomhelst Aabning.

I Brandmure mellem Bygninger eller Bygningskomplexer uden noget brandfarligt Næringsbrug kan Direktionen dog undtagelsesvis indrømme Tilstedeværelse af Aabninger, der ere lukkede med dobbelte, tæt sluttende, selvlukkende Jerndøre.

§ 13. De Bygninger og Gjenstande, som hos Brandforsikkringen ere fuldt forsikkrede i Henhold til den optagne Vurderingsforretning og de i denne anførte Beløb, maa ikke samtidig forsikkres andetsteds mod Skade af den i § 4 nævnte Art, og de Bygninger og Gjenstande, hvoraf Brandforsikkringen kun har overtaget Forsikkringen for en Del af Vurderingssummen pro rata af den hele, maa ikke andetsteds forsikkres for et Beløb, hvorved den samlede Forsikkringssum maatte komme til at overskride Vurderingssummen.

28 Aug. Nr. 147. Hvis Nogen handler herimod, er Direktionen bere... til at hæve den vedkommende Forsikkring, dog at der ... Panthavere og andre Berettigede (jfr. Lov 15. Mai ... § 44) fornøden Frist til at varetage deres Tarv, og i ... fælde af indtruffen Skade har den Skadelidte fortabt al ... til Erstatning af Brandforsikkringen for den paagjæld... Eiendom.

III. Om Indtegning i Brandforsikkringen.

§ 14. Indtegning som Interessent i Brandforsikkr... kan kun ske af den eller dem, der ved Adkomstdokum... godtgjør, at være Eier af den Eiendom, hvis Bygn... ønskes forsikkrede, eller af den, der fra vedkommende E... har behørig Fuldmagt til at tegne Forsikkring. Naar ... Eiendom tilhører 2 eller flere Interessenter, kan kun E... som dertil har behørig Fuldmagt, indtegnes som ... berettiget Interessent.

§ 15. Enhver, som ønsker en Eiendom vurderet til I... lemmelse eller forandret Indtegning under Brandforsikkrin... har at henvende sig til Direktionen med skriftlig Begjær... derom, ledsaget af Maalebrevet, og, naar Direktionen maa... anse det fornødent, en af Stadskonduktøren affattet e... attesteret Situationsplan, der viser Bygningernes Beliggenh... paa Grunden. Direktionen har Indseende med, at For... ningens Udførelse sker snarest muligt efter Begjærings... Modtagelse.

§ 16. Indtegning i Brandforsikkringen, saavelsom Fo... andring i en tidligere Indtegning, sker i Henhold til ... Vurderingsforretning, der under Kontrol af Regjeringe... Tilsynsmand foretages af 2 eller flere af Brandforsikkringe... Vurderingsmestre.

Vurderingsforretningen udføres i Overensstemmelse med den til enhver Tid gjældende af Justitsministeriet approberede Instrux for Brandforsikkringens Vurderingsmestre, og i Her...

…d til de i det approberede Regulativ indeholdte Vurde- 28 Aug.
…gsregler, dog at Vurderingsmestrene, naar Dimensionerne Nr. 147.
… Etagernes Høide i en Bygning, Beskaffenheden af de i
…ame anvendte Materialier, Bygningernes hele indre eller
…re Udstyr eller andre særegne Omstændigheder gjøre Regu-
…ivets Vurderingsregler derpaa uanvendelige, skulle fravige
…gulativets Bestemmelser, imod at det i Vurderingsforret-
…ngen nøiagtigt angives, hvorpaa Afvigelsen grunder sig.

§ 17. Ved Værdiansættelsen maa selvfølgelig hverken …yggegrund, Beliggenhed eller Salgsværdi, Rettigheder osv. …ringes med i Beregning.

§ 18. Forsaavidt de i § 7 omhandlede Gjenstande …nskes forsikkrede i Forbindelse med Bygningerne, skulle de …pecificeres og vurderes enkeltvis og deres samlede Beløb …pføres som Forsikkringsværdi.

§ 19. Alle Brandforsikkringen vedrørende Vurderings-forretninger udføres og affattes af de af Brandforsikkringen særlig beskikkede Vurderingsmestre under Forpligtelse til edelig Bekræftelse.

§ 20. Bygninger under Opførelse, som ønskes forsikkrede, anmeldes og vurderes efter de ovenanførte Regler, dog kun etagevis og med de Ændringer, der følge af Forholdets Beskaffenhed.

§ 21. Naar den afholdte Vurderingsforretning er godkjendt af Eieren, og den af ham begjærede Forsikkring er antaget af Direktionen, indtræder Brandforsikkringens Risiko, hvorefter behørig stemplet Police udfærdiges og tilstilles den Forsikkrede, som er pligtig at godtgjøre Brandforsikkringen dens Udlæg til Stempel.

Enhver, der indtegnes som Interessent i Kjøbenhavns Brandforsikkring, erholder leveret et Exemplar af denne Vedtægt samt den gjældende Tarif og meddeler for Modtagelsen sin Tilstaaelse. Dette iagttages ogsaa ved Eierskifte.

28 Aug. Nr. 147. § 22. Honoraret til Vurderingsmestrene og Regjeringens Tilsynsmand for Optagelse af Vurderingsforretning i Henhold til § 25, saavel som for Vurderingsforretninger afholdte i Henhold til denne Vedtægts § 25, hvilket udbetales forskudsvis af Brandforsikkringen, skal vedkommende Eier refundere Brandforsikkringen samtidig med at han forsyner den paagjældende Vurderingsforretning med Paategning om, hvorvidt han vil have Forsikkringen tegnet i Henhold til samme.

IV. Om Forandring ved de indtegnede Forsikkringer.

§ 23. Naar Eieren forlanger en Eiendom eller enkelte Bygninger deraf eller de deri værende faste Gjenstande (§ 7) omvurderede, foretages en ny Vurdering efter de ovenanførte Regler.

§ 24. Naar Bygninger og Gjenstande, som ere forsikkrede under Brandforsikkringen, helt eller delvis ødelægges, nedbrydes eller bortflyttes, ophører Brandforsikkringens Risiko i tilsvarende Omfang fra det Øieblik, da Ødelæggelsen, Nedbrydningen eller Bortflytningen finder Sted. Den til den ophørte Forsikkring eller Forsikkringsdel svarende Præmie ophører at løbe, for de paagjældende Bygninger fra den 11te Juni eller 11te December, og for de paagjældende Gjenstande fra den 11te i en Maaned, der falder mindst 14 Dage efter, at Eieren har gjort Anmeldelsen om Forandringen. Dog er Eieren pligtig til for de ødelagte eller nedbrudte Bygningers Vedkommende at deltage i Brandforsikkringens Forpligtelser ligesom udtrædende Interessenter (jfr. § 30).

Nedsættelse af Præmie efter en Brandskade finder kun Sted, naar Erstatningen udgjør over 500 Kr. (§ 49, tredie Stykke).

§ 25. Naar Bygninger nedbrydes og gjenopføres eller delvis ombygges, eller der foretages væsentlige Forandringer i deres indvendige Dele, bør ny Vurdering over Eiendommens samtlige Bygninger eller en partiel supplerende Vur-

dering over det Nybyggede optages. Forinden saadan Vurdering har fundet Sted, og den tilsvarende Forandring i Forsikkringen tillige er antaget af Direktionen, har den Forsikkrede intet Krav paa Erstatning af Brandforsikkringen for den selve det Nybyggede overgaaede Ildebrandsskade. 28 Aug. Nr. 147.

§ 26. Omvurdering skal foretages af de indtegnede Bygninger hvert 10de Aar og af de indtegnede Maskiner og faste Gjenstande hvert 5te Aar, hvilke Tidsfrister regnes fra Datoen af den senest foretagne Hovedvurderingsforretning.

Der skal gives Policen Paategning om Forandringen i Forsikkringssummen.

Disse Omvurderinger, som foretages efter de ovenfor fastsatte Regler, betales af Brandforsikkringens Kasse.

§ 27. Naar en Eiendom deles i flere Matr.-Nr., bliver hver Del særskilt at vurdere efter de almindelige Regler og ny Police at udfærdige, hvorefter den ældre Forsikkring udslettes.

§ 28. Flyttes Gjenstande, der ere indtegnede i Henhold til § 7, fra den Bygning, hvori de ere indtegnede, til en anden Bygning under samme Forsikkring, skal Eieren inden 4 Uger derefter skriftlig anmelde det for Direktionen.

I modsat Fald fortabes Ret til Erstatning for de omflyttede Gjenstande.

§ 29. Gives der nogen Bygning en Indretning eller Anvendelse, der efter Brandforsikkringens Tarif medfører Erlæggelse af Tillægspræmie eller høiere Tillægspræmie, end der hidtil er svaret deraf, skal Eieren skriftlig anmelde Forandringen til Direktionen inden 4 Uger efter, at den er begyndt, og saafremt saadan Anmeldelse forsømmes, bliver Tillægspræmien, der skulde have været betalt for den forløbne Tid, til den næstpaafølgende Termin at tilsvare med det dobbelte Beløb.

Det Stempelgebyr, som efter Lovgivningen skal erlægges paa Grund af Tilføielser paa ældre Policer, betales af vedkommende Eiere.

28 Aug.
Nr. 147.

V. Om Udtrædelse.

§ 30. Udtrædelse af Brandforsikkringen kan finde Sted I henhold til Lov af 15de Mai 1868 § 44, altsaa saaledes at Udtrædelsen kan ske ved ethvert Asfuranceaars Udløb efter 3 Maaneders forudgaaet Opsigelse og imod at Eieren betaler den indtil Udtrædelsen paaløbne Præmie og sin Andel i de indtil Udtrædelsen indløbne Skadeserstatninger, saafremt disses Beløb skulde overstige Brandforsikkringens Fond. Forinden nogen Bygning udslettes af Brandforsikkringen maa Eieren tilveiebringe Samtykke dertil fra alle dem, der inden Asfuranceaarets Udgang ere indtegnede i Pantebogen som Pantekreditorer, deriblandt ogsaa den eller dem, der ere berettigede til Hæftelsen til Nationalbanken eller den i Stedet for samme udstedte Panteobligation, saavelsom fra dem, der iøvrigt ved thinglæste Kjøbekontrakter eller andre Overdragelsesdokumenter eller Udlægsforretninger eller deslige have erhvervet Adkomster til Eiendommen, ligesom der om Udslettelsen bør gjøres Paategning paa de udstedte Panteobligationer og fornævnte Adkomstdokumenter.

VI. Om de forsikkrede Bygningers Vedligeholdelse.

§ 31. Det paahviler Eieren at holde de forsikkrede Bygninger med Tilbehør forsvarlig vedlige. Skjønnes det, at forsikkrede Bygninger ere saa slet vedligeholdte, at de øiensynlig ikke længere svare til deres Forsikkringssum, kan Direktionen lade en Omvurdering afholde, hvorefter Forsikkringen nedsættes til Bygningernes reducerede Værdi, efter at Panthaverne og andre Berettigede (§ 13) ere blevne underrettede derom 6 Maaneder iforveien.

§ 32. Kommer Direktionen til Kundskab om, at der ved Bygningernes Indretning eller Brug finder Overtrædelse af Brand- og Bygningsanordningerne Sted, skal derom gjøres Anmeldelse til vedkommende Autoritet, og dersom der af rette Vedkommende givet Tilhold om Rettelse af Mang-

lerne, eller gjort Forbud mod ulovlig Benyttelse af Byg- ninger med Tilbehør, ikke efterkommes, kan Eiendommen udslettes af Forsikkringen, idet Underretning derom meddeles Panthaverne og andre Berettigede (§ 13) saa betimeligt, at de kunne varetage deres Tarv. 28 Aug. Nr. 147.

§ 33. Enhver Interessent i Brandforsikkringen er pligtig at give Direktionen og Vurderingsmændene uhindret Adgang til at besigtige og omvurdere de under Brandforsikkringen indtegnede Eiendomme.

VII. Om Erstatningers Ansættelse.

§ 34. Vil Eieren af Bygninger, som ere forsikkrede i Brandforsikkringen, forlange Erstatning for indtruffen Brandskade eller Explosionsskade, skal han inden 2 Gange 24 Timer eller i alt Fald snarest mulig, efter at han er kommen til Kundskab om Branden, gjøre skriftlig Anmeldelse om denne til Direktionen.

I Mangel af saadan Anmeldelse bliver at afkorte i Erstatningen 10 pCt. af Erstatningssummen, dog ikke over 100 Kr.

Sker imidlertid Anmeldelsen saa længe efter Branden eller under saadanne Forhold, at der er Anledning til at antage, at der er foregaaet Forandring i den faktiske Tilstand, som var bevirket ved og var tilstede umiddelbart efter Branden, paahviler det den Skadelidte at føre Bevis for, hvorledes Tilstanden da var. Først naar saadant Bevis paa fyldestgjørende Maade er præsteret, kan Erstatningen fordres bestemt og udbetalt efter vedtægtsmæssig Omgang.

Er ingen Anmeldelse sket inden 6 Maaneder efter, at Skaden er sket, har den Skadelidte mistet ethvert Krav paa Erstatning.

§ 35. Før Brandforsikkringen har ladet foretage Vurdering af Skaden, maa der ikke bortføres Noget, som har været indbefattet under Forsikkringen. Som der i det Hele af den Skadelidte ikke maa foretages Noget, som kan være til

28 Aug. Skade for Brandforsikkringen, saaledes maa særlig Mure eller
Nr. 147. Lign. ikke nedrives uden af Brandvæsenet eller efter dettes Ordre.

§ 36. Det paaligger den Skadelidte, saasnart Brandvæsenets Virksomhed er endt, at foranstalte Tomten ryddet, saa vidt som Bestemmelserne i § 35 tillade, for at nøiagtigst mulig Vurdering af Skaden kan finde Sted. Sker dette ikke, er Direktionen berettiget til paa den Brandlidtes Bekostning at foranstalte det i saa Henseende Fornødne.

§ 37. Saasnart Vurdering kan finde Sted, foranstaltes denne uden Ophold af Direktionen ved to eller flere af Brandforsikkringens Vurderingsmestre under Direktionens Tilsyn. Saavidt muligt bliver den Skadelidte at tilsige til at overvære Vurderingen, og da med Aftens Varsel.

Vurderingsforretningen bekostes af Brandforsikkringen.

Dersom der, efter at Forsikkringen er tegnet, ved det Forsikkrede er foretaget Forandringer, som ikke ere blevne forsikkrede, skulle disse ikke medtages under Vurderingen, idet de skulle holdes udenfor Beregningen af Erstatningen.

§ 38. Skaden betragtes som total for de Bygninger, hvis Bygningsdele ere fuldstændig ødelagte, eller hvis tilbageblevne Dele ikke kunne bibeholdes, naar Gjenstandene skulle bringes i den forrige Stand.

I andet Fald betragtes Skaden som partiel, selv om Bygningernes Istandsættelse eller Gjenopførelse er forbudt i Lovgivningen.

§ 39. Ved total Skade blive Resterne af de afbrændte Bygninger at vurdere til den Værdi, de til Nybygning eller andet Brug kunne have for den Skadelidte, som er forpligtet til at overtage dem, og Erstatningen ansættes til det fulde Forsikkringsbeløb med Fradrag af Resternes Værdi (jfr. dog § 41).

Resterne af Maskiner og andre faste Gjenstande blive ligeledes at vurdere og den udfundne Værdi at fradrage den for disse indtegnede Forsikkringssum.

§ 40. Er Skaden partiel, beregnes Erstatningen til Beløbet af Udgiften ved at bringe Gjenstandene i den tidligere Stand i Overensstemmelse med Specifikationen og Beskrivelsen i den til Grund for Forsikkringen liggende Vurderingsforretning (jfr. dog § 41). Dog kan saadan Erstatning i intet Fald ansættes høiere end Gjenstandenes Forsikkringssum. 28 Aug. Nr. 147.

§ 41. Ved pro rata Forsikkringer beregnes Erstatningen efter Forholdet mellem Forsikkringssummen og den i Vurderingsforretningen opførte Forsikkringsværdi. Dette gjælder enten Skaden er total eller partiel.

§ 42. Naar Brandforsikkringens Direktion har prøvet og antaget Vurderingsforretningen, skal en bekræftet Gjenpart af denne tilstilles den Skadelidte, der da er pligtig til at forelægge Direktionen Panthavernes Samtykke til Erstatningens Udbetaling, ligesom han, forsaavidt Undersøgelse af det Offentlige er foretaget i Anledning af Branden, skal indsende en Udskrift af de til den Hensigt afholdte Forhør.

Panthavernes Samtykke er ikke fornødent, naar Summen ikke overstiger 500 Kr., heller ikke, naar forinden Udbetalingen Skaden er afhjulpen, og den paagjældende Eiendom efter foretagen Vurdering igjen er forsikkret for mindst det samme Beløb som før Beskadigelsen.

§ 43. Er der beordret Tiltale mod den Skadelidte, kan han ikke fordre Erstatningen udbetalt forinden 8 Dage efter, at den endelige Afgjørelse, om der paahviler ham noget Ansvar med Hensyn til den paagjældende Ildebrand, har fundet Sted, og at der derom er givet Direktionen skriftlig Meddelelse, bilagt med fornøden Dokumentation.

§ 44. Den Skadelidtes Ret til Erstatning forbrydes, naar det ved Dom er konstateret, at han med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed har bevirket Branden. Erstatningen forbeholdes imidlertid, saavidt den kan tilstrække, til at holde

28 Aug. Panthavere og andre Berettigede (jfr. § 13) skadesløse, men
Nr. 147. Brandforsikkringen har da Regres herfor til den Skadelidte.

§ 45. Dersom Brandforsikkringens Direktion eller den Skadelidte ikke er tilfreds med den af Brandforsikkringens Vurderingsmestre fastsatte Skadeserstatning, kan denne bestemmes ved Overskjøn, hvilket kan forlanges af enhver af Parterne. Begjæringen herom skal af den vedkommende Part skriftlig fremsættes inden 4 Uger efter, at Vurderingsforretningen til Bestemmelse af Skadeserstatningen er afholdt. Overskjønnet bliver paa den for deslige Forretninger sædvanlige Maade at foretage af uvillige af Retten udmeldte Mænd, hvis Antal skal være det dobbelte af det, som har optaget den omstridte Vurderingsforretning, og skulle de inden Retten afhjemle Overskjønsforretningen.

Det ved Overskjønnet fremkomne Resultat er forbindende og afgjørende for begge Parter uden Rekurs til Domstolene. Betaling for Overskjøn udredes af den Part, Skjønnet gaar imod.

VIII. Om Præmien.

§ 46. Enhver Interessent har til rette Forfaldstid at erlægge de til ethvert Tidspunkt fastsatte Præmier.

Dersom det i § 60 omtalte Tilfælde, at Brandforsikkringens Reservefond paa Grund af større Brandskadeerstatninger maatte komme til at udrede Tilskud til Extrafonden, maatte indtræde, er enhver Interessent pligtig til at erlægge den Extrapræmie, som da maatte blive bestemt, ligeledes til den normerede Forfaldstid.

§ 47. Præmien erlægges halvaarsvis for hele det sidst forløbne Halvaar i 11te Juni og 11te December Terminer. Det samme gjælder ogsaa med Hensyn til Forhøielse af Præmier som Følge af Omvurdering.

Tillægspræmie (§ 50 og § 54), Inventariepræmier (§ 52) og Explosionspræmier (§ 55) beregnes fra den 11te i den

Maaned, hvori Forsikkringerne indtegnes eller forhøies ved 28 Aug. Omvurdering, og betales i den næstpaafølgende 11te Juni Nr. 147. eller 11te December Termin.

§ 48. Præmier, der ikke erlægges i rette Tid, inddrives ved Udpantning overensstemmende med Lov 29de Marts 1873.

Ingen Eiendom maa udslettes af Brandforsikkringen paa Grund af resterende Præmie.

§ 49. Af alle Bygningsforsikkringer (§ 6), som indtegnes i Brandforsikkringen, erlægges i de første 33 Aar en ordinær Præmie af 1 pro mille aarlig, hvoraf $^5/_8$ indgaar under Brandforsikkringens aarlige løbende Indtægter, medens der til Dannelse af en Kapital, hvoraf 4 pCt. er saa stor som 1 pro mille af Forsikkringen, aarlig henlægges de tilbageværende $^3/_8$ pro mille (med $^3/_{16}$ pro mille halvaarlig). Kapitalen tilhører Reservefonden.

Erlæggelsen af denne ordinære Præmie bortfalder for de Forsikkringsbeløb, hvoraf denne Præmie er svaret uafbrudt i 33 Aar (i 66 halvaarlige Terminer), i hvilken Tid de til Reservefonden henlagte Bidrag med Rente og Rentes Rente ville udgjøre $2^1/_2$ pCt. af Forsikkringssummen. I Stedet for den ordinære Præmie træder da 4 pCt. aarlig Rente af de opsamlede $2^1/_2$ pCt. af Forsikkringssummen, hvilken Rente netop er 1 pro mille aarlig af denne Forsikkringssum, og indgaar ligeledes under de løbende aarlige Indtægter.

Naar Brandforsikkringen udreder en Erstatning af over 500 Kr. for Brandskade paa en Eiendom, nedsættes den ældre Forsikkring med Erstatningens Beløb, og de nyopførte Bygninger eller Bygningsdele, som opføres i Stedet for det Ødelagte, blive da efter lovlig Omgang at indtegne som ny Forsikkring fra den i den Anledning afholdte Vurderingsforretnings Datum.

Naar Bygningerne paa en Eiendom, hvoraf der er svaret ordinær Præmie i 33 eller færre Aar, helt eller delvis ned-

28 Aug. Panthavere og andre Berettigede (jfr. § 13) skadesløse, men
Nr. 147. Brandforsikkringen har da Regres herfor til den Skadelidte.

§ 45. Dersom Brandforsikkringens Direktion eller den Skadelidte ikke er tilfreds med den af Brandforsikkringens Vurderingsmestre fastsatte Skadeserstatning, kan denne bestemmes ved Overskjøn, hvilket kan forlanges af enhver af Parterne. Begjæringen herom skal af den vedkommende Part skriftlig fremsættes inden 4 Uger efter, at Vurderingsforretningen til Bestemmelse af Skadeserstatningen er afholdt. Overskjønnet bliver paa den for deslige Forretninger sædvanlige Maade at foretage af uvillige af Retten udmeldte Mænd, hvis Antal skal være det dobbelte af det, som har optaget den omstridte Vurderingsforretning, og skulle de inden Retten afhjemle Overskjønsforretningen.

Det ved Overskjønnet fremkomne Resultat er forbindende og afgjørende for begge Parter uden Rekurs til Domstolene. Betaling for Overskjøn udredes af den Part, Skjønnet gaar imod.

VIII. Om Præmien.

§ 46. Enhver Interessent har til rette Forfaldstid at erlægge de til ethvert Tidspunkt fastsatte Præmier.

Dersom det i § 60 omtalte Tilfælde, at Brandforsikkringens Reservefond paa Grund af større Brandskadeerstatninger maatte komme til at udrede Tilskud til Extrafonden, maatte indtræde, er enhver Interessent pligtig til at erlægge den Extrapræmie, som da maatte blive bestemt, ligeledes til den normerede Forfaldstid.

§ 47. Præmien erlægges halvaarsvis for hele det sidst forløbne Halvaar i 11te Juni og 11te December Terminer. Det samme gjælder ogsaa med Hensyn til Forhøielse af Præmier som Følge af Omvurdering.

Tillægspræmie (§ 50 og § 54), Inventariepræmier (§ 52) og Explosionspræmier (§ 55) beregnes fra den 11te i den

Maaned, hvori Forsikkringerne indtegnes eller forhøies ved 28 Aug.
Omvurdering, og betales i den næstpaafølgende 11te Juni Nr. 147.
eller 11te December Termin.

§ 48. Præmier, der ikke erlægges i rette Tid, inddrives ved Udpantning overensstemmende med Lov 29de Marts 1873.

Ingen Eiendom maa udslettes af Brandforsikkringen paa Grund af resterende Præmie.

§ 49. Af alle Bygningsforsikkringer (§ 6), som indtegnes i Brandforsikkringen, erlægges i de første 33 Aar en ordinær Præmie af 1 pro mille aarlig, hvoraf $^{5}/_{8}$ indgaar under Brandforsikkringens aarlige løbende Indtægter, medens der til Dannelse af en Kapital, hvoraf 4 pCt. er saa stor som 1 pro mille af Forsikkringen, aarlig henlægges de tilbageværende $^{3}/_{8}$ pro mille (med $^{3}/_{16}$ pro mille halvaarlig). Kapitalen tilhører Reservefonden.

Erlæggelsen af denne ordinære Præmie bortfalder for de Forsikkringsbeløb, hvoraf denne Præmie er svaret uafbrudt i 33 Aar (i 66 halvaarlige Terminer), i hvilken Tid de til Reservefonden henlagte Bidrag med Rente og Rentes Rente vilde udgjøre $2^{1}/_{2}$ pCt. af Forsikkringssummen. I Stedet for den ordinære Præmie træder da 4 pCt. aarlig Rente af de opsamlede $2^{1}/_{2}$ pCt. af Forsikkringssummen, hvilken Rente netop er 1 pro mille aarlig af denne Forsikkringssum, og indgaar ligeledes under de løbende aarlige Indtægter.

Naar Brandforsikkringen udreder en Erstatning af over 500 Kr. for Brandskade paa en Eiendom, nedsættes den ældre Forsikkring med Erstatningens Beløb, og de nyopførte Bygninger eller Bygningsdele, som opføres i Stedet for det Ødelagte, blive da efter lovlig Omgang at indtegne som ny Forsikkring fra den i den Anledning afholdte Vurderingsforretnings Datum.

Naar Bygningerne paa en Eiendom, hvoraf der er svaret ordinær Præmie i 33 eller færre Aar, helt eller delvis ned-

28 Aug. rives, kan Præmiefriheden eller Retten til at erhverve en
Nr. 147. saadan kun bevares, ved at Præmieforpligtelsen, forsaavidt den før Nedrivningen var tilstede, uafbrudt fyldestgjøres, som om Nedrivningen ikke havde fundet Sted.

Ved Deling eller Sammenlægning af Eiendomme, hvis Bygninger ere indtegnede i Forsikkringen, bestemmer Direktionen i hvert enkelt Tilfælde, hvorledes der efter Rimelighed og Billighed forholdes med allerede opnaaet Fritagelse for Erlæggelse af den ordinære Præmie for de paagjældende Bygninger eller med disses Anciennetet dertil.

§ 50. Af enhver Bygning (§ 6), der er eller bliver indrettet eller benyttes til saadan Fabriksdrift eller større Næringsbrug, som i den særlige af Justitsministeriet approberede Klassifikations-Tarif er opført som medførende en særegen forøget Brandfare, erlægges foruden ovennævnte ordinære Præmie endvidere en Tillægspræmie, som nærmere angives i den ovennævnte Tarif.

Dersom der i en Bygning eller i flere med hinanden forbundne Bygninger er samlet forskjellige mindre Næringsbrug af den ovennævnte Art, som i deres Forening maa antages at medføre en lignende større Brandfare som de i det forrige Stykke anførte, saa skal den eller de paagjældende Bygninger kunne belægges med Tillægspræmie.

Om de faktiske Omstændigheder ere saadanne, at Tillægspræmie eller Inventariepræmie (§ 52) bør erlægges, samt hvilken Præmie der i saa Tilfælde skal svares, afgjøres af Brandforsikkringens Direktion eller, forsaavidt den Forsikkrende derom fremsætter Begjæring, af Direktionen i Forbindelse med det af Repræsentantskabet valgte faste Udvalg, uden Rekurs til Domstolene.

§ 51. Naar der paa en Eiendom findes en eller flere Bygninger, som skulle, eller, hvis de vare indtegnede i Brandforsikkringen, skulde svare Tillægspræmie efter foregaaende §, bliver denne at erlægge for den hele Forsikkring, forsaavidt

Direktionen ikke efter Indstilling af Vurderingsmestrene heri indrømmer en Lempelse paa Grund af en tilstrækkelig Isolation mellem den eller de brandfarlige og de almindelige Bygninger. 28 Aug. Nr. 147.

§ 52. Naar de i § 7 ommeldte Maskiner og faste Gjenstande begjæres forsikkrede i Forbindelse med Bygningerne, erlægges derfor en særegen Præmie, „Inventariepræmie", hvis Størrelse fastsættes i den i § 50 ommeldte Klassifikations-Tarif.

§ 53. Den i §§ 50 og 52 ommeldte Klassifikations-Tarif revideres, naar denne Vedtægt er stadfæstet, og fremdeles hvert 5te Aar.

§ 54. Udgjør en Forsikkring, der omfatter Bygninger, hvori drives nogen af de i nysnævnte Tarif anførte Næringsveie, mere end 240,000 Kr. indtil 320,000 Kr., skal der erlægges en Forhøielse af 25 pCt. af det samlede Beløb af ordinær og Tillægspræmie for hele Eiendommen, og dersom Forsikkringssummen udgjør over 320,000 Kr. indtil det vedtægtsmæssige Maximum af 400,000 Kr., erlægges en Forhøielse af 50 pCt.

§ 55. For Forsikkring mod Explosionsskade ifølge særlig Begjæring og i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 4, sidste Stykke, betales en Explosionspræmie af 25 pCt. af det samlede Beløb af Præmierne for de Bygninger og faste Gjenstande, som ifølge Eierens Begjæring maatte indtegnes til Forsikkring mod Explosion.

For de i §§ 50—55 omhandlede Tillægspræmier indtræder ingen Præmiefrihed.

IX. Om Reserve- og Extrafondene.

§ 56. Reservefonden bestaar af:

a. Den i Henhold til § 49 opsparede Kapital ved aarlig henlagte Bidrag af $^{1}/_{8}$ af den ordinære Præmie, hvorved i 33 Aar med Rente og Rentes Rente er dannet en

28 Aug.
Nr. 147.

Fond af $2^1/_2$ pCt. af de 33aarige saakaldte „gamle“ Forsikkringer. Renten af denne Fonds Formue gaar ind under Brandforsikkringens aarlige løbende Indtægter.

b. Summerne af de i Henhold til samme § 49 aarlig henlagte Bidrag med Rente og Rentes Rente for de Forsikkringssummer, der ere yngre end 33 Aar, saakaldte „nye“ Forsikkringer. Renten af disse oplagte Summer lægges fremdeles til Kapitalen, indtil denne for vedkommende Forsikkring udgjør $2^1/_2$ pCt., hvorpaa Reglen under Litr. a. kommer til Anvendelse derpaa.

§ 57. Naar en Interessent udtræder af Brandforsikkringen, overføres den Del af Reservefonden, der vedkommer den paagjældende Eiendom, fra Reservefonden til Extrafonden, § 58.

Paa samme Maade forholdes, naar en Forsikkringssum helt eller delvis udgaar som Følge af Brandskade, eller fordi den forlanges udslettet.

§ 58. Extrafonden dannes af Brandforsikkringens aarlige Overskud, samt af de Summer, som dertil overføres fra Reservefonden i Henhold til §§ 56 og 57. Extrafonden anvendes til at dække den Underbalance, som i uheldige Aar maatte opstaa.

Renten af denne Fonds Formue gaar ind under Brandforsikkringens aarlige løbende Indtægter.

§ 59. Reservefondens og Extrafondens Midler frugtbargjøres efter Reglerne for Anbringelse af Umyndiges Midler. Kassebeholdningen skal, forsaavidt den ikke af Hensyn til nær forestaaende Udbetalinger behøver at holdes tilbage i Kontanter, anbringes ved Indlaan i en Bank eller Sparekasse eller ved Indkjøb af Stats- eller Kreditforenings Obligationer eller Nationalbankaktier.

§ 60. Dersom Extrafonden ikke skulde være tilstrækkelig til at bestride Udredelsen af større Brandskadeerstatninger, skal det Manglende udredes af Reservefonden, men erstattes

denne, ved en Paaligning af en Extrapræmie paa samtlige 28 Aug. Bygningsforsikkringer (§ 6), der vare indtegnede paa det Nr. 147. Tidspunkt, da de Brandskader indtraf, som have medført Reservefondens Formindskelse, i ligeligt Forhold til Forsikkringssummerne. En saadan Extrapræmie skal dog kun opkræves, naar Formindskelsen af Reservefonden udgjør ½ pro mille eller derover af samtlige Bygningsforsikkringer, og den maa ikke uden Repræsentantskabets Samtykke opkræves med mere end ½ pro mille halvaarlig.

X. Om Gjenforsikkring.

§ 61. Brandforsikkringen er berettiget til at lade en Del af sin Risiko gjenforsikkre eller paa anden Maade overføre paa andre, samt til ogsaa at udvide Forsikkringens Omraade ved Overenskomst med andre herværende Brandforsikkringer med gjensidigt Ansvar. I intet af disse Tilfælde forandres Brandforsikkringens og de Forsikkredes gjensidige Forhold.

XI. Om Regnskabsvæsenet.

§ 62. Brandforsikkringens Regnskabsaar løber fra 1ste Oktober til 30te September. Direktionen skal hver Maaned opgjøre en Oversigt over Brandforsikkringens Indtægter og Udgifter samt de indtrufne Skader i den forløbne Maaned, hvilken Oversigt meddeles det faste Udvalg.

Inden 6 Uger efter hvert Aars 30te September aflægges det aarlige Regnskab og Forklaring over Brandforsikkringens Indtægt og Udgift, dens Status og Risiko m. m., hvilket Regnskab tilstilles en af Repræsentantskabet valgt Revisor til Revision, hvorpaa det forelægges det faste Udvalg til Erklæring, forinden det fremsendes til Repræsentantskabet til Decision.

Et trykt Exemplar af Regnskabet skal tilstilles Justitsministeren og enhver af Brandforsikkringens Interessenter.

28 Aug.
Nr. 147.

XII. Om Afgjørelse af Tvistigheder.

§ 63. Dersom nogen Interessent tror sig forurettet af Direktionen, kan den Vedkommende derover indgive Klage gjennem det faste Udvalg til Repræsentantskabet, som da træffer sin Afgjørelse i den paagjældende Sag. Dog kan vedkommende Klager forlange denne Afgjørelse henvist til Justitsministeriet, eller, naar Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Paakjendelse, til disse.

XIII. Om Bestyrelsen.

§ 64. Kjøbenhavns Brandforsikkring bestyres af et Repræsentantskab, med en Underafdeling af dette, benævnet det faste Udvalg, og en Direktion.

§ 65. Repræsentantskabet skal bestaa af halv saa mange Medlemmer, som Forsikkringsbeløbet for Bygninger ved Regnskabsaarets Begyndelse omfatter Millioner Kr., dog at Antallet ikke maa være under 100.

§ 66. I Løbet af 6 Uger, efter at det ordentlige Repræsentantmøde (jfr. § 72) er afholdt, foretages Valg af Repræsentanter.

§ 67. Repræsentanterne vælges for 6 Aar, men kunne gjenvælges. Hvert Aar afgaa de Medlemmer, der have havt Sæde i 6 Aar, men i deres Sted vælges saa mange ny Repræsentanter, at Antallet af Repræsentanter derved kommer til at svare til det i § 65 bestemte.

§ 68. Valget sker med simpel Stemmeflerhed og ved Hjælp af Stemmesedler, der omsendes til Interessenterne, og som have en saadan Form, at de let kunne sendes tilbage. De ledsages af en Fortegnelse over de Repræsentanter, der fratræde eller ere døde i Aarets Løb, med Forslag fra det faste Udvalg til andre Medlemmer i deres Sted. Naar Stemmeantallet er lige, afgjør Lodtrækning, hvem der er valgt.

§ 69. De, der efter den Valgte have flest Stemmer, blive Suppleanter og træde til efter Antallet af de paa dem faldne Stemmer; dog træde de kun til, naar et Medlem ikke modtager et paa ham faldet Valg, men ikke i Aarets Løb. 28 Aug. Nr. 147.

§ 70. Valgberettiget og valgbar er enhver Interessent, der har Myndighedsalderen, er raadig over sit Bo, og ikke ved Dom er kjendt skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 71. Indsigelser mod Gyldigheden af et Valg afgjøres af det faste Udvalg.

§ 72. I Kalenderaarets sidste Kvartal afholdes det aarlige ordentlige Repræsentantmøde. Paa dette forelægges Regnskabet for det sidst forløbne Regnskabsaar til Kvittering. Forslag til nye Udgiftsposter eller til Forandring i ældre eller andre Forslag forhandles og afgjøres, ligesom Valg foretages, nemlig af

Formand og Næstformand for Tidsrummet indtil næste ordentlige Repræsentantmøde;

Medlemmer af det faste Udvalg og tre Suppleanter til dette;

Direktørerne;

en lønnet Revisor og

Medlemmer til Udvalg, der ere besluttede nedsatte.

§ 73. Et overordentligt Repræsentantmøde bliver at afholde, naar dets Afholdelse, med Angivelse af Forhandlingsgjenstande, forlanges enten af Direktionen, eller af det faste Udvalg, eller af 15 Repræsentanter.

§ 74. Et Repræsentantmødes Afholdelse bekjendtgjøres 3 Uger forud i den Berlingske Tidende og Adresseavisen. En Dagsorden, der angiver de Sager, der skulle forhandles i Mødet, omdeles iblandt Repræsentanterne 8 Dage, forinden Mødet afholdes. For at en Sag kan finde Afgjørelse paa et Repræsentantmøde, maa den være anmeldt for Formanden

28 Aug. senest 14 Dage, forend dette afholdes. Kun Sager, der
Nr. 147. have været anførte paa den omdelte Dagsorden, kunne afgjøres i et Repræsentantmøde. Efterat Dagsordenen er omdelt, ligge Sagerne til Eftersyn for Repræsentanterne paa Brandforsikkringens Kontor.

I paatrængende Tilfælde kan dog et Repræsentantmøde sammenkaldes med kortere Varsel, men i saa Tilfælde skal Spørgsmaalet om, hvorvidt den paagjældende Sag maa foretages, være at forelægge de Mødende, af hvilke mindst de ³/₄ maa stemme for Sagens Foretagelse.

Saalænge Afstemningen ikke er begyndt, kan ethvert Medlem af Directionen eller af Repræsentantskabet stille Ændringsforslag. Repræsentantskabet kan ogsaa inden Afstemningen henvise en Sag til Udvalgsbehandling, naar der stilles Forslag derom. Forhandlingen om Sagens Realitet standses da, indtil Forslaget om Udvalgsbehandling er afgjort.

Repræsentantskabet kan vedtage, at en Sag skal underkastes to Behandlinger, naar Forslag derom fremsættes, inden Afstemningen er begyndt; den anden Behandling kan foregaa paa et Møde, der er indkaldt ved omdelte Tilsigelsessedler med mindst 4 Dages Varsel, paa hvilket Møde da kun denne Sag afgjøres.

§ 75. Afstemning sker i Reglen ved Haandsoprækning, men, naar Formanden anseer det nødvendigt, eller naar 8 Medlemmer forlange det, sker den ved Stemmesedler. Valg foregaar i Reglen skriftlig ved Stemmesedler. Ved alle Afstemninger gjør Formandens Stemme Udslaget, naar der er lige mange Stemmer paa hver Side.

Simpel Stemmeflerhed er tilstrækkelig undtagen ved Valg af Direktører, Formand, Næstformand og Medlemmer til det faste Udvalg, hvortil behøves over Halvdelen af de afgivne Stemmer. Opnaaes ved et saadant Valg ikke strax over Halvdelen af Stemmerne, sker der frit Omvalg; opnaaes heller ikke da over Halvdelen af Stemmerne, sker Omvalget

saaledes, at af dem, der have flest Stemmer, tages dobbelt 28 Aug.
saa mange, som der skal vælges, og kun paa dem Nr. 147.
stemmes der.

Til Repræsentantmøderne have alle Interessenter Adgang, forsaavidt Pladsen tillader det; ligeledes skal der drages Omsorg for særlige Pladser til Bladenes Referenter. Forstyrre Tilhørerne god Orden, kan Formanden ophæve Mødets Offentlighed.

Formanden kan udelukke Sager fra offentlig Behandling (Sager, der svæve for Retten, personlige Spørgsmaal o. Lign.), men, naar et Medlem forlanger det, da skal det sættes under Afstemning, om Udelukkelsen fra offentlig Behandling bør finde Sted. Et Medlem kan ligeledes forlange afstemt over, om en Sag skal foretages for lukkede Døre, naar Formanden ikke har bestemt det.

§ 76. Forhandlingerne styres af Repræsentantskabets Formand, der leder og bestemmer Afstemningerne, og hans Kjendelse er i enhver Henseende afgjørende lige overfor enhver Tilstedeværende. Alt, hvad der vedkommer Forretningsgangen i Repræsentantskabet, varetages af Formanden; han bærer saaledes Omsorg for, at der er et passende Lokale til Afbenyttelse ved Repræsentantmøderne; han sørger for, at Repræsentanterne i rette Tid og paa rette Maade erholde Tilsigelse til Møderne og andre Meddelelser.

Han paaser, at der føres fornøden Journal over indkomne og afgjorte Sager; han aabner Skrivelser til Repræsentantskabet og expederer Skrivelser fra dette. Til Medhjælp herved og til at fungere som Sekretær ved Repræsentantmøderne kan han benytte en af Kontorets Personale, som Direktionen dertil anviser.

De Udgifter, som Repræsentantskabets Forretningsgang medfører, anvises af Formanden.

Næstformanden træder i Formandens Forfald aldeles i hans Sted.

28 Aug. § 77. I Repræsentantmøderne føres en Protokol over
Nr. 147. Alt, hvad der vedtages; efter Forhandlingernes Slutning oplæses det Tilførte, og Protokollen underskrives af Formanden og saa mange af de Tilstedeværende, der ville det. Efter ethvert Repræsentantmøde besørger Formanden en Offentliggjørelse af det, der er ført til Protokollen, ledsaget af et Udtog af de Sager, der have været forhandlede.

§ 78. Det faste Udvalg bestaar af 9 Medlemmer foruden Formanden og Næstformanden. Hvert Aar afgaa de 3 Medlemmer, der have været længst i Udvalget.

Forsaavidt noget Medlem i Aarets Løb udtræder eller døer, indtræder i den Paagjældendes Sted den Suppleant, der er valgt med de fleste Stemmer, og saa fremdeles.

Udvalget samles saa ofte, Direktionen eller Formanden eller 5 af dets Medlemmer anser det nødvendigt. Det kan tage Beslutninger, naar 5 Medlemmer foruden Formanden ere tilstede; det vedtager selv sin Forretningsorden.

§ 79. Pladser, der i Aarets Løb blive ledige i det faste Udvalg, besættes ved næste ordentlige Repræsentantmøde for Resten af den Tid, for hvilken det afgaaede Medlem er valgt.

§ 80. Det faste Udvalg besørger ved Hjælp af den valgte Revisor Aarets Regnskab revideret. Det afgiver sin Erklæring om Forslag, der skulle for Repræsentantskabet. Det kan paa Repræsentantskabets Vegne indrømme Bevillinger, naar disse hver for sig ikke overstige 200 Kr. Det kan paa Repræsentantskabets Vegne efter Forslag af Direktionen og i Forbindelse med den endelig afgjøre Tvivlspørgsmaal angaaende Omraadet og Forstaaelsen af Præmietarifens Bestemmelse (§ 50 in fine). Ved de Meddelelser om enhver Brandskade, som Direktionen maanedlig skal give dette Udvalg, har dette Leilighed til at gjøre sig bekjendt med disse Sager. Det paaser til forskjellige Tider, om Bogføringen holdes à jour, og om Kassen er i Orden. Dets Samtykke

udkræves med Hensyn til 1) Valg af Brandforsikkringens Forretningsfører, Bogholder, Kasserer og Taxationsmænd, 2) Fastsættelsen af Reglerne for Frugtbargjørelsen af Reservefonden og Kassebeholdningen samt midlertidige Laans Optagelse, 3) Afslutning af Gjenforsikkring eller lignende Overførelse paa Andre af Brandforsikkringens Risiko, forsaavidt saadan Foranstaltning har Hensyn til mere end enkelte Eiendomme. 28 Aug. Nr. 147.

§ 81. Ethvert af det faste Udvalgs Medlemmer kan efter sit Ønske gjennemgaa i Kontoret Brandforsikkringens Bøger og samtlige Protokoller.

§ 82. Direktionen bestaar af 3 Medlemmer. De vælges af Repræsentantskabet for et Tidsrum af 6 Aar og kunne gjenvælges. Valget er ikke bundet til Interessenter i Brandforsikkringen.

2 Aar efter det første Valg af alle 3 Direktører afgaar en af dem, og 4 Aar fra samme Tidspunkt en anden af dem, hvilken Afgang bestemmes ved Lodtrækning.

Vakancer i Aarets Løb besættes ved Konstitution af det faste Udvalg for Tiden indtil det næste ordentlige Repræsentantskabsmøde. Ved dette besættes de ledige Pladser for Resten af den Tid, for hvilken de afgaaede Direktører vare valgte.

Naar en Direktør har Forfald i længere Tid end en Maaned, kan det faste Udvalg konstituere en anden i hans Sted.

§ 83. Direktionen leder med Bistand af en Forretningsfører samtlige Brandforsikkringens Anliggender med de i denne Vedtægt angivne Begrændsninger og under Ansvar for Repræsentantskabet.

Med Samtykke af det faste Udvalg ansætter, suspenderer eller afsætter den Forretningsføreren.

§ 84. Direktionen vælger selv sin Formand og holder Møde mindst 1 Gang om Maaneden og desuden, saa ofte Formanden maatte bestemme. Det er overladt Direktionen

28 Aug. selv at vedtage de fornødne reglementariske Bestemmelser for
Nr. 147. sin Virksomhed og Forretningernes Fordeling. Saadanne Bestemmelser meddeles det faste Udvalg.

Direktørerne oppebære hver et Honorar af 1,200 Kr. aarligt.

§ 85. Forretningsføreren leder under Direktionens Kontrol og under Ansvar overfor denne den daglige Forretningsgang efter de Regler, som Direktionen foreskriver. Han antager alle Forsikkringer, som kun ere ordinær Præmie undergivne, underskriver paa Direktionens Vegne alle Policer med Paraph af Bogholderen, godkjender alle Skadeserstatninger paa 2,000 Kr. og derunder og anviser disse samt alle de løbende Udgifter ligeledes med Paraph af Bogholderen.

I Tvivlstilfælde forelægger han den paagjældende Sag for Direktionen til Afgjørelse.

Alle Sager, som ere forbeholdte Direktionens Afgjørelse, forberedes af ham ved at forsynes med de fornødne Oplysninger og hans Betænkning, ligesom han i det Hele er pligtig til at forsyne Direktionen med alle til Brandforsikkringens Tarv og Fremgang sigtende Oplysninger, som Direktionen maatte ønske.

§ 86. Direktionen antager de Forsikkringer og godkjender de Skadeserstatninger, der ikke ifølge § 85 ere henlagte under Forretningsførerens Afgjørelse, samt tager i Forbindelse med det faste Udvalg Bestemmelse om og afslutter Gjenforsikkring (jfr. § 80). Dispositioner over Brandforsikkringens Aktiver kunne med den i § 85 nævnte Undtagelse kun foretages af Direktionen. To Direktørers Underskrift er forbindende for Brandforsikkringen. Kvitteringer for erlagte Præmier underskrives af Brandforsikkringens Kasserer og Bogholder i Forening.

§ 87. Af Direktionen skal i det mindste dens Formand eller i hans Forfald en af de andre Direktører samt Forret-

ningsføreren være tilstede i Repræsentantmøderne for der at give Oplysninger til Veiledning under Forhandlingerne. 28 Aug. Nr. 147.

Det samme gjælder med Hensyn til det faste Udvalgs Møder, naar ikke Forhandlingsgjenstandene der ere af rent indre Beskaffenhed.

§ 88. Naar denne Vedtægt har erholdt kongelig Sanktion, træde dens Bestemmelser i Kraft, efterhaanden som de efter Brandforsikkringens Forhold kunne gjennemføres.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse om Forandring i Indenrigsministeriets Bekjendtgørelse af 26de September 1882 ang. Indførsel af Heste fra Sverig.

21 Oktbr. Nr. 211.

Den i Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse af 26de September 1882 angaaende Indførsel af Heste fra Sverig indeholdte Bestemmelse, hvorefter Dyrene skulle være ledsagede

> „af et af vedkommende Sælger eller af en anden med Forholdene bekjendt Mand udstedt og af en dertil kompetent Øvrighed eller en dansk Konsul bekræftet Bevis for, at Hesten i de sidste 4 Maaneder har opholdt sig paa Sælgerens Hjemsted, og at der ikke i dette Tidsrum har vist sig Snive eller Springorm paa bemeldte Sted eller i en Afstand af to svenske Mil derfra",

bliver herved ophævet, hvorimod det iøvrigt fremdeles har sit Forblivende ved de i ovennævnte Bekjendtgjørelse givne Forskrifter.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Jagttagelse for alle Vedkommende.

Foreløbig Lov om Oprettelsen af et militært Gendarmerikorps. (Krigsministeriet).

27 Oktbr. Nr. 215.

Vi Christian den Niende osv., G. v.: At da det under de stedfindende Forhold kan ventes, at der af de

27 Oktbr. civile Myndigheder vil blive stillet Fordringer om militær
Nr. 215. Bistand i større Omfang end Hærens Tarv og Hensynet til de Værnepligtiges Uddannelse taaler, have Vi fundet det paatrængende nødvendigt at oprette en til at yde saadan Bistand særlig bestemt Afdeling af Hæren, i hvilket Øiemed Vi i Henhold til Grundlovens § 25 byde og befale som følger:

§ 1. Ved Siden af de i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 § 1 ommeldte Vaaben og Korps oprettes som Bestanddel af Hæren indtil videre et Gendarmerikorps med det særlige Formaal i hele Landet at yde de civile Myndigheder Understøttelse til Opretholdelse af den offentlige Sikkerhed, Ro og Orden samt til Haandhævelse af de bestaaende Love og Anordninger.

§ 2. Korpset staar umiddelbart under Krigsministeren. Det bestaar af Officerer, Underofficerer og Gendarmer.

§ 3. Korpsets Officerspladser besættes af Kongen ved Forsættelse af Officerer af Vaabnene. Underofficererne ansættes af Krigsministeren. Gendarmerne antages af Korpsets Chef ved Hvervning.

De Officerer og Underofficerer samt med disse Klasser Ligestillede, der ansættes i Gendarmerikorpset, føres i de Vaaben eller Korps, hvortil de henhøre, udover Tallet af de for samme fastsatte Antal Befalingsmænd eller Ligestillede.

§ 4. De nærmere Bestemmelser om Korpsets Ordning, saasom dets Inddeling, Styrke af Befalingsmænd og Ligestillede samt Gendarmer, Antallet af Beredne og Uberedne, Lønningsvilkaarene i Korpset, dets Indkvartering, Forsyning med Heste, Antagelse, Forfremmelse, Forsættelse og Afskedigelse af Underofficerer og Gendarmer, fastsættes ved Kongelig Resolution.

§ 5. Reglerne for Korpsets Samvirken med de civile

Myndigheder fastsættes af Krigsministeren efter Forhandling med Justitsministeren. 27 Oktbr. Nr. 215.

§ 6. De ved denne Lov foranledigede Udgifter afholdes af Statskassen.

§ 7. Denne Lov træder i Kraft den Dag, den bekjendtgjøres i Lovtidenden.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Foreløbig Lov om overordentlige Politiudgifter. (Justitsministeriet).

27 Oktbr. Nr. 216.

Vi Christian den Niende osv., G. v.: At da de særlige Forhold for Tiden stille større Krav til Politiet, end de i Medfør af den gjældende Lovgivning til Raadighed staaende Kræfter og Midler tillade at gjøre Fyldest, og da det ikke findes billigt at paalægge Kommunerne Udgifter i den Anledning, have Vi fundet det paatrængende fornødent i Henhold til Grundlovens § 25 ved foreløbig Lov at skaffe Hjemmel til Afholdelse af de Udgifter, som ville flyde af en Forøgelse af Politiets Kræfter og andre Politiforanstaltninger, som den offentlige Orden maatte gjøre fornødne.

Thi byde og befale Vi som følger:

Vor Justitsminister bemyndiges indtil videre til for Statskassens Regning at afholde de Udgifter, som Tilveiebringelsen af overordentlig Politihjælp og andre særlige Politiforanstaltninger til Opretholdelse af den offentlige Orden i eller udenfor Kjøbenhavn maatte udkræve.

Denne Lov træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Foreløbig Lov ang. Tillæg til den almindelige borgerlige Straffelov. (Justitsministeriet).

2 Novbr. Nr. 224.

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Da det under de forhaandenværende Omstændigheder maa ansees for

2 Novbr. paatrængende nødvendigt at udfylde den almindelige borger-
Nr. 224. lige Straffelov med saadanne Bestemmelser, som i andre Landes Straffelove ere fundne fornødne til Beskyttelsen af den offentlige Ro og Orden, saa ville Vi i Medfør af Grundlovens § 25 have befalet som følger:

§ 1. Den, som i Tale eller Skrift, henvendt til Publikum i Almindelighed eller til Forsamlinger, raader eller opfordrer til at begaa Handlinger, der falde ind under bestaaende Straffelove, straffes som for Anstiftelse af saadanne strafbare Handlinger eller Forsøg herpaa.

Den, som paa foranførte Maade fremstiller Forbrydelsers Begaaelse som fortjenstligt eller bifaldsværdigt, straffes med Fængsel.

§ 2. Den, som offentlig eller privat raader eller opfordrer Personer, der henhøre til Hæren eller Flaaden, eller ere udskrevne til samme, til Ulydighed mod militære Foresattes Befalinger, saavelsom den, der raader eller opfordrer Værnepligtige til ikke at adlyde Indkaldelsesordre, straffes med Fængsel eller under skærpende Omstændigheder med Forbedringshusarbeide.

§ 3. Den, som i Tale eller Skrift, henvendt til Publikum i Almindelighed eller til Forsamlinger, eller iøvrigt paa en den offentlige Ro og Orden faretruende Maade ophidser Klasser eller Dele af Befolkningen til Had og Forbittrelse eller til Voldsgjerninger imod andre Klasser eller Dele af den, straffes med Fængsel.

§ 4. Den, som offentlig fremsætter eller udbreder opdigtede eller forvanskede Kjendsgjerninger for derved at gjøre Statens Indretninger eller Regjeringens Foranstaltninger forhadte eller foragtelige, straffes med Fængsel.

§ 5. Handelen med Vaaben er undergivet Politiets Tilsyn og Kontrol. Overtrædelse af de i saa Henseende af det givne Forskrifter straffes med Fængsel eller Bøder.

§ 6. Denne Lovs Bestemmelser komme kun til Anvendelse, forsaavidt ikke større Strafferansvar maatte være forskyldt efter Straffelovenes almindelige Regler.

§ 7. De i denne Lov omhandlede Forseelser ere offentlig Paatale undergivne. 2 Novbr Nr. 224

De i § 5 omhandlede Forseelser forfølges som offenlige Politisager.

Er nogen af de i denne Lov omhandlede Forseelser udført ved Pressens Brug, bliver Tiltale at beordre af de almindelige Anklagemyndigheder, uden at Sagen behøver at forelægges Justitsministeriet.

§ 8. Naar der i Henhold til denne Lov skal idømmes Straf af Fængsel, bliver Reglen i Straffelovens § 25 at følge.

Paa Meddelagtighed eller Forsøg paa Overtrædelse af denne Lovs Forskrifter komme almindelig borgerlig Straffelovs Grundsætninger til Anvendelse.

Embedsmænd eller Bestillingsmænd, som straffes efter denne Lov, kunne tillige dømmes til Embeds eller Bestillings Fortabelse og Pensionister til Fortabelse af Pension eller Understøttelse.

§ 9. Denne Lov træder i Kraft 2 Dage, efter at den har været bekjendtgjort i Lovtidenden.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

---

5 Decbr. **Raadstue-Plakat. (Ang. Meddelelse af Nærings-abkomster i Henhold til Lov 29 Decbr. 1857 § 58).**

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: **Ved** Skrivelse af 23de f. M. har Indenrigsministeriet **meddelt** Samtykke til følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse affattede **Vedtægt i Henhold til Lov af 23de Mai 1873 § 9 angaaende Meddelelse af de i Næringsloven af 29de December 1857 § 58 omhandlede Næringsabkomster i Kjøbenhavn.**

Fra den Dag, da nærværende Vedtægt træder i Kraft, meddeles indtil videre i Kjøbenhavn ikke Næringsabkomst paa nogen af de i Næringsloven af 29de December 1857 § 58 omhandlede Næringsveie (Værtshushold, Restauration og Konditori).

Foranstaaende Bestemmelse er dog ikke til Hinder for at erholde et paa nogen af de nævnte Næringsveie lydende Borgerskab eller Næringsbevis, som midlertidig har været deponeret i Magistraten, udleveret til Gjenoptagelse af samme Næringsvei efter de nu gjældende Regler.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende med Tilføiende, at ovennævnte Vedtægt træder i Kraft den 1 Januar 1883.

5 Decbr. **Vedtægt ang. Høkernes Næringsret i Kjøbenhavn. (Kjøbenhavns Magistrat).**

Den i § 2 af Vedtægten af 12te Juni 1858*) indeholdte Bestemmelse, hvorefter Høkere kunne erholde Ret til Udskænk-

*) Denne Vedtægt er saaledes lydende:

Raadstue-Plakat.

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: at Kommunalbestyrelsen i Henhold til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 § 47 og Indenrigsministeriets Skrivelse af 31te f. M. har fastsat følgende **Vedtægt for Høkernes Næringsret i Kjøbenhavn.**

ning af indenlandsk Øl og Brændevin, ophæves fra indeværende Aars Udløb, fra hvilket Tidspunkt den nævnte Ret saaledes ikke mere kan erhverves. 5 Decbr.

De Høkere, som derom allerede have gjort eller inden denne Maaneds Udgang derom gjøre fornøden Anmeldelse, bevare den nævnte Ret indtil Udløbet af Aaret 1885.

Hvilket herved kundgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

§ 1. Høkerne skulle være berettigede til at forhandle følgende Artikler: Fødevarer af indenlandsk (derunder ikke færøisk, islandsk eller grønlandsk) Produktion af ethvert Slags, undtagen fersk Kjød, saasom: Flesk (fersk, saltet, røget eller syltet), Smør, Fedt, Ost, Mel, Gryn, Ærter, Fisk af ethvert Slags og enhver Tilberedning, saltet eller røget Kjød, Kjødfarce, Fiskefarce, Pølser af ethvert Slags, Rugbrød, Hvedebrød, slagtede Gjæs, Ænder og Høns, røget Gaasekjød, Kraaser, Smørrebrød og tilberedte kolde Spisevarer i Almindelighed, — Alt i saadanne Qvantiteter, som ifølge Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 § 33 ere Gjenstand for Detailhandel;
Salt i Skillingevis; saltet eller røget udenlandsk Sild i Oletal; anden saltet, tørret eller røget udenlandsk, færøisk, islandsk eller grønlandsk Fisk i Pundetal; saltet eller røget udenlandsk, færøisk, islandsk eller grønlandsk Kjød i Pundetal; Tjære og Tran i Pottemaal; Lys i Stykketal indtil 12 Stykker ad Gangen; Svovlstikker i enkelte Bundter indtil 12 Bundter ad Gangen; Koste i enhver Qvantitet;
Indenlandsk Øl fra 1/2 Pot til 1 Tønde ad Gangen, samt aftappet paa Flasker, være sig hele eller halve; indenlandsk Mjød i enhver Kvantitet.

§ 2. Fremdeles skulle de Høkere, som ei udtrykkelig frafalde Ret dertil, være berettigede til at udskjænke indenlandsk Øl og Brændevin til Fortæring paa Stedet, uden dog at have siddende Gjæster eller øve noget Slags Værtshushold, mod at svare den i Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 § 72 foreskrevne Afgift.

Hvilket herved kundgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

8 Oktbr. **Kongelig Resolution ang. Oprettelsen af et kirkeligt Raad.**

Paa en af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen i Statsraadet allernaadigst at befale:

1) at der oprettes et kirkeligt Raad, bestaaende af Rigets 7 Biskopper med Tiltrædelse af et Medlem af det theologiske og et Medlem af det juridiske Fakultet ved Kjøbenhavns Universitet, der samles aarlig i Kjøbenhavn under Forsæde af Biskoppen over Sjællands Stift, og hvis Opgave skal være:

a) at overlægge Menighedslivets Stilling, og kirkelige Tilstande og Forhold i de forskjellige Stifter,

b) til Kirkeministeren at andrage paa saadanne administrative og legislative Forholdsregler, det maatte finde at kunne fremme Menighedslivets og Kirkens Vel,

c) at afgive Betænkning og Raad angaaende de kirkelige Spørgsmaal, som Kirkeministeren maatte forelægge det.

2) at Kirkeministeren i Reglen har at indhente dette Raads Erklæring, forinden han indstiller til Hans Majestæt Lovforslag til Forelæggelse for Rigsdagen eller almindelige administrative Bestemmelser, vedrørende rent indre kirkelige Forhold, ligesom ogsaa forinden han selv tager Bestemmelse i saadanne Sager i de Tilfælde, hvor det er overladt til ham uden Indstilling til Hans Majestæt at tage endelig Beslutning.

Tillæg.

Ifølge de i Tidsrummet fra 1ste Januar 1881 til 31te December 1885 udkomne Love og Anordninger m. v. ville følgende Anmærkninger være at tilføie i de tidligere og i nærværende Bind:

2det Bind. — 1785—1813.

Side 170. Ved F. 11 Novbr. 1791 om Sognefogder § 4 Litra h.: See L. 27 April 1883 Nr. 115.
— 266. Ved B. og A. 17 Juli 1795 ang. Brandforsikkringen for Kbhvn.: See B. 28 Aug. 1885 Nr. 147.

3die Bind. — 1814—1833.

Side 166. Ved Oktroi for Nationalbanken af 4. Juli 1818 § 57: See B. 30 Septbr. 1881 Nr. 146 og B. 3 Jan. 1882 Nr. 1.

4de Bind. — 1834—1848.

Side 591. Ved Pl. 13 Oktbr. 1847: See L. 7 Mai 1884 Nr. 46 om Udgifter ved Sindssygevæsenet m. m.

5te Bind. — 1849—1859.

Side 50. Ved Pensionslov 5 Jan. 1851: See L. 14 Juni 1881 Nr. 90 om Afgang til Livrente for Statsrevisorer.
— 57. Ved L. 7 Febr. 1851 om den jydske Toldgrændses Ophævelse § 7: Ophævet ved L. 12 April 1881 Nr. 50 § 4.
— 84. Ved L. 9 April 1851 om Invalideforsørgelse: See L. 18 April 1883 Nr. 106.
— 135. I Anm. til L. 26 Marts 1852 om Redningsvæsenet § 2 tilføies: L. 17 Marts 1882 Nr. 30, § 1.

Side 135. I Anm. til samme Lovs § 6 tilføies: L. 17 Marts 1882 Nr. 30, § 2.
— 158. Ved L. 20 Aug. 1853: See L. 7 Mai 1884 Nr. 46 om Udgifter ved Sindssygevæsenet m. m.
— 166. Ved Havneregl. 9 Septbr. 1853: See B. 17 Jan. 1884 Nr. 7 om Regl. f. Ordens Overholdelse m. m. paa Kbhvns. Inderred og i Havnen.
— 219. Ved L. 16 Febr. 1856: Se L. 7 Mai 1884 Nr. 46 om Udgifter ved Sindssygevæsenet m. m.
— 226. Ved L. 8 Marts 1856 om Borger- og Almueskolevæsenet § 7: See L. 23 April 1881 Nr. 54, L. 30 Marts 1883 Nr. 61 og L. 7 Marts 1885 Nr. 22.
— 282. Ved L. 4 Marts 1857 ang. Redningsvæsenet: See L. 17 Marts 1882 Nr. 30 § 2.
— 319. Ved L. 29 Decbr. 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. § 27: See Bkgj. Nr. 98 og Nr. 99 om Regul. f. Aflæggelse af Svendeprøver i Kjøbenhavn og i de øvrige Kjøbstæder.
— 325. Ved samme Lovs § 55: See Vedtægt 5 Decbr. 1882 ang. Høkernes Næringsret i Kjøbenhavn.
— — Ved samme Lovs § 58: See Raadstue-P. 5 Decbr. 1882 indeholdende Vedtægt i Henhold til L. 23 Mai 1873 Nr. 73 § 9.
— 361. Ved L. 29 Decbr. 1857 om Frederiksberg Sogns Bestyrelse § 9: See B. 12 Novbr. 1884 Nr. 113.
— 367. Ved L. 12 Jan. 1858 om Udvidelse af Bygningslov 17 Marts 1856 til en Del af Frederiksberg Sogn, § 1: See A. 20 Juni 1881 Nr. 94.
— 376. Ved L. 24 Febr. 1858 om Invalideforsørgelsen: Se L. 18 April 1883 Nr. 106.

6te Bind. — 1860—1864.

Side 13. Ved Raadstue-P. 26 Oktbr. 1860 ang. Sundhedsvedtægt f. Kbhvn.: See B. 8 Jan. 1883 Nr. 2 og B. 6 Septbr. 1884 Nr. 83.
— 162. Ved L. 2 Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet § 10: See B. 8 Jan. 1883 Nr. 2 og 6 Septbr. 1884 Nr. 83 ang. Indretningen af snevre (russiske) Skorstene.
— 213. Ved B. 24 Marts 1862: See B. 26 Juli 1883 Nr. 139 ang. Kassation af Stempelmærker.
— 245. Ved Regul. 6 Aug. 1862 om Svendeprøver i Kjøbenhavn: Bortfalden ved B. 3 Oktbr. 1884 Nr. 98.
— 302. Ved L. 11 Febr. 1863 om Omordning af Kjøbenhavns Politi § 8: See Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.

Side 305. Ved samme Lovs § 17: See Forel. L. 27 Oktbr. 1885 Nr. 216 om overordentlige Politiudgifter.
— 396. Ved L. 4 Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne § 29: Jvfr. L. 12 April 1881 Nr. 50 § 2 og L. 31 Marts 1882 Nr. 38.
— 415. Ved Koloniallov 27 Novbr. 1863: Se L. 14 April 1883 Nr. 101.
— 447. Ved L. 31 Marts 1864 ang. Havneafgift i Kjøbenhavns Havn: See B. 11 Mai 1883 Nr. 117.
— 456. Ved L. 5 Aug. 1864 ang. Krigsskat paa Brænderidrift § 4: Ophævet ved L. 12 April 1881 Nr. 50 § 4.
— 457. Ved Forandringer 15 Aug. 1864 i Regul. 6 Aug. 1862 om Svendeprøver i Kjøbenhavn: Bortfalden ved B. 3 Oktbr. 1884 Nr. 98.
— 459. Ved Regul. 20 Aug. 1864 om Svendeprøver i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn: Bortfalden ved B. 3 Oktbr. 1884 Nr. 99.
— 466. Ved B. 1 Novbr. 1864 ang. Frederiksberg Sogns Bydistrikt: See B. 12 Novbr. 1884 Nr. 113.

7de Bind. — 1865—1869.

Side 4. Ved L. 24 Febr. 1865 om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af Brændeviin: Ophævet ved L. 12 April 1881 Nr. 50 § 4.
— 8. Ved B. 31 Marts 1865: See B. 26 Novbr. 1884 Nr. 114. om Fritagelse for Bestuvningsafgift i Kjøbenhavns Havn.
— 60. Ved Almindelig borgerlig Straffelov 10 Febr. 1866: See Forel. L. 5 Mai 1885 Nr. 64 om Indskrænkning i Adgangen til at anskaffe Vaaben og øve sig i disses Brug samt Forel. L. 2 Novbr. 1885 Nr. 224 ang. Tillæg til den alm. borgerl. Straffelov.
— 255. Ved L. 21 Juni 1867 ang. Forholdsregler for at undgaa Paaseiling: See A. 29 Novbr. 1881 Nr. 160.
— 311. Ved L. 6 Juli 1867 om Hærens Ordning: See A. 8 Aug. 1881 Nr. 126.
— 328. Ved L. 3 April 1868: See L. 7 Mai 1884 Nr. 46 om Udgifter ved Sindssygevæsenet m. m.
— 430. Ved B. 14 Septbr. 1867 ang. Skibsregistreringsdistrikterne: See B. 14 Juni 1882 Nr. 83.
— 517. Ved L. 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn § 17: See B. 27 Juli 1882 Nr. 106.
— 519. Ved samme Lovs § 22: See B. 24 Septbr. 1881 Nr. 143.
— 521. Ved samme Lovs § 25: See Raadstue-P. 1 Novbr. 1882.
— 522. Ved samme Lovs § 28: See B. 14 Decbr. 1881 Nr. 168.

Side 552. Ved L. 26 Mai 1868 om Forvaltningen af Umyndiges Midler § 4 Nr. 1: See B. 14 Juli 1883 Nr. 138 om, at den der nævnte Afgift nedsættes til det Halve.
— 604. Ved Politivedtægt for Kjøbenhavn 18 Jan. 1869: Bortfalden efter Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
— 651. Ved L. 6 Marts 1869 om Værnepligt § 20: See A. 16 Juni 1882 Nr. 87.
— 653. Ved samme Lovs § 25: Ligeledes.

8de Bind. — 1870 — 1874.

Side 16. Ved Tillæg 27 April 1870 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: Bortfalden ved Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
— 57. Ved L. 2 Juli 1870 ang. forhøiet Ligning til Amternes Skolefond: See L. 23 April 1881 Nr. 54, L. 30 Marts 1883 Nr. 61 og L. 7 Marts 1885 Nr. 22.
— 136. Ved L. 4 Febr. 1871 Nr. 21 om Politiet udenfor Kjøbenhavn § 16: See Forel. L. 27 Oktbr. 1885 Nr. 216 om overordentlige Politiudgifter.
— 167. Ved L. 1 April 1871 Nr. 61 om Jagten: See L. 12 Mai 1882 Nr. 57 og L. 17 April 1885 Nr. 56.
— 181. Ved L. 1 April 1871 Nr. 65 om Stamstutteriet paa Frederiksborg § 8: Forandret ved L. 29 Jan. 1881 Nr. 7.
— 209. Ved A. 5 Aug. 1871 Nr. 124 ang. Undervisningen i de lærde Skoler: See A. 16 Juni 1882 Nr. 86.
— 225. Ved Tillæg 11 Novbr. 1871 Nr. 162 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: Bortfalden ved Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
— 428. Ved L. 21 Marts 1873 Nr. 28 om Brandvæsenet i Kjøbstæderne § 23: See B. 14 Decbr. 1881 Nr. 168.
— 473. Ved L. 3 Mai 1873 Nr. 52 om Beskatningen af indenlandsk Roesukker: See L. 20 Jan. 1882 Nr. 8.
— 521. Ved L. 23 Mai 1873 Nr. 73 om Tillæg til Næringsloven, § 9: See Raadstue-P. 5 Decbr. 1882, indeholdende Vedtægt om Adgang til Beværtningsnæring i Kjøbenhavn.
— 545. Ved B. 19 Decbr. 1873 Nr. 159 ang. Overenskomst mellem Danmark og det tydske Rige om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse m. m.: See B. 24 Septbr. 1881 Nr. 142 og B. 12 Septbr. 1884 Nr. 87.
— 563. Ved B. 10 Jan. 1874 § 2 om brandfarlige Næringsveie: Se B. 1 Novbr. 1882 Nr. 135.
— 673. Ved B. 1 Decbr. 1874 Nr. 159 om Stempelloven, § 12 Anm., tilføies: B. 12 Juni 1882 Nr. 80.

9de Bind. — 1875—1880.

Side 340. Ved A. 28 April 1880 Nr. 49 om Forholdsregler for at undgaa Paaseiling, § 10: Bortfalder efter A. 29 Novbr. 1881 Nr. 160.

— 465. Ved L. 2 Juli 1880 Nr. 89, § 2: See A. 17 April 1885 Nr. 57 ang. Bestyrelsen af Statsbanerne.

— 480. Ved L. 2 Juli 1880 Nr. 96 om Beskyttelse for Varemærker, § 89: See A. 2 Febr. 1881 Nr. 2, A. 7 Juni 1881 Nr. 89 og A. 20 Marts 1883 Nr. 55.

— 481. Ved L. 2 Juli 1880 Nr. 97 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget: See L. 30 Marts 1885 Nr. 40 om yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse.

— 508. Ved L. 25 Juli 1880 Nr. 106 om Tillæg til Lov om Hærens Ordning: See A. 8 Aug. 1881 Nr. 126.

— 527. Ved B. 30 Aug. 1880 Nr. 123: Bortfalder efter A. 16 Juni 1882 Nr. 87 om værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed.

10de Bind. — 1881—1885.

Side 16. Ved L. 18 Marts 1881 Nr. 36 om en Jernbane til Bogense, § 2: See Lov 30 Marts 1883 Nr. 62.

— 82. Ved L. 25 Mai 1881 Nr. 84 om en Jernbane fra Randers til Hadsund, § 2: Ligeledes.

— 146. Ved B. 24 Septbr. 1881 Nr. 142 om en Tillægs-Overenskomst mellem Danmark og det tydske Rige ang. trængende Undersaatter: See B. 12 Septbr. 1884 Nr. 87.

— 175. Ved midlertidig Jagtlov 12 Mai 1882 Nr. 57: See L. 17 April 1885 Nr. 56.

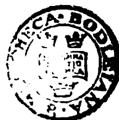
— 227. Ved B. 26 Septbr. 1882 Nr. 123 ang. Indførsel af Heste fra Sverig: See B. 21 Oktbr. 1885 Nr. 211.

— 236. Ved B. 8 Jan. 1883 Nr. 2: See B. 6 Septbr. 1884 Nr. 83 ang. Indretningen af snevre (russiske) Skorstene i Kirkebygninger paa Landet.

— 254. Ved L. 27 April 1883 Nr. 114: See A. 29 Marts 1884 Nr. 26 ang. Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritoriet.

— 290. Ved Anhang 22 Juni 1883 Nr. 126 til Politivedtægten for Kbhvn, § 6: See Tillæg 31 Marts 1884 Nr. 29 til be- meldte Anhang.

— 376. Ved Forel. L. 12 Septbr. 1884 Nr. 85: See L. 30 1885 Nr. 40 ang. yderligere Foranstaltninger mod Koleras Indførelse.

Side 552. Ved L. 26 Mai 1868 om Forvaltningen af Umyndiges Midler § 4 Nr. 1: See B. 14 Juli 1883 Nr. 138 om, at den der nævnte Afgift nedsættes til det Halve.
— 604. Ved Politivedtægt for Kjøbenhavn 18 Jan. 1869: Bortfalden efter Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
— 651. Ved L. 6 Marts 1869 om Værnepligt § 20: See A. 16 Juni 1882 Nr. 87.
— 653. Ved samme Lovs § 25: Ligeledes.

8de Bind. — 1870 — 1874.

Side 16. Ved Tillæg 27 April 1870 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: Bortfalden ved Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
— 57. Ved L. 2 Juli 1870 ang. forhøiet Ligning til Amternes Skolefond: See L. 23 April 1881 Nr. 54, L. 30 Marts 1883 Nr. 61 og L. 7 Marts 1885 Nr. 22.
— 136. Ved L. 4 Febr. 1871 Nr. 21 om Politiet udenfor Kjøbenhavn § 16: See Forel. L. 27 Oktbr. 1885 Nr. 216 om overordentlige Politiudgifter.
— 167. Ved L. 1 April 1871 Nr. 61 om Jagten: See L. 12 Mai 1882 Nr. 57 og L. 17 April 1885 Nr. 56.
— 181. Ved L. 1 April 1871 Nr. 65 om Stamstutteriet paa Frederiksborg § 8: Forandret ved L. 29 Jan. 1881 Nr. 7.
— 209. Ved A. 5 Aug. 1871 Nr. 124 ang. Undervisningen i de lærde Skoler: See A. 16 Juni 1882 Nr. 86.
— 225. Ved Tillæg 11 Novbr. 1871 Nr. 162 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: Bortfalden ved Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
— 428. Ved L. 21 Marts 1873 Nr. 28 om Brandvæsenet i Kjøbstæderne § 23: See B. 14 Decbr. 1881 Nr. 168.
— 473. Ved L. 3 Mai 1873 Nr. 52 om Beskatningen af indenlandsk Roesukker: See L. 20 Jan. 1882 Nr. 8.
— 521. Ved L. 23 Mai 1873 Nr. 73 om Tillæg til Næringsloven, § 9: See Raadstue-P. 5 Decbr. 1882, indeholdende Vedtægt om Adgang til Beværtningsnæring i Kjøbenhavn.
— 545. Ved B. 19 Decbr. 1873 Nr. 159 ang. Overenskomst mellem Danmark og det tydske Rige om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse m. m.: See B. 24 Septbr. 1881 Nr. 142 og B. 12 Septbr. 1884 Nr. 87.
— 563. Ved B. 10 Jan. 1874 § 2 om brandfarlige Næringsveie: Se B. 1 Novbr. 1882 Nr. 135.
— 673. Ved B. 1 Decbr. 1874 Nr. 159 om Stempelloven, § 12 Anm., tilføies: B. 12 Juni 1882 Nr. 80.

9de Bind. — 1875—1880.

Side 26. Ved L. 4 Mai 1875 Nr. 45: See L. 7 Mai 1884 Nr. 46 om Udgifter ved Sindssygevæsenet m. m.

— 46. Ved L. 24 Mai 1875 Nr. 59 § 8: See L. 1 April 1885 Nr. 48 ang. den aflagte Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev.

— 49. Ved B. 13 Aug. 1875 Nr. 90 ang. Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse af trængende Personer fra Danmark til Slesvig og Holsten og omvendt: Traadt ud af Kraft ved B. 24 Septbr. 1881 Nr. 142.

— 51. Ved Tillæg 26 Oktbr. 1875 Nr. 113 til Politivedtægt for Kjøbenhavn: See Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.

— 66. Ved L. 7 April 1876 Nr. 57 om Fred paa Folkekirkens Helligdage § 12: See Politivedtægt for Kjøbenhavn 22 Juni 1883 Nr. 125, § 76.

— 69. Ved L. 16 Juni 1876 Nr. 87 om Hærens Forsyning med Heste og Vogne: See B. 15 Marts 1882 Nr. 29.

— 73. Ved A. 16 Aug. 1876 Nr. 112 om Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed: Bortfalder efter A. 16 Juni 1882 Nr. 87.

— 114. Ved L. 30 Novbr. 1876 Nr. 36 om Invalideforsørgelse §§ 27 og 28: See L. 18 April 1883 Nr. 106.

— 118. Ved Tillæg 14 Decbr. 1876 Nr. 144 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: See Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.

— 135. Ved B. 20 Marts 1877 Nr. 26 ang. Fordeling af Heste og Vogne til Hæren, som udskrives ifølge Lov 16 Juni 1876: Bortfalder efter B. 25 Marts 1882 Nr. 29.

— 177. Ved Tillæg 20 Novbr. 1877 Nr. 124 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: See Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.

— 251. Ved B. 29 Marts 1879 Nr. 34 om Fritagelse for Havneafgift i Kjøbenhavns Havn: See B. 23 Marts 1882 Nr. 36.

— 252. Ved B. 29 Marts 1879 Nr. 35 om Fritagelse for Afgift for Skibes Passage gjennem Knippelsbro: See B. 23 Marts 1882 Nr. 37.

— 257. Ved midlertidig Jagtlov 24 Mai 1879 Nr. 57: See L. 12 Mai 1882 Nr. 57 og L. 17 April 1885 Nr. 56.

— 261. Ved L. 13 Juni 1879 Nr. 73 om Lodsvæsenet: Jvfr. L. 20 Juni 1881 Nr. 93.

— 296. Ved B. 25 Aug. 1879 Nr. 100: Bortfalder efter A. 16 Juni 1882 Nr. 87 om værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed.

— 299. Ved Regul. 25 Aug. 1879 Nr. 101: Bortfalden efter B. 16 Juni 1882 Nr. 88 om værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed.

Side 340. Ved A. 28 April 1880 Nr. 49 om Forholdsregler for at undgaa Paasejling, § 10: Bortfalder efter A. 29 Novbr. 1881 Nr. 160.

— 465. Ved L. 2 Juli 1880 Nr. 89, § 2: See A. 17 April 1885 Nr. 57 ang. Bestyrelsen af Statsbanerne.

— 480. Ved L. 2 Juli 1880 Nr. 96 om Beskyttelse for Varemærker, § 89: See A. 2 Febr. 1881 Nr. 2, A. 7 Juni 1881 Nr. 89 og A. 20 Marts 1883 Nr. 55.

— 481. Ved L. 2 Juli 1880 Nr. 97 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget: See L. 30 Marts 1885 Nr. 40 om yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse.

— 508. Ved L. 25 Juli 1880 Nr. 106 om Tillæg til Lov om Hærens Ordning: See A. 8 Aug. 1881 Nr. 126.

— 527. Ved B. 30 Aug. 1880 Nr. 123: Bortfalder efter A. 16 Juni 1882 Nr. 87 om værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed.

10de Bind. — 1881—1885.

Side 16. Ved L. 18 Marts 1881 Nr. 36 om en Jernbane til Bogense, § 2: See Lov 30 Marts 1883 Nr. 62.

— 82. Ved L. 25 Mai 1881 Nr. 84 om en Jernbane fra Randers til Hadsund, § 2: Ligeledes.

— 146. Ved B. 24 Septbr. 1881 Nr. 142 om en Tillægs-Overenskomst mellem Danmark og det tydske Rige ang. trængende Undersaatter: See B. 12 Septbr. 1884 Nr. 87.

— 175. Ved midlertidig Jagtlov 12 Mai 1882 Nr. 57: See L. 17 April 1885 Nr. 56.

— 227. Ved B. 26 Septbr. 1882 Nr. 123 ang. Indførsel af Heste fra Sverig: See B. 21 Oktbr. 1885 Nr. 211.

— 236. Ved B. 8 Jan. 1883 Nr. 2: See B. 6 Septbr. 1884 Nr. 83 ang. Indretningen af snevre (russiske) Skorstene i Kirkebygninger paa Landet.

— 254. Ved L. 27 April 1883 Nr. 114: See A. 29 Marts 1884 Nr. 26 ang. Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritoriet.

— 290. Ved Anhang 22 Juni 1883 Nr. 126 til Politivedtægten for Kbhvn, § 6: See Tillæg 31 Marts 1884 Nr. 29 til bemeldte Anhang.

— 376. Ved Forel. L. 12 Septbr. 1884 Nr. 85: See L. 30 Marts 1885 Nr. 40 ang. yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse.

